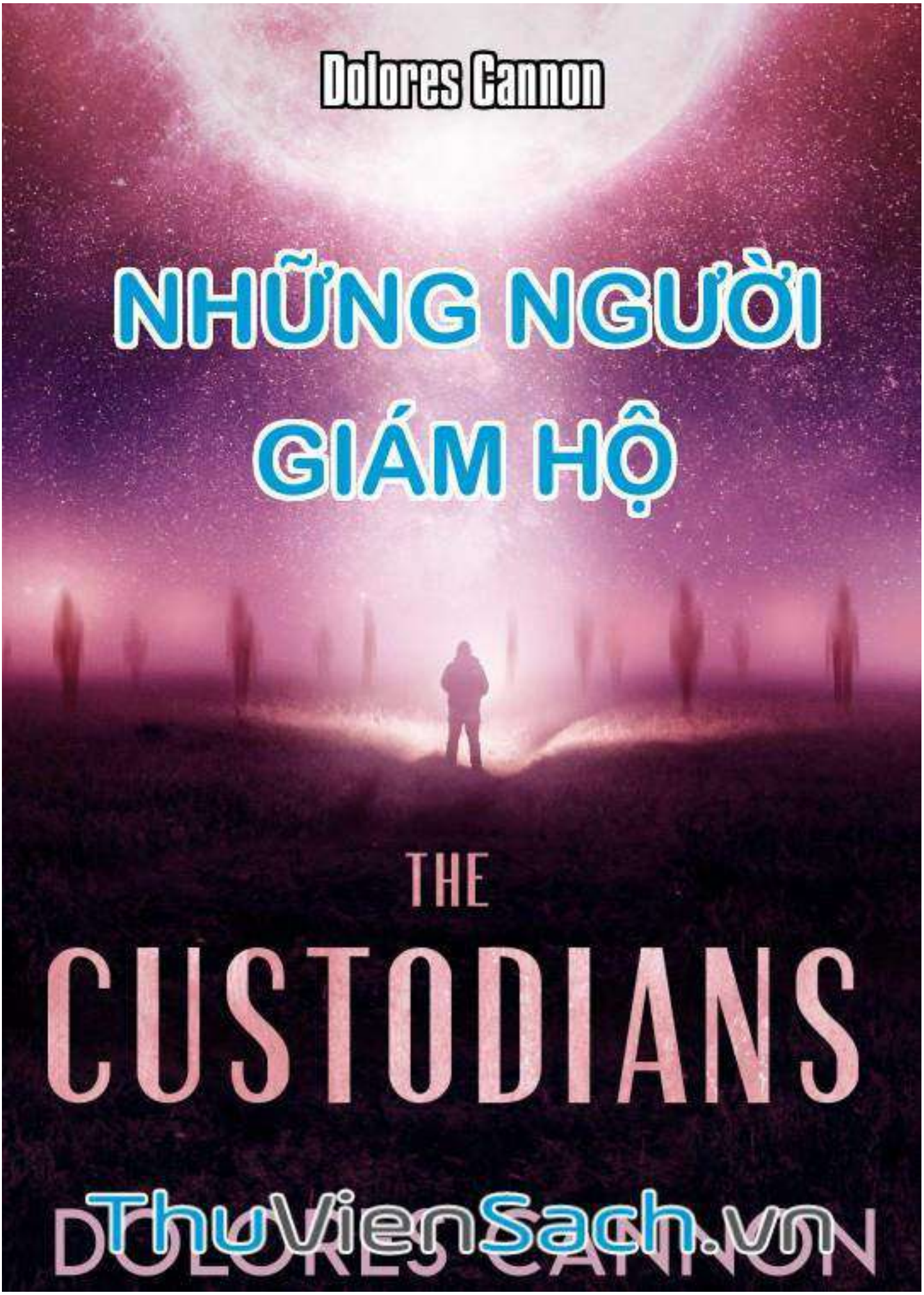

ThuVienSach.vn

CHƯƠNG 1 MỘT SỰ CHUYỂN HƯỚNG

Lúc bắt đầu làm việc trong lĩnh vực thôi miên hồi quy và trị liệu tiền kiếp vào năm 1979, tôi chưa bao giờ tưởng tượng được con đường này sẽ đưa tôi đến những nơi chốn và tình huống khác thường như thế nào. Trong những năm sau đó, sự nghiệp này đã đưa tôi đến những khúc quanh kì lạ. Tôi đã có một vài cuộc phiêu lưu đáng kinh ngạc, gặp gỡ một số người thú vị đến từ vùng bóng tối của quá khứ, và tìm lại những thông tin quý giá tưởng đã bị thất lạc vĩnh viễn. Những thông tin đó được đưa ra ánh sáng ban ngày bằng việc thực hành các kĩ thuật thôi miên hồi quy đáng kinh ngạc. Tôi dành hết thời gian cho việc khám phá quá khứ và viết sách về các phát hiện của mình. Tính tò mò không thể thỏa mãn, niềm mong ước nghiên cứu cháy bỏng, cùng nỗi khao khát tri thức đã cuốn lấy tôi và đưa tôi vào một cuộc tìm kiếm không dứt. Lúc đầu, tôi đã không quan tâm đến việc áp dụng thôi miên vào các tình huống hiện tại, trừ phi việc đó có thể được dùng để giải quyết các vấn đề trong cuộc sống của một người - các vấn đề bắt nguồn từ nỗi sợ hãi hay liên quan đến sức khỏe do hiệu ứng của một tiền kiếp, hoặc các mối liên kết nghiệp quả được mang theo đến kiếp này và ảnh hưởng đến các mối quan hệ gia đình hiện tại. Tôi chỉ sử dụng hình thức thôi miên cơ bản liên quan đến việc hiểu và kiểm soát các thói quen (hút thuốc và ăn quá nhiều, v.v…) nếu hình thức này được kết hợp trong hồi quy tiền kiếp. Còn kĩ thuật mà tôi tự phát triển thì tự động đưa chủ thể vào một tình huống trong tiền kiếp. Vì vậy, tôi không chú tâm vào hiện kiếp của họ.

Tất cả những điều này đã thay đổi khi tôi vô tình được làm quen với hiện tượng bị bắt cóc bởi vật thể bay không xác định (UFO). Cuộc thám hiểm của tôi đã rẽ sang một hướng hoàn toàn khác lạ và bất ngờ. Các cánh cửa được mở ra, và tôi đã được nhìn thoáng qua vào một thế giới mà người khác cho rằng nên được che phủ trong bóng tối âm u của sự bí ẩn. Có người nói rằng tốt nhất đừng nên tọc mạch những gì mà tâm trí nhân loại chúng ta có lẽ không thể hiểu được. Nhưng nếu ở đó có tri thức và hiểu biết, tôi biết là tôi sẽ phải tìm kiếm và đặt ra những câu hỏi vô tận của mình. Bất kì con đường nghiên cứu mới nào cũng là một thử thách với tôi, và đó là

https://thuviensach.vn

thử thách mà tôi không thể phớt lờ. Tuy nhiên, việc tiến vào lĩnh vực nghiên cứu này đã đi chệch khỏi con đường bình thường của tôi, và sẽ đòi hỏi tôi phải thay đổi kĩ thuật và thích nghi với hoàn cảnh mới.

Tôi đã luôn có hứng thú với UFO, mà người ta gọi là "đĩa bay". Tôi đã đọc nhiều tài liệu về hiện tượng này và có ấn tượng nhất với trường hợp của Betty và Barney Hill khi nó lần đầu được giới thiệu vào những năm 1960 (The Interrupted Journey - Hành trình bị gián đoạn). Đó là trường hợp được cho là "bị bắt cóc" đầu tiên. Có nhiều điều trong bản báo cáo đó đã thuyết phục tôi rằng trường hợp của nhà Hills là có thật. Ví dụ, việc giao tiếp bằng ngoại cảm rõ ràng rành và ý định không thù địch của những người ngoài hành tinh, đối với tôi là hoàn toàn hợp lý. Tôi cũng đọc những gì các nhà phê bình nói về các sự kiện kì lạ đã diễn ra trên bầu trời của chúng ta, các ý kiến này sẽ không dễ lặng lẽ chìm mất. Sau khi cân nhắc mọi bề, tôi âm thầm tin rằng có điều gì đó thực sự đang diễn ra mà đầu óc lý trí và logic của những kẻ hoài nghi không thể giải thích được. Có khi cả cái chủ đề này ngay từ đầu đã không thể giải thích một cách logic và đơn giản được. Có thể sách lược của những người ngoài hành tinh là nhắm đến cái việc chính họ đang gây ra: làm cho con người tự vấn và cân nhắc về điều bất khả.

Ngay từ khi còn là thiếu niên vào những năm 1940 và đầu 1950, khi những bài tường thuật về "đĩa bay" lần đầu tiên được công bố và thường là bị công chúng đón nhận bằng sự chế giễu, tôi đã luôn nghĩ rằng có thể có cái gì đó ở đằng sau chuyện này. Qua nhiều năm, tôi duy trì một sự quan tâm thụ động bằng cách đọc và cập nhật những diễn biến mới nhất của hiện tượng này. Tuy nhiên, tôi chưa từng nghĩ rằng mình sẽ giữ một vai trò chủ động trong việc nghiên cứu và cuối cùng sẽ lại trao đổi trực tiếp với những kẻ xa lạ từ một thiên cầu khác. Có thể những năm tháng làm việc trong lĩnh vực huyền bí đã giúp tôi chuẩn bị kĩ lưỡng cho cuộc gặp gỡ này, vì khi điều đó xảy ra tôi đã không ngạc nhiên, nghi ngờ hay sợ hãi gì. Tôi chỉ tò mò. Tính này đã trở thành thương hiệu của tôi, "tò mò", và nó đã phục vụ tốt cho tôi khi cần truy vấn thông tin.

https://thuviensach.vn

Tôi bắt đầu làm quen với lĩnh vực nghiên cứu và điều tra về UFO vào tháng 5 năm 1985. Bạn tôi, Mildred Higgins, đã mời tôi đến dự một buổi họp mặt toàn bang của các thành viên hội MUFON (Mutual UFO Network, Mạng lưới tương hỗ UFO), được tổ chức tại nhà cô ấy ở Fayetteville, Arkansas. Mildred là Trợ lý Giám đốc của hội ở bang Arkansas. Cô ấy biết sở thích của tôi với những điều kì lạ và bất thường, và nghĩ rằng tôi có thể muốn gặp một vài nhà nghiên cứu và những người quan tâm khác. Dù rằng buổi họp này không thuộc lĩnh vực thôi miên hồi quy tiền kiếp của mình, tôi nghĩ có thể sẽ thú vị nếu có thể hỏi về những trường hợp UFO mà tôi đã đọc được.

Tại buổi họp mặt, tôi được biết rằng MUFON là tổ chức lớn và được trọng vọng nhất trong số các tổ chức nghiên cứu về UFO, và họ có thành viên trên khắp thế giới. Tôi nghi rằng hầu hết những người tại buổi họp mặt sẽ đều có thiên hướng khoa học, nên tôi nghĩ tốt nhất không nên đề cập đến công việc của mình với họ. Nhiều người vẫn còn coi công việc này là một lĩnh vực phi lý, còn tôi thì quá coi trọng nghiên cứu của mình để có thể mở lòng ra với sự giễu cợt. Vào thời điểm đó, công trình của tôi được thực hiện một cách kín đáo, chỉ một số ít người biết được tôi đang tìm hiểu những gì.

Hôm đó có Walt Andrus, giám đốc toàn cầu của MUFON, tôi thấy ông ấy là một người nói nhiều và biểu cảm, người có vẻ như đã ghi vào bộ nhớ của ông dữ kiện của bất kì trường hợp UFO nào để có thể truy ra ngay lập tức. Tôi ấn tượng với hiểu biết của ông về các trường hợp, mà nhiều vụ trong đó là do chính ông nghiên cứu.

Một người đàn ông khác, người mà sẽ có ảnh hưởng sâu rộng đến mối liên hệ của tôi với UFO sau này, thì lại không gây ấn tượng gì trong lần gặp đầu tiên. Lucius Farish trầm lặng đến nỗi một người bình thường dường như sẽ không nhận ra ông. Ông lắng nghe một cách chăm chú và hấp thu thông tin như một miếng bọt biển. Bây giờ thì tôi biết ông học hỏi theo cách đó nhiều hơn so với việc đứng trên sân

https://thuviensach.vn

khẩu. Ông xuất bản tờ nguyệt san "Dịch Vụ Điểm Tin UFO", và có mọi thông tin mới nhất về UFO trên toàn thế giới ngay tức thì trong tầm tay mình.

Trước khi buổi họp kết thúc tôi đã trở nên thoải mái hơn với những người ở đó, và tiết lộ rằng tôi là một nhà thôi miên làm việc trong lĩnh vực nghiên cứu tiền kiếp. Tôi cho rằng họ sẽ gạt tôi qua một bên, bởi vì công việc này chắc chắn không được xem là một phương pháp "khoa học". Tuy nhiên tôi ngạc nhiên khi Walt nói rằng thôi miên có thể là một công cụ hữu ích, và bất kì công cụ nào giúp khai thác thông tin thì đều được hoan nghênh.

Sau cuộc họp mặt, tôi thiết lập liên lạc với Lucius Farish. Ông ủng hộ công việc của tôi và không hề chế nhạo như tôi đã lo sợ. Một năm trôi qua cho đến khi tôi có cuộc thử sức đầu tiên với lĩnh vực nghiên cứu UFO bằng phương pháp thôi miên. Vào thời điểm chuyện này xảy ra, quyển sách Communion (tạm dịch: Liên hệ) của Whitley Strieber bùng nổ, còn Missing Time (tạm dịch: Thời gian bị mất) của Budd Hopkin đã ra mắt được một thời gian. Nhưng tôi quá bận tâm với công việc của mình để có thể đọc bất kì quyển nào trong số này. Tình cờ, vào tháng 5 năm 1986, người quản lý của tôi đưa cho tôi một quyển sách của Strieber và gợi ý tôi nên đọc nó, vì nó có miêu tả về thôi miên hồi quy liên quan đến UFO. Cùng lúc đó, Lucius (hoặc Lou, như cách bạn bè ông gọi) gọi điện đến nói với tôi rằng sẽ có một buổi họp mặt hàng năm nữa tại nhà của Higgin ở Fayetteville. Một người phụ nữ đã liên lạc với ông, cô ấy cho rằng mình đã bị người ngoài hành tinh bắt cóc và muốn được thôi miên hồi quy. Lucious muốn biết liệu tôi có muốn làm không. Mặc dù tôi không có kinh nghiệm gì trong lĩnh vực này, ông vẫn nghĩ tôi có thể xử lý được. Suy cho cùng, khó mà tìm được người nào đã có kinh nghiệm với những chuyện như thế này (đặc biệt ở Arkansas). Ông nói hầu hết các chuyên gia tâm thần và nhà tâm lý học không muốn tiếp nhận vụ này, vì nó nằm ngoài lĩnh vực chuyên môn của họ. Chỉ biết làm thôi miên thôi thì không đủ. Bạn phải cảm thấy thoải mái khi làm việc với những điều dị thường, như vậy bạn mới không bị bối rối với bất kì điều gì được hé lộ và có thể tiến hành điều tra một cách khách quan. Tôi

https://thuviensach.vn

chắc chắn đạt tiêu chuẩn đó, ít nhất là vậy. Tôi đã làm việc đủ lâu trong lĩnh vực của những điều kì lạ và huyền bí đến mức tôi không nghĩ rằng còn gì có thể làm cho tôi ngạc nhiên được nữa. Nếu tôi đã có thể tiếp nhận một người đang hấp hối trong một vụ nổ bom nguyên tử (A Soul Remembers Hiroshima - Một linh hồn nhớ lại Hiroshima), hoặc việc quan sát sự kiện Chúa Kitô bị đóng đinh trên thập giá (Jesus and the Essenes - Jesus và những người Essenes), tôi hẳn đã sẵn sàng hơn hầu hết các nhà nghiên cứu khác để có thể đảm nhận vụ người ngoài hành tinh bắt cóc con người.

Tại buổi họp mặt hôm đó có khoảng ba mươi người tham dự, và tôi đã lo ngại liệu đây có phải là bầu không khí thích hợp để thực hiện hồi quy kiểu này hay không. Chắc chắn đó không phải là một khung cảnh thoải mái thuận lợi cho một phiên thôi miên thành công. Khi tôi làm việc, tôi thường đến nhà thân chủ và phiên thôi miên được dẫn dắt trong sự riêng tư tuyệt đối. Đôi khi có người chứng kiến, nhưng luôn luôn được sự đồng ý của thân chủ (thông thường đó là người mà thân chủ yêu cầu có mặt ở đó), và thường chỉ có một vài người chứng kiến mà thôi. Bầu không khí rất quan trọng trong việc làm cho đối tượng thoải mái. Tôi nói với Lou, làm vậy sẽ giống như đem cô gái đó ra trưng bày trong một cái bể cá vàng. Tôi không biết cô ta sẽ phản ứng ra sao khi có bấy nhiêu đó người hiện diện, và tôi nghĩ rằng khán giả chắc chắn sẽ có ảnh hưởng đến kết quả.

Tôi cũng đang lo thầm trong bụng, vì ca này nằm ngoài thực hành thông thường của tôi. Tôi không chắc chắn lắm về cách tiến hành. Các phương pháp của tôi đều tự động đẩy đối tượng quay về một tiền kiếp. Tôi sẽ phải điều chỉnh và thay đổi lối làm việc của mình để giữ cho cô ấy không đi về tiền kiếp mà tập trung vào các sự kiện trong hiện kiếp. Vì tôi đã áp dụng nhiều biến thể trong kĩ thuật của mình, tôi biết mình có thể tìm ra một phương pháp hiệu nghiệm. Tôi sẽ chỉ phải thay đổi quy trình của mình, và tôi không biết nó sẽ có ảnh hưởng hay hiệu quả như thế nào. Với các phương pháp khác của tôi thì hoàn toàn có thể dự đoán được, dù cho sẽ luôn có một cá nhân hiếm hoi từ chối tuân theo khuôn khổ. Trong những trường

https://thuviensach.vn

hợp đó, người điều khiển phải học cách sửa lại kĩ thuật của họ cho phù hợp. Ca này thì lại không có thời gian để luyện tập hay tìm kiếm phương pháp mới. Tôi sẽ phải làm theo kiểu thử sai và tùy cơ ứng biến. Với đầy người quan sát trong phòng, các điều kiện nói trên không thực sự thuận lợi cho việc thử nghiệm. Vì thế, khi tiến hành phiên thôi miên với cô gái trẻ, tôi đã thực hiện với sự e ngại, không phải do chủ đề mà là do sự thay đổi trong cách làm việc quen thuộc của tôi. Một lần nữa tôi lại tiến vào một lĩnh vực xa lạ mà các kết quả đều bất định, bởi nhiều lý do.

Thật không ngờ, sự biến tấu kĩ thuật của tôi rất hiệu nghiệm và chúng tôi đã thu được rất nhiều thông tin. Những người hiện diện hôm đó không biết đây là lần đầu tiên tôi thử sức với loại ca này, vì phiên thôi miên đã diễn ra vô cùng suôn sẻ. Đối với tôi đó là một vụ then chốt, đã mở ra cho tôi cánh cửa đến với việc nghiên cứu UFO. Đó là bước khởi đầu dẫn tôi đến với những sinh vật nho nhỏ màu xám đem người ta ra khỏi nhà vào ban đêm, đến với những thử nghiệm ở trên tàu vũ trụ, các bản đồ sao, và các cuộc gặp gỡ từ thời thơ ấu. Đó cũng là lần đầu tiên tôi tiếp xúc với nỗi sợ hãi và sang chấn tâm lý của thân chủ. Những cảm xúc này lấn át tới mức nó ngăn chặn việc khai thác thông tin. Người phụ nữ trẻ ấy chỉ có thể tường thuật lại những gì cô nhìn và nghe thấy. Cô không thể tìm ra câu trả lời cho nhiều câu hỏi tôi đưa ra. Tất cả những điều này chỉ làm dậy lên sự hứng thú và tò mò của tôi. Tôi biết mình có thể phát triển một phương pháp để vượt qua trạng thái cảm xúc và cho phép tiềm thức cung cấp câu trả lời. Cách này đã hiệu nghiệm trong những trường hợp khác vì tiềm thức là nơi chứa đựng mọi thông tin. Tôi thấy không có lý do gì mà nó không thể hiệu nghiệm trong trường hợp này cả, một khi tôi nghĩ ra được phương pháp.

Lúc đó tôi đã đang làm việc với những điều dị thường, vì vụ tiếp xúc với Nostradamus xảy ra vào cùng năm đó (1986). Vụ đó cuối cùng dẫn đến bộ ba tác phẩm, Conversations With Nostradamus (Đối thoại với Nostradamus), trong ba năm tiếp theo. Vì thế, các sự kiện phi thường kì dị và những vùng đất chưa được

https://thuviensach.vn

khám phá không làm tôi sợ hãi. Chúng chỉ đánh thức tính tò mò và khao khát tìm hiểu của người phóng viên trong tôi.

Khi tôi rời buổi họp để về nhà thì đã quá nửa đêm. Tôi chẳng thích thú gì ý tưởng lái xe về nhà trên cao tốc quốc lộ vào giờ đó trong đêm sau khi đã trải qua chuyện này. Tất cả những thông tin mới lạ ùa về trong tâm trí tôi. Tôi cảm thấy rất ngờ vực, và liên tục nhìn lên bầu trời một cách thận trọng trong suốt quãng đường lái xe một mình. Phiên hồi quy này có phải nghĩa là thực sự có những sinh vật ở ngoài kia đang liên hệ với con người? Nếu họ biết chính tôi vừa thực hiện việc này thì sao? Có lẽ ngay lúc đó họ đã quan sát tôi rồi. Những ý nghĩ này làm cho cuộc hành trình trở nên bất an. Đến khoảng một giờ sáng thì tôi rẽ vào nhà mình với cảm giác nhẹ nhõm. Tôi biết là mình muốn khám phá lĩnh vực này sâu hơn, nhưng tôi cũng biết mình sẽ phải chấp nhận được những cảm xúc rất riêng, rất con người của mình, về các sinh vật từ không gian đang giao thiệp với con người. Đương nhiên chủ đề này khơi dậy nỗi sợ trong tôi. Qua nhiều năm xem các bộ phim kinh dị với những sinh vật ngoài hành tinh kì lạ và đáng sợ luôn muốn đánh chiếm thế giới, tâm lý của chúng ta đã bị huấn luyện. Những sinh vật này đã luôn được thể hiện như một mối đe dọa, không phải người giúp đỡ. Làm cách nào tôi có thể giữ những cảm xúc này không cho chúng truyền sang thân chủ mà tôi đang thôi miên? Tôi biết quá rõ rằng khi một thân chủ đã tiến vào trạng thái nhập định, họ nhận thức mọi thứ được chính xác hơn nhiều, bao gồm cả tâm trí của nhà thôi miên.

Trường hợp này đã mở ra cánh cửa cho tôi làm việc với các vụ khác tương tự. Đó là kiểu kịch bản bắt cóc tiêu biểu đã được lặp lại thường xuyên đến mức giờ đây nó đã trở thành tầm thường. Trong quá trình làm việc tôi nhìn thấy nổi lên một kiểu khuôn mẫu, và khi khuôn mẫu này lặp đi lặp lại tôi nhanh chóng biết được liệu mình đang làm việc với một vụ việc thật hay chỉ là tưởng tượng. Thân chủ luôn nhìn thấy những sinh vật màu xám bé nhỏ với cặp mắt to, và có nhiều loại xét nghiệm y khoa được thực hiện. Đôi khi, trong quá trình xét nghiệm, họ trông thấy sinh vật khác giống người hơn hiện diện trong phòng. Thông thường họ hay thấy

https://thuviensach.vn

các sinh vật kì lạ giống côn trùng. Luôn luôn có căn phòng hình tròn, cái bàn, ánh sáng rực rỡ chiếu từ phía trên bàn, và các dụng cụ mà họ không nhận diện được. Đâu đó trong phòng cũng thường có máy móc như kiểu máy tính. Và nhiều lần, người đó được cho nhìn một bản đồ sao hoặc một quyển sách trước khi họ rời con tàu. Người đó luôn được bảo rằng họ sẽ hiểu và nhớ được quyển sách khi đến thời điểm thích hợp. Có nhiều trường hợp người ta gặp gỡ UFO lần đầu khi còn nhỏ; độ tuổi lên mười có vẻ là một giai đoạn trọng yếu. Tôi còn tìm thấy một vài ca mà UFO quay trở lại trong cả ba thế hệ. Người mẹ và người bà của thân chủ đã miễn cưỡng tường thuật lại các chuyến thăm viếng và sự kiện tương tự. Điều này cho tôi ấn tượng về một thí nghiệm mà người ta nghiên cứu và giám sát nhiều thế hệ trong một thời gian dài.

Trong thời gian này tôi đang làm việc với Phil và ghi nhận các thông tin mà sau đó trở thành quyển sách Keepers of the Garden (Những người Gác Vườn). Một số mảnh ghép bắt đầu khớp lại. Quyển sách đó thảo luận về thuyết Phi Hành Gia Thượng Cổ, nói về những sinh vật từ ngoài không gian đã gieo mầm trên hành tinh Trái Đất. Tôi được biết rằng các sinh vật này đã và đang theo dõi chúng ta từ khi sự sống mới hình thành trên Trái Đất. Còn gì đương nhiên hơn nếu những sinh vật đó vẫn đang tiếp tục giám sát và trông chừng sự phát triển của chúng ta? Đối với tôi, đây là lý do của việc làm xét nghiệm và kiểm tra, nhưng chúng phải được thực hiện một cách bí mật để không ảnh hưởng đến cuộc sống của người đó. Trong quyển Những người Gác Vườn, tôi được cho biết tình huống lý tưởng nên là chủ thể không nhớ bất kì điều gì và tiếp tục cuộc sống bình thường của họ. Thế nhưng tôi gặp những ca mà người ta còn kí ức về các sự kiện khó chịu và đau đớn, và họ thường nhớ về các sự kiện đó trong mơ hơn là khi tỉnh thức. Tôi được nói rằng các hóa chất và chất gây ô nhiễm trong bầu khí quyển của chúng ta, các chất gây nghiện, thuốc men, và cồn trong cơ thể một người có thể ảnh hưởng lên sự vận hành hóa học trong não bộ của họ. Điều này làm cho họ nhớ được những mẩu nhỏ, mảnh vụn, và những đoạn chớp nhoáng của trải nghiệm, nhưng họ nhớ chúng theo một cách méo mó và bị che phủ bởi cảm xúc. Họ không nhớ được sự kiện thực sự.

https://thuviensach.vn

Ý thức của họ chuyển đổi sự kiện đó thành một kí ức đầy cảm xúc. Công việc của tôi là vượt qua các cảm xúc của ý thức đó và trao đổi trực tiếp với tiềm thức, như tôi đã làm trong các công trình khác của mình, bởi vì theo kinh nghiệm tôi biết rằng câu trả lời luôn luôn được niêm phong ở đó. Khi ảnh hưởng của ý thức đầy cảm tính được gỡ bỏ, sự kiện chân xác sẽ lộ ra.

TẠI SAO?

Nhiều nhà điều tra chỉ nghiên cứu các sự kiện nhìn thấy UFO và vết tích vật lý, ví dụ dấu vết phi thuyền hạ cánh, và họ dừng lại ở đó. Các nhà điều tra khác thì chỉ nghiên cứu các sự kiện bị bắt cóc, và cũng dừng ở đó. Tôi thì bắt đầu với các sự kiện này và tiến xa hơn. Tôi đã nhìn thoáng thấy vài phần của một bức tranh lớn hơn mà giờ đây nó mới bắt đầu hiển lộ: một bức tranh mà tâm trí nhân loại chúng ta khó có thể hiểu được. Nó có thể là bức tranh lớn nhất từng được hiển thị cho loài người: câu chuyện chúng ta là ai, ta đến từ đâu, và ta sẽ đi về đâu. Liệu chúng ta đã sẵn sàng để tìm hiểu bí mật trong câu chuyện của chính mình?

Một số tác gia và nhà nghiên cứu về hiện tượng UFO thường đồng ý với nhau rằng những người ngoài hành tinh dường như chú tâm vào một vài kiểu can thiệp lên gen di truyền, bất kể có sự đồng thuận của chúng ta hay không. Cũng có vẻ như họ không hành động hoàn toàn vì một động cơ y khoa ích kỉ, mà họ đang thực hiện mệnh lệnh của một tổ chức có thẩm quyền cao hơn. Điều này giống như kiểu một nhân viên y tế trong bệnh viện thường có vẻ vô cảm khi họ thực hiện nhiều xét nghiệm và kiểm tra khác nhau. Chúng ta đã bao lần gặp phải thái độ dửng dưng đó khi ta muốn hỏi lý do làm các xét nghiệm? Khi con cái chúng ta biểu lộ cùng một nỗi sợ và sự tò mò như vậy, chúng ta thường làm bọn trẻ im đi bằng cách giải thích rằng bác sĩ cần biết một vài điều, chúng sẽ không hiểu được đâu, hãy im lặng nào và làm theo lời bác sĩ, và sẽ không đau đâu. Ngay cả khi chúng ta biết lý do làm xét nghiệm, ta cũng không mất thời gian giải thích cho đứa trẻ vì ta nghĩ rằng điều đó sẽ chỉ khơi lên nỗi sợ, và đằng nào thì bọn trẻ cũng không hiểu được. Vậy là ta cố gắng làm cho đứa trẻ im lặng cho đến khi xong việc. Rồi thường thì ta sẽ nghe

https://thuviensach.vn

thấy, “Nhưng mà mẹ ơi, mẹ đã nói với con là không đau, nhưng nó đau.” Việc này tạo nên cảm giác không tin tưởng giống như là chúng đã bị lừa gạt. Trong một số trường hợp, nó sẽ tạo nên nỗi sợ đối với bác sĩ, y tá, hoặc bệnh viện. Có khi chúng ta cũng đã đánh giá sai về đứa trẻ, nghĩ rằng đương nhiên nó sẽ không có đủ trí lực để hiểu, trong khi thực tế có thể không phải vậy.

Những người ngoài hành tinh cũng biểu lộ cùng một thái độ đó, giống như họ đang đối xử với một đứa trẻ hoặc với một người có trí thông minh thấp hơn mà kể cả có giải thích thì chúng cũng không hiểu được. Những người bị bắt cóc phản ứng cùng một kiểu như bọn trẻ của chúng ta, nói rằng những người ngoài hành tinh kia không có quyền đối xử với họ như vậy. Họ nói rằng người ngoài hành tinh không tôn trọng họ, và không thèm bận tâm giải thích chuyện gì đang thực sự xảy ra.

Nếu các xét nghiệm và kiểm tra này đang diễn ra với tỉ lệ cao liên quan đến nhiều, rất nhiều người, tôi thấy thái độ đó có thể so sánh với sự lạnh lùng và cách biệt của một bệnh viện đông đúc hàng ngày thực hiện cả trăm xét nghiệm giống nhau. Sau một thời gian, các xét nghiệm này trở nên quen thuộc và tầm thường đến mức họ cảm thấy không cần phải giải thích. Không có đủ thời gian và không đủ ích lợi trong việc thử giao tiếp với từng cá nhân. Nên khi thỉnh thoảng có một nhân viên dành ra thời gian để dỗ dành an ủi, lòng tử tế của người đó được ghi nhớ và trở nên nổi bật hẳn giữa sự thiếu quan tâm thấy rõ của những nhân viên máy móc khác. Vì vậy, tôi tin rằng thái độ không tôn trọng của người ngoài hành tinh đối với chúng ta không nhất thiết là một dạng tính cách riêng biệt của họ, mà là kiểu thái độ của một nhân viên y tế bị quá tải và bị cuốn theo thói quen.

Nhiều nhà nghiên cứu cũng vật lộn với lý do đằng sau các xét nghiệm và kiểm tra. Đã có nhiều ý tưởng và kiến giải được đưa ra, và trong tương lai sẽ còn nhiều nữa. Mỗi người làm việc trong lĩnh vực khác thường này sẽ lập nên các lý thuyết riêng của mình về điều gì đang diễn ra, dựa trên nghiên cứu của họ cũng như trên kinh nghiệm sống, tư duy, và kì vọng của họ.

https://thuviensach.vn

Nhiều người nghĩ rằng đang có sự can thiệp và thiết kế gen di truyền với nhiều mục tiêu khác nhau. Vài người nghĩ rằng loài người chúng ta là một chủng tộc ưu việt đã gần đạt đến đỉnh cao hoàn hảo, còn người ngoài hành tinh có thể đến từ một chủng tộc bất toàn hoặc đang lụi tàn. Có thể vì lý do nào đó mà họ đã mất khả năng sinh sản, và vì vậy họ cần tinh trùng và trứng của con người để duy trì chủng tộc đang suy tàn của họ. Họ hi vọng đạt được điều này bằng cách lai giống, nếu không bằng thể xác thì bằng phương pháp y khoa, và tạo nên giống lai giữa con người với người ngoài hành tinh. Ý tưởng này bị nhân loại nhìn bằng con mắt kinh sợ, và do đó bất kì ai có mục tiêu này trong đầu cũng bị chúng ta coi là kinh khủng.

Các giả thuyết của tôi thì khác. Tôi không tin rằng họ làm những việc này để phục vụ cho mục đích của họ, mà là cho chúng ta. Đương nhiên, chúng ta đã thấy có nhiều loài thực thể khác nhau có liên quan trong việc này, và có thể có một vài giống loài xấu làm vì lợi ích riêng của họ. Nhưng tôi tin rằng những giống này chỉ là thiểu số, những kẻ nổi loạn hoặc dị giáo của tổ chức những người ngoài hành tinh. Như tôi đã giải thích trong quyển sách Keepers of the Garden (Những Kẻ Gác Vườn), có một quyền lực cao hơn đang nắm quyền chỉ đạo một kế hoạch được thiết kế riêng cho thế giới của chúng ta, hàng tỉ năm trước cả khi con người đầu tiên xuất hiện trên hành tinh này. Bản kế hoạch tổng thể này đã được thai nghén và thực hiện bằng những phương pháp vượt xa tầm hiểu biết của chúng ta. Những sinh vật kia đã được giao cho nhiệm vụ thực thi những bước khác nhau trong dự án. Mỗi kẻ chịu trách nhiệm cho một phần nhỏ của riêng mình, và thực sự không có tiếng nói gì đối với việc hoàn thành cả dự án. Toàn bộ phạm vi của nó có lẽ còn vượt quá cả tầm hiểu biết của họ. Suốt quá trình họ tạo nên sự sống trên hành tinh của chúng ta, nuôi dưỡng và cắt tỉa nó qua hàng tỉ năm, đó chỉ là một công việc, một nhiệm vụ. Có lẽ họ cũng có những nhiệm vụ tương tự trên các hành tinh khác nhau và ở các giai đoạn phát triển khác nhau. Mỗi khi một cá thể chết đi, công việc của họ được tiếp quản bởi kẻ khác. Đây là một dự án kéo dài siêu hạng, một dự án được dàn dựng chi tiết tỉ mỉ. Thời gian không quan trọng, chỉ có mục đích cuối cùng: tạo nên một chủng tộc có thành tựu thể chất và tinh thần vượt trội. Một dự án

https://thuviensach.vn

như vậy không thể hoàn thành ngay trong một sớm một chiều, và kể cả một kế hoạch được sắp xếp cẩn thận như vậy cũng có thể xảy ra sai sót. Người ta không thể nào lường trước được mọi tình huống có thể xảy ra.

Sự cố xảy ra khi một thiên thạch va vào Trái Đất và đưa các sinh vật xa lạ vào hành tinh của chúng ta. Ở trong môi trường riêng của mình thì chúng đã vô hại. Nhưng khi được đưa vào bầu khí quyển tinh khôi của Trái Đất, các sinh vật này sinh sôi và biến đổi thành một mối đe dọa bất ổn đối với loài người còn non yếu. Việc này đã bắt đầu đưa bệnh tật vào cơ thể con người. Kế hoạch lý tưởng vốn là tạo nên một cơ thể hoạt động hoàn hảo không bệnh tật với tuổi thọ cao. Khi diễn biến không lường trước này được phát hiện ra, người ta đã rất buồn phiền, và cấp cao nhất của hội đồng đã tổ chức họp để quyết định nên làm gì. Có rất nhiều nỗi buồn và sự hối tiếc vì cuộc thử nghiệm lớn đã trở nên tồi tệ. Tuy nhiên, vì quá nhiều công việc đã được thực hiện, người ta quyết định rằng tốt hơn hết là không nên hủy bỏ toàn bộ cuộc thí nghiệm. Họ đã quyết định cố gắng giảm thiểu thiệt hại đã xảy ra bằng cách nhân nhượng và tiếp tục với những gì họ còn trong tay để làm việc.

Vào những ngày đầu khi loài người mới phát triển, những người ngoài hành tinh đã thường xuyên phải chăm sóc, cắt tỉa, và kiểm soát các giống loài. Biến đổi và thiết kế gen di truyền đã luôn là một phần tạo nên nhân loại chúng ta ngay từ ban đầu. Đó không phải là điều gì mới lạ. Đó là lý do tại sao chúng ta đang ở đây, chứ không sống trong hang và kiếm sống nơi hoang dã. Người ngoài hành tinh đã cẩn thận lai tạo và tác động lên sự phát triển của não bộ chúng ta, dần dần đưa vào các năng lực tâm linh và trực giác kì diệu phổ biến ở giống loài của họ. Khi con người phát triển không còn chỉ là loài vật, và trở nên có khả năng tự xử lý cuộc sống và công việc của mình, những người ngoài hành tinh không được phép có nhiều ảnh hưởng như trước nữa. Người ta nhấn mạnh rằng đây là hành tinh của tự do ý chí, và việc tôn trọng tự do ý chí là một quy luật nghiêm ngặt của vũ trụ.

https://thuviensach.vn

Nhiệm vụ làm vườn trở thành nhiệm vụ giám hộ. Loài người được cung cấp nhiều thiết bị và kiến thức để làm cho cuộc sống của mình dễ dàng hơn, và rồi giống loài mới này phải tự đi trên con đường của mình. Nếu con người mắc sai lầm và lạm dụng kiến thức, đó là quyền của họ, miễn là họ không xâm phạm đến quyền của những kẻ khác bên ngoài hành tinh của mình. Người ngoài hành tinh phải tuân theo những luật lệ nghiêm ngặt không cho phép can thiệp. Hẳn nhiên, việc nghiên cứu giống người vẫn tiếp tục. Người ta phải thỉnh thoảng kiểm tra cuộc thí nghiệm để xem nó đang phát triển và thích nghi với môi trường như thế nào. Việc tu sửa được thực hiện vào những thời điểm thích hợp bằng cách thao tác trên gen. Nếu như việc này đã được thực hiện từ buổi ban đầu thì cớ gì bây giờ nó không tiếp tục được thực hiện? Nếu những người ngoài hành tinh đang hành động dưới quyền của một thế lực cao hơn, mà thậm chí chúng ta còn không thể mường tượng ra được, thì ta là ai để nói rằng họ không có quyền làm vậy? Chúng ta không nói với một người mẹ rằng chị ta không có quyền chăm sóc con mình. Tôi nhìn việc này theo cùng logic đó.

Khi loài người phát triển, chúng ta tác động lên môi trường của mình nhiều đến mức nó quay lại ảnh hưởng ngược lên cơ thể chúng ta. Tôi nghĩ không phải ngẫu nhiên mà khi môi trường của con người đang trải qua những thay đổi đầy đe dọa này thì số lượng các xét nghiệm và kiểm tra của người ngoài hành tinh cũng tăng lên. Tất nhiên, họ quan tâm đến những gì con người đang làm với cơ thể của chính mình. Họ đã và luôn luôn quan tâm. Còn gì đương nhiên hơn là cố gắng sửa chữa và điều chỉnh loài người để đối phó với tất cả những "thứ" mà chúng ta đang trút vào bầu khí quyển của chính mình? Nếu việc này bao gồm chỉnh sửa gen để tạo nên con người thích nghi tốt hơn, thì cứ vậy đi. Tôi tin rằng người ngoài hành tinh vẫn đang cố gắng xóa bỏ thiệt hại của hàng tỉ năm trước khi thiên thạch đưa bệnh tật vào trong thí nghiệm của họ. Tôi tin họ vẫn đang cố gắng đưa chúng ta trở về với giấc mơ và thiết kế ban đầu: một loài người không bệnh tật, có khả năng đạt những kì tích tuyệt vời, và có tuổi thọ đáng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Trong quyển Keepers of the Garden (Những Người trông nom trái đất), tôi có nói về một dự án khác với khả năng tạo ra một giống người hoàn hảo để đến sống trên một hành tinh đang được chuẩn bị đâu đó trong vũ trụ. Một cơ hội để bắt đầu lại từ đầu trong một môi trường trong lành, sau khi hành tinh này đã bị ô nhiễm đến mức không thể vãn hồi, có thể là do chiến tranh hạt nhân hoặc bất kể điều gì. Tôi tin đây là một khả năng, nhưng có thể nó không phải là khả năng duy nhất.

Tôi đã gặp phải một chuyện kì lạ vào mùa thu năm 1988. Trong đêm đó, tôi có một cảm giác rõ rệt và lạ lẫm rằng bằng cách nào đó có cả một khối thông tin đã được đưa vào đầu tôi. Trải nghiệm này không có bất kì đặc trưng nào của một giấc mơ. Khi nó xảy ra, tôi đang tỉnh táo đủ để hiểu được khối thông tin. Tôi biết nó là một tư tưởng, không phải những câu hay ý cụ thể, và nó được đưa vào đầu tôi một cách trọn vẹn, súc tích. Tôi đã thường nghe các thân chủ của mình nói về việc tiếp nhận các tư tưởng mà sau đó họ phải diễn giải bằng ngôn ngữ để có thể hiểu được. Giờ thì tôi có thể hiểu rõ khó khăn mà họ đã gặp phải. Đây là trải nghiệm đầu tiên, và (tôi nghĩ là) duy nhất, của tôi về loại này. Tôi biết tư tưởng này giải thích cho hành vi của những sinh vật ngoài hành tinh, lý luận của họ, v.v… Tôi biết đó chính là kiến giải cần được đưa vào quyển sách của tôi về các ca UFO, mà lúc đó quyển sách còn chưa được bắt đầu. Tôi đã chưa có ý thức suy nghĩ về vấn đề này, về lý do người ngoài hành tinh sử dụng kĩ thuật can thiệp trên gen, vì vào lúc đó tôi đang chú tâm vào bản biên tập cuối cùng của phần đầu tiên trong bộ ba quyển sách về Nostradamus (Conversations With Nostradamus - Đối thoại với Nostradamus). Tôi chỉ đang thu thập thông tin với kì vọng một ngày nào đó sẽ tạo nên một cuốn sách về các ca của tôi với UFO.

Đó là một tư tưởng, một ý tưởng và kiến giải khác với bất kì ý kiến nào mà tôi từng nghe các tác gia khác bày tỏ về chủ đề này vào thời điểm đó. Việc tôi phải nhớ được nội dung có vẻ rất quan trọng, và nó cũng được nhấn mạnh rằng đây chính là thông tin tôi đang tìm kiếm. Tôi đã không có thời gian để phân tích vì nó quá đa chiều. Nhưng khi đó tôi biết rằng mình có thể giữ được thông tin này đến

https://thuviensach.vn

hôm sau, khi tôi có thể gõ nó lên máy tính. Tôi lại chìm vào giấc ngủ, và sáng hôm sau tôi thức dậy với một cảm giác khác lạ trong đầu. Trước khi tôi hoàn toàn tỉnh giấc, khối thông tin đó lại ùa về cũng mãnh liệt y như đêm hôm trước. Điều này thật không bình thường, bởi vì thông thường khi ta tỉnh dậy, nội dung giấc mơ sẽ nhanh chóng phai mờ và rất khó để nhớ lại chúng, ngay cả khi chỉ là hình ảnh. Tư tưởng này không ở dạng hình ảnh, mà ở dạng ý nghĩ triết lý. Một lần nữa, nó lại được nhấn mạnh rằng điều quan trọng là phải nhớ và viết nó ra. Tôi biết là tôi phải ghi lại trong máy tính trước khi nó tan biến mất. Hẳn nhiên, luôn có cản trở từ cuộc sống hằng ngày. Việc đầu tiên của ngày hôm đó là tôi và con gái cần phải đóng lọ số đào từ khu vườn nhỏ nhà tôi. Đào chín thì không chờ được, kể cả khi tôi bị phân tâm bởi những thông tin chạy quanh quẩn trong đầu mình. Khi lọ đào cuối cùng được niêm phong và đặt trên bàn chờ cho nguội bớt, cuối cùng tôi cũng có thời gian một mình để làm việc với máy tính.

Công việc tiếp theo tất nhiên luôn là nghĩ cách làm sao diễn đạt ý tưởng thành lời. Việc này thường là phần khó nhất, vì một tư tưởng có thể tồn tại hoàn chỉnh trọn vẹn và chống lại việc chia nhỏ ra để diễn giải nó thành lời. Nhưng tôi sẽ thử sức, hoàn toàn ý thức được rằng tôi sẽ bỏ lỡ một vài ý tứ trong số đó. Đó là một ý tưởng thú vị, một kiến giải mà tôi có thể xây dựng quyển sách dựa trên nó và hướng đến các kết luận đã được nhận thức trước này. Kể cả khi lúc đó một quyển sách như vậy còn chưa có hình hài và chất liệu, mà mới chỉ là một hình bóng mờ nhạt trong tâm trí tôi. Những giai đoạn khởi đầu này đã phải ngủ yên trong hồ sơ của tôi mười năm trước khi trở thành hiện thực. Đến năm 1998 tôi mới tích lũy được một lượng thông tin đồ sộ để tạo nên một quyển sách, nhưng chắc chắn nó đã tuân theo tư tưởng tôi đã nhận được vào năm 1988.

Ý TƯỞNG

Tôi có ý nghĩ rằng việc can thiệp lên gen là nhằm bảo vệ chúng ta, nhằm duy trì giống loài và bảo đảm cho sự tồn tại của chúng ta. Nhìn theo hướng này thì đó là một hành động của lòng tử tế cao đẹp và minh chứng cho sự tận tụy trong việc

https://thuviensach.vn

chăm sóc chúng ta. Trong bộ sách về Nostradamus, tôi đã nhấn mạnh rằng rất có khả năng lối sống như hiện tại của chúng ta sẽ bị phá hủy. Người ta đã thấy trước rằng có khả năng Trái Đất sẽ bị nghiêng trên trục của nó. Trong tai ương đó sẽ có người chết do nhiều nguyên nhân: lũ lụt, động đất, núi lửa, sóng thần, mọi hình thức thảm họa mà con người đã biết và chưa biết đến. Sau đó sẽ là những cái chết do bệnh tật và đói khát. Bất cứ ai sống sót đều sẽ phải là những người vô cùng mạnh mẽ. Tôi có niềm tin tuyệt đối vào loài người. Tôi tin chúng ta có năng lực để sống sót. Tôi tin, như Nostradamus tin, rằng đó sẽ không phải là ngày tận thế, mà là ngày tận cùng của cái thế giới mà chúng ta biết. Đó sẽ là một sự thay đổi hoàn toàn cho lối sống của chúng ta, nhưng con người luôn có sự kiên trì tuyệt vời để tái lập những gì mà anh ta cho là quan trọng trong lối sống đó.

Viễn cảnh này là một điều tôi không thích nghĩ đến và không muốn xem là khả dĩ thành hiện thực, nhưng nhiều chuyên gia đã nhất trí rằng khả năng này tồn tại. Có thể những người ngoài hành tinh chỉ đơn thuần đang nhìn xa trông rộng và cố gắng dự đoán mọi khả năng. Họ không muốn lại rơi vào tình thế trở tay không kịp một lần nữa. Bằng cách can thiệp và sắp đặt gen, họ không chỉ có thể tạo ra một giống người có thể hoạt động trong môi trường ô nhiễm với một cơ thể có khả năng chống lại ung thư và các bệnh tật khác gây ra bởi những thay đổi môi trường này, mà còn có thể giúp con người thích nghi với một lối sống mới đầy căng thẳng. Một trong những thân chủ của tôi trong quyển sách này đã nhìn thấy chính mình giữa một cảnh tượng đầy những người bệnh và sắp chết, những người này cố gắng giúp đỡ bằng bất kì cách nào dù nhỏ nhặt. Bản thân cô ấy không bị bệnh và không thể bị bệnh. Công việc của cô ấy là giúp đỡ những người khác. Có thể cô ấy là một trong những chủng người mới được thiết kế nhằm mục đích này - nhằm chống lại những tàn phá do Trái Đất lệch trục và các khủng hoảng lớn có thể kéo theo sau đó.

Giả thuyết mà tôi phát triển từ những thông tin mình đã nhận được, đó là những người ngoài hành tinh - với tư cách là một chủng tộc - cực kì quan tâm đến sự thịnh vượng của chúng ta, vì họ là người đã chăm sóc cho chúng ta qua hàng tỉ

https://thuviensach.vn

năm. Họ không muốn bỏ rơi chúng ta vào lúc này. Một vài con người đang được chuẩn bị cho việc sinh tồn trên một hành tinh khác, nơi đang được chuẩn bị và sẽ trở thành nơi cư trú của các cá nhân không có bệnh tật. Hành tinh đó được thiết kế để là một nơi quen thuộc với loài người, để họ không bị sốc khi bắt đầu một lối sống mới, hoặc tiếp tục lối sống cũ, trong một môi trường mới tinh khôi. Những người khác cũng có thể đang được chuẩn bị để sinh tồn trên hành tinh Trái Đất này sau khi các biến đổi thảm khốc làm cho hầu hết loài người không còn khả năng hoạt động. Tôi tin rằng, trong tương lai khi chúng ta có thể nhìn thấy tất cả mọi khía cạnh khác nhau của hiện tượng này, ta sẽ nhận ra rằng các sinh vật kia không đáng sợ mà nên được chào đón như những tổ tiên, như anh em, như người giám hộ của chúng ta. Mục đích của họ trong bản kế hoạch vĩ đại cuối cùng cũng sẽ được hiểu thấu và trở nên rõ như ban ngày đối với loài người.

QUAN SÁT

Kể từ khi được tiếp xúc với lối suy nghĩ cấp tiến này, tôi bắt đầu nhận ra rằng mình đang quan sát mọi thứ xung quanh theo một cách khác. Nó đã ảnh hưởng đến cách tôi nhìn những con người đồng loại của mình, cách họ sống cuộc sống của họ, và cách mà những cuộc sống đó có liên quan với nhau trong một tình huống toàn cầu. Khi tôi lưu ý đến những điều này thì logic đằng sau giả thuyết về người giám hộ trở nên rõ ràng và hợp lý hơn trong tâm trí tôi.

Trong một tương lai xa, rất có thể chúng ta sẽ đảm nhiệm vai trò giám hộ cho một số hành tinh khác. Ý tưởng này không chỉ là khả dĩ, mà nó rất có thể sẽ xảy ra. Con người là một động vật rất tò mò, như tôi chắc chắn những người ngoài hành tinh cũng đã tò mò như vậy, họ - những kẻ đã bắt đầu dự án chăm lo cho Trái Đất. Tôi sẽ không thể hiểu được, một khi con người đã hoàn thiện việc du hành không gian và chinh phục khoảng cách giữa thế giới của chúng ta với những thế giới cằn cỗi lặng câm, làm sao họ lại có thể để chúng yên ở trong tình trạng đó: cằn cỗi và vô hồn. Trong tương lai xa đó, con người sẽ có kiến thức để đưa sự sống đến như là một thí nghiệm. Đầu tiên, họ sẽ khởi nguồn sự sống theo từng giai đoạn thô sơ đơn

https://thuviensach.vn

giản; những tế bào đơn giản thôi, để xem cái gì sẽ phát triển được trong điều kiện hiện thời, bất cứ thứ gì mà môi trường "súp nguyên sinh" có thể dung dưỡng. Sau nhiều thử nghiệm, dự án này sẽ tiến đến lúc các dạng sống phức tạp hơn được đưa đến hoặc được biến đổi gen cho phù hợp với môi trường. Tôi không tin là con người, với tính tò mò cố hữu của mình, lại sẽ làm khác đi. Họ sẽ lý luận rằng việc này không thể gây hại gì. Ngay từ đầu hành tinh đó đã không có sự sống, không có ngay cả cấu trúc tế bào cơ bản nhất. Thế nên, con người sẽ có một hành tinh trơ trọi đã chín muồi để thử nghiệm, đã chờ sẵn đó như một sân chơi cho các nhà khoa học tương lai thử nghiệm sự thích nghi của các dạng sống. Việc này có thể làm hại ai được chứ? Nó sẽ cho phép áp dụng các phương pháp bị cấm trên Trái Đất, bởi vì các rào cản này không tồn tại trong một thế giới xa lạ hoang vu. Đương nhiên, con người sẽ phải chịu sự chỉ đạo và hướng dẫn của một chính quyền hoặc ít nhất là một cấp trên nào đó. Họ sẽ làm theo trình tự của một bản kế hoạch tổng thể, bởi vì kế hoạch này quá phức tạp đối với một nhà khoa học bình thường làm việc đơn lẻ. Và rồi sẽ có các công việc chăm sóc, cắt tỉa và cấy ghép - có thể nói là vậy - để giúp điều chỉnh các sinh vật đang phát triển. Những nhiệm vụ tầm thường này có thể được thực hiện bởi những người ít học hơn (hoặc thậm chí bởi robot), bởi vì chúng chỉ cần làm theo các mệnh lệnh. Dự án riêng này, mà công chúng trên hành tinh mẹ có thể được biết đến hoặc không, có thể phát triển qua vô số năm và được duy trì bởi các thế hệ khoa học gia nối tiếp, những người coi thế giới "mới" này quá quan trọng để có thể ngừng thử nghiệm. Các nhà khoa học này sẽ học được một lượng thông tin mới khổng lồ mà chắc chắn sẽ được áp dụng để giúp ích cho người dân trên Trái Đất. Nếu dự án cũng giúp ích cho cuộc sống trên hành tinh mẹ, thì nó càng không thể bị bỏ rơi.

Trải qua thời gian rất lâu, sự sống sẽ được thiết lập và bắt đầu phát triển những đặc tính riêng của nó. Các sinh vật trên Trái Đất có thể được đưa đến và lai tạo để thích nghi về mặt di truyền. Rồi thì một động vật có trí thông minh có thể sẽ xuất hiện. Dĩ nhiên, nó sẽ được giúp đỡ suốt quá trình bằng việc thao tác trên gen và đưa vào các nét đặc trưng của loài người chúng ta. Khi người ta trình bày những đột phá,

https://thuviensach.vn

các trụ sở khoa học sẽ xôn xao đầy phấn khích. Sinh vật được tạo thành có thể mang một vài đặc điểm của chúng ta, nhưng có khả năng nó không phải một bản sao y hệt vì phải thích nghi với môi trường sống của nó. Đôi mắt, bộ máy thở, và hệ tuần hoàn của nó có thể khác với chúng ta, nhưng nó vẫn sẽ được xem là có hình người, ngay cả khi nó có thể chẳng tồn tại được trên Trái Đất. Nếu sinh vật này bắt đầu bộc lộ những khiếm khuyết không phù hợp với kế hoạch tổng thể, liệu người ta có hủy bỏ dự án và tiêu diệt các sinh vật đó? Tôi cho là không. Tôi nghĩ con người vẫn còn sở hữu đủ tinh thần của Đấng Sáng Thế để coi mọi sự sống đều là thiêng liêng, kể cả sự sống mà con người đã tự tạo ra. Tôi nghĩ con người sẽ thử giúp đỡ những giống loài đó thích nghi với khiếm khuyết, hoặc để mặc cho chúng tiến hóa vào ngõ cụt và tự chấm dứt sự tồn tại của chúng.

Khi các loài chiếm ưu thế phát triển và bắt đầu bộc lộ các dấu hiệu của sự văn minh, sự giám sát sẽ giảm dần. Chúng sẽ không cần phải được trông nom liên tục nữa. Bên cạnh đó, quan sát xem các sinh vật mới tự phát triển như thế nào cũng là một thử nghiệm thú vị. Chúng sẽ có những phẩm hạnh nào? Chúng có sáng tạo không? Chúng có hiếu chiến không? Để hiểu được chính giống loài mình, con người sẽ cảm thấy cần phải cho phép các sinh vật kia tự phát triển, và nghiên cứu xem những đặc tính nào là tự thân và những đặc tính nào được học lấy. Nhưng các sinh vật đó không hoàn toàn bị bỏ lại một mình. Một người cố vấn sẽ đến sống trong cộng đồng của chúng và dạy chúng những phương cách để làm cho cuộc sống tốt hơn. Người cố vấn này sẽ được đối đãi và tôn thờ như một vị thần, ngay cả khi ông ta đã quay về hành tinh mẹ từ lâu. Ông ta phải là một vị thần, vì ông sở hữu những sức mạnh và kiến thức phi thường. Ông ta sẽ hướng dẫn cách thu lượm thức ăn và những cách sinh tồn. Sau đó, để nghiên cứu sự phát triển về tinh thần, người cố vấn không được can thiệp nữa. Một khi kiến thức đã được trao truyền, nó phải được sử dụng theo bất kì cách nào mà sinh vật mới kia quyết định. Quá nhiều can thiệp có thể đe dọa đến cuộc thử nghiệm. Đương nhiên, có rất nhiều yếu tố khác nhau để liệt kê ra, nhưng đây sẽ là kịch bản phổ biến.

https://thuviensach.vn

Đó sẽ là một cuộc thử nghiệm kéo dài và không bao giờ bị hành tinh mẹ hủy bỏ. Qua nhiều thế hệ nối tiếp nhau, nó sẽ tiếp tục được ghi chép trong biên niên sử. Sẽ luôn có những "Người Quan Sát" để theo dõi và cập nhật hồ sơ. Một vài trong số các sinh vật mới này sẽ được giám sát chặt chẽ hơn, để xem gen di truyền đang phát triển ra sao và môi trường có ảnh hưởng đến chúng như thế nào. Nếu có vấn đề xảy ra, chúng sẽ được giúp đỡ bằng cách thay đổi gen. Tôi không nghĩ là chúng ta sẽ xem việc giúp đỡ này là can thiệp, bởi vì trong điều kiện lý tưởng thì sinh vật đó sẽ không ý thức được về bất kì điều gì đã được thực hiện, và có thể tiếp tục cuộc sống của mình mà không bị ảnh hưởng. Ở giai đoạn thí nghiệm tiên tiến này, tốt hơn hết là nhà khoa học nên nấp đằng sau tấm kính phòng thí nghiệm để không bị phát hiện. Giống như cách người ta nuôi nhốt các loài chim quý hiếm vậy. Sau khi trứng nở, những người phụ trách đeo mặt nạ hoặc mũ trùm đầu có hình thù kì quái để những con chim non không đồng hóa chúng là con người. Các nhà khoa học có giả thuyết rằng, nếu con chim đồng hóa nó với loài người thì nó sẽ không thể tự sinh tồn trong môi trường hoang dã được nữa. Con chim phải đồng hóa với chính giống loài của nó.

Thế nhưng, điều gì sẽ xảy ra nếu các sinh vật này phát triển sang một hướng khác và bắt đầu sử dụng kiến thức mới học được của chúng để gây chiến? Sẽ ra sao nếu các hành vi chiến tranh này có tác động sâu rộng đến mức chúng bắt đầu chế tạo ra các vũ khí có sức mạnh khủng khiếp? Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng sử dụng những phát kiến mới đó theo những cách khinh suất, đe dọa hủy diệt không chỉ bản thân chúng mà cả thế giới của chúng? Chúng có được phép làm vậy không? Tôi nghĩ là không. Nếu như cuộc thử nghiệm đã được bảo vệ và nuôi dưỡng qua vô số thế kỉ, thì liệu nó có bị từ bỏ, hay loài người chúng ta sẽ nắm lấy cơ hội để can thiệp ngay thời điểm đó? Đó sẽ là một nan đề vĩ đại, và quyết định có lẽ thuộc về trách nhiệm của chính quyền tối cao trên Trái Đất. Người ta có thể sẽ quyết định để cho các sinh vật đó làm theo ý chúng, như là màn cao trào cuối cùng của thí nghiệm. Nhưng rồi chúng ta có để mất tất cả hay không? Có lẽ chúng ta có thể lấy các tế bào và tạo ra các bản sao vô tính để lưu giữ một số mẫu của các loài này trên Trái

https://thuviensach.vn

Đất, hoặc bắt đầu lại từ đầu trên một hành tinh hoang vu khác. Có lẽ chúng ta sẽ không để mất hết mọi công trình. Nhưng tôi có niềm tin rằng nếu các sinh vật đó đe dọa hủy diệt hoàn toàn hành tinh của chúng, chúng ta có lẽ sẽ có động thái để ngăn chặn, bởi vì sự hủy diệt này có thể gây ra tác động lên khắp hệ mặt trời và có thể lên cả các ngôi sao và thiên hà lân cận. Điều này không được phép xảy ra; nó sẽ gây ra rất nhiều gãy đổ. Đến thời điểm đó, tôi nghĩ chúng ta cuối cùng cũng phải phá vỡ quy tắc vàng của việc không can thiệp và phải ra mặt. Cuối cùng chúng ta sẽ cho những sinh vật đó biết rằng chúng ta chính là người tạo ra chúng, là người giám hộ và người bảo vệ chúng qua vô tận thời gian. Chúng ta sẽ được đón nhận như thế nào? Các loài kia có tin chúng ta không? Điều này có tạo ra sự khác biệt nào không?

Toàn bộ kịch bản này nghe như phim khoa học viễn tưởng, nhưng làm sao chúng ta biết chắc chắn nó sẽ không trở thành hiện thực? Làm sao ta biết chắc chắn kịch bản này đã không trở thành hiện thực, không phải ở đây trên Trái Đất này, mà ở trên vô số hành tinh trong toàn vũ trụ? Chừng nào vẫn còn tính tò mò, con người vẫn sẽ còn tìm kiếm. Chừng nào con người còn tiếp tục tìm kiếm, sẽ không có giới hạn nào cho những gì họ sẽ đạt được. Vũ trụ là và đã luôn là nhà của loài người. Tính tò mò - đây là một tính cách quan trọng mà chúng ta đã được thừa hưởng từ những đấng sáng tạo và người bảo hộ của chúng ta. Đó chắc chắn là một đặc tính quan trọng mà chúng ta sẽ truyền lại cho các thế hệ tương lai, bất kể chúng được sinh ra trên hành tinh này hay một nơi nào khác.

Tri thức không có giá trị gì cả nếu nó chẳng thể được sẻ chia.

***

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 2 THỜI GIAN NÉN HAY THỜI GIAN BỊ CAN THIỆP

Nhiều nhà điều tra đã khám phá những vụ thời gian bị cắt mất, trong đó nhiều giờ trôi qua một cách khó hiểu mà người đó không hề hay biết về khoảng thời gian này. Tôi sẽ thảo luận một vài trường hợp trong cuốn sách này. Nhưng tôi đã phát hiện ra một khái niệm mà tôi còn thấy kì lạ hơn: những trường hợp thời gian bị nén. Đó là khi các sự kiện diễn ra trong một khoảng thời gian ngắn hơn nhiều so với bình thường. Tất nhiên, cả hai hiện tượng này đều là ví dụ của thời gian bị biến dạng một cách bí ẩn từ góc nhìn của người chứng kiến sự kiện.

Chúng ta bị cản trở do đang mắc kẹt trong khái niệm thời gian tuyến tính của chính mình. Có ý kiến nói rằng chúng ta có thể là hành tinh duy nhất trong vũ trụ đã phát minh ra cách đo lường một thứ không hề tồn tại. Trong công việc của mình, tôi đã được cho biết nhiều lần rằng thời gian chỉ là một ảo giác, một phát kiến của con người. Những người ngoài hành tinh không có khái niệm thời gian, và họ nói với tôi rằng loài người sẽ không bao giờ du hành không gian được trừ phi chúng ta vượt qua được khái niệm sai lầm về thời gian. Đây là một trong những vấn đề chính khiến con người bị mắc kẹt trên Trái Đất. Ngay cả nếu chúng ta có thể hiểu được khái niệm này từ góc nhìn tâm lý, tâm trí con người vẫn sẽ gặp khó khăn, nếu không muốn nói là không có khả năng, để chấp nhận điều này. Chúng ta hoàn toàn bị bao bọc trong khái niệm thời gian, với cuộc sống của ta được tạo nên và đo lường theo từng phút, giờ, ngày, tuần, tháng và năm. Tôi không thấy có cách nào mà chúng ta có thể thoát khỏi khái niệm này mà vẫn hoạt động bình thường trong thế giới hàng ngày thông thường của mình. Chúng ta tin rằng mọi sự phải tiến triển từ điểm A đến điểm B theo trật tự trong một khoảng thời gian nhất định. Không thể có sai lệch, không có đi đường vòng, vì chúng không khớp với hệ thống niềm tin của chúng ta. Vì thế, tầm nhìn của chúng ta rất hạn hẹp. Bất cứ thứ gì nằm ngoài tầm nhìn đó đều được cho là không thể, và vì thế nó không thể xảy ra, nó không thể tồn tại.

https://thuviensach.vn

Nếu hành tinh mà chúng ta đang sống xoay quanh mặt trời của nó theo một cách khác, chúng ta sẽ đo thời gian như thế nào? Giả sử luôn chỉ có ánh sáng, hoặc luôn chỉ là bóng tối. Giả sử hành tinh đó có hai mặt trời. Người ta sẽ đo thời gian như thế nào, hay họ sẽ quyết định rằng chẳng cần thiết phải làm chuyện phiền phức như vậy? Còn những kẻ du hành trên phi thuyền trong một thời gian dài thì sao, vượt qua không gian mà không có điểm quy chiếu nào để phân biệt ngày đêm, và cũng chẳng có lý do gì để đánh dấu mùa và những tháng năm? Không có gì ngạc nhiên khi những sinh vật ngoài hành tinh đó không hiểu được mục đích của thời gian đối với chúng ta, và thường không thấy nó có ý nghĩa gì cả. Trong những hoàn cảnh tương tự hay thậm chí cấp tiến hơn, bản thân chúng ta cũng có thể sẽ quyết định rằng việc tạo ra khái niệm thời gian và bám lấy nó một cách giáo điều như thế chẳng có mục đích gì cả.

Những người ngoài hành tinh không có giới hạn như vậy, nên họ được tự do khám phá những chiều không gian và thế giới đang tồn tại khác, mà chúng ta không nhìn thấy được do cấu trúc thời gian cứng nhắc của mình. Một khi phát hiện ra những điều này, người ngoài hành tinh đã tìm ra cách phân rã và tái lập vật chất của mọi thứ mà họ muốn vận chuyển. Họ có thể len lỏi và trượt qua các vết nứt và kẽ hở để đến các chiều không gian khác dễ dàng như đi qua một cánh cửa. Đương nhiên, có khi họ đã làm như vậy từ lâu trước cả khi tổ tiên chúng ta còn sống trong hang động, và chúng ta còn phải cố gắng nhiều mới theo kịp được họ. Nhưng chúng ta sẽ không bao giờ tìm ra những kẽ hở đó trừ phi chúng ta gỡ bỏ được miếng bịt mắt đang nói ta rằng việc đó là không thể. Nếu các chủng tộc khác đã tìm ra cách, thì chúng ta cũng có thể tìm ra cách. Nếu như người ngoài hành tinh đã nuôi dưỡng tinh thần của chúng ta với những thông tin ta cần qua hàng tỉ năm tồn tại, thì họ cũng có thể đang cố gắng mở ra cho ta bí mật để xóa tan rào cản của thời gian và chỉ cho ta thấy cánh cổng vàng.

Có nhiều khái niệm vật lý siêu hình mà người ngoài hành tinh có vẻ hiểu được dễ dàng, nhưng tâm trí con người lại gần như không thể nắm bắt được. Một nhà điều

https://thuviensach.vn

tra sơ đẳng chỉ muốn mọi thứ đơn giản: nếu một thứ gì đó không nhìn thấy được, không đo lường, không sờ chạm hay phân tách được, thì nó không tồn tại. Anh ta cảm thấy thoải mái hơn với khái niệm du hành được bao nhiêu dặm một giờ để đến vì sao gần nhất, và làm việc để phát triển một nguồn nhiên liệu cho công việc đó. Việc du hành bằng trí lực và di chuyển ra vào các chiều không gian là các khái niệm rất khó nắm bắt đối với tâm trí của anh ta. Đáp án cho câu đố về UFO không còn đơn giản. Chúng ta càng đào sâu vào câu đố này, các khái niệm càng trở nên phức tạp và căng não. Có thể đây là lý do cho đến bây giờ chúng ta mới được đưa cho các lựa chọn. Trong quá khứ, tâm trí loài người đã phải làm quen với việc người ngoài hành tinh du hành bằng đĩa bay theo những cách mà chúng ta có thể hiểu được. Ví dụ như ta cần sử dụng một loại nhiên liệu thông thường nào đó để vượt qua tốc độ ánh sáng, để việc du hành này vẫn tuân theo những định luật vật lý mà các khoa học gia của chúng ta đã hiểu.

Chúng ta đã được bón cho ăn bằng thìa trong nhiều năm, và mỗi lần chỉ nhận được lượng thông tin vừa đủ cho ta tiêu hóa. Khi chúng ta dần thích ứng với mỗi phần của khái niệm, và khi ý tưởng đó không còn khiến chúng ta sợ hãi, thì ta lại được giao cho một mảnh ghép phức tạp hơn của bức tranh. Tôi thực sự nghi ngờ liệu có bao giờ chúng ta hiểu được toàn bộ khái niệm đó hay không, cũng như ta không thể kì vọng một đứa trẻ mới biết đi hiểu được toán hình học hay giải tích. Thế nên, có thể ta sẽ chẳng bao giờ có cơ hội. Tôi đã được nói nhiều lần rằng đừng mong đợi tất cả các câu hỏi của tôi sẽ được trả lời. Tri thức có thể là thuốc chữa, cũng có thể là thuốc độc. Nó có thể lợi bất cập hại. Vì vậy, tôi nhận lấy những gì được ban cho, và qua quá trình phân tích tìm hiểu các khái niệm, tôi thấy rằng mình lại được cung cấp thêm thông tin để tiêu hóa. Nhưng có vẻ lượng thông tin mà tôi được nhận không bao giờ vượt quá khả năng xử lý của tôi. Đây là cách tôi đã viết các quyển sách của mình, cố gắng trình bày những ý tưởng này làm sao để người ta có thể nắm bắt chúng. Vì vậy, quyển sách này sẽ có những khái niệm mà tôi chưa từng trình bày trước đây. Vùng đất mới rộng lớn đang bày ra trước mắt kẻ thám

https://thuviensach.vn

hiểm, và tôi hi vọng được làm cuộc hành trình đến đó. Chúng ta chỉ đang chập chững những bước chân đầu tiên tiến vào một thế giới bí ẩn.

Chúng ta nói rằng những sinh vật và vật thể bay lạ này không hoạt động theo những quy luật vật lý mà ta biết. Chúng ta nói rằng họ đang làm những việc "phi tự nhiên". Đây là chủ nghĩa hoài nghi lớn nhất về sự tồn tại của họ. Người ta nói rằng những kì tích họ làm là không thể. Tôi nghĩ chúng ta nên thấy rằng những hiện tượng đó không phải phi tự nhiên, mà ngược lại, chúng hoàn toàn tự nhiên. Chúng có thể tuân theo một quy luật vật lý mới mà chúng ta chưa khám phá ra hoặc thậm chí còn chưa nghĩ đến. Quy luật đó chỉ là mới đối với chúng ta vì nó không khớp với thực tế của ta, nhưng nó lại là hoàn toàn tự nhiên đối với các sinh vật ngoài hành tinh.

Theo thông tin tôi được nhận, phi thuyền UFO có thể biến mất khỏi tầm nhìn hoặc trên màn hình ra-đa v.v… bằng cách đột ngột thay đổi tần số rung. Bạn có thể hiểu đại khái về ý tưởng này bằng cách quan sát cánh quạt hoặc cánh chân vịt, khi nó quay nhanh lên thì bạn không thể nhìn rõ từng cánh quạt được nữa. Chúng ta, những người đang sống trong thế giới vật chất trên Trái Đất, có tần số rung động thấp hơn. Điều này sẽ được giải thích kĩ hơn trong quyển sách Vũ trụ xoắn (Convoluted Universe) của tôi. Nhiều người trong số những sinh vật xa lạ kia không sống trên các hành tinh khác, mà là trong những chiều không gian khác. Trong những chiều không gian đó có rất nhiều thế giới khác (một số mang tính vật chất còn số khác thì không) đôi khi tồn tại song song với thế giới của chúng ta, nhưng có tần số rung động cao hơn. Thường thì các thế giới hoàn toàn không ý thức được về sự tồn tại của nhau. Những thế giới nào tiên tiến hơn cả thì biết được sự tồn tại của chúng ta và thường đến đây để quan sát. Để có thể đến thế giới của chúng ta, họ phải làm chậm tần số rung động của mình lại. Người ta miêu tả là khá đau đớn để làm chậm tần số rung động này và để giữ được tần số đó trong một thời gian bất kì. Tương tự, nếu loài người tiến vào các chiều không gian kia thì cũng sẽ

https://thuviensach.vn

chịu tác động ngược lại. Chúng ta sẽ phải tăng tần số rung động của mình lên, và giảm lại khi trở về thế giới của chúng ta.

Nhiều sinh vật trong số này đã tiến hóa đến mức họ chỉ thuần túy là năng lượng và không cần cơ thể nữa. Tuy nhiên, họ có thể xuất hiện trong một cơ thể nếu điều này là cần thiết để tương tác với con người. Tôi không hiểu được tại sao những sinh vật thuần năng lượng này lại cần phi thuyền để du hành. Có lẽ phi thuyền của họ không chỉ mang theo môi trường, trọng lực, khí quyển, v.v… để duy trì sự sống, mà còn mang theo cả tần số rung động.

Có nhiều trường hợp con người được đưa lên một phi thuyền nhỏ hơn và cơ thể của họ không phải chịu tác động lâu dài nào. Nguyên nhân có thể là thế này. Con tàu xâm nhập vào thế giới này và vận hành trong phạm vi tần số rung động của chúng ta, và con người có thể thích nghi với điều đó. Theo các tường thuật, những sinh vật nhỏ màu xám thường được thấy ở trên loại tàu nhỏ này. Chúng có thể là một loại sinh vật được nhân bản hoặc chế tạo ra, có khả năng hoạt động trong phạm vi rung động của thế giới chúng ta dễ dàng hơn so với các loại sinh vật khác. Các sinh vật nho nhỏ này được sinh ra theo hình dáng của người sáng tạo ra chúng, những sinh vật màu xám cao lớn, để có thể đến Trái Đất và thực hiện các nhiệm vụ tẻ nhạt. Những mẫu vật lấy từ loài người, loài thú, cây cỏ, v.v… sau đó được đưa đến phi thuyền lớn để phân tích trong phòng thí nghiệm. Không có nhiều trường hợp được tường thuật về người được đưa lên phi thuyền lớn hoặc phi thuyền "mẹ". Những loại phi thuyền lớn này thường dừng lại trên cao trong bầu khí quyển của chúng ta, bởi vì chúng quá lớn để có thể hạ cánh dễ dàng. Nhưng giờ tôi nghĩ, những con tàu này cũng rung động ở một tần số khác làm chúng trở nên vô hình. Có thể những sinh vật trên đó không thể thích nghi dễ dàng với tần số rung thấp hơn và thích ở lại một môi trường thoải mái. Để con người có thể lên phi thuyền này, các phân tử của họ phải được điều chỉnh và tăng tần số rung lên. Họ có thể hoạt động trong trạng thái này một thời gian nhất định, nhưng không thể kéo dài vô hạn vì nếu không cơ thể sẽ tan rã. Khi họ trở lại Trái Đất, quy trình phức tạp khó

https://thuviensach.vn

khăn nói trên lại diễn ra, cơ thể con người được tái chỉnh lại và hạ tần số rung xuống. Việc này có thể dẫn đến các tình trạng rối loạn, mất phương hướng, tê liệt tạm thời, và các dấu hiệu thể chất (chẳng hạn như bầm tím), trong thời gian cơ thể hồi phục lại từ chấn động lên các hệ thống của nó. Đây có thể là lý do tại sao không có nhiều trường hợp con người được đem lên các phi thuyền lớn. Trải nghiệm với con tàu nhỏ và những sinh vật màu xám nho nhỏ phổ biến hơn nhiều. Một người bình thường có thể không có khả năng thích nghi với những thay đổi thể chất cần thiết cho trải nghiệm trên phi thuyền lớn.

Năm 1998, người Mỹ cuối cùng trong sứ mệnh thám hiểm không gian hợp tác giữa Mỹ và Liên Xô trở về từ trạm không gian MIR xoay quanh Trái Đất. Ông ấy nói thay đổi lớn nhất là phải làm quen với sự nặng trĩu của cơ thể mình sau khi ở trong tình trạng phi trọng lực quá lâu.

Các chuỗi thời gian bị thiếu không phải lúc nào cũng diễn ra như những gì ta tưởng. Khi có sự kiện thời gian bị cắt mất, người ta thường cho rằng người trong cuộc đã có liên hệ trực tiếp với người ngoài hành tinh hoặc UFO, đặc biệt nếu người đó có nhìn thấy ánh sáng (hoặc vật thể bay) vào thời điểm đó. Tôi phát hiện ra không phải lúc nào cũng là như vậy. Trong nhiều trường hợp, người đó chỉ đơn thuần đang khóa chặt một trải nghiệm khó chịu hoặc đau đớn trong tâm trí của họ, và nó chẳng có gì liên quan đến người ngoài hành tinh. Thông tin này có thể được thu thập chính xác khi thân chủ đạt trạng thái thôi miên đủ sâu để ta tiếp xúc được với tiềm thức của họ. Tiềm thức chứa đựng mọi kí ức và sẽ tường thuật những gì đã thực sự xảy ra mà không bị che phủ bởi cảm xúc của tâm trí có ý thức. Tôi luôn nói với các nhà điều tra rằng đừng vội đi đến kết luận khi các đối tượng báo cáo về thời gian bị cắt mất, hoặc về bất kì trải nghiệm nào khác trông có vẻ phù hợp với khuôn mẫu. Hãy luôn tìm kiếm kiến giải đơn giản nhất trước đã, trước khi đi vào nội dung phức tạp hơn. Trong nhiều trường hợp, kiến giải đơn giản nhất chính là câu trả lời. Tôi không hiểu sao một số người lại ưa giải thích các sự kiện trong cuộc sống của họ bằng những câu trả lời phức tạp hơn. “Một khoảng thời gian của

https://thuviensach.vn

tôi đã bị cắt mất, thế nên chắc chắn tôi đã bị đem lên một con tàu UFO.” Bằng một quá trình tâm lý bí ẩn nào đó, lý luận trừu tượng này lại dễ được chấp nhận hơn so với một lý luận đơn giản nhưng khó chịu hơn. Trong một vụ của tôi, người đàn ông đó đã bị mất một khoảng thời gian nhất định, và sự kiện đó có liên quan đến tiếp xúc với người ngoài hành tinh, nhưng đó lại là một trường hợp do anh ta có mặt không đúng lúc đúng chỗ.

Tom muốn khám phá một đoạn thời gian bị cắt mất vào năm 1972 ở Massachusetts, sự kiện đó đã luôn làm anh bận tâm. Anh đã đến một cuộc họp làm ăn ở nhà một vị khách hàng. Một số người khác cũng có mặt và họ đã được phục vụ một bữa tối rất ngon. Buổi tối trôi qua và đã khá muộn, một người phụ nữ đã mời anh nghỉ lại tại căn hộ của cô ấy thay vì trở về nhà anh ở thành phố kế bên.

Đêm đó khi cô ta đang lái xe, Tom nhớ mình đã nhìn thấy một luồng sáng rực rỡ trên trời qua những ngọn cây. Ánh sáng này dường như khiến cô ấy lo lắng. Tom không nhớ được gì khác cho đến khi anh thức dậy tại căn hộ của cô vào buổi sáng hôm sau. Anh đã không sử dụng bất kì loại ma túy hay rượu nào, và anh không bao giờ có thể giải thích đoạn thời gian bị mất. Không lâu sau đó người phụ nữ đó chuyển đi, và anh không bao giờ biết cô ấy đi đâu. Anh nhớ về cô ấy như một người phụ nữ khá kì lạ; cô ấy không thân thiện và cũng không thích trò chuyện.

Trong tình trạng thôi miên, Tom trở lại hiện trường, nhớ lại chính xác ngày xảy ra sự kiện và mô tả bữa ăn tuyệt vời. Anh cung cấp nhiều chi tiết mà ý thức của anh đã quên. Nhiều chi tiết không liên quan đến điều chúng tôi đang tìm kiếm, nhưng nó cho thấy mọi thông tin đều được lưu ở đó và luôn sẵn sàng để truy cập. Người phụ nữ ấy tên là Stella, và Tom nói rằng cô ấy lái một chiếc Pontiac Firebird 1972. Khi họ lái xe trên con đường nông thôn dẫn về căn hộ của Stella thì đã gần nửa đêm, và anh kể lại cuộc trò chuyện vu vơ của họ. Rồi anh ấy nhìn thấy thứ mà anh nghĩ là một quả cầu lửa, hoặc một “ngôi sao băng”, qua khóe mắt của mình. Họ quan sát ánh sáng từ bầu trời càng lúc càng sáng hơn lên và có vẻ đang tiến đến phía họ.

https://thuviensach.vn

Động cơ xe đột ngột tắt, chiếc xe dừng lại ngay giữa đường. Stella sợ hãi, còn Tom, lạ kỳ thay, lại phản ứng theo một cách khác. Anh đột nhiên cảm thấy rất mệt mỏi và chìm vào giấc ngủ. Chắc chắn đây không phải là một phản ứng bình thường. Tôi biết là lúc đó tiềm thức của anh ta vẫn tỉnh táo, và tôi sẽ có thể hỏi chuyện nó.

Tiềm thức của Tom nói với tôi rằng cả anh ta và Stella đều ngủ thiếp đi, và lúc đó có một ánh sáng rực rỡ bao trùm chiếc xe, tràn vào qua các cửa sổ. Cửa xe bỗng mở ra, và cơ thể đang say ngủ của họ được đưa ra khỏi chiếc xe. Tôi liền hỏi ai đã đưa họ ra.

“Họ trông giống như con người. Một người đàn ông có mái tóc nâu, còn người kia tóc vàng. Họ chỉ đưa chúng tôi ra khỏi xe, rồi họ kiểm tra bên trong xe. Sau đó họ nhìn về chúng tôi. Họ cầm một vật gì đó đưa lên phía trên chúng tôi. Rồi họ đưa chúng tôi vào trong xe trở lại.”

Tiềm thức của Tom nói rằng hai sinh vật kia đã dựng đứng cơ thể bất tỉnh của anh ấy, và di chuyển một dụng cụ lên xuống dọc theo cơ thể của anh. Thứ đó kêu lách cách khi họ vận hành nó. Tôi cho rằng cơ thể của anh phải khá nặng để họ có thể nâng nó lên như vậy. Tom nói có lẽ là như vậy, nhưng họ làm việc đó chẳng tốn công sức gì.

Tôi yêu cầu anh mô tả dụng cụ đó. “Trông nó mảnh như một chiếc ăng-ten ti-vi, dài khoảng 33 đến 36cm, có dây cuộn xung quanh. Nó phát sáng nhấp nháy, gần như màu xanh dạ quang ngả sang xanh tím đậm. Ánh sáng bao quanh dụng cụ đó khi nó quét qua một người, và tôi có thể nghe thấy tiếng lách cách. Tuy nhiên, tôi không biết nó dùng để làm gì.”

Rồi họ được đưa trở lại vào xe. Động cơ giờ đã hoạt động, và họ đang di chuyển trên đường. Hai người đàn ông và luồng sáng đã biến mất. Stella nói, “Ôi, hình như tôi đã ngủ thiếp đi trong một giây. Hẳn là tôi đang rất mệt.” Tom cũng cảm thấy như thể anh đã ngủ gật. Stella nhìn xuống đồng hồ đeo tay và giật mình khi thấy

https://thuviensach.vn

thời gian. “Ôi trời ơi! Hai giờ rưỡi! Không phải chúng ta đã rời chỗ đó lúc mười hai giờ sao? Trời, tôi không biết nữa. Chúng ta nên đi thôi.” Cả hai đều gạt chuyện này đi khi lái xe về căn hộ của Stella. Tom cảm thấy mệt rã rời, như thể bị rút hết năng lượng và kiệt sức. Anh ngủ gật trong suốt đoạn đường còn lại. Về đến căn hộ, Stella nhắc anh giữ im lặng để không đánh thức hàng xóm. Cô chỉ cho Tom phòng ngủ của anh, và anh nằm vật luôn xuống giường. Anh không nhớ bất kì điều gì khác cho đến khi bị tiếng điện thoại đánh thức vào sáng hôm sau.

Tôi hỏi tiềm thức của Tom liệu nó có biết tại sao anh ấy bị thứ dụng cụ kì lạ đó khám xét hay không. Nó trả lời, “Có, tôi biết. Đó là do Stella. Cô ấy làm việc cho một công ty ở phía Nam Boston đang chuẩn bị các bí mật quân sự cho cuộc chiến tại Việt Nam. Cô ấy truy cập được vào tất cả mọi loại thông tin khác nhau. Tôi nghĩ những sinh vật kia thực sự muốn thông tin từ cô ấy, chứ không hẳn từ tôi. Tôi chỉ tình cờ có mặt ở đó đúng lúc họ liên hệ với cô. Họ giám sát cô ấy, có thể trong quá khứ cô ấy đã được liên hệ nhiều lần. Tôi đã biết là có gì đó không ổn vì trông cô ấy có vẻ luôn bực tức. Cô ấy đa nghi và không dễ kết bạn. Cô ấy cũng chuyển chỗ ở nhiều lần. Trước khi sống ở Massachusetts cô ấy đã sống ở California, trước đó nữa là ở Hawaii, và trước nữa, ở Nhật Bản. Cô ấy đã đi vòng quanh thế giới.”

D: Họ có dùng dụng cụ kia làm điều tương tự với cô ấy không?

T: Tôi không nhìn được họ làm gì với cô ấy, vì họ đang dùng thứ dụng cụ đó trên người tôi. Nhưng tôi biết là họ đang làm cái gì đó khác. Họ có một kiểu tiếp xúc nào đó với cô ấy.

D: Dụng cụ đó có mục đích gì?

T: Nó tương tự như một dụng cụ chụp cắt lớp vi tính mà chúng ta có. Nó kiểm tra các chức năng sinh tồn của tôi. Nó cũng đo sóng não của tôi nữa. Những sinh vật đó tác động lên con người bằng sóng não. Nhưng họ không phải người xấu. Họ không lạnh lùng hay vô cảm, họ chỉ đang giám sát cô ấy vì họ lo ngại rằng cô có thể bị dính líu tới một vụ gì đó. Kiểu như là hoạt động gián điệp ấy. Đó là một

https://thuviensach.vn

trong những lý do họ muốn giám sát cô ấy, bởi vì cô ấy biết rất nhiều thông tin. Stella có bằng về vi khuẩn học phóng xạ, và bằng Tiến sĩ về kĩ thuật điện. Cô ấy là một người phụ nữ rất thông minh.

D: Có phải họ đang tìm cách lấy thông tin từ cô ấy bằng cách này không?

T: Không. Họ đã biết những gì cô ấy biết, vì họ có thể đọc được suy nghĩ của cô ấy. Nhưng vì một vài lý do này kia, cô ấy quan trọng đối với họ. Tôi không biết nữa.

D: Tại sao họ lại lo lắng nếu cô ấy có liên can đến hoạt động gián điệp? Có gì khác biệt đối với họ chứ?

T: Cô ấy có vấn đề đó. Cô ấy đã được người bên khối Liên Xô tiếp cận. Những người đó định cho cô ấy cả trăm nghìn đô-la, nhưng cô không bao giờ nhận. Cô ấy đã chuyển đi.

D: Có phải những sinh vật kia lo rằng Stella tham gia hoạt động gián điệp không? Ý anh có phải vậy không?

T: Không, họ không lo lắng về việc cô ấy làm gián điệp hay bất kì điều gì như vậy. Cô ấy là một trong những người được họ giám sát, vậy thôi. Cô ấy truy cập được vào tất cả các loại chuyên luận khoa học khác nhau và những thứ tương tự. Đó là lý do tại sao cô ấy được giám sát.

D: Những thông tin về cô ấy mà anh đang nói với tôi này, có phải anh đã biết chúng từ trước, hay bây giờ anh mới biết về chúng?

T: À thì, tôi đã biết là cô ấy có bằng cấp. Tôi cũng đã biết cô ấy làm việc cho một công ty bên ngoài Boston. Và nó có gì đó liên quan tới kĩ thuật điện. Tôi đã không biết rằng cô ấy có liên can tới hoạt động gián điệp.

https://thuviensach.vn

D: Vậy đây là một điều mà bây giờ anh mới biết ra về cô ấy, mà lúc trước anh không biết?

T: Đúng vậy. Cô ấy thực sự thấy phiền về việc giám sát này, và đó là lý do tại sao cô ấy di chuyển khắp thế giới. Cô ấy đang cố gắng thoát khỏi họ. Cô ấy chuyển đi ngay sau vụ việc đó. Tôi đoán cô ấy đã rời khỏi Massachusetts vì tôi không thể liên lạc được với cô.

D: Vậy là anh không gặp lại cô ấy à?

T: Không, cô ấy phải tới… (ngừng lại, và rồi ngạc nhiên) tới Houston. Stella bị chuyển tới Houston. Đó là lý do cô ấy rời đi.

D: Được rồi. Sau hôm ấy, anh có bất kì một trải nghiệm nào khác tương tự không, với luồng sáng hay bất cứ thứ gì?

T: Không, không bao giờ nữa. Đó là lần duy nhất.

Tôi thấy vụ này thú vị, vì đó là trường hợp một người bị cắt mất thời gian mà lại không phải là đối tượng chú ý của những sinh vật kia. Nếu chủ thể muốn ảo tưởng thì có rất nhiều chỗ để tưởng tượng, nhưng sự việc thậm chí còn không tập trung vào anh ta. Một điều thú vị khác nữa là anh ta nói không bao giờ gặp vụ việc tương tự nào khác. Nếu anh ta đang tưởng tượng thì anh đã có thể mở rộng câu chuyện ra dễ dàng. Như đã thấy, vụ này không hề có sự dựng chuyện nào cả.

Tôi đã gặp ba ca khác vào năm 1988 và 1989 đều dẫn đến giả thuyết thời gian bị can thiệp, và thậm chí còn có thể là di chuyển vào một chiều không gian khác.

Vào mùa hè năm 1987, Lou Farish đăng một mẩu quảng cáo nhỏ trên tờ báo miễn phí của một siêu thị tại địa phương, kêu gọi bất kì ai đã từng gặp sự cố bất thường liên quan đến UFO hãy gọi cho ông. Đó là lần đầu tiên và cũng là lần duy nhất ông đăng quảng cáo kiểu đó. Một người phụ nữ tên là Janet đã gọi cho ông để kể lại một sự việc kì lạ đã xảy ra vào đêm trước ngay trong khu vực của ông. Người này

https://thuviensach.vn

rất e ngại và không muốn nêu danh tính. Cô kể với ông rằng cô đã đi từ Little Rock về nhà mình ở quá khu Conway trong vòng có mười lăm phút. Đó là một quãng đường dài khoảng 80km nên bình thường lái xe mất 45 phút đồng hồ. Trong suốt chuyến đi hôm đó, cả con đường cao tốc liên bang rộng bốn làn không hề có một chiếc xe nào khác, một điều vô cùng bất thường. Khi cô ấy về đến nhà, mấy con chó của cô sủa rộn lên kinh khủng không giống với chúng thường ngày. Lou nói có vẻ chúng tôi có một ca thời gian bị nén thay vì thời gian bị cắt. Điều duy nhất trong ca này có thể liên tưởng tới UFO là trong sự kiện đó người phụ nữ này đã nhìn thấy một luồng sáng rực rỡ qua đầu ngọn cây. Cô ấy là một nữ doanh nhân không muốn nêu danh tính của mình và có vẻ bối rối khi kể về chuyện đó.

Lou bèn tới nhà cô ấy để nói chuyện. Ông nhận thấy Janet là một người vô cùng thực tế, chưa từng đọc qua hay có bất kì hứng thú gì với UFO. Cô ấy đoan chắc phải có một cách giải thích hợp lý và logic cho bất kì điều gì đã xảy ra, nếu như đã có gì đó xảy ra. Tuy nhiên, cô gặp khó khăn trong việc lý giải khoảng thời gian bị tăng tốc và ánh sáng trên bầu trời. Lou hỏi liệu cô ấy có muốn làm thôi miên hay không, nhưng cô ấy rất phản đối. Tôi nói Lou đừng thúc ép việc này, cứ để cô ấy tự quyết định. Tuy nhiên, tôi muốn gặp cô ấy, nếu có thể.

Trong năm sau đó, ông thỉnh thoảng vẫn liên lạc với Janet. Cô vơ lấy đủ loại lý do kì quặc để giải thích cho luồng sáng, thậm chí cho rằng có ai đó đã ở trong lùm cây cầm gương phản chiếu ánh sáng lên trời. Các lý giải này còn kì dị hơn sự việc thực tế. Nhưng cô ấy đang cố gắng một cách tuyệt vọng để tìm ra một lời giải đáp mà mình có thể chấp nhận được. Cô ấy cũng cho biết mình có những giấc mơ lạ thường mang tính điềm báo, và lần đầu tiên trong đời cô ấy biểu lộ những xu hướng tâm linh.

Lou tiếp tục tìm cách sắp xếp một cuộc hẹn giữa chúng tôi nhưng không thành công. Lần nào cô ấy cũng đang làm một việc gì đó quan trọng hơn, thường là liên quan đến công việc kinh doanh của cô ấy. Rõ ràng, trải nghiệm đó tuy chấn động nhưng lại không mang tính quan trọng chính yếu đối với cô.

https://thuviensach.vn

Cũng hay là chúng tôi đã chưa gặp nhau lúc đó, bởi vì lần đầu tiên khi tôi nghe về trường hợp của Janet, ý tưởng thời gian bị nén vẫn còn là một điều kì dị. Nhưng trong suốt khoảng thời gian đó tôi đã gặp thêm hai ca khác có điểm giống nhau nổi bật, và tôi nghĩ có sự giống nhau trong cả ba ca này. Đó là câu chuyện của Valerie và Eddie, cũng được tường thuật trong chương này.

Cuối cùng tôi cũng đã gặp Janet trong cuộc hội thảo UFO vùng Ozark, tại Eureka Springs vào tháng Tư năm 1989. Cô ấy đã miễn cưỡng đồng ý tham dự, và Lou giới thiệu chúng tôi với nhau. Cô ấy nói có ít nhất 30 việc khác nhau mà đúng ra cô ấy phải làm vào cuối tuần đó, và tham dự cuộc hội thảo này không phải một trong số đó. Đơn giản là sự hứng thú của cô ấy không ở đó. Cô chăm chú lắng nghe các diễn giả, nhìn các bức ảnh và slide được trình chiếu, nhưng không có thứ gì giống với trải nghiệm của cô, nên cô ấy chỉ nghĩ rằng mình đang lãng phí thời gian. Trong khi phần lớn mọi người đang tham gia hội thảo, chúng tôi ngồi ở sảnh đón khách để có thể nói chuyện riêng với nhau.

Janet là một cô gái tóc vàng rất quyến rũ, rất quý cô, sành điệu nhưng không quá lố. Cô ăn mặc đẹp, tạo cho người ta ấn tượng rằng cô đã quen giao lưu với giới khá giả và có học thức. Tuy nhiên, cô có vẻ rất thân thiện và trông không có gì hợm hĩnh. Cô thoải mái rõ rệt khi ngồi với tôi và ngay lập tức bắt đầu kể chuyện của mình, dường như nhẹ nhõm khi cuối cùng cũng trút ra được câu chuyện đó. Dường như cô cảm nhận được rằng tôi sẽ không chế giễu cô, ngược lại đang cố gắng giúp đỡ cô. Cuối cùng cô quyết định sẽ theo đuổi sự việc này, bởi vì gần đây cô đã hồi tưởng được thêm các chi tiết bổ sung, và điều này làm cô bận tâm. Cô chắc chắn rằng phải có một kiến giải logic cho sự việc, và tin chắc rằng một khi tìm ra được thì nó sẽ không còn làm cô phiền lòng nữa. Cô cung cấp các chi tiết một cách cẩn thận và chính xác.

Tôi tin chắc cô ấy đã kiểm tra sự kiện thời gian nén kì lạ kia, và đúng là cô đã làm vậy. Cô có vẻ là kiểu người muốn xác minh mọi chi tiết có thể để thỏa mãn tính tò mò của mình. Cô đã kiểm tra lại với một số người để xác minh thời gian cô rời nhà

https://thuviensach.vn

hàng ở Little Rock tối hôm ấy. Lúc cô vào đường cao tốc 1-40 thì đã là nửa đêm, và cô lái xe theo con đường đó cho đến khi tới lối rẽ về nhà mình. Chỉ có một con đường duy nhất để ra vào khu vực đó, và luôn luôn có xe trên đường bất kể ngày hay đêm. Cô rất quen thuộc với từng khúc quanh và ngã rẽ, biết rõ từng căn nhà ven đường, vì cô đi con đường này gần như hàng ngày. Nhưng đêm đó mọi thứ dường như khác lạ. Bầu trời không có lấy một vì sao, và cô nhận ra xung quanh trở nên rất tĩnh lặng, không có lấy cả một tiếng dế kêu. Cô nhận thấy rõ ràng không có ánh sáng từ bất kì căn nhà nào, không cả ánh đèn hơi thủy ngân ngoài trời mà bình thường vẫn luôn cháy sáng. Cô biết khu vực này rất rõ, bình thường các ngôi nhà luôn sáng đèn và cô có thể nhìn thấy chúng từ xa. Xung quanh không có lấy một âm thanh hay bất kì dấu hiệu nào của sự sống. Trên đường không có một bóng xe, điều mà cô thấy vô cùng bất thường.

Và rồi cô nhìn thấy thứ đó. Nó rất lớn, lơ lửng ngay trên những ngọn cây phía trước bên phải của cô. Nó là một vật khổng lồ có hình dạng thuôn dài và phát ra một màu cam sáng rất đặc biệt. Ánh sáng lọt thỏm trong hình dạng thuôn dài đó và không phát tán ra bên ngoài. Không hề có tín hiệu, cửa sổ, đường viền hay bất kì ánh sáng nào khác, chỉ thuần túy một khối đặc màu cam hình thuôn dài. Lúc nhìn thấy nó lần đầu, cô ấy nghĩ đó là mặt trời đang lặn và cho rằng ánh sáng và màu sắc đó là phản chiếu từ những đám mây. Mặc dù mặt trời vừa lặn vài tiếng trước đó, nhưng đây là lời giải thích đầu tiên đến trong đầu cô. Rồi cô nghĩ đến khả năng đó là tia sáng sao băng hoặc ánh cực quang. Cô cố gắng liên kết nó với một thứ gì đó hợp lý, ngay cả khi cô chưa từng thấy một thứ tương tự như thế trong đời. Cô giảm tốc độ đến mức chậm như rùa bò để quan sát, một hành động nguy hiểm nếu là lúc bình thường với lượng xe cộ vẫn qua lại con đường đó.

Trong lúc chiếc xe bò lết dọc con đường, Janet bị ánh sáng khổng lồ đó mê hoặc. Rồi cô nhìn thấy một vật trên con đường phía trước mà cô nghĩ có lẽ là xác một con thú. Khi tiến đến chỗ đó, cô dừng xe lại để quan sát. Cô kinh ngạc khi thấy đó là một con mèo nhà bình thường, bị đông cứng lại trong một tư thế kì dị. Nó đang

https://thuviensach.vn

ngồi trên hai chân sau, lông dựng đứng, bàn chân chĩa lên trời, và đang nhìn chằm chằm vào đúng vật thể đã thu hút sự chú ý của cô. Con mèo không chết, nhưng bị đông cứng một cách gớm ghiếc trong tư thế kì cục nhìn chằm chằm vào vật thể kia; gần như kiểu một cảnh phim bị bấm nút tạm dừng. Đó là dấu hiệu duy nhất của sự sống mà cô ấy bắt gặp, nếu bạn muốn gọi nó như vậy.

Cô tiếp tục vừa lái chậm rì rì vừa nhìn chằm chằm vào vật thể kia. Rồi khi cô tiến đến ngang hàng với nó, vật thể đó biến mất, nhưng theo một cách lạ thường. Các cạnh trên và dưới chầm chậm khép lại, trả lại khoảng trống tối đen trên đầu các ngọn cây. Hai cạnh khép lại với nhau và biến mất. Cô ấy dùng tay mô tả, và tôi có ấn tượng như một con mắt khổng lồ đang nhắm lại. Tôi hỏi lại để chắc chắn rằng không phải là thứ đó chỉ đơn giản hạ xuống thấp hơn hàng cây và ra khỏi tầm nhìn của cô ấy. Cô nói rằng nếu là như thế thì cô đã nhìn được ánh sáng qua các tán cây khi nó hạ thấp xuống. Cô đoan chắc rằng hai cạnh trên và dưới của vật đó chỉ đơn giản là khép lại với nhau và ánh sáng biến mất. Cũng có khả năng là vật thể kia vẫn còn ở chỗ đó nhưng đã chuyển sang trạng thái tối đen. Vì bầu trời hôm đó không có sao, nên nó có thể lẫn vào trong bóng tối. Dù là khả năng nào, cô ấy cũng đã tăng tốc tiếp tục lái về nhà trong trạng thái bối rối hơn bao giờ hết. Cô nói mình không hề cảm thấy sợ, chỉ thấy kinh ngạc và phi thường. Đầu óc tính toán của cô đang cố gắng tìm hiểu xem thứ đó là gì.

Khi cô rẽ vào nhà mình, mấy con chó thuần chủng của cô, vốn đang được nhốt trong một bãi quây chắc chắn, đang nổi cơn tam bành. Chúng sủa và hú, cào cắn vào hàng rào tìm cách thoát ra ngoài. Cô nói chúng chưa bao giờ có hành động như vậy vì giống chó này rất hiền lành. Bình thường chúng còn không sủa khi cô ấy hay bất kì ai khác tiến vào sân nhà. Riêng đêm đó khi cô về đến nhà thì chúng đã nổi điên. Tôi hỏi xem cô ấy có nhận thấy thứ gì bất thường trên chiếc xe hay trên người cô không, và cô trả lời là không có.

Khi vào trong nhà, cô đã ngạc nhiên khi nhìn thấy giờ. Cô đi khắp nhà, so từng cái đồng hồ trong nhà với đồng hồ đeo tay của mình, và tất cả đều cho kết quả giống

https://thuviensach.vn

nhau. Cô đã về đến nhà quá nhanh. Cô ước tính đoạn đường đã mất khoảng mười lăm phút, mà điều này là không thể, nhất là với tốc độ chậm rì mà cô đã lái xe. Cô đánh thức chồng mình dậy và hỏi anh đồng hồ báo mấy giờ, và yêu cầu anh hôm sau hãy nhớ lại cô đã về nhà lúc mấy giờ.

Janet cho biết cô bắt đầu có những đoạn hồi tưởng liên quan đến sự kiện này. Cô nhớ rằng có thứ gì đó xẹt ngang qua đường cao tốc ngay trước mũi xe lúc cô mới nhìn thấy vật thể lạ. Đồng thời cùng lúc đó có một tia sáng lóe lên ngay giữa con đường. Cô miêu tả nó giống như ánh sáng phản chiếu từ một chiếc gương đột ngột bị lật lại, tạo nên một ánh chớp hoặc một tia sáng lóe lên. Cô miêu tả nó một cách khó khăn, nhưng nó làm cô nhớ lại những ảnh phản chiếu trong nhà gương của hội chợ.

Chúng tôi không bao giờ thực hiện thôi miên, mặc dù tôi tin rằng còn nhiều điều hơn thế trong câu chuyện này. Cô ấy không muốn khám phá sự việc thêm nữa, vì cô có cuộc sống của mình. Cô rất quan tâm đến việc kinh doanh của mình và không muốn có bất kì thứ gì làm cô phân tâm hoặc làm rối cuộc sống của cô ấy. Cô sẽ xem sự kiện này như một câu chuyện lạ, mặc dù có thể cô chẳng bao giờ hiểu được nó, và tiếp tục cuộc sống của mình. Điều quan trọng nhất trong công việc của tôi là thân chủ có thể tiếp tục cuộc sống bình thường của họ. Tôi cố gắng giúp họ hiểu rõ bất kì trải nghiệm nào mà họ có và đem chúng hòa nhập vào cuộc sống của họ. Nếu như việc đào sâu khám phá làm họ thấy bất an, thì tốt nhất là không nên đụng đến. Tôi cũng đã nói với những người muốn làm thôi miên chỉ vì tò mò, rằng đôi khi họ sẽ phát hiện những điều về chính bản thân mình mà rồi họ chỉ muốn ước rằng mình chưa từng làm vậy. Một khi thông tin đã được bộc lộ ra, ta không thể chỉ đơn giản che đậy nó lại được nữa. Trong trường hợp này, có lẽ Janet đã rất khôn ngoan, bởi vì cô ấy không muốn xáo trộn cuộc sống vốn đang rất ngăn nắp của mình. Việc này nên là như vậy. Tôi tôn trọng mong muốn của khách hàng của mình.

https://thuviensach.vn

Trong cả hai ca dưới đây, các thân chủ đều có những kí ức sống động về sự kiện mà họ đã trải qua. Những kí ức này được tăng cường và bổ sung thêm nhiều chi tiết thông qua buổi thôi miên.

Eddie là một người làm công việc chân tay trong độ tuổi ba mươi, vẫn còn do dự khi kể về trải nghiệm của mình. Cậu chỉ làm vậy do bạn gái thúc giục. Xấu hổ và e ngại, cậu cảm thấy không thoải mái với chiếc máy ghi âm. Tôi đặt nó lên bàn, nói với cậu ấy rằng chỉ ít phút nữa thôi là cậu sẽ quên luôn sự hiện diện của nó. Khi phỏng vấn người khác, bạn rất dễ quên các chi tiết, nên máy ghi âm giúp đảm bảo tính chính xác của câu chuyện. Nó cũng xác nhận kí ức của ý thức và tách rời chúng ra khỏi các kí ức được tiết lộ bằng thôi miên. Khi chúng tôi nói chuyện, cậu ấy thư giãn dần và rồi nhanh chóng quên mất chiếc máy.

Cậu ấy tường thuật một sự kiện đã diễn ra gần hai mươi năm về trước, khi cậu còn là một học sinh trung học mười bảy tuổi sống ở vùng nông thôn Missouri. Hôm đó, sau khi đến thăm một người bạn ở thị trấn, cậu lái chiếc xe tải cũ kĩ của mình về nhà. Khi đó trời đã khuya, cậu đang lái trên con đường đất nông thôn, nhà cửa hai bên thưa thớt. Lúc nhìn thấy ánh sáng đó lần đầu tiên, cậu đã tưởng đó là ánh sáng của một cái đèn hơi thủy ngân ngoài trời. Đó là loại đèn còn khá mới ở trong vùng lúc bấy giờ, một vài nông dân đã dùng chúng thay cho bóng đèn dây tóc. Tuy nhiên, bình thường cậu không nhìn thấy ánh đèn ở đoạn đường đó. Khi tiến lại gần, cậu dần dần nhận ra đó không phải ánh đèn ngoài trời của một nông trại nào, vì nó càng lúc càng sáng hơn và ở cao phía trên bầu trời. Ánh sáng đó di chuyển về phía cậu cho đến khi dừng lại ngay trên đầu, và rồi di chuyển theo chiếc xe tải cậu đang lái. Cậu thò đầu ra ngoài cửa xe để quan sát nó. Đến khi cách nhà cậu còn khoảng tám trăm mét thì nó đột ngột di chuyển lên phía trước cậu và dừng lại lơ lửng trên một đám cây. Khi đó, cậu có thể nhìn ra nó có hình dạng như một thấu kính lớn. Có ánh sáng màu cam ở bên trong, và một dải băng quay quanh trục giữa, làm cho luồng sáng cam nhấp nháy. Phần đáy của thứ đó có màu bạc ánh kim. Tò mò, cậu dừng xe lại ngay dưới chân đồi. Cậu ra khỏi xe, leo lên mui ngồi để quan sát vật

https://thuviensach.vn

thể đó. Cậu thấy lạ là mình không hề sợ hãi, nhưng cậu đoán rằng đó là do cậu đã lớn lên ở vùng quê và đã dành nhiều thời gian ở ngoài trời. Khi cậu đang ngồi trên mui xe quan sát, một luồng sáng xanh dương phát ra từ đáy của vật thể lạ và chiếu sáng những ngọn cây bên dưới nó. Nó đứng im một chỗ, lơ lửng, và không phát ra tiếng động nào mặc dù dải băng vẫn đang quay. Nếu ước tính kích thước, cậu nói vật đó rộng khoảng bằng căn phòng chỗ chúng tôi đang ngồi, tức là khoảng hơn 7 mét.

Cậu ngồi đó quan sát trong khoảng mười lăm đến hai mươi phút. Trong thời gian này, một việc kì lạ khác xảy ra. Một gia đình hàng xóm đi ngang qua trên chiếc xe bán tải cũ nát của họ - hai người lớn và một đám trẻ con sống cách nhà cậu khoảng năm cây số. Bọn trẻ đều ngồi ở thùng xe đằng sau. Eddie vẫy tay như điên và chỉ lên phía trên, cố gắng thu hút sự chú ý của họ. Cậu biết họ phải nhìn thấy mình, vì chiếc xe tải của cậu đang đậu choán hết một phần đường. Thế nhưng họ vẫn tiếp tục mà không hề giảm tốc độ. Cậu nói trông như thể là cậu đang vô hình vậy. Sau đó, cậu đã muốn hỏi gia đình kia vì sao họ không dừng lại, nhưng cậu đã không thể nói với bất kì ai về sự kiện này.

Về đến nhà, cậu vừa chạy lên cầu thang vừa la hét. Bố mẹ cậu đang ngủ, và cậu làm họ sợ hãi khi đánh thức họ đột ngột như vậy. Cậu bắt họ đến cửa sổ nhìn ra ngoài, nhưng luồng sáng đó đã thu nhỏ lại chỉ còn bằng ánh sáng của một bóng đèn thủy ngân. Trong tích tắc, nó chớp một cái và biến mất. Bất cứ thứ gì mà bố mẹ cậu nhìn được chỉ còn là cái bóng yếu ớt so với vật thể to lớn mà cậu đã thấy.

Trong suốt cả năm đó, có rất nhiều vật thể lạ được nhìn thấy trong khu vực, một số do cảnh sát chứng kiến, nhưng cậu chưa từng nghe được một trường hợp nào gần giống như sự kiện mà cậu đã trải qua. Cậu không thể nói về việc đó vì sợ bị chế giễu. “Tôi là loại trẻ con không cần đến sự nổi tiếng kiểu đó.” Tôi có thể nhận ra cảm giác đó, vì chính tôi cũng sống trong một cộng đồng thôn dã biệt lập mà trong đó bạn sẽ rất để ý đến những gì hàng xóm nghĩ về bạn.

https://thuviensach.vn

Cậu nói, “Tôi đã phải sống với điều này trong nhiều năm, cho rằng mình có thể chỉ bị điên hoặc có một vài lý do tâm lý nào đó để hư cấu câu chuyện này. Nhưng không phải như vậy. Tôi đã nhìn thấy thứ đó. Nó là một cuộc chiến. Tôi không muốn thừa nhận ý tưởng về thứ mà mình đã nhìn thấy, hoặc thừa nhận bản chất của nó. Vật thể đó ở gần đến mức tôi có thể nói một khẩu BB loại tốt (súng hơi hạng nhẹ, nd) có thể bắn trúng nó. Mỗi lần tôi thử nói với ai đó, tôi lại cảm thấy người đó có thể nghĩ là tôi bị điên. Tôi chỉ không muốn đặt mình vào tình thế đó.”

Đây cũng là cảm giác của nhiều người khác đối với việc tường thuật lại những gì họ đã thấy. Trước khi xảy ra sự kiện đó, Eddie chưa bao giờ đọc một quyển sách nào về UFO. Một đứa trẻ nông dân như cậu có hứng thú nhiều hơn với việc săn bắn và bẫy thú. Nhiều năm trôi qua cho đến khi cậu xem qua sách vở, cố gắng tìm một thứ gì đó giống với cái mà mình đã nhìn thấy. “Tôi cảm nhận được một sự tương đồng. Tôi thấy một vài mảnh của nó, nhưng không có gì đặc biệt giống như những gì tôi đã trải qua.”

Tôi có ấn tượng rằng Eddie không thoải mái khi tiết lộ nhiều như vậy. Tôi nghĩ rằng cậu vẫn sợ bị chế giễu, và cậu không muốn đặt mình vào tình thế đó. Tôi có ấn tượng rằng cậu đã phải rất cố gắng để kể với tôi, một người xa lạ, về những gì cậu đã giấu kín qua từng ấy năm.

Bây giờ thì cậu đã cảm thấy đủ thoải mái với tôi để đồng ý thôi miên. Tôi đặt hẹn vào tuần sau, để xem chúng tôi có thể biết thêm những chi tiết nào nữa không.

Trong buổi thôi miên, tôi không có thêm nhiều thông tin hơn. Cậu đã nhớ được khá chính xác sự kiện. Tôi quyết định hỏi tiềm thức của Eddie để biết thêm những chi tiết mà ý thức của cậu không nhận biết được. Nếu thân chủ ở trạng thái xuất thần đủ sâu thì ta có thể làm vậy, và thường sẽ có khá nhiều câu trả lời đáng kinh ngạc. Tôi muốn biết xem có bất kì điều gì đã xảy ra mà Eddie không nhận thức được hay không. Tiềm thức của cậu trả lời rằng cậu đã được truyền thụ. Cậu đã được cung cấp những đoạn, những mảnh và những mẩu thông tin. Cậu cũng đã được chỉ

https://thuviensach.vn

hướng. Cậu liên tục đề cập đến việc truyền thụ, và khi tôi hỏi nó có nghĩa là gì thì cậu dùng một từ hoàn toàn xa lạ đối với tôi. Tôi chỉ có thể đánh vần nó là "contruvering". Từ này chẳng có ý nghĩa gì với tôi, và cậu ấy cũng nói cậu không hiểu nó có nghĩa là gì. Cậu nói rằng các mảnh vụn thông tin đến từ con tàu và sẽ giúp ích cho sự phát triển và trưởng thành của cậu. Nó là một dạng vật chất, thông tin đó được các tế bào trong cơ thể hấp thụ, dù rằng cậu không biết thông tin đó là gì.

Nhiều người cho rằng bởi vì họ nhìn thấy vật thể lạ, họ có thể đã bị người ngoài hành tinh bắt cóc mà không nhớ được. Tôi nghiệm ra rằng không phải lúc nào cũng như vậy. Trong vài trường hợp, nhìn thấy vật thể lạ thôi là đã đủ, vì thông tin ngầm được truyền đi mà không cần phải có tiếp xúc thể chất. Tất cả đều diễn ra trong tầng sâu tiềm thức. Vì vậy, nhiều người nghĩ rằng họ chỉ nhìn thấy vật thể lạ nhưng thực tế đã được trải nghiệm nhiều hơn, và đã được tác động theo những cách mà họ không hình dung ra được.

Tôi hỏi vì sao điều này xảy đến với Eddie, và câu trả lời là vì cậu ấy dễ bị tác động. Cậu ngây thơ và dễ bị ấn tượng, điều này làm cho việc tiếp xúc với cậu dễ dàng hơn. Việc tiếp cận sẽ khó hơn đối với những người có tư duy thiên về vật chất hoặc trần tục hơn. Tôi được cho biết tính "dễ tác động" hoặc "ngây thơ" là đặc điểm của những người dễ tiếp cận. Và, ngạc nhiên thay, người đó có tin vào những vật thể lạ đó hay không cũng không quan trọng, vì mục đích là thu hút sự chú ý của người đó. Những sinh vật ngoài hành tinh tìm kiếm một cánh cửa, một lối vào dẫn đến bản thể cốt lõi của một người, để gieo một hạt giống từ đó.

Tôi tò mò về loại hạt giống mà cậu ấy muốn nói, và tiềm thức của cậu đưa ra một câu trả lời kì lạ, "Hạt giống của bản thể, của tính nhất thể của họ. Ta không bị tách biệt. Nhất thể, không phải hai mà là một. Hạt giống, hay ý tưởng, được gieo vào linh hồn bằng cách truyền ánh sáng. Kí ức về nhất thể, nó nằm trong các tế bào. Nó có thể được gieo ở bất kì nơi đâu miễn là có lối vào. Chúng ta đều là một với họ. Chúng ta không được tạo ra là hai, mà là một. Họ muốn chúng ta biết điều này, và

https://thuviensach.vn

tối hôm đó Eddie đã có cơ hội nhìn thấy họ. Cậu ấy là một ứng cử viên tốt để gieo thông tin này vào." Rõ ràng Eddie cũng đã được truyền thụ một cách vô thức ở những thời điểm khác trong cuộc đời của cậu. Do các bài học và khái niệm được đưa trực tiếp vào tiềm thức, cậu không hề có ý thức về các kí ức này. Cậu chỉ nhớ được các trải nghiệm kì lạ liên quan đến các con vật có hành động bất thường. Cuộc liên hệ với người ngoài hành tinh thường diễn ra thông qua mắt của loài vật, vì chúng là các chủ thể tự nguyện và có thể được sử dụng theo cách này. Thông qua yếu tố bất ngờ, Eddie nhìn thấy tinh thần của nhất thể trong mắt của con vật. Trong một số trường hợp đó không phải một con vật thật mà là một ảo ảnh. Việc này nhằm tìm ra những điểm yếu trong con người. "Người đó phải trầm tĩnh. Người đó phải dừng thế giới của họ lại." Thông qua yếu tố bất ngờ, những người ngoài hành tinh có thể làm cho con người nhìn thấy một thứ không hiện diện ở đó. Họ làm cho con người mất cảnh giác. Nhưng tôi nghĩ thật ra người ta không phải lúc nào cũng cảnh giác.

Câu trả lời là, "Cô không ngờ được đâu. Người ta luôn luôn cảnh giác. Các sinh vật ngoài hành tinh phải tìm cách khiến cho con người bất ngờ. Khi một người tập trung vào một thứ gì đó, phi thuyền hay một con vật, khi chúng có được sự chú ý của người đó, chúng có thể dừng thế giới của họ lại. Khi đó việc truyền thụ có thể được thực hiện. Những sinh vật kia dùng yếu tố bất ngờ. Nếu một người đang làm theo những công việc hàng ngày bình thường của họ, chúng không thể khiến họ chú ý hay tập trung và như vậy không có hiệu quả. Sự chú ý của họ phải được chuyển hướng theo một cách nào đó."

Tôi nói, như vậy có nghĩa là những người ngoài hành tinh phải liên tục theo dõi để tìm được các kẽ hở. Cậu trả lời đúng vậy. Điều này cũng có thể giải thích vì sao chủ thể dường như trở nên vô hình đối với những người không tham gia vào trải nghiệm, vì thế giới của những người này không bị ngừng lại.

Cậu nói, "Các sinh vật kia không chỉ sử dụng động vật để làm việc này, mà sử dụng cả những giấc mơ. Trong trường hợp này, đó sẽ là những giấc mơ được kiểm

https://thuviensach.vn

soát và có những đặc tính bất thường. Các giấc mơ tỉnh thức, kiểu thực tế hơn bình thường. Nhiều lúc người ta có các cảm giác thể xác trong giấc mơ. Những cảm giác này vẫn tồn tại cho đến khi người đó tỉnh giấc. Nhiều lúc đó là các giấc mơ đầy màu sắc, hoặc các giấc mơ đáng sợ, nhưng là các giấc mơ có đặc tính bất thường. Nội dung của giấc mơ không quan trọng. Nó sẽ sống động hơn, và giữ nguyên tính sống động đó ngay cả sau khi họ thức giấc. Giấc mơ có thể mang cảm xúc sợ hãi, bởi vì đôi khi người nằm mơ phải mất cảnh giác giống như cách mà người tỉnh phải mất cảnh giác. Sợ hãi là cảm xúc mạnh mẽ nhất, và có thể được sử dụng nhiều lần để làm cho thế giới của chủ thể ngưng lại, cả trong khi mơ lẫn trong lúc tỉnh. Bằng cách tạo ra cảm xúc mãnh liệt, các sinh vật đó dễ dàng tiếp cận con người hơn. Yếu tố bất ngờ và yếu tố sợ hãi kích hoạt sự thức tỉnh. Nỗi sợ hãi chỉ được sử dụng tạm thời, và phải được dùng đúng cách. Nó chỉ là lối vào, nhưng một số người cứ bám lấy nó. Đối với nhiều người, điều đó dễ hiểu hơn là thông điệp thực tế. Họ chẳng có lý do gì để sợ cả, nhưng họ cứ muốn bám lấy cảm xúc đó. Nhiều người cần phải rất sợ hãi mới có thể ngừng thế giới của họ được, nhưng đó là lựa chọn riêng của họ.”

D: Có vẻ các sinh vật này sử dụng cảm xúc theo những cách mà chúng ta không hiểu được.

E: Chúng ta đã sử dụng cảm xúc theo những cách mà chúng ta không hiểu được.

D: Vậy thì thực sự không có gì để sợ cả ư?

E: Không. Nó chỉ là vết nứt trên cái vỏ ngoài. Không có ý đồ xấu gì cả.

Phần kì lạ của trải nghiệm này liên quan đến cái xe bán tải đầy người cũng được lặp lại trong một số ca khác của tôi. Trải nghiệm này rõ ràng chỉ dành riêng cho Eddie, vì những người khác không nhận ra con tàu khổng lồ trên cao và cũng không nhận ra Eddie. Đây là điểm bất thường nhất. Tôi sống ở nông thôn, và nếu bạn nhìn thấy ai đó dừng xe bên vệ đường, bạn sẽ luôn ngừng lại để xem họ có cần giúp đỡ gì không. Đây chỉ là phép lịch sự thông thường, vì ở nông thôn các ngôi

https://thuviensach.vn

nhà ở cách xa nhau và có thể khó tìm được người giúp đỡ. Bạn chẳng bao giờ lờ đi người hàng xóm đang bị mắc kẹt. Có vẻ Eddie đã trở nên vô hình trong mắt họ, bị mắc trong khối thời gian biến dạng nho nhỏ của mình mà không có ai khác cùng bị tác động. Một trải nghiệm hoàn toàn riêng tư.

Khi tỉnh dậy từ trạng thái thôi miên, Eddie nhớ ra một vài sự kiện kì lạ liên quan đến động vật. Một lần trong lúc phụ giúp bố cậu trên cánh đồng cỏ khô, cậu đang lái máy kéo thì một con chim bồ câu bay xuống và đậu ngay trên cánh tay phải của cậu. Cậu cảm thấy có điều gì đã diễn ra vào lúc đó, bởi vì nó làm cậu quá sửng sốt. Một lần khác, cậu đang ngồi trên cánh đồng ngô thì một con sói đồng cỏ chạy đến và bắt đầu đi vòng quanh cậu. Điều này rất bất thường vì sói đồng cỏ thông thường sẽ tránh xa con người. Trong một sự kiện khác, cậu đang đi săn trong rừng thì một con nai đã để cho cậu tiến lên và chạm vào nó. Không hề có bất kì yếu tố sợ hãi nào trong sự việc này. Vào những lúc đó, cậu cảm thấy như có điều gì đó đã diễn ra để làm cậu chậm lại. Nó làm cho cậu nhìn mọi thứ khác đi.

Trong các hồ sơ về UFO, có nhiều câu chuyện về việc các loài vật hành xử một cách khác thường. Whitley Streiber gọi một số trường hợp đó là "kí ức màn ảnh", khi người ta nhìn thấy ảo ảnh về một con vật để che đi điều đã thực sự diễn ra. Tôi nghĩ hiện tượng này cho thấy cuộc liên hệ với người ngoài hành tinh không nhất thiết phải là tiếp xúc thể chất hay mang kịch tính. Nó không nhất thiết là tiếp xúc thực sự với một sinh vật ngoài hành tinh. Dường như cuộc liên hệ diễn ra khi bạn không ngờ tới nhất, theo những cách rất vi tế. Nó để lại một ấn tượng sống động trong ý thức, nhưng một điều gì đó sâu sắc hơn đang diễn ra ở tầng tiềm thức trong khi tâm trí đang bị phân tán và không giám sát được các thông tin đầu vào.

Bản thân tôi đã có một sự kiện bất thường với một con cú mà tôi chưa bao giờ quên, chủ yếu do tính lạ thường của sự việc. Tôi không nhớ được ngày, nhưng đó là vào mùa đông, và tôi nghĩ việc đó xảy ra trước khi tôi hoàn toàn tập trung vào các tài liệu về UFO bởi vì tôi đã không cho là nó quan trọng cho đến khi chủ đề về kí ức màn ảnh xuất hiện sau này. Như vậy, có lẽ sự kiện này xảy ra vào năm 1988

https://thuviensach.vn

hoặc gần đó. Hôm đó, tôi lái xe về nhà khi trời đã rất khuya, đã quá hẳn nửa đêm, sau một buổi họp nhóm về vật lý siêu hình của tôi ở một thành phố khác. Tôi sống ở một nơi rất biệt lập, trên đỉnh một ngọn núi rậm rạp trong dãy Ozark. Sự biệt lập không làm tôi phiền lòng. Vì phải thường xuyên di chuyển và thuyết trình, tôi đã dành phần lớn thời gian ở các thành phố lớn bận rộn trên thế giới. Sau nhiều hoạt động sôi nổi như vậy, tôi tận hưởng và thưởng thức sự tĩnh mịch quanh mình khi trở về nhà. Trong phạm vi khoảng sáu cây số trên đường lên núi chỉ có chừng năm ngôi nhà. Nhà tôi cách hàng xóm gần nhất hơn một cây số rưỡi, nên con đường rất tối và tôi đã quen với việc nhìn thấy thú hoang trong khu vực này vào ban đêm.

Tôi đã lái xe đến đỉnh núi và vừa đi qua cổng nhà hàng xóm cuối cùng. Khi tôi tiến gần đến nhà mình, tại ranh giới nơi bắt đầu khu đất nhà tôi, đèn xe trước chiếu lên một con cú to lớn đang đứng ngay giữa đường. Tôi lái thẳng đến chỗ nó và nó không thèm nhúc nhích. Nó cứ đứng yên đó, dường như đã bị ánh đèn xe thôi miên. Đầu nó cao ngang đỉnh cái chắn bùn trên xe, nên tôi có thể nhìn thấy nó và đôi mắt to không chớp của nó khá rõ ràng. Tôi bấm còi và tiến lại gần hơn. Tôi không muốn làm nó bị thương, chỉ muốn làm cho nó di chuyển ra khỏi đường đi. Con cú bèn quay đầu, sải rộng cánh bay là đà trên mặt đất rồi đáp xuống ngay ngoài tầm đèn xe của tôi. Tôi lại gần nó một lần nữa, và nó lại không di chuyển cho đến khi tôi đến ngay sát nó. Thế rồi nó lại bay một đoạn ngắn nữa, đáp xuống và quay đầu về phía chiếc xe. Việc này tiếp tục cho đến tận cổng nhà tôi. Con cú cứ dừng ở nhiều nơi khác nhau ngay trước xe rồi nhìn tôi không chớp mắt. Mỗi lần phải mất vài giây nó mới di chuyển. Tôi cười vì nó có vẻ rất khác thường. Tôi không sợ nó. Tôi cứ nói chuyện với nó, đề nghị nó hãy làm ơn di chuyển vì tôi không muốn cán ngang qua nó. Tôi đã suýt cán qua nó vài lần, vì nó cứ không nhúc nhích cho đến khi tôi tiến đến ngay sát nó và bấm còi. Việc này làm tôi đi chậm lại đáng kể, vì nó cứ dừng lại, bay sát mặt đất một đoạn ngắn rồi lại đáp xuống. Đến lần cuối cùng, nó bay sang bên kia lối rẽ vào nhà tôi và cứ đứng đó khi tôi lùi xe vào nhà.

https://thuviensach.vn

Tôi kể với con rể về hành vi kì lạ của con cú, và nó cho đó là bất thường vì loài cú không hành động như vậy. Con rể tôi đi săn và đặt bẫy, và nó quen thuộc với hành vi của các loài thú trong khu rừng chỗ chúng tôi. Nó cũng nói rằng có vẻ đó là một con cú rất lớn.

Sau này, khi chủ đề về kí ức màn ảnh nổi lên, nhất là những kí ức liên quan đến loài cú, tôi thấy việc đó khá buồn cười. Tôi đã không nghĩ nó có thể là một trong các kí ức hình ảnh kia bởi vì tôi đã không hề cảm thấy sợ hãi, chỉ thấy thích thú. Hơn nữa, tôi biết chắc chắn rằng không có thời gian bị cắt mất, vì tôi đã kiểm tra hết đồng hồ khi về nhà và đã thức thêm một lúc nữa sau đó.

Mãi đến nhiều năm sau, vào tháng Mười năm 1996, sự kiện đó ùa về trong trí nhớ của tôi với một chút e sợ. Khi đó tôi vừa hoàn thành một chuyến đi diễn thuyết khắp Scotland và miền bắc nước Anh. Tôi có vài ngày ở London với sự xa xỉ của việc không có một cuộc hẹn nào, trước khi tiếp tục đến Dorset ở miền nam nước Anh để phát biểu tại một hội thảo. Khái niệm về thư giãn của tôi có lẽ không giống những gì một người bình thường muốn làm.

Nhưng tôi đã tận dụng khoảng thời gian trống để đến Bảo Tàng Lịch Sử Tự Nhiên ở London. Bảo tàng và thư viện là nơi yêu thích của tôi. Tôi đã lang thang hàng giờ từ sảnh chính, nơi có bản tái tạo khổng lồ của một con khủng long, đến các phòng bên nơi mọi giống loài động vật được bảo quản trong các khung kính trưng bày. Tại phòng trưng bày các loài chim, tôi đã bị giật mình. Có một khung kính trưng bày tất cả các loài cú. Điều làm tôi chấn động và lạnh sống lưng là không có một loài nào trong đó lớn như con cú tôi đã thấy trên con đường vắng vẻ nhiều năm về trước. Không loài nào trong số ở đó có thể là con cú tôi đã thấy trước tấm chắn bùn xe. Tôi nhìn chằm chằm vào chúng trong kinh ngạc và bối rối, những câu hỏi tràn ngập trong đầu. Tôi đã thực sự nhìn thấy cái gì trên đường vào đêm đó? Có phải tôi đã có một trải nghiệm tương tự những gì tôi đang nghiên cứu hay không? Có điều gì khác đã xảy ra vào đêm đó? Tôi chưa bao giờ nghĩ như vậy vào lúc xảy ra sự việc, chỉ coi đó như một chuyện lạ.

https://thuviensach.vn

Nhưng giờ đây tôi biết, nếu như có gì đó khác đã thực sự xảy ra thì đó là một sự chuẩn bị êm ái và dễ dàng cho công việc tôi bắt tay vào làm sau này, và chắc chắn không có gì phải sợ hãi. Tôi không nói rằng đây là một ví dụ cho việc tiếp xúc với sinh vật ngoài hành tinh. Tôi chỉ đang nói rằng nó có sự tương đồng kì lạ với các ca mà tôi đã nghiên cứu kể từ đó. Ít nhất, nó gợi lên những câu hỏi trong tâm trí tôi. Đâu đó trong quyển sách này, họ nói việc tiếp xúc có thể xảy ra chỉ trong một cái chớp mắt một khi họ có được sự chú ý của chúng ta. Thật lạ kì, bao nhiêu điều có thể đang diễn ra với chúng ta mà ta lại không hề ý thức được.

Tôi đã điều tra một ca diễn ra tại thành phố Little Rock, khi một người phụ nữ đang lái xe đến chỗ làm trên một con đường chính vào giờ cao điểm. Cô ấy đã nhìn thấy một vật thể bay to lớn có hình dạng như viên thuốc con nhộng bất ngờ xuất hiện ngay trước mặt cô trên bầu trời. Cô ngỡ rằng nó sẽ khiến cho hầu hết xe trên đường phanh gấp lại. Thay vào đó, mọi thứ vẫn tiếp diễn bình thường. Trên vỉa hè có nhiều người đang chạy bộ, cô điên cuồng vẫy tay và hét về phía họ từ trong xe của mình. Cô cố gắng thu hút sự chú ý của họ và liên tục chỉ lên trời. Họ tiếp tục chạy như thể cô ấy là vô hình. Cô tấp xe vào bên lề, nhìn vật thể đó quay mạnh vài vòng rồi bay đi mất. Không một ai khác chú ý đến nó, mặc dù nó rất to. Cô ấy không bị bắt cóc, và không có gì khác xảy ra trong sự kiện đó.

Tôi nghiên cứu một ca khác vào năm 1997 cách xa nửa vòng trái đất ở tận nước Anh, nó giống hệt ca trên về mọi mặt. Những người ngoài hành tinh kia có phải có khả năng tạo ra một trải nghiệm cá nhân mà không ai khác được phép chứng kiến hay không? Một ca tương tự khác sẽ được tìm hiểu chi tiết hơn ở phần sau của cuốn sách này.

Rõ ràng có rất nhiều điều đang xảy ra với chúng ta ở những tầng ý thức khác. Chúng ta chỉ trở nên khó chịu với chúng khi có điều gì đó bỗng dưng làm cho tâm trí ý thức của chúng ta chú ý đến chúng. Tôi cảm thấy rằng vì hầu như chúng ta không nhận thức được những điều đó, và dù sao thì ta cũng chẳng làm gì được chúng, nên ta không cần lo lắng về chúng - nếu không thì rất dễ trở thành hoang

https://thuviensach.vn

tưởng. Hi vọng một ngày nào đó chúng ta có thể khám phá ra bản kế hoạch ở đằng sau toàn bộ những chuyện này; một phương pháp dẫn đến sự điên rồ, có thể nói là vậy.

Tuy nhiên, những sự kiện này có vẻ thuộc một loại khác so với trải nghiệm của Janet. Trong trải nghiệm của Eddie thế giới vẫn chuyển động. Trong trải nghiệm của Janet thì không. Thế giới xung quanh cô ngừng hẳn lại, trong khi thế giới riêng của bản thân cô vẫn tiếp tục. Có vẻ như là cô ấy đã chuyển động nhanh hơn so với chiều không gian bình thường của cô. Tất cả mọi thứ trong thế giới đó có vẻ ngừng lại là vì nó đang chuyển động ở một tần số rung thấp hơn. Gần như thể cô ấy đã trượt qua các chiều không gian. Trường hợp sau đây là một ví dụ khác.

Lần đầu tiên Valerie kể với tôi về trải nghiệm UFO của cô ấy, tôi đã không đặc biệt có hứng thú, vì lúc ấy tôi chưa làm việc nhiều trong lĩnh vực đó. Nó có vẻ là một sự kiện quan sát thấy UFO bình thường, cho đến khi cô ấy bắt đầu kể lại một số tình huống bất thường. Vào mùa đông năm 1988, khi làm việc với cô ấy, tôi đã tham gia nhiều hơn vào các cuộc điều tra. Tôi quyết định hỏi nhiều hơn về trường hợp này để có thể lưu hồ sơ về nó. Giờ đây tôi có thể thấy rằng nó có liên quan đến hai trường hợp thời gian biến dạng mà tôi đã tường thuật.

Valerie, trong độ tuổi ba mươi, là một thợ cắt tóc ở một thị trấn nhỏ gần đây. Tôi đến nhà vào ngày nghỉ của cô ấy và yêu cầu cô kể lại trải nghiệm để ghi âm. Sự kiện xảy ra khoảng năm 1975 khi cô sống ở ngoại ô của Fort Smith, Arkansas, một thành phố cỡ vừa nằm ở trung tâm miền tây của bang. Hôm đó một vài người bạn đến thăm cô, và đến hai giờ sáng thì hầu hết họ đã về nhà. Còn một cô gái ở lại, mà Val phải lái xe đưa về căn hộ của cô ấy ở thành phố. Cô lái theo một vài con phố nhỏ và đang hướng về đường cao tốc thì bắt đầu nhìn thấy vật thể lạ. Đó là một vật tỏa sáng rực rỡ, màu trắng, lớn hơn mặt trăng. Val tấp xe vào bên đường để hai người có thể nhìn nó. Có một căn cứ quân sự ở cách đó không quá xa, nên họ nghĩ rằng nó có thể liên quan đến một cuộc diễn tập quân sự ban đêm. Vật đó có hình dạng như một cây dù nên cô ấy nghĩ nó có thể là một cái dù nhảy, nhưng nhanh

https://thuviensach.vn

chóng nhận ra nó không hề bình thường như thế. Khi họ đang quan sát, vật đó đột nhiên bắn vọt về phía họ và lơ lửng phía trên chiếc xe. Kinh sợ, Val cho xe lùi lại, quay đầu và hướng về phía thành phố. Khi cô vào đường cao tốc, vật trắng sáng đó đổi sang di chuyển song song với chiếc xe ở bên ghế hành khách. Nó không giữ một hình dạng đặc biệt nào cả. Nó có vẻ thay đổi, nhưng vẫn là một luồng sáng trắng rực rỡ. Cô tăng tốc, quyết tâm đến thành phố càng nhanh càng tốt.

Thế rồi cô nhận ra một hiện tượng lạ. Cả hai bên làn đường đều không có xe và không có ánh đèn. (Điểm này nghe giống đến ngạc nhiên với trải nghiệm của Janet.) Tình thế bất thường đó vẫn tiếp tục khi cô ra khỏi đường cao tốc và tiến vào thành phố. Rồi cô nhìn thấy những ngọn đèn đường lần lượt vụt tắt khi cô tiến lại gần, nhưng cô vẫn thấy đường để lái xe. Không một thứ gì chuyển động, kể cả những ngọn cỏ, ngọn cây. Chỉ có một sự tĩnh lặng kì quái. Họ không nhìn thấy một con chó, con mèo, chiếc xe, con người, hay ánh sáng nào trong bất kì căn nhà nào. Cứ như thể họ là những người duy nhất trên thế giới này, cảm giác như ở trong một vùng hoang tàn kì lạ. Cô ấy miêu tả nó như thể ở trong một vùng chân không: không âm thanh, không chuyển động, không gì cả. Trong khu vực họ đi qua đèn đường đều tắt hết, nhưng vẫn có một ánh sáng dịu tỏa ra từ đâu đó phía trên họ. Họ quyết tâm phải đến một nơi nào đó có người. Họ đi ngang qua một trung tâm mua sắm lớn, nơi có nhà hàng phục vụ xuyên đêm. Vật thể đó bèn bay lên phía trên khu trung tâm. Khi lái xe ngang qua nhà hàng, họ nhận thấy không có một dấu hiệu nào của sự sống ở đó, mặc dù nhà hàng mở cửa suốt 24h. Không có ánh đèn, không có người ở đâu cả. Khi tiếp tục rời đi, họ không bắt gặp bất kì một chiếc xe hay gặp bất kì người nào. Mặc dù đã muộn nhưng bình thường vẫn luôn có ai đó trên các con đường trong thành phố.

Trong tuyệt vọng, họ quyết định đến văn phòng của một người bạn ở khu thương mại trong thành phố. Người bạn này thường làm việc đến khuya, và họ biết rằng anh ta sẽ có ở đó. Khi bước vào văn phòng, thế giới của họ trở lại bình thường. Họ

https://thuviensach.vn

đã không nói với người bạn lý do thực sự mà họ ghé qua, và chỉ nán lại một chút. Sau đó Val đưa bạn cô về căn hộ của cô ấy.

Khi cô hướng về phía đường cao tốc để trở về nhà, vật đó lại xuất hiện, dường như nó đã chờ đợi cô. Khi hai cô gái ở trong văn phòng và lái xe về căn hộ thì mọi thứ đã bình thường. Nhưng giờ đây luồng sáng đó quay trở lại, di chuyển song song với xe cô ở bên ghế người lái. Khi cô vội vã về đến nhà và lái xe vào sân, vật đó nhanh chóng phóng đi và biến mất trong bầu trời đêm. Val nói rằng với cách mà nó chuyển động rất nhanh lúc đầu và phóng đi sau đó, rõ ràng nó có vẻ được điều khiển.

Sau cuộc trò chuyện, chúng tôi quyết định thử làm một phiên thôi miên để tìm hiểu thêm chi tiết về sự kiện này. Cô ấy lập tức bắt đầu nhớ lại các tiểu tiết: tên của cô bạn (mà Val đã không thể nhớ được một cách có ý thức), thời gian chính xác mà họ đã rời nhà, hãng và năm sản xuất chiếc xe của cô, và thực tế là cô cảm thấy tồi tệ về việc phải chở cô bạn về lúc đêm khuya như vậy. Cô thở gấp hơn rõ rệt và trở nên kích động khi kể lại lúc bắt đầu nhìn thấy vật thể lạ và lúc lái xe điên cuồng về phía thành phố. Cô nói với cô bạn, “Thật ngu ngốc khi lái xe nhanh thế này. Nếu vật đó muốn chúng ta thì nó sẽ bắt được chúng ta.” Cô đã cố gắng đến thị trấn nơi có những người khác để họ có thể cùng chứng kiến. Tiềm thức của cô miêu tả lại sự kiện rất gần với trí nhớ có ý thức của cô.

V: Chúng tôi biết nếu đến được Fort Smith thì sẽ có người. Có một chiếc xe tuần tra luôn ở gần trung tâm mua sắm. Nhà hàng Sambo luôn có người ngồi ăn. Đằng nào chúng tôi cũng phải đi qua chỗ đó. Thật kì lạ. Không một thứ gì chuyển động. Không có một chiếc xe nào. Không có một con vật nào. Không có gì cả. Thật kì quái. Có cảm giác như chúng tôi đang ở trong một vùng thời gian biến dạng, một vùng đất hoang tàn. Mà ánh đèn đường… dường như có ánh đèn đường phía trước chúng tôi, nhưng… khi chúng tôi đến nơi thì không có ánh đèn nào cả. Giống như đường điện đang gặp vấn đề gì đó. Chúng tôi đến khu trung tâm mua sắm, và thứ

https://thuviensach.vn

đó ở ngay phía trên các tòa nhà. Tôi muốn nghĩ đó là mặt trăng, nhưng một mặt trăng dị thường. Không thể là mặt trăng được, vì nó thay đổi hình dạng.

D: Nó đổi sang hình dạng gì?

V: Tôi không nói chính xác được. Nó không tròn như mặt trăng. Nó thuôn dài hơn, nhưng không có đường nét rõ ràng. Nó phát sáng và có màu trắng. Và ở nhà hàng Sambo, không có ai trong đó cả.

D: Cô có nghe được tiếng động cơ xe mình không?

V: Không. Chúng tôi không nghe được gì cả. Tôi nghĩ tim chúng tôi đang đập rất nhanh. (Cười)

Khi tỉnh dậy, cô nói rằng cô đã thực sự cảm nhận được tim mình đập nhanh hơn, như thể cô đang trải qua sự kiện đó một lần nữa với tất cả các triệu chứng thể chất.

V: Tất cả mọi thứ, trừ chúng tôi, dường như đang ở trong một vùng thời gian biến dạng. Xe vẫn chạy. Chúng tôi nghe được tiếng nhau. Chiếc xe đang là một chiếc xe. Nhưng không có âm thanh nào khác. Rất tĩnh lặng. Chỉ là rất lạ thường.

Suốt đoạn đường họ đã không bắt gặp lấy một chiếc xe hay một dấu hiệu sự sống nào. Khi họ quyết định đến văn phòng của người bạn, và rẽ vào con đường dẫn đến đó, mọi thứ trở lại bình thường. Có ánh đèn như mọi khi vẫn thế. Tại văn phòng, họ đã muốn kể cho người bạn nghe câu chuyện điên rồ này, nhưng nó có vẻ quá vô lý vì ở đó mọi thứ vẫn bình thường.

Sau khi Val thả cô bạn xuống căn hộ của cô ấy và quay về đường cao tốc để về nhà, vật thể đó quay lại và bầu không khí hoang tàn trở lại. Lại không tiếng động, không xe cộ, không đèn đóm và không có người, mặc dù ở văn phòng mọi thứ vừa rất bình thường.

https://thuviensach.vn

V: Tôi phải lái xe về nhà. Nên… tôi lái. Và luồng sáng đó vẫn đi cùng tôi. Nó không có vẻ có ý gây hại, nhưng nó đáng sợ. Đó là một việc dị thường đang xảy ra. - Tôi đã bắt Glinda hứa không được kể với bất kì ai. Tôi không muốn họ nghĩ tôi bị điên. Tôi không muốn bị nhốt lại. Tôi đã bắt cô ấy hứa giữ kín chuyện này. - Tôi về đến nhà, và khi rẽ vào nhà tôi nhìn về luồng sáng đó. Và "vút" một tiếng nó bay đi, nhanh như khi nó đến lúc đầu. Và ra khỏi tầm mắt.

Phần lớn kí ức của cô ấy khi ở trong trạng thái thôi miên giống như kí ức có ý thức của cô. Tôi biết cách duy nhất để có thêm thông tin là yêu cầu nói chuyện với tiềm thức của cô ấy. Rồi tôi hỏi nó việc gì đã xảy ra khi cô ấy đang lái xe và có cảm giác kì lạ của việc không có ánh đèn và chuyển động.

V: Cuộc tầm soát. Đó là một cuộc quan sát trên thực thể này. Cô ấy đã được quan sát trong suốt cuộc hành trình. Chuyến đi đã thực sự diễn ra. Nhưng con tàu đã quan sát và thu nhận các khuôn mẫu năng lượng và các mẫu thử trong khi cô ấy lái xe.

D: Việc đó được làm như thế nào vậy?

V: Ồ, không khó đâu.

D: Thân thể cô ấy có bị bắt đi không?

V: Không. Các thiết bị có kĩ thuật rất tiên tiến và có tầm hoạt động xa. Thực tế việc này xảy ra thường xuyên ấy mà, làm xét nghiệm và quan sát mà không cần di chuyển cơ thể vật chất.

D: Các cuộc tầm soát này có mục đích gì?

V: Chỉ để có thông tin thôi. Không có mục đích gì xấu đâu.

D: Tại sao cô ấy cảm thấy như mình đang ở trong một vùng thời gian biến dạng?

V: Cô ấy đã ở trong một vùng thời gian biến dạng.

https://thuviensach.vn

D: Bạn nói rõ hơn được không?

V: Trong lúc họ thu nhận các khuôn mẫu năng lượng, một phần năng lượng và sức mạnh đó đã tác động đến nhận thức của cô ấy về chính các khuôn mẫu. Chúng tác động lên nhận thức của cô ấy về môi trường chung quanh, như thể thời gian đã ngừng trôi.

D: Nhưng cô ấy cảm thấy mình đang thực sự lái xe.

V: Cô ấy thực sự đã lái xe.

D: Và cô ấy cho rằng mình có ý thức về môi trường chung quanh.

V: Đúng. Nhưng bạn biết đấy, Dolores, có nhiều thứ diễn ra không chỉ ở một tầng nhận thức. Và nhiều thứ có thể diễn ra cùng lúc với nhau. Bạn biết điều đó mà.

D: Tôi ngày càng nhận thức được điều đó rõ hơn.

V: Và đây chỉ là một ví dụ khác của điều đó thôi.

D: Tôi tò mò về chi tiết không có ánh đèn hay xe hơi, không có gì cả. Có phải bạn muốn nói rằng thời gian đã ngừng trôi theo đúng nghĩa đen bên ngoài môi trường trực tiếp của cô ấy?

V: Phải, nhưng nó không cản trở phần còn lại của thế giới. Nguồn năng lượng dẫn đến những sự kiện kia chỉ đơn giản là tạm ngăn không cho chúng diễn ra trên con đường trực tiếp. Bạn hiểu được không?

D: Tôi đang cố gắng. Giống như mọi thứ bị đóng băng phải không?

V: Phải. Nhưng nó chỉ trong thời gian rất ngắn đến nỗi không ảnh hưởng gì.

D: Vậy là cuộc sống của những người khác không bị ảnh hưởng gì cả?

V: Đúng.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng lúc đó thực sự không có ánh đèn?

V: Đúng, trong một khoảnh khắc đúng là không có ánh đèn nào.

D: Và việc đó là do năng lượng?

V: Đúng, chính xác.

D: Những người khác có nhận biết được là không có ánh đèn nào không?

V: Không. Cái kiểu này, sự quan sát này chỉ diễn ra với cô gái này thôi. Và bạn của cô ấy.

D: Tức là nếu ai đó bên ngoài nhìn vào, đối với họ cuộc sống vẫn đang tiếp diễn bình thường?

V: Yếu tố thời gian này chính là để không có ai bên ngoài nhìn vào cả.

D: Ý bạn là không có ai ở đó cả?

V: Không có gì ở đó cả. Đó chỉ là một chốc lát, một chớp nhoáng, một khoảnh khắc ngắn đến nỗi dường như không tồn tại.

D: Vậy là trong khoảnh khắc đó không có ai khác can dự vào kịch bản này.

V: Đúng vậy đấy.

D: Vậy là thời gian đã bị nén lại? (Phải) Tức là thực sự thời gian đã trôi qua ngắn hơn cô ấy tưởng. (Phải) Nên thời gian không phải bị tua nhanh lên, mà là bị nén lại.

V: Đúng. Đối với cô ấy sự việc dường như đã diễn ra trong một thời gian rất dài, nhưng không phải vậy.

D: Và trong khoảnh khắc đó cái gì đã được truyền tải?

https://thuviensach.vn

V: Sự quan sát các khuôn mẫu kí ức của linh hồn. Ánh sáng phát ra. Điều kiện của các tư tưởng. Quá trình tư duy. Cách huấn luyện phản ứng. Cách hình thành phản ứng của loài người là gì dựa trên khả năng tiếp nhận và truyền tải của họ. Và mâu thuẫn của các khuôn mẫu trong ý thức thông qua quá trình hình thành và huấn luyện phản ứng. Và thực tại về việc những sinh vật này là ai. Bạn có hiểu không?

D: Đó có phải là một cuộc trao đổi thông tin hai chiều không?

V: Tri thức đã được trao đổi cho cô ấy, mà một trong những điều cô ấy hiểu rõ là mặc dù sự kiện này rất đáng sợ, nó là một phúc lành to lớn. Đó là một món quà, có thể nói vậy. Đó là một sự công nhận nhiều hơn những gì mà tư tưởng xã hội cho phép. Sự công nhận về một cuộc sống vĩ đại hơn. Và nhiều hơn thế.

D: Cô bạn kia có sự tương tác này không? Ý tôi là, nó có xảy ra với cả hai người không?

V: Khó mà nói được cú huých này đã làm gì người kia. Tôi có thể nói trực tiếp hơn cho người này. Rõ ràng, việc quan sát không chỉ liên quan đến thân thể này mà còn cả người đi cùng cô ấy. Như vậy có vẻ hợp lý thôi. Nếu không cô ấy đã bị cô lập trong trải nghiệm này. Vậy đó là một quá trình tương tự, và một cuộc thu thập thông tin.

D: Nhưng có một cuộc trao đổi nào không? Nói cách khác, có phải các sinh vật kia cũng phát ra thông tin?

V: Có, ở một tầng thức sâu hơn. Không phải ở tầng ý thức.

D: Nhưng không có tổn hại gì.

V: Ồ không, không. Nó không gây hại.

D: Nhiều người tin vậy đấy, rằng nó có hại.

https://thuviensach.vn

V: Ừ, nhưng những người đó bị lạc trong trạng thái mơ. Họ ở trong một đống lộn xộn, trong vũng lầy, theo nhiều cách.

D: Chà, bạn có thể cho tôi biết về con tàu hay về các sinh vật đang thu thập thông tin này không?

V: Không. Tôi có thể nói bạn rằng họ là người tốt. Và ánh sáng đang phát ra đó là đại diện cho ánh sáng đang phát ra.

D: Và thông tin được truyền tải cho cô ấy để sử dụng trong cuộc sống của cô?

V: Đúng. Có sự hiểu biết nội tại về việc này, mà thực tế nó làm cô ấy lúng túng vì cô ấy sợ.

D: Nhưng sợ hãi những gì chúng tôi không hiểu được là một phản ứng rất con người.

V: Đúng, nhưng cô ấy thích là người dũng cảm.

D: Có lý do đặc biệt nào để chọn cô ấy không, hay cô ấy chỉ tình cờ có mặt đúng chỗ?

V: Khi ánh sáng của cô ấy được truyền đi, nhiều ánh sáng khác cũng được thu nhận, hay có thể nói là những ánh sáng đó phát tán lên. Những linh hồn đó đang kết nối với các anh chị em của họ, với các sinh vật khác của Đấng Tối Cao, trước cả khi ý thức của họ được tỉnh giấc.

D: Vậy không phải chỉ do cô ấy có mặt ở đó. Có cả một kế hoạch cho việc đó à?

V: Luôn luôn có một kế hoạch.

D: Tôi đang làm việc với vài người đã có trải nghiệm từ thời thơ ấu.

V: Và trải nghiệm đó có phải chỉ vì họ có mặt ở một chỗ đó không?

https://thuviensach.vn

D: Không, không phải trong trường hợp của họ.

V: Không. Bạn có nghĩ vậy với bất kì ai không?

D: Tôi không biết. Tôi đang cố gắng học hỏi. Nhưng rõ ràng điều đó là tốt. Nó vì lợi ích của cô ấy.

V: Nó là vì lợi ích của cô ấy. Mọi thứ đều do cách chúng ta sử dụng chúng như thế nào và làm gì với chúng.

D: Và cũng tốt là cô ấy cũng truyền tải thông tin mà những sinh vật kia có thể sử dụng được theo hiểu biết của họ.

V: Ồ phải. Hiểu biết của họ ở tầm cao hơn. Có rất nhiều thông tin đến với chủ thể này. Nhưng thông tin thường được thúc đẩy từ một hiểu biết khác.

D: Có một điều vẫn làm tôi bận tâm. Có vẻ như tôi chỉ tiếp xúc hoặc có kinh nghiệm với những trải nghiệm tích cực. Tuy nhiên tôi đã nghe nói đến những người khác có trải nghiệm tiêu cực. Đó có phải do hành động của những sinh vật xấu khác không?

V: Tôi không nghĩ như vậy. Theo quan điểm của tôi, những người đó bị bao phủ bởi những ý tưởng và câu chuyện tiêu cực là vì ý thức của họ đang đưa ra những câu chuyện đó. Những màu sắc tiêu cực đó đều là tác phẩm của chính họ.

D: Vậy bạn có cho rằng nỗi sợ và những cảm xúc tương tự đã bóp méo nhận thức của họ không?

V: Dĩ nhiên. Nỗi sợ - và danh sách những cảm xúc ở dưới nỗi sợ hãi - là thứ duy nhất tạo nên những gì tăm tối và tiêu cực, những gì thấp hơn tình yêu, sự sống, và Đấng Tối Cao.

D: Bạn có nghĩ rằng họ đã thực sự có trải nghiệm, nhưng ý thức của họ nhận định những trải nghiệm đó là tiêu cực?

https://thuviensach.vn

V: Tôi nghĩ cũng có thể là vậy, nhưng tôi không phải kẻ biết-hết.

D: Vậy thì sẽ có câu hỏi này, nếu ý thức có thể bị đánh lừa rằng đó là một trải nghiệm tiêu cực, nó cũng có thể bị đánh lừa để cho rằng đó là một trải nghiệm tích cực được không?

V: Không. Nó không thể bị đánh lừa rằng đó là một trải nghiệm tích cực. Bạn thấy đấy, đây là sự khác biệt. Những gì chúng ta nhận thức là tích cực, ta nhận thức chúng là tốt, là thuộc về Đấng Tối Cao. Những gì ta nhận thức là tiêu cực thì là ảo ảnh. Trạng thái mơ. Thế nên, nếu chúng ta nhận thức đó là tích cực, là tốt, là Đấng Tối Cao, thì nhận thức của ta chính xác. Nếu chúng ta nhận thức đó là tiêu cực, thì có thể đó là tiêu cực nhưng chỉ theo cách mà nó đã bị biến đổi. Cách mà nó đã được lĩnh hội và sử dụng. Sự thiếu trí tuệ. Bạn hiểu không?

D: Tôi hiểu. Đây là cách tôi tin tưởng. Ngoại trừ việc có một số người cho rằng họ bị những sinh vật kia làm hại.

V: Có những người tin rằng họ bị làm hại bởi những sinh vật kia, và bởi hàng xóm của họ, bởi bạn bè họ, thế nhưng đó là nhận thức của họ. Chúng ta phải hiểu và tiến đến biết được rằng tất cả đều tốt đẹp. Nếu chúng ta nhận thức nó qua nỗi sợ, nó sẽ chẳng là gì khác ngoài sự tiêu cực. Nỗi sợ tô màu và đổi màu. Tôi chỉ có thể nói với bạn những gì linh hồn sâu kín nhất trong tôi nói. Linh hồn sâu kín đó nói, nếu chúng ta phản ứng từ nỗi sợ hãi, đó sẽ là tiêu cực.

D: Có thể đó là nguyên do vì sao tôi chỉ gặp những trải nghiệm tích cực.

V: Tôi nghĩ bạn đã được (họ) lựa chọn rất chuẩn.

D: Tôi cũng đã được kể về các thí nghiệm và thao tác trên gen di truyền. Và một số kết quả không có vẻ là loài người.

https://thuviensach.vn

V: Tôi tin có các thí nghiệm gen đang diễn ra trên hành tinh này, nhưng nó chỉ đang diễn ra với loài người. Con người đang từng bước vượt lên tầm tâm linh của mình.

D: Đó là một tư tưởng thú vị. Ý bạn là trên Trái Đất có những người đang làm thí nghiệm?

V: Phải, nhưng việc đó sẽ không được phép tiếp tục. Điều tôi biết được là chắc chắn có những sinh vật từ hành tinh khác đến Trái Đất này để phục vụ loài người. Những sinh vật đó tiến bộ hơn con người ở rất nhiều khía cạnh. Con người là đồng sáng tạo với Đấng Tối Cao, Đấng sáng tạo. Và trong sự sáng tạo của mình, con người có thể làm ra tất cả những gì tâm trí họ cho phép. Chúng được tạo ra từ tình yêu thương hoặc từ nỗi sợ hãi. Giống loài đến từ một nơi khác, một hành tinh khác, các anh chị em của chúng ta, là đến từ tình yêu thương. Tình yêu thương dành cho loài người, cho Trái Đất này, và cho chính vũ trụ. Họ đến khi chúng ta cần. Họ đến vào thời điểm chúng ta thức tỉnh.

Tiềm thức của Val nói rằng cô chưa bao giờ có sự tiếp xúc thể chất với con tàu hoặc những sinh vật. Mối liên hệ duy nhất là sự trao đổi thông tin này.

Khi Val tỉnh dậy, cô nhớ được phần đầu tiên vì đó là một hồi tưởng rất chân thực về sự kiện. Tuy nhiên, cô không có kí ức gì về phần cuối, cuộc trò chuyện với tiềm thức của cô. Cô nghe lại băng ghi âm về phần đó và rất kinh ngạc vì những gì mình đã nói. Điều này rất điển hình. Khi tiềm thức đưa ra thông tin, chủ thể sẽ không nhớ được chuyện đó. Nó luôn nghe như là một thực thể khác đang nói, và nó luôn đề cập đến cơ thể nó đang chiếm giữ bằng ngôi thứ ba (anh ta, cô ta), thay vì xưng Tôi. Nó luôn luôn rất cách biệt, và vì vậy có thể trở nên sáng suốt và khách quan.

***

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 3 SỰ THẬT KHÔNG HẲN LÀ NHỮNG GÌ TA THẤY

Whitley Streiber là tác gia đầu tiên sử dụng thuật ngữ "kí ức màn ảnh" khi nói về UFO và người ngoài hành tinh. Thuật ngữ này chỉ kí ức không chuẩn xác về một sự kiện hay sự vật. Những gì đã thực sự xảy ra bị ghi đè lên bởi một cái gì đó khác, và thế là tâm trí diễn giải nó khác đi. Thông thường, sự kiện thực tế được diễn giải theo một cách an toàn và nhẹ nhàng hơn để người đó không bị hoảng sợ hay sang chấn tinh thần. Khi tôi nghe đến thuật ngữ này, tôi nghi rằng đây là một phần trong cơ chế tự vệ của tiềm thức, là cách nó bảo vệ tinh thần khỏi bất kì thứ gì mà nó cho là có hại nếu được ghi nhớ hoặc nhìn thấy trong nguyên trạng thực tế. Những kí ức màn ảnh này thường liên quan đến động vật. Tôi đã có nhiều ca như vậy, khi một "tấm màn", như cách tôi gọi nó, được che phủ lên cảnh tượng thực tế. Vì vài lý do nào đó, loài cú xuất hiện nổi bật trong hiện tượng này. Trong quyển Keepers of the Garden (Những Người Gác Vườn), Phil đang lái xe trên đường vào đêm khuya thì bị giật mình bởi một con cú sà qua đường cao tốc rồi lao qua xe của anh. Khi thôi miên Phil, chúng tôi phát hiện nó hoàn toàn không phải một con cú, mà là một con tàu ngoài hành tinh với những sinh vật nho nhỏ trên đường cao tốc bắt anh dừng lại. Tiềm thức của anh đã ngụy trang cảnh tượng đó theo một cách ôn hòa hơn để anh không nhớ được những gì đã thực sự xảy ra.

Trong trường hợp mà tôi sắp kể lại dưới đây, kí ức "tấm màn" có vẻ có liên quan tới thời gian bị cắt mất. Tôi đã biết Brenda được nhiều năm, cô là mối liên hệ chính trong công trình của tôi về nhà tiên tri Nostradamus. Chúng tôi đang chuyên tâm vào công trình đó vào thời điểm tôi bắt đầu trở thành nhà điều tra về UFO bằng phương pháp thôi miên đối với những ca nghi ngờ bị người ngoài hành tinh bắt cóc. Một ngày nọ vào tháng Một năm 1989, khi tôi đến nhà cô ấy để thôi miên như thường lệ, cô muốn kể cho tôi nghe một sự kiện bất thường đã xảy ra vào tháng Ba năm 1988. Cô ấy thấy chuyện đó kì quặc, nhưng vì lý do nào đó mà cô chưa từng nhắc đến nó với tôi trước đây. Cô ấy nghĩ, bây giờ khi tôi đã làm việc nhiều hơn

https://thuviensach.vn

với hiện tượng UFO, có thể tôi sẽ quan tâm hơn. Cô ấy không biết liệu chuyện đó có liên quan đến UFO hay người ngoài hành tinh không, nhưng chắc chắc nó có liên quan đến thời gian bị mất, và một con cú.

Hôm đó cô đang lái xe từ chỗ làm ở Fayetteville về nhà, đoạn đường thường mất khoảng nửa tiếng, và khi cô bắt đầu nhìn thấy nhà mình từ xa thì sự việc xảy ra. Mặt trời đã lặn nhưng trời chưa tối hẳn. Cô đến một khúc quanh và thấy một con cú đang đậu ngay chính giữa làn đường của mình. Nó không phải loài cú nâu bình thường vẫn hay thấy trong vùng này. Nó có màu trắng sáng, trên ngực có ánh bạc, và đôi mắt đen tuyền. Đó là một con cú đẹp tuyệt, và Brenda đi chậm lại để không đụng phải nó. Cô đoán nó thuộc loài "cú tuyết", thường được thấy ở vùng khí hậu lạnh hơn như Canada hay các bang miền Bắc. Sau này, một người bạn là nhà động vật học đã nói với tôi rằng cũng có thể nhìn thấy cú tuyết ở Arkansas vào giữa mùa đông, nhưng không thể trễ hơn như vào mùa xuân được. Đây sẽ là một chuyện hiếm gặp, nếu đó là một con cú thật.

Khi Brenda mới phát hiện ra nó, nó đang đậu quay mặt đi, nhưng rồi quay đầu lại nhìn vào cô ấy. Rồi nó vỗ cánh và bay thẳng về phía chiếc xe tải. Sải cánh của nó rộng bằng tấm kính chắn gió. Nó làm cô giật mình, và khi nó bay lướt qua nóc xe tải Brenda quay người lại để nhìn qua kính xe sau. Nhưng cô không thấy gì cả, không có dấu hiệu của con cú hay của bất cứ loài chim nào. Khi Brenda quay người lại nhìn qua cửa kính trước lần nữa, cô bị sốc khi nhìn thấy ngoài trời đã tối hẳn. Cô thoáng nghĩ rằng hẳn trời đã tối rất nhanh. Hoàn toàn bối rối, cô phải bật đèn xe lên để lái nốt bốn trăm mét còn lại về nhà.

Khi vào trong nhà, cô nhìn đồng hồ theo thói quen. Thay vì là 5:30 như lẽ ra phải thế, đồng hồ chỉ gần 7 giờ. Điều gì đã xảy ra cho một tiếng rưỡi đó? Cô chắc chắn về thời gian mình đã rời chỗ làm, vì cô chỉ ở lại làm thêm giờ vào mùa hè.

Cô nghĩ đó là một sự kiện đặc biệt, và cô đã được nghe rằng đôi lúc khi chuyện lạ như vậy xảy ra thì có điều gì đó đã bị chặn lại trong kí ức tỉnh thức của bạn.

https://thuviensach.vn

Tôi hỏi liệu cô có nhận ra điều gì khác lạ nữa hay không. Điều chính mà cô nhớ được là cô đã gây ra hiệu ứng lạ trên các thiết bị điện trong vài ngày sau đó. Trước đây cô đã từng vài lần gặp hiệu ứng như vậy. Cô không thể đeo đồng hồ do điện trường của mình, hoặc bất cứ lý do gì. Nhưng các cảm giác chưa bao giờ mãnh liệt hay có tác động lâu như vậy. Lần này, tất cả các thiết bị điện đều bị trục trặc. Suốt nhiều ngày, TV của cô cứ bị mất nét mỗi khi cô ấy di chuyển. Tại văn phòng, máy tính bị chớp liên tục, còn đồng hồ và bàn tính có những phản ứng kì lạ không như hoạt động bình thường của chúng. Cô nghĩ là điện trường của mình đang tương tác với các thiết bị mọt cách mạnh hơn bình thường, và cô cũng trở nên nhạy cảm hơn với âm thanh. Thính giác tự nhiên của cô mở rộng lên các dải tần âm thanh cao hơn phạm vi thông thường. Cô nghe được các âm thanh có tần số cao hơn, và trong nhiều ngày cô đặc biệt nhạy cảm với những tần số đó mà phần lớn người thường không nghe được. Một trong những điều đặc biệt là cái điện thoại. Cô nói rằng nó phát ra một tiếng bíp the thé ngay trước khi đổ chuông, và hầu hết mọi người không nghe thấy tiếng đó. Vậy là cô bắt máy ngay trước khi điện thoại đổ chuông. Điều này làm sếp cô hoang mang, ông nói, “Brenda, làm ơn, bình tĩnh lại đi. Hãy để cho điện thoại reo trước khi cô trả lời.”

Cô cũng nghe được tiếng rít chói tai của một số hệ thống an ninh trong cửa hàng. Đối với cô, âm thanh đó quá lớn đến mức nó làm cô đau màng nhĩ, mặc dù không ai khác có thể nghe thấy. Cô đã cố gắng tránh xa trung tâm mua sắm cho đến khi mọi thứ trở lại bình thường.

Khi ở nhà, cô chỉ cần cầm một cái đồng hồ lên định vặn dây cót là đã đủ để phá hỏng nó. Ở chỗ làm thì đồng hồ đều là điện tử, cô còn không cần phải chạm đến chúng. Chỉ cần cô ở trong cùng một căn phòng với chúng là đã đủ làm chúng có những hoạt động kì lạ. Những cái đồng hồ đó không bao giờ hoàn toàn hồi phục lại được. Đồng hồ trên cái lò vi sóng trong công ty cũng có vấn đề. Nó phát ra những tiếng bíp lớn khi cô vừa bấm vào nút hẹn giờ. Cô còn không cần chạm vào nó mà

https://thuviensach.vn

chỉ cần đưa tay về phía nó. Những hiệu ứng lạ thường trên các thiết bị điện này tiếp diễn trong bốn ngày sau đó, và rồi chúng biến mất.

Chúng tôi quyết định dành phiên làm việc hôm đó để khám phá xem điều gì, nếu có bất cứ thứ gì, đã xảy ra trong khoảng thời gian bị mất đó, thay vì tiếp tục làm việc với Nostradamus. Cô ấy không nghĩ mình sẽ bị bối rối gì nếu thực sự có điều dị thường đã xảy ra.

Khi bắt đầu buổi thôi miên, tôi đưa cô ấy về nửa cuối tháng Ba năm 1988, và ngay lập tức cô ấy bước vào khung cảnh khi cô đang lái xe về nhà. Dọc đường, cô thảo luận về công việc trong ngày của mình, và cô đang lo lắng về người mẹ vừa bị tai nạn xe hơi. Đó là những suy nghĩ của cô trong lúc lái xe. Cô cũng đã mệt, nôn nóng được về nhà, tắm nước nóng và thư giãn.

Khi đã gần đến nhà, cô rẽ vào một khúc quanh và nhìn thấy thứ gì đó đang đứng giữa làn xe của mình. Cô dừng xe lại để không va phải nó. Trong kí ức khi tỉnh thức về sự kiện này, cô nghĩ mình chỉ đi chậm lại, nhưng giờ đây cô nói mình đã dừng xe lại hoàn toàn. Một điều ngạc nhiên khác nữa, cái mà cô nhìn thấy giữa đường không phải một con cú.

D: Cái gì ở giữa đường vậy?

B: Thật khó nói. Nếu chúng ta sống ở thời xưa, có lẽ tôi sẽ gọi đó là một thiên thần.

D: (Ngạc nhiên) Một thiên thần?

B: Một sinh vật từ tầng cao hơn chăng? Tôi thấy một người đàn ông đang đứng giữa đường. Ông ấy phát sáng… toàn thân. Và quần áo của ông ấy có vẻ cũng là màu trắng.

D: Có phải ý cô là ông ấy phát sáng như kiểu tỏa hào quang xung quanh?

https://thuviensach.vn

B: Một phần. (Cô ấy giải thích một cách khó khăn) Nó giống như kiểu một tấm ảnh trắng đen hơi thừa sáng. Cô biết đấy, khắp nơi đều sáng lên và màu trắng phát ra từ đó.

D: Nó không giống như ánh sáng đèn à?

B: Chà, thật khó miêu tả, vì nó có một phần giống vậy và một phần giống vầng hào quang. Và có phần giống một tấm ảnh thừa sáng, hoặc là tất cả chúng trộn vào làm một.

D: Quần áo ông ấy cũng màu trắng sao?

B: Ít nhất với tôi thì chúng trông có vẻ như vậy. Có thể tôi không cảm nhận màu sắc chính xác được, vì có quá nhiều ánh sáng xung quanh ông ấy. Cả tóc ông ấy cũng phát ra ánh sáng trắng.

D: Cô có nhìn được những đặc điểm của ông ấy không?

B: Việc này khó đấy, vì có nhiều ánh sáng quá. Điều tốt nhất tôi có thể nói được là đường nét của ông ấy giống người Hy Lạp cổ điển, như cô thấy trên những pho tượng cổ Hy Lạp. Rất cân đối, với vầng trán cao, mũi thẳng, và những đường nét rất hài hòa.

D: Ông ấy cao bao nhiêu?

B: Khoảng một mét tám, một mét chín.

D: Ông ấy cao thật.

B: Vâng, ông ấy khá cao lớn. Ông ấy đứng đó, nhìn quanh. Và tôi có thể thấy những tia sáng phát ra từ mắt ông ấy. Khi ông ấy nhìn về phía tôi, tôi không thể thấy được đôi mắt ấy. Nhưng khi ông ấy nhìn sang một bên, tôi thấy những tia sáng đó phát ra từ mắt ông ấy. Tôi không biết những tia sáng đó để làm gì. Và ông ấy nhìn thấy tôi. Tôi đã dừng xe lại để không đụng phải ông ấy. Tôi không muốn

https://thuviensach.vn

làm tổn hại đến ông ấy. Rồi ông ấy đi về phía chiếc xe tải của tôi. Khi đi vòng sang phía ghế lái, ông ấy làm một cử chỉ phác qua chiếc xe. Ông ấy chỉ vẫy tay một lần. (Minh họa bằng tay trái của cô ấy, vẫy tay chậm rãi.) Ông ấy làm vậy song song với mui chiếc xe, rồi hạ xuống ngang với kính chắn gió. Khi làm vậy, tay ông ấy ở phía trên cách chiếc xe khoảng một tấc rưỡi đến hai tấc.

Có vẻ đây là những gì mà ý thức của cô ấy ghi nhận lại thành một con cú bay là đà qua chiếc xe. Hiển nhiên, tấm màn che sai lệch về một con cú trắng xuất phát từ ý thức của cô ấy, bởi vì trong trạng thái thôi miên cô không ngần ngại nhận diện đó là một con người. Cô chưa hề nhắc đến một con cú nào cả.

B: Và tôi hạ kính xe xuống để xem có phải ông ấy cần đi nhờ hay gì khác không.

Đó có vẻ là một phản ứng kì lạ khi nhìn thấy một người dị thường như vậy. Nếu đó là một con người thì phản ứng đó là bình thường, nhưng trong hoàn cảnh này thì không. Phản ứng được trông đợi phải là nổ máy xe và chạy xa khỏi đó. Việc hạ kính xe xuống để nói chuyện với một sinh vật đang phát sáng chắc chắn là bất thường. Việc đó hẳn nhiên đã không làm cô ấy sợ, và cô không cảm thấy nguy hiểm. Tôi hỏi cô ấy liệu cô có băn khoăn về cách phản ứng của mình không.

B: Thật kì lạ, nhưng tôi tò mò muốn biết ông ấy là ai và đang làm gì ở đó. Và tôi nghĩ là nếu có ý muốn làm hại tôi thì ông ấy đã có thể hạ gục tôi rồi. Tôi nghĩ, với cái cách phát sáng như thế và với những tia sáng chiếu ra từ mắt ông ấy, nếu muốn hạ tôi từ chỗ ông đang đứng thì ông ấy đã hoàn toàn có thể.

D: Vậy là cô không sợ ông ấy.

B: Chà, tôi có e ngại, có thể hơi hồi hộp. Nhưng tôi không phát hoảng lên hay cái gì đó kiểu vậy. Tôi hỏi ông ấy liệu có cần giúp đỡ hay cần đi nhờ xe đến đâu không. Và ông ấy nói, “Ồ, phước lành cho con. Ta cảm kích với lời đề nghị của con. Phương tiện di chuyển của ta đang ở ngay đằng kia.” Ông ấy ra hiệu về phía một ngọn đồi bên đường

https://thuviensach.vn

D: Cô có nhìn thấy được gì không?

B: Không. Tôi chỉ thấy ngọn đồi. Có khá nhiều cây tuyết tùng ở trên đó. Theo cách mà ông ấy ra hiệu, tôi có cảm giác là nếu như có bất kì thứ gì ở đó, nó phải nằm ở đằng xa của ngọn đồi, có thể ngay trên đỉnh. Nơi mà đằng nào nó cũng khuất khỏi tầm mắt.

Tôi đã lái xe trên con đường đó nhiều lần để đến nhà Brenda. Sau câu chuyện này, tôi đã đặc biệt chú ý đến ngọn đồi đó. Nó cách con đường không xa, nằm ngay giữa cánh đồng của một nhà nông dân. Có một ít cây cối trên đỉnh và không có căn nhà nào gần đó. Nhưng ngọn đồi đó không quá cao, nên nếu một con tàu có thể ẩn mình phía sau đó khuất khỏi tầm nhìn từ con đường thì hẳn là con tàu đó không quá lớn. Trừ phi ông ấy cũng đã làm cho nó vô hình trong mắt con người.

B: Tôi hỏi ông ấy, "Ông là ai? Tôi không thể không nhận thấy vẻ ngoài của ông rất khác với tôi. Ông có phải là một vị khách từ ngoài Trái Đất, hay ông đến từ một cõi giới cao hơn?" Và ông ấy trả lời rằng ông đến từ hội đồng trưởng lão. Tôi hỏi, "Hội đồng này là gì vậy? Thông thường các hội đồng là để tư vấn hoặc để điều hành một nhóm hoặc cái gì đó." Ông nói, nhiều vị khách khác nhau đã đến các nơi khác nhau trên Trái Đất và đem về những bản báo cáo mâu thuẫn với nhau về việc Trái Đất đã phát triển đến mức nào. Có một nhóm ủng hộ việc tiếp xúc cởi mở với loài người, và một nhóm khác lại ủng hộ việc bỏ mặc loài người trong sự vô minh như hiện tại. Và bởi vì ông là một thành viên của hội đồng trưởng lão, họ đã quyết định để đích thân ông xuống xem tình hình trên Trái Đất như thế nào. Đó đúng hơn là một nhiệm vụ bí mật, một chuyến đi tìm hiểu thực tế, cô có thể gọi là vậy. Như vậy, họ sẽ có nhiều thông tin hơn để ra quyết định, để mặc Trái Đất trong vô minh hay tiếp cận loài người và đem họ đến với ánh sáng, sức khỏe, và tri thức.

D: "Vô minh" mà cô nói có nghĩa là vậy à?

B: Chà, mặc dù loài người vẫn nghi ngờ, một số hi vọng và mơ mộng rằng có tồn tại sự sống ngoài trái đất, nhưng với đa số - tới chừng mực mà quan chức của các

https://thuviensach.vn

chính phủ có quan tâm đến - thì không có chuyện đó. Đó là những gì họ muốn nói về "vô minh", khi loài người không chấp nhận sự thật đó. Họ đã nghĩ đến việc tiếp xúc với con người theo một cách mà chúng ta có thể tiếp nhận được, đồng thời chứng minh rõ ràng được rằng có trí thông minh ngoài trái đất. Và họ vẫn đang sống cuộc sống riêng của mình, cho đến thời điểm loài người bắt kịp đủ để có thể gia nhập với họ.

D: Có phải ông ấy giao tiếp với cô bằng lời nói không?

B: Không hẳn. Tôi đoán cô có thể gọi đó là "thần giao cách cảm phát thanh". Tôi có thể nghe thấy ông ấy rất rõ ràng, cứ như ông ấy đang nói vậy, nhưng miệng ông ấy không cử động. Tôi đoán rằng ông ấy phát những suy nghĩ đến tâm trí của tôi, nhưng tôi có thể cảm nhận đó là một giọng nói rất dễ nghe.

D: Rồi điều gì xảy ra nữa?

B: Ông ấy nói ông cần tiếp tục công việc đang làm, và rằng tôi cần phải về nhà. Ông ấy không có gì cần tôi giúp đỡ cả. Rồi ông ấy vẫy tay một cái ngay trước mắt tôi. Khi ông ấy làm vậy - tôi đoán là với năng lực tinh thần mà ông có - tôi không còn thấy ông ấy nữa. Và tôi không còn nhớ sự việc này như nó đã diễn ra.

D: Tôi tự hỏi tại sao ông ấy lại ở đó ngay giữa đường nhỉ?

B: Chắc chắn tôi đã không tìm hiểu được chuyện đó. Tôi có ấn tượng là ông ấy đã đến nhiều nơi khác nhau, quan sát loài người và mọi thứ đang diễn ra. Và tôi có cảm giác là ông ấy tò mò về điều gì sẽ xảy ra nếu ông có cơ hội gặp một người bình thường ngay trên đường. Ông ấy muốn biết liệu tôi sẽ hốt hoảng bỏ chạy, hay sợ hãi và tìm cách tấn công ông ta, hay mấy thứ giống vậy.

D: Chà, có lẽ có những người sẽ làm vậy thật.

B: Đúng vậy. Nhưng, tôi đoán, cô có thể cho rằng ông ấy đang lấy một nhóm mẫu trung bình. Ông sẽ xuất hiện trước mặt loài người ở chỗ này chỗ khác, rồi làm cho

https://thuviensach.vn

họ quên trải nghiệm đó đi. Nhưng ông ghi chú lại những phản ứng của họ trước sự xuất hiện của mình. Để có ý tưởng về cách loài người nói chung sẽ phản ứng ra sao với một sự hiểu biết nhất định về sự sống ngoài trái đất.

D: Khi ông ấy đứng bên cạnh chiếc xe tải, cô có thể thấy thêm được chi tiết nào về ông không?

B: Chà, mọi thứ đều rất trắng và phát sáng. Lối phục sức của ông ấy nhìn chung là rộng rãi và thoải mái. Đúng hơn là giống kiểu áo chùng với một cái khăn trùm ở trên, hoặc tương tự như vậy. Và ông ấy có một sợi dây thắt lưng buộc quanh eo. Trang phục của ông dường như có nhiều túi để ông ấy có thể mang các thứ theo bên mình. Và dường như chân ông ấy mang ủng vải, mặc dù chất vải dày đến cả hai phân nó vẫn có vẻ dẻo và mềm mại. Ông ấy mặc áo choàng dài, nhưng có đến hai hay ba lớp nên nhìn ông ấy có vẻ ấm áp kể cả với thời tiết ở thời điểm đó trong năm. Chúng trông như được làm từ len sợi mịn hoặc một thứ gì tương tự.

D: Ông ấy có tóc không?

B: Ồ có. Chúng nhìn như một mái tóc thẳng màu trắng, được cắt tỉa phía trước, và có thể dài đến lưng ở phía sau. Ông ấy phát sáng đến mức tôi không thực sự nói được liệu ông ấy có một màu sắc đặc biệt nào quanh người hay không. Da và lông ông ấy nhìn trắng, và đôi mắt ông màu bạc. Ông ấy không để râu.

D: Ông ấy còn phát các tia sáng từ mắt không?

B: Không, lúc ông ấy nói chuyện với tôi thì không. Nhưng khi ông quan sát cảnh vật xung quanh thì có các tia sáng phát ra từ mắt ông ấy.

D: Nhưng nó không có gì đáng sợ cả, chỉ kì lạ thôi.

B: Rất lạ, nhưng tôi thực sự thích thú vì dường như ông ấy không bận tâm đến việc tôi hỏi nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

D: Cô còn hỏi ông ấy điều gì nữa?

B: Tôi hỏi ông ấy liệu thực sự có sự sống ngoài kia không, hay đó chỉ là suy nghĩ viển vông của tôi. Và ông trả lời, "Có, ngoài kia đúng là có sự sống, và chúng rất đa dạng." Có rất nhiều dạng sống khác nhau với mọi loại hình dáng và khả năng. Và có nhiều chủng tộc sinh vật khác nhau đang trông chờ loài người đến một ngày sẽ phát triển được phi thuyền, để chúng ta có thể hội nhập với họ và trở thành một phần của cộng đồng thiên hà. Ông còn nói rằng các chủng tộc khác nhau có những đặc tính khác nhau. Một số hiếu chiến hơn những loài khác, một số lại có xu hướng vô tư lự và vui tính. Rồi ông nói một điều mà tôi thấy lạ, nhưng lại cũng đầy hứa hẹn. Ông nói, "Nhưng cô sẽ học được tất cả những điều này trong một thời gian nữa." Nên tôi hiểu điều đó nghĩa là có thể trong cuộc đời của tôi con người sẽ vươn đến các vì sao.

D: Tôi tự hỏi hội đồng này ở đâu nhỉ? Cô có hỏi ông ấy không?

B: Ông ấy nói nó không có một vị trí cụ thể. Họ chỉ đơn giản là gặp nhau ở bất cứ chỗ nào mọi thành viên quyết định. Tôi có ấn tượng rằng họ có một con tàu riêng. Đó là một con tàu rất lớn, và họ thường có xu hướng gặp nhau trên đó để bàn công việc. Nhưng các thành viên hội đồng đến từ mọi hành tinh khác nhau, đại diện cho nhiều chủng tộc khác nhau.

D: Nhưng cô đã nói ông ấy có đường nét giống con người.

B: Vâng, ông ấy có vẻ giống con người. Tôi hỏi ông ta, "Sự sống trên các vì sao ngoài kia ấy, có phải nó có đủ mọi hình dạng và đặc điểm phi thường khác nhau hay không, hay cơ bản họ đều trông giống con người?" Ông nói, chúng ta sẽ thấy sự sống ở cả hai dạng: cùng hình dáng với chúng ta nhưng hơi khác một chút, và khác biệt hoàn toàn đến mức khó mà tin được đó là những sinh vật có trí tuệ.

D: Cô nói cô đã nhìn thấy tay ông ấy. Nó có giống tay con người không?

https://thuviensach.vn

B: Nó rất lớn, với các ngón tay dài. Trên phím đàn piano, ông ấy có thể dễ dàng đánh được mười hai hoặc mười ba phím trắng mà không cần cố gắng, cùng một cách tôi đánh được chín hoặc mười phím trắng. (Cô ấy đang sử dụng kiến thức chơi đàn piano của mình để so sánh). Và các ngón tay của ông ấy cũng dài theo tỉ lệ với kích cỡ bàn tay. Nhưng điều rõ nhất tôi có thể nhớ được là ông ấy có cùng số ngón tay với chúng ta. Và bởi vì ông mặc quần áo chùng, tôi không nói được liệu có đặc điểm cơ thể nào khác với chúng ta hay không. Điều chủ yếu tôi nhận thấy là ông ấy cao lớn hơn bình thường. Nhưng rồi tôi nhận ra rằng ở nơi của ông ấy có lẽ người ta có tiêu chuẩn sức khỏe cao hơn. Vì thế, họ có thể đạt tầm vóc trung bình cao hơn.

D: Ý cô là ông ấy cao hơn hay là to lớn hơn?

B: To lớn hơn. Cao hơn, vai rộng hơn, bàn tay to. Răng ông ấy rất đẹp. Tôi không nghĩ cả đời ông ấy có từng đến nha sĩ bao giờ. Ông có vẻ rất thông thái và hòa nhã. Và ông nói, một trong những điều làm một số chủng tộc khác sợ hãi là loài người chúng ta có một chút xu hướng hung hăng, và đôi khi có thể hơi hiếu chiến. Ông nói nếu chúng ta có thể học cách kiểm soát thái độ này thì tương lai của chúng ta sẽ rất tươi sáng.

Có vẻ đây là thông tin duy nhất cô ấy có thể cung cấp về cuộc gặp gỡ kì lạ kia. Tôi biết là tôi luôn có thể tìm hiểu nhiều hơn bằng cách trao đổi trực tiếp với siêu thức của cô ấy. Thế là tôi đã yêu cầu được nói chuyện với siêu thức của cô. Yêu cầu này của tôi chưa bao giờ bị từ chối.

D: Tôi tò mò về sinh vật mà cô ấy nhìn thấy. Trong thực tế, ông ta có thực sự trông như cô ấy mô tả không?

B: Thực tế, ông ta có phát sáng như cô ấy mô tả. Nhưng có một vài khác biệt hữu hình trên cơ thể mà ông ta đã làm cho cô ấy quên đi, hoặc không nhìn thấy ngay từ đầu. Bạn có thể nói là ông ta đã làm phép trên cơ thể mình để trông hoàn toàn như con người.

https://thuviensach.vn

D: Bạn có thể nói cho tôi biết ông ta thực sự trông như thế nào không?

B: Tóc ông ta trắng và bồng bềnh, dài hơn cô ấy nhớ, và chân tóc cao hơn phía trên trán. Ông ta có đường chân tóc trên trán hình chữ V rất sắc nét, điều đó làm cho cô ấy nhận định rằng ông có đường chân tóc như một chàng trai trẻ. Và đúng là ông ta có đôi bàn tay to lớn, nhưng chúng xương xẩu, và các ngón tay có thêm một đốt nữa. Thay vì các ngón tay kết thúc ở chỗ như tay chúng ta, chúng trông như thể đốt tay giữa được lặp lại. Nên cách các ngón tay đó gập lại khác với tay chúng ta.

D: Bàn tay ông ta có bao nhiêu ngón?

B: Ông ta có bốn ngón thường, nhưng ông ta cũng có ngón cái đôi.

D: (Đây là một bất ngờ.) Ngón cái đôi? Ý bạn là sao?

B: Hai ngón cái. Bàn tay ông ta dài hơn tay chúng ta bởi vì nó có nhiều xương hơn. Ông ta có một ngón cái ở vị trí thông thường, và một ngón khác phía trên đó. Có rất nhiều chỗ cho hai ngón cái trước khi các ngón khác bắt đầu. (Tất cả những điều này được diễn tả kèm theo các cử chỉ tay.)

D: Vậy là ông ta có hai ngón cái và bốn ngón thường, tổng cộng sáu ngón tay.

B: Phải, trên mỗi bàn tay. Với móng tay dài và hẹp hơn chúng ta. Phần gốc móng giáp với biểu bì có hình chữ U rất sắc nét thay vì hình vuông như của chúng ta.

D: Khuôn mặt của ông ta có khác không?

B: Trông nó góc cạnh hơn cô ấy nhớ. Ông ta nhận ra rằng cô ấy có thể thấy vẻ ngoài của ông rất đáng sợ. Đôi mắt ông ấy rất to và sáng chói, do năng lượng phát ra từ đó, với hàng lông mày rất rậm rạp. Và thực ra đôi mắt của ông toàn là màu trắng. Không có tròng đen hay đồng tử gì cả.

D: Tôi đã từng thấy mắt người mù như vậy. Ý bạn phải vậy không?

https://thuviensach.vn

B: Phải. Ngoại trừ việc tròng trắng phát sáng lên do năng lượng của ông ấy tỏa ra.

D: Còn về những đặc điểm khác của ông ta thì sao?

B: Những đặc điểm khác của ông ta trông khá bình thường. Hai gò má ông ta khá gồ ghề và hóp lại. Và ông ta có đường xương hàm rất khỏe. Khó mà nói được về tai ông ta vì chúng đã bị tóc ông che mất.

D: Và da ông ta thực sự trắng ư?

B: Tôi không nghĩ thực sự như vậy. Có quá nhiều ánh sáng phát ra, khó mà nói được da ông ấy thực sự màu gì. Nhưng do sự tương phản giữa tóc với da ông ta, cũng như giữa mắt với da, làn da ông ta trông có vẻ tối màu hơn. Nhưng nó phát sáng, nên trông nó trắng hơn màu da thực sự.

D: Ông ta có mũi và miệng như chúng ta không?

B: Có. Ông ta có mũi và miệng, còn răng thì khó mà nói được chúng có giống chúng ta không vì ông ta không mở miệng khi nói. Ông ta nói chuyện bằng cách phóng chiếu các suy nghĩ của mình.

D: Nhưng cô ấy đã nhìn thấy răng.

B: Bởi vì hình ảnh mà cô ấy đã thấy thỉnh thoảng có mỉm cười. Còn hình ảnh thực thì rất nghiêm nghị.

D: Vậy là gương mặt ông ta không có biểu cảm.

B: Ồ, có biểu cảm chứ, nhưng nó không liên quan đến việc để lộ răng. Ông ta sẽ nhướng mày và nghiêng đầu và tương tự vậy, nhưng không bao giờ mỉm cười. Khuôn mặt ông ta có vẻ hẹp hơn về phía trước. Cái cách khuôn mặt ông ta bóp hẹp lại về phía miệng trông sắc nét và hẹp hơn chúng ta. So với ông ta, khuôn mặt chúng ta phẳng hơn.

https://thuviensach.vn

D: Trang phục của ông ta có giống như cô ấy mô tả không?

B: Ông ta mặc quần áo, nhưng chúng phức tạp hơn mô tả của cô ấy. Ông ta có rất nhiều đồ kim loại được gắn vào quần áo của mình.

D: Những thứ đó để làm gì?

B: Nhiều loại dụng cụ và kiểu như vậy. Một số trong đó chỉ là trang trí. Một số thể hiện cấp bậc của ông ta. Và một số là điều khiển từ xa của một con tàu và những thứ tương tự. Nó nằm trong quần áo, trong thắt lưng của ông ta. Ông ta có một thứ giống như cái dây đai đeo chéo qua ngực, (cô ấy làm cử chỉ tay cho thấy nó có hai dây đai) được cài đầy những thứ bằng kim loại.

D: Bạn nói là dụng cụ và những thứ tương tự?

B: Giống những cái nút và công tắc hơn. Và chúng trông như những cái chai nhỏ, nhưng chúng đều có công dụng. Chúng không chỉ là vật trang trí. Nếu là dụng cụ thì trông chúng như đã bị thu nhỏ kích thước đi rất nhiều.

D: Vậy là ngay cả trang phục cũng khác với những gì cô ấy nghĩ.

B: Chúng có giống, với ống tay và tà áo mềm rũ. Cô ấy chỉ không nhìn thấy các dụng cụ và những thứ phụ tùng lặt vặt. Ông ta không cho phép cô ấy nhìn thấy các phụ tùng đó.

D: Có lý do cho việc đó không?

B: Có, vì loài người còn non nớt về mặt công nghệ. Nếu họ được tiếp xúc với quá nhiều công nghệ tiên tiến xa lạ một cách quá nhanh, đó có thể là thảm họa.

D: Con người luôn cố gắng học hỏi cái mới mà. Ý bạn là chúng ta không thể hiểu được hoặc không điều khiển được các công nghệ đó hay sao?

https://thuviensach.vn

B: Không điều khiển được. Ví dụ tương tự, trong lịch sử Trái Đất khi các thủy thủ phát hiện ra một hòn đảo mới ở Nam Thái Bình Dương, họ đã tặng cho tộc trưởng một khẩu súng làm quà. Tộc trưởng tự hào về món quà đó, vung vẩy nó xung quanh, nói "Này, nhìn xem tôi có gì đây." Và khẩu súng vô tình phát nổ làm ai đó bị thương, bởi vì ông ta không có kiến thức về việc bảo quản và sử dụng nó như thế nào.

D: Tôi đang nghĩ đến từ "kỉ luật".

B: Không, không phải theo nghĩa đó. Người tộc trưởng không hiểu được cách áp dụng một thứ gì đó. Một khi bạn hiểu được cách áp dụng một thứ, tự nhiên kỉ luật sẽ đến theo.

D: Vậy nên họ nghĩ rằng tốt hơn hết là không nên cho chúng ta nhìn thấy quá nhiều thứ cùng một lúc.

B: Chính xác. Chúng ta được xem là một chủng tộc thông minh và rất tò mò. Và họ biết, nếu chúng ta nhìn thấy một thứ gì đó và ghi nhớ nó, chúng ta sẽ cố gắng tìm ra thứ đó là gì và rồi tìm cách tái tạo nó.

D: Có thực sự là ông ta có các tia sáng phát ra từ mắt không?

B: Có. Theo cách mà máy móc của họ được chế tạo, chúng có thể hoạt động thông qua cơ thể, không chỉ qua máy móc. Chúng cũng có thể sử dụng cơ thể. Các tia sáng phát ra từ mắt ông ta có thể là từ một cỗ máy đang quét qua toàn cảnh để phân tích mọi thứ được làm bằng cái gì, hoặc chúng cũng có thể từ một cỗ máy được điều chỉnh để tìm kiếm một yếu tố hoặc một thứ gì đó đặc biệt. Chúng có thể phát ra từ rất nhiều thứ.

Điều này nghe giống như các ca trong quyển sách của tôi, Legacy From The Stars (Di sản từ những vì sao), khi máy móc và cơ thể được kết hợp lại. Trong một số trường hợp, cơ thể được kết nối để nó có thể điều khiển phi thuyền bằng việc cử động các cơ. Nhiều người ngoài hành tinh trong quyển sách đó đã trở thành một

https://thuviensach.vn

phần của con tàu của họ, theo đúng nghĩa đen. Tôi nghĩ đó có thể là một phần mở rộng kì quái của mấy trò chơi Thực Tế Ảo mới, nơi máy móc và cơ thể hoạt động cùng với nhau.

Đây dường như là một trường hợp không chỉ có một mà đến hai "tấm màn". Phiên bản đơn giản với con cú mà ý thức của cô ấy nhớ được hoàn toàn khác với hai phiên bản được khám phá trong trạng thái thôi miên. Rõ ràng, những sinh vật ngoài hành tinh kia có khả năng làm cho chúng ta nhận thức sự việc theo nhiều cách khác nhau. Chỉ có thôi miên mới có thể tiết lộ những gì thực sự nằm bên dưới bề mặt. Liệu chúng ta có bao giờ biết được đâu là thật và đâu chỉ là ảo ảnh?

D: Thật lạ là ông ta không biết cô ấy đang lái xe tới chỗ đó.

B: Ông ta có biết.

D: Ồ? Tôi tưởng ông ta bị bất ngờ.

B: Không. Cô ấy mới là người bị bất ngờ. Ông ta đã biết là cô ấy sẽ tới. Và cô ấy là người mà ông ta muốn gặp.

D: Có lý do nào khiến ông ta muốn gặp cô ấy không?

B: Có chứ. Hội đồng trưởng lão theo dõi một số người nhất định trên Trái Đất, để khi đến thời điểm thích hợp cho việc gặp mặt loài người thì những người đó sẽ được liên hệ trước tiên, nếu như họ còn sống vào lúc đó. Họ đã làm như vậy nhiều thế kỉ qua. Một trong những con người mà họ thấy có triển vọng nhất là Leonardo da Vinci. Và thế là với mỗi thế hệ đến và đi, họ lại dõi theo một vài người. Trong trường hợp thời điểm gặp gỡ đến vào thế hệ đó thì hội đồng trưởng lão đã xác định sẵn được họ muốn liên hệ với ai đầu tiên.

D: Cô ấy có điểm khác biệt nào khiến họ theo dõi cô ấy không?

https://thuviensach.vn

B: Họ tìm kiếm một số đặc điểm ở những người mà họ muốn liên hệ đầu tiên. Những người đó phải rất thông minh. (Điểm này phù hợp với Brenda, vì cô ấy có chỉ số IQ của một thiên tài). Và cởi mở, sẵn sàng học hỏi cái mới. (Cô ấy chắc chắn cởi mở, nếu không cô đã không đồng ý với những buổi thử nghiệm lạ lùng của chúng tôi.) Cũng như tiến bộ về mặt tâm linh và có tiếp xúc với những cõi giới cao hơn. Một người có cố gắng cải thiện bản thân và cởi mở với những điều mới. Một người biết vượt qua những trở ngại trong cuộc sống của họ theo một cách tích cực và không ảnh hưởng tiêu cực đến những người chung quanh họ. Một số người thì vượt qua trở ngại bằng cách hủy hoại những người chung quanh, nhưng đó không phải là kiểu người mà hội đồng trưởng lão cần. Hội đồng muốn những người vượt qua trở ngại bằng những cách tích cực.

D: Hội đồng có giữ liên lạc với những người này hay quan sát họ suốt cuộc đời không?

B: Có. Hội đồng để mắt đến những người này suốt cuộc đời bọn họ. Và theo thời gian, hội đồng liên lạc với họ. Đôi khi họ cho phép những người này nhớ, nhưng hầu hết họ xóa mờ kí ức của những người này để không làm cuộc sống hàng ngày của bọn họ trở nên phức tạp.

D: Họ đã tiếp xúc với Brenda trước đây chưa?

B: Có, họ đã gặp cô ấy. Đặc biệt khi cô ấy còn nhỏ, nhưng cô ấy không nhớ được. Họ đã liên hệ để giúp cô ấy bắt đầu chuẩn bị, trong trường hợp thời điểm đến trong cuộc đời của cô ấy.

D: Cũng cùng một loài sinh vật này ư?

B: Đôi khi là một sinh vật giống vậy, đôi khi là một sinh vật có hình hài khác bởi vì đó có thể là ai đó thuộc một chủng tộc khác. Nhưng thường thì đó sẽ là một người có liên hệ chặt chẽ với hội đồng trưởng lão. Họ làm việc cùng nhau.

https://thuviensach.vn

D: Họ theo dõi dấu vết của một người như thế nào? Người ta di chuyển quá nhiều. Làm sao họ định vị được một người?

B: Họ có khả năng cảm nhận được thể vía của bạn đang phát ra. Và họ dễ dàng thấy được hào quang quanh người bạn. Hơn nữa, một vài cá nhân trong số họ đã phát triển đến mức họ có thể nhận biết được các cõi giới cao hơn so với khả năng của con người. Thế nên một khi họ đã biết được hào quang của bạn cùng với siêu thức và thể vía của bạn trông như thế nào rồi thì họ sẽ lần ra bạn rất dễ, bởi vì mỗi người đều là độc bản và không có hai người nào giống nhau. Họ có máy móc giúp đỡ trong việc này. Họ nhập thông tin vào máy, rồi cho nó quét toàn bộ hành tinh này. Con người có loại hào quang như thế này, phát xạ thể vía như thế này, đang ở đâu? Và cái máy sẽ thu hẹp xác định vị trí.

D: Vậy là họ không cần làm gì với cơ thể vật chất của cô ấy để tìm được cô.

B: Không phải lúc nào họ cũng cần làm gì đó với cơ thể vật chất của cô ấy. Lần đầu tiên họ tiếp xúc, khi cô ấy là một đứa trẻ chín tuổi, họ có cấy truyền cho cô ấy. Đúng hơn là giống như tiêm ngừa, bạn có thể nói vậy. Thật khó mà giải thích được.

D: Tôi đang nghĩ đến một mũi tiêm hay cái gì đó tương tự.

B: Phải, nó rất giống vậy. Và đôi khi việc cấy truyền này sẽ để lại một vết sẹo hoặc một kiểu dấu vết trên da. Họ cấy một loại vật chất vào cơ thể để giúp khuếch đại khả năng nhận diện. Nó giúp làm cho người đó nhạy cảm hơn với các năng lực "asper", vì các năng lực này rất quan trọng trong cộng đồng ngân hà.

D: Từ đó nghe lạ quá. Năng lực "asper"?

B: Đó là từ rất thông dụng. Nó là cách sử dụng tất cả các năng lực ngoại cảm (khả năng sử dụng các giác quan ngoài ngũ giác bình thường)

D: Tôi đang nghĩ tới từ "aspirations" (sự hít vào)

https://thuviensach.vn

B: Từ đó không đúng. (Cô ấy đánh vần) “Es.. per …”

D: Từ này thật lạ với tôi.

B: Cô ấy lại biết từ đấy. Tôi lấy từ ấy từ cô ấy ra mà.

D: Ồ, vậy là bạn diễn đạt từ kho từ vựng của cô ấy … Vậy, vật kia đó được cấy vào phần nào trên cơ thể vậy?

B: Trong trường hợp của cô ấy, nó ở đây, chỗ nốt u trên cánh tay trái của cô ấy.

Brenda giơ cánh tay lên, và tôi có thể thấy một nốt u rất nhỏ.

D: Nó xuất hiện như thế nào?

B: Chuyện đó xảy ra vào ban đêm khi cô ấy say ngủ. Nếu bạn hỏi khi cô ấy tỉnh dậy, cô ấy sẽ cho bạn biết chuyện đó xảy ra lúc nào, vì nó đã xuất hiện một cách rất kì lạ.

D: Họ có sử dụng một dụng cụ nào không?

B: Có. Nó trông như một cái ống bạc. Ở đầu mà họ áp vào cánh tay, nó có vẻ phẳng hoặc hình như hơi lõm vào trong. Nhưng khi bạn ấn nó vào cánh tay, một thứ gì đó trong cái ống xuyên qua da và truyền vào trong mạch máu. Nhưng nó không đau.

D: Nhưng nó để lại một nốt u nhỏ?

B: Khi chỗ đó lành, nó để lại một nốt u ở chỗ họ đã cấy truyền. Khi cô ấy tỉnh lại, cô ấy có thể tả lại vết đó đã xuất hiện và lành lại như thế nào. Và bên cạnh chất được truyền vào, có vẻ còn có một quả cầu bạc nhỏ. Thực tế đó là một dụng cụ rất nhỏ giúp cho máy móc của họ truy dấu một người, bởi vì nó bắt sóng với phát xạ thể vía của người đó. Và nếu họ liên lạc với một người trong vòng đời của người đó, họ có thể kích hoạt “vật” mà họ đã cài trong cơ thể người này. Thế là vật đó

https://thuviensach.vn

cũng sẽ hoạt động như một cái máy dịch. Cô ấy có thể phóng chiếu suy nghĩ của mình và giao tiếp, và nghe được suy nghĩ của họ. Nếu có giao tiếp bằng lời nói thì cô ấy sẽ có thể hiểu được chúng, ngay cả khi họ đang nói một thứ ngôn ngữ xa lạ. Khi sóng âm được não bộ tiếp nhận, nó sẽ được chuyển sang các biểu tượng toàn diện mà cô ấy có thể hiểu được. Vật ở trong cơ thể cô ấy sẽ có khả năng làm điều đó. Tôi gọi nó là bạc vì nó trông như vậy, chứ nó không hẳn được làm bằng bạc. Nó có đường kính khoảng 3 mi-li-mét, và nằm trong phần thịt ở cẳng tay cô ấy, ngay dưới nốt u chỗ họ đã truyền vật chất. Nó ở giữa hai xương, xương quay và xương trụ, ở trong cơ ngay dưới đó. Nó được đưa vào cùng với vật chất được truyền. Họ làm cả hai việc đó trong một lần để không phải xâm nhập vào nhà cô lần nữa. Sau đó họ có thể truy dấu cô ấy thông qua các dụng cụ của họ.

D: Trong cơ thể cô ấy còn vật thể lạ nào khác nữa không?

B: Hiện tại thì không.

D: Đã từng có thứ khác à?

B: Nếu đã từng có thì tôi cũng không biết, nhưng có khả năng sẽ có một vài thứ khác được đưa vào cơ thể cô ấy trong tương lai vì nhiều lý do.

D: Vật ở trong cánh tay cô ấy có gây ra vấn đề gì cho cơ thể không?

B: Không, và nó không nên gây ra vấn đề gì.

D: X-quang thì sao? Nó có phát hiện được vật đó không?

B: Có thể, nhưng khả năng không cao. Với cách mà vật đó được đặt giữa hai xương cánh tay, một trong hai xương có thể sẽ chặn nó khỏi tầm nhìn của tia X-quang. Họ cố gắng đặt nó ở chỗ khó phát hiện thấy, vì họ không muốn nó bị lấy ra. Tôi đoán là bạn cũng nói được, với cách mà vật đó được đưa vào, nó có thể truyền tín hiệu đến một dây thần kinh gần đó để có thể kết nối với não bộ.

https://thuviensach.vn

D: Tôi đã từng nghe một vài người khác có những thứ ở trong đầu họ.

B: Một vật gì đó có thể sẽ được đưa vào đầu cô ấy trong tương lai, nếu cơ hội cho phép. Nhưng bây giờ thì hội đồng trưởng lão muốn để cho những người mà họ đang quan sát được tự do.

D: Việc đặt một vật vào đầu có mục đích gì?

B: Tôi không chắc lắm. Các chủng tộc và nhóm người khác nhau trong cộng đồng ngân hà có các ý định và mục tiêu khác nhau. Và họ sử dụng các dụng cụ khác nhau. Thế nên họ có thể tiếp xúc với loài người theo những cách khác nhau. Mặc dù các cuộc tiếp xúc lẽ ra phải được điều phối thông qua hội đồng trưởng lão, một vài nhóm lại sử dụng công cụ riêng của họ thay vì những loại đã được hội đồng chấp thuận.

D: Hội đồng có bận tâm khi các nhóm đó làm vậy không? Như vậy không trái với quy định của họ à?

B: Một số trái với quy định, còn một số thì không, tùy thuộc vào việc nó được thực hiện như thế nào và có gây hại gì cho chủ thể hay không. Kể cả tác động của nó lên chủ thể như thế nào nữa.

D: Bạn có thấy được họ trông như thế nào không, những sinh vật đã đưa vật này vào cánh tay Brenda khi cô ấy chín tuổi ấy?

B: Họ là một kiểu người rất hòa nhã. Khó mà thấy được họ trông như thế nào, vì lúc đó họ xuất hiện vào ban đêm. Họ khác với người mà cô ấy đã thấy trên cao tốc. Có một chi tiết là đầu họ không có tóc. Đầu họ nhẵn nhụi. Và họ có vẻ ánh lên màu bạc. Bàn tay họ rất khác, vì họ có ba ngón thường và một ngón cái. Họ không to lớn như người mà cô ấy đã thấy trên cao tốc. Những người này thường có xương dài, mảnh khảnh, và thể tạng mỏng manh. Họ có đôi mắt sẫm màu, đó là tất cả những gì tôi có thể nói được vì mặt của họ chìm trong bóng tối. Nhưng họ thường

https://thuviensach.vn

có chân tay dài và gầy, và nếu so với tiêu chuẩn của con người thì họ khá hốc hác, vì họ rất gầy.

D: Bạn nói họ là những người hòa nhã à?

B: Đúng. Họ có sự tò mò về trí tuệ rất lớn. Và họ làm việc này theo chỉ dẫn của hội đồng trưởng lão. Và hội đồng trưởng lão, như bạn sẽ nhớ, bao gồm nhiều sinh vật từ nhiều chủng tộc khác nhau. Có vô số loại sinh vật, bởi vì khi bạn nhìn vũ trụ như một tổng thể thì sự sống vô cùng đa dạng. Chỉ trong thiên hà này thôi đã có rất nhiều loại sinh vật khác nhau với ngoại hình, văn hóa, khả năng, cách nhìn nhận sự việc, và cách xây dựng các thứ, đều khác nhau. Có một số chủng tộc mà khi nhìn thấy họ rồi thì bạn sẽ hiểu được từ đâu mà có các huyền thoại về thần vườn, yêu tinh và các loại khác. Bởi vì ở thời cổ đại đôi khi các vị khách không được cẩn thận cho lắm, và có một vài người đã nhìn thấy họ mà không bị xóa kí ức, thế là tin đồn được lan ra về những sinh vật có vẻ ngoài đặc biệt. Thế nên khi bạn nghe được truyền thuyết về những người hoặc cực kì cao và trông kệch cỡm, hoặc rất nhỏ bé và trông thanh tú, thì rất có thể họ thuộc một trong số những chủng tộc đã ghé thăm chúng ta trong quá khứ.

D: Hội đồng là người yêu cầu các sinh vật khác đi làm những việc này sao?

B: Đúng ra phải là như vậy.

D: Thực tế không phải lúc nào cũng vậy à?

B: Không, không phải lúc nào cũng vậy. Nhưng họ cố gắng điều phối công việc thông qua hội đồng trưởng lão sao cho gây tổn hại ít nhất.

D: Tôi nhận thấy đang có nhiều người hơn được tiếp xúc với những sinh vật khác nhau này, nhiều hơn ban đầu chúng tôi đã nghĩ.

B: Phải, vì thời điểm để tiếp xúc công khai với Trái Đất đang đến gần hơn bao giờ hết. Và rất có thể nó sẽ xảy ra trong thế hệ hiện tại của những người đang được

https://thuviensach.vn

quan sát. Dù sao những sinh vật này cũng thực sự rất hi vọng, vì rất nhiều người đang sốt ruột chờ loài người gia nhập vào cộng đồng thiên hà.

D: Chúng tôi đã nghe nhiều người nói rằng họ đã bị bắt cóc. Bạn có biết gì về chuyện đó không?

B: Đúng là đôi khi những sinh vật kia sẽ thực hiện một dạng kiểm tra thể chất kĩ hơn trên một người, để dõi theo xem y khoa đã phát triển như thế nào và con người đang tiến hóa ra sao. Họ muốn chuẩn bị cho thể chất của con người khi loài người gia nhập cộng đồng thiên hà. Bởi vì khi điều này xảy ra, họ muốn giúp loài người tiêu trừ hoàn toàn bệnh tật. Để làm như vậy thì họ phải kiểm tra con người trước, để họ có thể phát triển các phương thuốc cho các loại bệnh tật khác nhau. Sau đó, họ sẽ có thể cung cấp cho chúng ta các phương thuốc này khi họ liên hệ công khai với loài người.

D: Điều này có lý. Các cuộc kiểm tra thể chất đó được thực hiện như thế nào?

B: Thông thường là bằng ánh sáng và một số loại năng lượng. Tương tự như cách chúng ta sử dụng tia X-quang để tầm soát xương vậy. Họ có nhiều loại năng lượng ở các tần số khác nhau có khả năng kiểm tra những thứ nhất định trong cơ thể, và cho họ biết chúng có hình dạng gì hay đang ở trạng thái phát triển như thế nào.

D: Việc đó được làm tại nhà của một người, ngay trên giường họ à?

B: Không, họ phải đưa người đó lên một trong những con tàu của họ, nơi có lắp đặt thiết bị. Các thiết bị này phát ra những năng lượng nhất định để kiểm tra những thứ nhất định trong cơ thể. Và vì có quá nhiều thiết bị, người ta không thể di chuyển chúng dễ dàng được. Họ có thể làm một cuộc tầm soát một phần tại nhà bạn, nhưng sẽ không được chi tiết như khi họ làm trên tàu.

D: Tôi nghĩ đây là cái mà người ta gọi là bắt cóc.

https://thuviensach.vn

B: Nó không có nghĩa là một cuộc bắt cóc. Nếu họ muốn bắt cóc người đó, họ sẽ đưa người đó lên tàu, bay đi, và không bao giờ đưa người đó trở lại Trái Đất. Đây chỉ là một cuộc kiểm tra thôi, để họ có thể tiếp tục thu thập các thông tin cần thiết. Và đổi lại, loài người sẽ mang đến cho cộng đồng thiên hà những thành tựu cá nhân của chúng ta: sự tò mò, trí tuệ, tình yêu đối với nghệ thuật và âm nhạc. Và cách chúng ta thích tạo ra và tìm hiểu mọi thứ. Đó là những gì chúng ta có thể đóng góp cho cộng đồng thiên hà.

D: Tôi cũng nghe nói rằng một vài trong số các sinh vật đó có vẻ lạnh lùng, như thể họ không có cảm xúc vậy.

B: Một vài trong số họ đúng là có vẻ như vậy, đơn giản vì họ tập trung mưu cầu về mặt trí tuệ, nên họ không có lý do nào để thể hiện cảm xúc cả. Và một số khác thì chỉ là có tính dè dặt, họ biểu hiện cảm xúc bằng thần giao cách cảm nhiều hơn bằng cử chỉ của cơ thể.

D: Tôi đã nói chuyện với những người bị sợ hãi rất nhiều sau khi nhìn thấy các sinh vật này.

B: Ừ. Và thật đáng tiếc, vì họ thực sự không có ý định làm hại chúng ta. Những người cảm thấy sợ hãi như vậy thường là người không có đầu óc cởi mở, hoặc họ không được chuẩn bị cho trải nghiệm. Vậy nên thay vì nghĩ đến việc đó như một điều tuyệt vời và một trải nghiệm mới đáng trân trọng, những người đó lại nghĩ đến những con quái vật trong phim kinh dị nửa đêm hay những sinh vật mắt bọ đang săn đuổi họ. (Tôi cười.). Và thế là họ hoảng sợ.

D: Đó cũng là một phản ứng hoàn toàn bình thường của con người thôi.

B: Điều đó còn tùy. Nếu người đó đã được nuôi dạy từ nhỏ để phản ứng theo cách đó, thì đúng, đó là một phản ứng bình thường. Nhưng nếu thay vào đó họ đã được nuôi dạy từ nhỏ để phản ứng bằng sự ngạc nhiên và trí tò mò thì khác. Phản ứng

https://thuviensach.vn

phụ thuộc vào cách họ đã được tiếp xúc với những thứ đó khi còn nhỏ. Và vào việc gia đình họ có thái độ như thế nào.

D: Có người kể là họ đã nhìn thấy các sinh vật tóc vàng xinh đẹp. Bạn nghĩ đó là thật hay chỉ là một loại ảo ảnh?

B: Có một chủng tộc có tóc trắng, và một vài người trong số họ rất đẹp. Sinh vật mà Brenda đã nhìn thấy là một người trong tộc đó. Vậy nên cũng có thể là những người mà cô nói đó đã nhìn thấy chủng tộc này. Nhưng đồng thời, cũng có thể có yếu tố ảo ảnh để làm những sinh vật này trông đẹp hơn, và làm cho con người không sợ hãi họ. Họ được tạo hình sao trông cho đẹp đẽ, theo từ ngữ của con người, để con người phản ứng tích cực hơn.

D: Điều này có lý. Con người cơ bản là động vật định hướng bằng nỗi sợ hãi.

B: Cũng không hẳn là như vậy.

D: Tôi còn một vài câu hỏi nữa. Khi cô ấy ngừng xe lại trên đường và sinh vật kia đến nói chuyện với cô ấy, nếu có ai đó đi qua thì sao? Người đó có nhìn thấy sinh vật kia không?

B: Họ sẽ không nhìn thấy cả sinh vật kia lẫn chiếc xe của cô ấy. Họ sẽ đi qua luôn, vì họ nhìn thấy chỗ đó là đường trống, nhưng họ sẽ không biết được là mình đang đi ngang qua cô ấy. Họ sẽ chỉ nghĩ là mình đang đi thẳng, vì họ không nhìn thấy cả cô ấy lẫn sinh vật kia.

D: Tôi thắc mắc liệu họ có đụng phải chiếc xe không, vì cô ấy dừng xe ngay trên đường.

B: Không, họ sẽ chỉ đi vòng qua cô ấy và đi tiếp, nhưng họ không bao giờ biết chuyện đã xảy ra.

D: Điều đó được thực hiện như thế nào?

https://thuviensach.vn

B: Cùng một cách để làm cho cô ấy nhìn thấy một diện mạo khác của sinh vật kia. Ông ta đã thay đổi nhận thức của cô ấy về những gì cô ấy đang nhìn thấy. Họ có thể làm vậy với bất kì con người nào. Họ chỉ sửa đổi nhận thức về những gì người đó nhìn thấy. Nếu có ai đó đi ngang qua, thay vì nhìn thấy chiếc xe tải dừng giữa đường và ai đó đang nói chuyện với người lái, họ sẽ chỉ nhìn thấy một con đường trống trải. Và họ sẽ chỉ tiếp tục lái đi.

D: Tôi hiểu rồi. Họ sắp xếp như vậy để không ai bị thương tổn trong quá trình.

B: Đúng. Bởi vì họ không muốn làm hại bất kì ai.

D: Dù sao thì, trong trải nghiệm hồi tháng Ba đó của cô ấy, đã có một thực thể xuất hiện ở đó, nhưng ông ta không chỉ làm cho nhận thức của cô ấy về ông ta khác đi, mà còn chặn kí ức và đưa vào hình ảnh của một con cú. Có đúng vậy không?

B: Đúng, như một phương pháp bảo vệ cho cả cô ấy và ông ta. Ông ta muốn liên lạc với cô ấy, nhưng không muốn làm cho cuộc sống của cô ấy phức tạp thêm. Vì vậy, ông ta để lại trong kí ức của cô ấy một con cú rất đẹp trên đường. Như vậy cuộc sống của cô ấy sẽ không thực sự bị ảnh hưởng. Nhưng cùng lúc đó, ông ta thay đổi nhận thức về cách cô ấy trông thấy ông, để cho trải nghiệm đó trở nên nhẹ nhàng hơn cho cô ấy. Như thế, cô ấy sẽ cởi mở hơn với trải nghiệm. Nếu cô ấy nhìn thấy ông trong hình dạng thực, yếu tố sợ hãi có thể trở nên mạnh mẽ hơn đối với cô. Ông ta đã cố gắng làm cho cuộc gặp được dễ chịu nhất có thể cho cô ấy.

D: Điều đó có lý. Nhưng nếu cô ấy nhớ được sự việc theo cách này thì cũng không có gì phiền lòng, đúng không?

B: Không, không hề. Cô ấy rất mong muốn ghi nhớ được nó. Và tôi nghĩ việc này cũng tốt. Bản thân tôi cho phép việc này. Cô ấy nên nhớ được tất cả những điều này khi tỉnh dậy, vì nó sẽ giúp cô ấy tiếp tục chuẩn bị khi đến thời điểm. Cô ấy đã sẵn sàng cho thông tin này. Đó là lý do cô ấy nhớ được con cú, để có thể sử dụng

https://thuviensach.vn

các kĩ thuật hiện có để truy xuất thông tin này. Và để cô ấy có thể nhớ được mọi thứ.

D: Brenda nói rằng trong mấy ngày sau đó cô ấy gặp vấn đề với thính giác, và có cái gì đó ảnh hưởng lên các thiết bị điện và những thứ tương tự như vậy. Điều gì đã gây nên hiện tượng đó?

B: Do tiếp xúc với sinh vật kia, hào quang của cô ấy đã hấp thu thêm một số năng lượng. Phần lớn năng lượng này đã được cơ thể cô ấy sử dụng, nhưng vẫn còn một lượng dư thừa sót lại. Và hào quang của cô ấy đã phóng ra phần năng lượng dư thừa này, có thể nói là như các tia chớp vô hình vậy. Kết quả là tai cô ấy ù đi và có những phản xạ kì lạ. Cô ấy còn nghe được những âm thanh rất cao. Và phần năng lượng dư thừa quanh cơ thể cô ấy đã quấy nhiễu hoạt động của các thiết bị điện.

D: Nguyên nhân của tình trạng này có phải chỉ do cô ấy ở gần sinh vật kia không?

B: Đó là do cô ấy dễ tiếp thu những thứ ở tầng cao hơn. Vì vậy, cô ấy và hào quang của cô sẵn sàng hấp thụ những nguồn năng lượng cao hơn. Thế nên khi cô ấy ở gần sinh vật kia, bên cạnh việc hấp thụ tri thức tâm linh và tinh thần từ ông ấy, cô còn hấp thụ một số năng lượng hào quang. Có một phần năng lượng dư thừa không thể được sử dụng ngay được, nên nó gây ra một vài hiệu ứng phụ. Nó giống như khi bạn truyền tải quá nhiều điện năng qua dây dẫn thì sẽ gây ra tia lửa điện vậy.

D: Điều này có ảnh hưởng đến bất kì phương diện nào trong sức khỏe của cô ấy không?

B: Không, không có ảnh hưởng tiêu cực. Năng lượng dư thừa trong người cô ấy có hỗ trợ một số quá trình chữa lành đang diễn ra, vì trong cơ thể luôn có một vài sự chữa lành đang được thực hiện. Và nó không can thiệp vào bất kì điều gì khác mà cơ thể cần phải tự hoàn thành. Nó chỉ là vấn đề ảnh hưởng đến thính giác và đến các đồ điện xung quanh cô ấy. Cô ấy đã không quá kinh ngạc, vì trong phần lớn

https://thuviensach.vn

cuộc đời mình, cô ấy đã có ảnh hưởng đến các loại đồng hồ xung quanh mình. Và có một khoảng thời gian khi học trung học, cô ấy còn có tác động lên máy bán hàng nữa. Và cô ấy đã luôn có thính giác nhạy bén. Vì vậy, các hiệu ứng kia không làm cho cô ấy lo lắng, vì chúng tương tự như những thứ đã xảy đến với cô ấy trước kia. Tuy nhiên lần đó chúng có khác biệt và mạnh hơn một chút. Tác động lên thính giác của cô ấy thường đến rồi đi, đôi khi chỉ vài phút, trong một lúc trong ngày, hoặc như lần đó là kéo dài vài ngày. Đó chính là điều làm cô ấy khó chịu, vì cô ấy đã quen với việc tác động lên thính giác không kéo dài quá lâu. Còn tác động của cô ấy lên đồng hồ và các thiết bị đo thời gian, trong trường hợp này, là một hiệu ứng thường trực chỉ có cô ấy mới có.

D: Là do trường năng lượng của cô ấy sao?

B: Một phần do trường năng lượng và khả năng tâm linh của cô ấy, và phần khác là do cách cô ấy nhận thức về thời gian.

D: Ý bạn là sao?

B: Hầu hết mọi người trong nền văn hóa của cô ấy, do cách họ được nuôi dạy, rất ý thức về thời gian. Từng phút, từng giờ, và kiểu "Ôi, tôi phải có mặt ở chỗ-này-chỗ-kia trong vòng năm phút nữa." Do mối quan tâm của cô ấy, và cách cô ấy đã được nuôi dạy, cô ấy đã phát triển một cái nhìn toàn diện hơn về thời gian: nghĩ về thời gian theo mùa, theo năm, và theo hàng thế kỉ, thay vì theo từng phút từng giờ. Vì thế, vì cô ấy có một góc nhìn khác về thời gian, nó đã có tác động lên các thiết bị thời gian xung quanh cô ấy. Có thể nói là cô ấy sống trong một vận tốc khác của thời gian.

Sau buổi thôi miên, tôi ghi chép lại kí ức có ý thức của cô ấy.

D: Siêu thức của cô nói rằng khi tỉnh lại cô sẽ kể với tôi về cánh tay của cô.

B: Về nốt u trên cánh tay của tôi phải không? (Cô ấy cởi khuy tay áo và xắn lên.) Nó đã có từ khi tôi lên chín tuổi, cũng được gần hai mươi năm rồi.

https://thuviensach.vn

Nốt u nằm ở khoảng gần bốn phân dưới khuỷu tay của cô ấy, ở mặt trong cánh tay trái. Nó có kích thước và hình dạng như một mụn cơm, nhưng trơn láng và có màu hồng. Mụn cơm thường thì thô ráp. Tôi chạm vào, nó không hề cứng như kiểu một khối u hay u nang thường thấy.

B: Tôi nghĩ có thể có một sợi gân nối với dây thần kinh, bởi vì khi tôi chà xát nó theo một cách nhất định thì tôi thấy nhoi nhói ở cổ tay.

D: Cô có nhớ nó đã xuất hiện lúc nào không?

B: Có chứ. Vào cuối tuần lễ Tạ Ơn năm 1969. Chúng tôi đã đến nhà bà tôi vào dịp lễ. Lúc đó chúng tôi sống ở Houston, còn bà tôi sống ở Louisiana. Ngày Chủ nhật chúng tôi rời đi để trở về Houston, và sáng hôm đó khi thức dậy tôi nhận thấy chỉ qua một đêm mà có một chỗ trên cánh tay tôi đã nổi lên sưng phồng.

D: Nó có giống như vết côn trùng cắn không?

B: Không, không hề giống. Nó màu trắng, như một bóng khí dưới da, nổi lên, và rất phồng.

D: Tôi đang nghĩ đến mụn máu, nhưng thường thì nó sẽ có màu máu.

B: Nó giống một vết rộp nước hơn, ngoại trừ việc nó không có chất lỏng bên trong. Nó không trong suốt, mà có màu trắng và thô ráp. Lúc tôi thức dậy và phát hiện ra nó, nó chỉ có bề ngang khoảng sáu milimet. Nhưng trong ngày hôm đó nó tiếp tục lan ra và lớn dần lên. Đến giữa ngày thì nó đã lớn bằng một đồng mười xu. Nó cao hơn một vết rộp, khoảng gấp ba lần so với hiện giờ. Tôi đưa cho mẹ và bà tôi xem, và họ không thể nghĩ ra nó là gì. Nó không đau, mà hơi râm ran ngứa. Tôi biết đó không phải là vết nhện cắn. Nó không đỏ tấy và không đau. Mọi người quyết định không đụng đến nó, và có thể nó sẽ tự biến mất. Khi chúng tôi lái xe về nhà hôm đó, tôi nhận thấy vết đó cứ lớn dần lên. Vào buổi sáng hôm sau khi tôi thức dậy để đến trường, nó đã lớn bằng một đồng hai lăm xu. Cuối cùng, khi tôi thức dậy vào ngày thứ ba, chỗ phồng rộp đã xẹp xuống. Tôi có một vết loét hở trên cánh tay với

https://thuviensach.vn

kích thước bằng đồng năm mươi xu. Trung tâm của nó chính là nốt u bây giờ đây. Nó trông giống như khi cô bị trầy đầu gối, cô bất cẩn làm bong lớp vảy, rồi có máu, dịch và chất lỏng chảy ra. Và nó cứ tiếp tục đóng vảy, rồi nứt ra và chảy dịch. Ở viền xung quanh vết loét thì nổi lên như một cái gờ. Nó cứ như vậy trong vòng ba tuần. Nó là một vết thương hở, phía trong rìa vòng tròn này thì rất nhức và sờ vào thấy mềm. Rồi cuối cùng nó cũng bắt đầu từ từ thu nhỏ lại. Trong khi đó, phần bên trong khô lại trông như một vết thương đóng vảy. Phải mất sáu đến tám tuần chỗ đó mới thu nhỏ lại. Nó co lại, nhưng phần gờ ngoài vẫn tồn tại một thời gian. Tôi đã dán băng cá nhân lên để tránh va chạm vào nó.

D: Nếu nó đã lớn bằng một đồng năm mươi xu thì có vẻ nó sẽ phải để lại một vết sẹo.

B: Đúng rồi, cô có thể nghĩ vậy. Nhưng nó co lại cho đến khi chỉ còn rất nhỏ. Và rồi một buổi sáng thức dậy, tôi thấy một lớp da đã mọc phủ lên trên nó. Và nó đã lành lại thành hình dạng như ngày hôm nay, chỉ còn là một nốt u nhỏ. Có một nhánh sẹo nhỏ ở một bên vết thương, nhưng nó đã biến mất vài năm sau đó, còn nốt u này thì về cơ bản vẫn giữ nguyên. Đôi khi nó ngứa, và có lúc lớp da trên cùng bị bong ra, nhất là khi tôi ra ngoài nắng.

D: Cô có từng đi khám bác sĩ vì nó không?

B: Có, tôi đã từng, và bác sĩ không tìm ra được nó là cái gì. Thứ duy nhất ông ta có thể nghĩ đến là một loại nhiễm trùng nấm do mèo cào, nhưng tôi chưa từng đến gần một con mèo nào. Nó cứ như vậy mười chín năm qua và không gây ra vấn đề gì, trừ đôi lúc bị ngứa ran.

Vậy là vết sưng trên cánh tay Brenda dường như là một bí ẩn. Có lẽ chẳng có cách nào chúng tôi có thể biết được liệu thực sự có một thiết bị đã được cấy vào người cô ấy mười chín năm trước hay không, hay liệu nó có còn ở đó không. Miễn là nó không gây ra vấn đề gì về mặt thể chất, tốt nhất hẳn là nó nên được để yên và tiếp tục là một bí ẩn. Có vài người, khi phát hiện ra họ có các vật thể được cấy ghép

https://thuviensach.vn

trong cơ thể, thì họ muốn lấy chúng ra ngay. Nhưng quan điểm của tôi là nếu các sinh vật ngoài trái đất đã muốn có một thiết bị ở đó, thì họ sẽ chỉ đơn giản cấy chúng trở lại mà thôi.

Những ca kì lạ này không chỉ xảy ra vào giai đoạn nghiên cứu ban đầu của tôi vào những năm 1980. Tôi sẽ kể ra đây một ca gần đây, cho thấy những sinh vật ngoài trái đất có khả năng tạo ra ảo ảnh trên quy mô lớn hơn nhiều so với trên từng sinh vật đơn lẻ.

Vào năm 1997, Clara đã viết thư và gọi cho tôi nhiều lần để đề nghị một buổi làm việc. Vào thời điểm đó, đã có quá nhiều người muốn được làm thôi miên đến mức tôi đã ngừng làm việc đó tại nhà mình. Tôi không nhận thân chủ mới, trừ phi tôi sắp có buổi diễn thuyết tại thành phố nơi họ sống và chỉ khi tôi có thời gian. Tôi đã không còn thực hiện thôi miên vào ngày mà tôi sẽ diễn thuyết. Tôi thấy năng lượng của mình bị phân tán nếu tôi làm quá nhiều việc khác nhau trong chuyến đi. Tôi chỉ làm thôi miên vào những ngày không có quá nhiều kế hoạch khác. Clara nói cô ấy đã gặp tôi lần đầu tiên tại hội thảo Shanti Cristo ở Santa Fe, New Mexico, vào tháng Mười Hai năm 1996. Tại hội nghị đó, tôi chỉ làm thôi miên cho những người đã đặt hẹn trước, nên không còn thời gian cho bất kì người nào khác. Tôi thường nói với mọi người rằng họ sẽ được đưa vào danh sách, và lần tiếp theo khi tôi quay lại thành phố đó, chúng tôi có thể thu xếp một buổi hẹn. Vì vậy, tôi đã không nhớ ra Clara hay cuộc trò chuyện giữa chúng tôi. Cô ấy biết được tôi sẽ đến Hollywood vào tháng Năm năm 1997 để dự một hội thảo, nên cô ấy gọi điện và xin một cuộc hẹn. Cô ấy sống gần San Francisco, nhưng sẵn sàng lái xe đến Hollywood. Trong hoàn cảnh như vậy, tôi thấy mình không thể nào từ chối cô ấy được.

Cuộc hội thảo đó cuối cùng lại là một thảm họa. Nguyên nhân chính là do thiếu sự quảng bá và lên kế hoạch. Mặc dù các diễn giả đều có mặt ở đó, không có ai đến dự cả. Nhiều buổi nói chuyện đã bị hủy do không có khán giả. Đó là cuộc hội thảo tệ nhất mà tôi đã từng tham dự, nhưng bù lại tôi có nhiều thời gian cho mình hơn dự kiến. Bạn tôi, Phil, đã biến chuyến đi thành một chuyến tham quan, và đưa tôi

https://thuviensach.vn

đi tham quan Hollywood mà tôi đã luôn muốn nhìn thấy từ khi còn là một cô bé ngồi mơ mộng trong rạp chiếu phim tối tăm. Tôi chưa từng thực sự có thời gian để tham quan, vì tôi luôn bị giới hạn trong khách sạn hoặc trung tâm hội nghị. Khi các bài diễn thuyết kết thúc, tôi luôn đi thẳng ra sân bay. Chúng tôi đã quyết định biến cái rủi thành cái may, và tôi đã thực sự tận hưởng bộ mặt quyến rũ của thị trấn. Vì vậy, khi Clara đến phòng khách sạn của tôi theo hẹn, tôi đang ở trong trạng thái thoải mái và có nhiều thời gian dành cho cô.

Clara là một phụ nữ tóc vàng duyên dáng ở độ tuổi bốn mươi, có vẻ năng động, thông minh và khỏe mạnh. Trong cuộc trò chuyện trước đó, khi tôi cố gắng xác định vấn đề hoặc nguyên nhân của buổi thôi miên, cô ấy đã nói điều chủ yếu làm cô ấy bận tâm là một khoảng thời gian bị mất xảy ra vài năm trước. Cô ấy thỉnh thoảng đến Hawaii dự các buổi hội thảo liên quan đến công việc của mình. Vào dịp đó, cô ấy đang lái xe trên đảo Maui. Khi đó trời đã chạng vạng, nhưng vẫn còn sáng, và cô ấy đang tìm kiếm một khách sạn mà cô đã thấy trong những chuyến đi trước đó. Nó nằm bên bờ biển, và cô ấy muốn đến đó ăn tối và ngắm nhìn cảnh biển. Khi đang lái xe dọc đường tìm kiếm khách sạn đó, cô phát hiện mình đã đi quá lối rẽ vào. Cô quyết định đi thêm một đoạn nữa để tìm chỗ quay đầu xe và vòng lại. Bên phần này của đảo, cây cối nhiệt đới mọc sum suê và hàng cọ phủ bóng trên con đường hai làn xe. Một vài căn nhà nằm quay lưng lại với con đường và bị khuất khỏi tầm nhìn. Cuối cùng cô ấy cũng tìm thấy một đoạn đường có thể quay đầu xe, mặc dù cô thầm để ý rằng mình chưa bao giờ thấy đoạn đường này trong những lần trước lái xe ngang qua đây. Khi cho xe lùi lại, cô ấy thấy mình ở trong một khu nhà ở nhỏ, bao gồm những căn nhà tiền chế. Chúng nằm giữa những cây cọ, trong một khu ngoại vi rất dễ chịu. Cô ấy lùi xe vào và đang quay đầu trở lại. Và đó là điều cuối cùng cô nhớ được.

Khoảnh khắc tiếp theo, cô ấy đã thấy mình ở bên kia của đảo, đang lái xe trên một con đường cao tốc bốn làn đông đúc. Lúc đó trời đã tối đen, và cô không hề biết được bằng cách nào mình đã đến đó.

https://thuviensach.vn

Một năm sau, khi trở lại hòn đảo đó để dự một cuộc hội thảo khác, do tò mò cô ấy đã lái xe trở lại đúng con đường đó để tìm lại khu nhà, bởi vì sự kiện kì lạ đó chưa bao giờ ra khỏi tâm trí của cô. Cô đã lái xe khắp khu đó, và mặc dù cô đã tìm lại được khách sạn, cô không bao giờ tìm ra khu nhà ở với những căn nhà tiền chế kia. Kể từ đó, sự kiện ấy còn làm cho cô ấy bối rối hơn và đã thúc đẩy cô tìm cách thực hiện một buổi thôi miên. Cô muốn tìm hiểu điều gì đã xảy ra đêm hôm đó, và bằng cách nào cô ấy đã đến mặt kia của hòn đảo mà không có chút kí ức nào về việc đã lái xe đến đó.

Cô ấy tỏ ra là một đối tượng xuất sắc. Tôi không hề gặp khó khăn nào khi đưa cô ấy vào trạng thái thôi miên sâu, và cô ấy nói khá nhiều khi đã quay về khung cảnh của sự kiện. Việc đó khá dễ dàng vì cô nhớ được ngày xảy ra sự việc. Tôi đưa cô ấy trở về tháng Ba năm 1994, khi cô ấy ở trên đảo Maui ở Hawaii. Cô ấy thấy mình đang đứng trước cửa khách sạn nơi cô đang ở, khách sạn Mặt Trời Maui, đang chuẩn bị bước qua cửa kính. Cô ấy vừa mới đến nơi để dự một hội thảo thường niên, nơi mà cô thích kết hợp công việc và nghỉ dưỡng. Cô ấy đang chiêm ngưỡng màu sắc nổi bật của những bông hoa bao quanh khách sạn.

D: Nào, bây giờ cô vừa mới nhận phòng tại khách sạn. Và tôi muốn cô tiến tới đến cái đêm mà cô chuẩn bị tới nhà hàng nơi cô muốn đến ăn. Nó ở trong cùng khách sạn cô đang ở, hay là một khách sạn khác?

C: Một khách sạn khác.

D: Nó có xa lắm không?

C: Hmmm, có lẽ khoảng vài cây số. Ba hay bốn cây. Tôi chưa từng đến ăn ở đó bao giờ. Tôi chỉ đi ngang qua thôi. Nó ở ngay trên bờ biển, trong khi khách sạn tôi ở thì ở phía trên đồi một chút. Tôi rất muốn trải nghiệm cảm giác được ngồi trong một khách sạn với các cửa sổ mở rộng, và lắng nghe tiếng sóng vỗ trên bãi biển. Tôi đã muốn đến đó từ lâu rồi, nhưng chưa bao giờ đến được.

https://thuviensach.vn

D: Được rồi, giờ cô đang lái xe phải không? (Phải) Giờ đang là lúc nào trong ngày?

C: Đang vừa nhá nhem tối. Tôi không biết đồng hồ đang là mấy giờ, nhưng kiểu như lúc chạng vạng.

D: Và cô có nghĩ là trời sẽ nhanh chóng sập tối không?

C: Hmmm, có thể. Tôi không nghĩ nhiều về việc đó.

D: Rồi, cô đang tới gần chỗ khách sạn đó. Hãy nói tôi nghe cô đang làm gì nào.

C: Tôi đang lái xe trên đường South Keyhey (phiên âm). Và trời đang tối dần. Khó mà thấy cảnh vật vì không có đèn đường. Tôi đang đi qua khu Astland. Đó là một khu khá rộng lớn, và tôi bỏ lỡ mất đường rẽ vào đó. Đó là một vòng xoay. Có nhiều cây xanh. Và đường vào thì… chà, không phải nó bị che khuất, nhưng tôi đã lỡ mất nó. (Giọng bực bội) Tôi không thể nhìn thấy nó. Nên tôi đã tiếp tục đi tới để tìm một chỗ có thể quay đầu xe và trở lại, bởi vì tôi thực sự muốn ăn tối ở khách sạn đó. (Trong đoạn này, đôi lúc cô ấy có vẻ đang tự nói chuyện một mình khi đang lái xe, và rồi đồng thời trả lời các câu hỏi của tôi). Tôi đang lái xe. Và tôi thấy chỗ này… Được rồi. Vậy là tôi thấy chỗ này. Nó là một đường cụt. Phải, trông như một chỗ tốt để quay đầu xe. Hmmm. Tôi chưa từng thấy khu này bao giờ. (Bối rối) Hmmm. Có nhiều cây cọ và các bụi hoa tuyệt đẹp. Và có một hàng rào, nhưng tôi có thể nhìn thấy được bên trong. Và có các loại… (miêu tả một cách khó khăn) nhà ở dạng tiền chế, hay là các căn nhà kiểu như… nhà di động, rất sang trọng. Phải, đúng rồi, đây là… một nơi rất đẹp.

D: Và cô có tìm được chỗ để quay đầu xe ở đó không?

C: Có. Nó như một con đường cụt, và tôi đang quay đầu xe. (Nhỏ giọng) Và tôi trông thấy những tia sáng rực rỡ này. (Tạm dừng, rồi trở nên bối rối). Trông như… những tia sáng chói lòa.

https://thuviensach.vn

D: Chúng ở đâu?

C: (Hơi thở của cô ấy trở nên gấp hơn) Chúng đang chiếu xuống từ bầu trời. Và chúng… chúng… giống như một cái phễu ánh sáng. Một cái phễu, với đầu to hướng xuống về phía tôi. Giống như là… (Bối rối)

D: Với đầu nhọn hướng lên trời?

C: Phải. Chúng gần như là… phát ra từ mặt trời, cách mà cô trông thấy ánh sáng rực rỡ qua các tán cây. Và tôi cảm nhận rất nhiều năng lượng mạnh mẽ từ luồng sáng này. (Hít thở sâu)

D: Đó có phải một luồng sáng đặc không?

C: Nó như các tia sáng đang phát ra. Các chùm tia sáng.

D: Từ phần đáy ư?

C: (Có thể thấy rõ cô ấy đang trải qua điều gì đó khác thường và hơi khó chịu, từ giọng nói và hơi thở của cô ấy) Từ phần đáy, đúng vậy.

D: Cô vẫn đang lái xe chứ?

C: Không! Tôi chỉ đang là. Tôi đang là.

D: Ý cô là gì?

C: (Giọng không thể tin được) Cảm giác như tôi đang là một phần của ánh sáng này.

D: Cô vẫn đang ở trong xe chứ?

C: Không. Tôi thấy như mình đang bay lơ lửng. Và như thể tôi là một phần của ánh sáng. (Hít thở sâu). Tôi chỉ là ánh sáng. Nó như thể một sự siêu vượt qua thời gian

https://thuviensach.vn

và ánh sáng. Như là tôi đang di chuyển. Tôi đang đi đến một nơi nào đó, nhưng tôi không biết mình đang đến đâu. Và mọi thứ vẫn ổn.

D: Đó là cảm giác đang chuyển động ư?

C: Phải. Lơ lửng. Di chuyển. (Chắc chắn cô ấy đang bị cuốn vào trải nghiệm). Qua sắc màu, qua thời gian, qua không gian, qua… (Hít thở sâu.) Thật dễ chịu. Như thể qua thời gian và không gian.

D: Nhưng tất cả những gì cô có thể thấy chỉ có màu sắc à?

C: (Chậm chạp) Màu sắc, và ánh sáng vàng. Và cảm giác rất yên bình. (Cô ấy thở ra một cách vô cùng thư giãn. Cô tiếp tục hít thở sâu và thoải mái.) Cảm giác chính là tôi là tất cả, và tất cả cũng là tôi. Vạn vật đang hiện hữu ở đó. Vạn vật đang hiện hữu ở đây. Đang hiện hữu, vạn vật.

Tôi sẽ dừng việc tường thuật buổi thôi miên tại đây, vì nó nhanh chóng chuyển sang các khái niệm phức tạp. Toàn bộ phiên thôi miên này sẽ được tường thuật lại trong quyển sách Convoluted Universe (Vũ trụ xoắn) của tôi, trong đó những giả thuyết và khái niệm mà quyển sách này đang chỉ lướt qua sẽ được mở rộng hơn. Quyển đó sẽ là phần nối tiếp để mở ra các ý tưởng dị thường. Ở đây, tôi chỉ cần nói rằng Clara không phải đã được chuyển đến một con tàu, mà là đến một hành tinh ở một chiều không gian khác. Tôi chỉ đưa ca này ra đây để cho thấy ngay cả khung cảnh xung quanh cũng có thể chỉ là ảo giác.

Vào cuối buổi thôi miên, tôi trò chuyện với siêu thức của cô ấy.

D: Bạn có thể giải thích chuyện gì đã xảy ra khi cô ấy đang lái xe trên đường ở Hawaii và đến khu nhà ở đó không?

C: Cô ấy được đưa đến đó, tại thời điểm và địa điểm đó, bởi vì đó là nơi đã được tạo ra vì cô ấy. Sau đó thì việc đưa cô ấy về lại đúng nơi đó không còn phù hợp nữa. Nên cô ấy được đưa đến một nơi khác mà cô ấy quen thuộc trên đường cao

https://thuviensach.vn

tốc. Như vậy, chiếc xe sẽ ở đó, và cô ấy sẽ biết cách đến được nơi cô ấy đang hướng đến.

D: Tức là cô ấy phải được đưa về tại một địa điểm nhất định ở Hawaii vào lúc đó?

C: Không hẳn. Đó chỉ là một nơi mà cơ thể vật chất của cô ấy cảm thấy thoải mái ở đó. Còn khu nhà ở kia, vốn được tạo ra để cô ấy đến đó, là một nơi mà cô ấy thấy rất đẹp. Và đó là chỗ mà cô ấy có thể hoàn toàn thư giãn, để cuộc di chuyển có thể được thực hiện.

D: Vậy là cơ thể vật chất của cô ấy được đưa trở lại vào xe, và chiếc xe được chuyển đến con đường cao tốc kia?

C: Chính xác. Chỉ đơn giản là nó đã được phân rã vật chất, rồi tái hợp vật chất ở một nơi khác.

D: Việc di chuyển con người và xe cộ từ nơi này đến nơi khác như thế có phổ biến không?

C: Ồ có chứ. Có chứ.

D: Việc đó xảy ra thường xuyên à?

C: Rất thường xuyên, rất thường xuyên.

D: Khi làm vậy, có phải cơ thể cũng được phân rã và tái hợp vật chất không? (Phải) Và cơ thể không bị tổn hại gì?

C: Không có tổn hại gì. Nó trở thành năng lượng thuần túy.

D: Và cô ấy cùng chiếc xe chỉ là được di chuyển từ nơi này đến nơi khác.

C: Đúng đấy.

https://thuviensach.vn

D: Vậy là khi cô ấy trở lại, hoặc tôi nên nói thế này, khi cô ấy có ý thức trở lại, cô ấy đã ở một chỗ khác trên hòn đảo.

C: Phải.

D: Và đang lái xe. (Đúng) Và cô ấy không nhớ được chuyện gì đã xảy ra, cho đến hôm nay.

C: Đúng thế.

D: Đó có phải là lần duy nhất sự việc này xảy đến với cô ấy, trong cuộc đời là Clara?

C: Nó đã từng xảy ra nhiều lần. Nhưng lần này, cô ấy đã có mặt ở một địa điểm và thời điểm trong cuộc đời mà cô ấy đã sẵn sàng để khám phá, để xem điều gì đã xảy ra và nó đã có thể xảy ra như thế nào. Những lần khác, cô ấy chưa sẵn sàng để hiểu. Hoặc cô ấy chưa đạt đến thời điểm trưởng thành trong cuộc sống vật chất trên Trái Đất của mình để có thể hiểu điều gì đang xảy ra.

D: Vậy trong lần này, có điều bất thường đã xảy ra và làm cho cô ấy ghi nhớ nó.

C: Đúng đấy.

D: Bây giờ cho cô ấy biết thông tin thì có ổn không?

C: Được. Cô ấy nên biết thông tin. Cô ấy đã luôn khao khát được biết. Giờ đây cô ấy sẽ hiểu được nó.

D: Và nó có thể có ích, vì chúng ta không hề có ý làm hại gì.

C: Đúng. Nó sẽ là một lợi ích đáng mừng cho cô ấy.

Sau đó tôi mời siêu thức thoát ra, và đưa nhân cách của Clara trở lại hoàn toàn trong cơ thể cô ấy. Sự thoát ra, hay thay đổi, luôn dễ nhận ra, vì lúc này đối tượng

https://thuviensach.vn

hít thở sâu. Tôi hướng cô ấy đến thời điểm hiện tại, và đưa cô ấy hoàn toàn trở lại trạng thái ý thức.

Như vậy, sự việc không phải lúc nào cũng như vẻ bề ngoài của chúng. Có bao giờ chúng ta chắc chắn được rằng những gì mình đang thấy và trải nghiệm là thật? Ít nhất, nó có vẻ được thực hiện theo một cách tinh tế và nhẹ nhàng, sao cho hiệu ứng duy nhất là làm cho ta tò mò, rồi (thường khi) là bỏ qua sự kiện, coi nó chỉ như một điều kì lạ. Sẽ chẳng có ích gì khi sợ hãi một điều tốt lành như vậy, đặc biệt là khi ta chẳng có cách nào dự đoán được một sự kiện như thế, và chắc chắn là không có cách nào kiểm soát được nó.

BÍ ẨN VẪN TIẾP TỤC, VÀ CÀNG LÚC CÀNG SÂU THẲM HƠN.

***

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 4 THÔNG TIN ẨN CHỨA TRONG GIẤC MƠ

Khi nào thì một giấc mơ không phải là mơ? Khi nào thì nó thực sự là một kí ức đã bị tiềm thức che khuất nên hiển thị như một giấc mơ? Mà giấc mơ là gì? Làm sao chúng ta có thể nhận biết sự khác biệt? Và cuối cùng, liệu nhận biết được sự khác biệt đó có thực sự quan trọng cho hạnh phúc của chúng ta hay không? Có khi lại tốt hơn hết nếu ta không đụng đến những thứ như vậy.

Trong công việc của tôi, nhiều người không tường thuật về bất kì một cuộc tiếp xúc thể chất thực tế nào với người ngoài hành tinh, hay nhìn thấy bất kì vật thể bay không xác định nào. Thay vào đó, họ thường bị quấy nhiễu bởi những giấc mơ kì lạ và sống động khác thường. Các giấc mơ này thường mang một đặc tính riêng của chúng, và thường thì họ không thể quên được. Tất cả chúng ta đôi khi cũng có những giấc mơ sắc nét và rõ ràng khác thường đến mức dường như rất thực. Và chúng ta thường cảm thấy nhẹ nhõm vì chúng không có thực. Chúng ta cũng có những giấc mơ mà ta còn nhớ được rất lâu sau đó. Đây là một phần bình thường của thế giới bí ẩn mà chúng ta gọi là "giấc ngủ", và đó thường là cách mà siêu thức diễn giải các sự kiện trong cuộc sống tỉnh thức của ta. Đó cũng là một cách mà siêu thức đang cố gắng gửi thông tin đến chúng ta thông qua các biểu tượng. Điều gì làm cho các giấc mơ về UFO, người ngoài hành tinh hay du hành không gian trở nên khác biệt? Mà vì sao chúng ta cần chú ý đến chúng cơ chứ? Tôi đã luôn nói, "Đừng có sửa thứ gì không bị hỏng!" Nếu người đó đang sống bình thường và không có kí ức nào gây vấn đề, thì tốt hơn là cứ để yên cho giấc mơ đó và coi nó như là một sự tò mò thú vị mà thôi. Không cần phải làm cho cuộc sống phức tạp hơn chỉ vì một sự tò mò. Hãy nhớ, có những thứ một khi đã mở ra rồi thì không thể đóng lại được. Một kí ức khi đã được gọi ra thì bạn sẽ không thể quên nó đi được nữa. Và nó có thể tác động đến cuộc sống sau này của bạn mãi mãi. Tôi luôn mong rằng bất kì thông tin nào được hé lộ thông qua liệu pháp thôi miên cũng đều đem đến hiệu ứng tích cực cho các thân chủ của tôi. Vì vậy, nếu có bất kì thông tin nào

https://thuviensach.vn

được phát hiện thông qua việc khám phá các giấc mơ của đối tượng, thông tin đó phải được đưa vào cuộc sống của họ theo một cách tích cực, để họ có thể ứng phó với nó và trở lại cuộc sống bình thường. Quy tắc này cũng được áp dụng cho những người có kí ức tỉnh thức về việc tương tác với người ngoài hành tinh. Cuộc sống hiện tại này là quan trọng nhất, và họ phải tiếp tục sống một cách bình thường nhất có thể. Vậy nên, trách nhiệm của nhà trị liệu là giúp họ ứng phó với bất kì điều gì được hé lộ và đưa chúng vào đúng bối cảnh.

Trong cuốn sách Between Death and Life của tôi (Giữa cái chết và sự sống), chúng tôi đã phát hiện ra rằng linh hồn thực ra không bao giờ ngủ. Chỉ có cơ thể trở nên mệt mỏi, và linh hồn sẽ rất buồn chán nếu cứ loanh quanh ở đó chờ cho cơ thể tỉnh lại. Vì vậy, trong khi cơ thể ngủ, linh hồn của chúng ta, cái phần thực sự là chúng ta, trải qua rất nhiều cuộc phiêu du. Nó có thể đi đến cõi linh hồn để gặp các bậc thầy và người hướng dẫn cấp cao để xin lời khuyên hoặc học thêm các bài học. Nó cũng có thể chu du đến những nơi khác trong thế giới của chúng ta, hay thậm chí phiêu lưu đến các thế giới và chiều không gian khác. Những chuyến du ngoạn này đôi khi được ghi nhớ lại trong vài khoảnh khắc, đặc biệt là trong loại giấc mơ phổ biến mà ta thấy mình đang bay. Phần cốt lõi đó của chúng ta luôn luôn quay lại với cơ thể khi đến lúc thức dậy, bởi vì nó được kết nối với cơ thể bằng "sợi dây bạc". Cái "dây rốn" này sẽ không bị cắt rời cho đến khi thể xác chết đi, và khi đó linh hồn được giải thoát.

Trước khi bắt đầu sự nghiệp điều tra về UFO, tôi chưa từng nghĩ rằng cơ thể vật chất có thể thực sự di chuyển đi đâu đó trong trạng thái ngủ. Rốt cuộc thì cơ thể sẽ thức tỉnh nếu nó được di chuyển, đúng không? Đây là một phần của quá trình học hỏi của tôi trong việc điều tra những khả năng kì lạ khác này. Trong những ca này, tôi đã cố gắng dò hỏi cẩn thận để chắc chắn rằng trải nghiệm đó thực sự là một trải nghiệm với cơ thể vật chất, chứ không phải một trải nghiệm tâm linh xuất hồn. Chúng có thể giống nhau, nhưng diễn tả lại khác nhau. Trong một sự kiện xuất hồn, người đó có thể nhớ được cảm giác rời khỏi cơ thể của họ. Thường thì họ có

https://thuviensach.vn

thể nhìn xuống và thấy cơ thể của họ đang say ngủ trên giường. Họ mô tả việc nhập lại vào cái vỏ rỗng sau cuộc hành trình của họ. Họ cũng thường tả có nhìn thấy "sợi dây bạc", sợi dây rốn kết nối linh hồn với thể xác. Đôi khi, họ diễn tả cảm giác được sợi dây đó kéo giật lại nếu họ đã rời đi quá lâu. Trong công trình của mình, tôi đã phát hiện ra rằng cơ thể có thể tồn tại mà không cần linh hồn phải trú ngụ thường trực trong nó. Cơ thể được duy trì bởi một sinh lực tồn tại trong nó, nhưng nó không thể tiếp tục tồn tại mãi mãi nếu không có sự hiện diện của linh hồn.

Còn trải nghiệm kia, về việc du hành của cơ thể vật chất, được diễn tả theo một cách khác. Ca đầu tiên mà tôi gặp thuộc loại này là với một người đàn ông da đen phi thường, John Johnson, một nhà tâm lý học, người thường đi cùng tôi để phỏng vấn các trường hợp nghi ngờ bị người ngoài hành tinh bắt cóc. Vào những ngày đầu trong sự nghiệp điều tra của tôi, tất cả đều mới mẻ. Tôi thấy như mình đang khai phá một mảnh đất mới. Lúc đó tôi còn chưa phát hiện ra những khuôn mẫu mà bây giờ tôi có thể quan sát được. Điều này chỉ đến sau khi tôi đã điều tra rất nhiều trường hợp. Do không phải là nhà tâm lý, tôi đã dựa vào kiến thức chuyên môn của John khi chúng tôi tiến hành phỏng vấn bước đầu với những người nghĩ rằng họ đã có trải nghiệm liên quan đến người ngoài hành tinh. Cậu ấy hỏi những câu mà tôi không bao giờ nghĩ tới, những câu hỏi cho cậu ấy biết về sức khỏe tâm lý của đối tượng và của gia đình họ. Có lúc, khi chúng tôi lên xe trở về nhà, cậu ấy cho tôi biết đối tượng có tâm lý không bình thường và cậu nghi rằng có hành vi lạm dụng trẻ em trong quá khứ của họ. Trong những trường hợp khác, cậu ấy nghi ngờ người đó đang tưởng tượng hoặc tìm kiếm sự chú ý. Tôi đã có được những bài học vô giá khi học được từ cậu ấy một số dấu hiệu cần chú ý. Đa phần cậu ấy sẽ nói gia đình đó bình thường, và có vẻ họ chắc chắn đã có một trải nghiệm mà họ tin là có thật. Nếu cậu thấy ca đó đáng để theo tiếp, chúng tôi sẽ sắp xếp quay lại, và cậu ấy hoặc tôi sẽ thực hiện thôi miên. Tôi đánh giá rất cao sự giúp đỡ và tư vấn của John trong suốt ba năm chúng tôi làm việc với những ca này. Cậu ấy đã đi với tôi bao nhiêu dặm đường để điều tra những chủ đề dị thường này, bất chấp trái tim

https://thuviensach.vn

ốm yếu luôn gây cho cậu nhiều đau đớn. Dường như cậu ấy uống thuốc điều trị tim nhiều như ăn kẹo, nhưng cậu nói làm việc với tôi chính là điều giúp cậu có thể tiếp tục. Sự cộng tác của chúng tôi chỉ dừng lại khi John qua đời do suy tim vào năm 1990, khi được 53 tuổi.

Không lâu sau khi tôi gặp John vào năm 1987, cậu ấy đã kể cho tôi nghe về trải nghiệm kì lạ của chính mình mà cậu ấy muốn dùng kĩ thuật thôi miên để tìm hiểu. Sự việc xảy ra vào năm 1981 khi cậu đi du lịch ở Ai Cập. Cậu ấy được sắp xếp (bởi công ty du lịch) ở chung phòng với một người lạ tại một khách sạn ở Cairo. Cậu không thể nhớ được gì khác vào đêm đó ngoài việc thức giấc và thấy mình đang đứng ngay đầu giường của người bạn cùng phòng kia, và hiển nhiên là làm người đó giật mình tỉnh giấc. Cậu không thể nhớ được lúc mình ra khỏi giường hay bước đến đó bằng cách nào. Tất cả những gì cậu nhớ được là một cái gì đó về một ánh sáng màu xanh. Tôi đưa ra giả thuyết rằng có thể cậu ấy bị mộng du. Hiện tượng này khá phổ biến nếu bạn cố gắng ngủ ở một nơi xa lạ, nhất là khi bạn đã mệt mỏi sau một cuộc hành trình. Cậu ấy có suy nghĩ về kiến giải này, nhưng rồi loại bỏ nó vì cậu không hề có tiền sử bị mộng du. Cậu chắc chắn rằng mình đã đến đâu đó, và cậu muốn tôi giúp đỡ để tìm ra đó là nơi nào.

Trước khi bắt đầu phiên thôi miên, cậu ấy tâm sự về nỗi lo lắng rằng cậu có thể gặp vấn đề về tim khi ở trong trạng thái thôi miên. Cậu liệt kê cho tôi các triệu chứng cần lưu ý, và nhắc tôi đưa cậu thoát ra nếu các triệu chứng ấy xảy ra. Tôi nói với cậu rằng tôi tin tưởng những chuyện đó sẽ không xảy ra, và tôi đã đúng. Cậu ấy đã đi qua phiên thôi miên một cách tuyệt vời. Tôi biết cậu ấy cũng là một nhà thôi miên, nên tôi tin chắc sẽ không có gì khó khăn để đưa cậu ấy vào trạng thái nhập định. Bởi vì cậu biết các thủ tục, cậu đã trao cho tôi sự hợp tác hoàn toàn.

Khi cậu ấy đã ở trong trạng thái nhập định, tôi đưa cậu trở lại ngày cậu đặt chân đến Ai Cập. Lúc đó, cậu vừa mới xuống khỏi máy bay và đang chuẩn bị qua cửa Hải quan. Khi làm việc với các ca hồi quy về hiện kiếp, đôi khi có sự e ngại khi đối tượng nhớ lại sự kiện. Nhiều nhà thôi miên nói rằng đối tượng cảm thấy lo lắng khi

https://thuviensach.vn

quay trở về thời điểm xảy ra sự kiện. Tôi thấy khi tôi đưa đối tượng về trước khi sự kiện xảy ra, chứ không phải về ngay thời điểm chính xác của sự kiện, thì đối tượng không gặp trở ngại gì. Cách này như thể bạn lẻn vào bằng cửa sau và từ đó đi đến mục đích. Sau khi cậu ấy đã sống lại kí ức lúc ở sân bay và qua cửa Hải quan với đoàn du lịch, tôi đưa cậu ấy tiến đến lúc ở khách sạn. Cậu đưa ra những mô tả chính xác về khách sạn cũng như bữa ăn trước khi cậu trở về phòng mình. Cậu đã mệt mỏi vì chuyến bay dài đến mức nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Như tôi đã từng nói, siêu thức không bao giờ ngủ. Nó luôn nhận biết được những gì đang xảy ra. Tôi biết là nếu có gì đã xảy ra trong đêm đó thì siêu thức của cậu ấy sẽ kể được cho tôi. Nếu như đó chỉ là một giấc mơ hay cơn mộng du, siêu thức cũng sẽ cho tôi biết.

D: Có điều gì bất thường xảy ra trong đêm đó không?

Câu trả lời của John làm tôi ngạc nhiên. “Tôi đã được gọi ra”.

D: Cậu có thể giải thích cho tôi biết ý cậu là gì không?

J: Tôi đã được gọi ra, và tôi ra ngoài qua mái nhà, qua trần của căn phòng.

Lúc đó, tôi cho rằng cậu ấy đang mô tả một trải nghiệm xuất hồn.

“Cậu có thường làm vậy không?”

J: Thỉnh thoảng tôi đã làm vậy.

D: Cậu nói là có ai đó đã gọi cậu. Cậu có biết đó là ai không?

J: Không. Tôi không nhận ra giọng nói đó. Tôi chưa từng nghe thấy giọng nói đó.

Tôi yêu cầu cậu ấy mô tả điều đang xảy ra.

J: Tôi chỉ bay lơ lửng lên thôi. Và tôi lơ lửng qua các đồ vật, qua các vật rắn. Trước đây tôi đã từng làm thế.

https://thuviensach.vn

Sau đó, John thấy mình ở trong một căn phòng hình tròn được chiếu sáng lờ mờ. Cậu đang đứng trước một tấm bảng trắng lớn đang phát sáng. Ước chừng nó cao khoảng bốn mét rưỡi và rộng hai mét rưỡi. Cậu có cảm giác mình không phải là người duy nhất trong phòng, nhưng sự chú ý của cậu đang tập trung vào phiến đá lớn đó. “Tôi đang nghiên cứu phiến đá. Trên đó có khắc những bài học.”

D: Trước đây cậu đã từng thấy phiến đá đó chưa?

J: Phiến đá đó thì chưa. Nhưng tôi đã từng thấy những vật khác. Không phải ở thể rắn, nhưng tôi đã từng nhìn thấy những vật khác với văn tự ở trên đó.

D: Trong lúc đang nghiên cứu nó, cậu có thể chia sẻ với tôi nó nói những gì được không?

J: Không. Tôi không nhớ được nội dung của nó. Ngay khi tôi vừa đọc đến thì tôi đã quên nó rồi.

D: Nhưng quan trọng là cậu có đọc nó, và rồi một phần khác trong cậu nhớ được nó đúng không? (Phải) Có phải đó là lý do cậu được gọi đến đó, để đọc nó?

J: Tôi cho rằng đó là một phần lý do tôi ở đây. Một lý do khác là để học.

Tôi tiếp tục thử làm cho cậu ấy chia sẻ một phần nội dung các văn tự đó với tôi, nhưng vô ích.

J: Tôi không nhớ được. Tôi học nó, và rồi trong một phần triệu giây tôi đã quên nó rồi. Nó đã trở thành một phần trong tôi.

Vừa mới phút trước cậu ấy còn đứng nghiên cứu phiến đá, ngay phút sau cậu đã trở lại trong căn phòng khách sạn của mình. “Tôi đã trở lại phòng của mình. Tôi không ở trên giường tôi. Giường tôi ở bên kia. Tôi đang đứng bên chiếc giường khác.”

Tôi vẫn đang cho rằng cậu ấy đã có một trải nghiệm xuất hồn. “Vậy là cậu chỉ đứng dậy ngay khi quay trở về với cơ thể hay sao?”

https://thuviensach.vn

J: Không phải tôi quay trở về cơ thể. Cơ thể đã luôn ở với tôi.

Điều này làm tôi ngạc nhiên và mất cảnh giác, vì đây là lần đầu tiên tôi nghe thấy như vậy. “Ý cậu là cơ thể vật chất đã đi xuyên qua trần nhà? Vậy không phải là hơi bất thường sao?”

J: (Giọng thản nhiên) Không. Đôi khi tôi vẫn đi qua tường mà.

D: Ý tôi là, nếu ai đó nhìn đến giường cậu vào đêm đó, họ có nhìn thấy cơ thể vật chất của cậu nằm đó không? (Không) Cậu có biết làm điều đó như thế nào không?

J: Dịch chuyển tức thời.

D: Cậu tự làm điều đó à?

J: Không, tôi không tự ý làm vậy được. Nó chỉ khả thi khi tôi được gọi ra mà thôi.

Điều này làm tôi sửng sốt Tôi suy nghĩ chật vật để tìm ra các câu hỏi hợp lý.

D: Căn phòng hình tròn mà cậu đang thấy mình ở trong đó ấy, nó thực là một căn phòng vật chất rắn à?

Tôi đang nghĩ nó có thể ở trong cõi giới tâm linh, có thể là các ngôi trường, hoặc là Học Viện, được mô tả trong quyển Between Death and Life (Giữa hai bờ sinh tử).

J: Phải, nó ở dạng vật chất rắn.

D: Cơ thể của cậu cũng vậy ư? Rồi sàn nhà, tường, và tất cả mọi thứ trong căn phòng đó, đều ở dạng vật chất rắn?

J: Đúng, tất cả đều ở thể rắn.

D: Cậu có biết căn phòng đó ở nơi nào không?

J: Không. Nhưng tôi có thể nói với chị tôi thấy gì trong phòng. (Cậu ấy lại đang hình dung ra nó.) Khi tôi đứng đối diện với phiến đá, bên tay phải có các tấm bảng,

https://thuviensach.vn

và một lan can. Các tấm bảng cách mặt sàn chính khoảng 60 phân, và có một lối đi ở đó. Có nhiều tấm bảng và đồng hồ đo lường. Tôi chẳng hiểu được bất kì thứ gì trong đó cả. Tôi không được cho xem những thứ đó. Tôi chỉ thấy chúng khi tôi quan sát khắp phòng.

D: Cậu có thể so sánh chúng với cái gì được không?

J: Tôi không nói được. Tôi chỉ nhìn thấy các mặt số và đồng hồ từ xa mà thôi.

D: Lan can bao xung quanh căn phòng à?

J: Phải, nó bao quanh căn phòng. Phần mà tôi đang đứng đây giống như một phòng trũng, nó thấp hơn phần còn lại của cả căn phòng. Tôi cảm nhận có ai đó đang hiện diện, nhưng không thể nhìn về phía đó được. Trong phòng rất ít ánh sáng. Nguồn sáng lớn nhất có vẻ chính là phiến tinh thể này. Tôi thấy có màu tím ở phía kia (chỉ tay), nhưng tôi không biết đó là gì cả.

D: Trước đây cậu có từng đến chỗ này chưa?

J: Tôi đã đến nhiều nơi. Tôi không biết liệu mình đã đến đúng căn phòng này hay chưa. Tôi thấy nó mới mẻ. Tôi không biết đường đi lối lại nơi này. Tôi không thấy quen thuộc với căn phòng này. Tôi đã từng đến nhiều căn phòng rồi. Có lẽ chỉ cần đến căn phòng đó một lần là đủ. Có nhiều căn phòng tôi chỉ đến có một lần.

D: Còn về nơi có căn phòng thì sao, cậu đã từng đến chỗ đó chưa?

J: Tôi không biết. Tôi chỉ thấy căn phòng. Tôi không đến bất kì chỗ nào khác. Khi tôi đến đây, tôi đến thẳng trong phòng. Còn khi rời khỏi, tôi cũng xuất phát từ căn phòng. Tôi không đi bất kì chỗ nào khác.

D: Cậu đã đến những nơi khác nhau này từ bao lâu rồi?

J: Suốt cả đời tôi.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng cậu đã nói chúng không giống nhau. Chúng khác nhau như thế nào?

J: Có khi tôi ở trong một thính phòng. Có khi tôi ở trong một căn phòng nhỏ hơn. Có khi là một thư viện. Lại có khi tôi chỉ cảm giác có sự chuyển động. Nó có thể là một cảm giác lơ lửng, hoặc có sự gia tăng vận tốc khi tôi bay lên. Trước đây khi tôi làm việc đó, đó là vì tôi không có gì khác để làm trong khoảng thời gian đó. Tôi không có gì phải học. Tôi không có gì phải làm, nên tôi đã tự tìm hiểu một mình. Cảm giác tự do có thể trở nên rất phấn khích. Đôi khi trong những chuyến du hành ngắn đó, tôi nhìn thấy các sinh vật. Trông họ giống như con người. Mặc dù họ đã chết, nhưng họ đã từng là con người. Họ chỉ chết theo nghĩa rằng họ không còn thuộc thế giới này nữa.

Những nơi này nghe giống như cõi tâm linh, nơi mà vào ban đêm (và giữa các kiếp sống) linh hồn du hành đến đó để học hỏi.

D: Trong tất cả những lúc đó, có phải là cơ thể vật chất của cậu đã trải nghiệm điều này không?

J: Đôi khi là cơ thể vật chất của tôi. Đôi khi đó lại là thể vía của tôi. Thật khó mà nói được khi nào những trải nghiệm này là vật chất, vì không có cách nào xác thực được điều đó. Trải nghiệm ở Ai Cập này chắc chắn là liên quan đến cơ thể vật chất của tôi.

D: Tôi cho rằng chúng khá giống nhau, bởi vì trong cả hai trường hợp, phần chính của trí óc cậu đều hiện diện. (Phải) Khi cậu đi xuyên qua tường và trần nhà ngay trong cơ thể vật chất của mình, nó có cảm giác như thế nào?

A: Một cảm giác như là chỉ có chuyển động, chỉ duy nhất chuyển động. Tôi không nhớ được nó. Tôi chỉ ở đó. Tôi không biết mình đã làm gì nữa.

D: Nhưng khi cậu quay về và thấy mình đứng cạnh giường của người bạn cùng phòng, cậu có nhìn thấy điều gì bất thường trong phòng không?

https://thuviensach.vn

J: Tôi đã thấy một chùm sáng màu lam từ trần nhà chiếu xuống.

D: Màu lam sáng à?

J: Không, không. Màu lam nhạt. Nó chỉ hơi đậm hơn màu trứng chim cổ đỏ thôi.

D: Cậu nghĩ ánh sáng đó là gì?

J: Tôi nghĩ nó là gì ư? Đó là một cái cửa trượt. Không hẳn là một cái cửa trượt, nhưng tôi thấy một cái cửa trượt qua như thể nó được tạo ra để tôi quay trở lại phòng mình. Giờ đây tôi có thể nhìn thấy nó. Nó kéo dài từ trần đến sàn nhà, và rộng khoảng gần một mét. Nó đưa tôi trở lại phòng mình. Nó có liên quan gì đó đến việc phá vỡ các phân tử của cơ thể. Tôi không nghĩ ra được cách nào khác để làm được kì tích đó.

D: Cậu nghĩ ánh sáng đó đến từ đâu?

J: Tôi không biết. Nhưng tôi đã ở trong ánh sáng đó khi tôi ra ngoài và khi quay trở lại. Nó mang lại cho người ta một cảm giác được nuôi dưỡng. Đó là một ánh sáng tốt.

D: Nó tồn tại trong phòng bao lâu?

J: Chỉ đủ lâu để tôi nhìn thấy nó, và rồi nó biến mất. Rồi tôi thấy mình đã quay lại phòng ngủ, đang đứng bên cạnh chiếc giường kia, như thể tôi đã được đặt ở đó. Việc đó làm cho bạn cùng phòng của tôi giật mình tỉnh giấc, nhưng tôi lại không nhớ mình đã đến chỗ đó như thế nào.

Vì có vẻ như chúng tôi không thể lấy thêm được thông tin gì về trải nghiệm đó, tôi hướng dẫn John rời khỏi cảnh tượng mà cậu đang quan sát. Tôi đưa cậu về thời điểm hiện tại (năm 1988). Trước phiên thôi miên này, John đã nhờ tôi tìm hiểu các vấn đề về sức khỏe của cậu ấy. Trong những phiên làm việc khác, tôi đã hỏi siêu thức của đối tượng nói cho tôi biết cơ thể đang có vấn đề gì và cho các biện pháp

https://thuviensach.vn

khắc phục. Siêu thức đã luôn làm điều đó một cách vô cảm và tách biệt, như thể đang nói về một người thứ ba. Phần hội thoại ngắn dưới đây cho thấy siêu thức có thể thực sự khách quan như thế nào.

D: (Tôi đang nói chuyện với siêu thức của John.) Cậu ấy lo lắng về những vấn đề mà cậu đang gặp phải với cơ thể vật chất của mình. Bạn có thể kiểm tra cơ thể cậu ấy và cho chúng tôi biết về một số vấn đề này được không?

J: Tôi không đủ sâu để làm việc đó. Quá trình kiểm tra này đòi hỏi một độ sâu đủ để một siêu thức có thể lưu thông khắp các cơ quan trong cơ thể. Tôi chưa đạt đến độ sâu đó. Các quá trình chuẩn bị còn chưa hoàn chỉnh để tôi có thể đạt đến mức độ đó.

D: Dù vậy, liệu siêu thức có thể nhìn vào cơ thể một cách khách quan và cho chúng tôi một số thông tin được không? Không cần phải quá chi tiết. Chúng tôi sẽ cảm kích bất kì điều gì bạn có thể nói với chúng tôi.

J: Được. (Tạm ngừng) Hiện tại… trái tim đó đang chết dần. Một ngày… sớm thôi, nó sẽ ngừng đập.

Sự vô cảm khách quan hoàn toàn của siêu thức làm tôi ngạc nhiên. “Đó có phải là vấn đề quan trọng nhất trong cơ thể?”

J: Phải. Nó giữ cho cơ thể hoạt động mà.

D: John có thể làm được gì để cứu chữa tình trạng này không? Bạn có ý kiến nào không?

J: (Nhấn mạnh) Không. Khi thời gian của cậu ấy hết, cậu ấy sẽ ra đi.

D: Cậu ấy không thể làm gì để cứu vãn được ư?

J: Không, không. Cậu ấy không muốn làm gì cả. Cậu ấy hài lòng rồi. Cậu ấy đã chấp nhận nó.

https://thuviensach.vn

Tôi đã đưa ra những đề xuất về sức khỏe, nhưng tôi biết chúng đều sẽ vô ích. Nếu siêu thức đã chắc chắn rằng không có hi vọng phục hồi, thì chẳng có gì mà người phàm có thể làm được nữa. Khi John tỉnh lại, cậu ấy không nhớ gì về những điều siêu thức của mình đã nói. Thường là như vậy. Đối tượng có thể nhớ được một số phần trong buổi thôi miên, nhưng nội dung khi tôi trao đổi với siêu thức của họ thì trống rỗng. Tôi nghĩ tốt nhất nên để cho John nghe điều đó từ chính cậu ấy khi cậu phát lại băng ghi âm. Thay vào đó, cậu lại muốn mô tả những gì cậu nhớ được về căn phòng. Hầu hết chúng đều giống những gì đã được nói trong lúc thôi miên. "Tôi không thể nhìn rõ những mặt số, đồng hồ đo, và các thứ khác, bởi vì tôi đứng cách chúng có dễ đến sáu mét. Đó là một căn phòng lớn, và cao. Chị biết đấy, điều này nghe có vẻ điên, nhưng có một lúc tôi đã tự hỏi có phải mình đang ở bên trong Trái Đất không. Nghiêm túc đấy. Một thứ làm tôi nghĩ vậy là các bức tường đều lởm chởm, như đá. Thực tế, nó giống một cái hang hơn. Ngay cả sàn nhà cũng có vẻ là bằng đá."

Một tuần sau đó, John gọi điện để thảo luận về phiên thôi miên sau khi cậu ấy đã có cơ hội nghe cuộn băng ghi âm. Việc đầu tiên cậu làm là thông báo ngay rằng không đời nào cậu có thể tin được cơ thể vật chất của mình đã được đưa ra khỏi căn phòng ngủ. Cậu không tin rằng điều đó xảy ra bằng cách phân rã các phân tử hay bất kì cách nào khác. Cậu cười khi nói điều đó, và tôi cũng cười theo cậu, nói, "Này, cậu mới là người đã nói những thứ đó, không phải tôi." Cậu nói, cậu có thể tin nếu nghe được điều đó từ miệng một ai khác chứ không phải chính mình. Cậu đã thực sự đùa cợt về chuyện đó, nhưng tôi cho rằng cậu biết về thôi miên đủ nhiều để nhận ra nó phải là sự thật, nếu không cậu đã chẳng nói ra. Cậu ấy chỉ đang cố gắng biện minh điều đó với chính mình, như tất cả những người khác đã có cùng trải nghiệm. Họ cố gắng tìm những lời giải thích khác thay thế để tâm trí của họ có thể chấp nhận. Vậy nên, rõ ràng cho dù bạn là một nhà điều tra đã quen thuộc với các kĩ thuật và bản chất của thôi miên, thì phản ứng cũng vẫn là như vậy.

https://thuviensach.vn

John đã làm việc với những bệnh nhân đang hấp hối trong bệnh viện, và cố gắng chuẩn bị cho họ về thế giới mà họ sắp bước vào. Cậu ấy đã làm rất tốt cho đến tận lúc cậu phải tự mình thực hiện cuộc hành trình đó. Và rồi, như siêu thức của cậu đã báo trước, trái tim cậu ngừng đập. Tôi đã học được nhiều từ John về các thủ tục điều tra. Tôi sẽ luôn nhớ những lúc cậu cho tôi lời khuyên, nhưng tôi biết ơn vì đã có vinh dự được biết cậu trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó.

Trải nghiệm của John cho thấy sự khó khăn khi phân biệt giữa cuộc gặp gỡ với người ngoài hành tinh và việc du hành trong cõi trung giới. Tôi đã bắt đầu chú ý đến các giấc mơ bất thường của các đối tượng khi làm việc với Phil cho quyển sách Keepers of the Garden của tôi (Những Người Gác Vườn). Anh ấy không có kí ức tỉnh thức nào về các cuộc gặp gỡ với người ngoài hành tinh, chỉ có những giấc mơ gây sang chấn. Khi chúng tôi khám phá những giấc mơ đó, chúng tôi đã tìm thấy những cuộc gặp (với người ngoài hành tinh) thực tế xảy ra từ thời thơ ấu của anh ấy. Một vài chi tiết được phát hiện đã tạo nên một khuôn mẫu mà sau này tôi thấy lặp đi lặp lại nhiều lần.

Câu chuyện tôi gặp được Carrie thực sự là quá lạ thường để có thể coi là trùng hợp. Bạn tôi, Connie, đã từng nhắc đến một người bạn lâu năm của cô ấy là một nghệ sĩ sống ở Houston. Carrie đã có những giấc mơ kì lạ và (có thể là) các linh ảnh ám chỉ có liên hệ với người ngoài hành tinh. Connie nghĩ tôi có thể thích làm việc với cô ấy, nhưng điều đó có vẻ rất khó xảy ra vì Carrie sống ở quá xa. Cô ấy bị giới hạn vì chồng cô không cho phép cô đi xa nhà. Cô ấy chưa từng đến thăm Connie kể từ khi cô này chuyển đến Arkansas, mặc dù Connie là một người bạn thân thiết lâu năm. Rồi sự tình cờ kì lạ ập đến, đem chúng tôi lại với nhau. Connie đến Houston để thăm Carrie, và trở nên ốm nặng. Cách duy nhất để cô ấy có thể trở về nhà ở Arkansas là để Carrie lái xe chở cô đi. Trong hoàn cảnh đó, chồng cô đã cho phép, và Carrie lên đường.

Connie gọi cho tôi vào một tối thứ Ba sau khi đã trở về nhà. Cô ấy muốn tôi đến nhà để gặp Carrie và để cô bạn này có thể kể về các trải nghiệm của mình, và có

https://thuviensach.vn

thể thực hiện quy hồi. Cô ấy biết mình sẽ không bao giờ đến vùng chỗ chúng tôi nữa, nên đây có lẽ là cơ hội duy nhất để cô ấy gặp tôi. Tôi đã có lịch lên đường vào sáng thứ Năm để dự một hội nghị ở Little Rock, nên thứ Tư là ngày duy nhất tôi còn rảnh. Chúng tôi gặp nhau ăn tối vào hôm đó, và sau đó tôi yêu cầu cô ấy kể về các trải nghiệm để tôi ghi âm. Cô ấy có kí ức về những giấc mơ liên quan đến người ngoài hành tinh, nhưng cô chủ yếu muốn tìm hiểu về một trải nghiệm xuất hồn và một linh ảnh mà cô được chứng kiến. Nó đã có một tác động lớn đến cuộc sống của cô ấy, mặc dù những người khác lại coi nhẹ nó. Tôi nói với cô ấy rằng tôi sẽ tìm hiểu bất kì điều gì cô ấy muốn. Tôi tin rằng việc giúp cô ấy quan trọng hơn là tìm ra thêm một mẩu thông tin thú vị khác về UFO.

Trải nghiệm xuất hồn xảy ra vào năm 1978 khi cô đang chuẩn bị đi ngủ. Cô ấy biết là mình vẫn chưa thiếp đi. Cô đã thay áo ngủ và đang ngồi ở bên giường, thì nghe thấy một giọng nói trầm trầm vang lên từ phía góc trên căn phòng, nói, “Carrie, đi với tôi!”

“Và anh ta không nói to. Tiếng nói đó đánh vào ngay đây”, cô ấy chỉ vào trán mình. “Thế rồi tôi cảm thấy mình giống một chiếc khăn ướt. Chị biết cảm giác khi mà chị nhúng một chiếc khăn vào nước rồi nhấc nó lên, cả cái khăn dính lại vào nhau và trở nên nặng nề không? Sau đó, tôi thấy mình cứ nổi lên và ra khỏi cơ thể. Và đột nhiên tôi trôi bồng bềnh trong một thứ xám xịt, mơ hồ, không hình dạng, như thể hư vô. Khi tôi thoát ra khỏi cơ thể mình, tôi nhìn thấy nó. Đó chính là thứ mù mờ không hình dạng đó, và nó có một đôi mắt đen. Sâu thẳm, đầy yêu thương. Rồi đột ngột chúng tôi không còn ở trong phòng nữa. Chúng tôi đang lơ lửng ở trên vạn vật.”

Từ góc nhìn này, Carrie đã được cho thấy năm cảnh liên tiếp. Dường như chúng được áp dụng cho các sự kiện trong tương lai của cô ấy, và cô được xem chúng theo trình tự thời gian. Đối với tôi, chúng có vẻ đầy tính biểu tượng, tương tự như kiểu mà siêu thức của chúng ta sử dụng trong giấc mơ. Nhiều năm trôi qua kể từ trải nghiệm này, và một vài sự kiện đã xảy đến trong cuộc đời Carrie, trừ một sự

https://thuviensach.vn

kiện để lại ấn tượng lớn nhất, cũng như đã gây ra nỗi sợ hãi và bối rối lớn nhất. Cô ấy chưa bao giờ có thể quên được nó.

Cô ấy nhìn thấy một vùng nước. Cô không thể xác định đó là hồ hay đại dương, nhưng có những ngọn đồi và cây cối mọc lan đến mép nước. Cô đang lơ lửng phía trên và nhìn xuống chỗ đó. Nước có màu xanh lục, và vô cùng náo động như thể đang trải qua một cơn bão. Bầu trời cũng mang màu xanh lục, và có những con sóng lớn. Rồi cô ấy nhìn thấy hàng ngàn con cá chết nổi ngửa bụng trên mặt nước. Có hai con chim trắng đang bay qua trên mặt nước thì bất ngờ rơi xuống.

Sau đó, cô ấy được nhìn thấy một thành phố đã bị phá hủy một phần. Có hàng trăm và hàng trăm người đang mang bệnh ở những giai đoạn khác nhau. Và cô ấy nhìn thấy chính mình trong số đó, đang cho những người đó ăn và cố gắng chăm sóc họ. Những từ này bỗng hiện ra trong đầu cô, "Rồi một số có thể ăn được, còn với số khác nó sẽ biến thành giấm trong miệng họ." Với tôi, điều này nghe như trong Kinh Thánh. Trong chuỗi sự kiện này, cô ấy biết mình không bị bệnh, và cũng biết mình không thể bị bệnh.

Khi cô ấy phản đối, "Tại sao lại là tôi?", câu trả lời xuất hiện. "Hình ảnh này được hiện ra không phải để làm cô sợ. Đừng sợ. Đây là lý do tại sao cô được gửi đến Trái Đất. Cô phải được chuẩn bị cho những thời điểm sắp tới ấy." Sau đó nó lặp lại, "Đừng sợ", đến ba hay bốn lần.

Carrie tiếp tục. "Rồi đột nhiên tôi thấy mình đã trở lại phòng ngủ, đang ngồi trên giường. Tôi nhìn sang xem chồng tôi còn thức không, thì anh ấy đang nằm ngáy ở đó. Và tôi run rẩy khi nhìn quanh phòng. Không có gì thay đổi cả. Tôi đứng dậy và đi ra phòng làm việc nhỏ, hút một phần điếu thuốc, rồi dập tắt. Tôi đổ mồ hôi. Tôi đã sợ chết khiếp. Tôi không sợ vì những gì mình đã nhìn thấy, mà sợ vì tôi biết mình không phải ngủ mơ. Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng cuối cùng tôi cũng bò lên giường và thiếp ngủ."

https://thuviensach.vn

“Sáng hôm sau, tôi đã gọi cho bốn hoặc năm bộ trưởng. Tôi đã bắt đầu bằng việc đó, vì nghĩ rằng điều gì đó đã đến để nói cho tôi biết về tương lai. Chà. Tôi nhanh chóng phát hiện ra rằng họ không phải những người mà tôi nên gọi. Điều đầu tiên họ gợi ý là tâm thần tôi đang có gì không ổn. Thế là tôi biết có một số điều chị không thể thảo luận với người khác. Tôi biết đó không phải một giấc mơ. Tôi đã sợ hãi như vậy trong suốt hai hoặc ba năm, vì tôi biết những điều đó sẽ xảy ra. Không phải là tôi tin những điều đó sẽ xảy ra, mà tôi biết rằng chúng sẽ xảy ra. Chẳng có ích gì, khi một vài sự kiện đầu tiên bắt đầu xảy đến.”

Cô tỏ ý rằng sự kiện này là trải nghiệm chính mà cô muốn khám phá trong trạng thái thôi miên. Cô tin chắc rằng những trải nghiệm khác (gợi ý về người ngoài hành tinh) “chỉ là những giấc mơ”, mặc dù chúng sống động một cách đáng ngại. Dù vậy, tôi cũng khuyến khích cô ấy kể cho tôi nghe về những giấc mơ đó, chỉ để làm tư liệu.

Cô đã mô tả một giấc mơ, hay một “cơn ác mộng”, sống động đến mức cô chưa bao giờ quên được. Nó xảy ra vào đầu tháng Chín năm 1963 khi cô ấy đang là một sinh viên mười chín tuổi tại một trường đại học ở Texas. Trong “giấc mơ”, cô ấy thấy mình ở trong một căn phòng có tường cong, đứng giữa những dãy lồng ấp. Cô gọi chúng là lồng ấp vì trong đó có những đứa trẻ sơ sinh, nhưng chúng không giống bất kì đứa bé nào mà cô từng thấy trước đây. Cô ấy đã vẽ những bức hình về chúng, và nói rằng cô sẽ gửi những bức hình đó cho tôi. Những đứa trẻ này có cái đầu to tướng, đôi mắt cũng to, tương phản rõ ràng với cơ thể nhỏ xíu và teo tóp của chúng. Chúng hoàn toàn chìm trong một chất lỏng, và cô ấy biết chúng đang phát triển trong đó. Bọn trẻ đang giao tiếp với nhau qua tâm trí của mình, và chúng có một kho từ vựng khổng lồ về những từ phức tạp. Những đứa trẻ trong các lồng ấp khác nhau dường như đang ở cùng một giai đoạn phát triển. Da chúng phát quang, lóng lánh như ngọc trai, có sắc trắng, và nhìn gần như trong suốt.

Sau đó, một người phụ nữ bước vào phòng, và làm rơi một viên nang xuống sàn. Nó nhìn như một viên thuốc con nhộng tan chậm, chỉ khác là nó trong suốt. Nó

https://thuviensach.vn

được cho vào chất lỏng trong các lồng ấp để nuôi thành bọn trẻ. Tôi nghĩ ý cô ấy là viên nang chứa một thứ gì đó được cho vào chất lỏng để giúp bọn trẻ phát triển, nhưng cô ấy nhấn mạnh rằng viên nang chính là đứa bé.

“Nó như là hạt giống để tạo thành đứa bé. Họ cho viên nang vào trong chất lỏng, rồi một đứa bé sẽ phát triển ra từ đó và tiếp tục lớn lên. Nhưng cô ta đã làm rơi viên nang này xuống sàn. Nên tôi đã cúi xuống nhặt nó lên và cho vào túi. Tôi muốn nói cho ai đó về việc này, và cho họ xtôi viên nang, vì tôi biết đó là cách người ta tạo ra bọn trẻ. Thế là có những người khác trong phòng nói rằng tôi không nên giữ viên nang đó. Tôi sợ, vì họ đã giận dữ với tôi. Ngay lúc đó tôi tỉnh giấc.” Carrie nói tiếp, “Dù sao thì, đó là giấc mơ của tôi, và tôi chưa bao giờ quên được nó. Suốt thời gian học đại học, tôi đã mơ thấy những đoạn ngắn của cùng một giấc mơ đó. Tôi cảm thấy như là ban đêm thay vì ngủ thì mình đang làm việc ở phòng nuôi trẻ đó. Thảo nào khi tỉnh giấc tôi thấy mệt mỏi. Tôi không biết liệu điều này có liên quan đến UFO hay không. Tôi là một nghệ sĩ. Tôi là một người sáng tạo. Có thể nó có liên quan đến UFO, hoặc có thể nó chỉ là những giấc mơ. Nếu chúng ta làm thôi miên, tôi có thể không nhớ được gì nhiều hơn những điều tôi đã kể cho tôi.”

Connie đã ngồi cùng với bạn cô ấy trong buổi thôi miên. Carrie cho tôi những ngày áng chừng mà cô ấy muốn khoanh vùng, và chúng tôi đã nhất trí thử bao quát hết tất cả mọi sự kiện, nếu có thể. Từ kinh nghiệm của mình, tôi biết rằng nếu các sự kiện chỉ đơn thuần là giấc mơ thì Siêu Thức sẽ nói cho chúng ta biết. Chúng tôi sẽ không biết được cho đến khi cô ấy quay trở về đúng những ngày đó. Carrie tỏ ra là một đối tượng xuất sắc, cô ấy nhanh chóng rơi vào trạng thái thôi miên sâu. Tôi đưa cô ấy về buổi tối mà cô đã xuất hồn và thấy những hình ảnh, đâu đó trong tuần cuối cùng của tháng Bảy năm 1978. Mặc dù ý thức của cô không nhớ được rõ ngày tháng, nhưng dưới sự thôi miên cô ấy đã ngay lập tức cung cấp ngày chính xác: 26 tháng Bảy.

https://thuviensach.vn

Khi đang mô tả lại việc chuẩn bị đi ngủ đêm hôm đó, cô ấy bỗng trở nên khó tôiu. Cô ấy kêu lên như thể sợ hãi, và rồi bắt đầu nức nở. Tôi đưa ra những gợi ý nhằm xoa dịu, để cô ấy có thể cho tôi biết chuyện gì đang diễn ra. Tiếng nức nở ngưng lại, và rồi giữa những lần sụt sịt cô ấy giải thích rằng mình đột nhiên cảm thấy rất nặng nề và cảm giác đó thật đáng sợ. Mọi thứ đều tối đen và cô chẳng thể thấy được gì. Thế rồi có cái gì đó bảo cô đừng sợ, và rồi cô được bao trùm bởi một cảm giác yêu thương tuyệt vời. Sau đó, bóng tối chuyển sang màu xám, và dần dần cảnh vật bắt đầu xuất hiện. Cô ấy dường như đang lơ lửng trên các cảnh vật, và đó là một cảm giác khác thường. Cô nhận thức được có một thực thể đang ở bên cạnh mình, nhưng nó chỉ hiện ra như một mảng xám xịt mơ hồ không có hình dạng và vật chất cụ thể. Điều duy nhất để nhận biết được là đôi mắt to, nhưng thậm chí chúng cũng có vẻ lơ lửng và lúc ẩn lúc hiện. Những cảnh vật được chiếu về tương lai của cô giống hệt với kí ức của cô về chúng. Không có chi tiết mới nào được thêm vào.

Cảnh tượng khiến cô ấy phiền não nhất là cảnh cuối cùng về những người đang hấp hối trong một thành phố lớn. Cô đã khóc, giọng run rẩy khi tả lại cảnh đó. “Thật đáng buồn. Có rất nhiều người đang hấp hối. Một số người trong đó sẽ không thể khỏe lại, cho dù tôi có làm gì đi nữa. Tôi đang đưa cho họ thứ gì đó. Và tôi đang ôm họ trong tay, và tôi đang chạm vào họ. Và một vài trong số họ vẫn qua đời. Thật đau lòng khi nhìn thấy điều này. Tôi không thể giúp được tất cả bọn họ. Tôi đang cho họ thứ gì đó, theo lời của thực thể mờ ảo bên cạnh tôi này. Đó là một loại thức ăn. Tôi không biết vì sao họ đã bị bệnh. Nhưng họ đang bám víu vào các lan can. Màu da họ khá kì khôi, trông như có sắc xám, vàng hoặc xanh. Trông họ ốm yếu. Thật xấu xí, và tất cả đều trọc đầu và gầy gò.” Cô ấy đang khóc, “Trông tôi không gầy gò. Tôi không thể bị bệnh. Ông ấy nói với tôi rằng tôi không thể bị bệnh. Tôi phải chăm sóc những người khác. Một số được giúp đỡ, và một số thì không. Chỉ là họ quá đông. Tôi không nghĩ rằng họ bị bệnh do một cuộc chiến tranh. Đó là một loại vật liệu hạt nhân nào đó. Tôi không rõ liệu nó đến từ nguồn nước, hay điều gì đã xảy ra cho họ. Nó như một đám mây, nhưng không có cuộc

https://thuviensach.vn

chiến nào. Nó như một cơn bão. Có thể đó cũng chính là thứ đã làm chết những con cá mà tôi đã nhìn thấy. Nó có gì đó liên quan đến nước, như mưa chẳng hạn."

Cô trở nên xúc động đến mức tôi nghĩ tốt nhất là nên đưa cô ấy ra khỏi khung cảnh tuyệt vọng mà cô không thể làm gì được ấy. "Tôi không thể giúp tất cả bọn họ," cô nhấn mạnh, "nhưng họ khóc, họ khóc. Có quá nhiều người bị bệnh. Tôi không biết họ là ai. Tôi không nhận ra được ai cả. Nhưng tôi cảm thấy rất buồn cho họ, và tôi thương họ." Cô phản đối, "Tôi không biết tại sao lại là tôi. Tại sao tôi lại làm việc đó? Thực thể mờ ảo đó đang nói với tôi rằng tôi không nên sợ hãi việc đó. Tôi đã được gửi đến Trái Đất vì điều này. Tôi không biết, tại sao là tôi. - Ồ, ông ấy có một đôi mắt đẹp. Tôi cảm nhận được tình thương từ ông. Và rồi dường như ông ấy chạm vào trán tôi, mặc dù ông không có ngón tay nào. Và đột nhiên tôi quay lại cơ thể của mình. Tôi đứng dậy, và đi ra khỏi căn phòng đó."

Cô nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm tối đen bên ngoài cửa sổ, và hút một điếu thuốc với vẻ bồn chồn, cố gắng tìm cách giải thích trải nghiệm vừa qua. "Tôi biết mình không phải nằm mơ. Tôi chưa từng ngủ mơ mà ngồi như vậy. Tôi nhớ được tất cả mọi thứ. Ông ấy đã nói tôi phải nhớ nó. Cảnh tượng đó đáng lý sẽ thực sự xảy ra, nhưng tôi không biết ở đâu."

Vì cô ấy bối rối như vậy, tôi nghĩ tốt nhất là chúng tôi nên rời khỏi cảnh đó và chuyển sang trải nghiệm tiếp theo. Rõ ràng là đằng nào chúng tôi cũng chẳng thể có thêm được thông tin nào về nó. Sau khi xoa dịu cô ấy và đưa ra những lời gợi ý để thư giãn, tôi đưa cô ấy lùi về tháng Chín năm 1963 khi cô là sinh viên đại học. Cô ngay lập tức trở về thời điểm đó, và mô tả chi tiết căn phòng kí túc của mình và bình luận về người bạn cùng phòng, cũng là bạn thân nhất của cô. Tôi bèn hướng dẫn cô ấy chuyển đến cái đêm mà cô có giấc mơ kì lạ về những đứa bé. Ngay lập tức cô bắt đầu mô tả lại những gì mình đang thấy.

C: Tôi đang ở trong một căn phòng. Và tôi trông như… một tình nguyện viên.

D: Một tình nguyện viên?

https://thuviensach.vn

C: Phải. Tôi biết đấy, những cô gái tình nguyện viên trong bệnh viện ấy.

D: Điều gì làm cô nghĩ rằng cô giống một người tình nguyện?

C: Vì tôi đang ở trong một phòng nuôi trẻ. Có nhiều đứa bé trong đó. Tôi đang mặc một chiếc tạp dề có túi. Đó là lý do tại sao trông tôi như một tình nguyện viên.

— Nhưng tôi sợ bọn trẻ.

D: Tại sao cô lại sợ một đứa bé?

C: Bởi vì chúng trông buồn cười. Chúng có đôi mắt to. Và chúng rất thông minh.

D: Làm thế nào mà cô biết được chúng thông minh?

C: Vì chúng nói chuyện với nhau.

D: Bằng miệng của chúng à?

C: Không. Chúng đang ở trong nước. Mực nước đều ngập quá đầu chúng. Chúng đang chìm trong nước. Giống như là chúng đang hướng suy nghĩ đến nhau, nhưng tôi có thể biết được chúng đang nghĩ gì. Một trong số chúng biết được tôi đang giữ viên nang. Và nó sẽ nói.

D: Cô đang nói về viên nang nào vậy?

C: Viên bị rơi trên sàn nhà ấy. Đó chỉ là một viên nang cũ. Nó như một viên thuốc. Và tôi có thể nhìn xuyên qua nó.

D: Không có gì ở trong nó ư?

C: Chà, có cái gì đó bên trong, nhưng tôi cũng có thể nhìn xuyên qua cả nó. Tôi không nhìn được đó là cái gì.

D: Cô vừa nói một trong số bọn trẻ nói rằng nó sẽ kể chuyện đó ra à?

https://thuviensach.vn

C: (Giọng trẻ con) Ừ. Nó sẽ mách lẻo về tôi. Và nó đang bực bội với tôi. Tôi có thể nghe thấy nó trong đầu.

Carrie mô tả vật chứa bọn trẻ giống như những cái thùng to có cạnh tròn. Chúng được làm từ một vật liệu giống như nhựa trong. Cô biết nó khác với nhựa, nhưng không cứng như thủy tinh. Có rất nhiều thùng như vậy trong phòng. Cô thử đếm chúng, và nghĩ rằng có ít nhất mười lăm, có thể đến mười bảy, những bể chứa như vậy. Chúng được đặt trên một cái gì đó, vì cô có thể nhìn vào chúng mà không cần cúi người. "Và tất cả những cái bể chứa đó đều được nối với nhau bằng một cái ống trong suốt. Đó chính là thứ giữ cho nước luôn đầy. Cái ống này đi đến tất cả các bể chứa đó: giữa bể này với bể kia, cắm vào cái này và đến cái kia, như một cái vòi. Nó đi ra từ bên tường, nơi có các núm để vặn và nút để nhấn. Tôi không biết chúng để làm gì. Tôi không liên quan gì đến phần việc đó. Có người phụ nữ này vào phòng, vặn các nút, và đảm bảo rằng bọn trẻ đều ổn. Cô ấy thích bọn trẻ và nói chuyện với chúng. Công việc của tôi là trông chừng bọn trẻ, chăm sóc chúng. Tôi phải kiểm tra nước. Có nhiệt độ hay thứ gì đó ở bên cạnh mà tôi phải kiểm tra. Bọn trẻ có cái đầu lớn và một cơ thể nhỏ xíu. Tôi không thích chúng. Chúng thật xấu xí."

D: Bọn trẻ lúc nào cũng ở trong nước à?

C: Ừ. Tôi chưa bao giờ thấy chúng ra khỏi nước.

D: Cô đã từng thấy cảnh này trước đây chưa?

C: Có chứ. Rất nhiều lần. Vì vậy mà tôi có thể làm việc ở đây.

Cô mô tả người phụ nữ trông như con người bình thường, mặc dù người đó lạnh lùng và trông nghiêm khắc. "Cô ấy là sếp của tôi, nhưng tôi không thích cô ta. Cô ta xấu tính lắm. Ngoại trừ việc cô ta không phải là sếp lớn."

D: Sếp lớn là ai?

https://thuviensach.vn

C: Người đàn ông trong căn phòng khác.

D: Cô có biết ông ta trông như thế nào không?

C: Tôi không chắc. Tôi không vào chỗ đó.

D: Trong phòng có bất kì đồ đạc nào hay bất kì thứ gì khác không?

C: Tôi không thấy có bất kì đồ đạc nào. Chỉ có bọn trẻ trong bể chứa thôi. Tôi phải đi lên đi xuống giữa bọn chúng. Tôi phải kiểm tra nhiệt độ và nước, và bảo đảm rằng mức nước đủ cao. Một vài đứa bé nhắm mắt, một số khác thì mở mắt. Bọn chúng trông đều giống nhau. Xấu xí. Một vài bể chứa còn trống. Đó là nơi tôi đặt viên nang vào.

D: Cô có thể cho biết việc đó được thực hiện như thế nào không?

C: Cô ta đặt viên nang vào trong một lớp nước cao khoảng hai phân rưỡi. Đổ một ít nước vào bên dưới qua đường ống. Rồi cô ta cho một số thứ khác vào nước, nhưng tôi không biết đó là gì. Cô ta đtôi mấy thứ đó theo bên mình. Nó ở trong một cái chai nhỏ. Và cô ta cho một nhúm gì đó vào, như kiểu khi nấu ăn tôi cho một nhúm cái này và một nhúm cái kia vào ấy. Rồi cô ta đặt viên nang vào trong đó. Sau đó nó tan ra, và bắt đầu phát triển thành một đứa bé.

D: Việc đó có mất nhiều thời gian không?

C: Không. Tôi không chắc là bao lâu vì không phải lúc nào tôi cũng ở đó. Nhưng tôi biết nó không mất nhiều thời gian.

D: Cô có nghĩ rằng đó là những đứa trẻ loài người không?

C: Không, vì chúng xấu xí. Nếu là loài người thì hẳn chúng đã mắc bệnh.

D: Cô nghĩ chúng là gì?

C: Tôi không biết.

https://thuviensach.vn

D: Chà, cô có bao giờ ra khỏi căn phòng này không?

C: Có. Tôi không biết chúng tôi đang ở đâu, nhưng đó là một nơi rộng lớn.

D: Chỗ đó có như một bệnh viện không?

C: (Tạm ngừng, sau đó cẩn thận.) Tôi không biết. Tôi đoán đại loại là vậy. Nó giống như một khu quân sự.

D: Tại sao cô lại cảm thấy nó là khu quân sự?

C: tôi phải nhận lệnh. Tôi không thể cứ đi bất cứ nơi nào mình muốn.

D: Làm cách nào cô đến được đó?

C: tôi chỉ tỉnh dậy, và tôi đã ở đó rồi.

D: Cô ở đó bao lâu?

C: Ồ, ít nhất là qua đêm.

D: Vậy khi rời khỏi đó thì cô làm thế nào?

C: tôi đi ngủ. Tôi tỉnh giấc. Và thấy đó là một giấc mơ.

D: Cô nói rằng cô đã làm việc này nhiều lần?

C: Ồ, vâng! Tôi nghĩ phải từ lúc tôi mười bốn hay mười lăm tuổi. Không phải bất kì ai cũng được bọn họ để cho chăm sóc bọn trẻ. Tôi không biết tôi đã đến đó bằng cách nào. Nhưng tôi phải làm việc với bọn trẻ.

D: Cô không có bất kì lựa chọn nào à?

C: Không. Tôi không thể rời căn phòng đó.

D: Cô có biết bọn họ làm gì với những đứa bé đó không?

https://thuviensach.vn

C: Chúng trưởng thành. Và bọn họ có vẻ ngoài trông buồn cười.

D: Cô đã nhìn thấy các sinh vật trưởng thành trông như thế nào chưa?

C: Bọn họ cao, và rất gầy. Họ có cánh tay dài. Tôi chưa từng nhìn gần bọn họ.

D: Khi lớn lên thì khuôn mặt của họ trông thế nào?

C: Cũng giống y như lúc họ còn bé. Xấu xí. Họ có đôi mắt to. Và một khung hàm mỏng, hầu như không có. Và đôi mắt… mắt họ như có dầu. Chúng đổi màu. Chúng có màu đen, và ướt.

D: Chúng đổi thành màu gì?

C: Tím, lam, như dầu vậy. Trông như một vết dầu loang với nhiều sắc màu khác nhau trong đó.

D: Da của họ khi lớn lên có màu gì?

C: Tôi nghĩ những đứa trẻ khi lớn trông khôi hài, với vẻ ngoài có sắc tím, xám, và như bị bệnh. Với bọn trẻ, gần như tôi có thể nhìn qua da của chúng. Trong suốt đến mức tôi có thể thấy các tĩnh mạch. Và với sinh vật trưởng thành cũng tương tự như vậy.

D: Khi trưởng thành thì bọn họ có mặc trang phục gì không?

C: Tôi không nói được. Dù vậy, người đó khá gầy gò. Ông ta có đôi tay dài. Chúng dài đến tận dưới chân ông. Khi tôi nhìn thấy ông ta, ông đang ở phía xa. Ông ta đang đứng trên đầu cầu thang nhìn xuống.

D: Căn phòng đó có cầu thang à?

C: Không. Nó ở bên ngoài phòng. Tôi không thể đi ra ngoài. Nó ở bên ngoài cánh cửa, nơi tôi không được phép đến. Tôi đã nhìn theo khi người phụ nữ kia đi ra.

https://thuviensach.vn

D: Nghe như là khu vực đó phải rộng lớn hơn.

C: Đúng vậy. Nó rộng hơn.

D: Thế thì ông ta ở quá xa để cô có thể thấy được tay ông ta. Cô có thể biết được họ có bao nhiêu ngón tay bằng cách nhìn vào bọn trẻ không?

C: Ngón tay của bọn trẻ rất dài. Và chúng có một ngón cái, nhưng nó ở phía trên bàn tay chúng một cách buồn cười. Ngón cái đó ở tít trên cổ tay chúng.

D: Chúng có bao nhiêu ngón tay?

C: Tôi không… Tôi ghét phải chạm vào chúng.

D: Cô có từng phải chạm vào chúng không?

C: Có. Tôi phải vuốt thẳng chúng ra ở trong nước. Nếu bọn chúng bị lật, tôi chỉ cần cho tay vào và lật chúng lại, để đầu của chúng nằm ngửa. Để chúng không bị lật sấp và bị quấn lại. Bọn trẻ nằm trên cánh tay của chúng hoặc cái gì đó mà không đúng tư thế cho lắm, bởi vì cơ thể của chúng không hoạt động. Thế là tôi phải cho tay mình vào trong nước để lật chúng lại. Và nước có cảm giác khá buồn cười, gần như là có chất bôi trơn trong đó. Công việc của tôi là vậy, nhưng bọn chúng không thích tôi lắm. Đôi khi chúng chỉ nhìn chằm chằm vào tôi thôi.

D: Những đứa bé này đến từ đâu? Chúng có bố và mẹ không? (Đây là một câu hỏi mà Carrie đã viết lại trước khi chúng tôi bắt đầu thôi miên.)

C: Chúng đến từ một viên nang.

D: Viên nang đó đến từ đâu?

C: Ai đó đã tạo ra nó.

D: Trong một căn phòng khác hay sao?

https://thuviensach.vn

C: Hẳn phải vậy. Nó không ở trong này.

D: Làm sao cô biết được chúng ở trong viên nang đó?

C: Bởi vì chúng bắt đầu phát triển ra từ viên nang, với một cái đầu và cơ thể bé tí.

D: Chà, cô có biết được vì sao họ tạo ra bọn trẻ đó không?

C: Tôi không biết. Tôi chỉ chăm sóc bọn chúng. Chúng không làm hại gì cả. Chúng chỉ lớn lên thành người trưởng thành. To lớn. Những sinh vật trông khôi hài.

D: Cô có nhìn thấy lúc chúng được đưa ra khỏi nước không?

C: Không. Tôi không được giữ chúng lúc đó.

D: Vậy là cô không biết mình đã đến nơi đó bằng cách nào? Cô chỉ thức dậy và thấy mình ở đó? Rồi cô đi ngủ, và thức dậy trên giường mình vào buổi sáng? (Phải) Và cô không bao giờ biết được khi nào mình sẽ đến đó lần nữa?

C: Không, tôi không biết được.

Ngày càng rõ ràng là tôi không thể biết thêm thông tin gì về việc này nữa, vì cô ấy đã không rời khỏi căn phòng đó. Tôi kết thúc buổi thôi miên và đưa cô về trạng thái tỉnh táo hoàn toàn. Từ các dấu hiệu trên cơ thể và khuôn mặt cô ấy, có thể thấy rõ rằng cô đã ở trong trạng thái thôi miên rất sâu. Cô hoàn toàn không cử động. Chỉ khuôn mặt của cô là có biểu hiện. Ngay cả khi khóc, cô cũng không có cử động nào khác. Khi tôi bắt đầu đếm để đưa cô ấy ra khỏi trạng thái thôi miên, cô bắt đầu nhận thức được cơ thể vật chất của mình trở lại, và giật nảy lên rõ rệt. Sau khi tỉnh dậy, cô không nhớ được chút gì về buổi thôi miên nữa.

Sau khi cô ấy hoàn toàn tỉnh táo, tôi đã yêu cầu cô thực hiện một gợi ý tôi đã đưa ra, là vẽ một bức tranh về những đứa bé. Carrie là một nghệ sĩ chuyên nghiệp tài năng, và đã vẽ nhiều bức tranh về chúng sau những giấc mơ ban đầu. Bây giờ, cô ấy vẽ một bản phác thảo thô, mà sau này tôi so sánh với bản sao của các bản vẽ

https://thuviensach.vn

trước mà cô ấy đã gửi cho tôi. Có một vài điểm khác biệt mà cô đã giải thích khi vẽ bức phác thảo. Khi vẽ đến bàn tay của sinh vật trưởng thành, cô vẽ ba ngón thường, và nói rằng bàn tay dài gần bằng cẳng tay. Trong bức tranh cũ thì cô ấy đã vẽ bốn ngón tay. Lần này, cô nói rằng ba ngón tay có cảm giác đúng hơn, và cô sẽ để nó như vậy. Khi vẽ đến bức tranh về những cái lồng ấp, cô nói, "Lần này tôi bị thôi thúc phải vẽ thêm cái gì đó ở hai bên. Giống như thể có thứ gì đó đang kết nối chúng lại. Tôi đã không đưa nó vào bản vẽ ban đầu." Khi vẽ những cái thùng và các ống nối, cô bất chợt rúm người lại và kêu lên, "Ô! Tôi vừa nhớ ra. Tôi đã cho tay vào thứ nước đó."

Chúng tôi phá lên cười. Đây rõ ràng là một chi tiết mà cô ấy không nhớ ra trong "giấc mơ" ban đầu, và nó làm cô thấy ghê tởm. Bức vẽ cuối cùng của cô là về sinh vật mà cô đã thoáng nhìn thấy khi người phụ nữ kia mở cánh cửa. Sinh vật đó đang đứng ở đầu một cái cầu thang và có ánh sáng ở phía sau, nên cô không thể nhận ra các đặc điểm. Nhưng cô biết đó là một trong những đứa bé, ở dạng trưởng thành. Khi còn học đại học, cô đã vẽ một bức tranh về sinh vật trưởng thành này đứng trên đỉnh một cái thang xoắn ốc và đang nhìn xuống một nhóm người. Cô đã không biết ý tưởng đó đến từ đâu. Cô gọi bức tranh đó là "Địa ngục của Dante", và cô đã giành được một giải thưởng với nó. Mặc dù đã giữ bức tranh trong vài năm, giờ đây cô không thể tìm ra nó. Khi cô ấy đang phác thảo bản vẽ cho tôi lúc này, cô có ấn tượng rằng đó không phải là cầu thang mà là một loại tia sáng nào đó (có thể ở dạng xoắn ốc, như trong bức tranh cô ấy vẽ bên trong một phi thuyền). Cô hứa sẽ gửi cho tôi bản sao của những bức tranh khác mà cô đã vẽ dựa trên trí nhớ, mặc dù giờ đây có vẻ rằng chúng tôi đã có nhiều chi tiết hơn so với các bức tranh lúc đầu.

Tôi rời nhà Connie lúc nửa đêm, với Carrie vẫn còn hỏi han về buổi thôi miên. Tôi nói với cô ấy rằng Connie sẽ phải nói cho cô về việc đó. Tôi phải về nhà, vì sáng hôm sau tôi phải lái xe đến Little Rock dự một buổi hội thảo. Tôi biết mình sẽ không về đến nhà được trước một giờ sáng, nhưng cũng đáng để được nói chuyện với người phụ nữ này.

https://thuviensach.vn

Trong những năm kể từ sau sự kiện này, tôi được biết rằng một số nhà điều tra khác đã có được bản sao của bức vẽ về bọn trẻ. Một vài trong số họ nói rằng đó là một ví dụ về cuộc thử nghiệm lai tạo giữa loài người và người ngoài hành tinh, nhưng giả thuyết đó hoàn toàn đi ngược lại với những gì Carrie đã nói khi bị thôi miên. Cô khẳng định rằng những đứa trẻ không phải loài người, mà là người ngoài hành tinh. Bức tranh mà cô đã gửi tôi, vẽ về bên trong của một chiếc phi thuyền, cho thấy rằng trong suốt trải nghiệm kéo dài này, hẳn cô đã có lúc ở bên ngoài căn phòng đó. Tôi đã trình chiếu những bức vẽ này trong các buổi diễn thuyết của mình nhiều năm qua. Tôi đã luôn mô tả bức vẽ đó là về phần bên trong của một phi thuyền mẹ khổng lồ có nhiều tầng. Giờ đây khi viết những dòng này, tôi tự hỏi liệu có kiến giải nào khác hay không. Liệu cô ấy có thể đã ở trong một cơ sở thí nghiệm dưới lòng đất? Ý nghĩ này nảy ra trong đầu tôi vì cô ấy đã đề cập đến một môi trường kiểu quân sự, và thực tế là có một nhân viên khác ở đó có vẻ là con người. Cô chưa bao giờ nói nơi đó ở đâu, chỉ nói rằng mình tỉnh dậy đã ở đó. Cô không bao giờ nói được làm thế nào mình đã được đưa đến nơi đó. Tôi đã cho rằng đó là một phi thuyền mẹ, vì theo kinh nghiệm của tôi, đó là thứ duy nhất có thể hình dung ra mà đủ lớn để chứa được cả một cơ sở như vậy. Giờ đây, tôi lại tự hỏi.

Hình ảnh mà Carrie đã kể về một cảnh tượng thảm họa đã được lặp lại ở nhiều thân chủ khác, không chính xác từng chi tiết, nhưng cũng mô tả các kịch bản tương tự rằng một điều nghiêm trọng nào đó đã xảy đến cho Trái Đất. Tôi thậm chí đã gặp những ca tương tự ở nước ngoài khi thực hiện hồi quy về người ngoài hành tinh, từ những người không hề biết gì về "xu hướng" của người Mỹ trong lĩnh vực này. Thư từ gửi đến tôi cũng chứng minh thực tế rằng nhiều người đã thấy những hình ảnh tương tự, thông qua những giấc mơ sống động đến ấn tượng, những trải nghiệm xuất hồn, và đơn giản là những thấu ảnh lóe lên. Những cảnh tượng và hình ảnh đó đến từ đâu? Chúng có thực sự là những cái nhìn thoáng qua về tương lai? Hay chúng là những xác suất và khả năng xảy ra trên các dòng thời gian, như Nostradamus đã mô tả trong bộ ba quyển sách của tôi, Conversations With Nostradamus (Đối thoại với nhà tiên tri Nostradamus)? Nếu chúng là các tương lai

https://thuviensach.vn

khả thi, thì chúng có thể bị ảnh hưởng và thay đổi bởi tâm trí của con người. Đây phải chăng là lý do chúng được hiển lộ cho chúng ta?

Khi tôi gọi cho Carrie để xin phép sử dụng câu chuyện của cô ấy trong quyển sách này, cô kể với tôi rằng cô đã đến gặp một nhà tâm lý khoảng năm năm trước, vì một vấn đề cá nhân không liên quan. Trong những buổi trị liệu của họ, cô đã nói về giấc mơ kì lạ kia. Lời giải thích của nhà tâm lý là Carrie hẳn đã bị lạm dụng tình dục khi còn nhỏ. Đó phải là câu trả lời, còn việc Carrie không có kí ức gì về bất kì vụ lạm dụng nào không quan trọng. Carrie không thấy mối liên hệ nào và tôi cũng không, vì không hề có hàm ý nào về tình dục trong "giấc mơ" hay trong những hình ảnh. Một vài nhà tâm lý và bác sĩ tâm thần, khi đối mặt với điều gì đó bất thường, thay vì khám phá một kiến giải khác thì họ sẽ lại không đi chệch ra khỏi "sách vở". Theo quá trình đào tạo của họ thì không thể có lời giải thích nào khác được.

Bức vẽ của Carrie về bên trong của một phi thuyền..'

Carrie vẽ về hình dáng của người ngoài hành tinh.

Carrie vẽ về phòng nuôi trẻ bên trong phi thuyền.

Carrie vẽ một trong số những người ngoài hành tinh.

Carrie vẽ đứa bé ngoài hành tinh.

Một người bạn tôi, LeeAnn, là một trường hợp khác về thông tin bị ẩn giấu trong trạng thái tưởng là mơ. Cô ấy là một phụ nữ ở độ tuổi ngoài bốn mươi, dạy học ở Florida cho những trẻ tôi bị chứng gặp khó khăn trong học tập. Bố mẹ cô ấy là bạn cũ của tôi, và hàng năm cô đều đến Arkansas để thăm họ. Cô vốn đã quan tâm đến các hiện tượng siêu hình, và gần đây là vật lý siêu hình. Bố mẹ cô chẳng hiểu chút gì về những chủ đề này, nên khi cô đến thăm, chúng tôi đã dành nhiều thời gian với nhau để thảo luận về chúng. Năm đó, vào mùa hè năm 1988, chúng tôi vẫn theo thói quen của mình. Chúng tôi sẽ đến một nhà hàng trong khu vực, tìm một chiếc

https://thuviensach.vn

bàn trong góc, và nói chuyện hàng giờ liền, thường là đến tận khi họ đóng cửa. Bố mẹ cô không bao giờ hiểu được chúng tôi có thể nói những chuyện gì mà lâu như vậy.

Trong khi nói chuyện, cô ấy mô tả lại một số trải nghiệm kì lạ đã xảy ra khoảng sáu tháng trước đó. Cô nghĩ rằng chúng có thể là các trải nghiệm xuất hồn, nhưng cô ấy càng nói thì tôi càng nhận ra các dấu hiệu của một vụ UFO bắt cóc kinh điển. Trước vụ việc đó, cô ấy chưa từng đọc qua quyển sách nào về UFO. Còn sau đó, cô ấy đã đọc một quyển sách về Đội quân Ashtar (Ashtar Command, về một nhóm người tự nhận đã nhận được thông điệp của một sinh vật ngoài Trái Đất có tên gọi Ashtar - nd), và nghĩ rằng nếu các trải nghiệm của mình có gì liên quan đến người ngoài không gian, thì chắc chắn phải là kiểu người như thế này: những sinh vật tóc vàng mắt xanh xinh đẹp và nhân từ. Tôi muốn chắc chắn rằng cô ấy thực sự muốn khám phá sự việc đó, bởi vì tôi có cảm giác là nếu đó thực là một ca kinh điển, có thể một điều gì đó được khám phá ra sẽ làm cho cô ấy vỡ mộng. Cô rất hào hứng với việc thử nghiệm, rõ ràng cô ấy tin rằng đó sẽ là một trải nghiệm tuyệt vời. Vậy là chúng tôi sắp xếp thời gian, dành cả buổi chiều cho việc thôi miên.

Dì và cậu của LeeAnn cũng là bạn của tôi, những người chắc chắn sẽ không hiểu nổi bất cứ điều gì trong những chủ đề kì dị này mà cô cháu gái của họ đang quan tâm đến. Vì họ đang đi vắng, chúng tôi biết mình có thể đến nhà của họ mà không bị làm phiền. Chúng tôi ngồi xuống ghế trong phòng khách, và tôi để cho cô ấy kể lại những kí ức về trải nghiệm của cô nhằm mục đích ghi âm. Tôi luôn thích ghi âm lại cuộc phỏng vấn trước, để biết được các kí ức của ý thức. Nếu không, sau này đối tượng có thể nói rằng không có gì mới được hé lộ cả, rằng họ nhớ được tất cả mọi thứ. Phép thôi miên luôn bổ sung các chi tiết mà tại thời điểm xảy ra trải nghiệm chúng chưa được biết đến.

Cô ấy gọi đó là một giấc mơ, vì cô không biết còn có thể gọi nó là một cái gì đó khác, nhưng trải nghiệm đó có những tính chất không giống một giấc mơ.

https://thuviensach.vn

Cô ấy nhớ được chính xác đêm nào và các hoàn cảnh nào dẫn đến sự kiện đó. Hôm đó, LeeAnn, Mike chồng cô, và Adam con trai của họ, dự định đến thăm bố mẹ chồng cô, nên cô ấy đang giặt đồ vào lúc tối muộn. Mike và Adam đã ngủ, còn cô ấy đang gấp quần áo trong phòng dành cho khách. Thứ đầu tiên cô nhận thấy là những bóng đen nhìn thấy qua khóe mắt. Cô đã nhìn thấy những thứ này một vài lần, và chúng không bao giờ có vẻ liên quan đến những vật bình thường có thể đổ bóng trong căn phòng. Chúng sẽ nằm trên sàn hoặc trên tường, luôn luôn ở tầm thấp. Mỗi khi cô thử tập trung nhìn vào thì chúng không ở đó nữa. Cô chỉ thấy được chúng khi liếc nhìn qua khóe mắt. Những bóng đen này đã được nhiều người kể lại, thường là khi bắt đầu một cuộc chạm trán với người ngoài hành tinh. Dĩ nhiên, người ta có thể liên tưởng chúng với bóng ma hoặc linh hồn, nhưng dường như chúng có mối liên hệ ngày càng nhiều với người ngoài hành tinh hơn.

Tôi có một giả thuyết về việc này, nhưng hiện tại thì chưa thể chứng minh nó được. Càng ngày càng có nhiều suy đoán rằng người ngoài hành tinh và phi thuyền của họ đến từ một chiều không gian khác. Nếu thực là vậy, thì có thể những cái bóng đó là giai đoạn đầu khi họ bắt đầu tiến vào không gian của chúng ta và chưa được hoàn toàn hiện ra. Suy đoán của tôi được củng cố thêm khi cô ấy nhận xét, “Tôi lại nhìn thấy những cái bóng nhỏ đó, và tôi nghĩ, ‘Làm ơn để tôi yên tối nay. Tôi không muốn bị làm phiền.'” Nghe có vẻ như bất thường khi nói vậy mà không suy nghĩ, trừ phi tâm trí cô ấy liên tưởng những cái bóng với một dạng thực thể nào đó.

Sau khi gấp xong quần áo, cô đi tắm và quyết định đọc sách một lúc. Lúc đó là khoảng một giờ sáng khi cô nằm xuống để đọc, nhưng lại ngủ thiếp đi ngay lập tức. Cô ấy cho rằng mình đã nằm mơ, nhưng có vẻ đó là một trải nghiệm xuất hồn, vì cô đột nhiên thấy mình đang ở trên nhìn xuống cơ thể của chính mình.

“Điều thú vị và kích thích nhất là khi tôi nhìn về cơ thể của mình, tôi đang nhìn nó như nhìn một cái vỏ rỗng. Và tôi thực sự biết được cảm giác có một cơ thể không hồn là như thế nào. Nhìn thấy một sự hư vô hoàn toàn, một khoảng không hoàn

https://thuviensach.vn

toàn, một sự trống rỗng, và, lần đầu tiên, biết được chính xác cảm giác đó như thế nào. Tôi đã thực sự hào hứng về điều đó. Không phải là tôi đang ở hai nơi cùng một lúc. Tôi có thể thấy cơ thể của mình ở trên giường, nhưng tôi chắc chắn là mình đang không ở trong nó."

Và rồi tình hình thay đổi. Cô ấy chợt cảm thấy khẩn trương, và phải trở về cơ thể của mình vì cô cảm thấy mình cần phải đứng dậy và đi vào phòng tắm. Cô đã quay về trong cơ thể của mình, nhưng trước khi kịp đứng dậy, cô nghe thấy một âm thanh lớn và chói ngay trong tai. Cô mô tả nó như tiếng của máy cưa gỗ, rít lên một cách chói tai. Một phần tâm trí đang còn nửa tỉnh nửa mê của cô cố gắng lập luận, "Đang lúc đêm hôm. Nhà hàng xóm ngớ ngẩn nào lại chạy máy cưa vào lúc này cơ chứ?" Cô nói rằng bạn phải xác định mọi thứ theo những gì mà bạn biết. Nhưng cô biết đó không phải lần đầu tiên cô nghe thấy âm thanh này. Có một cảm giác quen thuộc, như thể việc này đã từng xảy ra trước đây.

Trong những năm sau đó, tôi sẽ phát hiện ra nhiều ca khác mà đối tượng nghe thấy âm thanh của động cơ (thường là the thé) vào lúc bắt đầu có một trải nghiệm. Đây là một khía cạnh khác mà sẽ được xếp vào một dạng khuôn mẫu có thể dự đoán được. Nhưng tiếp theo đó cô ấy đã đưa ra những bình luận bất thường và làm cô khó tôiu mỗi khi nhớ lại.

Cô có cảm giác cơ thể mình không còn nằm trên giường nữa, mà đang bị treo ngược ở bàn chân. Rồi cô có cảm giác vùng kín của mình đang bị chọc và đâm vào. Nó không như là cảm giác kiểu tình dục, mà giống như do một loại dụng cụ nào đó thì đúng hơn. Và cô lại thấy muốn đi tiểu. Một phần khác trong tâm trí cô đang nói, "Mình sẽ làm ướt cái giường này mất." Cô nói, "tôi có cảm giác như đang bị treo ngược lên, nhưng lại liên quan đến việc đi ngủ và ở trên giường. Tôi nghĩ, thật khác thường. Tôi muốn quay về cơ thể mình, vì tôi biết nếu không thì tôi sẽ làm ướt giường, và cái giường sẽ bị bẩn mất."

https://thuviensach.vn

Và rồi cô ấy có cảm giác có thứ gì đó (một loại dụng cụ) đang được đưa xuống cổ họng của mình, và cô bắt đầu nôn khan. Cô nghĩ, "Họ sẽ giết mình mất. Mình sẽ bị nôn đến chết." Tiếp đó, một giọt chất lỏng dâng lên cùng với cảm giác khủng khiếp về bữa tối của cô ấy. Cô thực sự có thể ngửi được mùi buồn nôn của dịch mật. Rồi ý nghĩ, "Giờ mình biết cái giường sẽ thành một đống bẩn thỉu mất. Mình không chỉ sẽ làm ướt giường, mà mình còn đang nôn mửa ra nữa. Đây không thể là một giác mơ. Nó quá thực!" Khứu giác của cô nhạy đến mức việc đó hẳn đang phải thực sự xảy ra.

Thế nhưng cảm giác đó biến mất nhanh chóng như khi nó xuất hiện, và rồi cô lại thấy mình nằm trên giường. Cô muốn ngồi dậy, và cô nhìn về hướng cánh cửa kính trượt trong phòng ngủ. "Căn phòng được chiếu sáng, và ý thức của tôi nghĩ, 'Ôi, sao căn phòng lại sáng thế này, trong khi mình biết bên ngoài đang tối đen. Tại sao lại có ánh sáng đó lọt qua cánh cửa trượt, trong khi mình biết là mình đã không để nó mở?' Thế là tôi nhìn ra ngoài, hoặc tôi đã đi ra ngoài. Tôi không nhớ nữa. Đúng ra ngoài đó phải là sân trong và bể bơi có mái che, nhưng không. Nơi mà lẽ ra phải là bể bơi của tôi thì lại có một cái bàn. Và có một ánh sáng trắng, sáng rực. Thật đáng sửng sốt, vì tôi thực sự nghĩ là tôi đã ở trên giường trong phòng của mình. Thay vào sân và bể bơi thì lại là căn phòng sáng chói này. Và tôi nhớ đã nhìn thấy nhiều người. Họ có làn da nâu và không hề mặc áo gì cả. Và tôi đã nghĩ, 'Chuyện gì đã xảy ra cho sân nhà mình vậy? Nếu đây là sân nhà mình, tại sao lại có những người ở trần này xung quanh cái bàn kia?' Cứ như thể tôi đang quan sát mọi việc từ hai phần của tâm trí mình, và chúng đều chẳng có ý nghĩa gì cả."

Đó là những điều cuối cùng cô còn nhớ được. "Tôi cảm thấy bình tĩnh hơn. Tôi cảm thấy mình đã hoàn toàn quay trở lại với cơ thể. Tôi biết là mình đã tỉnh lại, nhưng tôi không mở mắt ra ngay, vì tôi không muốn nhìn thấy gì cả. Tôi không biết mình đã nằm đó bao lâu, nhưng khi mở mắt, tôi thấy căn phòng đang chìm trong bóng tối như nó đương nhiên phải thế vào ban đêm. Và tôi nghĩ, "Chúa ơi, mình đã trở lại phòng rồi!' Và tôi đang nằm sấp, trong khi tôi không bao giờ ngủ

https://thuviensach.vn

trong tư thế đó. Nhưng cơ thể tôi rất thư giãn. Tôi không nhớ được có bao giờ mình từng thức dậy với một tư thế dễ tôiu như vậy hay không nữa. Và giường tôi không có chút gì lộn xộn. Không có bãi nôn ói, không nước tiểu, tấm đắp thẳng thớm như thể tôi không di chuyển chút nào. Và đồng hồ chỉ 3 giờ sáng, vậy là hai tiếng đã trôi qua. Tôi không hề cảm thấy muốn đi vệ sinh. Việc đầu tiên tôi làm là kiểm tra cửa trượt, và nó vẫn ở nguyên chỗ mà tôi đã đóng. Tôi kiểm tra con trai, và chồng tôi, vẫn đang ngáy trên ghế sa-lông. Mọi thứ đều bình thường. Tôi liền bật hết đèn lên, đi vào bếp và hút một điếu thuốc. Khi tôi ngồi đó trong bếp và hút thuốc, tôi nhìn lên trần nhà và nghĩ, 'Trông nó đẹp đấy chứ? Cái thực tại vật chất này.' Và tôi sờ cái bàn, 'Ồ, cảm giác này dễ tôiu đấy chứ? Cảm giác về một vật chất rắn chắc. Hiện diện ngay ở đây không tốt sao?' tôi đoán, tôi đã nghĩ đó là một trải nghiệm xuất hồn lạ lùng. Tôi đã nhận ra rằng thật tốt khi trở lại cơ thể, và thật tốt khi là một phần của thế giới này. Và cũng thật tốt khi có một cơ thể vật chất, và trân trọng cái cơ thể mà tôi đang có này. Đó là cảm giác của tôi khi Mike thức dậy và muốn biết tôi đang làm gì khi dậy vào giờ này. Và tôi nói, 'Ôi, anh yêu, chỉ là em đã gặp một giấc mơ kì lạ.'"

Nếu đây là một cơn ác mộng do bệnh tiêu hóa hoặc dạ dày gây ra, tại sao khi tỉnh dậy cô ấy lại cảm thấy bình thường. Cũng không hề có dấu hiệu bị ốm hay nôn ói.

Càng bối rối hơn nữa là, nếu cơ thể cô ấy đã thực sự bị chọc và đâm vào, lẽ ra hôm sau cô ấy phải cảm thấy khó tôiu ở những bộ phận đó. Thay vào đó, cô lại cảm thấy ổn, mặc dù bị bối rối. Vậy nên cô đã kết luận đó hẳn phải là một giấc mơ.

Sau khi thảo luận, chúng tôi vào phòng ngủ của người dì để làm thôi miên. Khi cô đã vào một trạng thái thôi miên khá tốt, tôi hướng dẫn cô ấy trở về nhà mình vào đêm xảy ra sự kiện, vào tháng Một năm 1988. Cô đang sống lại cảnh gấp quần áo. Cô nghĩ rằng thật thú vị khi cô đang thực sự được nhìn thấy cảnh này.

L: Tôi thấy được phòng ngủ. Tôi thấy được mình có những gì trong đó. Tôi thậm chí còn thấy được những bức tranh trên tường, chứ không phải chỉ nhớ được

https://thuviensach.vn

chúng. Đây giống như một kí ức, nhưng tôi có thể hình dung được kí ức ư? Có phải nó là như thế này? Có một sự khác biệt giữa nhìn thấy và nhớ lại chứ.

Tôi phải gạt tâm trí cô ấy ra khỏi việc cố gắng phân tích tình hình, và tập trung vào việc chỉ tường thuật những gì cô đang nhìn thấy. Nếu đối tượng cứ tiếp tục phân tích, não họ sẽ chuyển sang khía cạnh phán xét, và thay đổi quá trình thôi miên. Tôi giải thích rằng chỉ tường thuật thôi sẽ giúp dễ nhớ hơn.

L: Nhưng thế thì tôi lại không tham dự gì vào đó cả.

D: Nếu tôi không muốn tham dự, thì tôi không nhất thiết phải làm thế. Tôi có quyền lựa chọn. Tôi có thể nhìn mọi việc như một người quan sát nếu tôi muốn. Tất cả là tùy tôi. Quyền kiểm soát là ở tôi.

Cô ấy tiếp tục mô tả căn phòng. Và rồi nhận thấy những cái bóng.

L: Chúng luôn chỉ ở gần sát mặt đất. Tôi không bao giờ thực sự có thể nhìn rõ chúng cả. Chúng không giống những cái bóng trên tường, những cái bóng đó thì cố định theo các đồ vật. Còn những cái bóng này chỉ dường như xuất hiện ở đó, rồi chúng nhanh chóng biến mất.

Sau khi gấp xong quần áo, cô muốn đi nằm vì đã mệt. Cô đi ngủ ngay lập tức, và khi tôi hỏi có phải cô ấy đã ngủ suốt đêm không, cô thì thầm, “Không”. Nhưng thay vì nói với tôi tại sao, cô bắt đầu tỏ ra căng thẳng. Các cử động trên mặt và cơ thể của cô cho thấy có điều gì đó đang xảy ra, nhưng cô không nói. Cuối cùng, cô thở dài và nói, “tôi không muốn nhắc lại nó.” Tôi đưa ra những lời gợi ý để làm cô ấy thoải mái và nhấn mạnh rằng cô hoàn toàn an toàn, và sẽ không sao cả khi cô ấy nhìn vào sự việc như một người tường thuật khách quan. Tôi nói như vậy mất vài phút để giúp cô ấy được tự tin. Cô thở sâu và không đều, và tôi biết điều gì đó đang xảy ra. Trong suốt khoảng thời gian này khi cô ấy không nói chuyện, cô cứ đưa tay ra và chạm nhẹ vào cánh tay tôi. Như thể cô muốn chắc chắn rằng tôi đang ở đó, và cô ấy không đơn độc. Cô tiếp tục hành động như vậy một cách đều đặn. Việc đó

https://thuviensach.vn

dường như giúp cô ấy biết rằng tôi thực sự đang ở đó và không bỏ rơi cô. Cô dường như bị cuốn vào những gì đang xảy ra, đến nỗi tôi bị mất tập trung khi đặt câu hỏi. Nhưng việc đó cũng giúp cô ấy chú ý trở lại đến tôi. Chắc chắn là cô đang quan sát và trải nghiệm điều gì đó, và không có động lực để nói chuyện. Cuối cùng cô bật ra, "Thật là điên rồ!" Tôi đảm bảo với cô ấy rằng tôi đã nghe thấy quá nhiều chuyện kì lạ, và bất kì điều gì cô ấy nói cũng sẽ không làm tôi ngạc nhiên. Tôi cố gắng thuyết phục cô ấy rằng nếu cô bắt đầu kể cho tôi nghe, mọi chuyện sẽ trở nên dễ dàng hơn.

L: tôi đang ở đó chứ? Ổn không?

D: Tôi ở ngay đây. Và tôi sẽ ở đây với cô trong suốt quá trình này. cô sẽ không đơn độc. Dù câu chuyện nghe có kì lạ đến thế nào cũng không sao. Cô đang nhìn thấy gì?

L: (Cuối cùng cô ấy cũng bắt đầu tường thuật.) tôi đang ở trong. Tôi không ở nhà mình. Và họ đang nói chuyện, nhưng tôi không biết họ đang nói cái gì. Tôi không thích chỗ đó.

D: Trông nó như thế nào?

L: Chúng tôi đang ở trong phòng kín. Đó là một căn phòng. Tôi cũng chẳng thích mùi của nó chút nào.

Cô ấy làm những biểu hiện rõ ràng trên khuôn mặt như thể cô đang ngửi thấy thứ gì đó khó chịu và kinh tởm, như nhăn mũi, v.v… Khi tôi yêu cầu cô ấy mô tả lại mùi đó, cô rất khó khăn nhưng cũng quyết tâm để mô tả cho chính xác. Điều này càng khó hơn vì cô không thể nào liên kết chính xác cái mùi đó với bất kì thứ gì quen thuộc. "Không sạch sẽ. Thối rữa. Không giống mùi vật chết. Nó không như mùi phân ủ. Không giống cá ươn. Nó chỉ có mùi hăng, nếu đúng là từ này. Có mức độ thối rữa cao hơn, mặc dù nghe chẳng có nghĩa gì. Như là thối rữa nhầy nhụa. Nó không như bất kì thứ gì tôi đã từng ngửi thấy trước đây. Cũng không giống

https://thuviensach.vn

dịch mật. Còn tệ hơn dịch mật.” Cô làm một vẻ mặt chán ghét, và có vẻ không thoải mái với nó. Vì thế, tôi đã đưa ra gợi ý rằng cô ấy sẽ không bị quấy rầy bởi mùi đó khi cô mô tả lại sự kiện. Bằng cách này, chúng tôi có thể ngăn không cho nó làm phiền cô ấy.

L: Đó là một căn phòng, nhưng không như tôi tưởng. Có người ở đó. Ừm! (Mỉm cười) Không phải là Ashtar.

Tôi muốn cô ấy tả lại những gì cô đang nhìn thấy, nhưng cô rơi vào im lặng và chỉ quan sát. Rõ ràng cô ấy bị căng thẳng vì điều gì đó cô đang chứng kiến. Tôi có thể phân biệt điều này rõ từ các cử động của mặt và mắt cô, hơn là từ các cử động của cơ thể. Hơi thở của cô to và không thoải mái. Cử động chính của cơ thể cô ấy là khi cô vươn ra để chạm vào cánh tay tôi, để yên tâm là tôi vẫn ở đó. Cô đang bị cuốn vào việc trải nghiệm bất cứ thứ gì đang diễn ra.

Đột nhiên cô ấy thốt lên, “Tại sao họ không dừng lại đi? Họ cứ chọc vào người tôi. Như là tôi cảm thấy nhiều hơn là nhìn thấy việc đó ấy.” Tôi cố gắng kiên nhẫn thuyết phục cô ấy nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra, và như thể việc tôi cứ hỏi han kéo sự chú ý của cô trở lại với tôi. “Đôi mắt của họ rất to,” cô nói với một tiếng thở dài. “Việc đó không như tôi đã hi vọng. Tôi đã mong rằng đó phải là một cuộc gặp gỡ mang tính tâm linh nhiều hơn. Một cuộc gặp gỡ có trí tuệ.” Sau một lúc dừng lại, cô tiếp, “Nó đã ngừng lại rồi. Giờ tôi nghĩ là tôi đang ở trên một cái bàn.” Rồi cô ấy bắt đầu mô tả những người ở trong phòng. “Đầu của họ có màu nâu nhạt, nhưng không phải màu be. Đúng hơn là màu rám nắng. Tôi đoán họ mặc một bộ quần áo, nhưng đầu họ luôn để trần. Cánh tay họ dài hơn tay chúng ta. Họ không cao. Họ không có nhiều lông. Nhìn họ giống với những người trong quyển sách Communion (Hiệp thông), ngoại trừ việc họ có nhiều nếp nhăn hơn. Mắt của họ có hình như quả hạnh, và tỉ lệ với phần còn lại của gương mặt. Mắt họ to, lớn hơn mắt chúng ta, và không có tròng trắng. Con ngươi của họ rất lớn, và mống mắt rất tối màu, gần như màu nâu đen. Họ thực sự không có mũi, chỉ có những cái lỗ,

https://thuviensach.vn

và không có phần mở rộng hay bất cứ cái gì như vậy. Họ cũng chẳng có tai, chỉ có lỗ. Miệng họ không giống như chúng ta, không có môi hay răng."

D: Họ có nhiều nếp nhăn hơn ở chỗ nào?

L: Cánh tay họ nhăn hơn. Và cổ họ cũng nhăn, như da thuộc. Tôi biết, kiểu như mấy con chó có nếp nhăn ấy?

D: Như nếp gấp à?

L: Nếp gấp nghe hay đấy. Ở vùng vai họ không có nếp nào, nhưng hễ chỗ nào có khớp chuyển động thì có nếp nhăn. Ở khuỷu tay, và ở mặt trong cẳng tay.

D: Mặt của họ có nhăn không?

L: Không, mặt họ thì trơn và căng, mịn như thể một chiếc túi da loại tốt. Không phải mềm mại như làn da, mà trông như da thuộc, nhưng cổ của họ thì nhăn hơn, và gầy gò.

Cô ấy mô tả bàn tay của những người đó như có ba ngón tay: hai ngón thường và một ngón cái ở đối diện. Cô thử nhìn bàn chân họ. "Họ có khớp như chúng ta. Họ có vai, khuỷu tay và đầu gối. Nhưng bàn chân họ lại không như chúng ta. Chúng phẳng hơn. Chúng không nhô cao như bàn chân chúng ta, và gót chân rộng hơn. Và tôi không nhìn thấy ngón chân."

Những điều này tương tự như các mô tả về bàn chân của những người ngoài hành tinh, rõ nhất là trong quyển Legacy From the Stars (Di sản của những vì sao). Trong quyển sách đó, chúng được mô tả như chân vịt hoặc như găng tay làm bếp: một cấu trúc phẳng, nhưng giữa các ngón không có màng dính.

D: Ngón tay họ có móng không?

L: tôi không nhớ. Nhưng nếu phải đoán thì tôi sẽ nói là không.

https://thuviensach.vn

Điều này cũng như trong các báo cáo. Sinh vật này thường không có tóc, nên họ cũng sẽ không có móng. Móng được tạo thành từ cùng một cấu trúc tế bào như tóc, nên có vẻ như loại sinh vật này không có gen để tạo ra tóc.

L: Họ đang chọc vào người tôi. Tôi không hề thích việc đó một chút nào. Không hề. Giờ thì ổn rồi. Nó kinh tởm ở chỗ ta chỉ bị thúc và chọc vào, và bị mắc kẹt trong tình trạng đó. Nó còn tệ hơn so với khi tôi đang mang thai và bị người ta chọc thúc vào người.

Tôi đã thử làm cho cô ấy nói cho tôi biết họ đã chọc và thúc vào ở chỗ nào, nhưng cô không thoải mái khi thảo luận về việc đó. Thế nên tôi đã hỏi liệu bọn họ có dùng thứ gì không, và cô ấy cố gắng mô tả những dụng cụ mà cô nhìn thấy. "Chúng lạnh, và trơn láng. Tôi đoán là như kim loại. Không phải như thép không gỉ. Tôi có biết cảm giác khi tôi đến chỗ bác sĩ phụ khoa, đôi khi các dụng cụ đều lạnh lẽo ấy? Nhưng những thứ này lại không phải dụng cụ của bác sĩ phụ khoa. Một cái thìa dài như ống hút, với một cấu trúc gì đó ở phía cuối, như để cạo hoặc làm gì đó. Cái đó là để họ kiểm tra phần thân dưới."

Sau đó LeeAnn mô tả nơi cất giữ các dụng cụ, "Có một khu quầy được làm từ một loại vật liệu màu trắng. Mọi thứ trong phòng đều được gắn âm vào tường. Chỗ quầy, các ngăn kéo, mọi thứ, đều trượt ra trượt vào từ mặt tường này. Nếu tôi muốn đặt một đồ vật lên một cái gì đó, tôi sẽ phải kéo cái đó ra từ tường. Tôi đoán họ làm như vậy để bất cứ khi nào họ di chuyển hoặc làm gì đó, nhất thiết không được có đồ đạc trong phòng. Mọi thứ đều được đẩy vào trong tường."

Tôi yêu cầu cô mô tả các dụng cụ khác, nhưng cô ấy đã chuyển sự tập trung ra xung quanh. "Tôi không thích ở đây. Căn phòng này hình tròn. Trong phòng có ánh sáng. Tôi đã nói vậy à? Tôi không còn nằm nữa, nhưng khi tôi nằm trên bàn thì có ánh đèn phía trên. Nhưng rồi họ lại treo ngược tôi lên." Đây rõ ràng là phần khiến cô ấy bị ảnh hưởng và cô không thể tả lại chuyện gì đang xảy ra. Bây giờ cô đã có thể kể cho tôi vì nó đã kết thúc rồi. "Tôi có cảm giác như mình đang bị móc

https://thuviensach.vn

vào những cái bàn đạp lên ngựa. Và ở đó tôi cảm thấy mình như một súc thịt. Bị treo từ chân, và đầu thì chúc xuống.

D: Một tư thế không thoải mái lắm nhỉ.

L: Không. (Ngừng lại) Trên người tôi không có quần áo gì cả. Tôi đã không mặc gì trên người khi họ làm như vậy. Nhưng giờ thì ổn rồi. Cái mùi kia cũng đã biến mất. Nó thật tệ, đó là một việc khác. Đó là ở một nơi khác, một căn phòng khác. Còn căn phòng này thì sạch sẽ.

D: Cái mùi đó đến từ nơi khác à?

L: Căn phòng đó không sạch sẽ, mặc kệ là nó ở chỗ nào. Còn căn phòng này thì sạch bong. Không còn bốc mùi nữa. Ngoại trừ… họ không nên làm vậy với người khác. Họ không nên chọc vào người. Ý tôi là, như thể họ chẳng tôn trọng cơ thể tôi một chút nào. Ha! Thật là một cú sốc lớn, LeeAnn! Mọi thứ lẽ ra không phải là thế này.

D: Có bao nhiêu người ở đó vậy?

L: Có một người thì chọc vào người tôi. Và có hai người khác - người? Ha! - chỉ đứng đó nhìn và nói chuyện. Nhưng tôi không biết họ đang nói cái gì.

D: Họ có phát ra âm thanh không?

L: Có, họ đang phát ra âm thanh, nhưng tôi thậm chí còn không thể tả lại thứ âm thanh đó. Có một cấu trúc âm điệu trong ngôn ngữ của họ, so với từ ngữ. Nó tương tự như nhạc điệu, nhưng kiểu nói của họ nghe có vẻ rỗng hơn. Như thể tôi đang nói chuyện thông qua… (mô tả một cách khó khăn)… một cái máy thay thế cho dây thanh quản của tôi. Nhưng đó là một âm thanh rỗng. Như thể tôi đang truyền tiếng nói của mình thông qua một chiếc đàn ống, nhưng không phải là đàn ống. Một dạng âm thanh trống rỗng. Không phải máy tính. Một loại âm thanh cơ khí. Trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Tôi có thể hiểu được định nghĩa này, vì tôi có biết một người đàn ông đã dùng một chiếc máy để thay cho các dây thanh quản của anh ta, vốn đã bị cắt bỏ do ung thư. Tôi có thể hiểu được lời của anh ấy một khi tôi đã quen được với âm thanh đó. Nhưng nó tạo ra một hiệu ứng rung đơn điệu.

Mô tả này tương tự như lời của Penny trong quyển Legacy From the Stars (Di sản của những vì sao). Cô ấy cũng nói rằng mình đã nghe thấy các sinh vật phát ra nhạc điệu thay vì từ ngữ.

D: Tất cả bọn họ nhìn có giống nhau không?

L: Về cơ bản thì bọn họ nhìn giống nhau, chỉ có đôi mắt là khác.

D: Khác như thế nào?

L: Đôi mắt của họ khác nhau hoặc khuôn mặt của họ khác nhau, nói về sự nhạy cảm. Giống như tất cả người da trắng nhìn giống nhau, họ đều là người da trắng. Tất cả những người da đen đều có màu da đen. Có những điểm tương đồng, đúng không? Nhưng tôi phân biệt người ta bằng mắt của họ, hoặc bất cứ cái gì khác. Và hiện giờ có những đôi mắt rất ôn hòa. Cô thấy đấy, giờ thì tôi cảm thấy ổn. Tôi không còn bị treo lên trên kia nữa. Và người mà tôi đang nhìn đây có đôi mắt rất ôn hòa. Cùng hình dạng, nhưng chúng… quan tâm hơn. Anh ta đã ở đó từ trước, nhưng chỉ theo dõi. Anh ta không phải là người đã làm cái việc chọc thúc vào người tôi.

D: Cô có nhìn được họ làm gì khác không?

L: Có, tôi nghĩ là tôi nhìn thấy. Tôi không thích nói về việc đó.

D: Được rồi. Bây giờ tôi chỉ muốn lấy hết thông tin, và tôi sẽ không phải làm việc đó một lần nữa.

L: Chúng ta sẽ không làm lại nữa, được chứ?

https://thuviensach.vn

D: Đúng vậy.

L: Không, chúng ta sẽ không làm việc đó. Tôi sẽ nói về nó thay vì làm lại nó. Được chứ?

D: Cô làm được mà. Chỉ cần kể tôi nghe chuyện gì đã xảy ra.

L: Được rồi, tôi cảm thấy — không, tôi không cảm thấy — tôi nhìn thấy. Họ lấy mẫu phân. Và có vẻ như họ đang bắn một loại tia laze hoặc gì đó vào đó. Họ đang ở trong góc đằng kia. Không hẳn là một góc nữa, vì căn phòng hình tròn mà. Có âm thanh phát ra từ máy. Kiểu như âm thanh mà tôi đã nghe, nhưng không hoàn toàn giống như tôi đã nhớ. Nó có một tần số cao mà tôi đoán là loại tần số phát ra từ một chùm ánh sáng. (Đây có thể là tiếng cưa máy mà cô ấy đã nghe khi cô nghĩ cô đang ở trên giường mình.) Họ lấy mẫu chất thải. Tôi không thấy được họ đang làm gì với nó. Tôi không chọn nhìn thấy. Nhưng tôi nghĩ… cái gì đó nghĩ, "Tại sao phải bận tâm đến những gì họ đang làm? Như vậy để làm gì chứ?" Người tử tế kia, người đàn ông… sinh vật có đôi mắt ôn hòa nhạy cảm. Ít nhất họ còn có sự tôn trọng. Sau khi tôi được thả xuống khỏi tư thế treo ngược. Treo lên, tôi không thích điều đó. Anh ấy ở đó, ít nhất để giúp tôi bình tĩnh lại, không phải chỉ vì tôi cảm thấy lo lắng. Tôi chỉ cảm thấy kiểu như, "Tại sao họ lại làm những thứ bệnh hoạn này?" Và nó không phải như là bệnh hoạn biến thái. Nó giống như nghiên cứu, tôi đoán vậy, về mặt khoa học, so với việc… (Cô ấy gặp khó khăn khi giải thích) xâm phạm. Nhưng ít ra cũng tốt là họ còn có sự nhạy cảm để trấn an tôi sau việc kiểm tra.

Một cá nhân chu đáo tương tự như vậy cũng đã được những thân chủ khác nhìn thấy và đã được ghi lại trong các quyển sách khác của tôi. Họ thường mô tả sinh vật đó như là một dạng "y tá" giúp trấn an họ, đôi khi chỉ là với biểu cảm trong ánh mắt. Vài người nói rằng, mặc dù họ không phân biệt được giới tính, nhưng có một cảm giác nữ tính ở sinh vật đó.

D: Cô nói họ mặc bộ trang phục à?

https://thuviensach.vn

L: Phải, những người bốc mùi thì có. Họ mặc quần áo màu xanh. Những người khác ở trong phòng thí nghiệm thì mặc cùng một loại áo liền quần màu trắng. Đó là một môi trường vô trùng hơn. Áo của họ cũng có cổ áo cao, vì cổ của họ dài. Một phần cổ được che kín. Những nếp gấp nằm ở trên cổ áo. (Tôi đang hình dung ra cổ áo kiểu Tàu).

D: Cô có nhìn thấy phù hiệu hoặc bất cứ thứ gì giống vậy trên áo họ không?

L: Để tôi xem. (Tạm ngừng) Cô đừng tin hết nhé! Đây là điều đã xuất hiện, được chứ? Đó là một hình tròn. Và phía trên tâm điểm là ba đường lượn sóng. Đó là một biểu tượng về bình an, tôi đoán vậy.

D: Biểu tượng đó nằm ở đâu?

L: Ồ, Cô đeo nó trên ngực. (Tay cô ấy ra hiệu cho thấy nó nằm ở vai trái). nghĩ nó ở trên những bộ đồng phục trắng.

Tôi chỉ thị cho cô ấy rằng cô sẽ nhớ được biểu tượng và có thể vẽ nó ra cho tôi khi cô tỉnh dậy. Sau đó, tôi muốn biết trong phòng còn bất kì điều gì khác mà cô ấy nhớ được hay không.

L: Trong phòng có ánh sáng. Tôi không biết ánh sáng đến từ đâu, ngoại trừ cái đèn chính từ phía trên cái bàn. Nó to và tròn, nhưng không phải là đèn huỳnh quang. Nó không tỏa nhiệt như loại đèn khi tôi ở trong phòng nha sĩ. Tôi biết cái đèn đó nóng như thế nào rồi đấy? Cái đèn này thì không nóng như vậy, hoặc giống như tôi tưởng tượng một bóng đèn trong phòng mổ tỏa nhiệt ra. Cái đèn này sáng tương tự vậy, nhưng tôi không cảm thấy bất kì sức nóng nào từ nó. Căn phòng sáng, nhưng tôi không biết nguồn ánh sáng. Có vẻ như nó đang chiếu ra từ các bức tường, nhưng tôi không thấy được bất kì thiết bị chiếu sáng nào mà tôi có thể nhận ra, vì vậy tôi không biết được điểm trung tâm hoặc nguồn phát sáng.

Mô tả này đã được lặp lại trong những ca UFO khác, rằng nguồn sáng dường như đến từ trần và tường, như thể toàn bộ các bề mặt đều phát sáng.

https://thuviensach.vn

L: Căn phòng này có một thanh được bắt vít vào tường, tương tự như kiểu thanh thép không gỉ để người khuyết tật bám vào. Không phải thanh ngang, mà là một cây cột chạy vòng quanh bức tường. Nó nhẵn như thép không gỉ, nhưng không lạnh. Các bức tường thì cong, như ở trong một căn phòng hình tròn lớn. Tôi nói là "lớn", nhưng nó không thực sự lớn. Quy mô của nó không lớn. Nếu tôi đang nằm và nhìn lên, có một nơi giống như phòng quan sát để người ta, hoặc các sinh vật, có thể nhìn xuống và quan sát những gì đang xảy ra trong phạm vi của phòng nghiên cứu này. Tôi muốn nói là nó được làm bằng kính. Nó trong suốt, nhưng có lẽ không phải kính. Nhưng là một vật liệu gì đó có thể ngăn chặn vi trùng phát tán, hoặc ngăn những thứ ngoài ý muốn tiếp xúc với bất cứ điều gì đang diễn ra. Gần như một phòng quan sát mà tôi thấy trong bệnh viện. Nhưng trong các bệnh viện, tôi nghĩ rằng phòng quan sát được đặt ở xa hơn. Ở đây thì không giống vậy. Nó như các cửa sổ bằng kính, và đằng sau đó tôi có thể thấy người ta đang đứng và quan sát. Nhưng không giống như trong bệnh viện mà tôi thấy trên TV, có những sinh viên đứng xung quanh và quan sát. Nó không giống vậy.

D: Những sinh vật đằng sau tấm kính có cùng chủng loại với những kẻ trong phòng không? (Có) Cô còn thấy được bất kì đồ vật gì khác trong phòng không?

L: Tôi muốn nói là… nó không phải một chiếc máy tính như chúng ta nghĩ, với bàn phím và màn hình. Nó không giống vậy chút nào. Có nhiều màn hình, tôi đoán thế, nhưng không như màn hình của chúng ta. Những thứ này ít nhiều được gắn liền vào tường để làm bất cứ công năng nào của chúng. Chúng dường như được làm từ cùng một kim loại đó, như thép không gỉ, và có các bảng và nút ở bên cạnh. Có nhiều trạm làm việc khác nhau quanh các bức tường trong phòng. Một trạm có một cái kính hiển vi trông vô cùng phức tạp, và bất cứ thứ gì họ đang làm việc đều được hiển thị lên màn hình phía trên đó. Một trạm khác có một cặp gồm thước kẹp và cánh tay đòn được cân bằng rất khéo léo để xử lý và làm việc với các vật siêu nhỏ, quá nhỏ để có thể dùng các ngón tay. Một loại công cụ thu nhỏ. Trên các tấm bảng có đèn màu. Và có âm thanh phát ra từ chúng.

https://thuviensach.vn

D: Giống như tiếng máy chạy ấy à?

L: Không, không như máy móc của chúng ta. Tần sóng âm thanh kia cao hơn. Hẳn phải có một mối tương quan nào đó giữa âm thanh tôi nghe được với những kiểu ánh sáng khác nhau xuất hiện, nhưng tôi không biết đó là gì.

D: Còn có âm thanh nào khác nữa không?

L: Âm thanh? Có. Cô biết đó là gì không? Chính là âm thanh đó. Tôi đã nói những âm thanh trong phòng nghiên cứu này đều có tần sóng cao, như tiếng máy khoan của nha sĩ ấy. Còn âm thanh kia - mặc dù điều này có lẽ là vô nghĩa, nhưng dù sao tôi cũng sẽ nói ra. Cái tiếng cưa máy vo vo đó - nó là thật. Nó hẳn phải liên quan gì đó đến các động cơ hay gì đó. Đó là tôi đang nói theo ngôn ngữ của Trái Đất chúng ta.

D: Nhưng những cái máy tính khác thì đang phát ra một loại âm thanh khác à?

L: Ồ vâng! Âm thanh đó thì có âm điệu hơn. Nó không thay đổi, nhưng nghe thì du dương hơn. Nó không giống như tiếng cưa máy.

D: Được rồi. Giờ tôi sẽ hỏi cô, cô đã đến đó bằng cách nào? Cô có thể chỉ cần quan sát thôi. Cô không phải trải nghiệm việc đó một lần nữa. Làm thế nào mà cô ở trong căn phòng đó?

L: Tôi sẽ chỉ nói cho cô những gì tôi muốn nói nhé. Cô đừng chỉ tin hoàn toàn vào đó. Đây là điều duy nhất có vẻ có lý. Ý tưởng đã đến trong tâm trí tôi là tôi hẳn đã phải được dịch chuyển tức thời hoặc đưa lên bằng một phương pháp nào đó. Không phải kiểu có phi thuyền đã vào trong phòng ngủ của tôi và làm gì đó đâu. Không, một lần nữa tôi đang nhắc lại hiệu ứng chùm sáng. Nhưng tôi thậm chí còn không biết về nó nữa, bởi vì bây giờ cứ như thể tôi đang có hai tâm trí cùng làm việc vậy.

D: Chỉ nói bất cứ điều gì đến trong tâm trí cô thôi. Đừng lo phân tích về nó.

https://thuviensach.vn

L: (Thở dài) Việc đó như thể tôi đã được bắn thành tia sáng lên tàu thông qua một cách nào đó. Nhưng cơ thể vật chất không phải là bị phân giải như trong phim Star Trek (Du hành giữa các vì sao). Chắc hẳn đó phải là một loại hiệu ứng chùm sáng nào đó, tôi đoán vậy, vì tôi đang nghĩ đến các thực tại vật lý, như là kết cấu của căn nhà tôi chẳng hạn, và nghĩ về việc quay trở lại. Hẳn là họ đã bao phủ cơ thể của tôi bằng chùm sáng vật lý này. Và có thể là phá vỡ cấu trúc phân tử của cơ thể, để nó có thể được bao bọc. Để nó không còn ở dạng rắn nữa. Và rồi chùm sáng làm gì đó với dạng rắn của cơ thể, và lấy đi toàn bộ cấu trúc phân tử qua chùm sáng.

D: Đừng lo lắng về việc nó có nghĩa hay không. Đây là những gì đến trong tâm trí cô, và đó chính là thứ chúng ta đang làm việc.

L: Đây là những gì đến trong tâm trí, phải rồi.

D: Vậy là suốt thời gian ở đó, cô chỉ thấy những sinh vật trông giống nhau đó thôi à?

L: Tôi muốn nói là đã có hai nhóm sinh vật. Nhóm thứ hai là những kẻ thực hiện thí nghiệm. Nhóm đầu tiên là những kẻ mặc đồng phục xanh. Họ trông giống bọ hơn. Cơ thể của họ không cùng kích cỡ với những sinh vật kia. Họ không có lồng ngực. Họ cao hơn, gầy hơn, và dẹt hơn. Và những phần phụ của họ dài hơn.

D: Giống bọ, ý cô là sao?

L: Họ không giống những sinh vật kia. Mắt họ lồi ra, và nằm ở hai bên đầu. Đôi mắt chiếm gần hết phần đầu họ, như một con bọ vậy. Tôi không nhớ có nhìn thấy mũi hay miệng không, nhưng tôi đoán rằng họ hẳn phải có miệng. Và họ không có lồng ngực. Tôi biết đấy, những kẻ kia thì có lồng ngực, như chúng ta có lồng ngực, với một cấu trúc xương. Về mặt cấu trúc, những kẻ này thì giống như một loại… Tôi muốn nói là "bọ ngựa" hoặc "bọ que" to lớn. To như một người chúng ta. Và yếu ớt — nhưng tôi nghĩ họ không thể nào yếu ớt như kiểu một con bọ ngựa mỏng

https://thuviensach.vn

mảnh được. Đó là một loại sinh vật trông xám xịt, vẻ ngoài như côn trùng, với những cánh tay dài lênh khênh. Không có hình hay dạng gì giống loài người cả.

D: (Tôi đang cố gắng có thêm diễn tả). Đầu của họ có trọc luôn không?

L: Không, đầu họ thì khác. Nó giống một con ruồi hơn. Đen đen, nâu nâu, tóc thẳng và dễ gãy, nhưng không có nhiều tóc. Như một con ruồi có lông trên chân nó ấy. Tóc khô và dựng thẳng đứng, chứ không mềm. Cô biết đấy, với những đôi mắt kì dị trọc lốc đó như loại tôi thấy trong phim ấy, với những phần phụ treo lơ lửng.

Diễn tả này khớp với sinh vật mà Phil đã trông thấy trên một phi thuyền, trong quyển sách Keepers of the Garden (Những Người Trông Nom Trái Đất) của tôi. Loại sinh vật này cũng được những người đã bị bắt cóc khác nhìn thấy. Một loại tương tự được Beverly kể lại trong Chương 5.

L: Những người này - họ chẳng phải người - thậm chí còn không có vẻ đã… tiến hóa. Tôi không nói được ý của mình. Họ không có vẻ có trí thông minh. Họ có vẻ giống loài bọ hơn. Người máy, từ này đúng đấy. Một người máy.

D: Cô đã thấy họ khi nào?

L: Họ đã tham gia ngay từ lúc đầu, tôi đoán vậy. Tôi nghĩ họ chính là những kẻ có cái mùi đó. Hẳn là họ. Họ hẳn là một dạng sinh vật bậc thấp như thế nào đó, được sử dụng cho một mục đích nhất định. Những sinh vật này đã có mặt ngay từ lúc bắt đầu nghiên cứu, mà tôi đã không nhớ ra trước đây. Như kiểu tôi đang kể chuyện cho người khác, và rồi một chi tiết đã xảy ra từ đầu chợt xuất hiện. Chà, họ đã ở đó từ đầu. Tôi muốn nói là họ giống như những kẻ tuyển dụng (Cười khẽ).

D: A, từ đó nghe thú vị thật.

L: Và họ đã đưa tôi qua một hành lang và vào căn phòng bốc mùi. (Cô ấy lại nhăn mũi.) Ngay lúc này, tôi thoáng có ấn tượng về… cơ sở của họ, tôi đoán vậy. Tôi không biết vì sao mình lại ở đây nữa.

https://thuviensach.vn

D: Trông nơi đó như thế nào?

L: Tôi có thể nói cho cô… nếu cái mùi này chỉ cần… (Nó lại làm phiền cô ấy lần nữa.)

Tôi liền đưa ra chỉ thị rằng mùi đó sẽ không làm phiền cô ấy nữa trong khi cô nói về các sinh vật.

L: Nó vừa vặn giúp tôi tập trung được sự chú ý. Bây giờ tôi thậm chí còn không ngửi được mùi đó nữa. Ở đó thật tối. Không giống như căn phòng kia. Căn phòng này tối và… ẩm ướt. Nhưng làm sao nó có thể ẩm ướt được nhỉ? tôi không hiểu, nhưng tôi cảm thấy như vậy. Tôi thấy… tôi đoán đó là trang phục. Một loại bộ trang phục nào đó. Chúng nằm trên sàn, giống như quần áo lính cứu hỏa ấy. Cô biết đấy, khi chúng ta hay đến sở cứu hỏa khi còn nhỏ, và cánh đàn ông luôn chất đống giày bốt và tất cả mọi thứ. Tất cả quần áo đó đều chất thành đống, nhưng không có giày bốt thực sự. Quần áo này được làm từ một loại vải nào đó, nhưng nó giống vật liệu làm từ dầu mỏ hơn.

D: Đó là thứ duy nhất cô có thể thấy trong phòng à?

L: Vâng. Tôi đang ngồi trong đó được một lúc.

D: Cô vẫn mặc quần áo trên người khi ở trong đó chứ?

L: Vâng, tôi có. Tôi mặc quần áo ngủ. Ha! Tôi đã mặc một cái áo ngủ, trên đó có dòng chữ, “Bạn không thể đánh chìm cầu vồng.” Thật buồn cười. (Cười khẽ).

D: Vậy đó vẫn là cái áo cô đã mặc khi lên giường. Được rồi. Hãy trở lại trải nghiệm kia nào. Ít nhất sau đó cũng đã có một sinh vật tử tế. Anh ta có làm gì hay trao đổi gì với tôi không?

L: Có, anh ta đã vuốt nhẹ cánh tay tôi, chạm vào mặt tôi, và nhìn vào mắt. Tôi đoán là để trấn an. Tôi nghe… tôi có thể cảm nhận những âm thanh. Không, anh ta

https://thuviensach.vn

không nói chuyện. Khi trấn an tôi, anh ta thậm chí không phát ra kiểu lời nói kì dị như trước đó.

D: Đó có phải là tất cả những gì đã xảy ra ở đó chưa? (Cô ấy thở dài). Tôi nghĩ vậy là đủ rồi. (Cười khẽ).

L: Vâng, tôi nghĩ. Tôi không muốn nhớ lại thêm chút gì nữa.

D: Điều đó hoàn toàn ổn. Nhưng rồi cô được đưa trở lại à?

L: Vâng. Tôi đã được đưa về như thế nào à? (Ngừng lại) Giờ thì tôi và bọn họ đang giao tiếp, khi tôi đang đứng đó trong căn phòng trắng của họ, và tôi lại thấy mình mặc áo ngủ trở lại.

D: Cuộc đối thoại là về cái gì?

L: Tôi không biết. Tôi có thể nhìn thấy chính mình, và tôi thấy hài lòng. Và hiện giờ tôi cảm thấy ổn. Tôi không nhớ.

D: Nó có quan trọng không?

L: Tôi không biết. Tôi hi vọng là không.

D: Nếu nó quan trọng thì Siêu Thức của cô cũng sẽ nhớ được nó thôi.

L: Nó ít nhiều là về… tôi sẽ nói ra. Tôi không biết liệu nó có đúng hay chính xác không. Một lời tạm biệt và, vâng, "Chúng ta sẽ gặp lại nhau." Một kiểu thỏa thuận.

D: Được rồi. Nhưng sau đó cô được đưa về phòng mình như thế nào?

L: Tôi đang đi cùng với người đàn ông tử tế kia qua một hành lang. Và đi qua chỗ bốc mùi nữa. Và giờ chúng tôi đã ra khỏi căn phòng hôi thối. (Ngừng lại) Tôi không thể nhớ được. Tôi thậm chí không thể thấy được điều đó. Nhưng nó hẳn phải cùng là một kiểu chùm sáng kia, bất luận nó là gì.

https://thuviensach.vn

D: Côi có nghĩ cô đã quay về phòng mình bằng cách đó không?

L: Tôi không biết cách nào khác. (Cười khẽ) Tôi chắc chắn là phi thuyền đã không đáp xuống ngay nhà tôi.

D: (Cười) Cô có nhớ mình có thấy được bên ngoài phi thuyền không?

L: Tôi có thể thấy nó ngay lúc này. Nó - không tròn - nó giống hình elip hơn. (Phác tay) Chỗ này sẽ là hình elip, phía dưới thì tròn hơn.

D: Nhưng rồi cuối cùng cô đã trở về phòng mình, và mọi thứ đều ổn, đúng không? (Cô ấy thốt lên một câu cảm thán tích cực.) Vậy là nó cũng không quá tệ. Nó đã kết thúc rồi. Cô cảm thấy thế nào về việc đó?

L: Bây giờ à? Khi tôi xem lại trải nghiệm đó thì tôi đã không thích gì nó. Và tôi không thích cả việc nghĩ đến nó. Nhưng giờ đây nghe tôi có vẻ tức giận, đúng không?

D: Một chút.

L: Nhưng khi tôi lui lại và quan sát, sau khi nó đã kết thúc rồi thì tôi không còn tức giận nữa. Tôi cảm thấy như thế nào về nó ư? Tôi có thực sự muốn biết không? Tôi nghĩ là tôi đã tưởng tượng ra toàn bộ chuyện này.

D: (Cười) Nhưng nếu nó có thể đã thực sự xảy ra thì cô có thấy phiền lòng không?

L: Nó có làm phiền tôi không à? (Trầm ngâm.) Không.

D: Tôi đã nghĩ rằng đó chính là lý do họ không để cô nhớ được, vì họ không muốn cô bị rối trí ngay lúc đó và sau đó.

L: Đúng vậy thật.

https://thuviensach.vn

Sau đó tôi đưa LeeAnn trực tiến và định hướng cho cô ấy. Trước khi đánh thức cô, tôi đã đưa ra nhiều hướng dẫn hướng về sự an lạc để trải nghiệm này sẽ không làm phiền lòng cô ấy.

Sau phiên làm việc, chúng tôi uống một ly và thư giãn một chút trước khi tôi đưa cho cô ấy một tấm bảng và yêu cầu cô vẽ ra những gì cô nhớ được. Cô ấy xin lỗi vì cô không vẽ được như họa sĩ.

Bức vẽ bảng thiết bị, kính hiển vi và thước kẹp, của LeeAnn. Nhiều đối tượng khác cũng đã nhìn thấy cảnh tương tự: bảng điều khiển và màn hình gắn trên các bức tường hình vòng cung, các thiết bị có cần điều khiển để thao tác trên các vật thể nhỏ, kính hiển vi phóng chiếu các tế bào, v.v… lên màn hình lớn hơn. Các bản đồ sao thường được nhìn thấy trên màn hình.

INSIGNIA CRAFT

PHÙ HIỆU PHI THUYỀN

Bức vẽ của LeeAnn về phù hiệu và phi thuyền.

LeeAnn nhận xét một cách mỉa mai, “Chuyện gì đã xảy ra với Ashtar? Tôi thà là du hành với Ashtar cơ.”

Chúng tôi cười, và tôi biết là cô ấy sẽ ổn, mặc dù trải nghiệm này không như cô đã kì vọng. Sau đó, cô ấy dành khá nhiều thời gian để tìm cách xác định cái mùi kinh khủng vẫn còn vương lại trong trí nhớ của mình. Điều đó có vẻ khiến cô ấy bận tâm, và cô quyết tâm tìm cho ra một cách so sánh nào đó.

“Cái mùi đó… không như bất kì thứ gì tôi đã từng ngửi qua. Tôi biết trứng thối bốc mùi ra sao đấy. Nó không giống vậy, bởi vì nó giống như mùi lưu huỳnh. Nó không phải chất hữu cơ. Tôi biết những thứ hữu cơ bốc mùi khủng khiếp như thế nào khi chúng thối rữa ấy. Còn đây là một mùi khác. Mùi này như… mùi khét… giống kim loại. Chúng tôi từng sống ở Chicago ngay cạnh các nhà máy thép. Và

https://thuviensach.vn

mùi này làm tôi nhớ đến cái mùi khi họ nung kim loại. Nó giống như mùi kẽm. Kẽm đốt nóng thì có mùi như thế nào?"

Tôi không có ý kiến. "Tôi không biết. Nhưng nó có giống mùi khét không?"

"Không phải khét! Nó giống mùi thối và chua, nhưng giống như nó có liên quan đến kim loại. Tôi muốn nói là kẽm. Nó cứ nhảy vào đầu tôi. Nhưng tôi không biết kẽm sẽ có mùi thế nào nếu tôi đốt nó. Hoặc như đá phiến. Đá phiến sẽ có mùi thế nào khi tôi đốt nó? Nhưng nó không giống như mùi xác chết đang phân hủy. Nó không giống mùi rác hay bất cứ thứ gì hữu cơ. Nó không như mùi lưu huỳnh. Tôi vẫn muốn nói là nó giống kim loại hơn là hữu cơ."

"Nếu nói thế này có thể an ủi tôi được chút nào, người khác cũng đã ngửi thấy những mùi lạ, và họ cũng đã gặp khó khăn để diễn tả nó."

Một mùi kinh tởm đã được kể lại trong ca đầu tiên mà tôi từng điều tra. Người phụ nữ, Christine, đã gần như phát bệnh khi cô vừa vào một phi thuyền. Cô ấy đã bị choáng bởi một thứ mùi mà cô khó diễn tả được. Thứ gần nhất mà cô có thể tả ra là mùi đó làm cô nhớ đến một thứ đồ điện đang bị đốt, như một động cơ bị cháy. Cô ấy không nghĩ rằng cái mùi đó đến từ chính những sinh vật, mà cho rằng nó đến từ một căn phòng đặt nguồn năng lượng. Khi cô hỏi về nguồn năng lượng, họ nói rằng cô ấy sẽ không hiểu được trừ phi cô có kiến thức về điện từ và các cấu trúc tinh thể. Không có cách hiển nhiên nào để mở cánh cửa dẫn đến căn phòng đó cả.

Nhưng cô đã thấy những sinh vật đó lướt tay qua một số cái điều khiển nào đó, và cửa được mở, các đồ vật di chuyển. Đương nhiên, không có cách nào để biết được liệu hai người phụ nữ này đã ở trên cùng một kiểu phi thuyền hay không, nhưng kì lạ là họ đều cùng mô tả một thứ mùi khó tôiu.

LeeAnn giải thích với tôi vì sao cô ấy đã gặp khó khăn và ngần ngại khi diễn tả lại các sự kiện cho tôi vào đầu buổi thôi miên, khi cô đang trải qua cuộc kiểm tra cơ thể. "Nó giống như là tôi không muốn dính dáng vào. Tôi sẽ thoáng thấy một cảnh

https://thuviensach.vn

của sự kiện đó hoặc biết được chuyện gì đang xảy ra. Giống như có một mặt khác trong tôi đang nói, 'Bạn không muốn làm vậy đâu. Bạn sẽ không nhớ lại chuyện đó nữa.' Có một lúc nó như là, 'Ôi, hãy đưa tôi ra khỏi đây.'" Cô ấy cười khúc khích.

Tôi giải thích, "Cơ chế an toàn trong Siêu Thức của cô sẽ làm vậy nếu nó cho rằng cô chưa sẵn sàng để nhìn vào sự kiện đó."

Cần lưu ý rằng LeeAnn đã tiến vào buổi thôi miên với kì vọng về một trải nghiệm hoàn toàn khác, và nó làm cho lời giải thích của tôi có căn cứ hơn. Nếu cô ấy chỉ tưởng tượng viển vông hẳn cô đã ở trên phi thuyền với Ashtar tóc vàng mắt xanh rồi. Cô ấy hẳn không mơ tưởng đến một việc khó chịu như vậy.

Vài ngày sau, tôi đã gặp lại LeeAnn lần nữa trước khi cô ấy trở về nhà ở Florida. Sau đó, tôi đã viết lại phần lớn cuộc hội thoại của chúng tôi khi tôi vẫn còn nhớ được nó.

Cô ấy nói rằng mình đã dành thời gian suy nghĩ kĩ càng về buổi thôi miên. Nó như thể hai phần não bộ của cô đang đấu tranh với nhau. Điều đầu tiên cô ấy nói là cô muốn xin lỗi tôi. Tôi ngạc nhiên, cô ấy phải xin lỗi tôi vì điều gì mới được chứ? Cô nói xin lỗi vì đã nói với tôi tất cả những lời dối trá và bịa ra câu chuyện kì quặc đó. (Tôi biết rõ hơn, nhưng tôi cứ để cô nói.) Rồi cô ấy nói, một phần khác của cô muốn biết vì sao mình lại bịa ra một câu chuyện biến thái như vậy. Cô ấy đã mong đợi có một trải nghiệm đẹp đẽ. Nếu không được là một trải nghiệm mang tính tôn giáo, thì ít nhất cũng phải có tính trí tuệ. Cô lập luận rằng điều này cho thấy cô ấy hẳn là một kẻ biến thái và bệnh hoạn thì mới có thể nói dối và bịa ra những chuyện kinh tởm như vậy. Cuộc tranh đấu nội tâm này của cô ấy kéo dài trong hai ngày. Nhưng giờ đây cô đã cảm thấy tốt hơn. Cô đã đi đến kết luận rằng, không, cô không biến thái, và không, cô không bệnh hoạn. Cô biết mình vẫn bình thường. Nhưng câu hỏi vẫn ở đó, "Điều đó đến từ đâu vậy? Nó có ý nghĩa gì? Nó có thực không?"

https://thuviensach.vn

Tôi đã nói với cô ấy rằng cô đã mong đợi để mơ mộng và có một trải nghiệm thú vị. Câu chuyện thực sự đã là một cú sốc với cô. Để cô ấy có thể vẽ ra một câu chuyện biến thái bệnh hoạn như được thừa nhận, lẽ ra cô đã có cảm giác thích thú hoặc phấn khích với sự biến thái đó, nhưng thay vào đó cô chỉ cảm thấy ghê tởm. Đối với tôi, điều này củng cố thêm tính xác thực của trải nghiệm và xóa tan giả thuyết rằng đó chỉ là tưởng tượng. Một ý tưởng nữa, mà sau này mới nảy ra trong đầu cô, là có khả năng một điều tương tự cũng đã xảy đến với con trai cô. Ý nghĩ này làm cô ấy cảm thấy đau thắt trong bụng. Như thể, "Mình làm mẹ kiểu gì mà không thể bảo vệ được con mình." Và, "Loại sinh vật nào mà lại muốn làm tổn thương một đứa trẻ chứ." Cô cũng tự vấn về tâm lý của đứa bé và về bất kì sang chấn nào có thể đã xảy đến với tiềm thức của nó. Chúng tôi đã thảo luận về chủ đề này một lúc lâu. Tôi đã nghi ngờ liệu con trai cô ấy đã có liên can hay không, do những ca khác mà tôi đã điều tra. Tôi đã không đề cập đến khả năng này với cô ấy vì tôi không muốn làm cô lo nghĩ. Cô ấy đã tự mình đi đến kết luận này. Điều quan trọng là con trai cô có vẻ không có bất kì kí ức nào trong ý thức về việc này, và tốt hơn là ta cứ để yên như vậy.

Khoảng một tháng sau đó, cô ấy từ Florida gọi cho tôi và dành gần cả tiếng đồng hồ để thảo luận về tất cả những điều này. Cô vẫn gặp khó khăn trong việc xử lý sự kiện đó và đặt nó vào đúng chỗ. Người duy nhất được cô kể cho nghe trải nghiệm này là một người bạn chuyên gia tâm lý, người đã trấn an rằng cô vẫn bình thường, và rằng đó chỉ đơn thuần là chuyện tưởng tượng. Khi LeeAnn hỏi vì sao trải nghiệm đó lại khó chịu với cô như vậy, người bạn kia giải thích đó là do nền giáo dục Công giáo nghiêm khắc của cô, và chắc chắn cô đã bị gieo vào đầu ý nghĩ rằng tình dục là dơ bẩn. Tôi thấy đó là một lời giải thích thú vị, vì sự kiện đó đã không nhất thiết tập trung vào các bộ phận sinh dục của cô. Dĩ nhiên, LeeAnn không chấp nhận lời giải thích đó.

LeeAnn còn nhắc đến một hậu quả bất thường khác. Một ngày nọ, khi đang ở trung tâm thành phố, cô ấy nhìn vào một tòa nhà trắng lớn có cửa kính tối màu - khá phổ

https://thuviensach.vn

biến ở khu đó của Florida do khí hậu nóng. Khi nhìn lên tòa nhà đó, hình ảnh căn phòng màu trắng với cửa quan sát hiện lên trong đầu cô. Và một lần nữa cô lại nghĩ về những sinh vật trên đó đang quan sát mình. Rồi cô tự nhủ rằng điều đó thật điên rồ. Khi nhìn lên tòa nhà một lần nữa, cô chỉ còn thấy những người đang tập thể dục ở đằng sau cửa kính.

Tôi nghĩ rằng cô ấy sẽ bắt đầu đặt trải nghiệm đó vào đúng chỗ và giải quyết nó. Đó chỉ là một ý tưởng thật kì lạ và mới mẻ. Cô ấy là một người thông minh và rất điềm tĩnh, và cô hẳn có thể xử trí việc này mà không có vấn đề gì. Nhưng cô vẫn chưa thể tự mình nghe lại băng ghi âm (Cũng giống những người khác mà tôi đã làm việc cùng). Tôi nói với cô điều này cũng bình thường, và rồi nó sẽ qua thôi.

LeeAnn gọi lại lần nữa khoảng một tuần sau đó, khi đêm đã khuya. Điều đầu tiên cô ấy nói là, "Nói cho tôi sự thật đi. Có thật là chuyện đó đã xảy ra với tôi không?" Đây là một câu hỏi khó. Nó cần được trả lời một cách cẩn thận để không ảnh hưởng đến cuộc sống hàng ngày của cô ấy. Tôi nói với cô, rất khó để diễn tả thế nào là thực tại. Tôi đã nói chuyện với cô ấy một lúc lâu về chủ đề này, và nói với cô rằng chuyện đó có thật hay không đằng nào cũng không thực sự quan trọng. Điều quan trọng là kí ức đó ảnh hưởng đến cô như thế nào. Cuối cùng cô ấy quyết định rằng mình sẽ không đọc thêm bất kì quyển sách nào về UFO nữa. Cô sẽ chỉ dính lấy những quyển sách vật lý siêu hình một thời gian, bởi vì có lẽ cô đã nghĩ về việc đó quá nhiều và vùi đầu vào nó. Tôi đồng ý rằng tốt nhất cô nên gạt chuyện đó ra khỏi tâm trí. Cô ấy sẽ đi nghỉ mát ở Canada, và tôi thấy như vậy là hoàn hảo. Cô còn nói cô đã có một cơn ác mộng vào đêm hôm trước và nó cũng có vẻ rất thật. Vậy nên cô tự thuyết phục mình rằng nếu như cơn ác mộng đó (mà cô chắc chắn đó chỉ là một giấc mơ) mà có vẻ thật như vậy, thì buổi thôi miên kia cũng chỉ liên quan đến một giấc mơ mà thôi. Không hơn, không kém. Tôi nói nếu như vậy làm cô ấy cảm thấy khá hơn thì đó là cách nhìn nhận đúng đắn. Đây cũng là cách Phil đã chọn để đối phó với trải nghiệm của mình, chỉ đơn thuần tin rằng anh đã có một trí tưởng tượng phong phú.

https://thuviensach.vn

Các lời diễn tả của cô ấy về cuộc nghiên cứu cho thấy trải nghiệm này không phải lúc nào cũng chỉ xoay quanh các bộ phận sinh dục như các ca về lấy tinh trùng và trứng. Các sinh vật đó còn nghiên cứu cả chất thải (phân và nước tiểu) và thức ăn chưa tiêu hóa hết.

Có lẽ đây là nguyên do của việc treo ngược người lên, để dễ đưa thức ăn ra khỏi dạ dày hơn. Mặc dù chúng ta thấy khó chịu, nhưng đối với bọn họ nghiên cứu những thứ này có thể lại có giá trị khoa học chân chính. Chúng ta không thể đánh giá những gì mà ta không hiểu hết được.

Những trường hợp dị thường như thế này đã tiếp tục trong nhiều năm. Vào cuối những năm 1990, tôi đã đi đến nhiều nước và điều tra những vụ đã được các nhà điều tra và tâm lý gia khác sàng lọc qua. Tôi không bao giờ biết trước được mỗi ca sẽ dẫn đến điều gì, và vào năm 1997, tôi đã trở nên thành thạo trong việc phát hiện ca nào chỉ là tưởng tượng hoặc chỉ do các cá nhân tìm kiếm sự chú ý. Edith là một trong những người tôi đã làm việc cùng vào tháng 11 năm 1997 ở miền Nam nước Anh. Khi phỏng vấn lần đầu, người ta xác nhận rằng gần đây cô ấy đang bị chứng cuồng ăn. Mặc dù cô đã khẳng định rằng vấn đề đó không còn nữa, bác sĩ của cô lo lắng vì công thức máu của cô vẫn quá khác thường. Tôi nghi ngờ rằng Edith có các vấn đề tâm lý, và ý nghĩ này càng được củng cố khi cô ấy giải thích lý do gây ra chứng cuồng ăn của mình. Cô ấy đang ở độ tuổi bốn mươi (mặc dù trông cô không có vẻ già như thế), con cái đã lớn, và vừa kết hôn với một chàng trai trẻ ở độ tuổi hai mươi. Những người thân của cô dường như là nguồn gốc của nhiều vấn đề của cô ấy, bao gồm cả chuyện này. Họ mắng mỏ và chỉ trích cô, nói, “Anh ta thấy gì ở một bà già như cô chứ?” Cô vốn đã có sẵn vấn đề về lòng tự trọng, phản ánh ra ở việc cô không giữ được việc làm. Những lời nhận xét này không giúp ích được gì, nên cô đã trở nên cuồng ăn với hi vọng làm cho mình quyến rũ hơn. Cá nhân tôi không thấy được mục đích của việc làm này, vì chàng trai kia đã yêu cô vì chính bản thân cô. Tại sao cô cảm thấy cần phải thay đổi? Tôi cho rằng cô cần được tư vấn tâm lý nhiều hơn là những gì tôi có thể làm cho cô, nhất là trong khoảng thời

https://thuviensach.vn

gian có hạn mà tôi sẽ ở bên cô ấy. Mối quan tâm chính của tôi là việc cô ấy tin rằng mình đã có trải nghiệm với UFO và người ngoài hành tinh. Đương nhiên, với bất kì công việc nào kiểu này, bạn cũng phải xem xét toàn bộ tính cách của đối tượng.

Cô ấy giải thích rằng cô đã có những giấc mơ lạ, mà cô nghĩ là có thể liên quan đến người ngoài hành tinh hoặc các linh hồn. Gia đình cô chẳng giúp ích được gì, bởi vì họ không hiểu gì về các hiện tượng huyền bí, và còn thường xuyên chỉ trích Edith vì các mối quan tâm của cô.

Trải nghiệm chính mà cô đã kể lại xảy ra vào năm ngoái (1997). Cô đang ngủ thì tỉnh dậy, nhìn thấy một cái bóng trong phòng đang tiến đến giường mình. Rồi cô không nhớ được gì khác ngoại trừ giấc mơ đến sau đó. Cô đang nằm trên một cái bàn với nhiều bóng người vây quanh. Trong trạng thái ngơ ngẩn mơ màng, cô nghe thấy họ đang thảo luận về mình. Họ nói gì đó về một sai lầm, và đã mất quá nhiều máu. Từ đó cô xác định được rằng họ đã làm gì đó với mình, rằng họ đã lấy máu của mình, và việc này đã gây ra các vấn đề thể chất hiện tại của cô. Cô ấy muốn tôi làm thôi miên để tìm ra: Vì sao họ lại lấy máu của cô, và họ sẽ dùng nó để làm gì? Cô tin rằng nếu trải nghiệm đó là thực thì đó hẳn là một sự kiện tiêu cực.

Khi bắt đầu phiên thôi miên, tôi không biết được liệu có phát hiện ra được gì hay không, vì tôi thực sự tin rằng các vấn đề của người phụ nữ này là do những nguyên nhân tâm lý ẩn sâu bên trong, và câu chuyện về người ngoài hành tinh chỉ đơn thuần là một lời biện hộ để đổ thừa lên một yếu tố ngoại quan không phải là cô. Nếu đúng là vậy, thì Siêu Thức của cô sẽ nói cho tôi biết.

Khi cô ấy đã rơi vào trạng thái thôi miên sâu, tôi hướng dẫn cô trở về căn hộ của cô ấy vào đêm xảy ra sự kiện. (Cô ấy chắc chắn về ngày vì cô viết nhật kí, và các sự kiện được ghi lại trong đó.) Cô đã tỉnh lại từ giấc ngủ sâu vì căn phòng quá lạnh. Rồi cô thông báo một cách lo lắng, “Có cái gì đó ở kia. Nó đang nhìn vào tôi. Nó đang quan sát tôi. Nó đang ở bên giường tôi.”

https://thuviensach.vn

Cô mô tả một vật thể cách cô khoảng hơn 2 tấc, trông giống một bóng đèn màu cam vàng đang phát sáng, với một viên pha lê hoặc kim cương ở chính giữa. Hoảng sợ, cô đang nhìn trộm nó qua góc chăn thì phát hiện những sinh vật khác đã đi vào phòng. Một kẻ thì cao và trông giống con người với nước da nhợt nhạt. Ông ta đi cùng với ba sinh vật nhỏ trông giống các quả cầu màu trắng đang phát sáng. Cô không bị sợ hãi trước chúng, chỉ cảm thấy thích thú. Cô nghĩ chúng rất dễ thương, khi chúng chạm vào cánh tay và mặt cô bằng những ngón tay lạnh như băng. Sinh vật cao lớn giờ đang cầm một thiết bị phát sáng kì lạ. Một luồng sáng lạnh chiếu ra từ đó và nhằm vào giữa trán cô. Ông ta giải thích với cô rằng việc này sẽ không làm tổn hại cô; nó chỉ giúp đưa cô ra khỏi nhà dễ dàng hơn thôi. Cô được yêu cầu nằm thật yên khi một chùm sáng chiếu từ trên xuống bao bọc lấy cô, và rồi cô bắt đầu trôi ra khỏi giường. Bằng cách nào đó, họ đã ở bên ngoài và nổi lên trên. Lúc này, Edith có biểu hiện khó thở, và tôi phải loại bỏ các cảm giác thể chất cho cô. Ngay sau đó, cô đã ở bên trong một con tàu lớn, mặc dù cô không nhớ về việc mình đã có vào đó. Cô được đưa đến một căn phòng sáng, trong đó ánh sáng dường như phát ra từ các bức tường và trần nhà. Trong phòng có nhiều sinh vật khác nữa, mà cô mô tả là khác với những sinh vật nhỏ mềm mại màu trắng đã đi cùng cô. “Những kẻ này xấu hơn. Nhưng không phải họ thực sự xấu, chỉ là trông họ khác. Họ thấp và chắc chắn hơn, có màu nâu tím với cái đầu to béo hơn. Bọn nhỏ màu trắng sáng thì trông mềm mại hơn. Những kẻ này có làn da trông thô ráp.” Cô không thể chạm vào một sinh vật để xem thử, vì giờ đây cô đang nằm trên bàn và không thể cử động.

Sau đó, họ mang một chiếc máy đến cạnh bàn. Cô ấy sợ hãi khi nhìn thấy một tia sáng phát ra từ chiếc máy và đi vào cơ thể mình ở chỗ giữa hai xương sườn bên trái. Cô thốt lên: “Đau quá, nhưng lại không đau!”

Sinh vật cao lớn dùng thần giao cách cảm nói với cô ấy rằng việc đó sẽ không làm cô đau. Họ sẽ sửa chữa những tổn thương mà cô đã gây ra cho dạ dày của mình. Cô tự hỏi tại sao họ lại cho cái máy đó đi vào người cô ấy ở giữa xương sườn, thay

https://thuviensach.vn

vì đi qua miệng. Ông ta giải thích rằng đi vào ở bên sườn thì dễ hơn. Rồi tâm trạng cô đột nhiên chuyển sang trạng thái lo lắng, khi cô nghe thấy - qua thần giao cách cảm - các sinh vật kia nói rằng đã có một sai sót. Dạ dày cô có nhiều thương tổn hơn đã dự đoán. Họ đang lo lắng, vì dạ dày đang chảy máu nhiều hơn. Cần phải sửa chữa nhiều hơn so với suy tính ban đầu. Cô ấy đã mất một lượng máu lớn, và đang yếu dần đi. Cô ấy nghe được những lời này, "Bạn không được gây tổn hại lên cơ thể của mình. Nó rất đặc biệt." Rồi họ dùng ánh sáng để bịt lại chỗ chảy máu.

Tôi tò mò về lý do vì sao cô ấy đã không nhận ra được ảnh hưởng của tình trạng chảy máu bên trong. Họ nói rồi thì cô cũng sẽ nhận ra thôi, nhưng đến lúc đó việc sửa chữa có thể sẽ khó khăn hơn nhiều. Sau đó, họ đưa một chất lỏng màu trắng vào cánh tay cô thông qua một thứ "như cây kim, nhưng lại không phải kim". Họ giải thích rằng họ "đang đưa vào các tế bào máu tốt hơn để chống lại các thiệt hại. Một thứ để làm các tế bào máu hoạt động tốt hơn. Để cho máu có nhiều oxy hơn."

Khi bọn họ chuẩn bị rời phi thuyền, sinh vật cao lớn trao đổi với cô ấy rằng ông ta sẽ quay lại kiểm tra xem cô thế nào. Cô cảm thấy thoải mái với ông và nghĩ rằng mình có biết ông ta. Ông nói hai người bọn họ đã ở bên cạnh nhau từ trước khi cô đến cuộc đời này. Và ông thực sự rất già rồi.

Khoảnh khắc tiếp theo, cô ấy thấy mình đã ở trên giường trong nhà mình. Tâm trí cô ngập tràn những câu hỏi, nhưng chúng nhanh chóng tan biến đi khi cô chìm vào trong giấc ngủ. Sáng hôm sau, cô không còn kí ức nào về sự kiện, ngoại trừ giấc mơ ám chỉ rằng họ đã hại cô khi lấy máu của cô. Giờ đây mọi thứ đã rõ ràng rằng họ chỉ cố giúp đỡ cô ấy, và cô đã tự làm tổn hại cơ thể mình qua những trận nôn mửa liên tục gây ra bởi chứng cuồng ăn.

Các bác sĩ của cô lo lắng vì lượng tế bào trong máu cô thấp đến mức họ không thể hiểu được làm sao cô vẫn có thể hoạt động, và nói rằng lẽ ra cô ấy đã bất tỉnh. Siêu Thức của cô thì nói với tôi không nên lo lắng về lượng máu thấp bất thường đó. Bây giờ như vậy là bình thường đối với cô, và cô có thể hoạt động khá tốt trong

https://thuviensach.vn

tình trạng đó. “Lượng tế bào máu không có ý nghĩa gì cả. Nó chỉ là một con số thấp. Một lượng tế bào thấp thường là dấu hiệu cho lượng oxy trong máu. Nguồn oxy của cô ấy còn lớn hơn mặc dù số tế bào máu thấp hơn.” Vùng dạ dày bị tổn thương đã được chữa lành, và các bác sĩ sẽ không tìm ra được gì với các xét nghiệm của họ. Sự kiện này có lẽ sẽ chỉ được ghi nhận lại như một bí ẩn, và miễn là Edith không gặp vấn đề gì về thể chất nữa thì tốt nhất nên để yên chuyện này.

Đây là một trường hợp cho thấy vấn đề giữa việc tâm trí ý thức diễn giải một giấc mơ phiền toái và đi đến kết luận sai lầm, trong khi thôi miên sâu mới đưa ra hiểu biết đúng đắn về tình huống. Khi chúng tôi thảo luận sau khi Edith đã tỉnh dậy, cô đã có thể hiểu được rằng nhận thức của mình về giấc mơ đã bị sai lệch. Những sinh vật trên phi thuyền không làm hại cô, mà thực sự đã chữa cho cô khỏi những tổn hại mà cô đã tự gây ra do sự phù phiếm và tự ti của mình.

***

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 5 KÍ ỨC BỊ CHÔN VÙI

Sau đó, một người phụ nữ bước vào phòng, và làm rơi một viên nang xuống sàn. Nó nhìn như một viên thuốc con nhộng tan chậm, chỉ khác là nó trong suốt. Nó được cho vào chất lỏng trong các lồng ấp để nuôi thành bọn trẻ. Tôi nghĩ ý cô ấy là viên nang chứa một thứ gì đó được cho vào chất lỏng để giúp bọn trẻ phát triển, nhưng cô ấy nhấn mạnh rằng viên nang chính là đứa bé.

"Nó như là hạt giống để tạo thành đứa bé. Họ cho viên nang vào trong chất lỏng, rồi một đứa bé sẽ phát triển ra từ đó và tiếp tục lớn lên. Nhưng cô ta đã làm rơi viên nang này xuống sàn. Nên tôi đã cúi xuống nhặt nó lên và cho vào túi. Tôi muốn nói cho ai đó về việc này, và cho họ xem viên nang, vì tôi biết đó là cách người ta tạo ra bọn trẻ. Thế là có những người khác trong phòng nói rằng tôi không nên giữ viên nang đó. Tôi sợ, vì họ đã giận dữ với tôi. Ngay lúc đó tôi tỉnh giấc." Carrie nói tiếp, "Dù sao thì, đó là giấc mơ của tôi, và tôi chưa bao giờ quên được nó. Suốt thời gian học đại học, tôi đã mơ thấy những đoạn ngắn của cùng một giấc mơ đó. Tôi cảm thấy như là ban đêm thay vì ngủ thì mình đang làm việc ở phòng nuôi trẻ đó. Thảo nào khi tỉnh giấc tôi thấy mệt mỏi. Tôi không biết liệu điều này có liên quan đến UFO hay không. Tôi là một nghệ sĩ. Tôi là một người sáng tạo. Có thể nó có liên quan đến UFO, hoặc có thể nó chỉ là những giấc mơ. Nếu chúng ta làm thôi miên, tôi có thể không nhớ được gì nhiều hơn những điều tôi đã kể cho chị."

Connie đã ngồi cùng với bạn cô ấy trong buổi thôi miên. Carrie cho tôi những ngày áng chừng mà cô ấy muốn khoanh vùng, và chúng tôi đã nhất trí thử bao quát hết tất cả mọi sự kiện, nếu có thể. Từ kinh nghiệm của mình, tôi biết rằng nếu các sự kiện chỉ đơn thuần là giấc mơ thì siêu thức sẽ nói cho chúng ta biết. Chúng tôi sẽ không biết được cho đến khi cô ấy quay trở về đúng những ngày đó. Carrie tỏ ra là một đối tượng xuất sắc, cô ấy nhanh chóng rơi vào trạng thái thôi miên sâu. Tôi đưa cô ấy về buổi tối mà cô đã xuất hồn và thấy những linh ảnh, đâu đó trong tuần cuối cùng của tháng Bảy năm 1978. Mặc dù ý thức của cô không nhớ được rõ ngày

https://thuviensach.vn

tháng, nhưng dưới sự thôi miên cô ấy đã ngay lập tức cung cấp ngày chính xác: 26 tháng Bảy.

Khi đang mô tả lại việc chuẩn bị đi ngủ đêm hôm đó, cô ấy bỗng trở nên khó chịu. Cô ấy kêu lên như thể sợ hãi, và rồi bắt đầu nức nở. Tôi đưa ra những ám thị nhằm xoa dịu, để cô ấy có thể cho tôi biết chuyện gì đang diễn ra. Tiếng nức nở ngưng lại, và rồi giữa những lần sụt sịt cô ấy giải thích rằng mình đột nhiên cảm thấy rất nặng nề và cảm giác đó thật đáng sợ. Mọi thứ đều tối đen và cô chẳng thể thấy được gì. Thế rồi có cái gì đó bảo cô đừng sợ, và rồi cô được bao trùm bởi một cảm giác yêu thương tuyệt vời. Sau đó, bóng tối chuyển sang màu xám, và dần dần cảnh vật bắt đầu xuất hiện. Cô ấy dường như đang lơ lửng trên các cảnh vật, và đó là một cảm giác khác thường. Cô nhận thức được có một thực thể đang ở bên cạnh mình, nhưng nó chỉ hiện ra như một mảng xám xịt mơ hồ không có hình dạng và vật chất cụ thể. Điều duy nhất để nhận biết được là đôi mắt to, nhưng thậm chí chúng cũng có vẻ lơ lửng và lúc ẩn lúc hiện. Những cảnh vật được chiếu về tương lai của cô giống hệt với kí ức của cô về chúng. Không có chi tiết mới nào được thêm vào.

Cảnh tượng khiến cô ấy phiền não nhất là cảnh cuối cùng về những người đang hấp hối trong một thành phố lớn. Cô đã khóc, giọng run rẩy khi tả lại cảnh đó. “Thật đáng buồn. Có rất nhiều người đang hấp hối. Một số người trong đó sẽ không thể khỏe lại, cho dù tôi có làm gì đi nữa. Tôi đang đưa cho họ thứ gì đó. Và tôi đang ôm họ trong tay, và tôi đang chạm vào họ. Và một vài trong số họ vẫn qua đời. Thật đau lòng khi nhìn thấy điều này. Tôi không thể giúp được tất cả bọn họ. Tôi đang cho họ thứ gì đó, theo lời của thực thể mờ ảo bên cạnh tôi này. Đó là một loại thức ăn. Tôi không biết vì sao họ đã bị bệnh. Nhưng họ đang bám víu vào các lan can. Màu da họ khá kì khôi, trông như có sắc xám, vàng hoặc xanh. Trông họ ốm yếu. Thật xấu xí, và tất cả đều trọc đầu và gầy gò.” Cô ấy đang khóc, “Trông tôi không gầy gò. Tôi không thể bị bệnh. Ông ấy nói với tôi rằng tôi không thể bị bệnh. Tôi phải chăm sóc những người khác. Một số được giúp đỡ, và một số thì

https://thuviensach.vn

không. Chỉ là họ quá đông. Tôi không nghĩ rằng họ bị bệnh do một cuộc chiến tranh. Đó là một loại vật liệu hạt nhân nào đó. Tôi không rõ liệu nó đến từ nguồn nước, hay điều gì đã xảy ra cho họ. Nó như một đám mây, nhưng không có cuộc chiến nào. Nó như một cơn bão. Có thể đó cũng chính là thứ đã làm chết những con cá mà tôi đã nhìn thấy. Nó có gì đó liên quan đến nước, như mưa chẳng hạn."

Cô trở nên xúc động đến mức tôi nghĩ tốt nhất là nên đưa cô ấy ra khỏi khung cảnh tuyệt vọng mà cô không thể làm gì được ấy. "Tôi không thể giúp tất cả bọn họ," cô nhấn mạnh, "nhưng họ khóc, họ khóc. Có quá nhiều người bị bệnh. Tôi không biết họ là ai. Tôi không nhận ra được ai cả. Nhưng tôi cảm thấy rất buồn cho họ, và tôi thương họ." Cô phản đối, "Tôi không biết tại sao lại là tôi. Tại sao tôi lại làm việc đó? Thực thể mờ ảo đó đang nói với tôi rằng tôi không nên sợ hãi việc đó. Tôi đã được gửi đến Trái Đất vì điều này. Tôi không biết, tại sao là tôi. - Ồ, ông ấy có một đôi mắt đẹp. Tôi cảm nhận được tình thương từ ông. Và rồi dường như ông ấy chạm vào trán tôi, mặc dù ông không có ngón tay nào. Và đột nhiên tôi quay lại cơ thể của mình. Tôi đứng dậy, và đi ra khỏi căn phòng đó."

Cô nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm tối đen bên ngoài cửa sổ, và hút một điếu thuốc với vẻ bồn chồn, cố gắng tìm cách giải thích trải nghiệm vừa qua. "Tôi biết mình không phải nằm mơ. Tôi chưa từng ngủ mơ mà ngồi như vậy. Tôi nhớ được tất cả mọi thứ. Ông ấy đã nói tôi phải nhớ nó. Cảnh tượng đó đáng lý sẽ thực sự xảy ra, nhưng tôi không biết ở đâu."

Vì cô ấy bối rối như vậy, tôi nghĩ tốt nhất là chúng tôi nên rời khỏi cảnh đó và chuyển sang trải nghiệm tiếp theo. Rõ ràng là đằng nào chúng tôi cũng chẳng thể có thêm được thông tin nào về nó. Sau khi xoa dịu cô ấy và đưa ra những lời ám thị để thư giãn, tôi đưa cô ấy lùi về tháng Chín năm 1963 khi cô là sinh viên đại học. Cô ngay lập tức trở về thời điểm đó, và mô tả chi tiết căn phòng kí túc của mình và bình luận về người bạn cùng phòng, cũng là bạn thân nhất của cô. Tôi bèn hướng dẫn cô ấy chuyển đến cái đêm mà cô có giấc mơ kì lạ về những đứa bé. Ngay lập tức cô bắt đầu mô tả lại những gì mình đang thấy.

https://thuviensach.vn

C: Tôi đang ở trong một căn phòng. Và tôi trông như… một tình nguyện viên.

D: Một tình nguyện viên?

C: Phải. Chị biết đấy, những cô gái tình nguyện trong bệnh viện ấy.

D: Điều gì làm cô nghĩ rằng cô giống một người tình nguyện?

C: Vì tôi đang ở trong một phòng nuôi trẻ. Có nhiều đứa bé trong đó. Tôi đang mặc một chiếc tạp dề có túi. Đó là lý do tại sao trông tôi như một tình nguyện viên.

— Nhưng tôi sợ bọn trẻ.

D: Tại sao cô lại sợ một đứa bé?

C: Bởi vì chúng trông buồn cười. Chúng có đôi mắt to. Và chúng rất thông minh.

D: Làm thế nào mà cô biết được chúng thông minh?

C: Vì chúng nói chuyện với nhau.

D: Bằng miệng của chúng à?

C: Không. Chúng đang ở trong nước. Mực nước đều ngập quá đầu chúng. Chúng đang chìm trong nước. Giống như là chúng đang hướng suy nghĩ đến nhau, nhưng tôi có thể biết được chúng đang nghĩ gì. Một trong số chúng biết được tôi đang giữ viên nang. Và nó sẽ nói.

D: Cô đang nói về viên nang nào vậy?

C: Viên bị rơi trên sàn nhà ấy. Đó chỉ là một viên nang cũ. Nó như một viên thuốc. Và chị có thể nhìn xuyên qua nó.

D: Không có gì ở trong nó ư?

https://thuviensach.vn

C: Chà, có cái gì đó bên trong, nhưng chị cũng có thể nhìn xuyên qua cả nó. Tôi không nhìn được đó là cái gì.

D: Cô vừa nói một trong số bọn trẻ nói rằng nó sẽ kể chuyện đó ra à?

C: (Giọng trẻ con) Ừ. Nó sẽ mách lẻo về tôi. Và nó đang bực bội với tôi. Tôi có thể nghe thấy nó trong đầu.

Carrie mô tả vật chứa bọn trẻ giống như những cái thùng to có cạnh tròn. Chúng được làm từ một vật liệu giống như nhựa trong. Cô biết nó khác với nhựa, nhưng không cứng như thủy tinh. Có rất nhiều thùng như vậy trong phòng. Cô thử đếm chúng, và nghĩ rằng có ít nhất mười lăm, có thể đến mười bảy, bể chứa như vậy. Chúng được đặt trên một cái gì đó, vì cô có thể nhìn vào chúng mà không cần cúi người. "Và tất cả những cái bể chứa đó đều được nối với nhau bằng một cái ống trong suốt. Đó chính là thứ giữ cho nước luôn đầy. Cái ống này đi đến tất cả các bể chứa đó: giữa bể này với bể kia, cắm vào cái này và đến cái kia, như một cái vòi. Nó đi ra từ bên tường, nơi có các núm để vặn và nút để nhấn. Tôi không biết chúng để làm gì. Tôi không liên quan gì đến phần việc đó. Có người phụ nữ này vào phòng, vặn các nút, và đảm bảo rằng bọn trẻ đều ổn. Cô ấy thích bọn trẻ và nói chuyện với chúng. Công việc của tôi là trông chừng bọn trẻ, chăm sóc chúng. Tôi phải kiểm tra nước. Có nhiệt độ hay thứ gì đó ở bên cạnh mà tôi phải kiểm tra. Bọn trẻ có cái đầu lớn và một cơ thể nhỏ xíu. Tôi không thích chúng. Chúng thật xấu xí."

D: Bọn trẻ lúc nào cũng ở trong nước à?

C: Ừ. Tôi chưa bao giờ thấy chúng ra khỏi nước.

D: Cô đã từng thấy cảnh này trước đây chưa?

C: Có chứ. Rất nhiều lần. Vì vậy mà tôi có thể làm việc ở đây.

https://thuviensach.vn

Cô mô tả người phụ nữ trông như con người bình thường, mặc dù người đó lạnh lùng và trông nghiêm khắc. “Cô ấy là sếp của tôi, nhưng tôi không thích cô ta. Cô ta xấu tính lắm. Ngoại trừ việc cô ta không phải là sếp lớn.”

D: Sếp lớn là ai?

C: Người đàn ông trong căn phòng khác.

D: Cô có biết ông ta trông như thế nào không?

C: Tôi không chắc. Tôi không vào chỗ đó.

D: Trong phòng có bất kì đồ đạc nào hay bất kì thứ gì khác không?

C: Tôi không thấy có bất kì đồ đạc nào. Chỉ có bọn trẻ trong bể chứa thôi. Tôi phải đi lên đi xuống giữa bọn chúng. Tôi phải kiểm tra nhiệt độ và nước, và bảo đảm rằng mức nước đủ cao. Một vài đứa bé nhắm mắt, một số khác thì mở mắt. Bọn chúng trông đều giống nhau. Xấu xí. Một vài bể chứa còn trống. Đó là nơi chị đặt viên nang vào.

D: Cô có thể cho biết việc đó được thực hiện như thế nào không?

C: Cô ta đặt viên nang vào trong một lớp nước cao khoảng hai phân rưỡi. Đổ một ít nước vào bên dưới qua đường ống. Rồi cô ta cho một số thứ khác vào nước, nhưng tôi không biết đó là gì. Cô ta đem mấy thứ đó theo bên mình. Nó ở trong một cái chai nhỏ. Và cô ta cho một nhúm gì đó vào, như kiểu khi nấu ăn chị cho một nhúm cái này và một nhúm cái kia vào ấy. Rồi cô ta đặt viên nang vào trong đó. Sau đó nó tan ra, và bắt đầu phát triển thành một đứa bé.

D: Việc đó có mất nhiều thời gian không?

C: Không. Tôi không chắc là bao lâu vì không phải lúc nào tôi cũng ở đó. Nhưng tôi biết nó không mất nhiều thời gian.

https://thuviensach.vn

D: Cô có nghĩ rằng đó là những đứa trẻ loài người không?

C: Không, vì chúng xấu xí. Nếu là loài người thì hẳn chúng đã mắc bệnh.

D: Cô nghĩ chúng là gì?

C: Tôi không biết.

D: Chà, cô có bao giờ ra khỏi căn phòng này không?

C: Có. Tôi không biết chúng tôi đang ở đâu, nhưng đó là một nơi rộng lớn.

D: Chỗ đó có như một bệnh viện không?

C: (Tạm ngừng, sau đó cẩn thận.) Tôi không biết. Tôi đoán đại loại là vậy. Nó giống như một khu quân sự.

D: Tại sao cô lại cảm thấy nó là khu quân sự?

C: Chị phải nhận lệnh. Chị không thể cứ đi bất cứ nơi nào mình muốn.

D: Làm cách nào cô đến được đó?

C: Chị chỉ tỉnh dậy, và chị đã ở đó rồi.

D: Cô ở đó bao lâu?

C: Ồ, ít nhất là qua đêm.

D: Vậy khi rời khỏi đó thì cô làm thế nào?

C: Chị đi ngủ. Chị tỉnh giấc. Và thấy đó là một giấc mơ.

D: Cô nói rằng cô đã làm việc này nhiều lần?

https://thuviensach.vn

C: Ồ, vâng! Tôi nghĩ phải từ lúc tôi mười bốn hay mười lăm tuổi. Không phải bất kì ai cũng được bọn họ để cho chăm sóc bọn trẻ. Tôi không biết tôi đã đến đó bằng cách nào. Nhưng tôi phải làm việc với bọn trẻ.

D: Cô không có bất kì lựa chọn nào à?

C: Không. Chị không thể rời căn phòng đó.

D: Cô có biết bọn họ làm gì với những đứa bé đó không?

C: Chúng trưởng thành. Và bọn họ có vẻ ngoài trông buồn cười.

D: Cô đã nhìn thấy các sinh vật trưởng thành trông như thế nào chưa?

C: Bọn họ cao, và rất gầy. Họ có cánh tay dài. Tôi chưa từng nhìn gần bọn họ.

D: Khi lớn lên thì khuôn mặt của họ trông thế nào?

C: Cũng giống y như lúc họ còn bé. Xấu xí. Họ có đôi mắt to. Và một khung hàm mỏng, hầu như không có. Và đôi mắt… mắt họ như có dầu. Chúng đổi màu. Chúng có màu đen, và ướt.

D: Chúng đổi thành màu gì?

C: Tím, lam, như dầu vậy. Trông như một vết dầu loang với nhiều sắc màu khác nhau trong đó.

D: Da của họ khi lớn lên có màu gì?

C: Tôi nghĩ những đứa trẻ khi lớn trông khôi hài, với vẻ ngoài có sắc tím, xám, và như bị bệnh. Với bọn trẻ, gần như chị có thể nhìn qua da của chúng. Trong suốt đến mức chị có thể thấy các tĩnh mạch. Và với sinh vật trưởng thành cũng tương tự như vậy.

D: Khi trưởng thành thì bọn họ có mặc trang phục gì không?

https://thuviensach.vn

C: Tôi không nói được. Dù vậy, người đó khá gầy gò. Ông ta có đôi tay dài. Chúng dài đến tận dưới chân ông. Khi tôi nhìn thấy ông ta, ông đang ở phía xa. Ông ta đang đứng trên đầu cầu thang nhìn xuống.

D: Căn phòng đó có cầu thang à?

C: Không. Nó ở bên ngoài phòng. Chị không thể đi ra ngoài. Nó ở bên ngoài cánh cửa, nơi chị không được phép đến. Tôi đã nhìn theo khi người phụ nữ kia đi ra.

D: Nghe như là khu vực đó phải rộng lớn hơn.

C: Đúng vậy. Nó rộng hơn.

D: Thế thì ông ta ở quá xa để cô có thể thấy được tay ông ta. Cô có thể biết được họ có bao nhiêu ngón tay bằng cách nhìn vào bọn trẻ không?

C: Ngón tay của bọn trẻ rất dài. Và chúng có một ngón cái, nhưng nó ở phía trên bàn tay chúng một cách buồn cười. Ngón cái đó ở tít trên cổ tay chúng.

D: Chúng có bao nhiêu ngón tay?

C: Tôi không… Tôi ghét phải chạm vào chúng.

D: Cô có từng phải chạm vào chúng không?

C: Có. Chị phải vuốt thẳng chúng ra ở trong nước. Nếu bọn chúng bị lật, chị chỉ cần cho tay vào và lật chúng lại, để đầu của chúng nằm ngửa. Để chúng không bị lật sấp và bị quấn lại. Bọn trẻ nằm trên cánh tay của chúng hoặc cái gì đó mà không đúng tư thế cho lắm, bởi vì cơ thể của chúng không hoạt động. Thế là tôi phải cho tay mình vào trong nước để lật chúng lại. Và nước có cảm giác khá buồn cười, gần như là có chất bôi trơn trong đó. Công việc của tôi là vậy, nhưng bọn chúng không thích tôi lắm. Đôi khi chúng chỉ nhìn chằm chằm vào chị thôi.

https://thuviensach.vn

D: Những đứa bé này đến từ đâu? Chúng có bố và mẹ không? (Đây là một câu hỏi mà Carrie đã viết lại trước khi chúng tôi bắt đầu thôi miên.)

C: Chúng đến từ một viên nang.

D: Viên nang đó đến từ đâu?

C: Ai đó đã tạo ra nó.

D: Trong một căn phòng khác hay sao?

C: Hẳn phải vậy. Nó không ở trong này.

D: Làm sao cô biết được chúng ở trong viên nang đó?

C: Bởi vì chúng bắt đầu phát triển ra từ viên nang, với một cái đầu và cơ thể bé tí.

D: Chà, cô có biết được vì sao họ tạo ra bọn trẻ đó không?

C: Tôi không biết. Tôi chỉ chăm sóc bọn chúng. Chúng không làm hại gì cả. Chúng chỉ lớn lên thành người trưởng thành. To lớn. Những sinh vật trông khôi hài.

D: Cô có nhìn thấy lúc chúng được đưa ra khỏi nước không?

C: Không. Tôi không được giữ chúng lúc đó.

D: Vậy là cô không biết mình đã đến nơi đó bằng cách nào? Cô chỉ thức dậy và thấy mình ở đó? Rồi cô đi ngủ, và thức dậy trên giường mình vào buổi sáng? (Phải) Và cô không bao giờ biết được khi nào mình sẽ đến đó lần nữa?

C: Không, chị không biết được.

Ngày càng rõ ràng là tôi không thể biết thêm thông tin gì về việc này nữa, vì cô ấy đã không rời khỏi căn phòng đó. Tôi kết thúc buổi thôi miên và đưa cô về trạng thái tỉnh táo hoàn toàn. Từ các dấu hiệu trên cơ thể và khuôn mặt cô ấy, có thể thấy rõ rằng cô đã ở trong trạng thái thôi miên rất sâu. Cô hoàn toàn không cử động. Chỉ

https://thuviensach.vn

khuôn mặt của cô là có biểu hiện. Ngay cả khi khóc, cô cũng không có cử động nào khác. Khi tôi bắt đầu đếm để đưa cô ấy ra khỏi trạng thái thôi miên, cô bắt đầu nhận thức được cơ thể vật chất của mình trở lại, và giật nảy lên rõ rệt. Sau khi tỉnh dậy, cô không nhớ được chút gì về buổi thôi miên nữa.

Sau khi cô ấy hoàn toàn tỉnh táo, tôi đã yêu cầu cô thực hiện một gợi ý tôi đã đưa ra, là vẽ một bức tranh về những đứa bé. Carrie là một nghệ sĩ chuyên nghiệp tài năng, và đã vẽ nhiều bức tranh về chúng sau những giấc mơ ban đầu. Bây giờ, cô ấy vẽ một bản phác thảo thô, mà sau này tôi so sánh với bản sao của các bản vẽ trước mà cô ấy đã gửi cho tôi. Có một vài điểm khác biệt mà cô đã giải thích khi vẽ bức phác thảo. Khi vẽ đến bàn tay của sinh vật trưởng thành, cô vẽ ba ngón thường, và nói rằng bàn tay dài gần bằng cẳng tay. Trong bức tranh cũ thì cô ấy đã vẽ bốn ngón tay. Lần này, cô nói rằng ba ngón tay có cảm giác đúng hơn, và cô sẽ để nó như vậy. Khi vẽ đến bức tranh về những cái lồng ấp, cô nói, "Lần này tôi bị thôi thúc phải vẽ thêm cái gì đó ở hai bên. Giống như thể có thứ gì đó đang kết nối chúng lại. Tôi đã không đưa nó vào bản vẽ ban đầu." Khi vẽ những cái thùng và các ống nối, cô bất chợt rúm người lại và kêu lên, "Ô! Tôi vừa nhớ ra. Tôi đã cho tay vào thứ nước đó."

Chúng tôi cười. Đây rõ ràng là một chi tiết mà cô ấy không nhớ ra trong "giấc mơ" ban đầu, và nó làm cô thấy ghê tởm. Bức vẽ cuối cùng của cô là về sinh vật mà cô đã thoáng nhìn thấy khi người phụ nữ kia mở cánh cửa. Sinh vật đó đang đứng ở đầu một cái cầu thang và có ánh sáng ở phía sau, nên cô không thể nhận ra các đặc điểm. Nhưng cô biết đó là một trong những đứa bé, ở dạng trưởng thành. Khi còn học đại học, cô đã vẽ một bức tranh về sinh vật trưởng thành này đứng trên đỉnh một cái thang xoắn ốc và đang nhìn xuống một nhóm người. Cô đã không biết ý tưởng đó đến từ đâu. Cô gọi bức tranh đó là "Địa ngục của Dante", và cô đã giành được một giải thưởng với nó. Mặc dù đã giữ bức tranh trong vài năm, giờ đây cô không thể tìm ra nó. Khi cô ấy đang phác thảo bản vẽ cho tôi lúc này, cô có ấn tượng rằng đó không phải là cầu thang mà là một loại tia sáng nào đó (có thể ở

https://thuviensach.vn

dạng xoắn ốc, như trong bức tranh cô ấy vẽ bên trong một phi thuyền). Cô hứa sẽ gửi cho tôi bản sao của những bức tranh khác mà cô đã vẽ dựa trên trí nhớ, mặc dù giờ đây có vẻ rằng chúng tôi đã có nhiều chi tiết hơn so với các bức tranh lúc đầu.

Tôi rời nhà Connie lúc nửa đêm, với Carrie vẫn còn hỏi han về buổi thôi miên. Tôi nói với cô ấy rằng Connie sẽ phải nói cho cô về việc đó. Tôi phải về nhà, vì sáng hôm sau tôi phải lái xe đến Little Rock dự một buổi hội thảo. Tôi biết mình sẽ không về đến nhà được trước một giờ sáng, nhưng cũng đáng để được nói chuyện với người phụ nữ này.

Trong những năm kể từ sau sự kiện này, tôi được biết rằng một số nhà điều tra khác đã có được bản sao của bức vẽ về bọn trẻ. Một vài trong số họ nói rằng đó là một ví dụ về cuộc thử nghiệm lai tạo giữa loài người và người ngoài hành tinh, nhưng giả thuyết đó hoàn toàn đi ngược lại với những gì Carrie đã nói khi bị thôi miên. Cô khẳng định rằng những đứa trẻ không phải loài người, mà là người ngoài hành tinh. Bức tranh mà cô đã gửi tôi, vẽ về bên trong của một chiếc phi thuyền, cho thấy rằng trong suốt trải nghiệm kéo dài này, hẳn cô đã có lúc ở bên ngoài căn phòng đó. Tôi đã trình chiếu những bức vẽ này trong các buổi diễn thuyết của mình nhiều năm qua. Tôi đã luôn mô tả bức vẽ đó là về phần bên trong của một phi thuyền mẹ khổng lồ có nhiều tầng. Giờ đây khi viết những dòng này, tôi tự hỏi liệu có kiến giải nào khác hay không. Liệu cô ấy có thể đã ở trong một cơ sở thí nghiệm dưới lòng đất? Ý nghĩ này nảy ra trong đầu tôi vì cô ấy đã đề cập đến một môi trường kiểu quân sự, và thực tế là có một nhân viên khác ở đó có vẻ là con người. Cô chưa bao giờ nói nơi đó ở đâu, chỉ nói rằng mình tỉnh dậy đã ở đó. Cô không bao giờ nói được làm thế nào mình đã được đưa đến nơi đó. Tôi đã cho rằng đó là một phi thuyền mẹ, vì theo kinh nghiệm của tôi, đó là thứ duy nhất có thể hình dung ra mà đủ lớn để chứa được cả một cơ sở như vậy. Giờ đây, tôi lại tự hỏi.

Linh ảnh mà Carrie đã kể về một cảnh tượng thảm họa đã được lặp lại ở nhiều thân chủ khác, không chính xác từng chi tiết, nhưng cũng mô tả các kịch bản tương tự rằng một điều nghiêm trọng nào đó đã xảy đến cho Trái Đất. Tôi thậm chí đã gặp

https://thuviensach.vn

những ca tương tự ở nước ngoài khi thực hiện hồi quy về người ngoài hành tinh, từ những người không hề biết gì về "xu hướng" của người Mỹ trong lĩnh vực này. Thư từ gửi đến tôi cũng chứng minh thực tế rằng nhiều người đã có những linh ảnh tương tự, thông qua những giấc mơ sống động đến ấn tượng, những trải nghiệm xuất hồn, và đơn giản là những thấu ảnh lóe lên. Những cảnh tượng và linh ảnh đó đến từ đâu? Chúng có thực sự là những cái nhìn thoáng qua về tương lai? Hay chúng là những xác suất và khả năng xảy ra trên các dòng thời gian, như Nostradamus đã mô tả trong bộ ba quyển sách của tôi, Conversations With Nostradamus (Đối thoại với Nostradamus)? Nếu chúng là các tương lai khả thi, thì chúng có thể bị ảnh hưởng và thay đổi bởi tâm trí của con người. Đây phải chăng là lý do chúng được hiển lộ cho chúng ta?

Khi tôi gọi cho Carrie để xin phép sử dụng câu chuyện của cô ấy trong quyển sách này, cô kể với tôi rằng cô đã đến gặp một nhà tâm lý khoảng năm năm trước, vì một vấn đề cá nhân không liên quan. Trong những buổi trị liệu của họ, cô đã nói về giấc mơ kì lạ kia. Lời giải thích của nhà tâm lý là Carrie hẳn đã bị lạm dụng tình dục khi còn nhỏ. Đó phải là câu trả lời, còn việc Carrie không có kí ức gì về bất kì vụ lạm dụng nào không quan trọng. Carrie không thấy mối liên hệ nào và tôi cũng không, vì không hề có hàm ý nào về tình dục trong "giấc mơ" hay trong những linh ảnh. Một vài nhà tâm lý và bác sĩ tâm thần, khi đối mặt với điều gì đó bất thường, thay vì khám phá một kiến giải khác thì họ sẽ lại không đi chệch ra khỏi "sách vở". Theo quá trình đào tạo của họ thì không thể có lời giải thích nào khác được.

Bức vẽ của Carrie về bên trong của một phi thuyền.

Carrie vẽ về hình dáng của người ngoài hành tinh.

Carrie vẽ về phòng nuôi trẻ bên trong phi thuyền.

Carrie vẽ một trong số những người ngoài hành tinh.

Carrie vẽ đứa bé ngoài hành tinh.

https://thuviensach.vn

Một người bạn tôi, LeeAnn, là một trường hợp khác về thông tin bị ẩn giấu trong trạng thái tưởng là mơ. Cô ấy là một phụ nữ ở độ tuổi ngoài bốn mươi, dạy học ở Florida cho những trẻ em bị chứng gặp khó khăn trong học tập. Bố mẹ cô ấy là bạn cũ của tôi, và hàng năm cô đều đến Arkansas để thăm họ. Cô vốn đã quan tâm đến các hiện tượng siêu linh, và gần đây là vật lý siêu hình. Bố mẹ cô chẳng hiểu chút gì về những chủ đề này, nên khi cô đến thăm, chúng tôi đã dành nhiều thời gian với nhau để thảo luận về chúng. Năm đó, vào mùa hè năm 1988, chúng tôi vẫn theo thói quen của mình. Chúng tôi sẽ đến một nhà hàng trong khu vực, tìm một chiếc bàn trong góc, và nói chuyện hàng giờ liền, thường là đến tận khi họ đóng cửa. Bố mẹ cô không bao giờ hiểu được chúng tôi có thể nói những chuyện gì mà lâu như vậy.

Trong khi nói chuyện, cô ấy mô tả lại một số trải nghiệm kì lạ đã xảy ra khoảng sáu tháng trước đó. Cô nghĩ rằng chúng có thể là các trải nghiệm xuất hồn, nhưng cô ấy càng nói thì tôi càng nhận ra các dấu hiệu của một vụ UFO bắt cóc kinh điển. Trước vụ việc đó, cô ấy chưa từng đọc qua quyển sách nào về UFO. Còn sau đó, cô ấy đã đọc một quyển sách về Đội quân Ashtar (Ashtar Command, về một nhóm người tự nhận đã nhận được thông điệp của một sinh vật ngoài Trái Đất có tên gọi Ashtar - nd), và nghĩ rằng nếu các trải nghiệm của mình có gì liên quan đến người ngoài không gian, thì chắc chắn phải là kiểu người như thế này: những sinh vật tóc vàng mắt xanh xinh đẹp và nhân từ. Tôi muốn chắc chắn rằng cô ấy thực sự muốn khám phá sự việc đó, bởi vì tôi có cảm giác là nếu đó thực là một ca kinh điển, có thể một điều gì đó được khám phá ra sẽ làm cho cô ấy vỡ mộng. Cô rất hào hứng với việc thử nghiệm, rõ ràng cô ấy tin rằng đó sẽ là một trải nghiệm tuyệt vời. Vậy là chúng tôi sắp xếp thời gian, dành cả buổi chiều cho việc thôi miên.

Dì và cậu của LeeAnn cũng là bạn của tôi, những người chắc chắn sẽ không hiểu nổi bất cứ điều gì trong những chủ đề kì dị này mà cô cháu gái của họ đang quan tâm đến. Vì họ đang đi vắng, chúng tôi biết mình có thể đến nhà của họ mà không bị làm phiền. Chúng tôi ngồi xuống ghế trong phòng khách, và tôi để cho cô ấy kể

https://thuviensach.vn

lại những kí ức về trải nghiệm của cô nhằm mục đích ghi âm. Tôi luôn thích ghi âm lại cuộc phỏng vấn trước, để biết được các kí ức của ý thức. Nếu không, sau này đối tượng có thể nói rằng không có gì mới được hé lộ cả, rằng họ nhớ được tất cả mọi thứ. Phép thôi miên luôn bổ sung các chi tiết mà tại thời điểm xảy ra trải nghiệm chúng chưa được biết đến.

Cô ấy gọi đó là một giấc mơ, vì cô không biết còn có thể gọi nó là một cái gì đó khác, nhưng trải nghiệm đó có những tính chất không giống một giấc mơ.

Cô ấy nhớ được chính xác đêm nào và các hoàn cảnh nào dẫn đến sự kiện đó. Hôm đó, LeeAnn, Mike chồng cô, và Adam con trai của họ, dự định đến thăm bố mẹ chồng cô, nên cô ấy đang giặt đồ vào lúc tối muộn. Mike và Adam đã ngủ, còn cô ấy đang gấp quần áo trong phòng dành cho khách. Thứ đầu tiên cô nhận thấy là những bóng đen nhìn thấy qua khóe mắt. Cô đã nhìn thấy những thứ này một vài lần, và chúng không bao giờ có vẻ liên quan đến những vật bình thường có thể đổ bóng trong căn phòng. Chúng sẽ nằm trên sàn hoặc trên tường, luôn luôn ở tầm thấp. Mỗi khi cô thử tập trung nhìn vào thì chúng không ở đó nữa. Cô chỉ thấy được chúng khi liếc nhìn qua khóe mắt. Những bóng đen này đã được nhiều người kể lại, thường là khi bắt đầu một cuộc chạm trán với người ngoài hành tinh. Dĩ nhiên, người ta có thể liên tưởng chúng với bóng ma hoặc linh hồn, nhưng dường như chúng có mối liên hệ ngày càng nhiều với người ngoài hành tinh.

Tôi có một giả thuyết về việc này, nhưng hiện tại thì chưa thể chứng minh nó được. Càng ngày càng có nhiều suy đoán rằng người ngoài hành tinh và phi thuyền của họ đến từ một chiều không gian khác. Nếu thực là vậy, thì có thể những cái bóng đó là giai đoạn đầu khi họ bắt đầu tiến vào không gian của chúng ta và chưa được hoàn toàn hiện ra. Suy đoán của tôi được củng cố thêm khi cô ấy nhận xét, “Tôi lại nhìn thấy những cái bóng nhỏ đó, và tôi nghĩ, ‘Làm ơn để tôi yên tối nay. Tôi không muốn bị làm phiền.'” Nghe có vẻ như bất thường khi nói vậy mà không suy nghĩ, trừ phi tâm trí cô ấy liên tưởng những cái bóng với một dạng thực thể nào đó.

https://thuviensach.vn

Sau khi gấp xong quần áo, cô đi tắm và quyết định đọc sách một lúc. Lúc đó là khoảng một giờ sáng khi cô nằm xuống để đọc, nhưng lại ngủ thiếp đi ngay lập tức. Cô ấy cho rằng mình đã nằm mơ, nhưng có vẻ đó là một trải nghiệm xuất hồn, vì cô đột nhiên thấy mình đang ở trên nhìn xuống cơ thể của chính mình.

“Điều thú vị và kích thích nhất là khi em nhìn về cơ thể của mình, em đang nhìn nó như nhìn một cái vỏ rỗng. Và em thực sự biết được cảm giác có một cơ thể không hồn là như thế nào. Nhìn thấy một sự hư vô hoàn toàn, một khoảng không hoàn toàn, một sự trống rỗng, và, lần đầu tiên, biết được chính xác cảm giác đó như thế nào. Em đã thực sự hào hứng về điều đó. Không phải là em đang ở hai nơi cùng một lúc. Em có thể thấy cơ thể của mình ở trên giường, nhưng em chắc chắn là mình đang không ở trong nó.”

Và rồi tình hình thay đổi. Cô ấy chợt cảm thấy khẩn trương, và phải trở về cơ thể của mình vì cô cảm thấy mình cần phải đứng dậy và đi vào phòng tắm. Cô đã quay về trong cơ thể của mình, nhưng trước khi kịp đứng dậy, cô nghe thấy một âm thanh lớn và chói ngay trong tai. Cô mô tả nó như tiếng của máy cưa gỗ, rít lên một cách chói tai. Một phần tâm trí đang còn nửa tỉnh nửa mê của cô cố gắng lập luận, “Đang lúc đêm hôm. Nhà hàng xóm ngớ ngẩn nào lại chạy máy cưa vào lúc này cơ chứ?” Cô nói rằng bạn phải xác định mọi thứ theo những gì mà bạn biết. Nhưng cô biết đó không phải lần đầu tiên cô nghe thấy âm thanh này. Có một cảm giác quen thuộc, như thể việc này đã từng xảy ra trước đây.

Trong những năm sau đó, tôi sẽ phát hiện ra nhiều ca khác mà đối tượng nghe thấy âm thanh của động cơ (thường là the thé) vào lúc bắt đầu có một trải nghiệm. Đây là một khía cạnh khác mà sẽ được xếp vào một dạng khuôn mẫu có thể dự đoán được. Nhưng tiếp theo đó cô ấy đã đưa ra những bình luận bất thường và làm cô khó chịu mỗi khi nhớ lại.

Cô có cảm giác cơ thể mình không còn nằm trên giường nữa, mà đang bị treo ngược ở bàn chân. Rồi cô có cảm giác vùng kín của mình đang bị chọc và đâm

https://thuviensach.vn

vào. Nó không như là cảm giác kiểu tình dục, mà giống như do một loại dụng cụ nào đó thì đúng hơn. Và cô lại thấy muốn đi tiểu. Một phần khác trong tâm trí cô đang nói, "Mình sẽ làm ướt cái giường này mất." Cô nói, "Em có cảm giác như đang bị treo ngược lên, nhưng lại liên quan đến việc đi ngủ và ở trên giường. Em nghĩ, thật khác thường. Em muốn quay về cơ thể mình, vì em biết nếu không thì em sẽ làm ướt giường, và cái giường sẽ bị bẩn mất."

Và rồi cô ấy có cảm giác có thứ gì đó (một loại dụng cụ) đang được đưa xuống cổ họng của mình, và cô bắt đầu nôn khan. Cô nghĩ, "Họ sẽ giết mình mất. Mình sẽ bị nôn đến chết." Tiếp đó, một giọt chất lỏng dâng lên cùng với cảm giác khủng khiếp về bữa tối của cô ấy. Cô thực sự có thể ngửi được mùi buồn nôn của dịch mật. Rồi ý nghĩ, "Giờ mình biết cái giường sẽ thành một đống bẩn thỉu mất. Mình không chỉ sẽ làm ướt giường, mà mình còn đang nôn mửa ra nữa. Đây không thể là một giác mơ. Nó quá thực!" Khứu giác của cô nhạy đến mức việc đó hẳn đang phải thực sự xảy ra.

Thế nhưng cảm giác đó biến mất nhanh chóng như khi nó xuất hiện, và rồi cô lại thấy mình nằm trên giường. Cô muốn ngồi dậy, và cô nhìn về hướng cánh cửa kính trượt trong phòng ngủ. "Căn phòng được chiếu sáng, và ý thức của em nghĩ, 'Ôi, sao căn phòng lại sáng thế này, trong khi mình biết bên ngoài đang tối đen. Tại sao lại có ánh sáng đó lọt qua cánh cửa trượt, trong khi mình biết là mình đã không để nó mở?' Thế là em nhìn ra ngoài, hoặc em đã đi ra ngoài. Em không nhớ nữa. Đúng ra ngoài đó phải là sân trong và bể bơi có mái che, nhưng không. Nơi mà lẽ ra phải là bể bơi của em thì lại có một cái bàn. Và có một ánh sáng trắng, sáng rực. Thật đáng sửng sốt, vì em thực sự nghĩ là em đã ở trên giường trong phòng của mình. Thay vào sân và bể bơi thì lại là căn phòng sáng chói này. Và em nhớ đã nhìn thấy nhiều người. Họ có làn da nâu và không hề mặc áo gì cả. Và em đã nghĩ, 'Chuyện gì đã xảy ra cho sân nhà mình vậy? Nếu đây là sân nhà mình, tại sao lại có những người ở trần này xung quanh cái bàn kia?' Cứ như thể em đang quan sát mọi việc từ hai phần của tâm trí mình, và chúng đều chẳng có ý nghĩa gì cả."

https://thuviensach.vn

Đó là những điều cuối cùng cô còn nhớ được. “Em cảm thấy bình tĩnh hơn. Em cảm thấy mình đã hoàn toàn quay trở lại với cơ thể. Em biết là mình đã tỉnh lại, nhưng em không mở mắt ra ngay, vì em không muốn nhìn thấy gì cả. Em không biết mình đã nằm đó bao lâu, nhưng khi mở mắt, em thấy căn phòng đang chìm trong bóng tối như nó đương nhiên phải thế vào ban đêm. Và em nghĩ, “Chúa ơi, mình đã trở lại phòng rồi!’ Và em đang nằm sấp, trong khi em không bao giờ ngủ trong tư thế đó. Nhưng cơ thể em rất thư giãn. Em không nhớ được có bao giờ mình từng thức dậy với một tư thế dễ chịu như vậy hay không nữa. Và giường em không có chút gì lộn xộn. Không có bãi nôn ói, không nước tiểu, tấm đắp thẳng thớm như thể em không di chuyển chút nào. Và đồng hồ chỉ 3 giờ sáng, vậy là hai tiếng đã trôi qua. Em không hề cảm thấy muốn đi vệ sinh. Việc đầu tiên em làm là kiểm tra cửa trượt, và nó vẫn ở nguyên chỗ mà em đã đóng. Em kiểm tra con trai, và chồng em, vẫn đang ngáy trên ghế sa-lông. Mọi thứ đều bình thường. Em liền bật hết đèn lên, đi vào bếp và hút một điếu thuốc. Khi em ngồi đó trong bếp và hút thuốc, em nhìn lên trần nhà và nghĩ, ‘Trông nó đẹp đấy chứ? Cái thực tại vật chất này.’ Và em sờ cái bàn, ‘Ồ, cảm giác này dễ chịu đấy chứ? Cảm giác về một vật chất rắn chắc. Hiện diện ngay ở đây không tốt sao?’ Em đoán, em đã nghĩ đó là một trải nghiệm xuất hồn lạ lùng. Em đã nhận ra rằng thật tốt khi trở lại cơ thể, và thật tốt khi là một phần của thế giới này. Và cũng thật tốt khi có một cơ thể vật chất, và trân trọng cái cơ thể mà em đang có này. Đó là cảm giác của em khi Mike thức dậy và muốn biết em đang làm gì khi dậy vào giờ này. Và em nói, ‘Ôi, anh yêu, chỉ là em đã gặp một giấc mơ kì lạ.'”

Nếu đây là một cơn ác mộng do bệnh tiêu hóa hoặc dạ dày gây ra, tại sao khi tỉnh dậy cô ấy lại cảm thấy bình thường. Cũng không hề có dấu hiệu bị ốm hay nôn ói.

Càng bối rối hơn nữa là, nếu cơ thể cô ấy đã thực sự bị chọc và đâm vào, lẽ ra hôm sau cô ấy phải cảm thấy khó chịu ở những bộ phận đó. Thay vào đó, cô lại cảm thấy ổn, mặc dù bị bối rối. Vậy nên cô đã kết luận đó hẳn phải là một giấc mơ.

https://thuviensach.vn

Sau khi thảo luận, chúng tôi vào phòng ngủ của người dì để làm thôi miên. Khi cô đã vào một trạng thái thôi miên khá tốt, tôi hướng dẫn cô ấy trở về nhà mình vào đêm xảy ra sự kiện, vào tháng Một năm 1988. Cô đang sống lại cảnh gấp quần áo. Cô nghĩ rằng thật thú vị khi cô đang thực sự được nhìn thấy cảnh này.

L: Em thấy được phòng ngủ. Em thấy được mình có những gì trong đó. Em thậm chí còn thấy được những bức tranh trên tường, chứ không phải chỉ nhớ được chúng. Đây giống như một kí ức, nhưng chị có thể hình dung được kí ức ư? Có phải nó là như thế này? Có một sự khác biệt giữa nhìn thấy và nhớ lại chứ.

Tôi phải gạt tâm trí cô ấy ra khỏi việc cố gắng phân tích tình hình, và tập trung vào việc chỉ tường thuật những gì cô đang nhìn thấy. Nếu đối tượng cứ tiếp tục phân tích, não họ sẽ chuyển sang khía cạnh phán xét, và thay đổi quá trình thôi miên. Tôi giải thích rằng chỉ tường thuật thôi sẽ giúp dễ nhớ hơn.

L: Nhưng thế thì em lại không tham dự gì vào đó cả.

D: Nếu em không muốn tham dự, thì em không nhất thiết phải làm thế. Em có quyền lựa chọn. Em có thể nhìn mọi việc như một người quan sát nếu em muốn. Tất cả là tùy em. Quyền kiểm soát là ở em.

Cô ấy tiếp tục mô tả căn phòng. Và rồi nhận thấy những cái bóng.

L: Chúng luôn chỉ ở gần sát mặt đất. Em không bao giờ thực sự có thể nhìn rõ chúng cả. Chúng không giống những cái bóng trên tường, những cái bóng đó thì cố định theo các đồ vật. Còn những cái bóng này chỉ dường như xuất hiện ở đó, rồi chúng nhanh chóng biến mất.

Sau khi gấp xong quần áo, cô muốn đi nằm vì đã mệt. Cô đi ngủ ngay lập tức, và khi tôi hỏi có phải cô ấy đã ngủ suốt đêm không, cô thì thầm, “Không”. Nhưng thay vì nói với tôi tại sao, cô bắt đầu tỏ ra căng thẳng. Các cử động trên mặt và cơ thể của cô cho thấy có điều gì đó đang xảy ra, nhưng cô không nói. Cuối cùng, cô thở dài và nói, “Em không muốn nhắc lại nó.” Tôi đưa ra những lời ám thị để làm

https://thuviensach.vn

cô ấy thoải mái và nhấn mạnh rằng cô hoàn toàn an toàn, và sẽ không sao cả khi cô ấy nhìn vào sự việc như một người tường thuật khách quan. Tôi nói như vậy mất vài phút để giúp cô ấy được tự tin. Cô thở sâu và không đều, và tôi biết điều gì đó đang xảy ra. Trong suốt khoảng thời gian này khi cô ấy không nói chuyện, cô cứ đưa tay ra và chạm nhẹ vào cánh tay tôi. Như thể cô muốn chắc chắn rằng tôi đang ở đó, và cô ấy không đơn độc. Cô tiếp tục hành động như vậy một cách đều đặn. Việc đó dường như giúp cô ấy biết rằng tôi thực sự đang ở đó và không bỏ rơi cô. Cô dường như bị cuốn vào những gì đang xảy ra, đến nỗi tôi bị mất tập trung khi đặt câu hỏi. Nhưng việc đó cũng giúp cô ấy chú ý trở lại đến tôi. Chắc chắn là cô đang quan sát và trải nghiệm điều gì đó, và không có động lực để nói chuyện. Cuối cùng cô bật ra, “Thật là điên rồ!” Tôi đảm bảo với cô ấy rằng tôi đã nghe thấy quá nhiều chuyện kì lạ, và bất kì điều gì cô ấy nói cũng sẽ không làm tôi ngạc nhiên. Tôi cố gắng thuyết phục cô ấy rằng nếu cô bắt đầu kể cho tôi nghe, mọi chuyện sẽ trở nên dễ dàng hơn.

L: Chị đang ở đó chứ? Ổn không?

D: Chị ở ngay đây. Và chị sẽ ở đây với em trong suốt quá trình này. Em sẽ không đơn độc. Dù câu chuyện nghe có kì lạ đến thế nào cũng không sao. Em đang nhìn thấy gì?

L: (Cuối cùng cô ấy cũng bắt đầu tường thuật.) Em đang ở trong. Em không ở nhà mình. Và họ đang nói chuyện, nhưng em không biết họ đang nói cái gì. Em không thích chỗ đó.

D: Trông nó như thế nào?

L: Chúng em đang ở trong phòng kín. Đó là một căn phòng. Em cũng chẳng thích mùi của nó chút nào.

Cô ấy làm những biểu hiện rõ ràng trên khuôn mặt như thể cô đang ngửi thấy thứ gì đó khó chịu và kinh tởm, như nhăn mũi, v.v… Khi tôi yêu cầu cô ấy mô tả lại

https://thuviensach.vn

mùi đó, cô rất khó khăn nhưng cũng quyết tâm để mô tả cho chính xác. Điều này càng khó hơn vì cô không thể nào liên kết chính xác cái mùi đó với bất kì thứ gì quen thuộc. “Không sạch sẽ. Thối rữa. Không giống mùi vật chết. Nó không như mùi phân ủ. Không giống cá ươn. Nó chỉ có mùi hăng, nếu đúng là từ này. Có mức độ thối rữa cao hơn, mặc dù nghe chẳng có nghĩa gì. Như là thối rữa nhầy nhụa. Nó không như bất kì thứ gì em đã từng ngửi thấy trước đây. Cũng không giống dịch mật. Còn tệ hơn dịch mật.” Cô làm một vẻ mặt chán ghét, và có vẻ không thoải mái với nó. Vì thế, tôi đã đưa ra ám thị rằng cô ấy sẽ không bị quấy rầy bởi mùi đó khi cô mô tả lại sự kiện. Bằng cách này, chúng tôi có thể ngăn không cho nó làm phiền cô ấy.

L: Đó là một căn phòng, nhưng không như em tưởng. Có người ở đó. Ừm! (Mỉm cười) Không phải là Ashtar.

Tôi muốn cô ấy tả lại những gì cô đang nhìn thấy, nhưng cô rơi vào im lặng và chỉ quan sát. Rõ ràng cô ấy bị căng thẳng vì điều gì đó cô đang chứng kiến. Tôi có thể phân biệt điều này rõ từ các cử động của mặt và mắt cô, hơn là từ các cử động của cơ thể. Hơi thở của cô to và không thoải mái. Cử động chính của cơ thể cô ấy là khi cô vươn ra để chạm vào cánh tay tôi, để yên tâm là tôi vẫn ở đó. Cô đang bị cuốn vào việc trải nghiệm bất cứ thứ gì đang diễn ra.

Đột nhiên cô ấy thốt lên, “Tại sao họ không dừng lại đi? Họ cứ chọc vào người em. Như là em cảm thấy nhiều hơn là nhìn thấy việc đó ấy.” Tôi cố gắng kiên nhẫn thuyết phục cô ấy nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra, và như thể việc tôi cứ hỏi han kéo sự chú ý của cô trở lại với tôi. “Đôi mắt của họ rất to,” cô nói với một tiếng thở dài. “Việc đó không như em đã hi vọng. Em đã mong rằng đó phải là một cuộc gặp gỡ mang tính tâm linh nhiều hơn. Một cuộc gặp gỡ có trí tuệ.” Sau một lúc dừng lại, cô tiếp, “Nó đã ngừng lại rồi. Giờ em nghĩ là em đang ở trên một cái bàn.” Rồi cô ấy bắt đầu mô tả những người ở trong phòng. “Đầu của họ có màu nâu nhạt, nhưng không phải màu be. Đúng hơn là màu rám nắng. Em đoán họ mặc một bộ quần áo, nhưng đầu họ luôn để trần. Cánh tay họ dài hơn tay chúng ta. Họ

https://thuviensach.vn

không cao. Họ không có nhiều lông. Nhìn họ giống với những người trong quyển sách Communion (tạm dịch, Hiệp thông), ngoại trừ việc họ có nhiều nếp nhăn hơn. Mắt của họ có hình như quả hạnh, và tỉ lệ với phần còn lại của gương mặt, mắt họ to. Lớn hơn mắt chúng ta, và không có tròng trắng. Con ngươi của họ rất lớn, và mống mắt rất tối màu, gần như màu nâu đen. Họ thực sự không có mũi, chỉ có những cái lỗ, và không có phần mở rộng hay bất cứ cái gì như vậy. Họ cũng chẳng có tai, chỉ có lỗ. Miệng họ không giống như chúng ta, không có môi hay răng."

D: Họ có nhiều nếp nhăn hơn ở chỗ nào?

L: Cánh tay họ nhăn hơn. Và cổ họ cũng nhăn, như da thuộc. Chị biết, kiểu như mấy con chó có nếp nhăn ấy?

D: Như nếp gấp à?

L: Nếp gấp nghe hay đấy. Ở vùng vai họ không có nếp nào, nhưng hễ chỗ nào có khớp chuyển động thì có nếp nhăn. Ở khuỷu tay, và ở mặt trong cẳng tay.

D: Mặt của họ có nhăn không?

L: Không, mặt họ thì trơn và căng, mịn như thể một chiếc túi da loại tốt. Không phải mềm mại như làn da, mà trông như da thuộc, nhưng cổ của họ thì nhăn hơn, và gầy gò.

Cô ấy mô tả bàn tay của những người đó như có ba ngón tay: hai ngón thường và một ngón cái ở đối diện. Cô thử nhìn bàn chân họ. "Họ có khớp như chúng ta. Họ có vai, khuỷu tay và đầu gối. Nhưng bàn chân họ lại không như chúng ta. Chúng phẳng hơn. Chúng không nhô cao như bàn chân chúng ta, và gót chân rộng hơn. Và em không nhìn thấy ngón chân."

Những điều này tương tự như các mô tả về bàn chân của những người ngoài hành tinh, rõ nhất là trong quyển Legacy From the Stars (Di sản của những vì sao).

https://thuviensach.vn

Trong quyển sách đó, chúng được mô tả như chân vịt hoặc như găng tay làm bếp: một cấu trúc phẳng, nhưng giữa các ngón không có màng dính.

D: Ngón tay họ có móng không?

L: Em không nhớ. Nhưng nếu phải đoán thì em sẽ nói là không.

Điều này cũng như trong các báo cáo. Sinh vật này thường không có tóc, nên họ cũng sẽ không có móng. Móng được tạo thành từ cùng một cấu trúc tế bào như tóc, nên có vẻ như loại sinh vật này không có gen để tạo ra tóc.

L: Họ đang chọc vào người em. Em không hề thích việc đó một chút nào. Không hề. Giờ thì ổn rồi. Nó kinh tởm ở chỗ ta chỉ bị thúc và chọc vào, và bị mắc kẹt trong tình trạng đó. Nó còn tệ hơn so với khi chị đang mang thai và bị người ta chọc thúc vào người.

Tôi đã thử làm cho cô ấy nói cho tôi biết họ đã chọc và thúc vào ở chỗ nào, nhưng cô không thoải mái khi thảo luận về việc đó. Thế nên tôi đã hỏi liệu bọn họ có dùng thứ gì không, và cô ấy cố gắng mô tả những dụng cụ mà cô nhìn thấy. "Chúng lạnh, và trơn láng. Em đoán là như kim loại. Không phải như thép không gỉ. Chị có biết cảm giác khi chị đến chỗ bác sĩ phụ khoa, đôi khi các dụng cụ đều lạnh lẽo ấy? Nhưng những thứ này lại không phải dụng cụ của bác sĩ phụ khoa. Một cái thì dài như ống hút, với một cấu trúc gì đó ở phía cuối, như để cạo hoặc làm gì đó. Cái đó là để họ kiểm tra phần thân dưới."

Sau đó LeeAnn mô tả nơi cất giữ các dụng cụ, "Có một khu quầy được làm từ một loại vật liệu màu trắng. Mọi thứ trong phòng đều được gắn âm vào tường. Chỗ quầy, các ngăn kéo, mọi thứ, đều trượt ra trượt vào từ mặt tường này. Nếu chị muốn đặt một đồ vật lên một cái gì đó, chị sẽ phải kéo cái đó ra từ tường. Em đoán họ làm như vậy để bất cứ khi nào họ di chuyển hoặc làm gì đó, nhất thiết không được có đồ đạc trong phòng. Mọi thứ đều được đẩy vào trong tường."

https://thuviensach.vn

Tôi yêu cầu cô mô tả các dụng cụ khác, nhưng cô ấy đã chuyển sự tập trung ra xung quanh. “Em không thích ở đây. Căn phòng này hình tròn. Trong phòng có ánh sáng. Em đã nói vậy à? Em không còn nằm nữa, nhưng khi chị nằm trên bàn thì có ánh đèn phía trên. Nhưng rồi họ lại treo ngược chị lên.” Đây rõ ràng là phần khiến cô ấy bị ảnh hưởng và cô không thể tả lại chuyện gì đang xảy ra. Bây giờ cô đã có thể kể cho tôi vì nó đã kết thúc rồi. “Chị có cảm giác như mình đang bị móc vào những cái bàn đạp lên ngựa. Và ở đó chị cảm thấy mình như một súc thịt. Bị treo từ chân, và đầu thì chúc xuống.

D: Một tư thế không thoải mái lắm nhỉ.

L: Không. (Ngừng lại) Trên người em không có quần áo gì cả. Em đã không mặc gì trên người khi họ làm như vậy. Nhưng giờ thì ổn rồi. Cái mùi kia cũng đã biến mất. Nó thật tệ, đó là một việc khác. Đó là ở một nơi khác, một căn phòng khác. Còn căn phòng này thì sạch sẽ.

D: Cái mùi đó đến từ nơi khác à?

L: Căn phòng đó không sạch sẽ, mặc kệ là nó ở chỗ nào. Còn căn phòng này thì sạch bong. Không còn bốc mùi nữa. Ngoại trừ… họ không nên làm vậy với người khác. Họ không nên chọc vào người. Ý em là, như thể họ chẳng tôn trọng cơ thể em một chút nào. Ha! Thật là một cú sốc lớn, LeeAnn! Mọi thứ lẽ ra không phải là thế này.

D: Có bao nhiêu người ở đó vậy?

L: Có một người thì chọc vào người em. Và có hai người khác - người? Ha! - chỉ đứng đó nhìn và nói chuyện. Nhưng em không biết họ đang nói cái gì.

D: Họ có phát ra âm thanh không?

L: Có, họ đang phát ra âm thanh, nhưng em thậm chí còn không thể tả lại thứ âm thanh đó. Có một cấu trúc âm điệu trong ngôn ngữ của họ, so với từ ngữ. Nó tương

https://thuviensach.vn

tự như nhạc điệu, nhưng kiểu nói của họ nghe có vẻ rỗng hơn. Như thể chị đang nói chuyện thông qua… (mô tả một cách khó khăn)… một cái máy thay thế cho dây thanh quản của chị. Nhưng đó là một âm thanh rỗng. Như thể chị đang truyền tiếng nói của mình thông qua một chiếc đàn ống, nhưng không phải là đàn ống. Một dạng âm thanh trống rỗng. Không phải máy tính. Một loại âm thanh cơ khí. Trống rỗng.

Tôi có thể hiểu được định nghĩa này, vì tôi có biết một người đàn ông đã dùng một chiếc máy để thay cho các dây thanh quản của anh ta, vốn đã bị cắt bỏ do ung thư. Tôi có thể hiểu được lời của anh ấy một khi tôi đã quen được với âm thanh đó. Nhưng nó tạo ra một hiệu ứng rung đơn điệu.

Mô tả này tương tự như lời của Penny trong quyển Legacy From the Stars (Di sản của những vì sao). Cô ấy cũng nói rằng mình đã nghe thấy các sinh vật phát ra nhạc điệu thay vì từ ngữ.

D: Tất cả bọn họ nhìn có giống nhau không?

L: Về cơ bản thì bọn họ nhìn giống nhau, chỉ có đôi mắt là khác.

D: Khác như thế nào?

L: Đôi mắt của họ khác nhau hoặc khuôn mặt của họ khác nhau, nói về sự nhạy cảm. Giống như tất cả người da trắng nhìn giống nhau, họ đều là người da trắng. Tất cả những người da đen đều có màu da đen. Có những điểm tương đồng, đúng không? Nhưng chị phân biệt người ta bằng mắt của họ, hoặc bất cứ cái gì khác. Và hiện giờ có những đôi mắt rất ôn hòa. Chị thấy đấy, giờ thì em cảm thấy ổn. Em không còn bị treo lên trên kia nữa. Và người mà em đang nhìn đây có đôi mắt rất ôn hòa. Cùng hình dạng, nhưng chúng… quan tâm hơn. Anh ta đã ở đó từ trước, nhưng chỉ theo dõi. Anh ta không phải là người đã làm cái việc chọc thúc vào người em.

D: Em có nhìn được họ làm gì khác không?

https://thuviensach.vn

L: Có, em nghĩ là em nhìn thấy. Em không thích nói về việc đó.

D: Được rồi. Bây giờ chị chỉ muốn lấy hết thông tin, và em sẽ không phải làm việc đó một lần nữa.

L: Chúng ta sẽ không làm lại nữa, được chứ?

D: Đúng vậy.

L: Không, chúng ta sẽ không làm việc đó. Em sẽ nói về nó thay vì làm lại nó. Được chứ?

D: Em làm được mà. Chỉ cần kể chị nghe chuyện gì đã xảy ra.

L: Được rồi, em cảm thấy — không, em không cảm thấy — em nhìn thấy. Họ lấy mẫu phân. Và có vẻ như họ đang bắn một loại tia la-ze hoặc gì đó vào đó. Họ đang ở trong góc đằng kia. Không hẳn là một góc nữa, vì căn phòng hình tròn mà. Có âm thanh phát ra từ máy. Kiểu như âm thanh mà em đã nghe, nhưng không hoàn toàn giống như em đã nhớ. Nó có một tần số cao mà em đoán là loại tần số phát ra từ một chùm ánh sáng. (Đây có thể là tiếng cưa máy mà cô ấy đã nghe khi cô nghĩ cô đang ở trên giường mình.) Họ lấy mẫu chất thải. Em không thấy được họ đang làm gì với nó. Em không chọn nhìn thấy. Nhưng em nghĩ… cái gì đó nghĩ, "Tại sao phải bận tâm đến những gì họ đang làm? Như vậy để làm gì chứ?" Người tử tế kia, người đàn ông… sinh vật có đôi mắt ôn hòa nhạy cảm. Ít nhất họ còn có sự tôn trọng. Sau khi em được thả xuống khỏi tư thế treo ngược. Treo lên, em không thích điều đó. Anh ấy ở đó, ít nhất để giúp em bình tĩnh lại, không phải chỉ vì em cảm thấy lo lắng. Em chỉ cảm thấy kiểu như, "Tại sao họ lại làm những thứ bệnh hoạn này?" Và nó không phải như là bệnh hoạn biến thái. Nó giống như điều tra, em đoán vậy, về mặt khoa học, so với việc… (Cô ấy gặp khó khăn khi giải thích) xâm phạm. Nhưng ít ra cũng tốt là họ còn có sự nhạy cảm để trấn an chị sau việc kiểm tra.

https://thuviensach.vn

Một cá nhân chu đáo tương tự như vậy cũng đã được những thân chủ khác nhìn thấy và đã được ghi lại trong các quyển sách khác của tôi. Họ thường mô tả sinh vật đó như là một dạng "y tá" giúp trấn an họ, đôi khi chỉ là với biểu cảm trong ánh mắt. Vài người nói rằng, mặc dù họ không phân biệt được giới tính, nhưng có một cảm giác nữ tính ở sinh vật đó.

D: Em nói họ mặc bộ trang phục à?

L: Phải, những người bốc mùi thì có. Họ mặc quần áo màu xanh. Những người khác ở trong phòng thí nghiệm thì mặc cùng một loại áo liền quần màu trắng. Đó là một môi trường vô trùng hơn. Áo của họ cũng có cổ áo cao, vì cổ của họ dài. Một phần cổ được che kín. Những nếp gấp nằm ở trên cổ áo. (Tôi đang hình dung ra cổ áo kiểu Tàu).

D: Em có nhìn thấy phù hiệu hoặc bất cứ thứ gì giống vậy trên áo họ không?

L: Để em xem. (Tạm ngừng) Chị đừng tin hết nhé. Đây là điều đã xuất hiện, được chứ? Đó là một hình tròn. Và phía trên tâm điểm là ba đường lượn sóng. Đó là một biểu tượng về bình an, em đoán vậy.

D: Biểu tượng đó nằm ở đâu?

L: Ồ, chị sẽ đeo nó trên ngực. (Tay cô ấy ra hiệu cho thấy nó nằm ở vai trái). nghĩ nó ở trên những bộ đồng phục trắng.

Tôi chỉ thị cho cô ấy rằng cô sẽ nhớ được biểu tượng và có thể vẽ nó ra cho tôi khi cô tỉnh dậy. Sau đó, tôi muốn biết trong phòng còn bất kì điều gì khác mà cô ấy nhớ được hay không.

L: Trong phòng có ánh sáng. Em không biết ánh sáng đến từ đâu, ngoại trừ cái đèn chính từ phía trên cái bàn. Nó to và tròn, nhưng không phải là đèn huỳnh quang. Nó không tỏa nhiệt như loại đèn khi chị ở trong phòng nha sĩ. Chị biết cái đèn đó nóng như thế nào rồi đấy? Cái đèn này thì không nóng như vậy, hoặc giống như

https://thuviensach.vn

em tưởng tượng một bóng đèn trong phòng mổ tỏa nhiệt ra. Cái đèn này sáng tương tự vậy, nhưng chị không cảm thấy bất kì sức nóng nào từ nó. Căn phòng sáng, nhưng em không biết nguồn ánh sáng. Có vẻ như nó đang chiếu ra từ các bức tường, nhưng em không thấy được bất kì thiết bị chiếu sáng nào mà em có thể nhận ra, vì vậy em không biết được điểm trung tâm hoặc nguồn phát sáng.

Mô tả này đã được lặp lại trong những ca UFO khác, rằng nguồn sáng dường như đến từ trần và tường, như thể toàn bộ các bề mặt đều phát sáng.

L: Căn phòng này có một thanh được bắt vít vào tường, tương tự như kiểu thanh thép không gỉ để người khuyết tật bám vào. Không phải thanh ngang, mà là một cây cột chạy vòng quanh bức tường. Nó nhẵn như thép không gỉ, nhưng không lạnh. Các bức tường thì cong, như ở trong một căn phòng hình tròn lớn. Em nói là "lớn", nhưng nó không thực sự lớn. Quy mô của nó không lớn. Nếu chị đang nằm và nhìn lên, có một nơi giống như phòng quan sát để người ta, hoặc các sinh vật, có thể nhìn xuống và quan sát những gì đang xảy ra trong phạm vi của phòng nghiên cứu này. Em muốn nói là nó được làm bằng kính. Nó trong suốt, nhưng có lẽ không phải kính. Nhưng là một vật liệu gì đó có thể ngăn chặn vi trùng phát tán, hoặc ngăn những thứ ngoài ý muốn tiếp xúc với bất cứ điều gì đang diễn ra. Gần như một phòng quan sát mà chị thấy trong bệnh viện. Nhưng trong các bệnh viện, em nghĩ rằng phòng quan sát được đặt ở xa hơn. Ở đây thì không giống vậy. Nó như các cửa sổ bằng kính, và đằng sau đó chị có thể thấy người ta đang đứng và quan sát. Nhưng không giống như trong bệnh viện mà chị thấy trên TV, có những sinh viên đứng xung quanh và quan sát. Nó không giống vậy.

D: Những sinh vật đằng sau tấm kính có cùng chủng loại với những kẻ trong phòng không? (Có) Em còn thấy được bất kì đồ vật gì khác trong phòng không?

L: Em muốn nói là… nó không phải một chiếc máy tính như chúng ta nghĩ, với bàn phím và màn hình. Nó không giống vậy chút nào. Có nhiều màn hình, em đoán thế, nhưng không như màn hình của chúng ta. Những thứ này ít nhiều được gắn

https://thuviensach.vn

liền vào tường để làm bất cứ công năng nào của chúng. Chúng dường như được làm từ cùng một kim loại đó, như thép không gỉ, và có các bảng và nút ở bên cạnh. Có nhiều trạm làm việc khác nhau quanh các bức tường trong phòng. Một trạm có một cái kính hiển vi trông vô cùng phức tạp, và bất cứ thứ gì họ đang làm việc đều được hiển thị lên màn hình phía trên đó. Một trạm khác có một cặp gồm thước kẹp và cánh tay đòn được cân bằng rất khéo léo để xử lý và làm việc với các vật siêu nhỏ, quá nhỏ để có thể dùng các ngón tay. Một loại công cụ thu nhỏ. Trên các tấm bảng có đèn màu. Và có âm thanh phát ra từ chúng.

D: Giống như tiếng máy chạy ấy à?

L: Không, không như máy móc của chúng ta. Tần sóng âm thanh kia cao hơn. Hẳn phải có một mối tương quan nào đó giữa âm thanh chị nghe được với những kiểu ánh sáng khác nhau xuất hiện, nhưng em không biết đó là gì.

D: Còn có âm thanh nào khác nữa không?

L: m thanh? Có. Chị biết đó là gì không? Chính là âm thanh đó. Em đã nói những âm thanh trong phòng nghiên cứu này đều có tần sóng cao, như tiếng máy khoan của nha sĩ ấy. Còn âm thanh kia - mặc dù điều này có lẽ là vô nghĩa, nhưng dù sao em cũng sẽ nói ra. Cái tiếng cưa máy vo vo đó - nó là thật. Nó hẳn phải liên quan gì đó đến các động cơ hay gì đó. Đó là em đang nói theo ngôn ngữ của Trái Đất chúng ta.

D: Nhưng những cái máy tính khác thì đang phát ra một loại âm thanh khác à?

L: Ồ vâng! m thanh đó thì có âm điệu hơn. Nó không thay đổi, nhưng nghe thì du dương hơn. Nó không giống như tiếng cưa máy.

D: Được rồi. Giờ chị sẽ hỏi em, em đã đến đó bằng cách nào? Em có thể chỉ cần quan sát thôi. Em không phải trải nghiệm việc đó một lần nữa. Làm thế nào mà em ở trong căn phòng đó?

https://thuviensach.vn

L: Em sẽ chỉ nói cho chị những gì em muốn nói nhé. Chị đừng chỉ tin hoàn toàn vào đó. Đây là điều duy nhất có vẻ có lý. Ý tưởng đã đến trong tâm trí em là em hẳn đã phải được dịch chuyển tức thời hoặc đưa lên bằng một phương pháp nào đó. Không phải kiểu có phi thuyền đã vào trong phòng ngủ của em và làm gì đó đâu. Không, một lần nữa em đang nhắc lại hiệu ứng chùm sáng. Nhưng em thậm chí còn không biết về nó nữa, bởi vì bây giờ cứ như thể em đang có hai tâm trí cùng làm việc vậy.

D: Chỉ nói bất cứ điều gì đến trong tâm trí em thôi. Đừng lo phân tích về nó.

L: (Thở dài) Việc đó như thể em đã được bắn thành tia sáng lên tàu thông qua một cách nào đó. Nhưng cơ thể vật chất không phải là bị phân giải như trong phim Star Trek (Du hành giữa các vì sao). Chắc hẳn đó phải là một loại hiệu ứng chùm sáng nào đó, em đoán vậy, vì em đang nghĩ đến các thực tại vật lý, như là kết cấu của căn nhà chị chẳng hạn, và nghĩ về việc quay trở lại. Hẳn là họ đã bao phủ cơ thể của chị bằng chùm sáng vật lý này. Và có thể là phá vỡ cấu trúc phân tử của cơ thể, để nó có thể được bao bọc. Để nó không còn ở dạng rắn nữa. Và rồi chùm sáng làm gì đó với dạng rắn của cơ thể, và lấy đi toàn bộ cấu trúc phân tử qua chùm sáng.

D: Đừng lo lắng về việc nó có nghĩa hay không. Đây là những gì đến trong tâm trí em, và đó chính là thứ chúng ta đang làm việc.

L: Đây là những gì đến trong tâm trí, phải rồi.

D: Vậy là suốt thời gian ở đó, em chỉ thấy những sinh vật trông giống nhau đó thôi à?

L: Em muốn nói là đã có hai nhóm sinh vật. Nhóm thứ hai là những kẻ thực hiện thí nghiệm. Nhóm đầu tiên là những kẻ mặc đồng phục xanh. Họ trông giống bọ hơn. Cơ thể của họ không cùng kích cỡ với những sinh vật kia. Họ không có lồng ngực. Họ cao hơn, gầy hơn, và dẹt hơn. Và những phần phụ của họ dài hơn.

https://thuviensach.vn

D: Giống bọ, ý em là sao?

L: Họ không giống những sinh vật kia. Mắt họ lồi ra, và nằm ở hai bên đầu. Đôi mắt chiếm gần hết phần đầu họ, như một con bọ vậy. Em không nhớ có nhìn thấy mũi hay miệng không, nhưng em đoán rằng họ hẳn phải có miệng. Và họ không có lồng ngực. Chị biết đấy, những kẻ kia thì có lồng ngực, như chúng ta có lồng ngực, với một cấu trúc xương. Về mặt cấu trúc, những kẻ này thì giống như một loại… em muốn nói là "bọ ngựa" hoặc "gậy di động" to lớn. To như một người cỡ như chúng ta. Và yếu ớt — nhưng em nghĩ họ không thể nào yếu ớt như kiểu một con bọ ngựa mỏng mảnh được. Đó là một loại sinh vật trông xám xịt, vẻ ngoài như côn trùng, với những cánh tay dài lênh khênh. Không có hình hay dạng gì giống loài người cả.

D: (Tôi đang cố gắng có thêm diễn tả). Đầu của họ có trọc luôn không?

L: Không, đầu họ thì khác. Nó giống một con ruồi hơn. Đen đen, nâu nâu, tóc thẳng và dễ gãy, nhưng không có nhiều tóc. Như một con ruồi có lông trên chân nó ấy. Tóc khô và dựng thẳng đứng, chứ không mềm. Chị biết đấy, với những đôi mắt kì dị trọc lốc đó như loại chị thấy trong phim ấy, với những phần phụ treo lơ lửng.

Diễn tả này khớp với sinh vật mà Phil đã trông thấy trên một phi thuyền, trong quyển sách Keepers of the Garden (Những người Gác Vườn) của tôi. Loại sinh vật này cũng được những người đã bị bắt cóc khác nhìn thấy. Một loại tương tự được Beverly kể lại trong Chương 5.

L: Những người này - họ chẳng phải người - thậm chí còn không có vẻ đã… tiến hóa. Em không nói được ý của mình. Họ không có vẻ có trí thông minh. Họ có vẻ giống loài bọ hơn. Người máy, từ này đúng đấy. Một người máy.

D: Em đã thấy họ ở đâu?

L: Họ đã tham gia ngay từ lúc đầu, em đoán vậy. Em nghĩ họ chính là những kẻ có cái mùi đó. Hẳn là họ. Họ hẳn là một dạng sinh vật bậc thấp như thế nào đó, được

https://thuviensach.vn

sử dụng cho một mục đích nhất định. Những sinh vật này đã có mặt ngay từ lúc bắt đầu nghiên cứu, mà em đã không nhớ ra trước đây. Như kiểu chị đang kể chuyện cho người khác, và rồi một chi tiết đã xảy ra từ đầu chợt xuất hiện. Chà, họ đã ở đó từ đầu. Em muốn nói là họ giống như những kẻ tuyển dụng (Cười khẽ).

D: A, từ đó nghe thú vị thật.

L: Và họ đã đưa em qua một hành lang và vào căn phòng bốc mùi. (Cô ấy lại nhăn mũi.) Ngay lúc này, em thoáng có ấn tượng về… cơ sở của họ, em đoán vậy. Em không biết vì sao mình lại ở đây nữa.

D: Trông nơi đó như thế nào?

L: Em có thể nói cho chị… nếu cái mùi này chỉ cần… (Nó lại làm phiền cô ấy lần nữa.)

Tôi liền đưa ra chỉ thị rằng mùi đó sẽ không làm phiền cô ấy nữa trong khi cô nói về các sinh vật.

L: Nó vừa vặn giúp chị tập trung được sự chú ý. Bây giờ em thậm chí còn không ngửi được mùi đó nữa. Ở đó thật tối. Không giống như căn phòng kia. Căn phòng này tối và… ẩm ướt. Nhưng làm sao nó có thể ẩm ướt được nhỉ? Em không hiểu, nhưng em cảm thấy như vậy. Em thấy… em đoán đó là trang phục. Một loại bộ trang phục nào đó. Chúng nằm trên sàn, giống như quần áo lính cứu hỏa ấy. Chị biết đấy, khi chúng ta hay đến sở cứu hỏa khi còn nhỏ, và cánh đàn ông luôn chất đống giày bốt và tất cả mọi thứ. Tất cả quần áo đó đều chất thành đống, nhưng không có giày bốt thực sự. Quần áo này được làm từ một loại vải nào đó, nhưng nó giống vật liệu làm từ dầu mỏ hơn.

D: Đó là thứ duy nhất em có thể thấy trong phòng à?

L: Vâng. Em đang ngồi trong đó được một lúc.

https://thuviensach.vn

D: Em vẫn mặc quần áo trên người khi ở trong đó chứ?

L: Vâng, em có. Em mặc quần áo ngủ. Ha! Em đã mặc một cái áo ngủ, trên đó có dòng chữ, “Bạn không thể đánh chìm cầu vồng.” Thật buồn cười. (Cười khẽ).

D: Vậy đó vẫn là cái áo em đã mặc khi lên giường. Được rồi. Hãy trở lại trải nghiệm kia nào. Ít nhất sau đó cũng đã có một sinh vật tử tế. Anh ta có làm gì hay trao đổi gì với em không?

L: Có, anh ta đã vuốt nhẹ cánh tay em, chạm vào mặt em, và nhìn vào mắt. Em đoán là để trấn an. Em nghe… em có thể cảm nhận những âm thanh. Không, anh ta không nói chuyện. Khi trấn an em, anh ta thậm chí không phát ra kiểu lời nói kì dị như trước đó.

D: Đó có phải là tất cả những gì đã xảy ra ở đó chưa? (Cô ấy thở dài). Chị nghĩ vậy là đủ rồi. (Cười khẽ).

L: Vâng, em nghĩ. Em không muốn nhớ lại thêm chút gì nữa.

D: Điều đó hoàn toàn ổn. Nhưng rồi em được đưa trở lại à?

L: Vâng. Em đã được đưa về như thế nào à? (Ngừng lại) Giờ thì em và bọn họ đang giao tiếp, khi em đang đứng đó trong căn phòng trắng của họ, và em lại thấy mình mặc áo ngủ trở lại.

D: Cuộc đối thoại là về cái gì?

L: Em không biết. Em có thể nhìn thấy chính mình, và em thấy hài lòng. Và hiện giờ em cảm thấy ổn. Em không nhớ.

D: Nó có quan trọng không?

L: Em không biết. Em hi vọng là không.

D: Nếu nó quan trọng thì siêu thức của em cũng sẽ nhớ được nó thôi.

https://thuviensach.vn

L: Nó ít nhiều là về… em sẽ nói ra. Em không biết liệu nó có đúng hay chính xác không. Một lời tạm biệt và, vâng, “Chúng ta sẽ gặp lại nhau.” Một kiểu thỏa thuận.

D: Được rồi. Nhưng sau đó em được đưa về phòng mình như thế nào?

L: Em đang đi cùng với người đàn ông tử tế kia qua một hành lang. Và đi qua chỗ bốc mùi nữa. Và giờ chúng em đã ra khỏi căn phòng hôi thối. (Ngừng lại) Em không thể nhớ được. Em thậm chí không thể thấy được điều đó. Nhưng nó hẳn phải cùng là một kiểu chùm sáng kia, bất luận nó là gì.

D: Em có nghĩ em đã quay về phòng mình bằng cách đó không?

L: Em không biết cách nào khác. (Cười khẽ) Em chắc chắn là phi thuyền đã không đáp xuống ngay nhà em.

D: (Cười) Em có nhớ mình có thấy được bên ngoài phi thuyền không?

L: Em có thể thấy nó ngay lúc này. Nó - không tròn - nó giống hình elip hơn. (Phác tay) Chỗ này sẽ là hình elip, phía dưới thì tròn hơn.

D: Nhưng rồi cuối cùng em đã trở về phòng mình, và mọi thứ đều ổn, đúng không? (Cô ấy thốt lên một câu cảm thán tích cực.) Vậy là nó cũng không quá tệ. Nó đã kết thúc rồi. Em cảm thấy thế nào về việc đó?

L: Bây giờ à? Khi em xem lại trải nghiệm đó thì em đã không thích gì nó. Và em không thích cả việc nghĩ đến nó. Nhưng giờ đây nghe em có vẻ tức giận, đúng không?

D: Một chút.

L: Nhưng khi em lui lại và quan sát, sau khi nó đã kết thúc rồi thì em không còn tức giận nữa. Em cảm thấy như thế nào về nó ư? Chị có thực sự muốn biết không? Em nghĩ là em đã tưởng tượng ra toàn bộ chuyện này.

https://thuviensach.vn

D: (Cười) Nhưng nếu nó có thể đã thực sự xảy ra thì em có thấy phiền lòng không?

L: Nó có làm phiền em không à? (Trầm ngâm.) Không.

D: Chị đã nghĩ rằng đó chính là lý do họ không để em nhớ được, vì họ không muốn em bị rối trí ngay lúc đó và sau đó.

L: Đúng vậy thật.

Sau đó tôi đưa LeeAnn trực tiến và định hướng cho cô ấy. Trước khi đánh thức cô, tôi đã đưa ra nhiều hướng dẫn hướng về sự an lạc để trải nghiệm này sẽ không làm phiền lòng cô ấy.

Sau phiên làm việc, chúng tôi uống một ly và thư giãn một chút trước khi tôi đưa cho cô ấy một tấm bảng và yêu cầu cô vẽ ra những gì cô nhớ được. Cô ấy xin lỗi vì cô không vẽ được như họa sĩ.

Bức vẽ bảng thiết bị, kính hiển vi và thước kẹp, của LeeAnn. Nhiều đối tượng khác cũng đã nhìn thấy cảnh tương tự: bảng điều khiển và màn hình gắn trên các bức tường hình vòng cung, các thiết bị có cần điều khiển để thao tác trên các vật thể nhỏ, kính hiển vi phóng chiếu các tế bào, v.v… lên màn hình lớn hơn. Các bản đồ sao thường được nhìn thấy trên màn hình.

PHÙ HIỆU PHI THUYỀN

Bức vẽ của LeeAnn về phù hiệu và phi thuyền.

LeeAnn nhận xét một cách mỉa mai, “Chuyện gì đã xảy ra với Ashtar? Em thà là du hành với Ashtar cơ.”

Chúng tôi cười, và tôi biết là cô ấy sẽ ổn, mặc dù trải nghiệm này không như cô đã kì vọng. Sau đó, cô ấy dành khá nhiều thời gian để tìm cách xác định cái mùi kinh khủng vẫn còn vương lại trong trí nhớ của mình. Điều đó có vẻ khiến cô ấy bận tâm, và cô quyết tâm tìm cho ra một cách so sánh nào đó.

https://thuviensach.vn

“Cái mùi đó… không như bất kì thứ gì em đã từng ngửi qua. Chị biết trứng thối bốc mùi ra sao đấy. Nó không giống vậy, bởi vì nó giống như mùi lưu huỳnh. Nó không phải chất hữu cơ. Chị biết những thứ hữu cơ bốc mùi khủng khiếp như thế nào khi chúng thối rữa ấy. Còn đây là một mùi khác. Mùi này như… mùi khét… giống kim loại. Chúng em từng sống ở Chicago ngay cạnh các nhà máy thép. Và mùi này làm em nhớ đến cái mùi khi họ nung kim loại. Nó giống như mùi kẽm. Kẽm đốt nóng thì có mùi như thế nào?”

Tôi không có ý kiến. “Chị không biết. Nhưng nó có giống mùi khét không?”

“Không phải khét! Nó giống mùi thối và chua, nhưng giống như nó có liên quan đến kim loại. Em muốn nói là kẽm. Nó cứ nhảy vào đầu em. Nhưng em không biết kẽm sẽ có mùi thế nào nếu chị đốt nó. Hoặc như đá phiến. Đá phiến sẽ có mùi thế nào khi chị đốt nó? Nhưng nó không giống như mùi xác chết đang phân hủy. Nó không giống mùi rác hay bất cứ thứ gì hữu cơ. Nó không như mùi lưu huỳnh. Em vẫn muốn nói là nó giống kim loại hơn là hữu cơ.”

“Nếu nói thế này có thể an ủi em được chút nào, người khác cũng đã ngửi thấy những mùi lạ, và họ cũng đã gặp khó khăn để diễn tả nó.”

Một mùi kinh tởm đã được kể lại trong ca đầu tiên mà tôi từng điều tra. Người phụ nữ, Christine, đã gần như phát bệnh khi cô vừa vào một phi thuyền. Cô ấy đã bị choáng bởi một thứ mùi mà cô khó diễn tả được. Thứ gần nhất mà cô có thể tả ra là mùi đó làm cô nhớ đến một thứ đồ điện đang bị đốt, như một động cơ bị cháy. Cô ấy không nghĩ rằng cái mùi đó đến từ chính những sinh vật, mà cho rằng nó đến từ một căn phòng đặt nguồn năng lượng. Khi cô hỏi về nguồn năng lượng, họ nói rằng cô ấy sẽ không hiểu được trừ phi cô có kiến thức về điện từ và các cấu trúc tinh thể. Không có cách hiển nhiên nào để mở cánh cửa dẫn đến căn phòng đó cả.

Nhưng cô đã thấy những sinh vật đó lướt tay qua một số cái điều khiển nào đó, và cửa được mở, các đồ vật di chuyển. Đương nhiên, không có cách nào để biết được

https://thuviensach.vn

liệu hai người phụ nữ này đã ở trên cùng một kiểu phi thuyền hay không, nhưng kì lạ là họ đều cùng mô tả một thứ mùi khó chịu.

LeeAnn giải thích với tôi vì sao cô ấy đã gặp khó khăn và ngần ngại khi diễn tả lại các sự kiện cho tôi vào đầu buổi thôi miên, khi cô đang trải qua cuộc kiểm tra cơ thể. “Nó giống như là em không muốn dính dáng vào. Em sẽ thoáng thấy một cảnh của sự kiện đó hoặc biết được chuyện gì đang xảy ra. Giống như có một mặt khác trong em đang nói, ‘Bạn không muốn làm vậy đâu. Bạn sẽ không nhớ lại chuyện đó nữa.’ Có một lúc nó như là, ‘Ôi, hãy đưa tôi ra khỏi đây.’” Cô ấy cười khúc khích.

Tôi giải thích, “Cơ chế an toàn trong siêu thức của em sẽ làm vậy nếu nó cho rằng em chưa sẵn sàng để nhìn vào sự kiện đó.”

Cần lưu ý rằng LeeAnn đã tiến vào buổi thôi miên với kì vọng về một trải nghiệm hoàn toàn khác, và nó làm cho lời giải thích của tôi có căn cứ hơn. Nếu cô ấy chỉ tưởng tượng viển vông hẳn cô đã ở trên phi thuyền với Ashtar tóc vàng mắt xanh rồi. Cô ấy hẳn không mơ tưởng đến một việc khó chịu như vậy.

Vài ngày sau, tôi đã gặp lại LeeAnn lần nữa trước khi cô ấy trở về nhà ở Florida. Sau đó, tôi đã viết lại phần lớn cuộc hội thoại của chúng tôi khi tôi vẫn còn nhớ được nó.

Cô ấy nói rằng mình đã dành thời gian suy nghĩ kĩ càng về buổi thôi miên. Nó như thể hai phần não bộ của cô đang đấu tranh với nhau. Điều đầu tiên cô ấy nói là cô muốn xin lỗi tôi. Tôi ngạc nhiên, cô ấy phải xin lỗi tôi vì điều gì mới được chứ? Cô nói xin lỗi vì đã nói với tôi tất cả những lời dối trá và bịa ra câu chuyện kì quặc đó. (Tôi biết rõ hơn, nhưng tôi cứ để cô nói.) Rồi cô ấy nói, một phần khác của cô muốn biết vì sao mình lại bịa ra một câu chuyện biến thái như vậy. Cô ấy đã mong đợi có một trải nghiệm đẹp đẽ. Nếu không được là một trải nghiệm mang tính tôn giáo, thì ít nhất cũng phải có tính trí tuệ. Cô lập luận rằng điều này cho thấy cô ấy hẳn là một kẻ biến thái và bệnh hoạn thì mới có thể nói dối và bịa ra những chuyện

https://thuviensach.vn

kinh tởm như vậy. Cuộc tranh đấu nội tâm này của cô ấy kéo dài trong hai ngày. Nhưng giờ đây cô đã cảm thấy tốt hơn. Cô đã đi đến kết luận rằng, không, cô không biến thái, và không, cô không bệnh hoạn. Cô biết mình vẫn bình thường. Nhưng câu hỏi vẫn ở đó, "Điều đó đến từ đâu vậy? Nó có ý nghĩa gì? Nó có thực không?"

Tôi đã nói với cô ấy rằng cô đã mong đợi để mơ mộng và có một trải nghiệm thú vị. Câu chuyện thực sự đã là một cú sốc với cô. Để cô ấy có thể vẽ ra một câu chuyện biến thái bệnh hoạn như được thừa nhận, lẽ ra cô đã có cảm giác thích thú hoặc phấn khích với sự biến thái đó, nhưng thay vào đó cô chỉ cảm thấy ghê tởm. Đối với tôi, điều này củng cố thêm tính xác thực của trải nghiệm và xóa tan giả thuyết rằng đó chỉ là tưởng tượng. Một ý tưởng nữa, mà sau này mới nảy ra trong đầu cô, là có khả năng một điều tương tự cũng đã xảy đến với con trai cô. Ý nghĩ này làm cô ấy cảm thấy đau thắt trong bụng. Như thể, "Mình làm mẹ kiểu gì mà không thể bảo vệ được con mình." Và, "Loại sinh vật nào mà lại muốn làm tổn thương một đứa trẻ chứ." Cô cũng tự vấn về tâm lý của đứa bé và về bất kì sang chấn nào có thể đã xảy đến với tiềm thức của nó. Chúng tôi đã thảo luận về chủ đề này một lúc lâu. Tôi đã nghi ngờ liệu con trai cô ấy đã có liên can hay không, do những ca khác mà tôi đã điều tra. Tôi đã không đề cập đến khả năng này với cô ấy vì tôi không muốn làm cô lo nghĩ. Cô ấy đã tự mình đi đến kết luận này. Điều quan trọng là con trai cô có vẻ không có bất kì kí ức nào trong ý thức về việc này, và tốt hơn là ta cứ để yên như vậy.

Khoảng một tháng sau đó, cô ấy từ Florida gọi cho tôi và dành gần cả tiếng đồng hồ để thảo luận về tất cả những điều này. Cô vẫn gặp khó khăn trong việc xử lý sự kiện đó và đặt nó vào đúng chỗ. Người duy nhất được cô kể cho nghe trải nghiệm này là một người bạn tâm lý gia, người đã trấn an rằng cô vẫn bình thường, và rằng đó chỉ đơn thuần là chuyện tưởng tượng. Khi LeeAnn hỏi vì sao trải nghiệm đó lại khó chịu với cô như vậy, người bạn kia giải thích đó là do nền giáo dục Công giáo nghiêm khắc của cô, và chắc chắn cô đã bị gieo vào đầu ý nghĩ rằng tình dục là dơ

https://thuviensach.vn

bản. Tôi thấy đó là một lời giải thích thú vị, vì sự kiện đó đã không nhất thiết tập trung vào các bộ phận sinh dục của cô. Dĩ nhiên, LeeAnn không chấp nhận lời giải thích đó.

LeeAnn còn nhắc đến một hậu quả bất thường khác. Một ngày nọ, khi đang ở trung tâm thành phố, cô ấy nhìn vào một tòa nhà trắng lớn có cửa kính tối màu - khá phổ biến ở khu đó của Florida do khí hậu nóng. Khi nhìn lên tòa nhà đó, hình ảnh căn phòng màu trắng với cửa quan sát hiện lên trong đầu cô. Và một lần nữa cô lại nghĩ về những sinh vật trên đó đang quan sát mình. Rồi cô tự nhủ rằng điều đó thật điên rồ. Khi nhìn lên tòa nhà một lần nữa, cô chỉ còn thấy những người đang tập thể dục ở đằng sau cửa kính.

Tôi nghĩ rằng cô ấy sẽ bắt đầu đặt trải nghiệm đó vào đúng chỗ và giải quyết nó. Đó chỉ là một ý tưởng thật kì lạ và mới mẻ. Cô ấy là một người thông minh và rất điềm tĩnh, và cô hẳn có thể xử trí việc này mà không có vấn đề gì. Nhưng cô vẫn chưa thể tự mình nghe lại băng ghi âm (Cũng giống những người khác mà tôi đã làm việc cùng). Tôi nói với cô điều này cũng bình thường, và rồi nó sẽ qua thôi.

LeeAnn gọi lại lần nữa khoảng một tuần sau đó, khi đêm đã khuya. Điều đầu tiên cô ấy nói là, “Nói cho em sự thật đi. Có thật là chuyện đó đã xảy ra với em không?” Đây là một câu hỏi khó. Nó cần được trả lời một cách cẩn thận để không ảnh hưởng đến cuộc sống hàng ngày của cô ấy. Tôi nói với cô, rất khó để diễn tả thế nào là thực tại. Tôi đã nói chuyện với cô ấy một lúc lâu về chủ đề này, và nói với cô rằng chuyện đó có thật hay không đằng nào cũng không thực sự quan trọng. Điều quan trọng là kí ức đó ảnh hưởng đến cô như thế nào. Cuối cùng cô ấy quyết định rằng mình sẽ không đọc thêm bất kì quyển sách nào về UFO nữa. Cô sẽ chỉ dính lấy những quyển sách vật lý siêu hình một thời gian, bởi vì có lẽ cô đã nghĩ về việc đó quá nhiều và vùi đầu vào nó. Tôi đồng ý rằng tốt nhất cô nên gạt chuyện đó ra khỏi tâm trí. Cô ấy sẽ đi nghỉ mát ở Canada, và tôi thấy như vậy là hoàn hảo. Cô còn nói cô đã có một cơn ác mộng vào đêm hôm trước và nó cũng có vẻ rất thật. Vậy nên cô tự thuyết phục mình rằng nếu như cơn ác mộng đó (mà cô chắc chắn

https://thuviensach.vn

đó chỉ là một giấc mơ) mà có vẻ thật như vậy, thì buổi thôi miên kia cũng chỉ liên quan đến một giấc mơ mà thôi. Không hơn, không kém. Tôi nói nếu như vậy làm cô ấy cảm thấy khá hơn thì đó là cách nhìn nhận đúng đắn. Đây cũng là cách Phil đã chọn để đối phó với trải nghiệm của mình, chỉ đơn thuần tin rằng anh đã có một trí tưởng tượng phong phú.

Các lời diễn tả của cô ấy về cuộc nghiên cứu cho thấy trải nghiệm này không phải lúc nào cũng chỉ xoay quanh các bộ phận sinh dục như các ca về lấy tinh trùng và trứng. Các sinh vật đó còn nghiên cứu cả chất thải (phân và nước tiểu) và thức ăn chưa tiêu hóa hết.

Có lẽ đây là nguyên do của việc treo ngược người lên, để dễ đưa thức ăn ra khỏi dạ dày hơn. Mặc dù chúng ta thấy khó chịu, nhưng đối với bọn họ nghiên cứu những thứ này có thể lại có giá trị khoa học chân chính. Chúng ta không thể đánh giá những gì mà ta không hiểu hết được.

Những trường hợp dị thường như thế này đã tiếp tục trong nhiều năm. Vào cuối những năm 1990, tôi đã đi đến nhiều nước và điều tra những vụ đã được các nhà điều tra và tâm lý gia khác sàng lọc qua. Tôi không bao giờ biết trước được mỗi ca sẽ dẫn đến điều gì, và vào năm 1997, tôi đã trở nên thành thạo trong việc phát hiện ca nào chỉ là tưởng tượng hoặc chỉ do các cá nhân tìm kiếm sự chú ý. Edith là một trong những người tôi đã làm việc cùng vào tháng 11 năm 1997 ở miền Nam nước Anh. Khi phỏng vấn lần đầu, người ta xác nhận rằng gần đây cô ấy đang bị chứng cuồng ăn. Mặc dù cô đã khẳng định rằng vấn đề đó không còn nữa, bác sĩ của cô lo lắng vì công thức máu của cô vẫn quá khác thường. Tôi nghi ngờ rằng Edith có các vấn đề tâm lý, và ý nghĩ này càng được củng cố khi cô ấy giải thích lý do gây ra chứng cuồng ăn của mình. Cô ấy đang ở độ tuổi bốn mươi (mặc dù trông cô không có vẻ già như thế), con cái đã lớn, và vừa kết hôn với một chàng trai trẻ ở độ tuổi hai mươi. Những người thân của cô dường như là nguồn gốc của nhiều vấn đề của cô ấy, bao gồm cả chuyện này. Họ mắng mỏ và chỉ trích cô, nói, “Anh ta thấy gì ở một bà già như cô chứ?” Cô vốn đã có sẵn vấn đề về lòng tự trọng, phản ánh ra ở

https://thuviensach.vn

việc cô không giữ được việc làm. Những lời nhận xét này không giúp ích được gì, nên cô đã trở nên cuồng ăn với hi vọng làm cho mình quyến rũ hơn. Cá nhân tôi không thấy được mục đích của việc làm này, vì chàng trai kia đã yêu cô vì chính bản thân cô. Tại sao cô cảm thấy cần phải thay đổi? Tôi cho rằng cô cần được tư vấn tâm lý nhiều hơn là những gì tôi có thể làm cho cô, nhất là trong khoảng thời gian có hạn mà tôi sẽ ở bên cô ấy. Mối quan tâm chính của tôi là việc cô ấy tin rằng mình đã có trải nghiệm với UFO và người ngoài hành tinh. Đương nhiên, với bất kì công việc nào kiểu này, bạn cũng phải xem xét toàn bộ tính cách của đối tượng.

Cô ấy giải thích rằng cô đã có những giấc mơ lạ, mà cô nghĩ là có thể liên quan đến người ngoài hành tinh hoặc các linh hồn. Gia đình cô chẳng giúp ích được gì, bởi vì họ không hiểu gì về các hiện tượng huyền bí, và còn thường xuyên chỉ trích Edith vì các mối quan tâm của cô.

Trải nghiệm chính mà cô đã kể lại xảy ra vào năm ngoái (1997). Cô đang ngủ thì tỉnh dậy, nhìn thấy một cái bóng trong phòng đang tiến đến giường mình. Rồi cô không nhớ được gì khác ngoại trừ giấc mơ đến sau đó. Cô đang nằm trên một cái bàn với nhiều bóng người vây quanh. Trong trạng thái ngơ ngẩn mơ màng, cô nghe thấy họ đang thảo luận về mình. Họ nói gì đó về một sai lầm, và đã mất quá nhiều máu. Từ đó cô xác định được rằng họ đã làm gì đó với mình, rằng họ đã lấy máu của mình, và việc này đã gây ra các vấn đề thể chất hiện tại của cô. Cô ấy muốn tôi làm thôi miên để tìm ra: Vì sao họ lại lấy máu của cô, và họ sẽ dùng nó để làm gì? Cô tin rằng nếu trải nghiệm đó là thực thì đó hẳn là một sự kiện tiêu cực.

Khi bắt đầu phiên thôi miên, tôi không biết được liệu có phát hiện ra được gì hay không, vì tôi thực sự tin rằng các vấn đề của người phụ nữ này là do những nguyên nhân tâm lý ẩn sâu bên trong, và câu chuyện về người ngoài hành tinh chỉ đơn thuần là một lời biện hộ để đổ thừa lên một yếu tố ngoại quan không phải là cô. Nếu đúng là vậy, thì siêu thức của cô sẽ nói cho tôi biết.

https://thuviensach.vn

Khi cô ấy đã rơi vào trạng thái thôi miên sâu, tôi hướng dẫn cô trở về căn hộ của cô ấy vào đêm xảy ra sự kiện. (Cô ấy chắc chắn về ngày vì cô viết nhật kí, và các sự kiện được ghi lại trong đó.) Cô đã tỉnh lại từ giấc ngủ sâu vì căn phòng quá lạnh. Rồi cô thông báo một cách lo lắng, "Có cái gì đó ở kia. Nó đang nhìn vào em. Nó đang quan sát em. Nó đang ở bên giường em."

Cô mô tả một vật thể cách cô khoảng hơn 2 tấc, trông giống một bóng đèn màu cam vàng đang phát sáng, với một viên pha lê hoặc kim cương ở chính giữa. Hoảng sợ, cô đang nhìn trộm nó qua góc chăn thì phát hiện những sinh vật khác đã đi vào phòng. Một kẻ thì cao và trông giống con người với nước da nhợt nhạt. Ông ta đi cùng với ba sinh vật nhỏ trông giống các quả cầu màu trắng đang phát sáng. Cô không bị sợ hãi trước chúng, chỉ cảm thấy thích thú. Cô nghĩ chúng rất dễ thương, khi chúng chạm vào cánh tay và mặt cô bằng những ngón tay lạnh như băng. Sinh vật cao lớn giờ đang cầm một thiết bị phát sáng kì lạ. Một luồng sáng lạnh chiếu ra từ đó và nhằm vào giữa trán cô. Ông ta giải thích với cô rằng việc này sẽ không làm tổn hại cô; nó chỉ giúp đưa cô ra khỏi nhà dễ dàng hơn thôi. Cô được yêu cầu nằm thật yên khi một chùm sáng chiếu từ trên xuống bao bọc lấy cô, và rồi cô bắt đầu trôi ra khỏi giường. Bằng cách nào đó, họ đã ở bên ngoài và nổi lên trên. Lúc này, Edith có biểu hiện khó thở, và tôi phải loại bỏ các cảm giác thể chất cho cô. Ngay sau đó, cô đã ở bên trong một con tàu lớn, mặc dù cô không nhớ về việc mình đã có vào đó. Cô được đưa đến một căn phòng sáng, trong đó ánh sáng dường như phát ra từ các bức tường và trần nhà. Trong phòng có nhiều sinh vật khác nữa, mà cô mô tả là khác với những sinh vật nhỏ mềm mại màu trắng đã đi cùng cô. "Những kẻ này xấu hơn. Nhưng không phải họ thực sự xấu, chỉ là trông họ khác. Họ thấp và chắc chắn hơn, có màu nâu tím với cái đầu to béo hơn. Bọn nhỏ màu trắng sáng thì trông mềm mại hơn. Những kẻ này có làn da trông thô ráp." Cô không thể chạm vào một sinh vật để xem thử, vì giờ đây cô đang nằm trên bàn và không thể cử động.

https://thuviensach.vn

Sau đó, họ mang một chiếc máy đến cạnh bàn. Cô ấy sợ hãi khi nhìn thấy một tia sáng phát ra từ chiếc máy và đi vào cơ thể mình ở chỗ giữa hai xương sườn bên trái. Cô thốt lên: "Đau quá, nhưng lại không đau!"

Sinh vật cao lớn dùng thần giao cách cảm nói với cô ấy rằng việc đó sẽ không làm cô đau. Họ sẽ sửa chữa những tổn thương mà cô đã gây ra cho dạ dày của mình. Cô tự hỏi tại sao họ lại cho cái máy đó đi vào người cô ấy ở giữa xương sườn, thay vì đi qua miệng. Ông ta giải thích rằng đi vào ở bên sườn thì dễ hơn. Rồi tâm trạng cô đột nhiên chuyển sang trạng thái lo lắng, khi cô nghe thấy - qua thần giao cách cảm - các sinh vật kia nói rằng đã có một sai sót. Dạ dày cô có nhiều thương tổn hơn đã dự đoán. Họ đang lo lắng, vì dạ dày đang chảy máu nhiều hơn. Cần phải sửa chữa nhiều hơn so với suy tính ban đầu. Cô ấy đã mất một lượng máu lớn, và đang yếu dần đi. Cô ấy nghe được những lời này, "Bạn không được tổn hại cơ thể của mình. Nó là đặc biệt." Rồi họ dùng ánh sáng để bịt lại chỗ chảy máu.

Tôi tò mò về lý do vì sao cô ấy đã không nhận ra được ảnh hưởng của tình trạng chảy máu bên trong. Họ nói rồi thì cô cũng sẽ nhận ra thôi, nhưng đến lúc đó việc sửa chữa có thể sẽ khó khăn hơn nhiều. Sau đó, họ đưa một chất lỏng màu trắng vào cánh tay cô thông qua một thứ "như cây kim, nhưng lại không phải kim". Họ giải thích rằng họ "đang đưa vào các tế bào máu tốt hơn để chống lại các thiệt hại. Một thứ để làm các tế bào máu hoạt động tốt hơn. Để cho máu có nhiều oxy hơn."

Khi bọn họ chuẩn bị rời phi thuyền, sinh vật cao lớn trao đổi với cô ấy rằng ông ta sẽ quay lại kiểm tra xem cô thế nào. Cô cảm thấy thoải mái với ông và nghĩ rằng mình có biết ông ta. Ông nói hai người bọn họ đã ở bên cạnh nhau từ trước khi cô đến cuộc đời này. Và ông thực sự rất già rồi.

Khoảnh khắc tiếp theo, cô ấy thấy mình đã ở trên giường trong nhà mình. Tâm trí cô ngập tràn những câu hỏi, nhưng chúng nhanh chóng tan biến đi khi cô chìm vào trong giấc ngủ. Sáng hôm sau, cô không còn kí ức nào về sự kiện, ngoại trừ giấc mơ ám chỉ rằng họ đã hại cô khi lấy máu của cô. Giờ đây mọi thứ đã rõ ràng rằng

https://thuviensach.vn

họ chỉ cố giúp đỡ cô ấy, và cô đã tự làm tổn hại cơ thể mình qua những trận nôn mửa liên tục gây ra bởi chứng cuồng ăn.

Các bác sĩ của cô lo lắng vì lượng tế bào trong máu cô thấp đến mức họ không thể hiểu được làm sao cô vẫn có thể hoạt động, và nói rằng lẽ ra cô ấy đã bất tỉnh. Siêu thức của cô thì nói với tôi không nên lo lắng về lượng máu thấp bất thường đó. Bây giờ như vậy là bình thường đối với cô, và cô có thể hoạt động khá tốt trong tình trạng đó. “Lượng tế bào máu không có ý nghĩa gì cả. Nó chỉ là một con số thấp. Một lượng tế bào thấp thường là dấu hiệu cho lượng oxy trong máu. Nguồn oxy của cô ấy còn lớn hơn mặc dù số tế bào máu thấp hơn.” Vùng dạ dày bị tổn thương đã được chữa lành, và các bác sĩ sẽ không tìm ra được gì với các xét nghiệm của họ. Sự kiện này có lẽ sẽ chỉ được ghi nhận lại như một bí ẩn, và miễn là Edith không gặp vấn đề gì về thể chất nữa thì tốt nhất nên để yên chuyện này.

Đây là một trường hợp cho thấy vấn đề giữa việc tâm trí ý thức diễn giải một giấc mơ phiền toái và đi đến kết luận sai lầm, trong khi thôi miên sâu mới đưa ra hiểu biết đúng đắn về tình huống. Khi chúng tôi thảo luận sau khi Edith đã tỉnh dậy, cô đã có thể hiểu được rằng nhận thức của mình về giấc mơ đã bị sai lệch. Những sinh vật trên phi thuyền không làm hại cô, mà thực sự đã chữa cho cô khỏi những tổn hại mà cô đã tự gây ra do sự phù phiếm và tự ti của mình.

CHƯƠNG 5

KÍ ỨC BỊ CHÔN GIẤU

Cũng như những trải nghiệm thực nằm sâu trong tiềm thức đôi khi bị các giấc mơ che giấu đi, những kí ức cũng có thể bị bóp méo theo thời gian. Khi còn nhỏ, chúng ta nhìn nhận mọi thứ một cách đơn giản và ngây thơ hơn. Những gì thường gây tổn thương cho một đứa trẻ lại được chính đứa trẻ đó nhìn nhận khác đi khi nó trưởng thành. Thông thường, kí ức về một sự kiện bị chôn vùi vì nó quá chấn động hoặc đau đớn khi nhớ lại. Khi kí ức đó được tìm và được sống lại lần nữa trong trạng thái thôi miên, nó lại thường được nhận ra là không quá đáng sợ như vậy

https://thuviensach.vn

nữa. Nó có thể được soi xét và thấu hiểu bởi đứa trẻ đã trưởng thành. Tôi đã từng có khách hàng muốn nhớ lại một sự kiện bị lãng quên. Họ cho rằng, vì họ đã quên hoặc kìm nén nó, nên hẳn đó phải là một điều gì đó rất khủng khiếp. Trong trạng thái thôi miên, nó lại hiện ra là một sự kiện có thể được giải thích dễ dàng. Ví dụ như một hành động xấu hoặc một trò nghịch ngợm khiến cho cha mẹ tức giận. Không nhất thiết phải có hình phạt về thể xác thì sự kiện đó mới bị kìm nén. Thông thường nó chỉ đơn giản là do việc cha mẹ đã tức giận thôi. Thêm vào đó, giờ đây còn phổ biến loại kiến giải rằng nếu có điều gì đó bị ẩn đi thì là do UFO và người ngoài hành tinh đã nhúng tay vào bằng cách nào đó. Trong chín trên mười ca, tôi đã không tìm thấy gì liên quan đến người ngoài hành tinh cả. Đây chính là lý do tôi hay nói với các nhà điều tra rằng hãy luôn bắt đầu từ những điều đơn giản thay vì điều phức tạp. Nói cách khác, hãy tìm kiếm kiến giải đơn giản hợp lý nhất, trước khi đem các yếu tố khác thường vào. Khi sử dụng các cấp độ thôi miên sâu nhất, sự thật sẽ luôn xuất hiện. Nó không thể bị che giấu, trừ phi đối tượng nói dối hay bịa đặt thường xuyên như một phần bình thường trong cuộc sống. Trong trường hợp đó, họ có thể đã nói dối hoặc tưởng tượng, vì đó là một phần bản chất của họ. Nhưng những trường hợp như vậy rất hiếm, và câu chuyện của họ không thể đứng vững được. Nếu họ tưởng tượng thì câu chuyện sẽ không nhất quán mà sẽ thay đổi theo mỗi lần được kể lại. Nó sẽ được thêu dệt thêm các chi tiết mới vào. Ngoài ra câu chuyện cũng sẽ không khớp với mô thức mà tôi đã phát hiện. Luôn có khả năng là tôi chưa thu thập đủ các mảnh ghép của một mô thức. Ai đó có thể nghĩ ra một câu chuyện thể hiện một khía cạnh hoàn toàn khác mà tôi chưa khám phá ra. Vì thế mà tôi phải cởi mở với khả năng đó, và không tự động đóng hết các cánh cửa lại. Tuy nhiên, ngay cả khi có một cách tư duy mới, vẫn sẽ có những yếu tố phù hợp với mô thức. Hẳn nhiên, công việc của một nhà điều tra không dễ dàng gì, nhất là khi nó có kết hợp với cả trị liệu. Chỉ vì tôi cởi mở với tất cả mọi khả năng nên những trường hợp sau đây đã xuất hiện.

Fran là một người phụ nữ đã ly hôn ngoài bốn mươi tuổi, với đặc điểm nổi bật nhất là mái tóc đỏ rực của cô. Cô rất hài lòng với vị trí điều hành của mình tại một công

https://thuviensach.vn

ty danh tiếng. Cô tìm đến tôi vào năm 1988 vì cô có một số kí ức sống động lạ thường mà cô muốn khám phá bằng thôi miên. Cô lớn lên trong một trang trại ở Mississippi, và chưa từng tiếp xúc với các câu chuyện về UFO ở vùng nông thôn kiểu đó. Cô cũng không có tiếp xúc với bất kì loại sách hay chủ đề nào về siêu nhiên hay chuyện huyền bí. Vậy nhưng trong chính môi trường này mà các sự kiện đã xảy ra, và kí ức bị che mờ và vẩn đục.

Fran nhớ khi còn nhỏ cô đã nhiều lần nhìn thấy những ánh sáng kì lạ phía trên nhà mình, và khi lớn hơn thì có những ánh đèn đi theo sau xe cô. Vì không có lời giải thích hợp lý nào cho những hiện tượng này, cô cho rằng chúng có thể liên quan đến UFO. Kì lạ là khi những sự kiện này xảy ra thì cô không hề thấy sợ, trong khi những người đi cùng cô thì kinh hoảng. Cô không có những kí ức ý thức nào khác về những sự kiện này, nên chúng tôi đã quyết định khám phá những cảnh tượng này. Tôi đã thực hiện nhiều buổi điều tra như vậy, khi đối tượng trong trạng thái thôi miên bổ sung thêm nhiều chi tiết hơn về cảnh tượng. Chúng tôi đã không mong đợi bất kì điều gì lạ thường khác.

Cô ấy có một vấn đề cá nhân mà cô nghĩ rằng chúng tôi có thể tìm kiếm nếu phiên thôi miên đi theo hướng đó. Đó là cái mà tôi gọi là vấn đề về "mối quan hệ nghiệp quả". Cô dường như đã có xích mích với người bà của mình từ khi còn rất nhỏ. Cô không hiểu cái gì đã gây nên tình trạng này, vì cô rất yêu bà, nhưng cô lại có cảm giác mình đã làm điều gì đó khiến bà khó chịu. Loại tình huống kiểu này được xử lý tốt nhất bằng cách quy hồi về tiền kiếp, nếu nguyên nhân của xung đột không được tìm thấy trong hiện kiếp. Nên tôi đã không thực sự tập trung vào đó. Tôi chỉ ghi chú lại, và nghĩ rằng chúng tôi sẽ theo đuổi vấn đề này nếu có thời gian.

Fran tỏ ra là một đối tượng xuất sắc, và ngẫu nhiên một cách bất ngờ quy hồi về một sự kiện bất thường trong thời thơ ấu của cô. Tôi quyết định lưu lại ở đó và đặt câu hỏi, vì thông thường siêu thức không đưa ra một sự kiện nào mà không có lý do cả. Cô ấy trở lại là một đứa trẻ lên bảy. Kiểu cách và biểu cảm gương mặt của cô ấy đúng đến kinh ngạc với độ tuổi mà cô ấy đang sống lại. Ở độ tuổi đó, cô ấy

https://thuviensach.vn

đang ngồi xếp bằng giữa giường mình và chơi với một bộ chén đĩa sứ nho nhỏ. Đó là một sự kiện đặc biệt vì cô không được phép chơi với chúng, do chúng thuộc về bà của cô. Nhưng cô nghĩ nếu mình chơi trên một cái giường lớn thì sẽ khó mà làm vỡ cái gì được. Cô vui vẻ cười khúc khích trong khi cầm chiếc bình nhỏ và những cái tách, cái đĩa. Cô nhận xét, "Những thứ này không phải của em. Em chơi với chúng. Cha đang ở đây, và ông đang chỉ cho em cách chơi đùa với chúng."

Hóa ra người mà cô đang nói đến không phải là cha ruột của cô, mà ông ta đã yêu cầu Fran gọi mình là "Cha". Rõ ràng đó không phải người lạ, mà là một người thường xuyên đến gặp cô. Tôi yêu cầu cô tả lại. Cô tả một sinh vật rất cao và gầy đang đứng ở một bên giường. "Ông ta chỉ có một tấm vải treo trên người. Trông nó không giống quần áo mà em hay mặc chút nào." Cô ngần ngừ khi mô tả các đặc điểm ngoại hình của ông ta. "Ông ấy trông khó nhìn. Mặt ông ấy như thể khi chị nặn đất sét, và trộn nó cho thật bóng. Ông ấy không có tí tóc hay lông mày nào. Đôi mắt ông to và đen… nhưng nó thực sự không quan trọng."

Ông ta đang dạy cô cách làm đồ vật bay lên. Ông đặt tay lên đỉnh đầu cô, và cô cảm thấy cả người râm ran khi cơ thể và những cái đĩa nhỏ bay lên trong không trung. Cô thấy việc này rất vui, và đang cười nói với ông ta. Đúng lúc đó bà cô đột ngột xông vào phòng. Bà đã nghe thấy tiếng nói chuyện, và muốn tìm hiểu chuyện gì đang xảy ra trong phòng, cho rằng cháu gái mình đang làm trò nghịch ngợm nào đó. Khi bà mở cửa phòng bất ngờ như thế, Fran bị mất tập trung. Những cái đĩa nhỏ rơi xuống và vỡ tan. Bà cô không thể hiểu được cô đã làm vỡ chúng như thế nào, nhưng bà rất tức giận với cô, mặc dù Fran khăng khăng rằng mình không làm gì cả. Kì lạ là bà cô dường như không nhìn thấy sinh vật kia. Ông ta đã biến mất ngay lúc bà vừa bước qua cửa hay sao?

Fran đã tình cờ quy hồi về sự kiện đã gây ra cơn giận giữa người bà và cô. Cô gái nhỏ cảm thấy giận dữ vì bị buộc tội oan uổng cho một việc mà cô không cố ý làm. Dĩ nhiên, ngay cả khi nếu cô có giải thích về "Cha" thì người bà cũng sẽ không hiểu được. Fran sẽ bị buộc tội tưởng tượng hão huyền hoặc nói dối. Khi đã trưởng

https://thuviensach.vn

thành, cô ý thức được rằng có chuyện gì đó đã xảy ra trong thời thơ ấu của mình, nhưng cô đã không thể nhớ được sự việc đó cho đến trước khi làm thôi miên.

Tôi muốn biết nhiều hơn về sinh vật này. Fran-trẻ-con trả lời rằng ông ta đã ở bên cô từ khi cô bắt đầu có kí ức. Ông thường gặp cô trong rừng, đi dạo và nói chuyện với cô. "Ông ta chỉ cho em cách nghe và lắng nghe. Những điều mà người lớn không nghe thấy. Ông ta chỉ em cách nhìn, màu sắc và những thứ mà người lớn không thể nhìn thấy. Thật đẹp."

D: Khi ông ta đến thăm em, ông ta đến như thế nào?

F: (Bối rối) Em không biết. Ông ta chỉ đứng ở đó. Và đôi khi ông ta sẽ xuất hiện ở đó. Em không rõ làm sao mà em biết được. Trong tâm trí mình, em biết rằng ông ta sẽ ở đó.

D: Em có bao giờ gặp ông ta ở nơi nào khác ngoài nhà em và khu rừng không? (Cô ấy chần chừ khi trả lời. Có lẽ cô chưa từng nói với ai về chuyện này.) Chị chỉ tò mò thôi. Em có thể nói với chị những điều mà người lớn không tin. Có ai đó tin mình cũng tốt mà, đúng không?

F: Phải. Ông ta tin em.

D: Chị cá là có. Nhưng em đã bao giờ đi với ông ta đến nơi nào khác ngoài nhà mình và khu rừng không?

F: Em nghĩ là có. Trong khu rừng có ánh sáng này. Đó là một luồng sáng lớn. Có những bậc thang đi vào luồng sáng đó. Ông ta đi với em, và chúng em đi lên bậc thang.

D: Những bậc thang đó dẫn đến đâu?

F: Đến phần đáy của luồng sáng lớn đó.

https://thuviensach.vn

Cô ấy tả lại cảnh bước lên các bậc thang ánh sáng. Ở trên đầu thang là một khung cửa bằng kim loại. Trông nó xám như kim loại, nhưng khi cô chạm vào thì lại thấy mềm. Ông ta muốn chỉ cho cô thấy nơi này, nhưng giải thích rằng cô không thể ở lại quá lâu. Có một hành lang, và những khung cửa đi vào các phòng. Nhưng những khung cửa này trông rất lạ lùng đối với cô, nó được làm bằng nhiều lớp khác nhau. "Có một khu vực mà tôi không được phép đến, trong phòng lớn. Chỗ này thì không sao."

Trong căn phòng mà cô được phép vào, có một khối hình trụ trông như kim loại được đặt trên một cái bệ vừa vặn. "Nó thực sự sáng bóng. Còn cái thứ kim loại kia trên những cánh cửa thì không sáng bóng." Tôi đang cố tìm hiểu về kích cỡ của khối hình trụ đó. "Nó không đủ lớn để em chui vào trong. Nếu em nằm xuống, có lẽ nó sẽ dài tới đây trên người em. (Chỉ vào mũi cô ấy). Nhưng em không thể chui vào, vì nó không đủ lớn. Đúng ra sẽ phải có một con vật nào đó ở trong đó."

Sinh vật kia đang cầm mấy quả trứng mà ông đã lấy từ một tổ chim trong rừng. Ông ta nói với cô rằng ông cần đặt những quả trứng đó trong phòng. "Thế là em được vào xem."

D: Ông ta đã làm gì với mấy quả trứng thế?

F: (Giọng cô nghe như trẻ con) Ồ, ông ta đã cất chúng đi, trong… trong cái thứ đó… (chỉ sang phía bên trái). Em không biết chính xác ở đằng đó là cái gì. Trông nó lạ lắm. Nó có chút ánh sáng, nhưng trông nó như một loại vải nào đó. Nhưng… nó không phải vải bình thường. Và ông ta đặt những quả trứng ở đó. Em tự hỏi tại sao ông ta làm như vậy?

D: Ý em là trông nó như rèm cửa ư?

F: Vâng, đại loại vậy. Nhưng nó khác. Nó có ánh sáng bên trong. Ông ta nói rằng cái đó giúp trứng nở. Ồ! Nó giữ cho trứng được ấm. Em thích nhìn những thứ như vậy.

https://thuviensach.vn

D: Thế là ông ta đem trứng vào để xem chúng nở, và đó là lý do em được nhìn căn phòng đó.

Cô ấy cố gắng giải thích bằng kiểu nói trẻ con của mình rằng trong những căn phòng khác còn nhiều bể chứa như vậy nữa, và những con chim non sẽ được đặt vào một trong những cái bể đó để được giữ an toàn.

F: Họ có nhiều thứ khác nhau, nhiều loài vật khác nhau trong các bể chứa. Em không nghĩ chúng đến từ đây. Con vật đó. Nó không đến từ nơi này.

D: Em nghĩ nó đến từ đâu?

F: Những ngôi sao. Cha cũng đến từ nơi đó.

D: Đó hẳn là một quãng đường dài, đúng không? Ông ta có nói ở đâu không?

F: Ông nói em sẽ không hiểu được đâu. Ông chỉ nói, những vì sao.

D: Chà, điều đó giải thích được vì sao bọn thú sẽ an toàn hơn khi ở trong bể.

F: Em đoán vậy.

D: Ông ta có dẫn em đến nơi nào khác nữa không?

F: Không. Chúng em phải đi. Chúng em phải quay trở ra ngoài. Chỉ là đến giờ phải đi rồi.

D: Chuyện đó vui thật, đúng không?

F: Chắc chắn rồi. Em muốn đi lần nữa. (Khúc khích) Ông ta thích mái tóc đỏ của em.

D: Vậy à? Có khi ông ta thích chúng vì ông ta chẳng có sợi tóc nào. (Cô cười.)

D: Em có đi ra ngoài lại không?

https://thuviensach.vn

F: Có. Các bậc thang như các bậc ánh sáng trắng. Khác ở chỗ là chị có thể đặt chân lên đó. Khi em quay lại khu rừng, Cha lấy ngón tay gõ nhẹ lên giữa trán em, và em cứ nghe thấy từ « Quên đi. »

Tôi thử tìm hiểu xem liệu cô có gặp lại ông ấy lần nào nữa không, hay có thêm cuộc phiêu lưu nào với ông nữa không. Nhưng buồn thay, ông ấy nói với cô rằng ông không thể đến nữa sau tai nạn với bộ chén đĩa, vì ông đã làm cô gặp rắc rối với bà của mình. Ông nói cô sẽ phải quên hết tất cả về ông. Tôi cảm nhận được rằng ông thực sự yêu thích cô bé và không muốn rời đi, nhưng ông bắt buộc phải làm vậy. Ông có vẻ thích thú khi tương tác với cô và khi dạy dỗ cho cô. Nếu cô còn có bất kì sự liên hệ nào khác với ông thì tôi cũng không tìm ra trong ngân hàng kí ức của cô ấy. Hoặc là lời ám thị bảo cô quên ông ấy đi đã có tác dụng, hoặc là ông đã không hề quay lại.

Phần còn lại của buổi thôi miên liên quan đến những cảnh về người ngoài hành tinh mà cô đã nhìn thấy, và những thông tin hiện lên đều tầm thường.

Beverly là một nghệ sĩ trong độ tuổi bốn mươi. Cô ấy chính thức tự nhận là một nghệ sĩ, nhưng không phải lúc nào bạn cũng sống được với loại nghề nghiệp này. Nên cô đã chuyển sang vẽ chữ biển hiệu, và ngạc nhiên khi thấy mình thành công trong lĩnh vực này. Tuy vậy, cô vẫn theo đuổi hội họa những khi rảnh rỗi. Cô sống trong một ngôi nhà khác thường, được xây dựng hoàn toàn ăn vào sườn một ngọn đồi trong khu Núi Ozark chỗ chúng tôi. Nó giống như sống trong một hang động vậy. Dấu hiệu duy nhất từ thế giới bên ngoài là ánh sáng chiếu qua cửa ra vào và các cửa sổ ở bức tường chính diện. Đây là nơi chúng tôi đã thực hiện thôi miên vào năm 1988. Beverly muốn tìm hiểu các kiếp trước của mình, với hi vọng tìm ra kiến giải cho các vấn đề về (sự thiếu thốn) sức khỏe và tài chính của mình. Đó là dự định của chúng tôi, nhưng thường khi siêu thức lại có những ý tưởng khác. Trong trường hợp đó, tôi luôn thuận theo nó, vì phải có một lý do cho việc siêu thức đưa một điều gì đó ra. Thông thường, đó là điều mà đối tượng cần biết đến chứ không phải là mục đích dự kiến của buổi thôi miên.

https://thuviensach.vn

Trong cuộc thảo luận trước phiên thôi miên, Beverly đã kể cho tôi nghe về một số trải nghiệm kì lạ trong thời thơ ấu của cô ấy mà cô chưa bao giờ quên được. Những trải nghiệm đó không làm cô lo lắng. Chủ yếu cô chỉ tò mò về chúng. "Có một sự kiện xảy ra lúc em học lớp một, khi người ta tưởng là một cô bạn gái của em, Patricia, và em đã bỏ nhà đi sau giờ học. Đối diện trường có một cánh đồng cây cối rộng lớn, đó là nơi chúng em đã đến. Em không có chút kí ức nào về chuyện gì đã xảy ra ở đó, chúng em đã ở đó bao lâu, hay bất kì chi tiết nào. Nhưng bố mẹ đã đi tìm chúng em. Em không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, vì khi đó em không có khái niệm về thời gian. Em sống cách trường sáu dãy nhà, và chúng em đang đi được nửa đường về nhà thì mẹ em tìm thấy chúng em. Em không hề nhớ được những gì đã xảy ra trong thời gian đó, ngoại trừ việc mọi người làm ầm lên với em vì chúng em đã bỏ đi quá lâu. Họ nói trường học đã kết thúc lúc ba giờ, mà khi chúng em về đến nhà thì trời đã gần tối. Họ đã chuẩn bị gọi đến cảnh sát. Điều khiến em chú ý là, nếu như đó là lần đầu tiên em bỏ nhà đi, hẳn em phải nhớ được những gì em đã làm. Ít nhất cũng là phần nào đó, nhưng em lại không nhớ gì. Tất cả những gì em nhớ là chúng em đi qua đường và hướng vào rừng. Rồi em không nhớ gì khác nữa, ngoại trừ việc được mọi người tìm thấy sau đó và bị rắc rối vì việc đó. Em không nhớ liệu mình đã có một khoảng thời gian vui vẻ hay không nữa."

Trong khi hồi tưởng về thời thơ ấu của mình, cô lại đưa ra những kí ức kì lạ khác. "Phòng của em ở phía sau nhà. Em thích ở một mình. Và em thường vào đó, đóng cửa để tránh xa bố mẹ, ngồi trên giường và mơ mộng. Ít nhất thì em nghĩ là mình đang mơ mộng. Em thường đang ngồi trên giường, và điều tiếp theo là em sẽ giật bắn người, tỉnh táo lại và thấy mình đang ở trên sàn nhà. Mẹ em nói có thể em đã ngủ thiếp đi và ngã khỏi giường. Nhưng em biết mình không ngủ. Điều này diễn ra trong suốt những năm em học cao học."

Trong buổi thảo luận sơ bộ, chúng tôi đã nói chuyện về nhiều sự kiện trong cuộc đời cô ấy. Đây là dịp để tôi làm quen với đối tượng, và cố gắng tìm hiểu xem họ

https://thuviensach.vn

muốn làm thôi miên để khám phá điều gì. Đôi khi họ có những nhận xét thích đáng, đôi khi lại không. Trong ca này, có một số kí ức bất thường mà tôi đặc biệt lưu ý. Cuộc thảo luận với Beverly về thời thơ ấu của cô đã kích hoạt một kí ức khác: một kí ức tiêu cực về những cơn ác mộng.

“Lúc em còn nhỏ, nhỏ nhất mà em có thể nhớ lại được, và đó hẳn phải là hồi em ba tuổi, em đã gặp ác mộng về những con côn trùng khổng lồ. Em biết lúc đó mình mấy tuổi vì em nhớ lúc đó mình có một con chó. Những con bọ khổng lồ đó thường trèo lên giường với em. Chúng không làm hại em, nhưng chúng làm em nhớ đến những con “bọ que”. Chúng có thân mình dài và những thứ như xúc tu mỏng mảnh như của côn trùng, và đôi mắt to vĩ đại.”

Cụm từ “bọ que” làm tôi lưu ý, vì đã có những ca khác liên quan đến các sinh vật ngoài hành tinh như vậy. Có phải cô ấy đang mô tả các sinh vật ngoài hành tinh, hay chỉ đang nhớ lại trí tưởng tượng phong phú của một đứa trẻ? Tôi không muốn đưa ra bất kì gợi ý nào về các sinh vật ngoài hành tinh giống côn trùng mà tôi đã nghe được. Tôi muốn cho cô ấy tự mô tả theo cách của mình.

“Chúng không phải loại côn trùng thân tròn như nhện, mà thân chúng kéo dài. Có một số loài bọ có cấu tạo như vậy. Một trong số đó là bọ que, và loài còn lại là bọ ngựa. Chúng có những phần phụ ở trên mặt trước và ở trên lưng cơ thể. Và chúng to bằng em vậy. Dĩ nhiên, lúc đó em còn là một cô bé. Chúng không làm hại em, nhưng chúng đã thực sự làm em sợ hãi khi chúng trèo lên người em. Em có một cái giường đôi, và khi em nằm trên đó với bọn chúng ở trên nhìn xuống em, chúng to lớn hơn em. Thân chúng không chạm vào người em. Những cái chân xúc tu của chúng, hay bất cứ thứ gì, đỡ chúng ở phía trên em, nên có một khoảng trống ở giữa người chúng và người em. Thường thì có hai hoặc ba con trong phòng, nhưng ít nhất là một, và chúng chỉ nhìn vào em. Em đã có những cơn ác mộng đó từ lúc nhỏ nhất mà em có thể nhớ được, qua suốt cả thời thơ ấu của em. Lúc đó em thậm chí chưa bao giờ xem một bộ phim nào, đừng nói là một chương trình kinh dị.” Bọn

https://thuviensach.vn

chúng có màu sẫm, và đôi mắt to như mắt kiến, nhưng cô biết chúng chắc chắn không phải loại côn trùng đó.

“Nhiều lần em đã hét to và thức giấc. Đôi khi em sẽ dậy, ra sân sau để đem con chó của em vào giường. Mẹ em không cho đem chó vào nhà. Em sợ bóng tối, nhưng em sẽ ra ngoài trong đêm tối và đem con chó của em vào, và đặt nó nằm dưới chăn với em. Và thế là em có thể ngủ ngon. Ở nơi em đã sống, phần lớn các căn nhà đều có gián, vì khí hậu ở đó nóng và ẩm. Nhưng em không nằm mơ thấy bọn gián. Em về quê sống với bà trong các kì nghỉ hè, nhưng em không bao giờ gặp ác mộng ở đó.”

Khi Beverly tiếp tục liên kết các kí ức, cô kể ra một trải nghiệm kì lạ khác đã để lại ấn tượng đến mức cô chưa bao giờ quên được. Chuyện xảy ra khi cô đã trưởng thành, kết hôn và có một cậu con trai, sống ở vùng ngoại ô Houston vào đầu những năm 1970s. Nhà họ là ngôi nhà duy nhất trên phố mà không có bất kì cây cối nào ở sân sau. Điều đó không quan trọng, vì đằng nào họ cũng định sẽ lắp đặt một hồ bơi ở sân sau. Phòng ngủ của Beverly ở phía sau căn nhà. Khi đó, cô và chồng mình đang ngủ thì cô bị đánh thức bởi một âm thanh khác thường.

Cô ấy cười và nói, “Trong đầu mình, em biết ngay đó là một cái đĩa bay. Và em nghĩ, ‘Ồ, lại là bọn họ nữa thôi.’ Đừng hỏi em ý nghĩ đó đến từ đâu, vì em không hề có khái niệm một cái đĩa bay sẽ phát ra âm thanh như thế nào. Khi em thức giấc và nghe thấy tiếng động đó, em chỉ biết nó là như vậy. Robert vẫn ngủ, và anh ấy không hề thức dậy. Em đã nghĩ thật lạ là anh ấy không thức giấc và nghe thấy tiếng động đó, nhưng em không làm phiền anh ấy. Và em đã không ra khỏi giường, theo em biết là vậy. Em không biết mình đã tỉnh giấc bao lâu, nhưng em đã ngủ tiếp mà không ngồi dậy. Theo lẽ thường, em đã phải ngồi dậy. Hầu hết mọi người, khi họ nghe thấy gì đó từ sân sau, sẽ ngồi dậy và đi xem xét. Nhưng em đã không làm vậy, theo nhận biết của em.”

https://thuviensach.vn

Tôi hỏi cô ấy âm thanh đó nghe như thế nào, và câu trả lời của cô rất quen thuộc. "Nó giống như tiếng vù vù, giống một chiếc máy bay siêu tốc." Chúng tôi thử liên tưởng với nhiều âm thanh khác nhau cho đến khi cô ấy tìm ra một liên tưởng gần đúng nhất. "Nó không giống tiếng cánh quạt máy bay. Chị biết con quay của bọn trẻ con kêu như thế nào không, khi mà chị quay nó trên bàn ấy? Như tiếng hát hoặc tiếng rít. Một âm thanh quay vút the thé, như tiếng gió xoáy thật nhanh, rồi phóng đại âm thanh đó lên một chút. Tiếng đó không quá to. Ý em là, nó không to đến mức đánh thức cả khu phố dậy."

Tôi gợi ý liệu đó có giống như tiếng của một chiếc trực thăng, nhưng âm thanh đó hẳn phải lớn hơn và ở một cao độ khác. Một liên tưởng khác, "Hoặc giống như tiếng máy giặt khi nó đang vắt quần áo, ngoại trừ việc em biết là âm thanh đó nhanh hơn tiếng máy giặt. Và em chắc chắn là mình đã không mê ngủ. Em nằm đó và lắng nghe tiếng động đó, rồi em nghĩ, 'Chà, chỉ là một chiếc phi thuyền ở sân sau thôi.' Em không hoảng sợ. Em chỉ chìm vào giấc ngủ trở lại, theo như em biết."

Dường như đây là một phản ứng kì lạ. Thông thường, khi bạn nghe thấy một âm thanh bất thường vào ban đêm thì ý nghĩ đầu tiên sẽ là cho rằng có người đang ở sân sau và họ có thể đột nhập vào nhà. Phản ứng đầu tiên của bạn hẳn là sợ hãi, và rồi có khả năng là bạn sẽ ngồi dậy và nhìn ra cửa sổ. Tôi đồng ý rằng tất cả những kí ức này đúng là những sự kiện kì lạ. Tôi ghi chép lại chúng, nhưng mối quan tâm đầu tiên của chúng tôi là tìm câu trả lời cho các vấn đề hiện tại của cô ấy, không phải khám phá về UFO, điều mà cô đã nói là cô chẳng hề quan tâm đến.

Sau đó Beverly đổi chủ đề và tiếp tục thảo luận về nhiều vấn đề sức khỏe của cô. Cả đời mình, cô đã có những triệu chứng kì lạ khác thường mà các bác sĩ đều khó chẩn đoán được. "Chuyện này đến mức thành trò đùa. Họ chẳng bao giờ biết được em bị cái gì. Kể cả khi họ cho em làm nhiều xét nghiệm, họ cũng không thể nhất trí được với nhau đó là cái gì. Họ không bao giờ chắc chắn được về bất kì điều gì. Khi em đến các bệnh viện lớn để kiểm tra cũng vậy. Họ cứ đảm bảo với em là họ sẽ

https://thuviensach.vn

phát hiện được bệnh, nhưng lại rút lời khi họ không thể xác định được gì. Thật bực mình, khi phải lái xe mười ba tiếng đồng hồ và trả hai ngàn đô la cho các xét nghiệm mà họ vẫn không thể nói được em bị cái gì.” Thời điểm này, cô vẫn còn gặp một vài trong số các vấn đề đó, nên đây là một trong những lĩnh vực mà cô muốn khám phá. Cô muốn tìm hiểu tại sao mình lại có nhiều vấn đề sức khỏe như vậy, chúng đến từ đâu, đoán rằng nguyên nhân của loại nghiệp quả này có thể nằm trong một kiếp sống trước. Một nỗi lo nữa là cô liên tục gặp vấn đề về tiền bạc. Vì vậy, khi chúng tôi bắt đầu làm thôi miên, sức khỏe và tài chính là các trọng tâm của chúng tôi. Các kí ức tuổi thơ chỉ là những câu chuyện thú vị bên lề.

Sau khi Beverly đã vào trạng thái thôi miên sâu, tôi đã sử dụng các kĩ thuật với mục đích đưa cô ấy về một kiếp sống khác. Thay vào đó, cô lại chỉ thấy nhiều vòng xoáy màu sắc khác nhau. Điều này cũng thường xảy ra và ta có thể vượt qua nó. Sau khi tôi đưa ra những lời ám thị để thôi miên cô ấy sâu hơn, Beverly bắt đầu mô tả một cảnh trong kiếp sống hiện tại của cô. Cô ấy trở lại là một đứa trẻ sáu tuổi trong ngày đầu tiên đến trường.

Vừa cười khúc khích cô vừa kể lại chuyện bị tuột lại phía sau trong phòng vệ sinh, và bị lạc trong những dãy hành lang của ngôi trường to lớn. Điều này lại không đáng sợ, nó là một cuộc phiêu lưu. Với kiểu cách và lối nói chuyện của trẻ con, cô ấy mô tả chi tiết hơn về giáo viên và bạn bè của cô ở lớp một. Cô cũng mô tả lại nhiều về cách bố trí của ngôi trường. Siêu thức không bao giờ đưa ra một sự kiện nào mà không có lý do. Vì thế, tôi nghĩ rằng đây có thể là một cơ hội hoàn hảo để khám phá kí ức về việc cô đã chạy vào khu rừng đối diện trường học.

D: Nào, có phải xung quanh trường học có rừng cây không?

B: Ừ hử. Nó nằm ở bên kia đường, không phải con đường đông đúc đâu, mà là con đường ở mặt bên. Trong đó hơi đáng sợ. Em không đi vào rừng. Nhưng em có thể làm vậy!

D: Nó đáng sợ ở chỗ nào?

https://thuviensach.vn

B: Ở những chỗ nhiều cây thì tối tăm. Nhưng trong đó không có gì cả, chỉ có rất nhiều cây. Trong đó cũng nhanh tối nữa.

D: Được rồi, Beverly, chị muốn em tiến tới ngày mà em vào khu rừng đó với cô bạn sau giờ học. Tên bạn ấy là gì nhỉ?

B: Patricia.

D: Tốt. Giờ em đang ở trong buổi chiều hôm đó, và đã hết giờ học. Các bạn nhỏ đã về nhà hết chưa?

B: Chưa. Chúng đang ở ngoài sân chơi. Chúng em chỉ đang đi lang thang.

D: Em đã từng vào khu rừng đó bao giờ chưa? (Chưa) Vì sao hôm nay em lại quyết định vào đó?

B: (Nói nghiêm trang) Chúng em đang trốn khỏi nhà.

D: Vậy ư? Vì sao em lại làm thế?

B: Bởi vì chúng em không thích ở nhà.

D: Đây là một việc khá quyết liệt nhỉ.

B: Chà, cũng đáng cho họ mà.

D: Vì sao em muốn trốn đi? Có chuyện gì xảy ra sao?

B: Không. Không có chuyện gì cả. Chúng em chỉ quyết định làm vậy vì chúng em không thích ở nhà. Hơn nữa, bây giờ chúng em phải có quyền đi đây đi đó chứ.

D: Tại sao lại là bây giờ?

B: Bởi vì tụi em lớn rồi, và tụi em đang ở trường.

D: Em không sợ mình bị lạc sao?

https://thuviensach.vn

B: Chà, có thể tụi em sẽ đi về nhà. Em không biết tụi em có bỏ đi luôn không nữa. Em nghĩ vài bạn đã vượt qua đoạn đường tối đen trước đó. Đó không hẳn là một con đường. Đó chỉ là một con đường nhỏ, chị biết đó. Nhưng em nghĩ những bạn khác đã làm được.

D: Chà, nói cho chị biết chuyện gì đang xảy ra đi.

B: Tụi em đi loanh quanh. Cây cối thật là lớn. Không có cỏ. Ý em là ta có thể đi giữa những hàng cây. Có lá thông và những thứ kiểu vậy trên mặt đất. Không có cỏ như trong sân nhà mình đâu.

D: Em đã làm gì trong rừng? (Tạm dừng) (Biểu hiện trên mặt và chuyển động của mắt cho thấy điều gì đó đang xảy ra.) Chuyện gì vậy?

B: (Bối rối) Em không biết. (Tạm dừng một lúc lâu) Em không nghĩ là em được nói. Em không nghĩ là em được làm gì cả. Em không biết cô ấy đang ở đâu nhưng em nghĩ tụi em đang không thể làm gì.

D: Ai đang ở đâu?

B: Pat.

D: Không phải cô ấy đi với em sao?

B: (Dừng một lúc) Em không thấy cô ấy đâu cả. Em nghĩ em bị đông cứng rồi.

D: Nhưng tâm trí của em thì không đâu, và tâm trí của em có thể nói chuyện với chị. Và không ảnh hưởng gì đến em hết. Nó biết mọi thứ và nó có thể nói với chị.

B: Giống như là …giống như bị xóa sạch. Giống như cái cần gạt nước ấy.

D: Ý em là gì?

B: Em không biết. (Chuyển động của tay) Nó cong. (Chuyển động của tay) Nó ở ngay trước mặt em. Và em không được làm gì hết.

https://thuviensach.vn

D: Em có thể nhìn thấu nó không?

B: Em không nghĩ em được nhìn.

D: Chị không muốn để em làm bất cứ điều gì khiến em gặp rắc rối. Chị chỉ tò mò. Nó từ đâu đến?

B: (Tạm dừng) Em không biết. Em vừa đi trong rừng, và…. em nghĩ nó có màu hồng nhạt. (Em ấy đang trở nên sợ hãi.) Nó giống như một chiếc khiên. (Giọng em ấy run lên và nước mắt trào ra.) Trước mặt em. (Bây giờ em ấy đã thực sự khóc và nức nở như một đứa trẻ.) Nó khiến em cảm thấy như em không thể di chuyển được. (Rõ ràng là rất buồn bã).

Tôi đã nói chuyện nhẹ nhàng với em ấy để em ấy thoải mái và không còn xúc động nữa. Sau vài phút, tiếng nức nở lớn ngừng lại. Tôi cố gắng trấn an em ấy rằng em có thể nói chuyện với tôi và cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra. Em ấy bắt đầu bình tĩnh lại.

D: Em nói nó có màu hồng nhạt à?

B: Dạ, nó hồng hồng. Và giống như nó làm cho mọi thứ tê liệt. Kể cả tâm trí của em. Nó đi từ phía này của em qua phía trước rồi sang phía bên kia.

D: Chỉ đi qua khuôn mặt của em hay sao?

B: Em không biết. Em chỉ biết là như vậy thôi.

D: Nói cách khác, đó là tất cả những gì em có thể thấy ngay lúc này. (Đúng rồi) Và điều gì đã xảy ra khi em đang đi bộ vào rừng?

B: Em nghĩ tụi em có thể nhìn thấy ánh sáng mặt trời ở đâu đó. Em nghĩ trời đã sáng. Và nó rất đẹp. Ánh nắng mặt trời đang chiếu xuống qua những tán cây. Em không nghĩ rằng mặt trời chiếu sáng xuống toàn bộ không gian, em nghĩ mặt trời chỉ chiếu sáng hướng bên phải thôi.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng em biết đấy, ánh sáng mặt trời đôi khi như vậy đó. Sau đó em đã làm gì?

B: Em nghĩ tụi em chỉ nhìn vào đó.

D: Đó có phải là ánh sáng mặt trời thật không?

B: (Bối rối) Em không biết. Em không thể … thứ màu hồng này … chỉ là không thể làm gì hơn nữa. Giống như nó dừng mọi thứ lại. (Tay chuyển động) Nó đến từ đây và đi băng qua đây (qua tầm nhìn của cô ấy). Nó không có chạm vào em. Nó bóng, nhưng không thể nhìn xuyên qua. Nó khiến cho mọi thứ dừng lại. Nó làm cho đầu em khựng lại. Nó không làm em đau. Em không cảm nhận được gì hết. Em không thấy được gì hết, trừ cái thứ màu hồng đó. Nó ở trước mặt em, như một cái lá chắn.

D: Em có cảm nhận được gì dưới chân mình không?

B: Em không nhận thức được chân của em. Em chỉ thấy tê cứng.

D: Em có nghe thấy gì không?

B: Không. Mọi thứ chỉ dừng lại. Giống như một bức ảnh tĩnh vậy. Em không thể nhìn thấy gì ngoài… (Thở dài) màu vàng nhạt, hồng nhạt… nó dường như chỉ đóng băng mọi thứ.

D: Được rồi. Nhưng hãy nhớ rằng, đó chỉ là tạm thời và nó sẽ không làm phiền em nữa.

Beverly không thể kể lại bất kỳ cảm giác nào, như thể tất cả các giác quan vật lý của em ấy đã bị đóng băng theo đúng nghĩa đen. Tôi sớm nhận ra sự vô ích của việc theo đuổi điều này. Tiềm thức của Beverly vẫn chưa sẵn sàng để tiết lộ thông tin. Tôi chuyển em ấy đến trạng thái tiếp theo, cho dù nghe, ngửi hay cảm nhận. Đáng ngạc nhiên là em ấy đột nhiên bắt đầu cười khúc khích.

B: Tụi em đang chạy ra khỏi rừng. (Cười khúc khích). Tụi em đã thoát ra. (Cười)

https://thuviensach.vn

D: Ý em là gì vậy?

B: Chà, tụi em vừa mới ra khỏi đó. (Thở dài và cười lớn). Tụi em đã thoát ra rồi! (Tạm dừng) Tóc em xoăn tít.

D: Là sao cơ?

B: Chà, tụi em đã để tóc xoăn. Tụi em đang cười khúc khích và chạy ra khỏi rừng, và tóc tụi em dựng lên. (Thở dài) Và tụi em đã làm được. Tụi em đi vào rừng, và tụi em đã ra khỏi đó.

D: Có gì xảy ra khi em ở trong rừng không?

B: Em không biết. (Bối rối) Có lẽ là có điều gì đó xảy ra.

D: Ý em là gì?

B: Chà, chị biết làm thế nào khi chị đi vào nơi chị chưa từng đến trước đây, chị tự hỏi rằng có thể quay trở lại không. Và tụi em đã trở lại.

D: Em đã làm gì trong rừng?

B: Em chỉ đi chơi thôi. Em không nhớ. Em đoán tụi em chỉ vào rừng và đi lang thang. (Thở dài) Em phải quay lại bên kia đường. Trong rừng rất tối tăm, nhưng lúc mà chúng em đi vào rừng thì trời đang còn sáng ở sân trường. Còn bây giờ trời tối dần, nên tụi em tốt hơn hết là nên về nhà.

D: Chị đoán em nên đi đi trước khi em gặp rắc rối.

B: Có vẻ như tụi em đang gặp rắc rối.

D: Em đã quyết định không chạy trốn à?

https://thuviensach.vn

B: Vâng, em đoán vậy. Em nghĩ tụi em phải về nhà. Em không biết liệu tụi em có … ồ! Em nghĩ họ đã đi theo sau tụi em. Mẹ của tụi em đang đuổi theo. Gần đến sân trường.

D: Chà, em đã không đi lâu như vậy, phải không?

B: Em không biết. Có lẽ là … chắc là khoảng sáu giờ. Giờ ăn tối thì phải. Trời sắp tối.

D: Điều đó có đáng không?

B: Em đoán vậy. Họ thực sự không làm phiền nhiều đến thế. Có lẽ vì mẹ của Pat cũng ở đó. Mẹ em sẽ làm vậy nếu bà ở một mình. Có lẽ vậy. Khi tụi em về thì Pat đi về nhà hướng bên phải con đường. Và em đi về bên trái đường.

D: À, mẹ của em có nói gì không?

B: Có. (Giọng điệu trẻ con, nhõng nhẽo, trách mắng, với những cử chỉ thích hợp.) "Con đã ở đâu vậy? Mẹ đã tìm con khắp nơi." Mẹ không đánh đòn em". (Cười khúc khích)

D: Em đã có một cuộc phiêu lưu nho nhỏ, phải không? (Uh-huh) Được rồi, Beverly, chị muốn em rời khỏi cảnh đó đi. Em đã bao giờ nhìn thấy chiếc khiên màu hồng đó vào một thời điểm khác trong đời chưa hay đó là lần duy nhất?

B: Em không nghĩ rằng em đã nhìn thấy chiếc khiên màu hồng. Em không nhớ một cái khiên. Đôi khi em chỉ rời khỏi, và em không biết gì cả, như kiểu mọi thứ chỉ dừng lại.

D: Chị sẽ đếm đến ba, và chị muốn em đi đến một trong những thời điểm mà em có cảm giác đó, ngay cả khi em không nhìn thấy cái khiên màu hồng. Và có thể em sẽ giải thích được chuyện gì đã xảy ra và xảy ra ở đâu, chị sẽ đếm đến ba, và chúng

https://thuviensach.vn

ta sẽ đi đến một thời điểm khác, nếu nó có tồn tại, khi mà em đã có kinh nghiệm. 1, 2, 3. Em đang làm gì vậy? Em nhìn thấy gì?

B: Em nghĩ em đã đi ra ngoài cửa sổ phòng ngủ của mình. (Bối rối) Vừa đi ra ngoài cái cửa sổ trên không.

D: Leo ra ngoài cửa sổ ư?

B: Không. Chỉ là … chỉ bị hút ra.

D: Em bao nhiêu tuổi rồi?

B: Tám hoặc chín. Có thể là Mười.

D: Cửa sổ có mở không?

B: Vâng. Nó đã được mở. Đang là mùa hè. Em đang ngồi trên giường, và em vừa bị hút ra ngoài cửa sổ.

D: Điều đó có bất thường không?

B: (Cười) Có vẻ là một chút bất thường đối với em. (Thở dài) Em nghĩ nó đã xảy ra nhiều hơn một lần. Đó là vào buổi tối. Có một bãi đất trống cạnh nhà em. Và đôi khi em ngồi dưới sàn nhà, tựa vào bệ cửa sổ, nhìn dòng người và dòng xe qua lại vào ban đêm.

D: Và sau đó điều gì đã xảy ra?

B: Em không biết. Em chỉ đi ra ngoài cửa sổ và sau đó quay trở lại.

D: Em cảm thấy thế nào khi ra ngoài cửa sổ?

B: Cảm giác như … một tiếng vù vù … rồi lao ra ngoài cửa sổ. (Bối rối) Em không biết em làm điều đó như thế nào. Xuyên thẳng qua tấm màn.

D: Xuyên qua tấm màn ư? Cảm giác sẽ như thế nào?

https://thuviensach.vn

B: (Bối rối) Em không nghĩ rằng em cảm giác được điều đó.

D: Được rồi, chị muốn em trải qua cảm giác đó, và em đang đi xuyên qua tấm màn. Hãy theo dõi chính em khi em đi ra ngoài cửa sổ như vậy. Và cho chị biết chuyện gì đang xảy ra.

B: Em nghĩ em đang nói chuyện với ai đó. Là ai đó có kích thước bằng em. Nhưng em không thực sự nhìn thấy họ.

D: Vậy làm sao em biết họ ở đó chứ?

B: Em không thực sự biết…. Em nghĩ chỉ có một người, ngay đây, bên phải em, nói chuyện với em khi tụi em đang đi trên không. Em không thể nhìn thấy "nó". Em chỉ nhận thấy một ấn tượng, một cảm giác. Cái đầu hình tròn. Mọi thứ đều ổn và tụi em chỉ đang nói chuyện. Em không nhớ mình đã nhìn thấy hay nhận ra điều gì quá đặc biệt.

D: Em nói rằng em có cảm giác như đang đi trên không?

B: Vâng. Ngay phía đối diện cánh cửa bên cạnh. Em nghĩ em đang lơ lửng trên không. Em không thực sự nhận thức được phần dưới cơ thể của mình.

D: Tụi em đang nói về điều gì vậy?

B: Em nghĩ chỉ là chào nhau. "Nó" thật thân thiện. Giống như tụi em đang làm điều này một lần nữa. Giống như một người nào đó mà em biết.

D: Người đó quen thuộc đối với em à?

B: Vâng. Giống như cùng một người, bởi vì không phải là ai đó mới lạ.

D: Em đang trôi nổi đến đâu rồi?

B: (Thở dài) Em không biết. Mặc dù em nhìn thấy. Như kiểu em biết tụi em đang đi đâu đó, nhưng em không biết điều gì khác cả.

https://thuviensach.vn

D: Em có nhìn thấy các tòa nhà không?

B: Không có bất kỳ tòa nhà nào. Đó là một bãi đất trống. Có hai hoặc ba ngôi nhà trên đường phố. Em có thể nhìn thấy những ánh đèn ở phía xa. Nhưng chủ yếu chỉ là … không gian.

D: Em có cảm thấy như em đang ở rất xa mặt đất không?

B: Vâng, có vẻ như em đã bước ra cửa sổ, và đi lên cao hơn một chút. Có lẽ là bốn hoặc năm feet (một mét hai đến một mét rưỡi). Lên quá cửa sổ.

D: Và em đang lơ lửng với người đó à.

B: Vâng. Ý em là, đó không phải là người thật. Đó không phải là một con người. Nó hơi tròn. Nó giống con người, nhưng màu sắc của nó không giống như một người thường. Nó có màu nâu xám, da nhăn và dai như da voi. Thật ra, nó làm em nhớ đến những đường gờ trên vòi voi. Nó trông kỳ lạ, nhưng em cảm nhận được yêu thương. Nó quen thuộc với em. Nó không phải là người xa lạ.

Mô tả này tương tự như sinh vật "y tá" mà Phil nhìn thấy trên một món đồ thủ công được đề cập trong sách "Những người trông nom trái đất". Nó cũng nhăn nheo, và cho đi cảm giác được quan tâm.

Tôi đã chỉ dẫn rằng em ấy có thể nhớ những gì đã xảy ra trong sự kiện kỳ lạ này. Rằng kỉ niệm đã ở đó và có lẽ đã đến lúc chúng phải được tiết lộ. Sau đó em ấy đột ngột thông báo rằng đầu mình bị đau, em ấy chỉ vào vùng thái dương bên phải. "Giống như một cơn đau đầu. Giống như nó bị bóp chặt hay gì đó." Tôi đã đưa ra gợi ý để loại mọi sự khó chịu. Sau đó, tôi nói với em ấy rằng những ký ức có thể xuất hiện, và chúng ta có thể nhìn vào chúng và xem xét chúng như một sự tò mò, và như một người quan sát, nếu cần thiết.

B: Em nghĩ có lẽ có chuyện gì xảy ra ở đó, nhưng em không tin đó là sự thật. Ta có thể dựng lên những điều như vậy.

https://thuviensach.vn

D: Em nhìn thấy gì mà em nghĩ rằng em đang bịa chuyện?

B: Chà, nó có thể giống như một trò chơi mà ta tạo ra. Rằng ta đi qua không trung với sinh vật nhỏ này, và sau đó ta di chuyển trong tàu vũ trụ này.

D: Ồ, hãy nói cho chị biết những gì em đang chứng kiến. Chúng ta sẽ không lo lắng rằng đó có phải là một trò chơi hay không. Nếu đó là một trò chơi, chúng ta sẽ chơi trò chơi. Chúng ta có thể chơi một cách vui vẻ. Em nhìn thấy gì nào?

B: Chà, tụi em biết đó là nơi tụi em sẽ đến. Nó được cử đến để bắt em.

D: Nó có nói với em điều này không?

B: Uhm, em chỉ biết là như vậy. Em không hiểu làm thế nào mà em biết được nữa. Em chỉ biết là em đã đi qua cửa sổ và nó đã ở đó. Sau đó, tụi em sẽ trở về để gặp gỡ một lần nữa, đại loại là như vậy. Có một cái gì đó giống như một tàu vũ trụ ở bên phải. Và nó sáng lên ở phần sau của khoảng đất đó. Đó là một khoảng đất rộng lớn. Nhưng đó là tất cả những gì em nhìn thấy.

D: Nó trông như thế nào?

B: Nó hình tròn, phẳng và sáng bóng.

D: Tròn như quả bóng à?

B: Không phải. Nó giống như một cái đĩa. Nó mỏng. Và nó được làm tròn ở phía trên cùng. Nhìn mặt đáy thì phẳng nhưng không dày lắm. Nó sáng bóng và phát sáng. Nhìn gần như huỳnh quang. Toàn thân nó có màu trắng bạc.

D: Chị tự hỏi liệu có ai khác có thể nhìn thấy nó nếu họ để mắt tới.

B: Em không biết. Không có ai khác ở xung quanh cả.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu mẹ vào phòng của em khi em đi vắng? Mẹ em có gặp em trong đó không?

https://thuviensach.vn

Tôi đang cố gắng xác định xem đó là cơ thể vật lý của Beverly đi qua cửa sổ, hay là linh hồn của cô ấy.

B: Không. Em không ở đó. Nhưng em không nghĩ rằng mẹ em đã từng làm như vậy. Hoặc nếu có, bà ấy chỉ nghĩ rằng em đang ở một nơi nào đó khác trong nhà. Mẹ không thực sự tìm kiếm em đâu. Em biết em luôn đóng cửa phòng ngủ của mình. Và em không nghĩ rằng mình sẽ ở lại lâu.

Rõ ràng em ấy nhận ra chính cơ thể vật lý của em ấy đang trải nghiệm điều đó.

D: Em nghĩ cái đĩa đó to như thế nào?

B: To bằng một ngôi nhà. À mà, có lẽ nó không bằng một ngôi nhà đâu. Nó lớn hơn rất nhiều so với chiếc xe hơi. Có lẽ nếu chị xếp ba chiếc xe thành một vòng tròn, nó sẽ lớn đến cỡ đó.

D: Hãy cho chị biết điều gì đang xảy ra.

B: Em nghĩ nó chỉ dừng lại thôi. Em không thấy… Em không thấy sự tiếp tục. Em chỉ thấy những gì em đã thấy. Giống như băng qua được một nửa khoảng trống, rồi em nhìn thấy phi thuyền ở phía bên kia, và đó là nơi mọi thứ dừng lại. Em không thấy gì khác.

D: Em không biết là em đã tiến gần đến nó hơn hay chưa à?

B: Em không biết. Em nghĩ rằng em có thể đã tiến tới gần nó. Đó là nơi tụi em đã đến.

D: Điều tiếp theo em nhớ là gì?

B: Em luôn ngã từ trên giường xuống sàn nhà. Em luôn bị như vậy mỗi khi trở về. Em đang ở trên giường và em ngã xuống sàn. Lần nào cũng vậy.

D: Em trở về giường của mình bằng cách gì?

https://thuviensach.vn

B: Em nghĩ họ chỉ thả em xuống đó. Và sau đó em ngã xuống sàn. Rồi nó đánh thức em.

D: Em đã có những trải nghiệm như này bao lâu rồi?

B: Ít nhất một hoặc hai năm. Nó đã diễn ra trong một thời gian dài. Kể từ khi em có phòng riêng. Em không nhớ sự việc đã xảy ra trước khi em có phòng riêng của mình hay không. Nhưng giờ em không nhớ mình đã ngủ ở đâu trước khi có phòng riêng. Em nghĩ có lẽ vào mùa hè, điều đó xảy ra thường xuyên hơn.

D: Và chuyện xảy ra luôn luôn như vậy à, lơ lửng ngoài cửa sổ, đi ra ngoài thật xa, và quay trở về?

B: Uh-huh. Nhưng em đã không trở về như cách em đã đi ra ngoài. Có vẻ như em vừa rớt vào giường của mình. Và rồi ngã xuống sàn, bởi vì em luôn nghĩ, "Mình đang làm gì trên sàn vậy?"

D: Mẹ em có bao giờ nghe thấy tiếng em ngã xuống sàn không?

B: Có, mẹ em đã nghe! Mẹ nghe thấy tiếng va đập. Bà ấy bước vào và hỏi em đang làm gì. Và em nói với mẹ rằng em vừa ngã khỏi giường. Em đoán mẹ thấy em không sao. Nhưng em biết bà ấy đã nghe thấy nó từ phòng khác.

Sau đó, tôi để em ấy rời khỏi cảnh em ấy đang chứng kiến, và tôi yêu cầu em ấy quay ngược thời gian.

D: Chị muốn em trở về thời điểm khi em còn nhỏ, và em đã từng có một số giấc mơ rất kỳ lạ. Em có muốn nói về chúng không?

B: Chà, chúng thật sự rất đáng sợ, bởi vì những thứ này vào phòng em vào ban đêm. Em đang ở trên một chiếc giường đôi dựa vào bức tường phía bên trong. Trong phòng tối đen. Chúng vào sau khi mọi người đã đi ngủ. Chúng bò xung quanh và nhìn em. Chúng có đôi mắt cực kỳ to, và chúng giống như những con côn

https://thuviensach.vn

trùng khổng lồ. Đó là những gì em nghĩ về chúng. Có một cửa sổ ở phía bên kia của căn phòng. Đôi khi ánh sáng xuyên qua nó, và em có thể nhìn thấy một vài trong số chúng ở trên sàn nhà. Và em có thể thấy chúng ở chân giường. Chúng sẽ lướt qua mặt và ngực của em. Và em muốn mở miệng hét lên, nhưng sẽ không có gì xảy ra. Đến khi em thực sự chuẩn bị thức giấc, thì em mới có thể hét lên.

D: Chúng to lớn cỡ nào?

B: Chúng lớn hơn em. Chúng đủ lớn để gần như lấp đầy cái giường của em. Những cái đầu của chúng thậm chí đặt ở đầu của em, ở phía trên cơ thể em.

Tôi đã chỉ dẫn cho em ấy rằng em ấy có thể nhìn lại cảnh tượng một cách rất rõ ràng, nhưng điều đó sẽ không làm phiền em ấy. Em ấy có thể theo dõi chuyện xảy ra như một người quan sát nếu em ấy muốn.

D: Bây giờ chúng đang ở đâu, khi em đang nhìn chúng?

B: Vâng, có một con sáng màu, hoặc ánh sáng phản chiếu vào nó. Và hai trong số chúng ở trên sàn nhà. (Tay chuyển động).

D: Ở phía bên phải của em à?

B: Giường của em đối diện bức tường, không phải ở giữa căn phòng. Và vì vậy phần còn lại của căn phòng ở bên phải của em. Và có một hoặc hai con trong số chúng trên sàn nhà, với ánh trăng hoặc ánh sáng gì đó chiếu vào. Tụi em có những tấm rèm kiểu Venice, và chúng không được đóng chặt lắm. Rồi sau đó có một hoặc hai con ở chân giường. Chúng sẽ trườn tới chỗ em, hoặc cơ thể chúng đủ dài để mặt chúng ở ngay trên mặt em, nhìn vào mắt em và mũi, tai và những bộ phận khác của em. Chúng có thể dang rộng chân và giữ cơ thể của chúng ở trên người em mà không chạm vào em. Vì vậy, đôi chân của chúng đủ dài để giữ cho chúng không chạm vào em. Nhưng đôi khi chúng vẫn chạm vào.

D: Cho chị biết chúng trông như thế nào đi.

https://thuviensach.vn

B: Chúng có một cái đầu và mắt đen cực kỳ to. Cơ thể chúng khẳng khiu. Và có vẻ như những thứ ở cánh tay của chúng có cùng chiều dài với những thứ ở chân. Chúng giống như côn trùng. Giống như châu chấu hoặc một con gì đó có chân ở mặt trước và chân ở mặt sau. Chúng bóng và mịn. Gần giống như một ống thân dài, có chân hoặc tay hoặc thứ gì đó thoát ra từ đó, giống như những cái chân côn trùng. Em nghĩ những con ở trên sàn có một chút khác biệt. Chúng có màu sáng hơn. Em nghĩ chúng ngắn hơn và có thân hình béo hơn.

D: Khuôn mặt của chúng trông có giống côn trùng không?

B: Tất cả những gì em nhớ là đôi mắt. Và cái đầu to tròn, nhìn giống như đầu một con kiến. Nó tròn trịa, và có đôi mắt to ấn tượng. Những con trên giường tối màu, còn những con dưới sàn sáng màu. Em biết chúng có màu sắc khác nhau.

D: Em có thấy bất kỳ cái tay nào không?

B: Không, vì nếu chúng có tay, chúng đã đặt ở trên giường và em không thể nhìn thấy ở dưới đó vì em đang ngước nhìn vào khuôn mặt của chúng.

D: Bởi vì em nói rằng đôi lúc chúng đã chạm vào mặt em?

B: Vâng, đúng! Chúng có ngón tay. Chúng mở mắt em ra. Chúng chọc ngoáy khắp mặt của em. Tất cả những gì em có thể nhìn thấy là những ngón tay, những ngón tay gầy guộc. Cứ làm như vậy, trên khuôn mặt của em. (Những tay cử động, chẳng hạn như chạm hoặc vuốt má em ấy. Ký ức khiến em ấy khó chịu và em ấy bắt đầu khóc.)

D: Chị cũng sẽ không thích điều đó. Đó là tất cả những gì họ đã làm à?

B: (Khóc) Đó là tất cả những gì em nhớ. (Khóc và rất xúc động). Và rồi em thét lên, la hét và gào to.

https://thuviensach.vn

Tôi trấn an em ấy bằng cách nói với em ấy như cách bạn nói chuyện với một đứa trẻ đang sợ hãi.

D: Em có bao giờ để ý cách chúng vào phòng của em không?

B: (Ngạc nhiên) Chúng phải vào qua cửa sổ. Có vẻ như cửa phòng em luôn đóng, bởi vì khi mẹ em chạy vào đó lúc em hét lên, mẹ luôn phải mở cửa. Em không nghĩ chúng đã đi ra khỏi cửa.

D: Điều gì xảy ra khi em bắt đầu hét lên?

B: Em nghĩ chúng đã rời đi. Em không biết rằng em đang cố gắng xua đuổi chúng. Em chỉ sợ hãi, vì vậy em đã hét lên. Và em nghĩ em đã có thể hét lên sớm hơn nếu có thể nhưng em không nghĩ là em làm được. Sau đó, em sẽ có thể hét lên, và rồi họ rời đi. Em đoán em đã đánh thức mẹ và mẹ em sẽ chạy vào phòng. Nhưng bà ấy không bao giờ nhìn thấy chúng.

D: Em đã bao giờ kể cho mẹ nghe về chúng chưa?

B: Em nghĩ em đã nói với mẹ rằng những con bọ khổng lồ đang bắt em. Mẹ chỉ nói với em rằng em đang gặp ác mộng và hãy ngủ tiếp đi.

D: Đúng rồi, nghe như ác mộng vậy.

B: Đôi khi em biết họ sẽ đến, và em sẽ gọi con chó của em tới. Chúng sẽ không đến khi em có con chó ở bên cạnh.

D: Làm thế nào em biết họ sẽ đến chứ?

B: Em chỉ biết thôi, khi em đi ngủ, họ sẽ xuất hiện.

Chỉ đơn giản là biết điều đó thôi.

D: Có lẽ con chó đã đuổi chúng đi?

https://thuviensach.vn

B: Hoặc là em đã không bao giờ thức dậy khi em ôm con chó của em.

Hoặc em đã không thức dậy như kiểu em đang gặp ác mộng.

D: Khi luồng ánh sáng đó chiếu qua cửa sổ, nó là ánh sáng của một ngọn đèn hay là cái gì?

B: Có vẻ như nó khá là sáng. Em nghĩ đó là ánh trăng, nhưng chị biết đấy có thể là vật thể đó trên bầu trời chiếu ánh sáng qua những tấm rèm cửa.

Chị nghĩ, chúng ta đã tìm hiểu đủ cho phiên thôi miên ngày hôm nay rồi.

Thật kỳ lạ khi sự tắc nghẽn tương tự này lại xảy ra khi tôi làm việc với một đối tượng UFO khác vào ngày hôm sau. Cô ấy trải qua một luồng năng lượng xoáy đen tối dường như có thể đóng băng hoặc dừng mọi thứ. Cô cũng không thể nhớ quá khứ một điểm nhất định nào đó. Điều thú vị là kiểu ngăn chặn tương tự này lại xảy ra ở hai người riêng biệt trong khoảng thời gian gần như vậy.

Trong các cuộc điều tra của tôi những năm sau đó (1990), chuyện này thỉnh thoảng xảy ra. Đôi khi tôi có thể nhận ra đó là một nỗ lực của tiềm thức để ngăn chặn thông tin nếu đối tượng không sẵn sàng để điều tra một chuyện gì đó như thế này. Những lần khác, tôi tự hỏi liệu đó có phải do sự chỉ dẫn hậu thôi miên từ chính những người ngoài hành tinh để khiến đối tượng không nhớ về một điểm nào đó trong quá khứ hay không.

Trong các phiên tiếp theo với Beverly, chúng tôi có thể phá vỡ những rào cản và khám phá những gì nằm ngoài rào cản đó. Vài tuần sau, chúng tôi gặp lại nhau và có một phiên thôi miên khác. Chúng tôi vẫn đang cố gắng tìm ra điều gì đó có thể giải thích cho những vấn đề về sức khỏe và tiền bạc của em ấy trong kiếp sống này. Lần này sự ngăn chặn xuất hiện ở phiên thôi miên trước đã biến mất. Vào đầu phiên, tiềm thức của em ấy xuất hiện hai kiếp trước riêng biệt của em ấy để xem xét. Một ở vùng đất sa mạc. Còn lại dường như có niên đại vào khoảng thời gian Nội chiến. Tôi để em ấy lựa chọn, và em ấy dễ dàng đi vào kiếp sống dường như

https://thuviensach.vn

đã kết thúc vào khoảng đầu thế kỷ. Phiên này không thú vị lắm đối với tôi, nó quá đỗi bình thường, nhưng nó có một số thông tin quan trọng đối với Beverly.

Tiếp theo, Beverly chuyển dịch vào cuộc sống khác mà em ấy đã nhìn thấy, kiếp sống trong sa mạc. Em là một người đàn ông trung niên, một thành viên của một nhóm cư dân du mục trên sa mạc. Họ dẫn theo một đàn dê. Những con dê rất quan trọng đối với sự sống còn của họ vì ngoài việc cung cấp thực phẩm, chúng còn được bán trong các thị trấn hoặc buôn bán để để đổi lấy nhu yếu phẩm. Tôi đã đưa em ấy đi qua các sự kiện quan trọng, em ấy đang ở trong một khu chợ buôn bán và trao đổi hàng hóa mang theo bên mình. Em thích sự tự do, có thể đi lang thang và không bị ràng buộc bởi luật lệ và hạn chế của cuộc sống thành phố. Khi được hỏi tên của bộ lạc, em ấy nghĩ ra cái tên "Teleg", nhưng em ấy không chắc đó là tên của bộ lạc hay thị trấn hay là tên của em ấy. Beverly nghĩ rằng em ấy đang ở Ai Cập. Nhiều thông tin được đưa ra, nhưng toàn là tẻ nhạt.

Điều bất ngờ đã đến khi tôi bảo em ấy chuyển sang một ngày quan trọng khác trong kiếp sống đó. Tôi thường đưa đối tượng đi qua toàn bộ một kiếp sống, hồi ức chạm tới những ngày quan trọng và sau đó kết thúc bằng cái chết của họ. Thỉnh thoảng họ sẽ chuyển dịch vào một kiếp sống không liên quan khác. Điều này là bình thường và cho thấy sự bất ổn của tiềm thức có thể tồn tại suốt đời khi thử nghiệm này được thực hiện lần đầu tiên. Khi đối tượng biểu hiện hiện tượng này, tôi thường thuận theo bởi vì tiềm thức có thể chứa đựng những bí mật quan trọng hơn là chuyện nó muốn tiết lộ. Thông thường, sau một vài phiên thôi miên, đối tượng có thể giữ nguyên một kiếp sống và khám phá kiếp sống đó một cách chi tiết. Rõ ràng tiềm thức của Beverly nghĩ rằng không có lý do gì để tiếp tục khám phá kiếp sống trên sa mạc. Nó quyết định chuyển sang một thứ gì đó mà nó cho là có ý nghĩa hơn. Tôi lẽ ra có thể đưa em ấy trở lại kiếp sống ở sa mạc để biết thêm thông tin, nhưng tôi quyết định thuận theo tiềm thức lần này. Vì nó đã ngăn chặn trong phiên trước, tôi nghĩ nó có thể đã sẵn sàng để hé lộ. Tôi yêu cầu em ấy rời

https://thuviensach.vn

khỏi khung cảnh ở khu chợ, và tiến tới một ngày quan trọng khác trong kiếp sống của em ấy "Em đang làm gì đó? Em nhìn thấy những gì?"

B: Em đang trên đường đi đến trạm dịch vụ của bố em.

D: (Rõ ràng là em ấy không còn sống trong sa mạc.) Ồ? Đó là ở đâu?

B: Chỉ vừa xuống phố từ nhà của em.

D: Thị trấn nào vậy?

B: Ở Shreveport.

D: Em đang làm gì ngoài đó?

B: Em chơi với những người làm việc ở đó. Họ đang dạy cho em biết về Harry Truman và bảng chữ cái. Và học đếm nữa.

D: Ồ. Em bao nhiêu tuổi?

B: Năm hoặc sáu.

D: Có phải tên em là Beverly?

B: Uh-huh. Họ cũng đang dạy em cách đánh vần cái tên đó.

D: Em đã đi học chưa?

B: Chưa. Nhưng em sẽ hiểu biết nhiều hơn những đứa trẻ khác khi em đi học, vì Eddie dạy em. Eddie là một người đàn ông da đen. Em không biết tại sao người ta gọi là da đen, vì đó là da nâu cơ mà.

D: Đúng vậy. Chà, em thật may mắn nếu có ai đó đang dạy em học. Em sẽ biết nhiều hơn những đứa trẻ khác, phải không?

B: Uh-huh. Và em rất hạnh phúc. Em thích Eddie. Ông ấy chỉ có một tay thôi.

https://thuviensach.vn

D: Vậy à? Chuyện gì đã xảy ra?

B: (Vấn đề về tính xác thực) Cái còn lại bị chặt.

Sự trung thực điển hình của trẻ con này đôi khi có thể gây ngạc nhiên lớn.

D: Ồ? Và em nói rằng bố của em có một trạm xăng à?

B: Uh-huh. Eddie làm việc cho ông ấy. Và Eddie cũng thông minh như bố em.

D: Chà, Chị nghĩ thật tuyệt khi em được ông ấy dạy học.

Tôi quyết định thử lại phân cảnh trong rừng, bây giờ những rào cản dường như đã được gỡ bỏ. Rõ ràng là em ấy đang ở trong một trạng thái sâu hơn nhiều. Beverly đang thể hiện tính cách của một cô gái nhỏ, thậm chí đến cả nét mặt, cử chỉ tay và cách cư xử trên cơ thể. Tôi chỉnh lại giọng điệu và các câu hỏi của mình như thể đang nói với một đứa trẻ.

D: Hãy chuyển đến cảnh tượng khi em học lớp một, em đang đi học và em đang học hỏi mọi thứ. Chuyển tới thời ngày mà em cùng bạn mình tiến vào khu rừng ở cạnh trường học. Tại sao em làm như vậy? Em không muốn về nhà à?

B: Không! tụi em muốn ở ngoài và chơi lâu hơn nữa.

D: Em có thích trường học không?

B: Em thích. Em đã gặp rất nhiều bạn mới. Và điều đó thật dễ dàng. Tất cả những gì tụi em làm là tô màu những cuốn sách mọi lúc.

D: Em không học chữ cái à?

B: Có. Nhưng em đã biết trước rồi. Em là đứa nhỏ nhất trong trường, nhưng cho đến nay em biết nhiều như các anh chị khác.

D: Chà, ai đang đi cùng với em vậy?

https://thuviensach.vn

B: Một giáo viên sắp kết hôn và em không thể nghĩ ra tên của cô ấy. Nhưng em có thể nhìn thấy khuôn mặt của cô. Cô ấy có mái tóc màu nâu, cô sẽ kết hôn và tên của cô ấy sẽ thay đổi. Còn có cả Clinton. Có một giáo viên khác. Và bạn của em, Patricia. Một cậu bé tên Bobby nữa.

D: Tất cả ở đang trong lớp em à?

B: Ngoài sân trường cơ.

D: Vậy, em đã đi vào rừng chưa?

B: Rồi ạ, khi tan trường và mọi người đều về nhà, em và Patricia đã đi vào rừng.

D: Kể cho chị nghe về nó. Khu rừng trông như thế nào?

B: (Dịu dàng và bộ dạng trẻ con). Chúng thật đáng sợ.

D: (Cười thầm) Nhưng nó không nguy hiểm chứ?

B: Đúng. Và cây cối ở đó thật là cao lớn. Tụi em đang cười khúc khích khoái chí, bởi vì tụi em đang làm một việc mà tụi em không nên làm.

D: Trước đây em đã bao giờ vào trong rừng chưa?

B: Không phải khu rừng ở đó. Em đã ở trong một khu rừng nhỏ xíu. Nhưng đường đến khu rừng này rất xa.

D: Em không sợ mình sẽ bị lạc ư?

B: Em sẽ quay lại như cách tụi em đi vào.

D: Em thấy gì khi em ở trong rừng?

B: Chà, tụi em thấy rất nhiều cây cối.

https://thuviensach.vn

Một khoảng lặng dài. Chuyển động mắt của em ấy cho thấy em ấy đang gặp phải chuyện gì đó.

D: Patricia có bằng tuổi em không?

Giọng cô ấy trầm hơn khi cô ấy trả lời, “Vâng.” Tôi biết có chuyện gì đó đang xảy ra, nhưng tôi phải rất cẩn thận để không dẫn dắt hoặc gợi ý.

B: (Thận trọng) Em nghĩ có thứ gì đó trong rừng. Nó có thể là chuột. Có thể không phải. Có thể là những con côn trùng cỡ lớn.

D: Em nhìn thấy gì?

B: Em không thấy gì cả, nhưng em chỉ biết có thứ gì ở trong đó. Em có thể nghe thấy nó.

D: m thanh đó như thế nào?

B: (Tạm dừng) Đó chỉ là sự chuyển động. Có thứ gì đó đang di chuyển phía trong.

D: Em đang tìm hiểu đúng không?

B: Em không biết. Em không nghĩ tụi em nên đi xa hơn nữa. Em nghĩ tụi em nên ở ngay đây. - Em thấy một luồng sáng.

D: Nó đến từ đâu?

B: Nó đến từ trong rừng, chiếu ra phía của em.

D: Luồng sáng này lớn như thế nào?

B: Nó không thực sự lớn. Nhưng nó có màu xanh lam, trắng xanh. Ánh sáng đang tỏa ra.

D: Lớn bằng ánh đèn pin không?

https://thuviensach.vn

B: Không, nó lớn hơn ánh đèn pin.

D: Giống như ánh đèn pha của một chiếc xe hơi à?

B: Cỡ đó. Đúng rồi, nó sẽ lớn như vậy.

D: Nhưng đèn pha không phải màu đó phải không? (À không). Nó đến nhanh hay chậm?

B: Chậm. Nhưng em không biết phải làm gì. (Thở dài) Em phải trở nên dũng cảm.

D: Em muốn làm gì chứ?

B: Chà, em không nghĩ mình có thể làm được gì. Em không cho rằng em có thể chạy đi. Em nghĩ rằng em đã bị bắt.

D: Tại sao em không nghĩ là em có thể trốn thoát chứ?

B: Em chỉ không nghĩ là em có thể. Em nghĩ đã quá muộn rồi. Giống như em đang mắc vào một cái bẫy thú hay cái gì đó. Hiện tại em không nghĩ rằng em có thể trở lại. Không có cảm giác như em có thể quay lại.

D: Cái đèn còn ở đó chứ?

B: Uh-huh. Em nghĩ rằng tụi em đang đi với nó. Đúng rồi, nó đang kéo tụi em về phía nó.

D: Kích cỡ nó như thế nào?

B: Nó to bằng em.

D: Lúc đầu, em nói nó giống như một cái đèn pha?

B: Đó là nơi mà ánh sáng đã phát ra, nhưng đó là một cái đèn lớn. Khi nó đến gần em nó lớn bằng em, em không thể đi đâu được. Nó vây quanh em.

https://thuviensach.vn

D: Còn Patricia thì sao?

B: Em không biết. Em đoán nó cũng ở xung quanh chị ấy.

D: Em nói như thể là em muốn đi với luồng sáng đó?

B: Em nghĩ là em phải đi theo. Em không nghĩ mình có thể chạy trốn lúc này. Hơn nữa, nó sẽ bắt em nếu em làm vậy. Em đang đi về phía trước trên những chiếc lá, nhưng giống như là cái đèn đang khiến em làm điều đó. Nó sáng chói và nó khiến em không thể nhìn thấy mọi thứ. Nhưng em vẫn ổn. Nó không làm em đau.

D: Hãy cho chị biết điều gì xảy ra.

B: Chà, tụi em bước lên trên đó và vào trong tòa nhà nhỏ này. Nó tràn ngập ánh sáng. Em không thể thấy rõ. Nó giống như một chiếc ô tô. Nhưng em đoán là lớn hơn một chiếc ô tô một chút.

D: Hình dạng của tòa nhà như thế nào?

B: Nó hình tròn, giống như nửa quả bóng.

D: Em đi vào đó bằng cách nào?

B: Qua một trong những cái gì đó giống cửa sổ. Chúng có rất nhiều khe hoặc cửa sổ để có thể đi vào.

D: Nó có ở trên mặt đất không?

B: Không, nó không ở trên mặt đất. Nó ở trên không. Nó thấp, nhưng nó nó ở trên không. Chỉ cần trôi nổi tới cái thứ giống như cửa sổ và đi vào đó. Và sau đó chúng đưa em vào giấc ngủ.

D: Em đã thấy gì trước khi họ đưa em vào giấc ngủ?

https://thuviensach.vn

B: Những người nhỏ bé. Chúng trông không giống người cho lắm. Chúng trông giống như những sinh vật tí hon. Chúng không lớn hơn em nhiều. Nhưng chúng là người tốt. Có thể trở thành những người bạn trong trí tưởng tượng của em.

D: Có thể lắm. Em có thể nhìn thấy khuôn mặt của chúng không?

B: Khuôn mặt của những con bọ nhỏ, ngoại trừ chúng tỏa sáng. Ý em là, chúng không đen như những con bọ. Loại da có màu hơi xám hồng, nhìn giống như da của những đứa trẻ, nhưng khuôn mặt thì trông đáng sợ. Chị biết bọ trông xấu xí như thế nào khi nhìn vào mặt của chúng không?

D: Chúng có tóc không?

B: Không. Không ai trong số chúng có tóc cả. Và chúng làm cho em thiếp đi.

D: Em có thể nhìn thấy đôi mắt của chúng trông như thế nào không?

B: Mắt rất to, giống như những chiếc cúc áo màu đen. Những cái cúc siêu to.

D: Còn mũi và miệng của chúng thì sao?

B: Chúng không có mũi và miệng. Có lẽ vậy. Đó là loại … loại mặt lỗi. Chị biết đấy, chúng không có các đặc trưng như chúng ta.

D: Em có để ý đến bất kỳ điều gì về cơ thể của chúng không?

B: Loại cơ thể giống như ma quái. Chị biết đấy, em không nghĩ chúng có chân. Em nghĩ rằng chúng chỉ trôi nổi, lượn lờ. Có thể chúng có chân, nhưng không giống chân của em. Cơ thể và tay chân của chúng cũng rất gầy. Em không biết làm thế nào chúng có thể đứng thẳng. Đó là lý do tại sao em nói rằng chúng lơ lửng. Và tất cả đều có màu hồng nhạt. Màu sắc, ánh sáng, đều là màu hồng. Em đoán màu hồng là do chúng là các cô gái bé nhỏ. Em không biết nữa.

https://thuviensach.vn

D: Điều đó nghe có vẻ hợp lý, đúng không? Em nhìn thấy chúng có bao nhiêu ngón tay?

B: Ồ, chúng có … ba hoặc bốn ngón tay.

Em ấy giơ các ngón tay lên, gập ngón út xuống và giữ nó bằng tay còn lại. Những cử chỉ rất trẻ con.

B: Chúng không có ngón tay út. Chúng có một ngón tay cái và … hai, không, có ba ngón ở trên này mới đúng. Có một đứa trong trường em có sáu ngón tay. Và những người này chỉ có bốn. Lester là tên của anh ấy. Anh ấy có sáu ngón chân và sáu ngón tay.

D: Và những người này chỉ có ba ngón tay và một ngón cái. Vì vậy, chuyện này có thể xảy ra. (Uh-huh) Những người nhỏ bé này có mặc quần áo không?

B: Không. Chúng không mặc quần áo như động vật không cần quần áo vậy. Chị biết đấy. Không thấy gì cả.

Em ấy nói kiểu này một cách bí mật. Có phải em ấy đang đề cập đến bộ phận sinh dục?

D: Em có thấy gì khác trong phòng không? Em nói có cái đèn màu hồng à?

B: Vâng. Rất nhiều đèn ở khắp mọi nơi. Và rất nhiều bàn. À không nhiều bàn lắm. Một vài cái bàn thôi. Như bàn của bác sĩ. Giống như bàn khám bệnh. Và rồi có một căn phòng khác. Đó là một căn phòng nhỏ. Còn có những thứ như kính lúp ở trên một cái bàn đặt ở cái phòng khác.

D: Ý em là gì, kính lúp ư?

B: Chúng trông giống như những thứ dính trên không và sau đó quay trở lại. (Em ấy đang làm chuyển động tay). Giống như những đường cong ánh sáng. Không

https://thuviensach.vn

phải đường cong, nó có những khúc quanh co bên trong. Nó đi lên và sau đó nó quay trở lại. Và chúng có thể chiếu sáng bất cứ đâu chúng muốn.

D: Ồ, vậy ư, ý em là chúng có thể di chuyển nó vòng quanh. Một cái đèn lớn như cái đèn của các bác sĩ à? (Đúng rồi) Và nó phóng đại phải không?

B: Em nghĩ vậy. Nó ở trong căn phòng khác. Ở đằng kia. (Em ấy vung bàn tay và cánh tay của mình trong một chuyển động nhanh chóng, để chỉ về phía bên trái của em ấy). Nơi đặt cái bàn nhỏ. Và cái đèn nằm trên trên cái thanh dài chui ra từ bức tường.

D: Em nói có rất nhiều đèn? Chúng ở đâu rồi?

B: Chúng ở trong bức tường. Chúng thực sự sáng bóng. Nó giống như, ta biết nơi giấu đèn trong phòng, nhưng nó vẫn sáng lên? Chà, nó sáng thật, nhưng em không thấy đèn ở đâu.

D: Giống như chúng ở sau một cái gì đó, ý của em là vậy đúng không?

B: Đúng vậy, hoặc ánh sáng chỉ hắt ra từ các bức tường, ngoại trừ trong căn phòng nhỏ khác, nơi có cái đèn lớn ngoằn ngoèo đó. Đó là nơi chúng kiểm tra em. Có cả bàn trong đó nữa. Em không biết chúng sử dụng những chiếc bàn đó để làm gì, vì chúng chưa bao giờ đặt em lên chiếc bàn đó. Có thể chúng sử dụng cái bàn đó cho những người trưởng thành.

D: Nó trông lớn hơn à?

B: Vâng. Những cái bàn được xếp thành hình tròn ở giữa căn phòng.

Tôi yêu cầu em ấy giải thích.

B: Chà, chúng là những chiếc bàn dài. Và sau đó là một cái khác, một cái này, và thêm một cái ở kia nữa. Có lẽ đó không phải là những cái bàn để kiểm tra. Có lẽ đó là loại hộp chứa đựng một cái gì đó. Tất cả chúng được đặt trên lối đi dẫn xuống

https://thuviensach.vn

sàn nhà. Nó giống như chất rắn, nơi ta có thể đặt mọi thứ vào đó. Giống như với ngăn kéo và đồ đạc.

D: Những cái bàn đó, chúng có thể được làm bằng chất liệu gì?

B: Thép không gỉ. Thực sự sáng bóng.

D: Nếu chúng nằm trong một vòng tròn, thì có gì ở giữa vòng tròn không?

B: Không. Không có bất cứ cái gì ở giữa. Nhưng ta có thể bước vào, và ở giữa chúng, như ở giữa những cái bàn.

D: Vậy, em có thấy gì khác ngoài những cái bàn không?

B: Em thấy cây cầu kéo.

D: Là gì vậy?

B: Đó là thứ ở đằng trước dùng để đóng cánh cửa lại.

D: Em đã bước lên cây cầu đó để vào đúng không?

B: Em đoán vậy. Nó đã mở khi em bước vào. Nhưng em biết nó ở ngoài kia, và họ đã đóng nó lại.

D: Em có thấy gì khác trong căn phòng đó nữa không?

B: Xung quanh bức tường toàn là la bàn, nút bấmm những thứ để bật tắt và điều khiển con tàu. Chúng được đặt trong một vòng tròn. Tất cả đều trông giống như… một chiếc máy bay. Nó quá phức tạp đối với em. Có một số thứ trông như … Ý em là. Nó không giống như một cái máy thu hình thực sự. Nó không phải là một cái hộp. Nó giống như một bảng điều khiển hoặc màn hình mà ta có thể thấy mọi thứ trên đó. Nó đang tắt. Em tưởng tượng mọi thứ được bật lên khi chúng bay vòng quanh. - Chị biết em đoán những thứ ở chính giữa đó là gì không? Em cá rằng

https://thuviensach.vn

chúng là giường cho những kẻ nhỏ bé đó. Em tin chắc là vậy. Chúng có thể ngủ ở phía trên và để đồ đạc của chúng ở dưới.

D: Nghe có vẻ hợp lý, đúng không nào? Chà, có gì khác trong đó mà em có thể nhìn thấy nữa không?

B: Không. Em đã thực sự sẵn sàng để đi rồi.

D: Ý em là sao?

B: Em đã sẵn sàng để rời đi. Sẵn sàng ra ngoài và về nhà.

D: Did You say they made you go to sleep?

D: Em đã nói chúng bắt em đi ngủ đúng không?

B: Chúng đưa em vào căn phòng đó. Và em buồn ngủ đến mức em không thể tỉnh táo được. Và sau khi em vào đó rồi, em … em không nhớ nữa. Em chỉ đang ngủ thôi.

D: Chúng đã làm gì để khiến em buồn ngủ?

B: Em nghĩ họ chiếu những cái đèn đó vào người em. Nó làm cho em đi vào giấc ngủ.

D: Chà, em đã tự mình đứng dậy trên bàn phải không?

B: Không, chúng đặt em ở trên đó, vì em quá buồn ngủ. Em như thể vừa … lơ lửng trên đó. Nhưng chúng đã nâng em lên. Và sau đó em đã kiệt sức. Em nghĩ rằng ánh sáng khiến em rơi vào trạng thái đó. Những cái đèn thật lạ lẫm. Chúng làm đủ mọi thứ. Khi ánh sáng chiếu vào thì không thể đi đâu khác. Và khi nó kéo em vào, em phải đi cùng với nó, bởi vì em không thể làm gì khác. Và sau đó ở bên trong, em biết nó có màu hơi hồng, nhưng vẫn hơi trắng, với một chút màu vàng hồng trong đó. Đó là bởi vì nó quá sáng. Nó giống như ánh sáng mặt trời có màu vàng hơi

https://thuviensach.vn

hồng. Chị biết đấy, không phải là màu vàng hồng. Nó có thể khiến chị đi vào giấc ngủ hoặc đánh thức chị. Chắc là nó có khả năng làm mọi thứ.

D: Nhưng ngay cả khi em đã đi ngủ, em vẫn nhớ được, và em có thể cho chị biết những gì đã xảy ra khi em ở trên bàn chứ.

B: (Dịu dàng) Chúng nghiêng người về phía em. Và chúng đã kéo cái đèn đó xuống. Và chúng đã chiếu đèn trên khắp cơ thể em.

D: Chúng đang tìm kiếm điều gì vậy?

B: (Trẻ con) Chỉ để xem em được tạo ra từ cái gì. Sau đó, mọi thứ giống như trong phòng ngủ khi chúng bò lên khắp giường của em.

D: Chúng là cùng một loại à?

B: Em không nghĩ chúng giống nhau. Chúng nhẹ hơn. (Cảm xúc) Em nghĩ chúng chỉ đang nhìn, nhưng em không thể cử động. Em không thể nói chuyện.

D: Không sao đâu. Em có thể kể với chị.

B: Tuy không đau, nhưng em không thể cử động. Nó chắc chắn là rất đáng sợ. (Em ấy sắp òa khóc.) Và chúng chạm vào em, nhưng đó không phải là lý do tại sao em không thể cử động. Em không thể cử động bằng mọi cách. Điều đó giống như việc em bị đóng băng.

D: Em có nghĩ rằng nó có liên quan gì đó đến cái đèn đó không?

B: Cái đèn hoặc là cái bàn.

D: Cái bàn đó trông như thế nào?

B: Em không cảm thấy nó, vì em không thực sự nằm trên đó. Em lơ lửng ở bên trên. Em cảm thấy nó lạnh. Nhưng giống như em đang nằm trong không trung.

https://thuviensach.vn

D: Chúng đang làm gì khi chúng nhìn em?

B: Chúng đang tạo ra những tiếng động nhỏ. (Em ấy tạo ra những tiếng ríu rít khe khẽ hoặc những tiếng nói chuyện the thé). Giống như chúng đang nói chuyện không ngừng nghỉ.

Phần lớn các trường hợp mô tả rằng các sinh vật giao tiếp bằng tinh thần hoặc thần giao cách cảm, và không tạo ra bất kỳ âm thanh nào. Nhưng một số ít, trong cuốn sách này và cuốn sách "Di sản của những vì sao" của tôi, diễn tả một cách giao tiếp bằng miệng, the thé, đôi khi có giai điệu.

D: Em có thể hiểu được không?

B: Không. (Em ấy tạo ra một số âm thanh ríu rít hơn). Giống như những con kiến nhỏ. Những con kiến nhỏ xíu bận rộn ấy.

D: Đó là một cách nói chuyện vui nhộn, phải không? Chúng còn làm gì khác nữa không?

B: Không làm gì hết. Chúng đã đi xuyên qua, và chúng để cái đèn đó vào trong bức tường. Bằng cách nào đó, nó vừa khít với bức tường.

Giọng em ấy bây giờ không còn khó chịu nữa. Ngay sau khi chúng kết thúc, em ấy đã bình tĩnh lại.

B: Giống như tất cả bọn chúng đều ở xung quanh em. Chị biết đấy, cảm giác giống như bị ngộp thở.

D: Tại sao chúng lại gần như vậy?

B: Chúng đang tìm kiếm. Em nghĩ chúng đang tìm mọi cách để xuyên qua em.

D: Tất cả các cách xuyên qua em ư? Em có nghĩ rằng họ có thể làm điều đó không?

https://thuviensach.vn

B: Với những cái đèn đó, họ có thể. Vâng. Tất cả các cách để xuyên qua. Đó là lý do tại sao em không ở trên bàn, vì vậy mà họ cũng có thể làm điều đó bên dưới. Họ có thể làm điều đó với cái đèn. Sau đó, họ bắt đầu lùi lại. Và giống như em đang chìm trong giấc ngủ màu hồng. Và em đã rời khỏi khu vực bàn và quay trở lại. (Tay chuyển động).

D: Cứ trôi nổi như vậy à?

B: Vâng. Nhưng sau đó em đứng thẳng dậy. Và rồi, đi theo ánh sáng được đem trở lại qua phòng khác. Và rồi em rời đi.

D: Em vừa bước ra khỏi cửa à?

B: Vâng. Đã đi bộ xuống đoạn đường dốc. Và em đã quay về khu rừng.

D: Chị tự hỏi tại sao chúng làm tất cả những điều đó?

B: Em không nghĩ mình có thể thắc mắc quá nhiều. Chúng làm tất cả những thứ vô nghĩa này. Lần duy nhất chúng nói chuyện là khi chúng đang kiểm tra cơ thể em, vì vậy em nghĩ nó có liên quan đến điều đó. Nhưng giống như chúng khiến ta tê liệt, và ta không thể suy nghĩ nhiều, hay băn khoăn quá nhiều. Đặc biệt là khi em còn nhỏ, vì chúng lớn hơn em. Nhưng nếu đó là một người trưởng thành, chúng sẽ không lớn hơn.

D: Chúng trông có vẻ không cường tráng lắm, nhưng em lại nghĩ chúng nâng em lên!

B: Cái đèn đã làm điều đó.

D: Chà, đây có phải là lần đầu tiên em đến nơi đó không?

B: Không. Nhưng đó là lần đầu tiên em đến đó từ trong rừng. Những lần khác chúng chỉ đến và đưa em ra khỏi giường.

https://thuviensach.vn

D: Vậy thì nơi này quen thuộc với em đúng không? (à đúng rồi) chà, em có biết Patricia có còn ở đó cùng em không?

B: Em không nhớ tới Patricia cho đến khi tụi em chạy ra khỏi rừng. Nhưng căn phòng đó không lớn lắm. Em không biết chị ấy có thể ở đâu. Em không nhìn thấy chị ấy. Nhưng những cái đèn đó đã làm tất cả mọi thứ. Vì vậy, (khó hiểu) chị ấy có thể… đã ở đó và em đã không nhìn thấy chị ấy.

D: Nhưng em đã thức dậy đúng lúc em thoát ra ngoài à?

B: Em nhớ đã đi bộ xuống đoạn đường dốc, và đang ở trong rừng. Và sau đó em không nhớ gì trong vài phút. Và sau đó em và Patricia cười khúc khích chạy ra khỏi rừng.

D: Điều gì đã xảy ra với cái đèn lớn trông giống như nửa vòng tròn đó?

B: Em không biết. Tụi em đã để nó trở lại trong khu rừng.

D: Nhưng em bảo rằng chúng sẽ vào phòng của em và bắt em đi à?

B: Uh-huh. Điều đó thật đáng sợ. Em không thích điều đó một chút nào cả. Đôi khi họ làm chuyện đó trong phòng của em, và khiến em sợ phát khiếp. Những lần khác chúng đưa em ra khỏi phòng.

D: Chúng đưa em đi như thế nào?

B: Qua cửa sổ.

D: Chúng bế em ra ngoài cửa sổ?

B: (Trầm trọng hơn) Chúng không cần phải bế em. Cái đèn đó đưa em đi. Giống như đi thang cuốn, ngoại trừ việc tất cả đều là ánh sáng.

D: Cửa sổ có đang mở khi chúng làm điều này không?

https://thuviensach.vn

B: Không quan trọng là nó có mở hay không. Nếu nó không mở, tụi em chỉ cần xuyên qua nó.

D: Đó giống như phép thuật, đúng không?

B: Uh-huh. Đúng là phép thuật.

D: Chà, nếu ai đó vào phòng khi em bị bắt đi, em nghĩ họ có thể thấy em nằm trên giường không?

B: Chúng sẽ không cho bất kỳ ai vào. Chúng không bao giờ bị bắt. Em nghĩ chúng khiến cho thời gian đứng yên. Em nghĩ đó là những gì chúng đã làm.

D: Có phải lúc nào bọn chúng cũng giống giống nhau không?

B: Không. Có một số trông hơi khác. Chúng trông giống như thân hình con sâu với tay và chân.

D: Ý em là dài và gầy đúng không?

B: Thân hình gồ ghề. Chị biết con sâu bướm có những cái bướu trên lưng chúng chứ?

D: Đúng, giống như những đường gờ?

B: Vâng. Những kẻ đó chỉ là những người đưa tin. Em biết chắc là vậy.

D: Những người gồ ghề à? Điều gì khiến em nghĩ chúng là những người đưa tin chứ?

B: Lần duy nhất em nhìn thấy chúng là khi chúng đưa em đi từ chiếc giường của em bằng cái đèn đến căn phòng này, và sau đó chúng biến mất. Đó là lần duy nhất em nhìn thấy chúng. Và chúng nói chuyện với em. Chúng không nói chuyện bằng miệng. Giống như chúng là y tá. Chị biết một y tá dìu dắt chị như thế nào khi chị

https://thuviensach.vn

bước xuống sảnh chứ? Đó là cách mà chúng làm với em. Và em nghĩ đó là tất cả những phần việc của bọn chúng.

D: Chúng nói gì với em vậy?

B: "Hôm nay bạn khỏe không?" Chúng không nói điều đó. Chúng chỉ nghĩ tới điều đó, và ta biết chúng đang nghĩ nó. Và giống như chúng đang đối xử tốt, bởi vì chúng biết chúng phải đưa em đến đó.

Loại này cũng đã được kể đến trong các trường hợp khác, ví dụ, trong cuốn sách "Những người trông nom trái đất" của tôi. Điều thú vị là họ gọi đó là y tá vì cảm giác quan tâm đến họ trong khi những người khác lạnh lùng, mất tập trung và thường không quan tâm. Các đối tượng nói rằng họ có cảm giác đó là những nữ y tá mặc dù không có căn cứ để xác định giới tính.

D: Những người đó có khuôn mặt như thế nào?

B: Chúng giống như những người khác thôi, nhưng đen hơn và thô hơn. Chúng không trơn. Chúng không được gọn gàng cho lắm.

D: Khuôn mặt của chúng cũng gồ ghề à? (Không) Mắt của chúng trông như thế nào?

B: Chúng cũng có đôi mắt siêu to đen láy.

D: Chỉ da của chúng là khác biệt thôi hả?

B: Chà, em nghĩ chúng cũng béo hơn nữa.

D: Chúng có tóc không?

B: Không, không có một cọng tóc nào, mà giống râu ấy. Nó mọc khắp cơ thể của họ, những sợi lông ngắn, cứng. Không sát nhau lắm, chỉ ở đây và ở đó trên cơ thể nhỏ màu nâu của chúng.

https://thuviensach.vn

D: Thân hình thô ráp, gồ ghề à?

B: Da thật sự thô ráp. Không giống như da bò. Có lẽ giống da heo hơn. Em nghĩ chúng là những người thợ.

D: Không ai trong số những người này mặc quần áo, phải không?

B: Không, không. Chúng không cần phải làm vậy.

D: Vậy, làm thế nào để chúng đưa em về lại phòng của em?

B: Em không biết. Em luôn luôn thức dậy và em đã ở đó. Em đoán họ đưa em về lại theo cách tương tự, nhưng chị nghĩ mà xem, lúc đó em đang ngủ.

D: Chà, những người này có làm điều tương tự với cái đèn ở trên bàn mỗi khi em đến đó không?

B: Em không đoán là nó luôn luôn giống nhau. Đôi khi chúng làm rối tóc em. Chúng lấy vài sợi tóc, và lấy một ít máu của em.

D: Bọn chúng làm điều đó bằng cách nào?

B: Chúng chỉ hút nó ra một cách nhanh chóng. Chị biết đó, giống như sử dụng ống hút vậy. À, cái này nhỏ hơn một chút. Bọn chúng không hút nó hay dùng kim tiêm hay bất cứ thứ gì khác, chúng chỉ khiến cho máu chảy ra thành một dòng nhỏ để chúng lấy mẫu. Ngay qua da của em. Em không thể nhìn thấy một thiết bị nào. Em không nghĩ là chúng có.

D: Nếu máu chảy ra qua da của em, nó sẽ đi tới đâu?

B: Vào một số cái vật dụng …nho nhỏ. Một cái lọ nhỏ. (Tay chuyển động) Và chúng đã lấy một ít nước tiểu của em. Chúng cúi xuống đó với một cái lọ, và … chúng làm điều đó.

https://thuviensach.vn

D: Bọn chúng biết làm mọi thứ, phải không? Chị thắc mắc tại sao chúng tiếp tục làm như vậy?

B: Em đoán bọn chúng đang cố gắng tìm hiểu nhiều thứ hơn. Chúng không giữ em lâu. Em đoán chúng không muốn bố mẹ của em biết, hoặc bất kỳ ai khác biết, bởi vì dường như không ai biết về chúng. Chị không nói về chúng. Em không nói về chúng. Nó giống như chỉ là … hư không.

D: Nó tách biệt với em, ý em là sao?

B: Đúng. Và vì vậy chúng không giữ em lâu, bởi vì nếu chúng làm vậy có lẽ chúng sẽ bị phát hiện. Có lẽ chúng không hoàn thành tất cả cùng một lúc, đó là điều em đang nghĩ tới. Vì chúng không giữ em lâu nên có lẽ chúng tiếp tục đưa em về để làm việc khác.

D: Điều đó có lý. Nhưng quan trọng là, chúng không làm tổn thương em, phải không?

B: Bọn chúng không làm đau em, nhưng em không thích việc chúng đặt em lên cái bàn giống như vậy và sau đó chúng ở trên người em.

D: Chà, và em không thể di chuyển. Hơi đáng sợ đấy. Chị đoán bọn chúng làm vậy là vì có mục đích.

B: Em không hề quan tâm một chút nào. Em nghĩ nó khá rắc rối, bởi vì chúng lén lút lắm. Nhưng giống như là một thế giới hoàn toàn khác. Và chúng không nói về điều đó với thế giới này. Em không biết tại sao, nhưng nó chỉ là như vậy.

D: À, nếu chị đến gặp em lần nữa, em sẽ kể thêm nhiều điều hơn cho chị chứ?

B: Em đoán vậy.

D: Bởi vì chị rất thích thú và chị thích nói chuyện với em. Và chị không kể với ai khác. Không đời nào chị khiến em gặp rắc rối.

https://thuviensach.vn

B: Chị biết đấy, em không nghĩ rằng chị sẽ khiến em gặp rắc rối thêm nữa. Em không nghĩ rằng chúng thậm chí còn đến lần nào nữa không.

Giọng em ấy bây giờ đã trưởng thành hơn. Beverly rõ ràng đã bỏ đứa trẻ đó ở lại.

Khi Beverly được đánh thức, điều duy nhất em ấy nhớ về phiên thôi miên này này là điều gì đó về sa mạc và ánh sáng hồng nhạt. Đó là tất cả. Bởi vì một cơn bão khủng khiếp đã tràn tới trước khi tôi có thể rời khỏi nhà của em ấy, tôi đã ở lại và ăn bữa tối với Beverly. Em ấy muốn nghe một phần của đoạn băng. Khi em ấy lắng nghe, nó như thể em ấy đang nghe lần đầu tiên. Beverly chết lặng. Em ấy hoàn toàn không nhớ gì về nó, và luôn nói rằng hẳn em ấy đã bịa ra.

Chúng tôi gặp lại nhau vài ngày sau đó trong một phiên thôi miên khác. Vì sự đột phá trong phiên trước, tôi muốn tập trung vào trải nghiệm UFO của em ấy. Tôi muốn tìm hiểu về thời gian ở Houston khi em ấy nói rằng đã nghe thấy tiếng tàu vũ trụ ở sân sau của mình, nhưng thay vì đứng dậy để kiểm tra, em ấy lại đi ngủ. Em ấy cũng trầm trọng hơn vì chồng cô đã không tỉnh dậy.

Trong lúc Beverly đang ở trong trạng thái thôi miên, tôi bảo em ấy quay lại khoảng những năm 1973 đến 1975 khi em ấy sống ở Houston, Texas. Tôi yêu cầu em ấy quay trở lại vào buổi tối với trải nghiệm bất thường khi nghe thấy tiếng động ở sân sau nhà mình. Khi tôi đếm, Beverly ấy tự động quay trở lại đêm đó. Đó là năm 1974, và em ấy chuẩn bị đi ngủ.

B: Tụi em có một phòng tắm rất lớn thông với phòng ngủ. Một lối đi có mái vòm.

D: Và bây giờ em đã đi ngủ. Em đã đi ngủ ngay lập tức chứ? (Uh-huh) Em đã ngủ suốt đêm đúng không?

B: Không. Ai đó đã vào phòng ngủ của em.

D: Ai đó mà em biết à?

https://thuviensach.vn

B: Không. Đó là một bóng hình. Nó gần giống như một bóng ma. Nó cao, to. Em nghĩ đó là một nhân vật nam. Và nó yểu điệu.

D: Yểu điệu ư?

B: Giống như nó có thể uốn lượn trong gió. Nó gần giống như trong suốt.

D: Như thể nó không có da thịt à?

B: Vâng. Nó cao. Màu trắng. Gần giống như một con ma, nhưng nó không phải là một con ma. Nó trắng xám. Và nó dường như chỉ lơ lửng ở ngưỡng cửa bên trong căn phòng.

D: Sau đó điều gì đã xảy ra?

B: Em chỉ nằm đó và nhìn nó. Nó đi vào phòng, giữa ô cửa và cửa tủ quần áo. Em biết nó ở gần giường hơn. (Tạm dừng) Và em đã rất sợ hãi.

D: Đúng rồi, chị nghĩ em sẽ sợ. Em không ngờ được điều đó. Sau đó điều gì đã xảy ra?

B: Em không biết. Chỉ là … (Thở dài) Em biết có thứ gì đó trong sân.

D: Làm thế nào em biết được điều đó?

B: Nó có một cái đèn. Nó giống như một vầng sáng. Có thứ gì đó đáp xuống sân. (Nói với sự chịu đựng) Và em đoán đó là một con tàu vũ trụ, và nó đang phát sáng.

D: Điều gì khiến em nghĩ đó là một con tàu vũ trụ chứ?

B: Em chỉ biết là như vậy thôi.

D: Nó không phải là một chiếc xe hơi hay một cái gì đó tương tự à?

B: Ở sân sau thì không. Không có cách nào để đến đó bằng xe hơi. Tất cả đều được rào lại bằng một hàng rào cao kín đáo làm bằng gỗ.

https://thuviensach.vn

D: Không có ai ở ngoài đó với một cái đèn hay hoặc là cái gì đó khác à?

B: Em không nghĩ vậy. Nó nằm thấp trên mặt đất. Em chỉ nhìn thấy vầng sáng xuyên qua … có những mành tre trên cái cửa sổ ba cánh lớn.

D: Vầng sáng trông rất rộng lớn à?

B: Không. Nó thực sự rất nhỏ. Sân sau của em không có bất kỳ cái cây nào hết. Có lẽ duy nhất nhà tụi em là không có cây cối trong sân sau. Tụi em đang nghĩ đến việc đưa một cái bể bơi vào.

D: Em có nghe thấy gì không?

B: Em không biết mình có nghe thấy gì bên ngoài không. Giống như khi ta biết có âm thanh nào đó, nhưng ta không nghe thấy gì cả bằng tai của mình. Đó có lẽ là điều đã đánh thức em. Và sau đó em cảm thấy thứ này ở trong phòng. Nó nằm ở phía đối diện giường nơi mà em đang ngủ.

D: Ở bên phía chồng của em à?

B: Uh-huh. Nhưng anh ấy không thức giấc.

D: Tiếng ồn đã đánh thức em nó nghe như thế nào?

B: Nó giống như một cái máy khoan công suất lớn, hoặc một cái cưa công suất lớn, hoặc một cái gì đó tương tự như vậy, nhưng không nặng bằng. Đó là một âm thanh nhẹ hơn thế, nhưng đó là âm thanh xoay vòng nhanh.

D: Và em nghĩ đó là thứ đã đánh thức em ư?

B: Em nghĩ vậy. Ý em là, nó không ồn ào. Nó giống như khi ta cảm thấy có một sự hiện diện và ta biết có ai đó ở đó. Và nó khiến ta giật mình.

D: Vậy thì chính nó không phải là âm thanh. Mà nó là âm thanh và cảm giác của một sự hiện diện.

https://thuviensach.vn

B: Vâng. Nếu âm thanh đó là một cái gì đó khác, mức độ ồn ào đó sẽ không thể đánh thức em. Nhưng mà có một cảm giác đi cùng với nó.

D: Em có nghĩ đây là lý do tại sao chồng của em không nghe thấy nó không?

B: Có lẽ vậy. Anh ấy nói anh ấy ngủ mơ màng hơn em, nhưng dường như anh ấy không ngủ.

D. Nhưng bất cứ khi nào em nhìn thấy bóng dáng này, em cũng nhìn thấy ánh sáng ở sân sau trong cùng khoảng thời gian đó ư?

B: Em nghĩ rằng em đang ở đối diện với ngưỡng cửa, vì vậy em đã nhìn thấy hình bóng đầu tiên. Nhưng em có thể biết đằng sau em, tại cửa sổ, có một vầng sáng chiếu qua các mành tre.

D: Nó không thể là mặt trăng nhỉ?

B: Nó giống ánh sáng mặt trăng, ngoại trừ nó không chiếu từ trên cao xuống. Nó giống như một ánh đèn hội tụ. Còn chị biết mặt trăng thì chiếu ánh sáng như thế nào rồi chứ?

D: Đúng. Nhưng chị nghĩ thật thú vị khi em cho rằng đó là một con tàu vũ trụ.

B: Đó là một con tàu vũ trụ mà.

D: Chà, chuyện gì đã xảy ra sau đó?

B: Cái hình bóng đó ở gần phía chồng em, nhưng anh ấy không hề biết. Nó đã ở đó vì em. Em biết điều đó, bởi vì việc này đã diễn ra trong một thời gian dài.

D: Đó không phải là chuyện mới xảy ra. Điều gì diễn ra sau đó?

B: Em không biết. Nó chỉ dừng lại ngay đó. Em đang nằm trên giường, phía bên trái và em đang quay mặt ra cửa nhìn vào hình bóng này, và biết rằng vầng sáng

https://thuviensach.vn

này đang ở ngoài kia trong sân sau. Nó chỉ bị đóng băng ngay tại đó. Và nó khiến em sợ hãi. Chị biết đó. (Thở dài) có một cảm giác sợ hãi trong em.

D: Đó là lý do tại sao chị nghĩ điều quan trọng là em phải nhìn vào nó và tìm hiểu xem những gì đã xảy ra. Sau đó em sẽ không phải sợ nó nữa. Một khi chúng ta biết điều gì đã xảy ra, chúng ta có thể vượt qua nó và không băn khoăn về nó nữa. Em có thể nhìn thấy nó bởi vì tiềm thức của em ghi lại mọi thứ, mặc dù cơ thể em không nhớ một cách tỉnh thức. Vì vậy, một cái gì đó đã xảy ra để ngăn chặn tâm trí có ý thức ngay tại thời điểm đó. Chuyện gì đã xảy ra? Bóng hình đã làm gì?

B: Bóng hình đó đi vòng qua chân giường và ra ngoài cửa sổ. Và em đã làm theo nó. (Hờ hững) Em bước ngay qua cửa sổ.

D: Điều này tương tự như những gì em đã từng làm khi còn nhỏ, có phải không?

B: Uh-huh. Em nghĩ đó là lý do tại sao em cảm thấy sợ hãi về nó.

D: Tại sao lần này lại khiến em sợ hãi?

B: Em nghĩ nó luôn khiến em sợ hãi. Tất cả mọi chuyện. Chị không muốn đi xuyên qua các cửa sổ đâu.

D: Đúng vậy. Chà, em có nghĩ rằng nó giống như một giấc mơ mà em có thể làm những điều như vậy trong mơ không?

B: Có thể chứ. Có thể linh hồn của em đang thoát ra ngoài, còn cơ thể của em thì không. Em không biết. (Thở dài) Có thể chúng khiến em trở thành phi vật chất hóa? (Em ấy không chắc về từ đó.) Và vật chất hóa trở lại. Có lẽ cơ thể của em đã biến mất.

D: Em có nghĩ lúc chồng em thức dậy, anh ấy sẽ không nhìn thấy em trên giường không?

https://thuviensach.vn

B: Anh ấy sẽ không thức dậy đâu. (Đang suy tưởng) Cơ thể của em phải rời đi. Nếu cơ thể của em không biến mất, tại sao bọn chúng lại quan tâm đến việc người khác thức dậy hoặc ai khác sẽ vào đó chứ? Chúng đã làm điều đó khi em còn nhỏ, chị biết đấy, trong phòng ngủ của em. Và chúng làm điều đó trong phòng ngủ của em bây giờ, ngay ở đây. Phòng ngủ của em ở cuối nhà. Đó là một căn phòng đẹp, nhưng em luôn sợ hãi khi ở trong đó. Phòng em ở vị trí rất xa so với phần còn lại của ngôi nhà.

D: Em đã đi đâu khi em đi ra ngoài cửa sổ?

B: Ở ngoài sân. Tới một con tàu vũ trụ. Đó là một vòng tròn nhỏ tí xíu… à, không phải là nhỏ, nó đủ lớn để vào được. Nó phải là thứ mà bọn chúng đã đem tới. Chị biết đấy, có những cái lớn hơn, đây là cái nhỏ. Và nó có màu bạc, có hình vòm ở trên cùng, và nó có viền xung quanh phần giữa - không phải ở giữa - khoảng 3/4 đường xuống hình mái vòm. Và nó có một cái bụng nhỏ bên dưới. Không phải bụng béo mà là bụng hơi nông, trên phần đáy. Phần đáy không có nhiều mái vòm như phần trên. Toàn bộ thứ này chỉ cao ba hoặc bốn bộ Anh.

D: Vầng sáng phát ra từ đâu?

B: Phát ra từ cái viền đó. Như thể mặt trong của nó được lót bằng một thứ gì đó và thứ đó phát ra một vầng sáng.

D: Sau đó điều gì xảy ra?

B: Tụi em bay lên trên không trung và rời đi.

D: Bên trong nó như thế nào?

B: Nó nhỏ, và hơi chật chội. Em chỉ đi vào và ngồi xuống, rồi bọn chúng bay đi. Nó gần giống như một chiếc ghế salon. Ý em không phải là một chiếc ghế dùng ngoài sân, ý em là như ghế của nha sĩ hoặc một cái gì đó tương tự mà chị nằm tựa lưng vào ấy.

https://thuviensach.vn

D. Chà, vậy sinh vật đó đi cùng em à?

B: (Ngạc nhiên) Em nghĩ nó quá cao để có thể ở đây, trừ khi nó, nó…. Em nghĩ những gì trong phòng biểu hiện bản chất của sinh vật đó.

D: Em có nghĩ rằng đó là lý do tại sao nó mỏng manh không?

B: Uh-huh. Em nghĩ giống như nó chiếu một phần của mình vào căn phòng. Nhưng cơ thể nặng nề hơn của nó đang ở trong con tàu vũ trụ. Có hai hoặc ba con khác ở đây với em. Chúng nhỏ bé.

D: Bọn chúng cũng đang ngồi xuống à?

B: Không, chúng đang đi đi lại lại. Không có nhiều không gian. Nó thấp hơn hàng rào, cái hàng rào cao sáu bộ Anh. Và em đoán có chỗ cho chúng đi lại. Chúng không cao như hình chiếu đó. Chúng thấp hơn. Em phải ngồi xuống. Chà, em đoán là em có thể đứng dậy, nhưng chỉ ở giữa chừng. (Beverly là một phụ nữ thấp bé, chỉ cao hơn năm bộ Anh một chút). chúng dường như không cần phải ngồi ở bất cứ đâu. Bọn chúng đang làm mọi thứ. Chị biết đấy, đi vòng quanh, chạm vào các nút bấm và nhìn vào màn hình.

D: Tất cả những thứ đó ở đâu?

B: Nó ở trong các bức tường ở bên trong. Nó giống như một buồng lái nhỏ.

D: Có gì trên màn hình không?

B: Có bản đồ và đồ thị. Em không thực sự nhìn thấy, nhưng em chắc chắn là như vậy. Ý em là, em đã liếc nhìn.

D: Ý em là như một bản đồ trên mặt đất….

B: Ở trên bầu trời. Em đoán nó giống như một bản đồ hàng không, chị biết đấy, dùng cho tàu bay. Chắc chắn có những con đường được sử dụng lặp đi lặp lại,

https://thuviensach.vn

trong hệ thống máy bay. Và những gì trên màn hình là một số loại đường bay để đến một nơi nào đó. Nó gần giống như một đồ thị. Có lẽ đó là một loại radar nào đó. Nó có các đường thẳng đứng và các đường ngang, giống như giấy kẻ ô vuông. Có một số màn hình khác thì không. Chúng chỉ có các đường giao nhau và đi theo các hướng khác nhau. Và em không biết chúng có ý nghĩa gì nữa. Màn hình màu trắng. Các đường đều có cùng một màu đen. Có thể đó là một hệ thống máy tính. Đó là những gì mà em thấy ở những cái màn hình đó, giống như màn hình máy tính vậy. Mọi thứ đều được đặt vào trong bức tường. Bức tường được cong cong.

D: Được rồi. Những sinh vật bé nhỏ này trông như thế nào?

B: Chúng có màu xám. Chúng thấp, chỉ cao ba hoặc bốn bộ Anh và da chảy sệ.

D: Chảy sệ ư? Ý em là gì?

B: Chúng gồ ghề. Chúng không mịn hoặc trông mềm mại. Chà, chúng có thể mềm mại, nhưng chúng chảy sệ. Giống như ET (sinh vật ngoài hành tinh) trong bộ phim cùng tên, nhưng không phải đến mức độ như vậy. Nó trông thô, nhưng có thể không phải. Thật ra, em nghĩ rằng có thể là không phải như vậy, khi ta thực sự chạm vào nó ấy, nhưng nó có hiệu ứng là trông thật dày và thô.

D: Em có thể nhìn thấy khuôn mặt của chúng không?

B: Uh-huh. Chúng có khuôn mặt nhỏ. Không có tóc. Em không nghĩ chúng có cái tai nào không, hoặc nếu có, chắc là nó lõm vào trong. Nó không lộ ra ngoài như tai của chúng ta. Chúng có đôi mắt giống với mắt của em. Không phải là đôi mắt to đen. Chúng có tròng trắng của mắt. Chúng có mũi và miệng.

D: Giống em à?

B: Không, khuôn mặt của họ chảy sệ, giống như một người già, già nua với khuôn mặt thực sự nhăn nheo, hàng triệu nếp nhăn trên khắp khuôn mặt. Ngoại trừ đầu của chúng thực sự nhỏ, lớn hơn ở phần trên so với phần dưới, gần như hội tụ tại

https://thuviensach.vn

một điểm ở cằm. Và khuôn mặt của họ trông giống như bị bóp méo. Giống như một con chó Bắc Kinh có khuôn mặt gãy.

D: Chị hiểu ý em. Em có thể nhìn thấy bàn tay của chúng khi chúng điều khiển các nút bấm chứ? (Uh-huh.) Chúng có bao nhiêu ngón tay?

B: Chúng có năm ngón tay.

D: Năm ngón tay ư? Bốn ngón tay và một ngón tay cái à?

B: Uh-huh, nhưng chúng dài hơn của em.

D: Từ chỗ em đang ngồi, em có thể nhìn thấy bàn chân của chúng không? (Uh-huh) Nó trông như thế nào?

B: Nó gần như là có màng. Chúng có năm ngón chân. Và bàn chân của chúng hơi to so với cơ thể của chúng. Các ngón chân xòe rộng và có một lớp màng ở giữa. Nhưng không giống như chân con vịt. Không nhiều màng như vịt. Đây có thể nói là một sự giao nhau giữa bàn chân của chúng ta và lớp màng trên của bàn chân vịt.

Kiểu bàn chân này cũng đã được ghi lại trong "Di sản của những vì sao". Một loại tương tự có hình dạng giống như một chiếc găng tay với xương bàn chân xuất hiện như những đường gờ bên dưới da.

D. Em có thể nhìn thấy bất kỳ khác biệt nào về giới tính không?

B: Không. Em nghĩ chúng là người đưa tin hoặc công nhân. Em không nghĩ chúng là người máy. Nếu là vậy, chúng phải là những con rô bốt cực kỳ tinh vi. Em nghĩ chúng là sinh vật sống.

D: Chúng có đang giao tiếp với em theo bất kỳ cách nào không? (Không) Nhưng khi em ngồi xuống chiếc ghế đó. Rồi điều gì xảy ra sau đó?

B: Chà, nó cất cánh. Bay lên khỏi sân, rồi rẽ trái.

https://thuviensach.vn

D: Em có thể cảm thấy sự dịch chuyển à?

B: Rất ít. Em cảm thấy được nâng lên khỏi mặt đất. Nhưng sau đó, rất ít…. Ta không cảm thấy bất kỳ loại chuyển động nào. Ta có thể cảm thấy một ngã rẽ. Nhưng miễn là ta đang đi lên hoặc theo một hướng, thẳng về phía trước hoặc phía sau hoặc bất cứ điều gì, ta sẽ không cảm thấy bất kỳ chuyển động nào.

D: Em có nghe thấy gì không?

B: Không. Nó diễn ra rất nhanh. Nó đi đến một con tàu khác trên bầu trời.

D: Có bất kỳ cái cửa sổ nào mà em có thể nhìn ra ngoài không?

B: Có. Em không biết là có cho đến khi tụi em vào trong. Có một số cửa sổ giống như ô cửa nhỏ trên tàu bay. Và tất cả đều ở xung quanh phần của mái vòm, nơi mà đường gờ lộ ra. Và em đoán rằng ánh sáng đã phát ra từ đó. Bên trên thứ giống như cái sàn nhỏ đó, và em nghĩ có lẽ ở bên dưới cái sàn đó nữa.

D: Nhưng em không thể nhìn thấy gì ở bên ngoài cửa sổ khi em đang bay ư?

B: Em đang quay mặt ra giữa phòng. Và, không, em không thể nhìn thấy gì cả. Như thể nửa mơ nửa tỉnh.

D: Sau đó, như em đã kể, bọn chúng chuyển sang một con tàu lớn hơn à?

B: Nó di chuyển vào con tàu lớn hơn, từ bên cạnh. Giống như có một lối vào. Và nó đi vào trong. Sau đó mái vòm nâng lên. (Cố gắng diễn tả sao cho đúng). Phần trên nâng lên. Hoặc một phần của nó. Có thể là tất cả. Em không chắc. Có thể một phần mái vòm hoặc một nửa mái vòm được nâng lên ra phía sau, để lộ ra nơi nó đang hé mở. Và sau đó ta chỉ cần ra ngoài và đi bộ xuống một hành lang.

D: Chúng đang đi với em ư?

https://thuviensach.vn

B: Uh-huh. Hành lang rất bóng loáng. Rất trơn. Những bức tường sáng màu. Em không nghĩ chúng có màu trắng, nhưng có thể là màu trắng ngà. Chúng được làm từ kim loại nhẹ hoặc là vải. Em không biết sàn được làm từ cái gì. Và nó giống như một đường băng trong sân bay, đại loại như vậy. Giống như một đường hầm, cỡ lớn. Bọn chúng đưa em vào một căn phòng. Nó chỉ là một căn phòng nhỏ, và chúng đã đưa em vào đó. Không có cái bàn nào cả. Nhưng vì thế cho nên chúng có thể đi vào và quan sát em.

D: Là ai vậy? Những người nhỏ bé đó à?

B: Không phải, là những dạng khác. Em đoán là chúng đến gặp… chỉ huy của bọn chúng. Và rồi chúng bước vào. Em nghĩ đây giống như một cuộc kiểm tra tâm lý. Không có lời qua tiếng lại. Chúng vây quanh em, và kiểm tra não của em. Chúng giống như côn trùng. Em đoán đó là thứ em từng thấy khi còn nhỏ, nhưng bọn chúng không thực sự là côn trùng. Chân tay của chúng rất linh hoạt, rất dễ uốn cong và góc cạnh. Chúng có thể cao một bộ Anh hoặc cao hơn những con nhỏ bé chảy sệ. Có thể là bằng kích thước với em, cao bằng em. Chúng có màu xám trắng, vì vậy chúng có màu nhạt hơn so với những con có bộ dạng chảy sệ nhỏ bé. Bọn chúng là… là những chủng loại mà chị đã nhắc đến tên của nó lúc trước? Chúng không đáng kể. Lông lá. Khác với những con chảy sệ không có lông.

D: Em đã kể rằng có một con trong phòng ngủ của em có lông?

B: Vâng, đúng rồi đó. Bọn chúng có thể họ phóng chiếu bản thân thông qua những con có bộ dạng chảy sệ bé nhỏ.

D: Em nói rằng bọn chúng có những phần phụ góc cạnh. Vậy chúng có những cánh tay hay ngón tay nào hay không?

B: Có. Bọn chúng có một ngón tay cái và ba ngón tay.

D: Bọn chúng có mang áo quần không?

https://thuviensach.vn

B: Không. Quần áo có thể sẽ nặng hơn thân hình của bọn chúng, em nghĩ là như vậy. Quần áo sẽ có cân nặng và lượng vật chất nhiều hơn cơ thể của chúng. Hoặc nếu bọn chúng có một lớp che phủ, thì nó giống như một phần cơ thể của chúng.

D: Đó không phải là thứ mà chúng có thể cởi ra, ý em là như vậy đúng không?

B: Chà, có lẽ bọn chúng có thể cởi nó ra, nhưng khi mặc nó vào, nó sẽ trở thành một phần của cơ thể chúng. Em không biết liệu có phải như vậy không, nhưng bọn chúng không mặc quần áo. Hoặc cũng có thể thứ bên ngoài mà em nhìn thấy là quần áo và thực sự có thể tháo rời. Nhưng nó trông không khác biệt. Không có dấu hiệu cho thấy da thịt và áo quần tách rời nhau, chúng dường như hòa vào làm một.

Điều này cũng đã được ghi nhận trong các trường hợp khác. Một số sinh vật ngoài hành tinh có làn da mỏng manh dễ bị tổn thương. Ngay từ khi được sinh ra, chúng đã được bao bọc trong một loại chất dạng màng tồn tại xung quanh cơ thể chúng suốt đời để bảo vệ lớp da.

D: Em có nói rằng em không thể biết rõ chúng có bao nhiêu phần phụ vì phòng ngủ rất tối. Nhưng bây giờ em có thể nhìn thấy không?

B: Chỉ có hai cái giống cánh tay và hai cái giống chân. (Chuyển động) Chân uốn cong lên trên tạo thành góc sắc cạnh, và phần dưới của chân cong xuống, nhưng có vẻ như có cả những cái chân khác bên dưới. Và cánh tay cũng tương tự như vậy. Chúng mỏng manh và rất góc cạnh.

Chúng gần như có thể uốn cong mặt phẳng. (Chuyển động)

Beverly có vẻ bực bội vì em ấy gặp khó khăn trong việc nói rõ những gì em ấy đang nhìn thấy.

D: Được rồi. Còn có gì khác trong phòng nữa không?

https://thuviensach.vn

B: Không có gì cả. Căn phòng chỉ là một cái buồng nhỏ, một căn phòng giống như cái hộp.

D: Có ánh sáng trong đó không?

B: Có. Ánh sáng dường như phát ra từ các bức tường. Không có cái đèn cố định nào cả. Ở đây bọn chúng sẽ bật hoặc tắt những bức tường, giống như ta bật hoặc làm mờ các bóng đèn. Em không thấy có cái tay cầm nào cả, nhưng em nghĩ đó là cách mà các bức tường vận hành.

D: Như thể toàn bộ bức tường là một cái đèn phát sáng à?

B: Đúng rồi.

D: Và em theo em, bọn chúng đang vây quanh em, như thể đó là một cuộc kiểm tra tâm lý à? Làm sao em biết điều đó?

B: (Thở dài) Chà, em không biết. Nhưng có điều, bọn chúng chỉ nhìn vào đầu của em. Chúng không chạm vào em. Em biết chúng phản chiếu bằng cách nào đó. Và em không biết bọn chúng đang tự chiếu vào đầu em, hay chúng đang lôi cái gì đó ra khỏi đầu em và nhập vào trong đầu của chúng, hoặc là cả hai.

D: Em có thể nhìn thấy những hình ảnh hiện lên trong đầu khi chuyện này đang diễn ra không?

B: Không. Em chỉ biết vậy thôi. Nó giống như sinh vật đó kéo giãn đầu em ra. Và sau đó con khác làm y như vậy. Và cứ như thế lặp đi lặp lại.

D: Bọn chúng có bao nhiêu con ở trong đó?

B: Chắc khoảng năm. (Khựng lại) Bốn mới đúng.

D: Bốn ư? Và em cảm thấy có một lực kéo giữa tất cả bốn sinh vật đó.

https://thuviensach.vn

B: Uh-huh. Em không cảm thấy tất cả cùng một lúc. Em cảm thấy nó nhiều hơn từ phía bên này và sau đó từ phía khác. Em nghĩ như vậy bởi vì em đang quay đầu lại và nhận thức được theo hướng đó. Em nghĩ rằng chuyện đó đang diễn ra từ nãy đến giờ. Tất cả đều đang đứng lên. Và giống như bọn chúng đang đi xuyên vào đầu em.

D: Nhưng chuyện đó không làm em cảm thấy khó chịu đúng không?

B: Không, tất cả chỉ là cảm giác không thoải mái. Nó không đau, nhưng bọn chúng đang làm những việc dang dở và thường không thể kết thúc. Và vì vậy em cảm thấy khó chịu. Em không thích như vậy.

D: Như kiểu phiền toái có phải không?

B: Hơn thế nữa. Nó giống như một nỗi sợ hãi. Như thể em đang bị kiểm soát và không thể làm gì được. Giống như khi ta ở trong bệnh viện để sinh con và ta sẽ phải làm theo mọi thứ mà y bác sĩ chỉ định. Ta cứ thế mà sinh con và không thể làm gì khác. Mẹ em luôn nói với em con cái là lộc trời, phụ thuộc vào trời đất.

D: Đúng rồi. Em không thể làm được gì cả.

B: Ta không can thiệp được. Và đây chính là cảm giác của em. Em không biết bọn chúng muốn gì. Em không biết tại sao bọn chúng tiếp tục làm chuyện này. Và em thậm chí không biết bọn chúng nhận được gì từ việc đó. Em không thể có được bất cứ lời giải đáp nào hết.

D: Và em cho rằng chuyện này đã xảy ra trước đây rồi phải không?

B: Ồ, đúng vậy. Chuyện này xảy ra khi em đang còn nhỏ. Có vẻ như tất cả những gì bọn chúng làm là kiểm tra cơ thể của em. Có thể chúng đã đạt được tất cả những gì chúng có thể tìm hiểu, hoặc có thể đây chỉ là một lần kiểm tra như bao lần khác. Ai biết được chứ? Chuyện đó giống như kiểu chúng có thể xâm nhập vào trong đầu

https://thuviensach.vn

của em và thu thập thông tin, hoặc ngắm nhìn và tìm hiểu những gì ở bên trong. Và em không thể làm gì cả.

D: Nhưng chuyện đó có thực sự khiến em khó chịu về mặt thể chất hay tinh thần không?

B: Về mặt thể chất thì nó không làm em thấy khó chịu. Nhưng về mặt tinh thần, nó khiến ta cảm thấy không có quyền riêng tư. Nó giống như bị lột trần về mặt thể xác, ngoại trừ việc nó càng tệ hơn khi bị lột trần về mặt tinh thần. Ta hoàn toàn bị phơi bày. Và bọn chúng không chỉ nhìn vào hiện tại. Khi bọn chúng xâm nhập vào bộ não của ta, chúng sẽ tìm kiếm mọi thứ. Quá khứ đều ở đó. Và không còn gì là bí mật nữa cả.

D: Ý em là toàn bộ những ký ức của em ư?

B: Uh-huh. Và cả kiến thức nữa.

D: Chị muốn biết tại sao chúng lại quan tâm tới những ký ức của em?

B: Em không biết được, ngoại trừ nó giống như toàn bộ câu chuyện của cuộc đời ta đang ở trong đầu ta. Chính ta là người biết điều đó. Đó không phải là chất xám mà bọn chúng đang xem xét. Chúng đang kiểm tra bản chất của sự hiện hữu của ta. Và vì vậy chúng không chỉ kiểm tra ở hiện tại. Khi bọn chúng kiểm soát được tâm trí, chúng tiến hành kiểm tra trong mười năm trước, mười lăm năm trước, hoặc một tuần trước đó. Chúng thu thập những ký ức đó. Chúng tìm thấy thứ mà chúng muốn xem, hoặc chúng cứ lục lọi và tìm thấy được điều gì đó khác. Đó là thông tin, là kiến thức được lưu trữ trong tâm trí của ta. Và cả những xúc cảm nữa.

D: Những cảm xúc của ta ư?

B: Đúng, cảm xúc của ta, có lẽ nhiều hơn bất cứ thứ gì khác. Tại sao bọn chúng lại quan tâm đến những gì em đã làm vào ngày sinh nhật thứ mười của em chứ? Và về mặt thể chất, chúng đã xem xét tất cả những điều đó. Có thể, chủ yếu là kiểm tra bộ

https://thuviensach.vn

não của ta hoạt động như thế nào, cách thức vận hành của tâm trí ra sao và cách thức chúng ta biểu hiện cảm xúc.

D: Bọn chúng đang làm gì với thông tin thu thập được?

B: Em đoán chúng thu nhận vào tâm trí của chúng. Em không biết có đúng như vậy không.

D: Không có máy móc, dụng cụ hay bất cứ thứ gì khác à?

B: Không. Tất cả đều thông qua thần giao cách cảm. Nhưng gần như em có thể thấy sóng ánh sáng đi tới đi lui, giữa đầu của em và đầu của bọn chúng.

D: Giống như dòng điện à? (Đúng rồi) Em đã bao giờ cố gắng giao tiếp với bọn chúng và hỏi họ tại sao chúng lại làm chuyện này chưa?

B: Không phải lần này. Em không thể nhớ ngay bây giờ liệu em có bao giờ hỏi… thật là dại dột nếu như em chưa từng hỏi. Nhưng nếu em có hỏi đi chăng nữa, em nghĩ mình sẽ chẳng đạt được gì, vì vậy em chỉ lờ đi.

D: Chị nghĩ rằng em sẽ rất tò mò.

B: Chà, em đã rất tò mò. Không có lý do gì để giao tiếp, bởi vì bọn chúng đã biết hết rồi.

D: Nhưng em không biết gì cả mà.

B: Bọn chúng biết rằng em tò mò. Bọn chúng biết em muốn hỏi. Chúng biết rằng em không muốn chúng làm chuyện này, nhưng dù sao thì chúng vẫn làm. Không có ích gì khi đặt câu hỏi. Chúng sẽ cho em biết nếu chúng muốn. Sẽ là vô nghĩa khi cố gắng tìm kiếm ngôn từ để diễn tả về chuyện này. Tất cả ở trong đầu của ta. Bọn chúng biết những gì ở trong đó. Và những gì chúng muốn em biết, chúng sẽ cho em biết hoặc cũng có thể là không. Yêu cầu của em sẽ không hiệu quả. Vì vậy, không có ích gì khi đưa ra câu hỏi.

https://thuviensach.vn

D: Ngoại trừ để thỏa mãn sự tò mò của riêng em thôi không được à.

B: Nhưng sẽ không được gì đâu, bởi vì bọn chúng sẽ không trả lời. Chúng muốn tìm hiểu điều gì đang diễn ra bên trong đầu của chúng ta. Tại sao ư, em không biết… Em đoán vì chúng ta là một giống loài khác biệt. Nếu chúng ta ở một hành tinh khác, chúng ta cũng có thể làm điều tương tự với bất cứ thứ gì ở đó.

D: Có thể lắm.

B: Chúng ta làm điều đó ở nơi này. Chúng ta thử nghiệm với động vật.

D: Chà, chuyện này có kéo dài lâu không?

B: Có thể là 20 phút.

D: Đó có phải là điều duy nhất mà họ làm không? Chỉ là sự trao đổi… à không thực sự là một sự trao đổi, chỉ là kiểu giao tiếp một chiều. (Đúng rồi) Sau đó, điều gì sẽ xảy ra?

B: Họ rời khỏi căn phòng. Và sau đó có ba kẻ đã đưa em xuống phi thuyền đã đến và bắt em, và đưa em quay trở lại chiếc phi thuyền nhỏ. Rồi nó cất cánh bay về nhà của em.

D: Em không nhìn thấy phần nào khác của chiếc phi thuyền lớn đấy ư?

B: Không. Em chỉ biết rằng nó lớn hơn nhiều so với chiếc mà em bước vào, bởi vì chiếc phi thuyền nhỏ đã bay vào bên trong, và dường như nó chỉ là một phần nhỏ so với phi thuyền lớn. Chị biết đấy, thử hình dung về việc có một căn cứ ngoài không gian có thể chứa một nhóm người sinh sống ở trên đó mà xem! Em cảm thấy phi thuyền lớn là cái căn cứ như vậy, nếu không lớn đến mức đó, thì cũng gần được như vậy. Và em không biết tại sao em lại có suy nghĩ đó, bởi vì em không nhìn thấy phần còn lại của nó. Em chỉ có ấn tượng như vậy thôi.

D: Sau đó, điều gì đã xảy ra khi bọn chúng đưa em trở về?

https://thuviensach.vn

B: Em đã lên một phi thuyền nhỏ. Nó giống như một chiếc tàu con thoi, hay giống như một chiếc trực thăng. Và tụi em rời khỏi đó. Em không nhớ mình đã trở lại mặt đất hay trở lại cái giường của mình.

D: Em không biết nó có hạ cánh xuống sân sau một lần nữa hay không à?

B: Có lẽ nó đã đáp xuống đó, nhưng em không thấy nó. Em không nhớ gì cả. Em không nhớ bất cứ điều gì. Chỉ biết lúc đó là buổi sáng. Em nghĩ bọn chúng có khả năng ngừng các chức năng não bộ của ta. Hoặc mở ra và phơi bày nó, giống như mổ bụng ra, nhưng nó không được thực hiện về mặt vật lý.

D: Nhưng nó không làm em đau đúng không?

B: Không. Không phải về thể chất. Không có gì là đau đớn. Ý em là, nó không giống như hộp sọ của ta bị xé toạc ra.

D: Ngày hôm sau em có gặp vấn đề gì không?

B: Ngày hôm sau em nhớ ra hình bóng này trong phòng của mình. Em nhớ mình đã nghĩ rằng có một chiếc đĩa bay đang đợi em ở ngoài sân, nhưng đó là tất cả những gì em nhớ. Và em tự hỏi liệu mình có nằm mơ không. Em không nhớ mình có bất kỳ tác dụng phụ nào về thể chất, nhưng em nghĩ rằng em bị đau đầu khi bọn chúng khám nghiệm em.

D: Nhưng không sao cả khi đối diện với trải nghiệm và nói về nó. Rồi sau đó chúng ta có thể đưa tất cả vào quá khứ.

B: Có thể lắm. Nhưng nó đã là quá khứ rồi. Vì vậy, không cần bận tâm về nó nữa.

D: Đúng vậy. Nhưng điều quan trọng là, nó không khiến em phiền lòng nữa. Có phải vậy không?

B: Em nghĩ nó đã làm phiền em. Và bây giờ nó vẫn còn làm em khó chịu. Và đó là do những gì nó làm với đầu của ta. Giống như ta phải sống một lời nói dối. Ý em

https://thuviensach.vn

là, ta không thể nói dối hai mươi bốn tiếng một ngày về mọi thứ. Vì vậy, em nghĩ đối với những gì xảy ra ta chỉ cần quên nó đi. Ta ngăn chặn nó. Và sau đó, em nghĩ, điều đó gây tổn thương tâm lý cho đầu của ta.

D: Ý em là sống dối trá ư?

B: Chà, ta phải đóng kịch hai mươi tư tiếng một ngày như thể chuyện đó không tồn tại. Ý em là, không ai khác nghĩ rằng nó tồn tại. Không ai khác nói về điều đó. Và nếu ta biết chuyện đó có xảy ra, thì ta phải sống dối trá để hòa nhập với phần còn lại của thế giới.

D: Bởi vì người không tin em à?

B: Tất nhiên họ sẽ không tin em rồi.

D: Nhưng rất nhiều trong số đó chính em cũng không nhớ, phải không?

B: Đúng. Nhưng đó là điều em đang nói, thật quá khó để sống dối trá hai mươi bốn tiếng một ngày, đặc biệt là khi ta còn trẻ. Vì vậy, em nghĩ rằng tâm trí chỉ xóa bỏ nó. Hoặc bọn chúng làm điều đó, hoặc tâm trí của ta làm điều đó. em không biết nữa. Em nghĩ rằng chúng làm rất nhiều điều. Nhưng em cũng nghĩ rằng về mặt tâm lý, tâm trí của chúng ta che đậy chuyện đó để sống chung với nó. Điều đó giống như sự phớt lờ hàng loạt. Em muốn nói "sự ngờ ngệch hàng loạt", nhưng nó không phải là sự ngờ nghệch như chúng ta nghĩ về cách sử dụng phổ biến của từ "sự thiếu hiểu biết". Đó là một sự "phớt lờ" hàng loạt

D: Chị thắc mắc rằng làm thế nào bọn chúng tìm ra nơi em ở chứ?

B: Chúng luôn luôn biết. Em không rõ là điều chúng làm với ta hay đó là với tâm trí của chúng. Nếu với tâm trí của chúng, chúng thăm dò xem thử ta đang ở đâu, và sẽ xuất hiện ở đó. Ý em là, chuyện đó có thể xảy ra. Em không chắc chắn điều gì cả. Ngoại trừ bọn chúng dường như biết tất cả mọi thứ. Chà, em nói như vậy, nhưng rõ ràng là chúng không biết tất cả. Chúng sẽ không điều tra nếu chúng đã

https://thuviensach.vn

biết tất cả mọi thứ rồi. Nhưng chúng hiểu biết nhiều hơn em, đó là lý do em nghĩ rằng chúng biết hết mọi thứ trên đời.

Tôi đang chuẩn bị chuyển em ấy sang phân cảnh khác thì em ấy đột ngột cắt ngang. “Có thể em có gì đó, hay ai đó khác khiến bọn chúng quan tâm và tiến hành những cuộc điều tra đó. Và chúng thực hiện với những người khác nữa.”

D: Em nghĩ vậy à?

B: Ồ, vâng. Em đã nhìn thấy bọn chúng cùng với những người khác trên một con tàu vũ trụ giống như chúng đã bắt em. Em không biết tất cả những gì đang xảy ra. Nhưng em biết có những người khác trên đó.

D: Chuyện này xảy ra khi nào vậy?

B: Nó đã xảy ra nhiều hơn một lần. Em chỉ biết bọn chúng cũng làm chuyện đó với những người khác. Em đã nói về cách họ tìm thấy ta rồi đó. Chị có bao giờ thấy những tấm bản đồ thế giới cực lớn được dán trên tường chưa? Và chúng đặt tất cả những chấm đỏ này ở những vị trí nhất định, hoặc chấm tím hay bất cứ màu gì khác? Em nghĩ rằng có điều gì đó về tụi em khiến tiếng bíp phát ra hoặc đèn nhấp nháy báo cho bọn chúng biết những người là đối tượng kiểm tra của chúng. Hiện tại em không biết đó là chuyện gì, hay là vì một khi chúng đã kiểm tra ta, ta trở nên như vậy. Ta gửi đi một số loại tín hiệu ánh sáng hoặc tín hiệu thính giác. Khi một thứ giống như máy tính scan quét được tín hiệu, nó sẽ tìm thấy ta. Giống như một tên lửa chiến tranh sẽ tìm thấy mục tiêu. Ý em là, có một số loại radar. Những cái thiết bị giúp ta có thể tìm thấy mọi thứ. Ngay cả chính chúng ta cũng có thể làm được điều đó. Và vì vậy, có mộ số thứ giúp chúng theo dõi bất kỳ ai mà chúng muốn. Có lẽ ta được gắn thẻ theo một cách nào đó, giống như chúng ta gắn thẻ chim bồ câu, em đoán vậy.

https://thuviensach.vn

D: Được rồi. Chúng ta có thể tìm hiểu xem đó là gì. Chị muốn nói chuyện với tiềm thức của em. Beverly có được gắn thẻ vào cơ thể không? Có phải có điều gì đó đã được thực hiện để họ có thể tìm thấy em ấy một lần nữa không?

B: Có. Em nghĩ nó ở trong mũi em ấy. Em nghĩ nó ở giữa ngay ở đây này. (Em ấy chỉ vào vùng sống mũi của em ấy). Của khuôn mặt và cái mũi.

D: Vùng sống mũi à? (uh-huh) Có gì ở đó vậy?

B: Em không biết rằng đó có phải là một thứ tròn giống như con ong hay đó là một hình vuông nhỏ, gần giống như một mẩu giấy. Nhưng nó không phải là giấy. Nó sẽ phải có nhiều vật chất hơn thế. Nó được đặt bên trong bằng một cách nào đó.

D: Mục đích của nó là gì?

B: Nó phát ra một số loại tín hiệu.

D: Nó có làm phiền em ấy không?

B: Có, nó gây ra một số vấn đề như đau đầu, viêm xoang.

Em nghĩ rằng nếu có bất cứ thứ gì lạ trong đầu, hoặc ở trong bộ phận khác của cơ thể, sẽ có một vấn đề nhỏ. Và chuyện này xa lạ đối với chúng ta. Nó không cố ý gây ra bất kỳ thương tổn nào nhưng em nghĩ là nó có gây ra. Giống như khi ta đeo kính áp tròng hoặc thứ gì đó tương tự vậy.

D: Ý em là nó sẽ không cố ý gây ra bất kỳ vấn đề nào ư. Nhưng vì nó là vật lạ xâm nhập vào cơ thể, nó có thể gây ra một số vấn đề nhỏ như một tác dụng phụ.

B: Vâng. Và sau đó phụ thuộc vào sức khỏe của ta mà nó sẽ có những tác động tương ứng khiến ta có thấy phiền hay không.

D: Nó được đặt ở đó khi nào?

https://thuviensach.vn

B: Em đã suy nghĩ rất rất nhiều năm trước đây từ khi em còn nhỏ. Còn rất nhỏ, thậm chí có thể chưa ra khỏi nôi.

D: Vậy là nó đã luôn ở đó từ lâu rồi. Nhưng tiềm thức có thể giúp giảm bớt những rắc rối do một vật thể lạ gây ra? (Uh-huh) Bởi vì chúng ta không thể làm gì được. Nếu nó ở trong đó, nó phải kẹt lại ở đó.

B: Em nghĩ rằng có những những sự thích nghi có thể được thực hiện để giúp chống lại những hậu quả tạo ra bởi điều đó.

D: Đây có phải là vật thể lạ duy nhất mà em ấy có trong người không?

B: Em không chắc. Có thể có một cái gì đó trong não nữa. Và nó là một thiết bị giám sát. Em nghĩ nó ở phía bên phải. (Em ấy đặt tay lên vùng não phải). Có thể hướng ra phía sau.

D: Đó là loại thiết bị nào?

B: Em nghĩ nó giám sát hoạt động của sóng não.

D: Nó trông như thế nào?

B: Em không biết vi mạch trông như thế nào, nhưng có cảm giác rằng nó phải giống một vi mạch được sử dụng trong máy tính. Một cái gì đó rất nhỏ. Có thể không quá mỏng như một tờ giấy, có thể nó dày hơn một chút, nhưng rất nhỏ.

D: Cái đó có gây ra vấn đề gì không?

B: Không đáng chú ý như vậy. Em nghĩ sự nhận thức được rằng tất cả những thứ này tồn tại gây ra nhiều vấn đề hơn là bản thân các vật thể đó.

D: Vậy em có nghĩ sẽ tốt hơn nếu em ấy không biết về nó?

https://thuviensach.vn

B: Không đâu, khi em nói "nhận thức", em không hàm ý là nhận thức có ý thức. Có một nhận thức mà em ấy biết về nó, theo giai đoạn và luôn luôn có. Và điều đó đã thúc đẩy cảm xúc lo lắng đủ để trở thành một vấn đề đối với em ấy.

D: Chị hiểu rồi. Chúng ta không muốn khiến em ấy cảm thấy khó chịu. Điều quan trọng là để em ấy được khỏe mạnh và hạnh phúc.

B: Chà, em không nghĩ là chị có thể bỏ qua nó.

Sau đó tôi đưa Beverly trở lại trạng thái thức tỉnh hoàn toàn và hướng cô ấy trở lại hiện tại. Tôi đã gợi ý cho cô ấy để giúp cô ngừng hút thuốc, như cô ấy đã yêu cầu trước khi chúng tôi bắt đầu phiên thôi miên. Ký ức duy nhất mà cô ấy có được khi tỉnh dậy đã liên quan đến một số gợi ý này, và những nhận xét trong tiềm thức của cô ấy về sự khó khăn trong việc ngăn chặn thói quen này. Cô ấy không nhớ bất cứ điều gì đã được nhắc đến về các đồ vật trong đầu mình. Tôi nghĩ tốt nhất là không nên nói với cô ấy về chúng vào thời điểm hiện tại. Tôi biết khi cô ấy nghe đoạn băng ghi âm, cô ấy sẽ biết về chúng. Có lẽ lúc đó cô ấy sẽ chấp nhận được. Tôi không muốn làm cô ấy nản lòng hay sợ hãi.

Tôi không còn có buổi thôi miên nào khác với Beverly nữa. Cô quyết định không muốn khám phá thêm về chủ đề vật thể bay không xác định - UFO. Rõ ràng tiềm thức của cô nghĩ rằng cô đã khám phá đủ, và không muốn làm phức tạp thêm cuộc sống của mình. Có lẽ vì lý do tương tự mà cô ấy đã cất băng ghi âm đi và không bao giờ nghe chúng. Thật ngạc nhiên, nhiều đối tượng của tôi không bao giờ có thể tự mình lắng nghe lại phiên thôi miên. Khi nó kết thúc, họ cho nó vào quên lãng. Có lẽ như vậy tốt hơn.

Chúng tôi chưa bao giờ tìm ra nguyên nhân khiến cô ấy ốm yếu một cách kỳ lạ. Có thể đây là một trong những lý do người ngoài hành tinh muốn khám phá. Họ cũng có thể đang cố gắng hiểu điều đó. Cô tiếp tục cuộc sống của mình với nghề sơn bảng hiệu và nghệ sĩ bán thời gian, vì vậy những phiên thôi miên kỳ lạ này dường như không có ảnh hưởng xấu.

https://thuviensach.vn

Trong nhiều năm, đặc biệt là sau khi tôi tham gia vào nghiên cứu UFO, tôi đã ghi chép lại về những sự cố bất thường đã xảy ra trong cuộc sống của tôi. Tôi không thể biết chúng có huyền bí hay không, nhưng nếu chúng đủ bất thường để thu hút sự chú ý của tôi, tôi sẽ viết về chúng. Tôi không thể nào biết chúng có được sử dụng trong tương lai hay không. Tôi làm điều tương tự khi tôi đang có một trường hợp thôi miên. Tôi lưu giữ những ghi chú phong phú để sự kiện trở nên sống động trở lại khi tôi muốn đưa nó vào một cuốn sách. Những chi tiết trong cuốn sách này được lấy ra từ đó.

Trong khi biên soạn các trường hợp cần tập trung vào cuốn sách này, tôi đã xem qua ghi chép của mình và phát hiện ra một điều gì đó đã xảy ra với tôi khiến tôi nhớ đến việc Beverly tỉnh dậy và nhìn thấy ánh sáng kỳ lạ ở sân sau của cô ấy. Tôi đã nghĩ phản ứng của Beverly là kỳ lạ vì cô ấy không đứng dậy và tìm hiểu xem chuyện gì xảy ra. Trong trường hợp của mình, tôi cũng đã thể hiện sự thờ ơ như vậy và chấp nhận điều bất thường như là chuyện bình thường khi nó đang xảy ra.

Phần lớn những vụ này xảy ra vào cuối những năm 1980, đặc biệt là trường hợp liên quan đến Beverly. Các ghi chép của tôi ghi nhận hiện tượng tương tự của tôi xảy ra vào tháng 12 năm 1988 trong giai đoạn cao điểm của các cuộc điều tra của người ngoài hành tinh này. Vào thời điểm đó tôi đã không thực hiện bất kỳ kết nối nào.

Ghi chép của tôi:

Ngày 18 tháng 12 năm 1988. Khoảng 3 giờ đêm tôi thức dậy đi vệ sinh. Khi tôi đi từ phòng ngủ của mình xuống hành lang ngắn dẫn đến phòng tắm, tôi thấy một ánh sáng rực rỡ đang chiếu qua cửa sổ lớn làm bằng kính ở phòng khách. Nó chiếu sáng hầu hết các đồ vật trong phòng và chiếu lên bức tường ngoài hành lang. Tôi tự nhủ rằng hẳn đó là do trăng tròn chiếu sáng, bởi vì trăng có thể chiếu sáng với mức độ ánh sáng như vậy. Mặc dù tôi đã không để ý trong phòng của tôi, nhưng những tấm rèm được kéo xuống trong đó để ngăn ánh sáng. Khi ở trong phòng tắm, tôi

https://thuviensach.vn

đang quay mặt về phía bức tường của hành lang, nơi tôi có thể nhìn thấy qua cửa phòng tắm. Ánh sáng từ căn phòng phía trước chiếu vào một phần của bức tường. Tôi thậm chí còn không nghĩ về bất cứ điều gì, khi ánh sáng biến mất, và mọi thứ chìm vào bóng tối sâu thẳm. Không hẳn là ánh sáng đột ngột vụt tắt.

Nó diễn ra một cách từ từ hơn thế, mặc dù vẫn rất nhanh. Có vẻ như bóng tối di chuyển từ phải sang trái nhanh chóng xóa sổ ánh sáng. Chỉ còn một tia sáng chớp nhoáng nữa, và toàn bộ ngôi nhà tối sầm lại, tôi lập tức nghĩ rằng những đám mây hẳn đã trôi qua mặt trăng và che khuất nó, dù những đám mây này phải di chuyển thật là nhanh. Điều đó có thể xảy ra nếu có gió lớn. Khi tôi rời khỏi phòng tắm và trở lại phòng ngủ của mình, tôi kéo tấm rèm sang một bên và nhìn ra ngoài. Không có trăng, không có mây và không có gió. Đó là một đêm yên tĩnh, trong sáng đầy sao. Tôi tự hỏi liệu mình có vào phòng khách trước thay vì phòng tắm không, liệu mình có nhìn thấy gì bên ngoài khung cửa sổ lớn không. Tôi thường làm vậy, đi đến cửa sổ và nhìn vào mặt trăng hoặc các vì sao. Nhưng sự thôi thúc muốn đi vệ sinh khiến tôi không thể làm gì khác. Cách ánh sáng biến mất gợi ý sự chuyển động, như thể nó đã di chuyển từ trái sang phải qua cửa sổ. Điều này sẽ giải thích sự chuyển động trong hành lang của bóng tối đến từ hướng khác.

Ngôi nhà của tôi được xây dựng theo một cách khác thường. Nó có hai tầng và một phòng khách, phòng ngủ và gian bếp ở tầng trên. Phòng khách có một cửa sổ lớn bằng kính hướng ra những ngọn đồi trập trùng thoai thoải dân cư. Tôi đã xem xét khả năng ô tô chạy trên đường trước nhà mình, nhưng tôi đã loại bỏ giả định này. Con đường cách đó vài trăm bộ Anh và ngôi nhà được che chắn bởi một hàng cây san sát nhau. Tôi đã nhiều lần quan sát những chiếc xe ô tô đi lên và đi xuống con đường đó, và sự phản chiếu của ánh đèn trên tường của họ luôn rời rạc và nhấp nháy, nguyên nhân là do chiếu xuyên qua cây cối. Đường nét của những cái cây luôn hiển thị trên tường khi chúng đi ngang qua. Ngay cả khi một chiếc xe hơi chạy vào và đậu trước nhà tôi, ánh đèn chiếu vào cũng khác. Tôi đã quan sát điều này nhiều lần. Đây không phải là một chiếc xe hơi, trên đường lớn hay con đường

https://thuviensach.vn

dẫn vào nhà. Nó phải là một ánh sáng rất sáng chiếu vào từ một góc cao hơn để chiếu sáng toàn bộ căn phòng và hành lang.

Gần một tuần sau, khi mặt trăng thực sự tròn, tôi quan sát xem liệu nó có tạo ra hiệu ứng tương tự vào ban đêm hay không. Tôi thấy rằng vào thời điểm này trong năm (mùa đông) mặt trăng di chuyển trực diện phía trên mái nhà, thay vì phía trước cửa sổ như vào mùa hè. Như vậy, ánh trăng chiếu vào cửa sổ ở một góc độ khác. Nó không tạo ra hiệu ứng mà tôi đã thấy. Tôi vẫn tự hỏi liệu tôi có nhìn thấy gì không nếu tôi có thể chạy đến cửa sổ sớm hơn.

Tôi không nói ánh sáng tôi nhìn thấy là UFO, nhưng điều đó cho thấy không phải lúc nào chúng ta cũng cư xử hợp lý khi bị đánh thức trong đêm bởi ánh sáng hoặc âm thanh lạ.

***

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 6 THƯ VIỆN

Thông thường thì thông tin có thể được thu thập bằng nhiều cách khác nhau khi đối tượng nghiên cứu được đưa vào trạng thái hôn mê sâu. Các đối tượng thường hồi tưởng lại những trải nghiệm của chính họ trong các tiền kiếp, nhưng những trải nghiệm này sẽ bị hạn chế khi họ đang ở trong một cơ thể với một kiếp sống cụ thể. Và họ sẽ chỉ có thể kể lại những gì mà cá nhân họ biết và khám phá trong cuộc đời đó. Tôi đã nhận được những thông tin tốt nhất từ những đối tượng được đưa đến trạng thái đang ở giữa các kiếp sống, trạng thái được gọi là "chết". Tại đó, những rào cản từ cơ thể vật lý đã bị loại bỏ, những màng phủ được gỡ bỏ, và họ có thể chạm đến bất cứ thông tin nào họ muốn biết. Tôi đã khám phá ra một nơi tuyệt vời ở phía bên kia trong cõi linh hồn, nơi kiến thức không hề bị hạn chế. Đó là nơi yêu thích của tôi cho việc nghiên cứu: Thư viện. Nơi này đã được các đối tượng của tôi mô tả bằng nhiều cách khác nhau, nhưng tôi tin rằng họ đều đang nói về cùng một nơi. Họ đặt nơi này vào giữa tiềm thức của họ. Nhiều đối tượng mô tả nó giống như một tòa nhà thật, nơi mà thông tin được trưng bày dưới nhiều hình thức khác nhau, phục vụ cho nhu cầu của những người tìm kiếm có trình độ khác nhau. Có những cái kệ chứa các cuốn sách dùng để đọc, có các căn phòng với thông tin được trưng bày trên các bức tường bằng hình ảnh 3D. Trong nhiều trường hợp, luôn có một người giám hộ hoặc người chăm sóc thư viện chào đón khi chúng tôi bước vào, và sẽ kiểm tra xem chúng tôi có được phép sử dụng thư viện hay không. Sau đó ông ta sẽ dẫn chúng tôi đến khu vực thích hợp trong thư viện, nơi sẽ tìm được những thông tin mà chúng tôi tìm kiếm. Có một vài trường hợp, các đối tượng của tôi mô tả thư viện theo những cách khác nhau, nhưng tôi tin rằng nó vẫn ở cùng một vị trí ở cõi linh hồn.

Mô tả của một trong các trường hợp: Thư viện đó là thư viện yêu thích của tôi trên toàn thế giới.

D: Tôi đã từng đến thư viện đó. Anh có thể nói cho tôi nghe thư viện của anh trông như thế nào không, để tôi xem chúng có giống nhau không.

https://thuviensach.vn

S: Nó có màu trắng. Không có trần. Không có mái. Trên các kệ có nhiều sách, và đặt trong các tủ kính. Có những cuốn sách về mọi chủ đề mà các hình thức khác nhau của con người biết đến. Có những cuốn sách ghi lại lịch sử của tất cả các thế giới đã từng tồn tại. Có những cuốn sách chỉ ra những thế giới sẽ tồn tại. Nó chứa đựng quá khứ. Nó chứa đựng tương lai. Và nó chứa đựng hiện tại, bởi vì tất cả đều là một.

D: Có ai đó phụ trách nơi đó không?

S: (Xông xáo) Có!

D: Tôi gọi anh ấy là "người giám hộ." Có phải cùng một người không nhỉ?

S: Vâng. Tôi gọi anh ta là "người chăm sóc" các cuốn sách, nhưng anh ta cũng có nhiệm vụ giống như những người giám hộ. Nhưng mà có một số các thư viện khác nhau. Mỗi thư viện có người chăm sóc riêng. Mỗi thư viện có các thông tin riêng. Giống như là có những nhóm người khác nhau trong thế giới này, có những nhóm người khác nhau trong thế giới đó. Mỗi nhóm trong thế giới đó có hệ thống riêng. Giống như các nhóm dân tộc khác nhau có các phong tục riêng khác nhau, có các hệ thống tương ứng khác nhau. Ví dụ, có một thư viện về y tế, chỉ dành cho những người quan tâm đến việc học về y tế. Có những thư viện về các vì sao, thì dành cho những người muốn tìm hiểu về thiên văn hoặc chiêm tinh. Có tất cả các thư viện đó, mọi thứ thư viện, chỉ có mỗi một chủ đề. Chúng ta học được rất nhiều thứ ở những nơi này. Hoặc chúng ta có thể học những gì có ý nghĩa cho chúng ta, bởi vì chúng ta chỉ biết nhiều. Có rất nhiều tài liệu không dành cho chúng ta.

D: Vâng, tôi đã nghe về điều đó trước đây. Một số kiến thức giống như chất độc thay vì thuốc chữa bệnh. Chúng ta sẽ không hiểu điều đó, nó sẽ cản trở chúng ta.

Tôi có thêm nhiều thông tin vào năm 1987 khi đối tượng nghiên cứu của tôi đi đến thư viện để tìm thông tin. Các câu trả lời rất rộng và được kết hợp với nhiều các đối tượng khác đã tiếp cận những hồ sơ tương tự. Vì các chất liệu rất giống nhau

https://thuviensach.vn

nên tôi đã biên soạn để đọc như là thông tin đến từ một người, nhưng thực tế là nó đến từ nhiều người. Tất cả thông tin này đến từ trước khi tôi bắt đầu những nghiên cứu chủ động.

S: Tôi vừa đến nhà vòm của thư viện.

D: Người giám hộ của thư viện có ở đó không?

S: Ông ta đang tiến về phía tôi. Ông ấy là một sinh vật ánh sáng, khoác một chiếc áo choàng trắng. Ông ta có cái mũ trùm đầu, khuôn mặt tuyệt đẹp. Thật là đẹp. Ông ấy tỏa sáng với tất cả những ánh sáng này, và chúng hòa vào với các màu sắc xung quanh ông ấy.

D: Chúng ta sẽ rất là cảm kích nếu ông ấy có thể tìm thấy một số thông tin về hiện tượng mà được gọi là UFO hoặc đĩa bay, tàu vũ trụ trong thời đại của chúng ta. Chúng ta có thể truy cập được vào các thông tin đó hay không?

S: Ông ấy đưa tôi vào phòng xem. Ta đang ở giữa căn phòng, và mọi thứ đang diễn ra xung quanh. Giống như một máy chiếu đa chiều. Ta nhìn thấy các cảnh vật từ mọi phía, và ta đang xem theo cách đó. Và ông ấy chỉ vào những thứ khác nhau trên màn hình. Ông ấy nói rằng có nhiều điều thú vị về những thứ này, nhưng chúng đều là một phần của kế hoạch. Ông ấy nói rằng có nhiều, nhiều, rất nhiều hành tinh khác trong vũ trụ đã tiến hóa các dạng sống cao hơn chúng ta ở ngôi trường thử nghiệm ở trên Trái đất. Ông ấy đang chỉ cho tôi …(Kinh ngạc) Tôi đang nhìn thấy… ồ, vô số vô số các vì sao. Rất là thanh bình và rất là đẹp. Ông ấy đang cho tôi xem Trái đất, và ông ấy đang chỉ những ngôi sao khác nhau. Và ông ấy nói, “Các dạng sống cao hơn sống ở những khu vực này …khu vực này, và khu vực này.” Ông ấy đang cho tôi xem những ảnh đẹp của những thế giới khác. Có một hành tinh màu tím tuyệt đẹp, và ông ấy nói rằng đây là nơi xuất phát của nhiều UFO. Và ông ấy nói rằng những sinh mệnh này phải tái tạo một phương tiện. Họ có thể đi từ hành tinh của họ ở dạng linh hồn nhưng khi họ đến bầu khí quyển của

https://thuviensach.vn

Trái Đất, họ phải hóa thân vào một phương tiện. Hầu như giống với thứ mà ta gọi là một "tàu vũ trụ"

D: Ý anh là họ tạo ra thứ này sau khi họ vào bầu khí quyển của chúng ta?

S: Đúng vậy, vì Trái Đất có mật độ và độ rung khác với hành tinh của họ.

D: Anh có biết hành tinh đó ở đâu hay bao xa không?

S: Ông ấy đang nói gì đó về Betelgeuse. Tôi nghĩ đó là một chòm sao hoặc một ngôi sao.

D: Tại sao họ đến đây?

S: Người quản thư đang thảo luận những điều này với tôi lúc này. Ông ấy đang nói rằng, họ đến Trái Đất vì nơi này sẽ trở thành một phần của vũ trụ linh hồn. Và nhiều sinh vật đã tụ tập từ khắp nơi trong vũ trụ để được xem sự kiện trọng đại này.

D: Ý anh là họ chỉ ở đây để xem?

S: Để phân tích và xem.

D: Chà, nếu họ đi đến đây dưới dạng linh hồn, và tạo ra con tàu này, thì liệu họ có trở thành dạng vật chất không?

S: Họ phải tạo ra một con tàu để đi vào bầu khí quyển của Trái Đất, bởi vì Trái Đất có rung động khác với họ. Nên đây là cách họ có thể hạ cánh và xem những gì xảy ra ở Trái Đất. Giống như khi chúng ta đi lên mặt trăng, ta phải mang theo bình oxy và những thứ khác.

D: Điều này thật khó hiểu vì tôi nghĩ họ ở dạng linh hồn … nhưng ý anh là ít nhiều họ đang vận chuyển cơ thể của mình. Và rồi họ tạo ra cái này?

https://thuviensach.vn

S: Vâng, bởi vì rất là khó cho họ vì độ rung của hành tinh đang thay đổi, và họ sẽ đến để xem điều này. Nhưng họ không thể hoạt động trong rung động này nên họ phải bảo vệ chính mình, và phải dùng những phương tiện như là con tàu vậy.

D: Họ có cơ thể ở thể rắn, vật chất không?

S: Không, ở hành tinh quê nhà của họ thì không.

D: Còn trên hành tinh này?

S: Trên hành tinh này, họ dùng một thứ giống như là vỏ bọc cơ thể, nên họ có thể hoạt động ở tính chất rung động này.

D: Vỏ bọc cơ thể này trông như thế nào?

S: Họ cố gắng xuất hiện giống như con người. Và tôi đang nhìn thấy rằng họ có khuôn mặt và đôi mắt đẹp với mái tóc vàng, nhưng da thì gần như màu vàng.

D: Vậy ở trên hành tinh của họ thì họ là gì?

S: Họ có nhiều năng lượng cơ thể hơn và có thể có bất kỳ hình dạng nào mà họ muốn.

D: Và những sinh vật này chỉ đang quan sát?

S: Quan sát là một từ tốt. Họ cũng cố gắng liên lạc với những người khác vào những thời điểm khác nhau.

D: Mục đích của việc đó là gì?

S: Để cho họ biết họ đang được quan sát. Họ ở đây trong những dịp quan trọng khi Trái đất trở nên khai sáng hơn, rồi trở thành một phần của vũ trụ linh hồn.

D: Và họ muốn một số người trên Trái đất biết là họ đang quan sát?

S: Tôi thực sự không thể trả lời câu hỏi đó.

https://thuviensach.vn

D: Anh không biết, hay anh không được phép?

S: Thủ thư nói. “Mọi chuyện xảy ra đều có một mục đích. Đừng thắc mắc.” Ông ấy nói mọi thứ cuối cùng sẽ được tiết lộ. Có những sinh vật khác nữa. Theo thời gian, họ sẽ xuất hiện với các mục đích khác nhau, nhưng hiện tại thông tin đó không thể được chia sẻ. Nhưng có một mục đích rõ ràng đằng sau việc tại sao họ lại ở đây. Điều đó không thể được tiết lộ ngay bây giờ.

D: Chà, chúng ta có thể hỏi ông ấy một số câu hỏi cụ thể không? Ông ấy sẽ cho anh câu trả lời chứ?

S: Tùy vào câu hỏi. Ông ấy nói quan trọng là phải hiểu rằng với khả năng của trí tuệ của ta, ta có thể sẽ không hiểu mọi thứ từ kênh này. Ông ấy nói một số câu hỏi có thể sẽ không được trả lời ở tốc độ phát triển hiện tại của ta.

D: Vậy ông ấy có thể nói với chúng ta những gì mà ông ta không thể trả lời được. Được rồi. Chúng ta có thể hiểu về hệ mặt trời này không?

S: Ông ấy đang chỉ những hành tinh khác nhau nằm thẳng hàng xung quanh mặt trời của chúng ta.

D: Có bao nhiêu hành tinh như vậy?

S: Ông ấy nói trước khi Trái đất kết thúc, sẽ có 16 hành tinh được khám phá như một phần của hệ mặt trời này. Ông ấy nói rằng sẽ có một hành tinh khổng lồ được phát hiện vào khoảng năm 2040. Sau đó sẽ có một hành tinh khác được tìm thấy vào khoảng năm 3000. Và sau đó là một hành tinh khác, và đây sẽ là hành tinh cuối cùng. Điều này sẽ diễn ra khoảng 6000 năm kể từ thời Chúa Kitô.

D: Lúc này những hành tinh này có sự sống này không?

S: Ông ấy nói rằng tất cả các hành tinh đều có sự sống, nhưng nó có thể không phải là dạng sống mà ta quen thuộc trong thế giới hiện tại.

https://thuviensach.vn

D: Có bất kỳ nơi nào có người hoặc loài giống như loài người cư trú không?

S: Không có trong hệ mặt trời này. Trái đất là nơi duy nhất.

D: Trước đây có không?

S: Có. Ông ấy nói rằng đã từng có sự sống giống loài người trên hành tinh sao Hỏa. Ông ấy đang chỉ vào nơi đó, đó là một hành tinh màu đỏ. Và ông ấy nói rằng có một linh hồn giống như con người trên hành tinh sao Kim. Ông nói rằng tất cả các hành tinh đều có các sinh mệnh linh hồn ở đó, giống như những người giám hộ và những người canh gác.

D: Những dạng linh hồn này có khi nào có một cơ thể xác thịt trên hành tinh đó hay những nơi khác không?

S: Hầu hết các linh hồn trên những hành tinh này đều ở tốc độ rung động cao hơn so với chúng ta ở Trái Đất. Khi họ đến Trái Đất sẽ bị đau đớn vì họ phải hạ thấp độ rung, nên họ không hóa thân nhiều trên Trái Đất. Nhưng cả ở hiện tại và trong quá khứ, cũng như tương lai, họ đều có. Nhưng rất là khó khăn cho họ, vì hạ thấp độ rung có thể gây đau đớn cho họ. Giống như khi ta cố gắng ngưng đọng một cơn lốc xoáy vào một cái ly vậy.

D: Một sự so sánh hợp lý. Anh nói rằng có một dạng sống hình người ở sao Hỏa vào một thời gian nào đó?

S: Vâng, nhưng một thời gian rất dài trong quá khứ: gần bảy mươi ngàn năm trước, theo thời gian ta đang tính trên Trái Đất. Các dạng sống tồn tại trên hành tinh sao hỏa rất giống với trên cạn hiện nay, nhưng do sử dụng năng lượng sai mục đích…họ không hòa hợp với tiến trình tâm linh đang diễn ra ở hệ mặt trời này. Và kết quả là họ bị đưa đến một phần khác của vũ trụ.

D: Có tàn tích nào của nền văn minh của họ không?

https://thuviensach.vn

S: Con người sẽ tìm ra các bằng chứng về nền văn minh này khi chúng ta khám phá khu vực đó. Nhưng thông tin này sẽ không được phổ biến rộng rãi.

D: Tại sao không được phép?

S: Ông ấy đang nói là, con người vẫn giữ những tính cách tham lam, mong cầu quyền lực và sự thống trị. Và kết quả là những thông tin kiểu này chỉ được dành cho một số ít những người nắm quyền lực và sự thống trị.

D: Hệ sao gần nhất với chúng ta mà có sự sống thông minh và có khả năng du hành vũ trụ là gì?

D: Vậy những con tàu vũ trụ và những sinh vật đang đến thăm chúng ta hiện nay thì sao?

S: Có những người ngoài hành tinh đang theo dõi chúng ta nhưng họ không cố gắng can thiệp nhiều đến vậy. Họ có đến thăm với một thái độ hòa bình và thiện chí với loài người, vì họ đang cố gắng giúp tăng tốc độ tiến hóa cho những người anh em của họ. Nhiều người trong số họ đến từ Aldebaran, Betelgeuse, và sao Thiên Lang, ngôi sao sói trời. Những sinh mệnh từ các nơi đó là cùng một phần với thiên hà nơi mà người Trái Đất sinh ra. Ở thời điểm hiện tại, họ đang theo dõi tốc độ tiến hóa của hành tinh Trái Đất, phát triển lên một mức độ cao để hòa cùng liên đoàn thiên hà. Đây là một liên minh linh hồn của những sinh mệnh tiến bộ tập trung vào ánh sáng và tình yêu, và chúng ta là một phần của kế hoạch đó. Ông nói rằng không phải tất cả các sinh mệnh đến Trái Đất đều tích cực, có một nhóm mà ta có thể xem là tiêu cực, nhưng chỉ là thiểu số. Họ thuộc về một liên đoàn khác.

D: Ông có thể cho chúng tôi biết những sinh vật này trông như thế nào không?

S: Có một điểm chung là họ có các đặc điểm của bò sát. Đôi mắt của họ giống bò sát hơn. Ông ấy đang cho tôi xem một hình ảnh. Ông ấy nói rằng quá trình tiến hóa ban đầu của họ là thông qua họ bò sát. Như người Trái đất hay gọi là "giống như bò sát" vậy. Da của họ không mịn màng như da của chúng ta, mà có những cấu

https://thuviensach.vn

trúc thô hơn, nhưng không giống như vảy. Họ có đôi mắt to với con ngươi có dạng khe. Họ không thực sự có một cái mũi hay một cái mõm mà có lỗ mũi. Và miệng thực sự rất nhỏ. Họ không ăn giống như chúng ta ở Trái Đất. Có vẻ như họ phải hít những tinh chất mà họ cần cho sự tồn tại. Ông ta đang cho tôi xem các kích cỡ khác nhau của các thành viên trong chủng tộc này, cơ thể của họ to khoảng bốn đến tám feet (khoảng mét hai đến hơn hai mét).

D: Họ có tay chân như chúng ta không?

S: Có, họ có tay chân. Và họ có kiểu ngón tay giống như thằn lằn, gần giống như móng chân chim, nhưng đó không phải là móng vuốt. Chúng thon dần.

D: Họ có bao nhiêu ngón tay?

S: Tùy thuộc vào loài, và hệ thống. Một số thì có bốn ngón, những người khác có ba, và những người khác có sáu.

D: Họ có ngón tay cái đối lập như chúng ta không?

S: Có, với những nhóm có bốn ngón. Còn những nhóm khác thì không.

D: Còn về tóc và lông?

S: Họ thực sự không có tóc như chúng ta. Cũng không có lông. Họ có lớp phủ bảo vệ cơ thể ở các vùng khác nhau, với da còn cứng hơn cả lông. Ví dụ, lớp da xung quanh khu vực bộ phận sinh sản thì rất là cứng, bởi vì khi họ tham gia vào quá trình sinh sản, lớp da này tạo cảm giác cứng cáp cho họ và với người khác. Đó là lý do tại sao khu vực đó lớp da được phát triển để trở nên cứng cáp hơn.

D: Họ có giới tính riêng biệt không?

S: Có, họ có giới tính riêng biệt, nhưng có một số loài lưỡng tính ở các nhóm ba ngón. Cả cá thể đực và cái ở nhóm ba ngón đều có thể ấp trứng. Họ trông giống loài bò sát, nên trong bộ phận sinh sản của họ có mang trứng. Ông ấy đang chỉ cho

https://thuviensach.vn

tôi một bức ảnh về điều này. Ông ấy nói đó là cách họ sinh con. Họ có mang trứng, và trứng được giữ ở những khoang đặc biệt trong cơ thể.

D: Họ có tai không?

S: Ông ấy nói rằng thính giác của họ rất nhạy bén. Họ có những thứ giống như vỏ trên hộp sọ. Không giống như đôi tai, nhưng có thể nghe được nhiều âm vực hơn chúng ta.

D: Còn tàu của họ thì sao? Loại tàu nào hay được nhìn thấy nhất?

S: Tàu của họ có dạng hình trụ hơn. Một số tàu có hình điếu xì gà. Một số cái khác thì có hình quả trứng hoặc hình cầu. Họ dùng vật liệu hữu cơ từ thế giới của họ để làm tàu vũ trụ. Vật liệu đó là kết hợp giữa những thứ như cao su, nhựa, sợi thủy tinh và kim loại trộn lẫn với nhau. Hợp chất này rất cứng nhưng là chất hữu cơ và có thể chịu được quá trình trao đổi nhiệt khác nhau cho đến độ cực lạnh. Và có thể đi một khoảng cách rất là xa, vì hành tinh quê hương của họ nằm ở phía bên kia của vũ trụ. Con tàu được cung cấp năng lượng bởi một bộ thu năng lượng mặt trời vì họ đã biết về năng lượng mặt trời. Chúng ta sẽ gọi đó là năng lượng mặt trời nhưng với họ thì đó là năng lượng từ các ngôi sao. Họ tập trung các chùm sáng từ các ngôi sao khác nhau để giúp cho con tàu di chuyển. Họ gọi đó là một máy sưu tầm sao, vì họ sử dụng nhiều ngôi sao khác nhau trong các chuyến đi để làm hệ thống hướng dẫn đi đến nơi họ muốn. Họ đều đến từ một khoảng cách khá xa so với hành tinh này và họ chỉ đang di chuyển trong phần này của thiên hà của chúng ta.

D: Họ ở đây bao lâu rồi?

S: Họ cứ lang thang ở khu vực này trong một nghìn năm qua.

D: Làm thế nào chúng ta có thể phân biệt được sự khác biệt giữa người ngoài hành tinh tích cực và tiêu cực?

https://thuviensach.vn

S: Đó là một câu hỏi rất thú vị. Ta sẽ thấy hòa hợp với những sinh mệnh bậc cao có quan hệ họ hàng với người Trái Đất. Ta sẽ cảm nhận được tình yêu thương, cảm giác hạnh phúc và tình thân thiết. Còn những sinh mệnh đến từ các liên đoàn khác thì thường rất lạnh lùng, nghiêm túc, và ta cảm thấy sợ hãi. Nỗi sợ sẽ chiếm ưu thế.

D: Có nhiều báo cáo về những người ngoài hành tinh cao lớn tóc vàng, anh có biết gì về họ không?

S: Những giống loài có hình hài giống người thì là một phần trong hệ thiên hà này.

D: Họ có căn cứ nào ở đây không?

S: Họ sử dụng hai mặt trăng của sao Thiên Vương. Ông ấy đang chỉ ngôi sao Thiên vương, như kiểu một trạm của những người ngoài hành tinh này khi họ đi khám phá hệ thiên hà này.

D: Có căn cứ nào ở trên Trái đất không?

S: Những loài giống người thì có. Ông ấy đang chỉ cho tôi xem một căn cứ nằm ở đại dương. Ông ấy nói rằng con tàu của họ có thể đi xuống dưới nước. Nơi này nằm gần biển Caribe. Và có một nơi khác ở đâu đó trên núi cao. Vâng, giống như ở Nam Mỹ, gần sông Amazon, ông ấy đang chỉ cho tôi chỗ đó. Và rồi có một nơi khác, ông ấy chỉ cho tôi một nơi ở Úc hay là New Guinea, gần đại dương ở khu vực đó. Ông ấy nói, những người này, tràn đầy tình yêu và ánh sáng, và đang cố gắng giúp đỡ loài người. Họ đã đến hành tinh hàng hàng ngàn, hàng ngàn, và hàng ngàn năm. Chúng ta có thể gọi họ là “Những người Theo dõi”

D: Những người này có bao giờ tiếp xúc với con người không?

S: Có, vì một số lý do cụ thể, để giúp cho những người đó phát triển về tâm linh, hoặc để chuyển tiếp thông tin về những phát minh mới và những thông tin kiểu như vậy. Những người đó sẽ phục vụ cho Trái Đất khi nó biến đổi.

https://thuviensach.vn

D: Còn về những con tàu của họ thì sao, những người có hình dáng giống người ấy?

S: Thường thì chúng có hình dạng truyền thống như một chiếc đĩa bay, về cơ bản thì chúng được làm từ một số loại kim loại. Những loại kim loại rất sáng, sáng bóng. Tôi không biết đó là loại nào. Ông ấy đang nói là, ta sẽ biết về những con tàu này và những kim loại này trong tương lai, nhưng nó không có ở trên Trái đất. Không có loại nào để có thể so sánh được với loại này. Và họ cung cấp năng lượng cho con tàu đó bằng năng lượng suy nghĩ. "Năng lượng suy nghĩ", ông ấy đã nói với tôi cụm từ đó. Năng lượng suy nghĩ của nhóm sẽ giúp tăng tốc độ của con tàu. Năng lượng này được gom lại và lưu trữ trong những cục pin, rồi chúng được dùng để đẩy các con tàu.

D: Các cục pin đó được cấu tạo từ vật liệu gì hay là chất gì? Hay là, chúng hoạt động như thế nào vậy?

S: (Mỉm cười) Ông ấy vừa đặt trước mặt tôi một bản thiết kế rất lớn. Tôi không hiểu gì. Suy nghĩ là năng lượng, ông ấy đang nói vậy, và những tộc người trên cạn không nhận ra năng lượng này mạnh cỡ nào. Ông ta nói rằng rất là khó cho tôi để hiểu chuyện đó. Chúng không được gom lại trong các cục pin. Tôi không hiểu ông ấy đang muốn nói gì. Ông ấy nói tâm trí của tôi khó mà hiểu được ý nghĩa của nó. Theo thời gian, con người trên Trái Đất sẽ mở rộng tâm trí, để có thể hiểu được những hiện tượng này. Ở tốc độ tiến hóa hiện nay, ta chưa sẵn sàng để hiểu những thông tin này.

D: Những Người theo dõi có du hành xuyên thời gian không gian không?

S: Họ có khả năng du hành qua mọi cảm giác về không gian vì họ là những sinh mệnh cấp tiến. Và thời gian là không gian.

D: Có con tàu nào đã từng bị bắt hay bị rơi ở Trái Đất không?

https://thuviensach.vn

S: Có hai con tàu của chủng loài giống bò sát đã từng rơi trên Trái Đất. Một cái rơi gần sa mạc Arizona và cái kia thì ở Ấn Độ Dương.

D: Họ có lấy lại chúng được không?

S: Cái rơi ở Arizona đã được thu hồi lại.

D: Có người nào trên tàu không?

S: Có hai thi thể bị cháy trên tàu.

D: Chuyện gì đã xảy ra với họ?

S: Ông ấy đang mô tả rằng họ đã được hỏa táng, nhưng họ đã được các nhà khoa học xem xét. Ông nói rằng chính phủ Mỹ và Liên Xô đã từng có nhiều liên hệ với người ngoài Trái Đất, kể cả loài có hình dạng giống bò sát này, cũng như những người đến từ phần này của thiên hà. Họ không công bố thông tin ra ngoài vì sợ người dân hoang mang. Ở Liên Xô, có thời gian một nhân viên điều hành kính viễn vọng vô tuyến liên lạc với một nhóm ngoài Trái Đất nhưng đã bị cấp trên tước quân hàm và chuyển đi. Họ đưa anh ta vào trại tâm thần và anh ta đã phải trả qua các đợt điều trị sốc, và bây giờ …(có vẻ như đang hỏi) tâm trí của anh ta đã bị suy sụp? Hừm, đó là vì anh ta đã tiết lộ thông tin cho Liên bang Xô viết và họ sợ điều này sẽ khiến cho quốc gia bị náo loạn, dẫn đến họ không thể kiểm soát hoặc có quyền lực được nữa.

D: Anh ta đã liên lạc theo hình thức nào?

S: Anh ấy đã tạo ra một loại mã với chúng, thông qua các xung điện tử.

D: Giống như mã Morse của chúng ta?

S: Không, không giống như mã Morse. Ông ấy đang cho tôi xem một thứ giống như năng lượng ánh sáng được chuyển thành các xung động trên một thứ giống như màn hình vệ tinh.

https://thuviensach.vn

D: Những Người theo dõi mà anh đã nói, có ai sống ở trong Trái đất không?

S: Không, họ không ở trên Trái Đất. Họ sống trên tàu của họ.

D: Ý tôi là, có người nào sống bên trong Trái Đất không? Với lý thuyết là có một Trái Đất rỗng.

S: Không. Ông ấy đang chỉ cho tôi một bức tranh về Trái Đất. Và ông ấy nói, vào những thời điểm khác nhau, có những căn cứ đã được sử dụng cách đây hàng chục kỷ nguyên. Những căn cứ này lại được khám phá lại bởi những người theo dõi này. Giống như những nhà thám hiểm đang đi leo núi, đôi khi sẽ trở lại hang động, nhưng họ không sống luôn ở đó. Họ thực sự không muốn sống ở Trái Đất. Điều này không quá quan trọng với họ. Họ có khám phá nơi này, nhưng chủ yếu là có một đường dây liên lạc giữa các hệ sao khác này.

D: Còn những trường hợp chúng ta đã nghe nói về những con tàu mà giống như chúng đang thu năng lượng hoặc hút nước ở những nơi khác nhau trên Trái đất thì sao?

S: Không phải họ đang hút nước hay thu năng lượng. Mà thực ra họ đang sạc điện và thu nhận năng lượng và liên lạc. Họ đang theo dõi các dạng sống khác nhau tồn tại trong đại dương như cá voi, cá heo, cá mập. Họ đang thử nghiệm, đó là những gì ông ấy đang cho tôi thấy. Họ cũng giám sát các thông tin liên lạc của chúng ta, năng lượng điện và hạt nhân, khi chúng xuất hiện trên các hệ thống khác nhau liên quan đến thông tin liên lạc và điện từ.

D: Bằng cách nào đó họ cho chúng ta những ấn tượng rằng họ phụ thuộc. Mọi người nghĩ rằng họ đang sử dụng năng lượng từ các trạm điện và những thứ như vậy.

S: (Mỉm cười) Không, không đúng, ông ấy nói vậy. Những sinh vật này đã quá tiến hóa, còn các bạn như học sinh trường mẫu giáo trong khi họ đã học trung học.

https://thuviensach.vn

D: Vậy cách thức liên lạc liên hành tinh hoặc liên thiên hà của họ là gì khi mà phải di chuyển giữa những khoảng cách khổng lồ như vậy?

S: Lại một lần nữa, năng lượng suy nghĩ được áp dụng.

D: Cũng câu hỏi tương tự, tại sao họ không phản hồi lại các câu hỏi của chúng ta qua tần số vô tuyến?

S: Ông ấy nói rằng trước đây họ có từng phản hồi. Chúng ta vừa đề cập đến trường hợp ở Liên Xô. Nhưng, một lần nữa, loài người chưa sẵn sàng. Ông ta nói vậy đấy, "Loài người chưa sẵn sàng", hoặc ông ấy lo ngại rằng những sinh mệnh cấp cao khống chế ông ta.

D: Chà, về cơ bản thì bức tranh mà chúng ta có được thuộc hai loài chính, loài giống bò sát và nhóm Người theo dõi. Có bao nhiêu các giống loài khác đang đến thăm Trái Đất?

S: Đây là hai nhóm chính đang xuất hiện ở phần này của thiên hà vào thời điểm này. Cũng có những sinh mệnh cấp cao hơn những Người theo dõi, thi thoảng du hành đến Trái Đất. Ồ, nhưng họ chỉ đến tầm…mười ngàn năm mỗi lần.

D: Những người này có liên quan gì đến việc tạo ra sự sống của con người trên hành tinh của chúng ta không?

S: Có, những Người theo dõi giúp tạo hình nên con người. Ông ấy nói rằng ta có thể xem họ như những thiên thần. Và họ đã từng xuất hiện như những thiên thần đối vời con người trong quá khứ. Và, vâng, họ đã giúp trong việc hình thành nên sự sống trên hành tinh này, và tiến hóa lên một cấp độ cao hơn. Họ vẫn đang giúp đỡ chúng ta ở thời điểm hiện tại để thúc đẩy tốc độ tiến hóa của con người. Thời gian này, họ đang giúp đỡ để tạo ra một cơ thể hoàn hảo hơn cho con người, với hệ miễn dịch đối với bệnh tật, và khả năng chống lại bệnh tật. Vì vậy, đến cuối cùng, sẽ có những cơ thể con người có khả năng chống lại hầu hết các loại bệnh tật trên hành tinh của chúng ta. Về bản chất thì, mục đích của kỹ thuật di truyền này là tạo

https://thuviensach.vn

ra một cơ thể vật chất hoàn hảo hơn, sao cho linh hồn khi đã được nâng cao nhận thức, có thể chuyển hóa thành những cơ thể hoàn hảo hơn. Một linh hồn hoàn hảo hơn đòi hỏi một cơ thể hoàn hảo hơn.

D: Vậy thật sự thì họ đang giúp hơn là gây hại?

S: Đúng vậy. Họ không có ý định gây hại gì ở đây cả.

D: Một số người ngoài hành tinh giống như là có thể đi vào các ngôi nhà mà không bị báo động. Cứ như là họ chỉ xuất hiện ở đó vậy. Làm sao họ làm được điều đó?

S: Họ có một năng lượng phản vật chất để làm được điều đó. Dường như họ sẽ trở nên tản ra và rồi tụ lại. Đó cũng là cách họ di chuyển.

D: Ý anh là cơ thể vật lý của họ tan ra?

S: Đúng rồi, họ rã các phân tử vật chất ra, và rồi tập hợp chúng lại.

D: Có vẻ như điều này sẽ tạo ra chấn thương.

S: Ồ, đúng rồi. Đó là lý do tại sao phần lớn mọi người không nhớ gì sau đó. Người ngoài hành tinh đã lấy đi trí nhớ của họ, bởi vì thông thường thì người ta sẽ rất đau đớn khi nhớ lại những trải nghiệm kiểu này.

D: Chà, nói vậy thì giống như là một sự tử tế hơn.

S: Những Người theo dõi đã đến để giúp đỡ trong suốt quá trình tiến hóa của loài người từ những thời kỳ nguyên thủy cho đến lúc vinh quang, để linh hồn con người có thể hòa vào cái gọi là "liên bang", liên đoàn thiên hà của những sinh mệnh cấp tiến. Một số sinh mệnh khác có mục đích riêng. Họ đang liên kết các mạng lưới khắp vũ trụ, để khám phá, để xem có những gì ở ngoài kia, để xem họ có thể sử dụng được những gì cho hệ thống sự sống trên các hành tinh quê nhà của họ. Vì vậy họ đã được phép đến đây hàng ngàn năm qua để xem trên Trái Đất có giá trị với họ. Có nhiều thứ đã được lấy đi từ Trái Đất như các tinh thể, các loại đá khác

https://thuviensach.vn

nhau, đặc biệt là magie. Đó là lý do tại sao họ lại xuất hiện nhiều ở các khu vực châu Á, châu Phi, đặc biệt là xung quanh Ấn Độ. Họ đã lấy đi một số khoáng chất nhất định từ Trái đất không tìm thấy trên hành tinh của họ mà hữu dụng cho các dạng sống của họ. Ngoài ra thì họ đã sử dụng các dạng sống thực vật, và biến đổi gen nó để phù hợp với môi trường rất khác biệt ở quê nhà của họ, nơi có một bầu khí quyển rất khác, trọng lực và mật độ cũng khác, nhưng vẫn cần có các dạng sống thực vật trên các thế giới khác của họ.

D: Tại sao những người theo dõi không thể giúp ngăn chặn những người ngoài hành tinh tiêu cực?

S: Bởi vì họ vẫn đang khám phá, họ chưa chính phục hết các thế giới. Có những thế giới khác ngoài thế giới của chúng ta trong vũ trụ cũng đang ở những điểm tiến hóa tương tự chúng ta. Ông ấy đang chỉ cho tôi một hành tinh khác trông tương tự như Trái Đất nhưng nó nằm ở gần một ngôi sao rất xa và thậm chí chưa được đặt tên. Nó rất là giống với Trái Đất, họ cũng đang quan sát hành tinh này. Những người ngoài hành tinh này sẽ trở nên hiếu chiến hơn, ám ảnh về việc mở rộng lãnh thổ của họ trong vũ trụ, và rồi những Người theo dõi quyết định phải làm một điều gì đó.

D: Các nền văn minh cổ đại trên Trái đất có từng liên hệ với những sinh vật này không?

S: Có, vào thời văn minh Atlantis, nhiều thông tin về các tinh thể và năng lượng và ánh sáng và mặt trời, năng lượng mặt trời và những thứ như vậy đã được trao đổi một cách tự do với những người ngoài Trái Đất. Những người Theo dõi đã tham gia tích cực vào sự phát triển của nền văn minh đó cũng như nền văn minh của người Lemuria. Họ cũng đã từng tương tác với những người ở nền văn minh Ai Cập và Babylon, và những người dân của nền văn minh Lưu vực sông Ấn (Indus). Tất cả những nền văn minh đó đều có kết nối với những Người theo dõi lúc này hay lúc khác.

https://thuviensach.vn

D: Có phải những Người theo dõi là những người duy nhất đến thăm Trái Đất lúc đó?

S: Vâng, họ là những sinh vật duy nhất được phép đến hành tinh này.

D: Có phải những Người theo dõi đều thuộc một loài, một chủng tộc không?

S: Người "Terrians", như cách mà ông ấy gọi chúng ta, có cùng cấu tạo gen. Họ giống như hình người. Có thể có một vài điểm khác biệt, như các màu mắt khác nhau, các cấu trúc xương khác nhau. Và có hai hoặc ba hệ cơ quan khác với con người trên Trái Đất, nhưng về tổng thể thì, về mặt di truyền họ phù hợp với con người trên Trái Đất vì chúng ta đều là một phần của cùng một thiên hà. Và họ đang theo dõi khi Trái Đất dịch chuyển từ thời kỳ nguyên thủy sang mức độ rung động cao, để đạt vị trí trong liên đoàn thiên hà. Có khoảng 36 hành tinh trong liên đoàn vào lúc này. Trái Đất sẽ là hành tinh thứ 37 và còn sẽ có hai hành tinh nữa.

D: Những Người theo dõi có biết điều gì đang xảy ra trong những khu vực khác của vũ trụ không?

S: Người giám hộ nói rằng họ có kiến thức hoàn hảo. Và họ liên lạc thường xuyên với các căn cứ ở quê nhà và các trạm khác. Họ có…từ tốt nhất mà tôi có thể tìm ra là từ "thẩm thấu". Họ có kiến thức hoàn hảo về thời gian và không gian, và những gì đang diễn ra tại mọi thời điểm. Họ sử dụng thần giao cách cảm thay vì lời nói để tương tác với nhau và với các sinh mệnh khác. Họ rất tiến bộ trong phương pháp này. Họ có thể gửi năng lượng qua những khoảng cách rất xa, hoặc các khoảng không gian và thời gian. Nếu ta đạt được cấp độ giao tiếp đó ta sẽ không bao giờ có bất kỳ cuộc chiến tranh hay xung đột nào vì tất cả chúng ta sẽ đồng điệu và hòa hợp. Họ đều hòa hợp với nhau. Đó là từ mà ông ấy sử dụng: hòa hợp.

D: Vậy chủng loài giống như Bò sát có khác biệt trong vấn đề này không? Họ có cùng kiểu kỹ năng giao tiếp và kiến thức không?

https://thuviensach.vn

S: Ông ấy nói rằng họ đã phát triển các tín hiệu mà họ đang sử dụng. Họ có âm thanh nghe như tiếng lách cách, có thể truyền đi và được khuếch đại bằng các công cụ bên trong các cơ thể cũng như trên tàu vũ trụ của họ. Những công cụ này giúp họ truyền tín hiệu qua những vòng lớn của thời gian. Họ sử dụng sức mạnh của các ngôi sao để phát ra những tín hiệu click khác nhau. Và đó là cách mà họ có thể truyền thông tin từ đầu này sang đầu kia của thiên hà.

D Có người ngoài hành tinh hình dạng giống người nào đang sống trong quần thể con người trên Trái đất không?

S: Có. Ông ấy nói rằng một số người đã hóa thân để phục vụ trong thời gian Trái Đất trải qua quá trình thay đổi nhanh chóng lên mức rung động cao hơn.

D: Ý tôi là có ai trong số họ đang sống giữa chúng ta với hình dáng của chính họ không, chứ không phải là hóa thân thành người.

S: Có, nhiều linh hồn đã đến từ những nơi này và hóa thân trên Trái Đất. Nhưng cũng có những người giống hình dạng người từ nhóm Người theo dõi đã sống trên Trái Đất bằng chính hình dáng của họ. Tuy nhiên, chỉ có khoảng ba mươi sáu người, rải rác ở khắp nơi trên thế giới. Và họ đang theo dõi, đặc biệt là theo dõi sự phát triển và năng lực của chúng ta trong lĩnh vực hạt nhân cũng như công nghệ laze và công nghệ hủy diệt.

D: Chà không có quá nhiều người để ta có thể tìm được một người trong số họ.

S: Sáu người ở phía Tây Nam của chúng ta, ba người phía Đông Bắc, một ở phía Tây Bắc, hai ở các vùng trung tâm của đất nước này, và một người nữa ở Florida. Hai người đang ở quanh kính viễn vọng vô tuyến ở Puerto Rico. Còn những người còn lại ở rải rác trên khắp thế giới.

D: Họ có đang liên lạc với nhau không?

https://thuviensach.vn

S: Có, họ theo dõi những gì đang diễn ra với tất cả các hoạt động phát triển năng lượng.

D: Những người có hình dạng người này họ đã giao phối hay có con cái với những dạng sống con người trên Trái Đất chưa?

S: Họ bị cấm làm điều đó. Họ đã từng làm điều đó trong quá khứ. Đây là cách giúp con người phát triển. Trước đây họ phối với các dạng sống giống động vật và giúp các dạng sống như con người tiến hóa lên. Nhưng họ không giao phối mà sử dụng thứ mà ta gọi là kỹ thuật di truyền. Ông ấy đang chỉ cho tôi xem các điều kiện kiểu phòng thí nghiệm. Và cách mà con người được sinh ra. Ông ấy cho tôi xem câu trích dẫn trong Kinh thánh, "Con trai của Đức Chúa Trời đã lấy các con gái của loài người"

Anh ấy đang nói đến trích đoạn: Sáng Thế Ký 6:2. "Các con trai của Đức Chúa Trời thấy con gái loài người tốt đẹp, bèn cưới người nào vừa lòng mình mà làm vợ." Ngoài ra Sáng thế ký 6:4. "Đời đó và đời sau, có người cao lớn trên mặt đất, vì con trai Đức Chúa Trời ăn ở cùng con gái loài người mà sanh con cái; ấy những người mạnh dạn ngày xưa là tay anh hùng có danh."

S: Đó là khi xuất phát đoạn mô tả này về những gì đã xảy ra. Và bây giờ họ không thể làm như vậy nữa, bởi vì điều đó trái với ý chí tự do. Bà thấy đấy, những Người theo dõi tôn trọng ý chí tự do của chúng ta. Tuy nhiên, giống loài giống bò sát thì nhìn chúng ta như một dạng sống thấp kém hơn. Chúng tiến hóa thành hình dạng giống như loài bò sát và kết quả là chúng không tiến hóa cao trên thang mà ta gọi là "tiến hóa tâm linh". Người giám hộ nói rằng những người theo dõi có năng lượng tâm linh cao hơn nên chúng ta có thể đẩy lùi những sinh vật tiêu cực bằng cách cho phép bản thân mình hoạt động ở mức độ tâm linh cao hơn. Giống loài như bò sát chắc chắn sẽ bị đẩy lùi bởi một lực lượng tâm linh cao hơn, và chúng sẽ không bị hấp dẫn bởi loại năng lượng này.

https://thuviensach.vn

Đây là một quan sát thú vị khi thấy rằng yếu tố tiêu cực của những người ngoài Trái Đất này là loài bò sát. Kinh Thánh thì chứa đầy các biểu tượng của rắn, rồng, v.v…vốn luôn là đại diện của những ảnh hưởng tiêu cực.

Trong phần này, người giám hộ của thư viện đã nói chuyện trực tiếp với chúng tôi.

S: Điều quan trọng là, bà phải biết rằng sau giai đoạn hỗn loạn sắp tới, những thay đổi của Trái Đất sẽ diễn ra thuận buồm xuôi gió hơn. Sẽ có nhiều bài học diễn ra. Sẽ có những sự hỗ trợ trong việc du hành giữa các hành tinh. Các bạn sẽ bắt đầu biết nhiều hơn về vũ trụ của các bạn, và những thứ khác. Những người ở các cõi không gian khác sẽ đến hỗ trợ các bạn nhiều hơn, và các bạn cũng sẽ tham gia nhiều hơn vào việc đó. Rồi sẽ có một sự liên kết, sự thấu hiểu của cả hai bên để cùng làm việc. Các bạn chưa từng biết đến điều này trước đây. Các sinh mệnh khác trong không gian thì biết nhiều về các bạn nhưng các bạn chưa biết nhiều về họ. Và giờ việc hiểu biết sẽ diễn ra, sẽ khiến cho mọi việc thuận buồm xuôi gió. Mọi chuyện sẽ trở nên khá nhẹ nhàng sau thời gian hỗn loạn.

D: Tại sao họ hỗ trợ chúng tôi?

S: Họ hỗ trợ tất cả các giống loài. Bà cũng sẽ làm vậy khi ở trong tình thế đó, vì tất cả chúng ta đều là một phần của một, và tất cả chúng ta đều liên quan đến nhau. Các bạn đang ở trong giai đoạn mới sinh nên chưa nhận thức được điều này. Các bạn rồi sẽ phát triển và nhận ra rằng tất cả chúng ta đều là một. Thứ gì đó giống như Kỷ nguyên của lý trí đang đến với loài người.

D: Anh đã nói tất cả chúng ta đều có liên quan. Ý anh là cả về mặt thể chất?

S: Ý bà là đang nói về ngoại hình vật chất?

D: Di truyền hoặc thứ gì đó kiểu vậy.

S: Vâng. Tất cả những thứ đó đều phải đến từ một nơi nào đó, và chúng ta có liên quan với nhau về mặt vật chất. Quan trọng hơn nữa là chúng ta liên quan đến nhau

https://thuviensach.vn

về mặt siêu hình. Tất cả những gì các bạn đã bắt đầu và lịch sử của các bạn như những gì các bạn biết là từ ở đây. Nhưng thật ra có những thứ bắt đầu từ trước đó nữa, hoặc có sự tồn tại từ trước khi các bạn ở đây. Và đó là điều mà sách sử của các bạn không biết đến.

D: Có một dòng suy nghĩ rằng tất cả chúng tôi đều bắt đầu ở đây, và tiến hóa ở đây, trên hành tinh này. Rằng chúng tôi được tạo ra thông qua quá trình tiến hóa của các loài.

S: Vâng, thông qua phản ứng của một số hỗn hợp khí, sương mù và các chất rắn, và vô tình tạo ra thứ mà các bạn coi là sự sống. Điều đó không có đúng. Có rất nhiều, rất nhiều các hành tinh - nếu chúng ta gọi là hành tinh - đang ở ngoài kia, không có bất kỳ dạng sống nào lúc này. Nếu có và khi chuyện đó xảy ra thì cũng không phải là vô tình nó xảy ra, mà là bởi vì điều đó đã được thực hiện theo một cách nào đó. Hoặc hành tinh trải qua một sự thay đổi để nó có thể hỗ trợ sự sống, hoặc có thể là, gieo hạt, có thể nói như vậy, để sự sống có thể phát triển.

D: Ý anh là không bao giờ có thứ gọi là sự sống bản địa, khởi đầu một cách tình cờ trên bất cứ hành tinh nào hay sao?

S: Đúng rồi. Sự sống không bắt đầu một cách tình cờ như vậy. Và các loài bản địa tùy thuộc vào việc ta muốn quay lại bao xa. Bà thấy đấy, nếu một thứ gì đó đã có từ trước khi ta thậm chí có lịch sử, thì ta sẽ coi là bản địa. Nhưng điều đó chẳng qua là vì lịch sử của các bạn bị giới hạn chứ không phải vì bản chất loài đó là loài bản địa. Vậy nên nó sẽ tùy vào việc ta muốn quay lại bao lâu.

D: Vậy sẽ là một cách nói an toàn khi ta nói rằng, tất cả các sự sống, như thực vật, hay khoáng chất, hay bất cứ thứ gì, đều khởi đầu khi được mang đến đây? (Vâng) Chứ không bao giờ có chuyện là chúng tự tiến hóa đúng không?

https://thuviensach.vn

S: Không. Sẽ không bao giờ có chuyện đó. Điều đó chỉ là khá thất thường. Khá - Tôi không biết từ đó là gì - vô tổ chức, mất kiểm soát, mất kết nối. Đó sẽ là một đống hỗn độn lớn.

D: I was thinking that in the natural cooling planet, with the mixture of gases and everything, that life could evolve spontaneously.

D: Tôi đã nghĩ rằng trong một hành tinh có nhiệt độ mát mẻ tự nhiên, với các hỗn hợp không khí và những thứ khác, thì sự sống có thể phát triển một cách tự nhiên.

S: Không. Nó không xảy ra theo cách đó. Khi các hỗn hợp khí được làm mát đi hoặc bất cứ thứ gì mà bà đang đề cập, thì môi trường sống có thể hỗ trợ cho một dạng sống, nhưng nó không thể chỉ phát triển một mình. Sự sống rất là đáng quý và quan trọng. Các bạn sẽ không thể nhận ra rằng sự sống được chăm sóc và xử lý cẩn thận đến mức nào. Đó không phải là một hệ thống được thiết lập chỉ để hoạt động theo cách riêng của nó mà không ai biết hay có sự kết nối nào. Đó không phải là cách để mọi chuyện xảy ra. Sự sống được quan tâm rất nhiều trên tất cả các hành tinh. Và chúng được lên kế hoạch rất cẩn thận. Mọi thứ được tổ chức và thiết lập rất tốt trước khi sự sống xuất hiện. Vì vậy sự sống được quan tâm một cách đặc biệt quan trọng.

D: Tôi đã từng nghĩ đến một dự án khổng lồ như vậy với sự tham gia của tất cả con người.

S: Tôi không biết tất cả các câu trả lời cho những thứ như vậy. Tôi chỉ biết rằng mức độ của những chuyện này lớn hơn nhiều những gì mà bà có thể tưởng tượng.

D: Tôi đang nghĩ đến tất cả những thế giới có thể có, mà ta không thể đếm hết được, và rồi số lượng những cá nhân tham gia vào thực hiện một chương trình lớn như vậy.

S: Đúng rồi, nhưng đó không hẳn là những cá nhân. Có những nguồn lực lớn, lớn hơn những gì mà tôi biết. Và tôi không thể nói về điều đó được.

https://thuviensach.vn

D: Tôi đang nghĩ đến những cá nhân được cử đi làm những nhiệm vụ khác nhau trong dự án này. Nhưng ý anh là bên cạnh đó còn có những lực lượng khác.

S: Vâng, có thứ gì đó ở bên trên và hơn thế nữa. Tôi không biết bà đang muốn đề cập đến những mối liên quan vật chất này không?

D: Tôi đoán vậy. Những người chịu trách nhiệm thực hiện việc này. Đây có vẻ như là một chương trình rất lớn.

S: Đó là vấn đề nhận thức, không có quá nhiều người được cử đi làm những việc đó. Đúng là có những người được cử đi làm những nhiệm vụ như thế này. Có thể nói là, cũng có một mức nhận thức, được cho phép, thực hiện hàng loạt, thay vì gửi đi riêng từng cá nhân. Cả hai thứ đều có thể thực hiện được.

D: Tôi đang nghĩ đến những cá nhân phải đi thực hiện những nhiệm vụ khác nhau. Tôi biết là họ nhận lệnh từ những người khác hoặc ai đó biết đến kế hoạch lớn hơn.

S: Đó là những gì mà lúc đầu bà đề cập, và tôi đã trả lời. Điều đó vượt quá hiểu biết của tôi nên tôi không biết có cách nào để đưa ra câu trả lời.

D: Vậy thì nhận thức đại chúng sẽ giống như là một linh hồn hơn. (Vâng) Nó không thể biểu hiện thứ gì một cách vật chất.

S: Có, nhận thức có thể biểu hiện một cách vật lý về một điều gì đó.

D: Nó có thể thể hiện sự sống sao? (Vâng) Như thế nào, trong giai đoạn bắt đầu sao?

S: Thực ra nó có thể xảy ra trong bất kỳ giai đoạn nào. Nhưng thường thì nó sẽ không được thực hiện theo cách đó một cách ngẫu nhiên. Tôi nói về nó như là một "nó" và nó là một "nó". Ý thức có thể biểu hiện thành bất cứ thứ gì bất cứ lúc nào ngay lập tức và không cần phải nỗ lực gì. Bà không biết rằng mức độ ý thức mà bà đang vận hành là sức mạnh của ý thức nhưng thực tế là như vậy. Và nhận thức của

https://thuviensach.vn

bà như đang là của những đứa trẻ, chỉ mới bước vào lĩnh vực nhận biết ý thức của mình, và xem nó rộng lớn nhường nào. Nhưng nếu ý thức muốn được tự biểu hiện thành toàn bộ hành tinh, hòa vào với nhiều người, thì nó sẽ làm được. Chỉ là nó sẽ không làm theo cách đó.

D: Tôi nghĩ anh đang đề cập đến điều mà chúng tôi coi là Đức Chúa trời trong hệ thống niềm tin của chúng tôi.

S: Điều đó có thể đúng nhưng không chỉ là một niềm tin. Đó là một biểu hiện. Niềm tin khiến nó trở nên như vậy, ở mức độ nào đó. Nhưng ý thức vẫn ở đó cho dù các bạn có tin hay không. Chỉ là khả năng của các bạn đến đâu để giới hạn cái sự biết, nếu các bạn không thể tin được.

D: Vậy sự sống có thể xuất hiện thông qua ý thức và cũng có thể thông qua sự thể hiện của các cá nhân khác?

S: Vâng. Và cách đó sẽ thích hợp hơn. Bà thấy đấy, ý thức không đi ra ngoài để biểu hiện. Nó không bao giờ dừng lại. Ý thức không thể lấy lại. Một khi nó đã biểu hiện ra thì nó sẽ mãi mãi tiếp diễn. Vì vậy, ý thức sẽ cẩn trọng trong việc tạo ra một hành tinh khác một cách ngẫu nhiên và ném nhiều người ta lên đó, vì nó sẽ không thể khiến cho họ biến mất đi. Nó có thể tự rút lui, rút trọng tâm ra khỏi nó. Nhưng những gì đã biểu hiện ra ngoài sẽ có ý thức riêng và sẽ tiếp tục diễn ra. Vì vậy, một mức độ ý thức cao hơn sẽ không có chuyện là làm những việc như vậy một cách thiếu suy nghĩ và thất thường hoặc vô trách nhiệm. Nó sẽ tạo ra niềm vui, sự thoải mái, tình yêu và tất cả những điều mà ta cho là tích cực. Nó sẽ không tạo ra thứ mà khiến cho toàn bộ hành tinh bối rối không biết phải làm gì tiếp theo.

Một chủ thể khác đã mô tả thư viện theo một cách khác.

S: Tôi đang ở một nơi giống như là …một thư viện, đó là khái niệm gần nhất mà tôi có thể tìm ra. Nó nằm trên một cõi linh hồn khác với cõi mà tôi vừa rời đi. Nếu bà muốn, tôi có thể mô tả thư viện này. Không gì tốt hơn danh mục thẻ trong thư

https://thuviensach.vn

viện này. Thư viện này không có sách nhưng có những hạt nhân của kiến thức. Kiến thức bay lượn trong không gian riêng, sáng chói như một tia sáng. Chúng ở xung quanh ta và ta được bao quanh bởi những mẩu kiến thức này. Và khi ta muốn tìm hiểu một loại kiến thức nào thì năng lượng của những kiến thức này sẽ bao quanh ta. Ta sẽ thấy những ánh sáng này di chuyển về phía mình và nằm trên đầu của mình, có thể nói như vậy, vì về vật lý thì ta không có ở đây. Và ta có thể tiếp thu kiến thức đó từ đó.

D: Chà cách đó sẽ nhanh hơn nhiều so với đọc từ một cuốn sách nhỉ. Không giống như một thư viện mà tôi hay hình dung với những cuốn sách ở trên các kệ.

S: Không giống nhưng khái niệm đó là gần nhất mà tôi có thể liên tưởng. Nơi này có tất cả các kiến thức. Chỉ là làm thế nào để tôi có khả năng liên kết với nó thôi. Nên ta không bị giới hạn bởi nơi này mà ta bị giới hạn bởi khả năng của chính ta. Tôi có thể tìm thấy bất cứ thứ gì mà ta đang tìm kiếm nhưng liệu tôi có khả năng quan sát và mô tả nó theo cái cách mà có thể giúp bà hiểu được hay không. Đó chính là hạn chế. Tất cả các kiến thức đều ở đây, sáng lấp lánh và sẵn sàng để ta học hỏi. Nếu câu trả lời xảy ra ở một nơi khác thì tôi sẽ phóng chiếu đến nơi đó, không có vấn đề gì.

Sau khi tỉnh dậy, cô ấy vẫn còn giữ được sự ấn tượng mạnh mẽ về thư viện này và muốn bổ sung thêm thông tin về nó.

S: Ở cõi của thư viện đó giống như một trường năng lượng có dạng hình cầu khổng lồ. Và bên trong hình cầu đó là cõi của thư viện. Quả cầu này không phải để ngăn cản ai hết. Quả cầu này chỉ nhằm để giúp tổ chức các thông tin và chứa đựng các thông tin trong khu vực này. Tôi đoán là ta có thể coi đó là một hệ thống phân mục lục theo cách thu hút thông tin, rồi điều chỉnh để nó đi đến đúng chỗ. Và khi ta sử dụng thư viện, ý thức của ta hoặc thứ gì đang trôi ở trung tâm, và từng bit thông tin trôi nổi xung quanh theo các dạng khác nhau của ánh sáng. Đôi khi có hình giọt nước hoặc hình tròn hoặc giống như những đồ trang trí trên cây thông Giáng sinh.

https://thuviensach.vn

Và tất cả đều lấp lánh ánh sáng với những màu sắc khác nhau. Và bằng cách nào đó, hình dạng của ánh sáng, màu sắc và cách mà nó lấp lánh sẽ ảnh hưởng và báo cho nhận thức của ta biết rằng đó là loại thông tin gì.

D: Tôi đang tự hỏi sự khác biệt như thế nào?

S: Tôi đoán là nó giống như sự khác biệt giữa các cuốn sách về động vật và các cuốn sách về chính sách hoặc những thứ như vậy. Chủ đề của chúng khác nhau. Và tôi có cảm giác rằng nếu ta thực sự không có điều gì đặc biệt muốn tìm hiểu trong tâm trí, thì các hình dạng này sẽ phát ra thứ gì đó để báo hiệu. Nhưng nếu ta đã có chủ đề thông tin cụ thể muốn tìm hiểu, thì bất cứ thứ gì liên quan đến thông tin đó sẽ đi đến và hòa vào ta. Khi nó tách ra thì ta đã học được thông tin đó rồi. Tôi có cảm giác rằng tôi có thêm một lượng kiến thức mới nhờ việc đó.

D: Tôi đoán rằng tiềm thức của cô sẽ chỉ ra bất cứ phần thông tin nào mà nó muốn.

S: Tôi đoán vậy. Phần nền phía sau có màu xanh đậm của trời đêm nên một khi ánh sáng hiển thị thì nó sẽ phát sáng.

D: Ta đi vào khối cầu đó bằng cách nào?

S: Ta nghĩ là ta ở trong nó.

D: Ta có cần đi qua bức tường hay thứ gì đó như vậy không?

S: Vâng. Tôi có cảm giác rằng, ta chỉ cần nghĩ, “Tôi muốn ở bên trong thư viện”, và rồi khi ta mở mắt, ta đang ở trong đó. Rất là đẹp. Thư viện ở đó để ta sử dụng. Và những người ở cõi vật chất mà muốn liên hệ với thư viện này sẽ được chào đón đến với kiến thức ở đây.

Và đây là nơi yêu thích của tôi để tìm kiếm kiến thức, cũng giống như tôi thích được đến Thư viện Đại học Arkansas để nghiên cứu các cuốn sách. Đây chắc chắn là nơi dành cho tôi vì tôi có thể dành cả ngày trong các dãy kiến thức. Mỗi khi tôi

https://thuviensach.vn

có thể đưa được một chủ thể về cõi linh hồn, tôi luôn có nhiều câu hỏi để hỏi về các chủ đề khác nhau. Khi bắt đầu nghiên cứu về UFO, tôi đã tận dụng những cơ hội để có thể tìm kiếm kiến thức trong thư viện về UFO và các vụ bắt cóc. Sau đó, khi tôi kết hợp điều này với các buổi thôi miên, thông tin được tìm ra không những không mâu thuẫn mà lại bổ sung thêm để tôi hiểu các hiện tượng. Một số thông tin có được vào các năm 1985, 86 và 87 trước khi tôi bắt đầu nghiên cứu các trường hợp thực tế, lúc này tôi vẫn đang trong giai đoạn tìm hiểu vì tò mò.

Một đối tượng nữ đang ở trong thư viện và quan sát không gian bên ngoài. Đó dường như là thời điểm hoàn hảo để đặt câu hỏi về người ngoài hành tinh và UFO.

S: Tôi đang nhìn ra thiên hà này. Phần này của thư viện có hiệu ứng không gia ba chiều, nên tôi cảm thấy như thể mình đang thực sự ở giữa các vì sao. Tôi đã thực hành thiền và nhìn được những ngôi sao này khi tôi thiền. Và tôi đã nhìn vào các hành tinh khác nhau với sự sống ở các hành tinh khác nhau đó.

D: Cô có thể kể cho tôi nghe những thứ mà cô nhìn thấy khi nhìn vào dải ngân hà?

S: Chà, tôi thấy Trái Đất. Trái Đất như một viên ngọc màu xanh lá cây. Và có những ngôi sao khác cũng có các hành tinh như ngôi sao này. Một số ngôi sao cũng có sự sống và số khác thì không. Và sự sống cũng có nhiều mức độ phát triển khác nhau.

D: Cô có nhìn thấy các hành tinh khác trong hệ mặt trời của chúng ta không?

S: Có. Tôi nhìn thấy mười hành tinh. Có 9 hành tinh mà ta đã biết như Sao Thủy, Sao Kim, Trái Đất, Sao Hỏa, Sao Mộc, Sao Thổ, Sao Thiên Vương, Sao Hải Vương, Sao Diêm Vương. Hành tinh mà các nhà khoa học đang đặt giả thiết là có nó nằm phía ngoài sao Diêm Vương, nó đang ở đó. Các nhà khoa học đã đặt tên cho nó nhưng từ này rất khó phát âm. Tôi không chắc tôi đọc được cái tên này. Hành tinh này ở rất xa nhưng mặt trời là trung tâm quỹ đạo của nó. Mặt trời trông giống như một ngôi sao sáng với nó vì nó ở rất là xa. Thực sự là nó không nhận

https://thuviensach.vn

được nhiệt từ mặt trời. Nhưng nó vẫn quay quanh mặt trời nên nó vẫn được coi là một hành tinh của hệ mặt trời này.

D: Tôi muốn đặt câu hỏi về cái mà chúng ta gọi là UFO, và Đĩa bay.

S: Vâng, phương tiện du hành ngoài Trái đất.

D: Đó là một thuật ngữ chính xác hơn.

S: Tôi nhận thức được khái niệm về các hiện tượng mà bà đang nói đến. Có nhiều loại UFO khác nhau. Chúng có hình dạng về cơ bản thì giống nhau vì có một nền văn minh liên thiên hà nơi mà mọi người di chuyển nhanh hơn ánh sáng, qua các sợi thời gian. Và các phương tiện này cần có hình dạng về cơ bản phải giống nhau để tồn tại ở các hành tinh. Nhưng chúng có các chi tiết khác nhau, vì họ đến từ các quốc gia khác nhau của nền văn minh này. Nhiều UFO khác nhau đến với Trái Đất vì những lý do khác nhau. Có một nhóm xuất hiện lâu đời nhất, là để theo dõi sự phát triển của Trái Đất. Ta có thể nói là, Trái Đất là một dự án chăn dắt của họ. Và quốc gia cụ thể này — Tôi sẽ gọi họ như vậy — là một quốc gia của những người suy nghĩ và thử nghiệm. Họ muốn xem liệu kết quả có xảy ra như họ dự đoán không nếu họ thực hiện một hành động nào đó vào một thời điểm dễ uốn nắn trong lịch sử của hành tinh này.

D: Đó là hành động gì?

S: Đó là một kiểu mẫu giao thoa nhẹ được tác động từ trước khi có sự sống trên Trái Đất. Và Trái Đất giống như một bồn chứa màu mỡ. Sự sống đã phát triển ở đây nhưng họ đã đẩy nhanh quá trình này bằng cách gieo mầm cho Trái Đất với một sự sống thân thiện. Nên họ có thể kiểm soát sự phát triển và xem nó sẽ diễn ra theo cách nào, thay vì để cho Trái Đất tự phát triển sự sống tự nhiên. Ta có thể gọi những người này là những người cổ xưa. Họ đã theo dõi Trái Đất trong suốt thời gian qua để xem sự phát triển của sự vật ở đây. Và thỉnh thoảng họ thúc đẩy một chút ở chỗ này chỗ kia để chúng phát triển theo hướng họ muốn. Những con tàu

https://thuviensach.vn

khác đến đây từ các quốc gia của nền văn minh này, và đến với nhiều mục đích khác nhau. Một quốc gia thường gửi đến năm con tàu để xem công nghệ tương đương đã được phát triển ở đây chưa, để xem chúng ta đã sẵn sàng tham gia vào nền văn minh đó hay chưa, hay ít nhất cũng mở cửa giao thương với các quốc gia thành viên khác của nền văn minh vĩ đại này. Một quốc gia khác rõ ràng có sự hoang tưởng hơn, và thường gửi đến các con tàu chỉ để khám phá các cơ sở quân sự của chúng ta, để đảm bảo rằng chúng ta sẽ không gây ra sự thiệt hại nào cho phần còn lại của vũ trụ khi phát triển vũ khí, phát triển quân sự, khoa học. Cũng có một loại tàu khác đến, tôi nói là "loại" tàu. Chúng về cơ bản thì đều giống nhau, nhưng tôi đang nói đến những cái khác nhau chủ yếu đến từ các quốc gia khác nhau. Có một loại tàu khác xuất hiện ở Trái Đất chỉ vì tò mò. Họ luôn cố gắng tìm hiểu mọi thứ đang diễn ra với mọi người. Từ nơi xa họ đã biết đến Trái Đất rằng đây là nơi có thể hỗ trợ sự sống. Và khi họ quan sát hành tinh của chúng ta, họ phát hiện ra thực sự có sự sống ở đây. Nhưng họ đã thấy những gì xảy ra về mặt chính trị và tôn giáo, và họ họ biết rằng tiếp xúc trực tiếp với sự sống trên hành tinh này vốn không phải là một ý hay khi chúng ta chưa hoàn toàn sẵn sàng. Chủ yếu là vì những tình huống tế nhị và bạo lực bùng nổ luôn ở gần bề mặt. Và họ đã theo dõi vì họ muốn liên lạc với chúng ta. Họ cảm thấy rằng hai nền văn minh có thể xây dựng cùng nhau một thứ gì đó thực sự vĩ đại và phát triển thành một cường quốc thiên hà. Họ thấy rằng chúng ta đang rất cố gắng để phát triển, nhưng chúng ta chưa hoàn toàn sẵn sàng. Cần phải đợi đến đúng thời điểm, và vì vậy họ đang đợi. Họ sẽ liên hệ thử để xem con người đã phát triển như thế nào. Họ đến vào những thời điểm khác nhau, và cải trang để có thể hòa vào loài người. Họ có thể có được các cảm giác về những hiện tượng chung trong sự phát triển xã hội và tâm lý với năng lực tâm linh của họ. Thỉnh thoảng họ đưa con người đi kiểm tra để có thể theo dõi xem đời sống khoa học của chúng ta đang phát triển như thế nào, vì họ rất chú trọng về điều đó trên hành tinh của họ. Họ có một lý thuyết rằng, tùy mức độ tiến bộ của đời sống khoa học và cách họ chăm sóc các giống loài, liên quan đến việc cho ăn, chăm sóc y tế, sức khỏe nói chung và dinh dưỡng, sẽ phát triển song song cùng với sự phát triển của công nghệ.

https://thuviensach.vn

D: Đây không phải là những người duy nhất đến Trái đất, phải không?

S: Không, không. Có nhiều người khác đã quan sát Trái Đất, nhưng đó là những người gần nhất. Họ là những người liên lạc với chúng ta thành công trước tiên. Chủ yếu là họ quan sát một cách thụ động. Họ thực sự không can thiệp trực tiếp vào bất cứ người nào một cách thường xuyên. Thường thì chỉ mỗi lần cả một thế kỷ, nhưng kể từ khi khoa học sự sống phát triển gần đây, chuyện này xảy ra thường xuyên hơn. Họ cảm thấy rằng đã gần đến lúc họ có thể liên lạc thành công với con người và bắt đầu chia sẻ công nghệ. Đây là những nhóm UFO đã du hành đến hành tinh của các bạn. Các kiểu vật chất ấy, vì tôi cảm thấy rằng bà đang yêu cầu các thông tin về các loại phương tiện có chiều không gian trùng với chiều không gian của bà. Các chiều không gian của họ cũng đủ gần với của các bạn để có thể cảm nhận được mà không gặp trở ngại gì. Có nhiều, nhiều, nhiều các UFO mà các bạn không bao giờ nhận thấy được, đơn giản là gì các chiều không gian của họ không trùng khớp đủ với các bạn. Kích thước chiều dài, chiều cao và chiều rộng của UFO này tương ứng rất gần gũi với nhận thức của các bạn, nhưng về thời gian thì khác. Nên kết quả là có vẻ như thời gian bị bóp méo, từ quan điểm của các bạn, về họ. Họ dường như di chuyển rất nhanh với sự méo mó về thời gian như thế này. Đồng thời, khi bất kỳ con người nào tiếp xúc gần với họ, thì thời gian của họ dường như bị kéo dãn ra vô hạn.

D: Những con tàu này đến từ khu vực nào?

S: Thật khó để nói, bởi vì có một cộng đồng các ngôi sao rất nỗ lực trong thiên hà. Và họ có thể đến từ một số khu vực khác nhau, tùy vào lý do tại sao họ muốn đến hành tinh của các bạn. Họ đều biết về sự tồn tại của nhau. Và nhiều lần họ sẽ cố gắng liên lạc gần với nhau, tùy vào nhóm đó là nhóm nào. Có một nhóm từ một nhánh khác của thiên hà, ở một khoảng cách khá xa với Trái đất. Họ rất quan tâm đến Trái đất, vì họ đã từng đưa những công dân đầu tiên đến Trái Đất hàng thiên niên kỷ trước. Và theo một nghĩa nào đó, loài người hiện nay là con cháu của họ. Có một số nhóm khác nhau cũng quan tâm đến Trái đất. Nhưng cần phải nhắc rằng

https://thuviensach.vn

Trái Đất không phải là hành tinh duy nhất mà họ quan tâm. Các nhóm khác nhau quan tâm đến sự phát triển của các hành tinh khác nhau, vì nhiều lý do khác nhau, tùy vào giai đoạn phát triển mà hành tinh đó đang trải qua. Và một cách tự nhiên thì các nhóm quan tâm đến sự phát triển của Trái Đất là những nhóm mà chúng ta sẽ tiếp xúc nhiều nhất. Và một số nhóm trong các nhóm này đã tập hợp lại với nhau và đặt ra một vùng cách ly tạm thời để cho Trái Đất có thời gian tự phát triển, vì thời gian này là thời gian quan trọng của loài người. Chỉ như một cái chớp mắt, theo chiều thời gian của vũ trụ, nhân loại đã bước vào thời kỳ hạt nhân, và đó luôn là thời điểm quan trọng đối với bất kỳ nền văn minh nào. Lúc này, họ biết rằng họ không dám can thiệp, nếu không mọi thứ sẽ có thể đổ bể. Và họ phải chờ đợi, để xem cuộc chạy đua mới với điện hạt nhân này sẽ được xử lý như thế nào. Nếu chúng ta giải quyết tốt, vùng cách ly sẽ được gỡ bỏ, họ sẽ bắt đầu gửi các cố vấn kỹ thuật đến huấn luyện cho hành tinh chúng ta và chủng tộc của chúng ta, để sẵn sàng hòa vào cộng đồng thiên hà. Các cố vấn sẽ được cử đến để khơi gợi những ý tưởng mới, trả lời các câu hỏi, và để chỉ cho các nhà khoa học một số khu vực mà họ nghĩ không thể nghiên cứu được thật ra hoàn toàn có thể vì các định luật khoa học đã được xây dựng hiện nay. Cách tốt nhất mà loài người sẽ hòa vào với kế hoạch của cộng đồng thiên hà là: họ sẽ là những đối tượng chính tiếp cận với các vũ trụ mới, và các cộng đồng thiên hà ở các vũ trụ mới này. Với nhân loại sẽ có những thắc mắc cần thiết để học hỏi và hiểu những vũ trụ mới này, nhưng cũng sẽ có đủ sức mạnh để không bị ảnh hưởng quá mức.

D: Vậy có thể nói là có một quyền lực cao hơn đang trông chừng toàn bộ những điều này.

S: Những quyền lực cổ xưa. Càng cổ xưa thì càng cao hơn trong các thứ bậc của các chủng tộc thiên hà.

D: Chúng tôi quan tâm đến các báo cáo về việc người ngoài hành tinh bắt cóc và đưa con người lên tàu của họ. Cô có tìm thấy trong thư viện những thông tin về các loài này không?

https://thuviensach.vn

S: Có. Hàng thế kỷ thế kỷ thế kỷ trước những sinh mệnh này đến với Trái Đất trên những con tàu của họ. Tôi gọi họ là những người Cổ xưa. Họ "gieo hạt" lên hành tinh này để cho sự sống thông minh phát triển ở đây. Và họ quay lại để xem các mẫu cây cối, có thể nói vậy, xem chúng đã phát triển như thế nào trong "dự án" của họ. Họ đang theo dõi những gì diễn ra và xem mọi thứ đang phát triển như thế nào, bởi vì họ muốn tạo ra sự sống thông minh hơn trong vũ trụ bằng cách "thỉnh thoảng giúp đỡ". Theo họ, cách tốt nhất mà họ làm được là lấy thông tin từ trong những loài thông minh hơn trên hành tinh: Loài người.

D: Cô có thể cho tôi biết đôi điều về chủng tộc cổ xưa đó không? Cô nói rằng họ đã đến đây trước khi có sự sống trên Trái Đất?

S: Vâng. Công nghệ của họ đã phát triển đến cấp độ thiên hà khi sự sống trên Trái Đất còn sơ khai. Họ phải làm việc với chính Trái Đất, vì hành tinh này gặp vấn đề với khí hậu khắc nghiệt. Và họ đã làm việc với Trái Đất để giúp cân bằng khí hậu, để sự sống có thể phát triển. Đôi khi Trái Đất lại mất cân bằng, và họ lại phải đặt lại trạng thái cân bằng cho nó. Đó là những thứ đã gây ra kỷ băng hà trong quá khứ.

D: Ý cô là họ đã can thiệp vào khí hậu? (Vâng) Còn việc can thiệp vào các loài thì sao?

S: Vâng, họ đã can thiệp với các thao tác di truyền. Khi các loài đang phát triển, họ cố gắng tăng tốc đẩy nhanh quá trình phát triển của chúng.

Tôi đã khám phá ra điều này trong cuốn Những người giữ vườn của tôi, nhưng tôi vẫn luôn muốn kiểm chứng những lý thuyết đó qua các thân chủ khi có cơ hội.

S: Đó là một lý do tại sao người hiện đại lại phát triển nhanh chóng như vậy. Họ đã phát hiện ra loài động vật có hình người này (vượn người), và nhìn thấy tiềm năng trong gen của chúng, và năng lực lớn của bộ não. Họ thấy độ dài và sự khéo léo của bàn tay và họ biết sẽ rất dễ để phát triển công cụ và rồi công nghệ với những

https://thuviensach.vn

bàn tay này. Kiểu bàn tay này rất quan trọng để bắt đầu phát triển công nghệ. Họ bắt đầu tạo hình và việc đầu tiên cần làm là thay đổi cấu trúc bộ xương để bàn tay được tự do làm các công cụ. Sau đó khi bàn tay đã được tự do và bắt đầu được sử dụng để chế tạo các công cụ, họ lại làm việc để tăng dung lượng của não bộ, để có thể phát triển được công nghệ mà họ có thể xử lý. Sau đó, họ bắt đầu can thiệp sâu hơn vào di truyền để tăng tốc quá trình càng nhiều càng tốt mà không gây nguy hiểm cho giống loài. Họ có một điểm giống như phòng thí nghiệm để làm những điều này nhưng họ để cho con người được phát triển ở môi trường tự nhiên. Họ mang tinh trùng và noãn để chỉnh sửa gen trong phòng thí nghiệm rồi mang về thụ tinh nhân tạo cho các con cái. Họ đã liên tục làm điều này cho đến thời gian hiện đại, điều này đã được ghi chép trong sử sách cổ đại với những chuyến viếng thăm của các thiên thần và những thứ tương tự như vậy.

D: Còn trước khi sự sống đạt đến mức độ đó thì sao? Khi chúng ta còn ở trong giai đoạn khởi đầu của tế bào? Họ có can thiệp gì vào lúc đó không?

S: Ồ, có, luôn luôn, ở mọi thời điểm, để giúp sự sống phát triển theo những hướng khả thi.

Tôi đang kiểm tra lại các thông tin mà tôi đã nhận được, nhưng tôi cũng đang cố gắng đặt các câu hỏi như thể tôi không biết gì về những điều này. Một số thân chủ cung cấp cùng một loại thông tin và thông tin không mâu thuẫn với nhau thì sẽ có giá trị hơn.

D: Cô có thể cho tôi biết vài thông tin về thời điểm mà họ bắt đầu không?

S: Khi bắt đầu là một động vật đơn bào, họ thúc đẩy chúng sinh sôi nảy nở thành nhiều loại khác nhau để tạo một hệ sinh thái cân bằng. Và bất cứ khi nào bất cứ loài động vật đơn bào nào có xu hướng tập hợp lại với nhau thành các tổ chức đa bào thì họ sẽ cố gắng thúc đẩy. Dần dần, chúng phát triển thành những sinh vật đa bào. Như vậy, họ thúc đẩy mọi thứ, không phải quá triệt để mà chỉ nhẹ nhàng để đảm bảo chúng sẽ phát triển theo các hướng tích cực. Họ đã quan sát thấy nhiều

https://thuviensach.vn

trường hợp mà một hành tinh phát triển sự sống từ giai đoạn đơn bào. Các tế bào đơn lẻ bắt đầu kết hợp lại với nhau, bằng cách nào đó, chúng không thể thành công, và lại rời ra thành các động vật đơn bào. Sau một thời gian, các động vật đơn bào này chết đi và hành tinh không còn sự sống nữa.

D: Vậy họ đang can thiệp vào di truyền ở thời điểm đó?

S: Giống như là họ đang chọn lọc giống hơn. Họ khuyến khích những tế bào tốt nhất, những tế bào tiềm năng nhất, để nhân giống lên. Giống như ta lấy những con vật tốt nhất, ví dụ như, ngựa, và nhân giống chúng để phát triển theo một đặc điểm cụ thể.

D: Vậy họ sẽ để cho những tế bào không phát triển đúng ý muốn chết đi.

S: Vâng. Họ không can thiệp bất cứ điều gì vào những tế bào chết trong quá trình tiến hóa. Chúng đi theo con đường phát triển tự nhiên của chúng đến ngõ cụt và chết. Một trong những điều khiến cho họ phấn khích về hành tinh này là, nó có rất nhiều các phân tử và yếu tố hóa học phong phú để có thể kết hợp với nhau thành vô số biến thể. Khi bắt đầu can thiệp vào khí hậu, họ đã tạo ra điều kiện thuận lợi để các hợp chất khác nhau này có thể kết hợp thành các hợp chất phức tạp. Thời gian này họ bắt đầu chủ động -can thiệp không hẳn là một từ thích hợp — tham gia một cách tích cực. Và họ đã giúp những tế bào phức tạp này kết hợp lại thành những dạng phức tạp hơn. Họ đã thực hiện nhiều kỹ thuật hóa học tinh vi vào thời điểm này. Và rồi các tế bào dần dần phát triển thành …đầu tiên là virus, loại sinh vật đó. Và từ đó, chúng phát triển thành động vật đơn bào.

D: Ý cô là giống như trùng amip hay những loại như vậy?

S: Đầu tiên chúng phát triển thành virus. Như bà biết thì virus trong môi trường chất lỏng, trong nước, chúng tự hoạt động như một sinh vật sống. Khi ta lấy nó ra khỏi nước thì nó khô lại thành một tinh thể và cứ ở đó. Đó là một dạng trung gian. Từ đó nó phát triển thành động vật đơn bào lớn hơn.

https://thuviensach.vn

D: Và rồi thông qua quá trình tiến hóa tự nhiên, chúng bắt đầu biến đổi?

S: Vâng, họ sử dụng quá trình tiến hóa tự nhiên, nhưng họ liên tục thúc đẩy chúng vào những kênh tích cực để chúng có thể tiếp tục phát triển thành những tế bào phức tạp hơn mà không bị phân rã. Giống như họ đang chăm sóc một khu vườn thủy canh vậy.

D: Họ đã thường xuyên ở đây trong thời gian làm việc đó sao?

S: Điều này xảy ra khi họ thiết lập trên mặt trăng nên thực tế là họ đã ở đây. Vì họ vẫn đang can thiệp khí hậu của hành tinh nên họ ở ngoài hành tinh thì an toàn hơn. Nhưng họ cần phải lấy mẫu các dạng sống, xem chúng phát triển như thế nào và cân bằng các chất hóa học cho phù hợp, khi các dạng sống đang ở trong đại dương. Và vì vậy, họ ở gần đó, quan sát mọi thứ rất chặt, và thực hiện tất cả những điều này.

D: Việc này hẳn phải mất rất nhiều thời gian.

S: Vâng, đó là một dự án rất rộng.

D: Vậy ít nhiều gì thì họ cũng đặt trụ sở ở đây, và họ tiếp tục tới lui. Việc du hành tới các hành tinh để tìm kiếm sự sống phù hợp như thế này có phải là điều mà chủng tộc cổ xưa này thường làm không?

S: Không. Đó chỉ là một trong những thứ họ phải làm. Họ có nhiều dự án lớn, nhưng đây là dự án ảnh hưởng đến chúng ta nhất. Họ làm điều này bởi vì khi họ bắt đầu, đã có một chủng tộc giúp họ. Nhưng khi đến thời điểm hòa vào sức mạnh của thiên hà thì chủng tộc đó đã chết. Chủng tộc cổ xưa này rất tiến bộ và rất lâu đời, lâu như từ khi nền văn minh được biết đến. Một lý do khiến họ cố gắng phát triển các chủng tộc khác và giúp chúng tự phát triển là để biến thiên hà này thành một cộng đồng cân bằng có khả năng tương tác với các thiên hà khác và cuối cùng là tương tác với các vũ trụ khác.

https://thuviensach.vn

D: Khi họ can thiệp và phát triển các giống loài, họ có bao giờ mắc lỗi hay tạo ra các vấn đề gì không?

S: Có. Đôi khi họ thấy rằng một nhánh nào đó sẽ phát triển theo cái cách mà họ không lường trước được. Và nó sẽ tạo ra một vấn đề. Hoặc nó không phát triển theo cái cách mà nó nên như thế. Lúc đó, họ sẽ thử các can thiệp vào di truyền hoặc, nếu sai lầm quá lớn, họ sẽ để cho loài đó tự phát triển qua các chu kỳ tiến hóa như bình thường. Họ sẽ không can thiệp và cũng không chủ động giết nó.

D: Có phải chủng tộc cổ đại vẫn đang tích cực tham gia với loài người và can thiệp để thay đổi chúng ta?

S: Vâng. Vấn đề chính mà họ đang thực hiện là cố gắng tăng tuổi thọ của chúng ta và cố gắng giúp cho cơ thể con người khỏe mạnh và mạnh mẽ hơn. Họ cũng đang giúp đỡ ngành y tế bằng cách thúc đẩy để loài người dễ tìm thấy các sự khám phá hơn. Họ làm điều này thông qua tâm linh, cung cấp các ý tưởng.

D: Tôi đã được kể rằng đã đến lúc mọi người được biết loài người khởi đầu như thế nào và mọi thứ bắt đầu như thế nào.

S: Vâng. Các nhà khoa học của các bạn đã đưa ra lý thuyết về thuyết tiến hóa. Họ đang đi đúng hướng. Họ chỉ là không biết rõ hết tất cả những sự thật, và họ không biết về tất cả các lực lượng liên quan.

D: Chẳng phải sự sống sẽ tự tiến hóa nếu không có sự can thiệp của người ngoài hành tinh sao?

S: Đó là một ý tưởng thú vị. Sự sống có thể phát triển một cách tự nhiên, nhưng sẽ mất một thời gian rất lâu hơn nữa, mất nhiều thời gian hơn nữa, và có nhiều khởi đầu sai. Một số sự sống đã phát triển rồi sẽ chết. Và nó sẽ lại phải bắt đầu lại từ đầu, cho đến khi sự kết hợp phù hợp với quá trình phát triển.

https://thuviensach.vn

D: Cô có nghĩ rằng chúng ta có thể phát triển được đến giai đoạn này của loài người nếu mọi thứ cứ tự phát triển không?

S: Có thể cuối cùng rồi cũng đến, nhưng sẽ lâu hơn hàng trăm nghìn lần.

D: Vậy có một số dạng sống trên các hành tinh khác là bản địa và chưa bị can thiệp?

S: Chắc chắn rồi. Mọi sự sống trên một hành tinh là bản địa của hành tinh đó. Nó chỉ được đối xử như đang ở trong một nhà kính. Khi ta trồng một cái cây, ví dụ, một cây cà chua bên ngoài, nó sẽ phát triển, lớn lên và tạo ra cà chua. Nếu ta đặt nó trong nhà kính, nó cũng phát triển và tạo ra cây cà chua, nhưng mà nhanh hơn.

D: Cô có nghĩ rằng chúng ta có khả năng phát triển trí tuệ mà chúng ta đang có bây giờ nếu không có sự can thiệp di truyền không?

S: Điều đó quả thật đáng thắc mắc. Tiềm năng thì có, nhưng liệu nó có được kích hoạt một cách tự phát hay không, thì lại là một vấn đề hoàn toàn khác. Nhưng họ thấy rằng có tiềm năng, vì vậy họ đảm bảo nó sẽ được kích hoạt.

D: Cô có nghĩa rằng sự can thiệp di truyền này xảy ra nhiều trong vũ trụ không?

S: Tôi chắc chắn là có. Tất nhiên, nếu có sự sống ở đó, thì nghĩa là sự sống đã phát triển một cách tự phát tại một thời điểm, và phát triển đến một giai đoạn nâng cao, khi chúng bắt đầu ảnh hưởng đến những sự phát triển khác của sự sống. Vậy, điều đó có xảy ra một cách tự phát. Có nhiều nơi, họ nhận thấy sự sống phát triển khá tốt và họ không cần phải can thiệp. Có thể họ có một dự án cấp bách hơn cần thực hiện, chẳng hạn như Trái Đất, hoặc những gì giống như vậy. Và họ chỉ có thể trông chừng để đảm bảo không có chuyện gì xảy ra thì khi đó họ mới phải can thiệp chủ động để triệt tiêu.

D: Vậy nó phải diễn ra một cách tự nhiên vào một số thời điểm nào đó trong quá khứ.

https://thuviensach.vn

S: Ồ vâng. Nó phải xảy ra vài lần. Nếu không thì sự sống bắt đầu từ đâu? Nó phải bắt đầu từ đâu đó.

D: Có ai trong số những người đang dõi theo chúng ta đến từ hệ mặt trời này không?

S: Không phải trực tiếp từ hệ mặt trời. Một số người theo dõi có các căn cứ trong hệ mặt trời và họ di hành từ đó. Họ luân phiên nhau từ các căn cứ đó, nhưng ta không thể nói là họ đến từ hệ mặt trời này. Họ chỉ đang làm việc ở đây, và họ đến từ một phần khác của thiên hà. Họ có một số địa điểm yêu thích để thiết lập căn cứ là trên các mặt trăng lớn hơn của các hành tinh lớn hơn, đặc biệt là các mặt trăng quay xung quanh Sao Mộc và Sao Thổ vì những hành tinh này ở gần Mặt Trời nên chúng có đủ năng lượng để vận hành các công nghệ và máy móc của họ. Chúng cũng nằm ở những vị trí mà từ đó dễ quan sát Trái Đất, nhưng vẫn đủ xa để không bị phát hiện bởi những thứ gọi là "công nghệ mới phát triển" của chúng ta.

Tôi chợt có một suy tưởng về một phiên thôi miên ngắn vào đầu những năm 1980 với thân chủ là một người đàn ông nhìn thấy anh ta đang xuất hiện trên một hành tinh cằn cỗi. Anh ta và những người khác đang ở trong một cái hang cùng nhiều máy móc và đang nói về chúng ta, những người trên Trái Đất, nói rằng họ đang dõi theo chúng ta. Lúc đó nghe có vẻ lạ lẫm nhưng tới lúc này tôi tự hỏi rằng có lẽ anh ta đang ở trong một trong những căn cứ này.

D: Còn mặt trăng của chúng ta thì sao?

S: Họ từng đặt căn cứ trên mặt trăng của chúng ta cho đến thế kỷ XX. Đó là một địa điểm lý tưởng. Họ ở ngay trên đầu chúng ta và họ có thể, theo nghĩa bóng là, bước chân ra khỏi giường là có thể nhìn thấy chúng ta. Và họ đặt các thiết bị tự động ở đó. Họ đặt các đèn hiệu tự động và thiết bị quan sát tự động, và họ có thể điều chỉnh các thiết bị khi muốn quan sát kỹ hơn. Thỉnh thoảng họ đến xem để bảo trì và bảo dưỡng các thiết bị. Nhưng họ không có người nào ở đây vì con người đang tích cực khám phá mặt trăng, và họ chưa muốn tiếp xúc với loài người.

https://thuviensach.vn

D: Có khả năng nào người của chúng ta tìm thấy những thiết bị này không?

S: Không hẳn. Mặt trăng khá lớn và chúng ta đang khám phá nó một cách thưa thớt. Họ đặt những lá chắn năng lượng để làm lệch hướng năng lượng của các dụng cụ của loài người nên ta không nhận ra rằng ta đang bị quan sát.

D: Vậy họ không thể nhìn thấy gì qua kính viễn vọng sao?

S: Thông thường thì không. Một trong những tàu thăm dò gần đây của loài người đã phát hiện ra một thiết bị nhưng những người theo dõi đã kịp thời phát hiện, và họ làm gì đó với con tàu thăm dò mà khiến các nhà khoa học nghĩ rằng đó chỉ là một đốm sáng nhất thời mà thôi.

D: Một sự trục trặc hoặc thứ gì đó tương tự. Nhưng chủ yếu các căn cứ của họ là ở trên các hành tinh khác?

S: Chính xác. Ở các mặt trăng của các hành tinh khác. Đôi khi người ta đã nhìn thấy qua kính thiên văn những gì giống như là tàn tích trên các hành tinh trong hệ mặt trời này. Điều này có thể được xác nhận một cách trung thực là do những người theo dõi cũ đã bỏ lại các trạm quan sát của họ.

D: Có căn cứ nào trên Trái Đất không?

S: Không phải là các cơ sở lớn. Chỉ là những căn nhà dang dở, ta có thể gọi như vậy, đã được thiết lập trên Trái Đất ở những vùng xa xôi hẻo lánh, để họ sử dụng bất cứ khi nào họ cử một người theo dõi đến đây. Những nơi này không có mục đích để liên lạc với loài người mà chỉ là để quan sát và thu thập các cảm xúc tâm linh của con người. Họ đến các cơ sở lưng chừng này trước và sống ở đó một thời gian để thích nghi với khí hậu, trọng lực và không khí, vân vân. Để rồi họ có thể hành động giống con người hơn khi hòa nhập vào. Nếu họ muốn để lại ai đó để quan sát trong thời gian dài, họ sẽ cải trang thành các bác sĩ, hoặc người nào đó có khả năng giúp đỡ con người trong quá trình quan sát chúng ta.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng những căn cứ này sẽ ở những nơi biệt lập có phải không?

S: Vâng thông thường là vậy. Họ thường chọn ở vùng núi, nơi cách biệt khá lớn, và khí hậu không quá khắc nghiệt. Nếu đặt một căn cứ ở những vùng khí hậu khắc nghiệt thì nó sẽ mâu thuẫn với mục đích của họ, vì họ có thể thích nghi với khí hậu khắc nghiệt này. Họ muốn căn cứ ở những khu vực có khí hậu ôn hòa hoặc thậm chí gần như là bình thường. Nên đó sẽ là những khu vực đồi núi, ở các thung lũng giữa các ngọn núi, nơi có nhiều cây xanh và khí hậu ôn hòa.

D: Những sinh mệnh này và con tàu của họ có từng đến những nơi nào khác ngoài các hành tinh không?

S: Ý bà là gì? Các hành tinh là nơi duy nhất mà họ đến. Họ đều sống trên các hành tinh.

D: Họ đều sống trên các hành tinh vật chất với không gian ba chiều?

S: Vâng. Họ có thể không nhất thiết ở trong không gian ba chiều mà chúng ta đang ở, nhưng họ đều ở các hành tinh không gian ba chiều. Họ đều xuất hiện với bề ngoài vật chất với những người sống trên các hành tinh đó vì họ đã quen với hệ không gian ba chiều đó.

D: Tôi đoán là tôi đã thực sự nghĩ về chiều không gian thứ tư.

S: Một số hành tinh liên quan đến chiều không gian thứ tư, năm và sáu, hoặc mười hai, mười ba và mười bốn. Nhưng đó là các tập hợp của các chiều không gian khác nhau bởi vì có vô số chiều không gian. Và những hành tinh này, ngoài việc chúng nằm rải rác giữa các thiên hà khác nhau thì chúng cũng nằm rải rác ở trong các chiều không gian khác nhau để giữ mọi thứ cân bằng và không quá đông đúc.

D: Tôi đã từng nghe rằng họ đến từ các cõi tồn tại khác nhau. Việc đó có giống điều này không? (Có) Chúng tôi đang nghĩ rằng những con tàu này và những người sống trên chúng chỉ đi đến các thiên hà và các hành tinh gần như chúng ta thôi.

https://thuviensach.vn

S: Không. Đó là một trong những lý do về việc khoảng cách trong không gian trông có vẻ quá to lớn. Bởi vì không có gì trong tập hợp của các chiều không gian này nhưng sẽ có những thứ tập trung trong các chiều không gian khác.

D: Vậy không phải là một khoảng không trống rỗng.

S: Chính xác. Chỉ đơn giản là ta không có khả năng nhận ra được những thứ ở trong các chiều không gian này.

D: Nhưng nếu mọi người đi qua chúng thì liệu họ có nhận ra chúng là vật chất không, mặc dù họ không thể nhìn thấy chúng từ Trái Đất?

S: Không có cách nào nhận ra được bởi vì chúng không ở trong những chiều không gian này.

D: Tất cả những gì tôi có thể làm là viết những thứ này xuống và để ai có thể hiểu được thì hiểu. Kể cả tôi không thể nắm bắt hết được.

S: Những người được giáo dục tốt hơn thì có thể họ sẽ khó hiểu hơn vì họ đã cố định các ý tưởng của mình.

Tôi muốn cuộc trao đổi quay trở lại điều gì đó khiến tôi dễ hiểu hơn là những khái niệm phức tạp chỉ khiến tôi đau đầu và khiến cho tôi cảm thấy bộ não kém cỏi của mình bị bẻ cong như một cái bánh.

Những khái niệm và lý thuyết kiểu này sẽ được tiếp tục và khám phá sâu hơn trong cuốn Vũ trụ xoắn. Có thể nói đơn giản là có vô số các thế giới xung quanh chúng ta mà ta không thể nhìn thấy được bởi vì chúng đang rung động ở những tần số khác nhau. Người dân của các thế giới đó cũng coi môi trường xung quanh họ là vật chất và ta cũng không biết gì về họ. Tuy nhiên, một số người ngoài hành tinh đã thành thạo du hành vũ trụ và học được cách đi qua đi lại giữa các chiều không gian khác nhau chỉ đơn giản bằng cách tăng hoặc giảm độ rung của họ.

https://thuviensach.vn

D: Liên quan đến hệ mặt trời của chúng ta, cô có thể nói cho tôi bất cứ thông tin gì về vành đai tiểu hành tinh được không?

S: Vâng. Có một hành tinh ở đó khi các hành tinh đang phát triển. Đó là thời điểm sao Mộc gần phát triển như một mặt trời, trở thành sao đôi để quay quanh mặt trời. Nó sẽ là mặt trời nhỏ. Có lực hút mạnh từ Sao Mộc và một hành tinh lớn khác, sao Thổ, ở gần đó, hành tinh nằm giữa sao Mộc và sao Thổ không thể xử lý được sức ép này. Một mặt thì nó bị kéo để quay xung quanh mặt trời nhưng mặt khác sao Mộc lại kéo nó khiến nó quay xung quanh sao Mộc. Cuối cùng, áp lực này đã xé nó thành từng mảnh.

D: Sao Mộc là một hành tinh khổng lồ, và lực hấp dẫn quá lớn. Tại sao sao Mộc không tiếp tục phát triển thành một ngôi sao đôi?

D: Nó không đủ lớn để bắt đầu các phản ứng hạt nhân cần thiết. Nếu phản ứng hạt nhân xuất hiện thì nó sẽ có thể tự duy trì, nhưng không đủ khối lượng để bắt đầu phản ứng hạt nhân và trở thành một ngôi sao. Chủng tộc cổ xưa đã bắt đầu những phản ứng hạt nhân nhưng họ cảm thấy không cần thiết phải có hai mặt trời trong hệ này. Họ thấy rằng điều này sẽ ảnh hưởng xấu đến sự sống mới đang phát triển trên Trái Đất.

D: Vâng, chúng tôi sẽ có mặt trời ở cả hai bên. Tôi tự hỏi nó sẽ có tác dụng gì? Nó có khiến chúng ta nóng hơn không?

S: Không nhưng nhiều bức xạ hơn.

D: Sao Mộc tích tụ các mặt trăng nên nó có lực hấp dẫn để hút mọi thứ.

S: Vâng, bản thân nó gần giống như một hệ mặt trời thu nhỏ với số lượng mặt trăng mà nó có. Chủng tộc cổ đại quyết định rằng họ sẽ để cho loài người quyết định bởi vì họ biết khi nào loài người phát triển đến mức của thiên hà, loài người sẽ có thể kích hoạt sao Mộc thành một mặt trời nhỏ khác. Hành tinh này vẫn đang

https://thuviensach.vn

ở trong giai đoạn có thể kích hoạt, dù đã được coi là một hành tinh. Họ nghĩ rằng họ sẽ để cho dạng sống thống trị đã phát triển quyết định điều đó.

D: Lý do tại sao họ lại muốn làm như vậy?

S: Để có thêm không gian sống. Chúng ta có thể phát triển các hành tinh thuộc địa ở các mặt trăng về sao Mộc.

NHỮNG GIẢI TÍCH NÀY CHỈ LÀ MỘT MẪU KIẾN THỨC NHỎ KHI CÓ THỂ TRUY CẬP ĐƯỢC VÀO THƯ VIỆN.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 7 TRÒ CHUYỆN VỚI NGƯỜI NGOÀI HÀNH TINH

Khi tôi bắt đầu làm việc với Suzanne lần đầu tiên vào tháng 10 năm 1986, cô ấy gặp rắc rối với một vài chứng bệnh dị ứng, và chúng tôi đang tìm kiếm căn nguyên vấn đề của cô ấy trong tiền kiếp. Ngay lập tức, cô ấy rơi vào trạng thái thôi miên sâu một cách thần kỳ. Các phiên thôi miên diễn ra rất thành công. Chúng tôi đã khám phá một số kiếp sống và thông tin hữu ích. Chúng tôi đã truy vết được căn nguyên bệnh hen suyễn của cô xuất phát từ một kiếp sống khác, lúc đó cô qua đời khi còn nhỏ vì bệnh viêm phổi. Trong kiếp sống hiện tại, bất cứ điều gì cản trở nhịp thở của cô ấy đều mang đến nỗi sợ hãi cái chết trong tiềm thức, và gây ra cơn hen suyễn.

Một điều bất ngờ đã xảy ra trong phiên tiếp theo, khi chúng tôi không hề mong đợi thì người ngoài hành tinh xuất hiện. Suzanne chưa bao giờ nhìn thấy, mơ thấy hay thậm chí là không quan tâm đến UFO, vì vậy đây là điều cuối cùng cô mong chờ trong một phiên thôi miên. Đó là lần đầu tiên tôi tiếp xúc trực tiếp với người ngoài hành tinh, và họ nói chuyện trực tiếp với tôi. Đó là sự xuất hiện tự phát mà đã tạo nên một chuỗi câu chuyện liên tục và có kết quả gây sửng sốt.

Chúng tôi gần như đã hoàn thành một phiên thôi miên đưa cô ấy về với kiếp sống ở nước Anh vào những năm 1930. Sau cái chết của cô ấy trong kiếp sống đó, tôi đã dẫn dắt cô ấy đến thế giới bên kia để tìm hiểu thông tin về cuộc sống sau khi chết. Tôi thường làm như vậy khi đối tượng có khả năng rơi vào trạng thái thôi miên sâu. Tôi cố gắng thu thập thông tin về các chủ đề khác nhau rồi sau đó kết hợp và so sánh để đưa ra những thông tin có giá trị nhất. Vì vậy, khi tôi yêu cầu cô ấy mô tả những gì cô ấy nhìn thấy sau khi chết, tôi đã có ý tưởng về những gì tôi mong đợi cô ấy sẽ nói. Ban đầu, cô ấy nói rất chậm với giọng điệu uể oải.

D: Cô có nhìn thấy bất kỳ cái gì ở đó hay không?

https://thuviensach.vn

S: (Tạm dừng) Chà, tôi thấy … một bảng máy tính.

Thật là bất ngờ. Đó hoàn toàn không phải những gì tôi mong đợi dựa trên những gì các đối tượng khác đã chứng kiến. Nhiều mô tả khác đã được kết hợp và giải thích trong cuốn sách "Giữa cái chết và sự sống" của tôi.

D: Một bảng máy tính ư?

S: Có một số thực thể ở đó. Dường như họ đang theo dõi một việc gì đó. Có những bộ điều chỉnh và công tắc, và họ đang ngồi trên ghế, nhìn vào thứ gì đó. Tôi không thể thấy chính xác những gì họ đang quan sát. Có rất nhiều thứ, bản đồ và… Bây giờ tôi ở phía trên tất cả và có thể nhìn thấy rõ rồi. Là Trái đất. Tôi nhìn thấy các lục địa. Và họ đang theo dõi những gì đang diễn ra dưới đại dương, và trên các lục địa. Họ đang quan sát. Họ biết nhiều hơn còn tôi đang học hỏi. Và họ đang để cho tôi xem. Họ làm điều này bởi vì có một lực lượng khác hướng dẫn họ, và họ là những người đưa tin cho lực lượng này. Họ làm điều đó để giúp đỡ nhân loại.

Tôi nghĩ có lẽ cô ấy đang nhìn thấy căn phòng máy tính trên cõi linh hồn. Căn phòng trước đây tôi không được phép vào. Nó đã bị hạn chế bởi vì tất cả các yếu tố của một kiếp sống con người được tích lũy ở đó, kể cả các chi tiết cụ thể liên quan đến lần đầu thai tiếp theo của họ cũng được nghiên cứu tại nơi này. Vì vậy tôi đã hướng dẫn cô ấy đi tới cõi linh hồn (hay còn gọi là cõi "chết"), tôi đã cố gắng đối chiếu câu trả lời của cô ấy với những gì tôi đã biết.

S: Họ có khả năng hiểu rất nhanh. Kiến thức và công nghệ tiên tiến hơn ở những cấp độ này. Tôi đang chứng kiến một mức độ hiểu biết cao hơn đang diễn ra.

D: Những sinh vật này trông như thế nào?

S: Bọn họ mặc đồ trắng. Trắng từ trên xuống dưới. Và họ có cái đầu tròn nhìn hơi bẹt, giống như một cơ thể không gian. Và họ có đôi mắt to hơn. Họ đang ngồi trên ghế điều khiển các nút bấm và công tắc. Có một cửa sổ lớn để nhìn ra ngoài. Nó nằm trong một cái vòng tròn. Có một khối hình cầu ở chính giữa.

https://thuviensach.vn

Mô tả của Khối hình cầu và các bảng điều khiển

Hình bán nguyệt - phần đáy bằng phẳng. Dường như có chân chống. Trong suốt - nằm bên trong một viên pha lê lấp lánh giống như đang chuyển động. Những mảnh nhỏ lấp lánh chuyển động không ngừng. Phần trên khối hình cầu được bao quanh bởi một cái ống dài xuất phát từ trần nhà. Cái ống này đặc nhưng trong suốt. Ánh sáng (?) chiếu xuống qua cái ống này. Nó liên quan đến động cơ đẩy của con tàu, và nó cũng kết nối với thiết bị che giấu. Cô ấy rất ngạc nhiên khi nói như vậy. Cô không biết nhận xét đó đến từ đâu. Thiết bị này được đặt ở trung tâm của con tàu.

D: Vậy đây thật sự là một con tàu vũ trụ?

S: Nó có thể được nhìn thấy hoặc có thể được ngụy trang. Điều đó phụ thuộc vào nhiệm vụ chính của họ là gì, cần giám sát công việc gì. Quả cầu kết tinh cung cấp năng lượng đẩy tự hành cho tàu bay. Và nó cũng điều khiển các thiết bị phản trọng lực cho con tàu.

D: Cô nói rằng họ cho phép cô quan sát họ làm việc? Điều này có bất thường không?

S: (Không cần suy nghĩ) Chúng tôi đã liên lạc trước đó rồi. Họ đã theo dõi tôi. Họ đã thăm dò tôi. Và họ không thấy có vấn đề gì cả vì tôi là một người anh em, và tôi đến trong hòa bình.

Họ muốn sự trợ giúp từ những người như tôi.

D: Họ có bận tâm không nếu tôi biết những điều này?

S: Không. Không phải bây giờ. Họ muốn thông tin được phiên dịch.

D: Họ có sẵn sàng chia sẻ thông tin với tôi không?

S: Có. Điều đó đã bắt đầu rồi. Họ sẽ trao đổi thông tin thông qua tôi.

https://thuviensach.vn

D: Tôi muốn có thông tin, và tôi muốn họ hiểu tôi sẽ sử dụng những thông tin đó vì mục đích tốt đẹp. Họ có biết điều đó không?

S: Vâng. Thông tin chỉ dành cho những ai có khả năng làm điều gì với nó. Những ai có thể áp dụng nó một cách hiệu quả. Nếu không, đó sẽ là thông tin vô ích.

D: Họ có hiểu tôi muốn sử dụng những thông tin đó như thế nào không?

S: Họ có khả năng thần giao cách cảm rất thần kỳ. (Nhẹ nhàng) Họ đang liên lạc. (Sau đó, giọng nói đã thay đổi và nghe có vẻ máy móc, giọng rô bốt một lần nữa.) Chúng tôi đang xem xét.

Sau một lúc dừng lại, tôi cảm thấy như thể mình đang bị khám xét toàn cơ thể. Có cảm giác ngứa ran khắp người, đặc biệt là ở vùng đầu. Tôi nghĩ rằng cảm giác đó là do từ tưởng tượng. Bởi vì tôi không biết điều gì sẽ xảy ra. Chắc chắn đó là cảm nhận do tác động vật lý, và rất bất ngờ. Tôi cố gắng giữ bình tĩnh, mặc dù rất lo lắng, vì vậy họ có thể thấy được ấn tượng về tôi rất rõ. Nhưng tôi có cảm giác rằng sẽ không có gì khác biệt. Tôi cảm thấy họ có thể nhìn thấy bản chất của tôi, và dù thế nào đi nữa thì không có gì có thể bị che giấu hay giả mạo. Họ có thể nhìn thấy tôi và mục đích của tôi rõ ràng hơn chính tôi.

S: Hiện tượng cụ thể này phải được giải thích rõ ràng hơn. Và bà là cầu nối thông tin. Bà có khả năng viết lách. Điều này là cần thiết.

D: Bằng cách này, nó có thể được truyền đạt cho những người khác.

S: Tôi thấy một thực thể. Toàn thân màu trắng. Lùn. Cánh tay thon dài. Đầu to. Đôi mắt đen to. Hiện tại tôi nhìn thấy toàn thân của ông ấy. Hai chân của ông ấy. Tôi thấy ông ta không mặc quần áo. Và ông ấy dường như đang nhìn tôi.

Trong tầm nhìn của cô ấy phần hông tàu có một bức tường cong. Những thực thể ngồi ở ghế trước màn hình với các nút bấm và điều khiển đã không để ý đến cô ấy. Chỉ có một thực thể nhận thức được cô ấy. Cô không biết về sự hiện diện của anh

https://thuviensach.vn

ta trên tàu. Anh ấy đã giao tiếp thần giao cách cảm với cô. Sau đó, cô giải thích rằng các sinh vật có đầu hói nhưng xuất hiện khác biệt với nhân vật "Communion" trong bộ phim cùng tên bởi vì đôi mắt của họ không xếch như vậy. Cơ thể của họ tương tự như nhân vật trong phim "Những cuộc chạm trán gần gũi" (Close Encounters) ngoại trừ không giống như trẻ con. Tay chân của họ chắc nịch hơn, dày hơn, vụng về hơn.

D: Anh ấy có sẵn sàng chia sẻ thông tin với chúng ta không?

S: Anh ấy muốn chia sẻ thông qua tôi.

D: Cô cảm thấy thế nào về chuyện đó?

S: Tôi rất vui. (Cười)

Thông thường, một câu nói như thế này sẽ khiến một nhà thôi miên kinh hãi, và họ có thể không biết sẽ phải tiếp tục như thế nào. Nhưng tôi đang xuất bản tài liệu Nostradamus vào thời điểm đó, nên tôi đã quen với việc nói chuyện với các thực thể quái gở. Mối quan tâm chính của tôi luôn là lợi ích của đối tượng. Chính vì lẽ đó, sự tò mò của tôi đã chiếm lĩnh và trong tôi tràn ngập các câu hỏi. Tôi nhận thấy đây là cách dễ nhất để bảo mật kết nối, chỉ cần bắt đầu hỏi để lấy thông tin.

D: Tôi tò mò về anh ấy. Đây là đâu?

S: Là một con tàu vũ trụ.

D: Chúng ta đang ở trong căn phòng nào vậy?

S: Chỉ có một căn phòng. - Anh ấy đang cố gắng hòa nhập với năng lượng của tôi lúc này. Anh ấy đang cố gắng nhập thể. (Một loạt các hơi thở sâu. Sau đó là một giọng nói trầm hơn.) Vui lòng chờ một chút.

D: Cái gì? (Tôi giật mình. Giọng nói không phải của Suzanne.)

https://thuviensach.vn

S: Vui lòng chờ một chút.

D: Được rồi. Nhưng hãy nhớ chúng ta đang bảo vệ cô ấy.

S: Vâng. Không sao cả. Không làm tổn hại gì cô ấy cả. (Hơi thở sâu hơn, sau đó là giọng nói người máy). Cô ấy tạm thời phải rời bỏ bản thân để quá trình chuyển giao này được hoàn thiện hơn. Cô ấy đang ngăn lại. Tôi đang cố gắng loại bỏ các rào cản trong ý thức của cô ấy. Cô ấy không quen với kiểu trải nghiệm này. Đó là một phần lý do mà cô ấy chặn lại. Cô ấy không quen với việc dịch chuyển bản thân một cách tỉnh thức khỏi con tàu vũ trụ này.

D: Nhưng chuyện này là hiển nhiên. Đó là lý do tại sao chúng ta trước hết không nên vội vàng.

S: Tôi đang giúp cô ấy. Sẽ mất một lúc, nhưng đó là một sự khởi đầu.

Tôi có thể nhập vào cô ấy một phần. Nhưng để có được thông tin chính xác nhất, tôi phải hoàn toàn nhập vào để những ý nghĩ của cô ấy không kết hợp và thay đổi thông tin. Bà có hiểu không?

D: Vâng. Đó là lý do tại sao chúng ta phải cẩn thận và thực hiện nó một cách chậm rãi, như vậy sẽ có hiệu quả hơn.

Tôi là người hay lo lắng cho người khác. Tôi muốn bảo vệ cô ấy khi cô ấy tham gia vào qua trải nghiệm kỳ lạ này.

S: Cô ấy phải quen với việc bị nhập vào ở một kiểu rung động cao hơn.

Ý chí của cô ấy cởi mở với kiểu giao tiếp và gợi ý này. Cô ấy không ngăn chặn như trước, nhưng có nhiều hơn một sự ngăn chặn vật lý. Năng lượng chỉ quen ở đó. Nó cần phải làm quen với việc ở trong một trạng thái thay thế của ý thức. Để đợi ở đó trong khi sự giao tiếp diễn ra. Bà hiểu không?

D: Vâng, tôi hiểu.

https://thuviensach.vn

S: Vì vậy, tôi có thể cung cấp cho bà một phần thông tin vào lúc này, nhưng tôi vẫn đang sử dụng giọng nói của cô ấy để giao tiếp. Và những hình ảnh tinh thần mà… cô ấy cần phải làm quen với kiểu chuyển giao đó. Bây giờ tôi vẫn kết hợp với ý thức của cô ấy nhiều hơn, nhưng sớm hay muộn cô ấy sẽ có thể tự rời bỏ bản thân hoàn toàn cho cuộc trao đổi thông tin tạm thời.

D: Được rồi. Chúng ta cần kiên nhẫn. - Anh có thể cho tôi xem một số thứ trong căn phòng đó và tiết lộ cho tôi công dụng của chúng không?

S: Rất khó tìm được ngôn từ chính xác để diễn đạt vào thời điểm này.

Sau này bà có thể hỏi lại một số câu hỏi bà thắc mắc mà chưa có lời giải để biết được câu trả lời chính xác. Nhưng tôi sẽ thử mô tả gần đúng bằng những từ ngữ mà cô ấy có thể mô tả. Chúng có thể có nghĩa tương đương nhưng không chính xác.

D: Ngôn ngữ luôn luôn phức tạp.

S: Chúng tôi có một cái máy tính, tôi đang chỉ cho cô ấy thấy những cái bóng đèn ở trên đó. Giống như một cái bảng hình vuông được phủ kín bởi một vài cái bóng đèn tròn. Giống như một bàn cờ, với các đường kẻ theo hàng. Lên xuống, dọc, ngang, bao phủ hết cái bảng hình vuông màu bạc. Những cái bóng đèn đó đều đang chiếu sáng. Đèn đỏ … đèn xanh lam, … mỗi màu sắc có ý nghĩa khác nhau. Và chúng được điều khiển bằng các nút bấm có ký hiệu riêng để phân biệt khi xoay chuyển sang các hướng khác nhau. Đây là một loại máy tính chủ cho con tàu của chúng tôi. Nó có một cái tên, nhưng diễn đạt nó thật khó khăn. Cô ấy nói điều gì đó giống như "Bảng Telekinetic" Nghe có vẻ giống, nhưng không hoàn toàn đúng. Chúng tôi đang cố gắng truyền đạt cho cô ấy điều gì đó giống như "telekinetic". Và đó là những gì được mô tả như những đường kẻ. Một số đường kẻ dài, một số là đường kẻ rất ngắn. Những khoảng trống giữa các vạch bao quanh mép ngoài của mặt số đánh dấu các vĩ độ, kinh độ, độ cao nhất định. Họ kiểm soát các yếu tố này để điều khiển con tàu. Cô ấy chỉ nhìn thấy bề ngoài của nó.

https://thuviensach.vn

Tôi đang cố gắng mô tả cho cô ấy một cách sinh động nhất có thể. Máy tính đó được mạ bạc. Không thực sự là hình vuông. Nó được chế tạo ẩn bên trong con tàu. Vì vậy, mặc dù bây giờ cô ấy đang có thể mường tượng mọi thứ nhưng không thể nhìn thấy thực sự. Dây điện chằng chịt phía sau những cái bóng đèn, hãy tưởng tượng như khi ta tháo rời một cái máy tính siêu nhỏ, ta sẽ thấy những cái dây như vậy.. Ta sẽ thấy rất nhiều dây điện, nhưng được làm từ các vật liệu khác với những gì bà tìm thấy trên hành tinh của mình. Đó là một hệ thống rất phức tạp. Theo hiểu biết của chúng tôi, thế giới của bà không có máy tính loại này.

D: Nó khác biệt ở điểm nào?

S: Khác ở chất liệu nó được tạo ra và công năng của nó. Nó điều khiển "phản trọng lực" - cô ấy không tìm ra từ nào chính xác hơn — đó là truyền động của con tàu. Có người trên hành tinh của bà đang thử nghiệm tàu phản trọng lực, nhưng chưa đạt tới thành công mà chúng tôi đã có được. Họ có một số ý tưởng từ việc tìm kiếm những mảnh vỡ tàu vũ trụ đã từng rơi xuống hành tinh này. Tôi tin rằng nó được giữ bí mật bởi lực lượng Không quân của trái đất. Không nhiều người biết, nhưng họ đã sao chép nhiều nhất có thể mà không có vật liệu thích hợp để chế tạo. Họ chỉ có thể tạo ra những bản sao, nhưng họ không đạt được tốc độ tối đa. Có rất nhiều việc sẽ cần phải cải tiến ở mức đột phá để những bản sao chính xác hơn. Và một số vật liệu nhất định sẽ phải được sử dụng để tạo ra những hiệu ứng khác biệt. Đó là một trong những lý do chúng tôi kết nối vào thời điểm này để giúp con người tiến hóa và thăng tiến với tốc độ nhanh hơn. Để giúp nhân loại khám phá các chiều không gian khác, để có thể đi đến các chiều không gian và hành tinh khác một cách dễ dàng hơn. Sau này tôi sẽ trình bày chi tiết hơn về "sự phức tạp" … Từ … từ đó. Một lần nữa, đó không phải là những gì tôi đang cố gắng nói ở đây. Nhưng chúng ta sẽ đi vào chi tiết hơn về khía cạnh kỹ thuật của nó. Vốn từ vựng của cô ấy về các loại vật dụng điện không được mở rộng cho lắm. Đó là lý do tại sao tôi phải tích hợp năng lượng đầy đủ hơn cho cô ấy, vì khi đó tôi có thể truyền tải nó một cách chi tiết hơn. Ý thức của cô ấy không chuyên về thiết bị máy móc trong kiếp sống

https://thuviensach.vn

này. Tôi biết rằng phụ nữ thuộc giống loài như bà không có khả năng đó. Nó dành cho đàn ông hoặc giống đực. Khả năng là có, nhưng không được đào tạo. Vì vậy, nếu tôi giao tiếp đầy đủ hơn thông qua cô ấy, thì tôi có thể thông tin chi tiết cho bà rõ ràng hơn. Tôi nghĩ bà sẽ thích như vậy hơn.

D: Vật liệu rất quan trọng, điều đó là không thể bàn cãi.

S: Vâng. Cũng như một số kim loại nhất định được sử dụng trong xã hội của bà cho mục đích điện tử, để chế tạo máy vi tính. Ví dụ, nếu nó được làm từ gỗ, nó sẽ không hoạt động tốt như được làm từ hợp chất loại kim loại. Vì vậy, vật liệu đóng một vai trò quan trọng trong việc tạo nên cách thức hoạt động của những chiếc máy vi tính và máy phát điện. Một số vật phẩm có thể được thu thập ở các hành tinh khác khi con người có thể đặt chân đến đó, cho dù bằng tàu con thoi - tôi thấy đó là bước phát triển đầu tiên cho phương tiện vận chuyển tiên tiến trên quy mô lớn. Khi những vật chất này có thể được thu thập từ các hành tinh khác, tôi nghĩ con người sẽ tìm thấy nhiều công dụng hữu ích, giúp thúc đẩy xã hội này về mặt công nghệ và khoa học.

D. Anh có nghĩ rằng chúng tôi có thể tìm thấy các vật liệu thay thế trên hành tinh của chúng tôi để sao chép một số chu trình không?

S: Có nhiều cách giả kim. Một sự pha trộn các kim loại nhất định, sư pha trộn ở đây khác biệt với những gì mà bà có thể nghĩ tới. Vâng, có nhiều khả năng hơn những gì đã được khám phá cho đến nay.

D: Có nghĩa là một kim loại hoàn toàn mới sẽ ra đời ư?

S: Vâng. Và nó phải được thực hiện theo một cách nhất định, một nhiệt độ nhất định, một hỗn hợp nhất định. Các chất có thể được tạo ra giống nhau, nhưng không i hệt nhau. Bà phải sử dụng các tài nguyên mà bà đang có.

D: Có lẽ dù sao thì chúng tôi cũng đang có những bước tiến.

https://thuviensach.vn

S: Vâng, đó là một lý do khác cho cuộc đối thoại này, để giúp nhân loại khám phá những điều đó.

D: Con tàu này có rộng lớn không, khi nó chỉ có một phòng?

S: (Tạm dừng, do dự như thể không chắc chắn.) Một lần nữa, ước tính về kích thước của cô ấy bị giới hạn. (Cười) Tôi muốn nói … 3000 thước Anh, đơn vị mà bà gọi là "thước Anh", theo đường kính. Trong khoảng đó. Ừm, 300. 3000, à ừ, hãy hỏi lại sau. (Cười lớn) Tôi nghĩ nếu ai đó chỉ cho cô ấy 300 thước Anh là như thế nào, cô ấy sẽ biết liệu đó là 300 hay 3000.

D: Chà, anh có thể cho cô ấy biết hình dạng bên ngoài của con tàu này trông như thế nào không?

S: Nó có hình tròn, với đỉnh hình bầu dục. Dưới đáy phẳng hơn một chút so với phần trên trên, giống như một cái bát úp ngược. Vật liệu kim loại, bằng bạc. Có cửa sổ ở viền bên, viền xung quanh. Có những cái bóng đèn trên con tàu này được sử dụng vào những thời điểm nhất định.

D: Tôi nhớ là anh đã nói với tôi điều gì đó về nguồn năng lượng. Nó nằm ở giữa căn phòng? Đúng không?

S: Đúng. Trụ năng lượng. Nó giống như một quả cầu pha lê. Nó tạo ra năng lượng cho con tàu. Nó nằm trong một trục hình tròn. Phần trên cùng của quả cầu là một vòng tròn bán nguyệt, giống như quả bóng bị cắt một nửa.

D: Tôi có biết tới một số chức năng của pha lê. Tôi biết có nhiều cách sử dụng chúng. Quả cầu pha lê này có to không?

S: Nó được tách ra từ các chất kết tinh từ một hành tinh khác. Và nó được điêu khắc thành một quả cầu, giống như việc điêu khắc một quả cầu pha lê từ thạch anh. Nó không trong suốt, nhưng có những thứ bên trong nó, ngay cả trong hình dạng quả cầu. Nó là một máy biến đổi năng lượng.

https://thuviensach.vn

Lúc đầu khi chép lại đoạn băng này, tôi nghĩ cô ấy định nói "máy phát", nhưng khi tôi tra cứu các định nghĩa, tôi thấy sự khác biệt giữa các từ. Máy phát sẽ gửi đi một thứ gì đó, trong khi máy biến đổi thay đổi hoặc biến đổi thứ gì đó từ dạng này sang dạng khác.

S: Có vẻ như có những cái ánh đèn đa sắc màu nhấp nháy bên trong viên pha lê. Nó không hoàn toàn rõ ràng. Nói cách khác, có những hình dạng và hình thể bên trong nó. Những cái bóng đèn.

D: Và đây là nguồn năng lượng chính vận hành mọi thứ trên chiếc tàu này?

S: Nó là một nguồn năng lượng chính.

D: Nó không phải là duy nhất à?

S: Không, máy tính điều khiển các nguồn điện khác nữa. Trong trường hợp có một nguồn điện bị hư hỏng trong bất kỳ hoàn cảnh nào đều có một nguồn dự phòng khác. Một nguồn năng lượng có thể thay thế cùng một lượng năng lượng. Vì vậy, chúng tôi thường có thể quay trở lại nơi chúng tôi xuất phát. Rất hiếm khi tàu của chúng tôi bị rơi. Và thông thường trong tình huống đó, các điều kiện khí quyển là một trong những nguyên nhân. Vấn đề không nằm ở con tàu mà chủ yếu là do điều kiện khí quyển cộng với một sai lầm nào đó. Một trong những sinh vật trên con tàu đã mắc lỗi trong khi lập trình. Vì vậy, kết hợp hai yếu tố đó có thể gây ra hậu quả.

D: Vậy thì người của anh có thể mắc sai lầm không?

S: Điều đó cũng rất hiếm. Chúng tôi không coi đó là điều mà bà gọi là "sai lầm", nhưng luôn có chỗ để tìm hiểu thêm. Mọi thứ xảy ra, nhưng chúng tôi thích nghi với tình hình tại thời điểm đó.

D: Nói cách khác, các anh không thể sai lầm.

https://thuviensach.vn

S: Không. Và có chăng đó chỉ là một điều bình thường của một thực thể sống, nhưng chúng tôi không coi đó là một sai lầm cần phải trừng phạt. Loài người dường như sẽ có cảm giác tội lỗi khi phạm phải một sai lầm,. Và sau đó, đôi khi một hình phạt được thêm vào để củng cố cảm giác tội lỗi, để lỗi lầm sẽ không được tái phạm. Nhưng chúng tôi cảm thấy điều này là không cần thiết.

Bất cứ khi nào điều mà bà gọi là "sai lầm" xảy ra, chúng tôi sẽ tự động sửa chữa ngay. Người đó biết điều đó đã xảy ra. Đó là tất cả những gì cần thiết, là họ nhận thức được điều đó và tốt nhất họ sẽ học hỏi từ chuyện đó. Những cảm giác tội lỗi, những hình phạt, là một trong những lý do chính yếu khiến chúng sinh Trái đất - tôi sẽ gọi họ là chúng sinh - chậm tiến. Họ bị "treo" trước kiểu hiện tượng này, và họ không tiến bộ. Đó là một trở ngại. Và khi những trở ngại này có thể được loại bỏ, một người hoặc một sinh vật Trái đất có thể theo đuổi giấc mơ của mình một cách mạnh mẽ hơn. Họ có thể hiện thực hóa mọi thứ, khiến chúng diễn ra dễ dàng hơn, bởi vì họ không kìm hãm bản thân nữa. Hầu hết bệnh tật bắt nguồn từ điều này. Hành tinh này được bao bọc bởi cùng một loại gia cố. Một điều kiện thực sự được dạy khi còn nhỏ. Nó có liên quan đến những hạn chế. Con người phải học cách khắc phục những hạn chế của mình nếu họ muốn tiến bộ nhanh hơn. Sẽ rất hữu ích nếu điều kiện này bắt đầu ở độ tuổi trẻ hơn, bởi vì một khi những khuôn mẫu hành vi này đã hình thành, không dễ dàng để loại bỏ chúng.

D: Tàu vũ trụ mà anh đang sử dụng, tự nó có thể du hành xuyên không gian không?

S: Ý bà là gì, tự nó là sao?

D: Chà, tôi vẫn nghĩ nó không lớn lắm. Nó là một tàu con thoi từ một con tàu khác, hay nó có thể tự quay trở lại hành tinh nơi anh sống?

S: Tôi đang ở trạng thái rất cơ bản với cô ấy vào thời điểm này. Tôi đang tích hợp năng lượng. Tôi muốn diễn đạt mọi thứ một cách … cường điệu hơn, như cách bà diễn đạt, táo bạo hơn. Nhưng, để quay lại câu hỏi của bà: Chúng tôi phải có khả

https://thuviensach.vn

năng quay trở lại trong trường hợp có bất kỳ điều gì xảy ra với con tàu khi chúng tôi du hành. Nếu chúng tôi không thể quay trở lại, chúng tôi sẽ bị mắc kẹt trong khí quyển. Và cơ thể chúng ta không được tạo ra từ các tế bào giống như ở hành tinh của bà, trong các điều kiện của bầu khí quyển. Chúng tôi có thể tồn tại ở ngoài con tàu của mình trong một khoảng thời gian ngắn. Nhưng ngay cả khi đó chúng tôi phải sử dụng một loại bảo hộ, bởi vì vi khuẩn ở đây. Nó xa lạ với chúng tôi. Và vì vậy trong tàu của mình, chúng tôi cài đặt các la bàn để bắt được dao động của một vị trí, và chúng tôi chỉ việc di chuyển đến đó. Nó giống như một cú nhảy lớn và sau đó là một số bước nhảy ngắn, vượt qua tốc độ ánh sáng. Có những giống loài khá có thể làm điều này theo cách khác, nhưng đối với những sinh vật cùng loại với chúng tôi, chúng tôi luôn có thể quay trở lại hành tinh quê hương của mình, nếu hành tinh đó không bị phá hủy vì bất kỳ điều kiện khí quyển hay bất kỳ điều gì. Chúng tôi luôn cho rằng như vậy là khôn ngoan.

D: Vâng. Nhưng tôi có ấn tượng rằng không phải lúc nào anh cũng làm điều này. Anh đã nói điều gì đó về việc chuyển sang một con tàu khác?

S: Có những con tàu khác nữa, cụm từ mà bà có thể nghĩ đến trong đầu, một "con tàu mẹ". Có những con tàu to lớn hơn. Các loại khác nhau được sử dụng cho các mục đích khác nhau. Tàu nhỏ hơn thường được sử dụng với mục đích giám sát. Tàu lớn hơn dành cho quan sát hoặc giao tiếp thần giao cách cảm. Vì vậy, tùy thuộc vào mục đích sử dụng mà có nhiều con tàu kích cỡ khác nhau.

D: Anh có thể cho tôi một manh mối về hành tinh quê hương của anh ở đâu được không? Chuyện này có thể là rất khó khăn.

S: Phía xa hành tinh mà bà gọi là Sao Bắc Đẩu. Đi theo hướng đó. Qua năm ngôi sao, trên một đường thẳng. (Tạm dừng) Tôi muốn nói "Centra." Hành tinh có tên gọi giống như vậy. Cô ấy không diễn đạt được từ chính xác. "Centeria"? Gần giống như thế. Ồ, tôi nghĩ rồi sẽ bắt được từ đúng hơn.

D: Nó có nằm trong thiên hà của chúng tôi không?

https://thuviensach.vn

S: Không. Ừm, vượt xa nhiều năm ánh sáng. Có những hệ xa lạ với bà đang ở trong phạm vi gần hơn.

D: Vậy thì anh đến từ một thiên hà khác, điều đó có đúng không?

S: Tôi phân vân giữa đúng và không đúng. Đó là câu trả lời không và có, bởi vì chúng tôi du hành đến nhiều thiên hà. Có một hành tinh quê hương, nhưng chúng tôi không ở đó thường xuyên. Chúng tôi luôn du hành, khám phá và dành phần lớn thời gian ơ trong tàu vũ trụ. Chúng tôi gửi thông tin từ các cuộc thám hiểm cho hành tinh của chúng tôi, nhưng không phải lúc nào chúng tôi cũng quay trở lại hành tinh đó ngay lập tức. Chúng tôi có thể gửi thông tin mà không cần phải ở đó.

D: Điều này được thực hiện bằng thần giao cách cảm hay sao?

S: Một phần thôi. Còn có những đường truyền được thiết lập trên tàu của chúng tôi. Và có một loại thiết bị nhận truyền. Nó giống như một cọc kim loại mỏng được thiết lập trên mái nhà, bà có thể hình dung nó như một cái ăng-ten. Và nó chỉ được thiết lập cho con tàu của chúng tôi, và thông tin được truyền đến thiết bị này, tại điểm đầu cái cọc. Và được gửi đi và được giải mã bởi những sinh vật ở đó và được ghi lại trong sách của chúng tôi, cái mà bà sẽ gọi là sách lịch sử. Và dữ liệu khoa học của chúng tôi về các dạng sống khác nhau trong vũ trụ.

D: Và thứ cái được gọi là ăng-ten đó ở trên hành tinh quê hương anh à? (Đúng rồi) Anh có thể vận chuyển các vật thể cũng như các thông điệp trong một khoảng cách xa không?

S: Không. Có những việc cụ thể chúng tôi sẽ phân tích trên tàu vũ trụ. Sau đó, thông tin được gửi đi. Những gì chúng tôi nghiên cứu khám phá ra được, đó là thông tin, nó được gửi đi dưới dạng từ ngữ hoặc một loại hình thức giao tiếp.

D: Vậy thì anh không thực sự phải vận chuyển các vật thể ư?

https://thuviensach.vn

S: Không, hầu như tôi không làm điều đó. Chúng tôi vận chuyển bản thân và tàu vũ trụ, nhưng ngay cả điều đó cũng là một điều hiếm thấy. Chúng tôi có thể duy trì con tàu của mình trong cái mà bạn gọi là "không gian Trái đất" trong một thời gian dài. Đối với chúng tôi, thời gian là một khái niệm hoàn toàn khác.

Và chúng tôi có thể du hành nhiều năm ánh sáng rất dễ dàng. Chúng tôi đã tìm thấy đủ tài nguyên trong thiên hà để duy trì con tàu của mình và duy trì năng lượng cho nó. Vì vậy, nó không bị hao mòn, không giống như nhiều thứ trên hành tinh này dường như bị hao mòn. Các vật liệu được sử dụng trong con tàu của chúng tôi tồn tại lâu hơn. Bền hơn, như từ mà bà có thể sử dụng trong trường hợp này.

D: Tôi có rất nhiều câu hỏi. Tôi muốn hỏi về cơ thể của anh. Anh có cần bất kỳ loại vật liệu hay thực phẩm nào không?

S: Chất lỏng. Có một loại chất lỏng mà chúng tôi hấp thụ. Môi trường cho chúng tôi những thứ để duy trì. Khí quyển trong con tàu của chúng tôi được giữ ở nhiệt độ nhất định và nhất quán, vì vậy nó duy trì các phương tiện vật lý của chúng tôi để chúng không bị hư hỏng. Chúng tôi không già đi. Chúng tôi ở trong một hình dạng. Khi một thực thể được "sinh ra", như cách bà gọi, nó bắt đầu ở dạng nhỏ hơn. Khi đến độ trưởng thành, nó vẫn ở dạng đó. Không có quá trình lão hóa. Chúng tôi có thể duy trì bản thân thông qua khả năng tinh thần, giống như chỉ cần hình dung là chúng tôi có thể giữ cho mình trẻ mãi. Tương tự như vậy. Chúng tôi gần như là được lập trình sẵn như vậy. Nếu một người trong số chúng tôi bị thương theo bất kỳ cách nào, hoặc rơi vào điều kiện khí quyển bắt đầu gây ra bất kỳ loại suy thoái nào, thì chúng tôi có một loại chất lỏng đặc biệt từ hành tinh của chúng tôi được đưa vào hệ thống của chúng tôi để giúp sửa chữa điều này. Nhưng nó chỉ được sử dụng cho những trường hợp khẩn cấp kiểu này.

D: Vậy thì anh không cần nó mọi lúc để tồn tại đúng không?

S: Không. Các điều kiện khí quyển bên trong chiếc tàu được đặt ở nhiệt độ và vận tốc nhất định - Tôi không thể nghĩ ra được từ ngữ chính xác. Một bầu khí quyển

https://thuviensach.vn

nhất định được tạo ra, và nó sẽ duy trì hình dạng vật chất của chúng tôi. Đó là một lý do khiến chúng tôi không thể ở bên ngoài con tàu trong thời gian dài, vì nó có ảnh hưởng xấu đến hình dạng của chúng tôi.

D: Không khí, bầu khí quyển trên Trái đất, ý của anh là như vậy hả? (Đúng rồi) Vậy anh không cần thức ăn hoặc bất cứ thứ gì tương tự, ngoại trừ chất lỏng đó à, Anh có uống chất lỏng đó không?

S: Tôi đoán nó giống như việc uống nó, nhưng có thể nó được tiêm vào chúng tôi mà không cần phải uống, như bà nghĩ. Thực sự không cần thức ăn, như bà biết đó.

D: Vậy thì chất lỏng không được đưa vào qua miệng của anh?

S: Nó có thể được đưa vào theo cách đó, nhưng tiêm vào miệng thì đúng hơn thay vì uống. Nó giống như thể bà đang cho ai đó - những gì cô ấy đang nghĩ - như IV hoặc một cái gì đó. Một cái ống được đưa vào và chất lỏng được truyền qua nó. Bà thấy đấy, đó là lý do tại sao nó dành cho những trường hợp khẩn cấp. Có một số đời sống thực vật trên hành tinh của chúng tôi có thể được đưa vào hệ thống, nhưng nó không cần thiết. Hệ thống của chúng tôi, hay "cơ thể" của chúng tôi như bà gọi, có mọi thứ chúng tôi cần để duy trì nếu bầu khí quyển phù hợp. Bà biết đó, khi một người hấp thụ thức ăn, nó sẽ tạo ra hiệu ứng phát triển, tạo ra hiệu ứng lão hóa sau này ở hình dạng người. Đó là một trong những lý do khiến chúng tôi có thể duy trì một kích thước cơ thể, vì không ăn những thực phẩm làm thay đổi kích thước trong cơ thể. Nó sẽ tạo ra hiệu ứng lão hóa.

D: Đó là một điều thú vị. Nhưng chất lỏng đó bao gồm những gì?

S: Đó là những chất không có ở đây trên hành tinh này, nhưng có lẽ có thể có thứ gì đó mà tôi có thể dùng để so sánh. Cô ấy nhận được hình ảnh một chất lỏng màu đỏ, nhưng không phải máu. Nhiều chất dạng vitamin. Có lẽ cô ấy đang nghĩ đến một chất lỏng vitamin màu đỏ. Như bà có thể nghĩ đến có thể là vitamin B-12 hoặc

https://thuviensach.vn

B-6, tôi nghĩ vậy, nếu nó được tiêm dưới dạng chất lỏng. Nó có thể có tính nhất quán tương tự, về bản chất như một chất lỏng vitamin, nhưng khác biệt

D: Tôi đang băn khoăn trong trường hợp khẩn cấp, nếu cần nhưng anh không thể có chất lỏng thì liệu trên Trái đất có thể có thứ gì thay thế không?

S: Chúng tôi sẽ cố gắng quay trở lại hành tinh để lấy nó. Hoặc chúng tôi sẽ cố gắng chuyển sang một con tàu khác có thể có chất lỏng dự phòng. Thông thường, chúng tôi sẽ liên lạc được với một con tàu khác trước khi chúng tôi phải quay trở lại hành tinh của chúng tôi.

D: Vậy thì có vẻ như điều quan trọng nhất, mang tính chất sống còn, là bầu không khí bên trong con tàu phải không?

S: Đúng, nó quan trọng đối với loại cơ thể của chúng tôi.

D: Điều này duy trì sự vĩnh cửu?

S: Như tôi đã nói trước đó, chúng tôi có thể rời khỏi tàu trong một khoảng thời gian ngắn. Việc tồn tại ở dạng năng lượng dễ hơn so với ở trong một hình dạng vật chất. Bà có hiểu không? Chúng tôi có thể di chuyển một hình chiếu năng lượng của bản thân dễ dàng hơn mà không bị ảnh hưởng bởi các điều kiện khí quyển, như một cách khác để bảo vệ bản thân.

Đây có thể là lời giải thích cho các hiện tượng trong cuốn sách về những sinh vật không rắn chắc, mỏng manh này.

D: Bằng cách đó, hình dạng thể chất của anh sẽ không bị nguy hại.

S: Đúng vậy, chúng tôi phải duy trì trạng thái tinh thần khi ra ngoài con tàu, nếu ở dạng thể chất. Chúng tôi tự lập trình để duy trì trạng thái không đổi trong điều kiện của khí quyển, để không bị ảnh hưởng bởi nó. Nhưng chúng tôi không thể giữ suy nghĩ đó lâu được. Chúng tôi phải thay đổi nó một lần nữa. Và đó là lý do tại sao

https://thuviensach.vn

chúng tôi chỉ thích làm điều đó trong một khoảng thời gian ngắn. Lời giải thích này có giúp ích gì không?

D: Có, tôi nghĩ tôi hiểu được. Nếu một con người ở trong tàu, liệu họ có thể hít thở trong cùng một bầu không khí không?

S: Chúng tôi không thích đưa những sinh vật có dạng vật chất hoàn chỉnh lên tàu của chúng tôi. Trừ khi họ có một số đồ bảo hộ, và chúng tôi cũng được bảo vệ khỏi sinh vật đó, bởi vì họ sẽ không quen với bầu không khí trên tàu của chúng tôi. Chúng tôi đặt họ vào một suy nghĩ tương tự trước khi họ được đưa lên tàu. Một trạng thái kiểu xuất thần. Chúng tôi bảo vệ ý thức của họ để nó có thể xử lý một loại khí quyển khác biệt mà không gây hại về thể chất. Nhưng, một lần nữa, nếu một sinh vật Trái đất ở trên con tàu của chúng tôi một thời gian dài - thường là họ sẽ được trả lại ngay lập tức - họ sẽ gặp khó khăn để tồn tại trong khí quyển đó. Trên thực tế, tôi nghĩ có lẽ nó có thể gây ra một vấn đề về sức khỏe, ngoài việc phải điều chỉnh để thích nghi. Nhưng họ có thể rơi vào trạng thái sốc nhẹ đối với toàn bộ trải nghiệm. Sự kết hợp của cả hai có thể gây hại cho sức khỏe của sinh vật đó. Đó là lý do tại sao những chuyện này được thực hiện trong một khoảng thời gian rất ngắn.

Những sinh vật khác đôi khi không trở lại với hình dáng ở Trái đất. Nhưng bản thể đó cuối cùng sẽ kết thúc sau một thời gian ngắn. Chúng tôi không muốn làm điều đó, bởi vì chúng tôi ở đây để giúp đỡ. Một số thực thể khác nhìn nhận cuộc sống con người theo cách thú tính hơn, và đối xử với một thực thể như bà như một con bò.

Bà biết đấy, có lẽ giải phẫu vì những lý do khoa học, chỉ nghĩ về nó như một con vật không thông minh. Thông thường không bao giờ ăn bất cứ thứ gì có tính chất đó, và họ có thể sẽ đợi cho đến khi thực thể đó tiêu tan trước khi bất kỳ loại thí nghiệm nào như vậy diễn ra. Nhưng chúng tôi tôn vinh cuộc sống ở đây. Trong hội đồng, chúng tôi đã cam kết giúp đỡ những thực thể nơi này, mặc dù chúng tôi là

https://thuviensach.vn

những người tiến bộ hơn. Chúng tôi nhìn thấy hy vọng trong những dạng sống này. Và họ cũng đang liên hệ với chúng tôi. Họ đã tôn vinh chúng tôi và chúng tôi tôn vinh họ. Nhưng một số sinh vật từ các hệ thống khác không phải là một phần của hội đồng, họ không coi mạng sống con người là một thứ có giá trị.

D: Tôi rất vui khi biết anh như vậy. Bởi vì, chúng ta có cùng một suy nghĩ. Tôi nghĩ rằng chúng ta sẽ có thể giao tiếp tốt hơn theo cách đó, bởi vì cả hai ta đều cảm nhận về cuộc sống theo cách giống nhau.

S: Có một hoặc hai thực thể đã được vận chuyển đến hành tinh của chúng tôi và các hành tinh khác. Các sinh vật không gian khác đã làm những điều tương tự, nhưng đó là một chuyện rất hiếm. Cách duy nhất có thể thực hiện mà không bị tiêu tan trước khi đến đó, là đưa thực thể đó ngay lập tức lên tàu, và ngay lập tức đến một hành tinh căn cứ địa. Bởi vì thời gian có ý nghĩa quan trọng trong việc họ có thể sống sót trong trải nghiệm đó. Đó không phải lúc nào cũng là một trải nghiệm thú vị, nhưng một số thực thể mong muốn điều này xảy ra. Và mong muốn đó tạo cơ hội để chuyện này diễn ra. Nhưng một khi họ ở đó, đôi khi họ không hài lòng như họ nghĩ, bởi vì họ cảm thấy cô đơn. Họ chỉ thấy thú vị trong một khoảng thời gian ngắn, và họ cảm thấy vinh dự khi được đặc biệt lựa chọn. Nhưng họ khao khát một người bạn đời, như hầu hết mọi sinh vật.

D: Ở đó, họ sẽ phải được giữ trong một bầu khí quyển đặc biệt, phải không?

S: Vâng. Như tôi đã nói, con người được bao bọc bởi cảm xúc của họ. Họ có thể cảm thấy nhiều trở ngại hơn, và vì thế mà họ trải qua thứ gọi là “sự cô đơn”. Và nó có thể ảnh hưởng đến mức họ không muốn sống lâu hơn nữa. Tôi không hiểu nguyên do của việc này.

D: Họ không thể trở về vì họ đã trải qua những chuyện như thế à?

S: (Thở dài) Hầu hết họ sẽ khó sống sót sau hai lần trải nghiệm chuyện đó. Đó là một cú sốc lớn đối với họ. Họ không quen với việc di chuyển với tốc độ cao như

https://thuviensach.vn

vậy, và thường họ cần được chăm sóc y tế ngay lập tức khi đến nơi. Một số người trong số họ không sống sót sau chuyến đi đến đó, vì điều này gây tổn thương cho cơ thể của họ. Hầu hết họ chỉ mong muốn có một ai đó, một thực thể khác, được chở đến đó nhiều hơn là trở về.

D: Họ nghĩ rằng họ muốn làm chuyện đó, nhưng khi họ trải nghiệm rồi thì mọi thứ khác xa với điều họ nghĩ.

S: Nếu thực thể đó tiến bộ từ sự giảng dạy của chúng tôi, thì họ có thể được trao cơ hội để tham gia vào phi hành đoàn từ hành tinh đó. Họ cần học cách điều khiển con tàu di chuyển những quãng đường ngắn, và thông thường họ cũng chỉ có thể đi được một quãng đường ngắn đó thôi. Sẽ rất khó để họ học cách di chuyển một khoảng cách xa, nếu không có một loại cơ thể nhất định được tạo ra cho loại hình di chuyển đó. Kiểu dáng cơ thể của chúng tôi. Cơ thể chúng tôi có thể di chuyển với vận tốc cao, chẳng hạn như nhiều năm ánh sáng, v.v., mà không có tổn hại về thể chất. Như bà thấy đó, cơ thể con người có những giới hạn. Vì vậy, nó không thể xử lý loại hình dịch chuyển đó một cách dễ dàng cho đến khi nó phát triển hơn. Có những thực thể tiến hóa cao hơn có hình dạng con người du hành trong không gian. Nhưng họ không phải là con người. Họ có hình dáng giống con người, nhưng cấu trúc tế bào đã bị thay đổi.

Họ tiến hóa hơn. Và đó là lý do tại sao họ có thể du hành vũ trụ, trong khi những con người khác sẽ gặp khó khăn hơn trong việc duy trì sự ổn định mà không gặp phải tác dụng phụ nghiêm trọng về thể chất từ kiểu du hành đó.

D: Vậy họ trông giống con người nhưng thực sự không phải là con người à. Những loại thực thể này cũng đến Trái đất ư?

S: Đúng, họ cũng ghé thăm nơi này.

D: Vậy thì ắt sẽ có sự đánh lừa, phải không? Chúng tôi sẽ nghĩ rằng họ là con người.

https://thuviensach.vn

S: Vâng. Bà thấy đấy, có một số dạng có thể biến đổi thành những hình dạng khác. Họ sử dụng nó như một công cụ, để nghiên cứu và quan sát con người kỹ hơn. Một số trong số họ không bị ảnh hưởng bởi điều kiện khí quyển như giống loài của chúng tôi. Những kiểu thực thể có khả năng này rất tiến bộ.

D: Ý anh là họ tạo thành một cơ thể ư?

S: Nó giống như con vật mà bà gọi là một "tắc kè hoa." Nó có thể thay đổi vẻ bề ngoài để lẩn trốn. Về cơ bản, họ thực sự là năng lượng. Nếu bà nhìn thấy họ mà không có một hình dạng nào cả, đó sẽ là một loại năng lượng có dạng lỏng. Trôi nổi.

D: Trôi nổi ư? Đó có phải là chất rắn không?

S: Khi nó trở thành một hình dạng, nó có trạng thái rắn. Nhưng nếu bà nhìn thấy họ ở hình dạng gốc, thì đó sẽ là một dạng năng lượng chất lỏng. Giống như linh hồn tồn tại trong cơ thể của bạn, khi không có cơ thể gắn liền với nó. Nó sẽ trông tương tự. Nhưng những thực thể này tiến bộ hơn ngay cả trong cái gọi là tình trạng ban đầu hoặc bình thường của họ. Cái mà chúng tôi gọi là "dạng thức linh hồn" giống như một dạng vật chất đối với họ, theo một cách nào đó.

D: Nhưng họ có khả năng tạo ra một cơ thể ư?

S: Đúng vậy, họ làm mọi thứ rất dễ dàng, bởi vì họ rất tiến bộ.

D: Có vẻ như có quá nhiều điều chúng tôi chưa biết.

S: Có rất nhiều hình dạng. Cũng như trên hành tinh của bà có rất nhiều dạng sinh vật sống. Nhiều loài, côn trùng, các loài động vật, thực vật. Bà biết đấy, thật khó để một người có thể gọi tên tất cả các loài khác nhau. Vì vậy, nếu bà có thể nhìn nó theo cách đó, bà sẽ thấy rằng trong vũ trụ cũng có rất nhiều dạng sống. Và ngay cả trên các hành tinh khác cũng có nhiều hình dạng và dạng sống khác. Có đời sống côn trùng, đời sống thực vật, rất khác với hành tinh của bà.

https://thuviensach.vn

D: Anh đã nói khi họ đưa con người lên tàu vũ trụ, họ sẽ đưa người đó vào trạng thái thôi miên. Và điều này là để điều chỉnh người đó sao cho phù hợp với môi trường mới để bảo vệ linh hồn của họ. Điều đó có đúng không?

S: Là ý thức.

D: Ý thức của họ ư?

S: Kể cả linh hồn nữa.

D: Tôi luôn nghĩ rằng đó là một đặc ân rằng đôi khi mọi người không nhớ những trải nghiệm như thế, vì vậy chuyện đó sẽ không làm gián đoạn cuộc sống bình thường của họ.

S: Đó là để bảo vệ họ khỏi trải nghiệm một trạng thái đầy đủ, cái mà cô ấy gọi là "sốc." Mục đích của chúng tôi là không làm tổn hại đến ai cả, vì vậy chúng tôi sẽ không muốn họ phải chịu đựng những trải nghiệm như vậy.

D: Nhưng cũng vì thế mà họ có thể thích nghi với bầu khí quyển.

S: Vâng, nó là một sự kết hợp.

D: Nhưng họ chỉ có thể giữ trạng thái thôi miên đó một thời gian ngắn, và sau đó họ sẽ phải thoát ra khỏi trạng thái đó.

S: Vâng. Đó là lý do tại sao hầu hết họ được trả về rất nhanh chóng.

Thời gian gần như ngừng trôi, như bà biết đấy. Những điều này có thể xảy ra trong chớp mắt. Thời gian có thể thay đổi, và mọi chuyện có thể xảy ra mà con người khó có thể hiểu được trong giai đoạn phát triển này. Nhưng đó là lý do tại sao những thực thể khác nhau này có trải nghiệm này. Ngay cả như trường năng lượng này cũng đã có một trải nghiệm. Chỉ trong nháy mắt mà nhiều thứ đã diễn ra, bởi vì đối với tâm trí con người, thời gian là thay đổi. Nhưng trong tâm trí của chúng tôi, nó vẫn chưa thực sự thay đổi. Đó là điều tự nhiên. (Cười khúc khích)

https://thuviensach.vn

D: Dù sao đi nữa đó cũng là lẽ tự nhiên đối với anh. Tôi thường nghĩ rằng một dạng thôi miên đã được sử dụng cho các cá nhân đó.

S: Đó là một đường truyền thần giao cách cảm được gửi đến ý thức của cá nhân. Một cái gì đó mà họ có khả năng tiếp nhận. Ngoài ra, có những điểm khác nhau trong não bộ có thể được kích thích. Giống như một loại thuốc phiện, (đó là từ mà cô ấy sẽ dùng), để tạo ra hiệu ứng như vậy. Nếu năng lượng được đẩy lên một phần nhất định của bộ não, nó có thể tạo ra trạng thái thôi miên. Loại ý thức này tương tự như những gì đang diễn ra hiện tại ở đây. Đó là lý do tại sao bà có thể làm những gì bà đang làm bây giờ trong trạng thái thôi miên, như bà vẫn hay nói. Một bộ phận nào đó của ý thức đã bị kích thích bởi một hình thức giao tiếp bằng một dạng năng lượng. Nó tương tự, nhưng năng lượng này có một vận tốc cao hơn nhiều; nó mạnh hơn. Phần não bộ của thực thể sẽ bị kích thích mạnh hơn nhiều so với ở trạng thái thôi miên kiểu này.

D: Một số người có những mảnh ký ức không trọn vẹn, và những người khác có những hồi tưởng trong những giấc mơ, và số khác không nhớ gì cả sau những trải nghiệm này.

S: Lý do cho điều này là bởi vì bộ não của mỗi người đều khác nhau một chút. Và nó sẽ phản ứng hơi khác so với bộ não của người khác. Cách thiết lập cơ bản là tương tự, nhưng những vị trí mà các điểm áp lực trong đầu của một người, ở mỗi người có một chút khác nhau. Chỉ khác một chút.

Cấu trúc tế bào khác nhau và các chất hóa học đi qua não của một người sẽ bị thay đổi bởi những gì người đó làm. Thuốc mà người đó đã uống, thức ăn mà người đó ăn. Nếu ai đó đập vào đầu của họ, có một chất lỏng trong não phải điều chỉnh để thích nghi. Nếu bị chấn động, v.v … Các điều kiện y tế cũng ảnh hưởng đến não.

Các chất độc hại được đưa vào sẽ ảnh hưởng đến dòng chảy của chất lỏng. Tất cả những điều này là những yếu tố trong cách người đó sẽ phản ứng với loại trải

https://thuviensach.vn

nghiệm đó. Đó là lý do tại sao một số có khả năng nhớ lại tốt hơn những người khác.

Bởi vì khi năng lượng được truyền vào não bộ của người đó, một số người sẽ điều chỉnh theo cách khác với người khác. Đó là lý do tại sao một số sẽ nhớ và nhớ lại nhiều hơn, còn những người khác thì không. Ngoài ra, nó phụ thuộc vào mức độ phát triển ý thức của họ. Những gì họ sẵn sàng chấp nhận và giải quyết. Trong khi những người khác sợ tiếp xúc với một trải nghiệm như vậy. Họ có nhiều khả năng che giấu toàn bộ trải nghiệm đó với bản thân vì họ sợ phải đối mặt với nó.

D: Vì vậy, đó hoàn toàn là do từng cá nhân.

S: Đúng vậy.

D: Nhưng thật thú vị là chúng ta có thể truy cập vào những ký ức này bằng cách sử dụng phương pháp thôi miên.

S: Đó là sự kích thích các điểm và tế bào nhất định trong não bộ.

D: Nhưng thật thú vị là chúng ta có thể truy cập vào những ký ức này bằng cách sử dụng phương pháp thôi miên.

S: Đó là sự kích thích các điểm và tế bào nhất định trong não bộ.

D: Khi một người rơi vào trạng thái xuất thần và được đưa lên tàu vũ trụ, điều này có tạo ra các khối ngăn chặn trong tâm trí không?

S: Các khối ý thức để bảo vệ cá nhân đó. Một trải nghiệm như vậy có thể rất khó chịu đối với một thực thể không quen thuộc với những trải nghiệm kiểu đó. Vì vậy, cũng giống như khi ai đó gặp một chấn thương xe hơi, hoặc một tai nạn.

Bộ não của họ tự động bảo vệ mình khỏi một số loại đau đớn mà người đó sẽ trải qua. Não bộ tự động đặt nó vào một trạng thái ý thức khác. Đó là lý do tại sao một số người có trải nghiệm thoát xác. Ý thức của họ đang cố gắng bảo vệ bản thân

https://thuviensach.vn

khỏi “nỗi kinh hoàng” như cách mà bà có thể nói, hoặc “nỗi sợ hãi” của trải nghiệm đó. Nó bảo vệ bản thân theo cách tương tự như một trải nghiệm thoát xác.

D: Điều đó có lý đối với tôi. Nhưng sau đó thôi miên có thể dò quanh các khối bảo vệ này.

S: Họ mở những cánh cửa đóng kín đó.

D: Nhưng tôi biết điều đó chỉ xảy ra nếu đối tượng sẵn lòng.

S: Vâng, ý chí là thứ giữ cho cánh cửa khép chặt.

D: Nếu họ không muốn nhớ hoặc không muốn trải nghiệm ….

S: Sau đó họ đóng nó lại. Những người có trải nghiệm kiểu người ngoài hành tinh này có mối liên hệ với chuyện này hoặc nó thường không xảy ra. Mong muốn của họ trước hết là được trải nghiệm chuyện đó. Họ muốn mở rộng ý thức của mình. Họ có thể không thừa nhận điều đó, nhưng họ đã sẵn sàng cho trải nghiệm đó trước khi nó xảy ra.

D: Vâng, tôi tin điều đó. - Chà, tôi thực sự đánh giá cao tất cả những gì anh đã kể cho tôi nghe. Tôi muốn được phép trở lại và nói chuyện với anh. Tôi có thể làm điều đó không?

S: Vâng. Tôi sẽ có thể cung cấp cho bà mô tả tốt hơn về mọi thứ khi mà cô ấy đã quen với kiểu truyền tải này hơn.

D: Tôi nghĩ hôm nay anh đã làm rất tốt.

S: Tôi chỉ vừa mới hòa nhập vào trường năng lượng của cô ấy, không đáng kể.

Chúng tôi đã thực hiện một thỏa thuận để giao tiếp thông qua cách này. Chúng tôi muốn được hỗ trợ và giúp đỡ.

D: Và tôi cảm ơn anh vì đã cho phép chúng tôi nói chuyện với anh.

https://thuviensach.vn

S: Cảm ơn.

Sau đó tôi đưa Suzanne trở lại trạng thái tỉnh thức. Tôi muốn tìm hiểu những gì cô ấy đã trải qua khi người ngoài hành tinh trò chuyện thông qua cô ấy. Tôi bật lại máy ghi âm.

S: Ngay sau khi tôi thức dậy, tôi nhớ mình đã nhìn thấy một thực thể với cái đầu bạc trắng, không có một sợi tóc nào cả. Nhưng tôi nhìn thấy đôi mắt to và đen. Nó đang nhìn chằm chằm vào tôi. Thực sự nhìn tôi. Nó dường như đang giao tiếp với tôi ở những cấp độ khác với những gì tôi đã nói. Và nó đã phát ra những tín hiệu thông tin nhất định cho tôi vượt ngoài những gì tôi có thể truyền đạt bằng lời nói. Và tôi có cảm giác thực sự về sự hiện diện của cái đầu của anh ấy, nó đang nhìn tôi như thế nào, trong khi tôi trở nên tỉnh táo hơn. Có một mối liên hệ chắc chắn được thực hiện với thực thể này, và có một nguồn năng lượng rất mạnh. Tôi vẫn cảm thấy một phần của năng lượng đó trong đầu tôi ngay bây giờ.

D: Nhưng đó là cảm giác rất tốt, phải không?

S: Đó là một cảm giác thoải mái, đúng vậy, ý tôi là rất tuyệt. Nhưng nó rất mạnh, gần như xuất thần.

D: Và đó là tất cả những gì cô nhớ ra ngay bây giờ, có phải anh ấy đang nhìn chằm chằm vào cô không?

S: Ngay bây giờ.

Cô ấy nói rằng thực thể này dường như đang đưa một khối thông tin vào đầu cô ấy và "quét" bộ não của cô ấy. Nhiều thứ đã được đưa vào hơn những gì cô ấy nói với tôi. Khi được hỏi làm thế nào để liên lạc lại, anh ấy chỉ cho cô ấy một biểu tượng của một "hình tam giác". Cô ấy gọi nó là kim tự tháp và dường như không biết ý nghĩa của nó đối với tôi. Biểu tượng này đã được nhìn thấy trong nhiều kinh nghiệm bắt cóc, thường là trên tàu thủ công hoặc trên phù hiệu. Suzanne không hề sợ hãi trước trải nghiệm này. Cô cảm thấy phấn khích và hào hứng. Cô có cảm giác

https://thuviensach.vn

đó không phải là vấn đề cung cấp thông tin cho những người "sai trái", nhưng tại sao phải đưa nó cho một người không biết phải làm gì với nó. Cô ấy cảm thấy một cái gì đó hiện hữu khi anh ấy nói rằng anh ấy đang quét tôi. Tôi cảm thấy da đầu như bị châm chích, giống như khi da đầu bạn đang chìm vào giấc ngủ.

Phiên tiếp theo với Suzanne được diễn ra tại Hội nghị MUFON UFO đầu tiên ở Eureka Springs vào tháng 3 năm 1987. Đây là lần duy nhất hội nghị được MUFON tài trợ. Năm sau Lou Farish và Ed Mazur tiếp quản nó, và gọi nó là Hội nghị UFO Ozark kể từ đó. Những người thuyết trình chính tại hội nghị này là các nhà điều tra quân sự đã nghỉ hưu trong nguyên tác "Blue Book" và Dự án Grudge, vì vậy nó hướng đến sự hoài nghi và chính thức phủ nhận toàn bộ hiện tượng UFO. Nhiều thí nghiệm thú vị đang diễn ra ở sảnh hội trường.

Lou là người duy nhất tôi chia sẻ thông tin về những trường hợp thiếu kinh nghiệm của mình. Khi tôi bước những bước đầu tiên vào cuộc điều tra này, tôi phải có một người mà tôi có thể tin tưởng để thảo luận về những trường hợp này và đưa ra những giả thuyết về nó. Lou đã chứng tỏ là người như vậy, và anh ấy chưa bao giờ phản bội lòng tin của tôi trong suốt những năm chúng tôi làm việc cùng nhau. Anh ấy biết về bước ngoặt bất ngờ của phiên thôi miên hồi quy của tôi với Suzanne. Lou Farish cho biết anh ấy muốn ngồi trong một phiên thôi miên và đặt câu hỏi, giống như anh ấy đã có mặt trong các phiên khác ở Fayetteville và Mena. Chúng tôi nghĩ rằng đây sẽ là cơ hội tốt nhất, tại hội nghị này, vì mọi người sẽ cùng ở một nơi. Nhiều người khác cũng tỏ ra thích thú. Đây chắc chắn sẽ là một sự thay đổi so với hàng giờ bị từ chối chính thức mà chúng tôi đã phải chịu đựng tại đây.

Suzanne lo lắng về phiên thôi miên, điều đó là đương nhiên vì cô ấy chưa bao giờ làm chuyện này trước công chúng. Điều này một phần tạo ra tình huống không thoải mái khi chúng tôi đi đến nhà nghỉ sau khi hội nghị kết thúc vào ban đêm. Cô trở nên lo lắng hơn khi nhìn thấy đám đông đang tụ tập. Cô ấy yêu cầu một số người trong số họ rời đi. Chúng tôi đã cố gắng làm điều này một cách kín đáo để họ không bị xúc phạm. Vẫn còn khoảng chục người có mặt trong nhà nghỉ. Hầu hết

https://thuviensach.vn

là các nhà điều tra mà tôi đã gặp trong các cuộc gặp gỡ khác, nhưng một người là John Johnson, một nhà tâm lý học da đen, người sau này đã làm việc với tôi về các vụ UFO. Trong những năm sau đó, anh ấy trở thành người không thể thiếu khi tôi tìm hiểu con đường của mình trong một lĩnh vực mà những năm 1980 có rất ít chuyên gia. Tất cả chúng tôi đều học hỏi lẫn nhau, và từ những sai lầm của chính mình.

John tạo ấn tượng cho tôi về một quý ông trầm lặng, kiệm lời. Anh ta không nói nhiều, chỉ lặng lẽ ngồi quan sát. Không biết rõ anh ấy, tôi sợ rằng ý tưởng giao tiếp với người ngoài hành tinh thông qua một cô gái trong trạng thái thôi miên có thể quá xa lạ với anh ấy. Tôi lo lắng về những gì anh ấy sẽ nghĩ hơn những người khác, bởi vì tất cả họ đều đã tiếp xúc với những gì tôi làm. Nhưng anh ấy đã khiến tôi ngạc nhiên khi nói rằng anh ấy tin vào luân hồi, và hiểu chuyện gì đang xảy ra. Anh ta đang làm việc với những bệnh nhân hấp hối trong Bệnh viện Cựu chiến binh, vì vậy anh ta chắc chắn đang theo lối suy nghĩ siêu hình. Tôi đã rất ngạc nhiên và thoải mái khi chúng tôi chuẩn bị cho phiên thôi miên. Tôi chuyển sự chú ý sang Suzanne. Tôi hơi lo lắng về kết quả, vì đây là lần đầu tiên cô ấy được đưa vào trạng thái thôi miên trước nhiều người như vậy. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra.

Dường như cô ấy cũng lo lắng, vì cô ấy bắt đầu hít thở sâu để cố gắng thư giãn. Cô ấy không cần phải lo lắng, bởi vì tôi biết từ khóa sẽ thực hiện công việc mà chỉ cần một chút nỗ lực từ phía cô ấy. Đèn trong phòng khiến cô ấy khó chịu, vì vậy chúng tôi tắt hết và mở cửa phòng tắm để ánh sáng chiếu vào. Vì vậy, mọi người ngồi yên lặng trong căn phòng tranh tối tranh sáng, chờ đợi điều sắp xảy ra. Tôi đã sử dụng từ khóa và bắt đầu đếm và đưa cô ấy đến phân cảnh mà chúng tôi đã nói chuyện với thực thể ngoài hành tinh. Với hy vọng tìm thấy anh ta một lần nữa. Nếu chúng tôi thành công, tôi định lặp lại một số câu hỏi mà tôi đã hỏi, vì lợi ích của các điều tra viên trong phòng.

https://thuviensach.vn

D: Tôi sẽ đếm một hai ba và khi tôi đếm đến ba chúng ta sẽ ở đó, quay lại cảnh đó. 1, 2, 3, chúng ta đã quay lại cảnh đó một lần nữa. Cô đang làm gì và cô thấy gì?

Tôi ngạc nhiên bởi một giọng ra lệnh. “Hãy hỏi cụ thể!” Gần như thể chúng tôi đã xâm nhập hoặc làm gián đoạn một ai đó. Tôi đã mất cảnh giác.

D: Hãy cụ thể? Được rồi. Lần cuối cùng chúng ta nói chuyện, tôi đã cố gắng tìm hiểu thêm về anh và con tàu của anh..

Tâm trạng thay đổi đột ngột và giọng nói rất nhẹ nhàng. “Bà muốn biết gì?” Sau đó, to hơn và gần như sốt ruột, “Bà đang tìm kiếm thông tin gì?”

D: Anh đã nói với tôi rằng con tàu hiện tại chỉ có một căn phòng. Đúng không?

S: Con tàu bà đã đề cập trước đây hả?

D: Vâng. À mà bây giờ chúng ta đang ở đâu?

S: Tôi đang ở trong một con tàu. Tôi không phải lúc nào cũng ở trên con tàu mà chúng ta đã nói chuyện trước đây. Tôi thỉnh thoảng chuyển qua tàu khác. Vì những mục đích khác nhau mà tôi phải chuyển tàu.

D: Vậy con tàu mà hiện tại anh đang ở trên đó, nó được sử dụng vì mục đích gì?

S: Bà có thể gọi nó là “tàu do thám”. Con tàu này được sử dụng để quan sát. Tôi đang cố gắng nói chuyện với ý thức của cô ấy. Có một chút điều chỉnh đối với cô ấy. Năng lượng khác biệt, và cô ấy đang cố gắng điều chỉnh.

D: Được rồi. Nhưng hãy nhớ không làm tổn thương cô ấy nhé.

S: Không đâu.

D: Phải mất một thời gian để làm quen với chuyện đó, phải không?

https://thuviensach.vn

Anh ta dường như không muốn vòng vo và trò chuyện làm quen, mà chỉ muốn bắt tay vào việc chính. “Bà muốn biết gì?”

D: Được rồi. Anh nói con tàu được sử dụng để do thám à? Ý anh là loại chức năng nào?

S: (Giọng người máy) Để quan sát, để theo dõi muôn loài. Tất cả các dạng sống.

D: Vì sao anh làm chuyện này?

S: Dữ liệu tôi thu thập được gửi đi qua nhiều năm ánh sáng ra ngoài hành tinh này đến một hành tinh mẹ cơ bản. Sau đó nó được phân tích lại bởi những người ngoài hành tinh khác ở đó. Tôi chỉ gửi nó ở đó. Tôi thu thập được càng nhiều thông tin càng tốt, điều đó khiến tôi có thể giao tiếp được với. Chúng tôi có một thiết bị liên lạc giúp chúng tôi dễ dàng gửi thông tin đi khoảng cách xa.

D: Đó là thiết bị gì vậy? Nó được nạp năng lượng bằng cách nào?

S: Có lẽ rất khó để giải thích cho bà hiểu rõ. Chúng tôi là những thực thể thần giao cách cảm. Chúng tôi có thể gửi thông tin đi rất xa, nhưng chúng tôi cũng có một thiết bị âm thanh. Một âm thanh rung động được phát ra và gửi đi. m thanh truyền đi xa hơn những gì bà có thể tưởng tượng. Có nhiều cách để gửi nó đi xa hơn. Chúng tôi có một ống kim loại, như bà thường gọi, loại chất. m thanh rung động được đưa vào nó và đẩy ra ngoài thông qua nó. Nó phải được tập trung theo một hướng nhất định đến một vị trí nhất định, một điểm rung nhất định, mà tại đó chúng tôi thiết lập các la bàn. Và nó ngay lập tức được chuyển đến đó. Mất một chút thời gian, như cách mà bà thường gọi, bởi vì khoảng cách xa. Đôi khi phải mất “nhiều ngày” như cách mà bà gọi để thông tin thực sự đến nơi.

Có một số gián đoạn trong căn phòng khi có ai đó ho và đứng dậy đi sang phòng kế bên. Tôi đã bị phân tâm.

D:Vậy thông tin được gửi đi nhờ âm thanh à?

https://thuviensach.vn

S: Và một tin nhắn được mã hóa thành âm thanh. Giống như bà có một mã Morse, tương tự như vậy. Bà có thể hiểu được không?

D: Đúng vậy. Mặc dù chúng tôi không hiểu về âm thanh đó, nhưng tôi có thể hiểu được cách thức.

Đây cũng chính là khái niệm mà Phil đã trình bày trong "Những người trong nom trái đất", rằng một số thông tin liên lạc với người ngoài hành tinh đã được gửi qua một khoảng cách xa bằng các âm báo.

D: Tôi nhớ rằng anh đã nói với tôi trước đó, rằng có một cái cột, một thiết bị giống như ăng-ten trên hành tinh khác? Đúng không?

S: Đó là thiết bị thu nhận những tin nhắn này. Có một loại cột truyền tín hiệu và một loại nhận tín hiệu - thứ mà bà gọi là "cột cờ". Một hình trụ kim loại rất cao. Tín hiệu được gửi đến vị trí chính xác, đến cùng một vị trí rung. Đó là lý do tại sao nó sẽ được gửi đến đó và không bị thất lạc. Khi một ăng-ten nhận được truyền dẫn vô tuyến, điều này được sử dụng theo cách tương tự, như một bộ thu nhận được điều chỉnh theo tần số đó.

D: Và anh đã bảo tôi rằng thông tin đã được giải mã ở điểm cuối và cho vào hồ sơ của anh à? Rằng đang lưu giữ thông tin các dạng sống khác nhau?

S: Chà, chúng tôi không giữ các tập tin như con người. Thông tin được lưu giữ trong ngân hàng ký ức của chúng tôi, đó là từ mà có thể bà dùng để mô tả. Thông tin, một khi nó ở đó, sẽ không bao giờ bị lãng quên. Nó có thể được lấy ra rất dễ dàng. Chúng tôi không cần phải đưa nó vào một cuốn sách. Chúng tôi có những nơi lưu trữ các mẫu thông tin khác nhau. Chúng được lưu giữ ở một vị trí nhất định, bà có thể gọi là một loại thùng chứa dưới lòng đất, để bảo vệ nó tránh khỏi những rủi ro đến từ hành tinh chúng tôi.

D: Có phải tất cả các bản ghi chép về Trái đất đều có ở đó không?

https://thuviensach.vn

S: Chúng tôi không quan tâm đến tất cả các lưu trữ về Trái đất. Chúng tôi có những gì chúng tôi muốn từ Trái đất, và nhiều hệ hành tinh khác. Chúng tôi chỉ tiếp nhận những gì chúng tôi quan tâm. Chúng tôi không cần tất cả. Chúng tôi có thể tìm ra nhiều dạng sống ở đây. Chuyện đó rất dễ dàng đối với chúng tôi.

D: Anh có phiền không nếu như người khác đặt câu hỏi cho anh?

S: Tôi cũng sẽ cố gắng trả lời chúng bằng hết khả năng của mình trong trạng thái năng lượng kết hợp này.

Tôi nghĩ mọi người sẽ muốn tự chất vấn như họ đã làm ở các phiên thôi miên khác, nhưng một số người đã bắt đầu chuyển cho tôi các mẫu ghi chú. Rất khó để đọc chúng trong ánh sáng lờ mờ.

Tôi đọc câu hỏi đầu tiên: “Làm thế nào anh có thể vượt qua những khoảng cách rộng lớn về mặt vật lý như vậy?”

S: Có nhiều phương pháp truyền năng lượng khác nhau. Điện từ, suy nghĩ và những thứ khác đều thực hiện nhiệm vụ giống nhau. Trong nhiều trường hợp, chỉ đơn giản là sự chuyển đổi từ chiều không gian thực này sang chiều không gian khác. Hay, chỉ đơn thuần là sự điều chỉnh tinh thần cho phép năng lượng đó nằm trong tầm kiểm soát của những người đang chỉ huy con tàu thực hiện những mệnh lệnh. Đó như là sự truyền dẫn tư tưởng. Bà chỉ cần tập trung tinh thần của mình vào một khu vực để có mặt ở đó. Khi nhận thức và hiểu biết của bà về thực tại được khai mở, bà sẽ thấy rằng sức mạnh tinh thần có thể có ảnh hưởng trực tiếp đến những đối tượng vật chất xung quanh. Khi đó những vật thể cộng hưởng ở tần số tinh thần trùng khớp với bà, thì bà có quyền kiểm soát tuyệt đối vật thể đó. Thế giới của bà, ở thời điểm hiện tại, các tần số bị phân mảnh dẫn đến không thể có hai sự cộng hưởng giống nhau. Tuy nhiên, khi những vật chất này cộng hưởng với năng lượng tinh thần, thì chúng cũng được chuyển giao với năng lượng tinh thần. Chúng chỉ đơn giản xuất hiện và biến mất theo những mệnh lệnh tư tưởng điều khiển chúng. Loài người sẽ được tiếp cận công nghệ đó (vì sự thúc đẩy tư tưởng

https://thuviensach.vn

của con tàu) trong thời gian ngắn. Tuy nhiên, hội đồng tại thời điểm này không có cách nào cho phép oài người sử dụng công nghệ này cho đến khi phát triển lên một cấp độ có trách nhiệm hơn. Con người đã gây nguy hiểm cho sự tồn tại của cả trái đất bằng năng lượng hạt nhân. Con người biết không nên nhưng vẫn làm. Chúng tôi yêu cầu con người đừng gây nguy hiểm cho phần còn lại của vũ trụ với năng lượng hạt nhân đáng sợ này.

Tôi đọc câu hỏi tiếp theo: “Anh đang thu thập những thông tin gì về loài người trên Trái đất vậy?”

S: Con người rất đặc biệt và duy nhất theo nhiều khía cạnh. Đó là lý do tại sao chúng tôi đang cố gắng hỗ trợ họ vào lúc này. Chúng tôi cũng quan tâm đến hành tinh này, những thay đổi về môi trường xảy ra trên đó. Những sinh vật kém cao cấp hơn, đôi khi gần như là thú tính, nhưng có nhiều hy vọng cho những sinh mệnh này. Họ đang phát triển, thăng tiến nhanh chóng, với sự hỗ trợ của chúng tôi. Chúng tôi đã làm việc với người Trái đất trong một thời gian dài. Chúng tôi tác động đến thần giao cách cảm, thông qua các trạng thái mơ, để giúp con người tiến bộ về mặt khoa học và công nghệ. Để đi đến cái mà nhân loại có thể gọi là “sự trưởng thành về cảm xúc”. Cảm xúc gây ra sự tàn phá lớn cho con người, cho đến khi nhân loại học được cách làm chủ chúng, kiểm soát chúng. Con người phải học cách thúc đẩy bản thân bằng những năng lượng tích cực của mình và học cách chuyển hóa những năng lượng tiêu cực. Năng lượng tiêu cực là những cảm xúc: tức giận, ghen tị, những loại cảm xúc thường ngày của con người. Đây là sự sụp đổ của nhân loại. Những điều này ngăn cản con người tiến bộ. Những cảm xúc tích cực thúc đẩy con người thăng tiến. Nhưng phải mất một quảng thời gian dài để con người nhận ra được điều này.

D. (Tôi đọc tiếp câu hỏi) Anh có giống như chúng tôi không, anh có cảm xúc không?

https://thuviensach.vn

S: Không giống như các bạn. Có một cảm giác gần gũi giữa chúng tôi khi chúng tôi muốn. Điều mà các bạn gọi là "tái tạo". Một thực thể sẽ gắn kết với một thực thể khác vì mục đích này. Nhưng chúng tôi không bị ảnh hưởng bởi cảm xúc như các bạn. Không có cảm xúc kèm theo. Nói cách khác đúng hơn, chúng tôi tách biệt với cảm xúc, bởi vì những cảm xúc này có thể là một trở ngại cho sự tiến bộ. Chúng tôi không để cho một cảm giác ngăn cản chúng tôi thăng tiến.

Một số sinh vật không gian khác bị mê hoặc bởi những cảm xúc này, chỉ vì họ không trải nghiệm chúng theo cùng một cách. Họ tò mò, nhưng họ xem đó gần như là một trở ngại.

Họ nghĩ rằng nó có thể hữu ích. Nó phụ thuộc vào cách ta muốn sử dụng chúng, những gì mà các bạn gọi là "cảm xúc". Nếu chúng được sử dụng theo cách tích cực, chúng có thể giúp ích cho cuộc sống. Điều đó tùy thuộc vào từng cá nhân.

D: Tôi đã phân vân rằng liệu anh có hiểu được những cảm xúc mà chúng tôi cảm nhận không?

S: Chúng tôi quan sát những cảm xúc này trong những sinh vật khác. Chúng tôi hiểu được những gì chúng tôi cần biết. Nhưng chúng tôi xem nhân loại như những trường năng lượng, như một nguồn năng lượng. Có những vòng xoáy xoay tròn trong cơ thể con người dẫn truyền tất cả các dạng năng lượng khác nhau xung quanh. Nhiều sinh mệnh không nhận thức được điều này.

Có phải anh ta đang đề cập đến các luân xa trong cơ thể? Người ta cho rằng chúng xoay tròn, và chúng phải luân chuyển hoặc hoạt động hài hòa để cơ thể duy trì sự cân bằng.

S: Nhưng chúng tôi nghĩ rằng có hy vọng cho con người. Con người là một sinh mệnh đặc biệt. Nếu con người có thể sử dụng tiềm năng của mình, những món quà của mình, trọn vẹn hơn, con người có thể thăng tiến theo nhiều cách có lợi cho bản thân và toàn thể vũ trụ.

https://thuviensach.vn

D: Nghe rất hay. Vậy anh có phải là giống loài có tính dục không?

S: Chúng tôi ái nam ái nữ. Nói cách khác, ai trong chúng tôi cũng có thể tái tạo.

D: Tôi tò mò về điều đó. Điều đó có nghĩa là anh có thể thể thay đổi giới tính, hay anh có cả hai giới tính?

S: Về mặt ngoại cảm trong trường hợp của chúng tôi. Chúng tôi phóng chiếu tinh thần một hình ảnh về những gì sẽ phát triển. Nó không phát triển như là "ngày càng già đi."

Nhưng có một vết sưng tấy ở nơi mà chúng ta thường gọi là "dạ dày". Sinh mệnh trẻ hơn được hình thành trong một khoảng thời gian rất ngắn so với những gì một con người sẽ chịu đựng cho điều này. Và khi sinh mệnh sinh ra qua vùng dạ dày, như bà thường gọi. Nó ngay lập tức liền lại. Không cần phẫu thuật hoặc cắt rạch. Tất cả được thực hiện về mặt tinh thần. Những sinh mệnh này có kích thước nhỏ hơn một chút. Và sau đó họ có kích thước ổn định và giữ nguyên như vậy, miễn là điều kiện khí quyển được duy trì theo một cách nhất định.

D: Sau đó, anh chỉ quyết định khi nào anh muốn tái sinh. Nó không phải là một hiện tượng tự nhiên mà có?

S: Đó là một quyết định chung giữa hai sinh mệnh xem ai sẽ muốn điều đó. Chúng tôi có thể thương lượng, có thể nói như vậy. Chuyện đó không quan trọng. Nhưng chúng tôi đạt được sự ưu việt từ khi còn rất trẻ. Ngay sau khi chúng tôi có thể đi bộ, chúng tôi sẽ được tiếp cận bản đồ thiên hà và trở thành nhà du hành vũ trụ ngay lập tức. Đó là bản chất của chúng tôi. Chúng tôi rất tân tiến trong lĩnh vực đó.

D: Tôi nghĩ là tôi rất tò mò về cảm xúc của anh. Anh có bất kỳ cảm xúc nào đối với những đứa trẻ này không?

S: Không giống như cảm xúc của con người.

https://thuviensach.vn

D: Anh có nuôi dưỡng chúng không?

S: Có sự nuôi dưỡng, một mong muốn dạy dỗ, nhưng đó không phải là tình cảm. Đó chỉ là bản năng của chúng tôi. Bản năng dạy dỗ. Để dạy trẻ trưởng thành. Và những đứa trẻ của chúng tôi sẽ tự động học những gì chúng cần. Nó ăn sâu vào cấu tạo của chúng, và của tôi. Đó chỉ là những gì bà cần biết, và sự tiến triển tự nó hiển diện. Rất dễ dàng.

Có một bản năng để dạy dỗ, để ưu việt. Không có bản năng kiểu nuôi dưỡng. Nó không giống nhau. Mặc dù nếu một trong những bản thể của chúng tôi bị thương hoặc bị tổn hại ở mức nào đó, cũng sẽ có một loại cảm giác được truyền đi. Nó không thực sự là một nỗi buồn, như bà sẽ cảm nhận, nhưng có một sự rung động được gửi đi. Có một khao khát được hoàn thành một lần nữa, nhưng nó không phải là nỗi buồn như bà biết tới. Và một cái gì đó, nếu có thể, sẽ được thực hiện để giúp sửa chữa bản thể đó, nếu điều đó xảy ra.

D: Tôi đang cố gắng hiểu anh giống và khác với chúng tôi ở điểm nào. Anh không bao giờ có cảm xúc tiêu cực chẳng hạn như tức giận ư? (Không)

Tôi nhận được một câu hỏi khác: “Hiện tại, những bản thể nào thường hay ghé thăm trái đất nhất? Một sinh vật ngoài trái đất?”

S: Phân nhóm” hình người” của … tôi không thể tìm thấy một từ tương đương thể phiên dịch, tuy nhiên, có những phân nhóm thuộc loại hình người nói chung. Có rất nhiều sinh mệnh giống hệt với cơ thể con người. Việc gieo mầm sự sống đã được thực hiện trên hành tinh của bà thuộc về bản chất này. Và có những nhóm có họ hàng xa, nhưng rất khác so với loài người. Kiểu thăm viếng của ho hàng xa, là kiểu ghé thăm phổ biến hơn ả. Những người máy, như bà có thể gọi, chỉ đơn giản là những người tình nguyện cho nhiệm vụ này. Họ tự tách mình ra khỏi khu vực mà họ đã được lập trình, để tình nguyện phục vụ cho “thành tựu” này. Tôi ngần ngại sử dụng từ “thử nghiệm”, vì kết quả đã được dự đoán và biết trước. Tuy nhiên, không thể nói “sứ mệnh”, đối với phần lớn công việc … Tôi thấy tôi phải

https://thuviensach.vn

ngừng dòng diễn ngôn này. Tôi đang được thông báo rằng có sự phát sinh hiểu lầm về định hướng. Thông tin đưa ra đã bị hiểu sai là hung hăng và không có tính chất giúp đỡ. Chúng tôi không muốn bị hiểu lầm rằng chúng tôi đến đây với tư cách là những kẻ chinh phục, chứ không phải với tư cách là những người bạn.

D: Anh đã đề cập rằng kết quả đã được biết trước. Anh có thể cho chúng tôi biết dụng ý này là như thế nào không?

S: Kết quả cuối cùng, không phải kết quả cá nhân, mà ai cũng phải tạo ra theo cách của riêng mình.

D: Kết quả cuối cùng là gì?

S: Việc nâng cấp nhân loại lên trình độ nhận thức vũ trụ. Là anh em của những người ngoài hành tinh, và không phải phục tùng hay cấp dưới.

D: Những người máy anh nhắc tới chúng trông như thế nào?

S: Những thực thể mà bà đã mô tả là có màu xám với vóc dáng nhỏ bé điển hình. Điều đương nhiên chúng có đôi mắt là điểm nổi bật nhất, đơn giản vì mắt là cơ quan thụ cảm giao tiếp.

D: Mắt của chúng có chức năng giống như mắt người không?

S: Giống theo một nghĩa nào đó. Họ thấy, tuy nhiên, họ thu thập nhiều hơn những gì bà gọi là quang phổ ánh sáng có thể nhìn thấy của mình. Cũng bao gồm phổ hồng ngoại và phổ cực tím.

D: Đôi mắt của họ có đồng tử và chức năng giống như mắt của chúng tôi không?

S: Một bên là tập trung và một bên là thu nhận ánh sáng. Theo nghĩa đó, chúng khác nhau. Chúng thu nhận ánh sáng, nhưng phương pháp thu nhận của họ phần nào dựa trên một nguyên tắc khác có liên quan ở đây.

https://thuviensach.vn

D: Họ có mí mắt không?

S: Không phải để che chở mắt. Không phải như bà nghĩ.

D: Chúng có hệ hô hấp tương tự như chúng tôi không?

S: Chúng giống nhau chỉ ở chỗ chúng được sử dụng để phân tích, không phải để tiêu hóa hoặc luân chuyển không khí.

D: Chúng có cần cung cấp thức ăn cho cơ thể không?

S: Năng lượng tinh thần là đủ. Chúng không cần thực phẩm để duy trì cơ thể. Chúng là những dạng sống năng lượng có thể duy trì bằng năng lượng thuần túy.

D: Vậy thì đây là những dạng sống vĩnh cửu à?

S: Không phải như vậy, vì cơ thể sẽ bị phân hủy sau khi hết hạn.

D: Vậy họ khác với con người, họ không tiêu thụ bất cứ thứ gì hết à?

S: Không phải theo nghĩa vật lý thô thiển đó.

D: Thẩm thấu là gì? Anh đã nói họ là những sinh vật năng lượng. Liệu họ có đồng hóa bằng thẩm thấu không?

S: Có sự đồng hóa. Phân tích các hợp chất, và có thể điều chỉnh các dị thường nhất định có thể xuất hiện. Tuy nhiên, để nuôi dưỡng, chúng hấp thu năng lượng từ các nguồn năng lượng nhiều hơn là từ các chức năng tiêu hóa hoặc hô hấp.

D: Có phải ý anh là giống như các nguyên tố hiện diện trong bầu khí quyển? Hoặc họ sẽ sống bằng loại năng lượng nào?

S: Sự nuôi dưỡng bằng năng lượng tinh thần.

D: Chúng có phát triển về cảm xúc không?

https://thuviensach.vn

S: Không hề có cảm xúc. Chúng được gọi là người máy và chúng vô cảm, chưa phản ứng nhạy bén với năng lượng tinh thần.

D: Ý tôi là, liệu họ có bị tác động cảm xúc bởi người khác không?

S: Tuy nhiên, họ sẽ bị ảnh hưởng, nhưng không lâu.

D: Những bản thể này có phải chịu bất kỳ đau khổ nào mà giới hạn thời gian sống của chúng không?

S: Không có gì mà chúng tôi có thể can thiệp. Tuy nhiên, có những người trong bối cảnh thích hợp có thể khiến chúng suy yếu.

Các câu hỏi được giao cho tôi theo nhóm, và tôi đang cố gắng sắp xếp chúng trong căn phòng thiếu ánh sáng.

D: Những bản thể này được hình thành như thế nào? Chúng được nhân bản, được sản xuất hay là sao?

S: Có một quy trình ở phần trung tâm của … sử dụng phép loại suy, nó tương tự như quận hoặc có thể là tiểu bang trong hệ thống chính trị của loài người. Một quy trình được chỉ định cho hành tinh đó, nơi chứa những bản thể năng lượng nắm quyền thống trị. Quá trình này là sự kết hợp của các năng lượng, cả về thể chất và tinh thần trong tự nhiên, để cấu tạo thể chất được tạo ra có khả năng đáp ứng về mặt tinh thần. Không có nghĩa là bản sắc tinh thần, tuy nhiên là sự đáp ứng về mặt tinh thần cho phép sự sáng tạo vật chất phản ứng với kích thích tinh thần. Những người máy đó đáp ứng với năng lượng tinh thần của bạn, nhưng vẫn nhận lệnh hoặc phụ thuộc vào những người đang chỉ đạo những phần việc cụ thể, những người đang lợi dụng chúng. Chúng là những người hầu.

D: Chúng được nhân bản, hoặc sản xuất theo một cách nào đó? Được tạo ra bởi ai đó à?

https://thuviensach.vn

S: Cả hai, theo nghĩa là năng lượng tinh thần được cung cấp bởi các sinh lực. Tuy nhiên, theo một nghĩa nào đó, chúng được sản xuất bằng quá trình mang tính chất lắp ráp hơn là phát triển. Tuy nhiên, có sự sống hoặc sinh lực trong các bản thể này, nhưng chúng là các yếu tố hoặc máy móc.

D: Những người máy này có giao tiếp với người Trái đất không?

S: Tôi muốn khẳng định rằng chúng có giao tiếp, nhưng không phải với cư dân Trái đất, mà với cấp trên của chúng. Con người sẽ không trực tiếp chỉ đạo hoạt động. Tuy nhiên, chúng có phản ứng với cảm xúc của con người, nhưng không đến mức chúng tương tác với trí năng.

D: Cấp trên của chúng là ai?

S: Là những người chịu trách nhiệm cho những nhiệm vụ cụ thể, trong đó có sự tương tác. Tuy nhiên, có những yếu tố của nhận thức vượt xa hơn mức tưởng tượng. Nó giống như thể các chủ nhân của vũ trụ đang ra mệnh lệnh cho những thuộc cấp, những người sau đó sẽ tham gia vào bất kỳ nhiệm vụ nào được yêu cầu và sau đó báo cáo lại. Giống như cấu trúc quân sự của con người.

D: Chúng có hiểu cảm xúc của con người không?

S: Có. Chúng có sự đồng cảm.

Một câu hỏi khác: “Những người máy này có khả năng tạo ra người máy khác không?”

S: Điều đó không chính xác. Người máy sẽ không có khả năng sinh sản. Chúng không tự duy trì trong tự nhiên. Chúng chỉ đơn giản là những sáng tạo, thông qua một quá trình liên kết, được cung cấp cho một sinh lực tương tác và đồng cảm với sinh lực mà chúng liên hệ. Tuy nhiên, chúng không sinh sản.

D: Có bất kỳ ai khác trên con tàu này ngoài những người máy không?

https://thuviensach.vn

S: Chắc chắn có. Có rất nhiều, thuộc nhiều dạng khác nhau, nhưng họ không nhất thiết phải hiện diện.

D: Họ có giống chúng tôi hơn không? Ý là phải tiêu thụ thực phẩm và…

S: Có điều đó.

D: Những sinh vật đó trông như thế nào? Những sinh vật phổ biến nhất đồng hành cùng người máy ấy?

S: Chúng cũng có hình dạng giống người, nhưng đôi khi tàng hình. Có lẽ chúng đang quan sát nhưng không thể nhìn thấy chúng. Chúng không dễ bị phát hiện bởi những người được đưa lên tàu vũ trụ.

D: Chúng thường không xuất hiện trước con người, ý anh là vậy à?

S: Đúng như vậy.

D: Nếu chúng tiêu thụ thực phẩm, đó sẽ là thứ gì?

S: Những nguyên tố và khoáng chất cần thiết cho các chức năng cơ thể của chúng được cung cấp ở dạng chất lỏng.

D: Đó không phải là thức ăn dạng đặc, như chúng tôi biết đúng không?

S: Không phải loại mà loài người sử dụng để duy trì sự sống.

D: Có bất kỳ yếu tố hoặc bất kỳ thứ gì trên Trái đất mà những sinh vật này cần không? Rằng chúng phải khai thác từ Trái đất?

S: Có những nguyên tố năng lượng, chứ không phải là các hợp chất vật lý. Các năng lượng phổ biến trên hành tinh Trái đất. Các khía cạnh tâm linh của điện và nước là ví dụ.

D: Tôi phân vân không biết chúng có cần bất cứ thứ gì giống như nước không.

https://thuviensach.vn

S: Không phải theo nghĩa là họ cần nước mà là năng lượng của nước, bản thân nước chỉ là biểu hiện của năng lượng.

D: Đây có phải là lý do chúng được nhìn thấy tại các trạm xăng không?

S: Có thể, nhưng không nhất thiết. Có thể có nhiều lý do tại sao họ sẽ ở trên các trạm xăng. Sự quan sát. Các thao tác. Thí nghiệm.

D: Có hay không một số lượng lớn cư dân Trái đất đang trải qua hình thức tiếp xúc hoặc giao tiếp với những sinh vật này không?

S: Có, có rất nhiều người đã tình nguyện làm việc này.

D: Tại sao những sinh vật này lại bắt con người lên tàu vũ trụ? Mục đích đằng sau đó là gì?

S: Bà phải hiểu rằng cư dân Trái đất không phải tình cờ bị đưa đi. Như những người khác cảm thấy, nó cũng không chính xác theo cái được gọi là Kinh thánh của con người. Có nghĩa là, Chúa Trời đã tạo ra con người theo hình ảnh của chính Ngài, điều này được hiểu theo quan điểm hơi chính thống theo tôn giáo.

Chúng tôi muốn bà hiểu rằng sự tồn tại của con người trên hành tinh này là nhờ những người hiện đang quay trở lại kiểm tra thành quả lao động của họ, như bà có thể nói.

Mọi người đang thì thầm hỏi tôi những câu hỏi. Nó làm tôi phân tâm trong giây lát. Anh ta đã nghe thấy.

S: Và câu hỏi là?

D: Anh nói rằng anh sử dụng con tàu của mình để do thám, anh cũng có thể trinh sát các hành tinh khác đúng không?

S: Các hệ hành tinh khác, trong hệ mặt trời này và trong hệ mặt trời khác.

https://thuviensach.vn

D: Anh đã bao giờ khám phá ra nhiều sự sống thông minh trong hệ mặt trời của chúng tôi, ngoài Trái đất chưa?

S: Ồ, có chứ. Có những sinh mệnh thứ nguyên. Một số sinh mệnh rung động rất nhanh. Bà không thể nhìn thấy chúng bằng mắt thường được, nhưng chúng ở đó ngay trước mắt bà. Một số trong số chúng có thể tiến hóa rất cao. Và một số trong số chúng tồn tại ngay cả trên hành tinh của bà, mà bà không nhận thức được điều này. Còn nhiều điều đang xảy ra trên một số hành tinh ở dạng sống mà bà không thể nhìn thấy. Nếu bà ở trong một chiều không gian tương tự, bà sẽ thấy được chúng. Giống như cô ấy đang nói với tôi, đã có một cuộc thảo luận tối nay về khả năng tồn tại sự sống trên hành tinh, mà bà gọi là "Sao Hỏa".

D: Có sự sống ở đó không?

S: Có, có nhiều dạng sống. Có dạng sống thông minh ở đó.

Các dạng sống tiến bộ là những sinh vật ánh sáng. Chúng có các mức độ phản xạ ánh sáng khác nhau. Chúng đến như những tia sáng lóe lên. Đó là lý do tại sao họ không phải lúc nào cũng có thể hiện diện đối với con người. Khi họ muốn biểu hiện dưới hình thức nhiều ánh sáng hơn, họ có thể làm điều đó. Nếu họ không muốn bị nhìn thấy, điều đó cũng có thể xảy ra.

D: Vậy thì chúng không có cơ thể như chúng tôi à?

S: Không, nhưng có một dạng động vật kém cao cấp hơn chúng thì có. Dạng sống động vật đó là có mục đích. Nó giúp đỡ (với - Từ -) "chất" mà hành tinh được tạo thành. Cơ thể của chúng được tạo ra để thích nghi với điều kiện môi trường ở đó mà không chết. Mặc dù vậy, chúng không phải là dạng sống tiến bộ ở đó.

D: Đây có phải là dạng sống dựa trên thành phần carbon không?

S: Đúng vậy, có một loại carbon trong "bầu khí quyển", từ mà bà thường gọi. Nó là một hỗn hợp của loại hóa chất khí quyển … các chất hóa học - Từ ngữ….

https://thuviensach.vn

D: Vâng, ngôn ngữ thật khó diễn đạt. Tôi đã được nghe nhiều lần rằng ngôn ngữ này là không đầy đủ. — Tôi có câu hỏi khác. Người ngoài Trái đất đã có bao giờ cố gắng liên lạc với những người có quyền lực trên Trái đất chưa?

S: Ồ, có chứ, nhiều lần rồi. Họ đã có những cuộc đàm phán trong nhiều năm.

D: Họ đã đàm phán với ai?

S: Với các nhà lãnh đạo chính phủ. Luôn là các chính phủ.

D: Người ngoài hành tinh đã trao đổi những thông tin gì?

S: Đôi khi chính phủ trao đổi thông tin về năng lượng, thông tin về y học, thông tin về hoạt động ngoài trái đất, thông tin về các phi hành gia đã mất tích.

D: (Ngạc nhiên) Các phi hành gia bị mất tích ư?

S: Nhiều người đã mất tích.

D: Trong thời đại của chúng tôi, trong thế kỷ XX của chúng tôi ư?

S: Kể từ năm 1960, nhiều người đã biến mất.

D: Họ đã mất tích như thế nào?

S: Họ đã được đưa vào không gian và vì lỗi cơ học của những phương tiện thô sơ, họ không thể quay trở lại Trái đất. Một số chết trong tàu vũ trụ. Những người khác trôi nổi vô vọng cho đến khi họ được các tàu khác cứu và đưa đến những nơi khác nhau để nghiên cứu. Đôi khi những người này được phép quay trở lại Trái đất thông qua các cuộc đàm phán.

D: Họ còn sống vào thời điểm đó không? (Có) Nhưng chúng tôi, công chúng, tin rằng chúng tôi đã biết mọi thứ về các chuyến bay.

https://thuviensach.vn

S: Không. Đã có những chuyến bay rất bí mật, ở cả Hoa Kỳ và Nga. Các nước khác cũng đã thử nghiệm: Nhật Bản, Trung Quốc, Anh, Canada. Tất cả các quốc gia được gọi là "tiên tiến" đều đã gửi tàu đi.

D: Chúng tôi nghĩ rằng đó chỉ là các quốc gia lớn, như Hoa Kỳ và Nga. Ý anh là những quốc gia khác đó cũng có chương trình vũ trụ và nơi họ có thể phóng các con tàu vũ trụ từ đó?

S: Họ đã thử nghiệm cùng lúc hoặc khác thời điểm. Nhiều quốc gia đã ngừng sản xuất vì thua lỗ và sợ phải chịu tác động của dư luận.

D: Vì vậy, họ có các trạm không gian ở các quốc gia khác nhau?

S: Đúng, trong quân đội của họ.

D: Nhưng nếu một số người trong số họ mất tích, tôi sẽ nghĩ rằng chúng tôi sẽ biết chuyện đó.

S: Không, vì nỗi sợ bị buộc phải dừng lại. Và nhiều khi họ không biết những người này ở đâu. Họ không biết những người mất tích còn sống hay không.

D: Những người mất tích quay về không kể lại câu chuyện của họ cho công chúng ư?

S: Không, vì họ không nhớ.

D: Họ không nhớ về chuyến bay và người ngoài hành tinh đã đưa họ trở lại sao?

S: Không. Tất cả đã thống nhất rằng, nếu họ được trả lại, tất cả kiến thức sẽ được giữ an toàn bằng cách phá vỡ ngân hàng bộ nhớ của họ.

D: Chuyện này có phải được thực hiện bởi người ngoài hành tinh không?

https://thuviensach.vn

S: Đúng. Có cảm giác rằng con người trên hành tinh Trái đất chưa tiến hóa đủ cao để biết những hành tinh này ở đâu và công nghệ để tới đó. Chúng tôi không muốn những chuyến thăm viếng vào thời điểm này.

D: Nhưng anh nói rằng các quan chức chính phủ biết về điều này. Một phần của cuộc thương lượng là để biết điều gì đã xảy ra với các phi hành gia ư?

S: Đúng. Họ được thông báo rằng chúng tôi giữ người mất tích, và chúng tôi có thể trả lại hoặc không. Đó là những gì họ hiểu.

D: Và người ngoài hành tinh vẫn theo dõi các chuyến du hành vũ trụ của chúng tôi?

S: Chắc chắn rồi.

D: Anh bảo rằng những cuộc đàm phán và thương lượng đang diễn ra kể cả ngay lúc này à?

S: Chắc chắn rồi.

D: Đổi lại, người ngoài hành tinh có mong muốn gì không?

S: Chúng tôi có quyền tiếp cận các vật liệu tự nhiên mà chúng tôi cần, phổ biến ở đây, nhưng không dễ dàng tìm thấy trên các hành tinh khác. Và … đôi khi chúng tôi đưa người tới để học hỏi.

D: Làm thế nào để các anh có thể bắt người đi được?

S: Trong các cuộc đàm phán với các chính phủ. Họ cho phép chúng tôi.

D: Họ có chỉ định người cho các anh đưa đi không? (Đúng rồi) Tại sao họ có quyết định về điều đó? Các anh không thể dẫn theo bất cứ ai các anh muốn?

S: Ồ, đúng, nhưng chúng tôi có thể đồng ý lấy người mà họ chọn.

https://thuviensach.vn

D: Làm sao họ quyết định được ai là người phù hợp.

S: Ban đầu, chúng tôi không hài lòng, và chúng tôi quyết định rằng chúng tôi đã có đủ những người không mong muốn.

D: Như nào được coi là không mong muốn?

S: Quân nhân không đạt được những gì mong đợi, hoặc loại người có vấn đề về kỷ luật. Điều này cũng gây ra cho chúng tôi một số lo ngại, vì vậy chúng tôi không tiếp nhận những cá nhân này nữa. Bây giờ những người đi cùng chúng tôi tình nguyện phục vụ trong một khoảng thời gian có hạn. Thời gian được thỏa thuận trước khi chúng tôi đưa họ đi.

D: Ý của anh là những người "không mong muốn" đã tạo ra các vấn đề vê kỷ luật à?

S: Vâng. Họ rất khó chịu.

D: Chà, những tình nguyện viên hiện tại, họ đều là quân nhân phải không?

S: Không. Một số đến từ lĩnh vực y tế, một số đến từ cộng đồng những nhà khoa học, những người cũng muốn học hỏi và thử nghiệm. Tuy nhiên, họ toàn tâm toàn ý tình nguyện dù biết rằng khi họ trở về, tất cả kiến thức phải ở lại với chúng tôi.

D: Sau đó khi họ trở về họ không nhớ gì cả ư? (Không) Họ có thể giải thích khoảng thời gian mà họ đã biến mất không?

S: Thông thường, người ta nói rằng họ đang đi nghỉ phép.

D: Họ không bận tâm khi họ không thể giải thích được chuyện đó, trong tâm trí của chính họ, khi họ trở lại à?

S: Đôi khi có. Tuy nhiên, họ đang tin tưởng vào thực tế rằng trong vòng hai mươi năm sau họ sẽ nhớ được.

https://thuviensach.vn

D: Giống như chuyện giải phóng thời gian? (Đúng rồi) Chà, những người "không mong muốn" đã được đưa đi, họ cũng được đưa trở lại à?

S: Một số được, một số thì không.

D: Tôi đang băn khoăn về gia đình của những người được đưa đi. Người thân đột ngột biến mất, làm thế nào họ có thể chịu đựng được chuyện đó?

S: Hầu hết không có gia đình, hoặc đã bị ruồng bỏ.

D: Đó là lý do tại sao họ được chọn? (Đúng rồi) Nhưng những người tình nguyện thì sao. Họ tình nguyện được đưa đi.

S: Đúng vậy.

D: Tôi nghĩ chuyện đó rất quan trọng. Nhưng đây vẫn là sự hợp tác với chính phủ phải không? (Đúng rồi) Đã có nhiều cuộc thảo luận về các căn cứ ngầm, đặc biệt là ở Hoa Kỳ. Anh có biết gì về điều đó không?

S: Có rất nhiều căn cứ, cả dưới lòng đất và trên mặt đất, mà bà không hề biết.

D: Tôi đã nghe kể rằng tại một số căn cứ đó, người ngoài hành tinh làm việc với chính phủ.

S: Đúng như vậy. Chúng tôi đang cố gắng kết nối các mạng lưới của mình và chia sẻ kiến thức của chúng tôi, miễn là vì mục đích đúng đắn. Cho đến thời điểm này, mọi chuyện đã được giữ bí mật, bởi vì chính phủ cảm thấy rằng dân chúng khó có thể chấp nhận thực tế của mạng lưới như vậy. Trong vòng hai, có thể ba thập kỷ tới, tất cả những chuyện này sẽ trở thành kiến thức phổ biến.

D: Anh có thể cho tôi biết họ cùng nhau làm việc gì ở những căn cứ này?

S: Du hành vũ trụ, hệ thống năng lượng, công nghệ y học. Bảo quản và chế biến thực phẩm, sản xuất thực phẩm bổ sung.

https://thuviensach.vn

D: Đó là những chuyện tốt đẹp. Anh có thể nghĩ rằng họ sẽ không bận tâm đến việc công chúng biết về họ. Những nhà y họ và khoa học này hiện đang tự nguyện được cung cấp thông tin, hay họ đang cung cấp thông tin cho người ngoài hành tinh?

S: Cả hai.

D: Cả hai ư. Cũng có tin đồn rằng một số cơ sở thí nghiệm ngầm dưới lòng đất đang thí nghiệm gen di truyền.

S: Đúng, thực hiện bởi cộng đồng y khoa, và cả những sinh vật khác. Điều này luôn được các dạng sống khác quan tâm.

D: Có phải chính phủ đang thực hiện những thí nghiệm này không? Đó là ý tưởng của ai?

S: Ban đầu chuyện này khởi xướng từ người ngoài hành tinh. Người ngoài hành tinh luôn quan tâm đến lĩnh vực này, bởi vì họ đã gắn bó với nó này quá lâu. Loài người chỉ quan tâm đến sự phát triển của một siêu nhân. Điều này không phải lúc nào cũng phù hợp với mục tiêu của người ngoài hành tinh.

D: Đó là lý do tại sao chính phủ đồng ý với những thí nghiệm này à? Họ đang cố gắng tạo ra một chủng tộc siêu nhân?

S: Không hoàn toàn. Đó chỉ là một khía cạnh.

D: Chà, mục đích của việc chính phủ chúng tôi tham gia vào các thí nghiệm di truyền là gì?

S: Một số hy vọng sẽ tìm ra câu trả lời cho các vấn đề di truyền. Tại sao chúng xảy ra, làm thế nào để ngăn chặn chúng. Và một khi chúng xảy ra, có thể can thiệp được không.

https://thuviensach.vn

D: Đó là một ý hay. Về sự tạo ra một chủng tộc siêu nhân thì sao? Nó đang tiến triển ư?

S: Nhiều người muốn nó tiếp tục. Tuy nhiên, nó không hoạt động tốt lắm, vì sợ nhiều rắc rối trên Trái đất này, rằng nó sẽ vượt khỏi tầm tay. Trọng tâm của họ lúc này chủ yếu là về những điểm yếu di truyền, và cách loại bỏ chúng.

D: Đó là mối bận tâm chủ yếu của người ngoài hành tinh à?

S: Không. Họ muốn tạo ra những cảnh giới cao hơn của các sinh mệnh, có khả năng đạt được nhiều thành tựu khác nhau.

D: Dường như siêu nhân sẽ không có cảm xúc, tôi nghĩ vậy có đúng không?

S: Cảm xúc là một đặc trưng chủ yếu của loài người, không liên quan đến các hành tinh khác. Đây là một lĩnh vực nghiên cứu của chúng tôi.

D: Vậy thì những người ngoài hành tinh chủ yếu quan tâm đến việc phát triển một chủng loại loài người mới? Anh đã nhắc đến một loài cao cấp hơn các loài khác, không nhất thiết là một chủng tộc siêu nhân.

S: Đúng vậy.

D: Đã có những lời bàn tán về các căn cứ ngầm, rằng họ đã tạo ra những con quái vật: những con lai đáng sợ hoặc lệch lạc. Anh có biết gì về điều đó không?

S: Đôi khi có một số chuyện xảy ra, kinh khủng,(khi sử dụng thuật ngữ của bà) đối với loài này nhưng là vẻ đẹp đối với loài khác. Khi người ta bắt đầu kết hợp các loài trong các thí nghiệm di truyền, kết quả sẽ luôn nhận được các biến thể.

D: Chuyện này thật kinh khủng đối với chúng tôi. Nhưng liệu những biến thể này có linh hồn, có tinh thần như chúng tôi không?

https://thuviensach.vn

S: Một số thì có, một số thì không. Điều đó phụ thuộc vào việc chúng từ đâu đến. Nếu chúng là người đột biến gen, có bản chất là người máy, thì chúng không có linh hồn. Chúng được tạo ra một cách nghiêm ngặt về mặt di truyền. Mặt khác, nếu nguồn gốc của chúng được sinh ra từ bản chất tinh thần, thì kết quả chúng sẽ có tinh thần.

D: Còn trí tuệ thì sao? Đây là lực lượng phục tùng, hay chúng thông minh như con người?

S: Tôi nhắc lại một lần nữa, có rất nhiều loài đang được thử nghiệm. Một số có bản chất là robot, không có trí tuệ. Và một số có trí tuệ cao.

D: Điều gì cuối cùng sẽ xảy ra với những sinh vật này hoặc những loài khác nhau đang được tạo ra?

S: Một số đã được đưa đến các hành tinh khác. Những người cởi mở hơn với bản chất của những chuyện này.

D: Liệu có ai trong số chúng từng được tồn tại trên Trái đất không? (Không) Vậy chính phủ biết những mục đích của các cuộc thí nghiệm? (Đúng rồi) Vì vậy, các bác sĩ và nhà khoa học của chính phủ cũng hợp tác vì chuyện này?

S: Một số. Không phải tất cả. Một số ít được chọn.

D: Và đây là một trong những thỏa thuận mà người ngoài hành tinh thương lượng. Để cho phép chính phủ có được kiến thức về những thí nghiệm này, và đổi lại người ngoài hành tinh được phép lấy đi các vật liệu trong tự nhiên ở Trái đất mà họ cần.

S: Đúng vậy.

D: Thật ngạc nhiên khi chính phủ có thể giữ bí mật này với công chúng.

https://thuviensach.vn

S: Nó được che giấu rất kỹ, và trong quá khứ người ta đã hiểu rằng chỉ có rất ít người biết về những cuộc đàm phán này.

D: Còn vị tổng thống của đất nước chúng tôi, Hợp chủng quốc Hoa Kỳ thì sao? Liệu ông ấy có biết về những điều này không?

S: Một số thì có, một số thì không. Nó phụ thuộc vào nhân cách của họ.

D: Tôi băn khoăn làm thế nào họ có thể che giấu những căn cứ này, với quân nhân, mà Tổng thống không hay biết các căn cứ và mục đích của chúng.

S: Đôi khi Tổng thống là người cuối cùng biết chuyện.

D: Vậy thì các căn cứ được bảo vệ, và quân đội và tiền bạc đến từ ngân sách khác hoặc đại loại như vậy.

S: Đúng rồi.

D: Tôi cho rằng chúng được bảo vệ nghiêm ngặt. Điều đó có đúng không?

S: Gần như vậy. Chúng không được bảo vệ như cách bà nghĩ. Không có súng hoặc tên lửa. Chúng được bảo vệ theo những cách khác.

D: Chà, chúng tôi đã nghe nói về con tàu ở Nevada có nhiều lính canh vũ trang, quân nhân, và không ai được phép đến gần. Đó có phải là một trong những nơi này không? (Tôi đang nghĩ về Khu vực tai tiếng 51).

S: Không, đó là một cái gì đó khác. Đó hoàn toàn là một hoạt động quân sự.

D: Người ngoài hành tinh không tham gia vào việc đó? (Không) Có vẻ như việc có quân nhân sẽ thu hút sự chú ý. Đó có phải là ý của anh không?

S: Có, nhưng chúng tôi không tham gia vào các dự án quân sự.

https://thuviensach.vn

D: Theo chúng tôi được biết, có các vũ khí quân sự, như máy bay ném bom tàng hình đến từ công nghệ ngoài hành tinh. Nó đã được trao cho chúng tôi. Có đúng như vậy không?

S: Một phần. Công nghệ con tàu chủ yếu được cung cấp cho việc du hành. Nó không được sử dụng cho một vũ khí quân sự.

D: Tôi hiểu rồi. Anh có thể thấy cuộc thử nghiệm quân sự ở căn cứ ở Nevada đã khiến nó được bảo vệ nghiêm ngặt như thế nào không?

S: Thử nghiệm quân sự là để nâng cao tốc độ di chuyển của vận tải quân sự. Ngoài ra, vũ khí và khả năng che chắn của nó trước sự tấn công của kẻ thù.

D: Kẻ thù?

S: Quân đội của kẻ thù.

D: Tuy nhiên, tại thời điểm này, chúng tôi đang nghĩ rằng chúng tôi không có kẻ thù để chống lại. Tại sao lại phải tiếp tục thử nghiệm quân sự?

S: Luôn có những kẻ nắm quyền kiểm soát muốn có quyền lực đối với con người và các chủng tộc khác. Và vì mục đích này, họ đã dành hết tâm huyết cho việc phát triển các cơ chế giúp điều này trở nên khả thi.

D: Tổng thống hiện tại có biết về căn cứ quân sự này ở Nevada không? (George Bush năm 1987).

S: Có, ông ấy biết.

D: Vậy thì, nếu nó liên quan đến phòng thủ quân sự, hẳn ông ấy sẽ biết về sự tồn tại của nó.

S: Đúng vậy.

https://thuviensach.vn

Đến năm 1998, khi cuốn sách này được biên soạn. Khu vực 51 lặng lẽ và lén lút đóng cửa. Có phải vì tất cả sự chú ý không mong muốn của công chúng và giới truyền thông?

D: Có vẻ như có nhiều điều đang diễn ra mà người bình thường không hay biết. Có ổn không khi tôi tiết lộ với mọi người những gì anh đã nói với chúng tôi ngày hôm nay?

S: Sẽ ổn thôi, vì trong vòng ba thập kỷ tới, đó sẽ là kiến thức phổ thông. Người ta hy vọng rằng một liên minh có thể được hình thành với những người trên hành tinh này, vì vậy chúng tôi có thể đến và đi như những người bạn. - Vật dẫn của tôi muốn kết thúc cuộc nói chuyện này rồi. Tôi đang cảm thấy một số người có câu hỏi. Nhưng nó phải được rút ngắn và hãy hỏi nhanh lên. Cô ấy đang mệt mỏi.

D: Được rồi. Chúng tôi không muốn làm bất cứ điều gì khiến cô ấy khó chịu. - Có người muốn biết, rằng có nơi nào khác ngoài Trái đất có dạng sống giống như con người không?

S: Tôi đã mô tả chúng cho bà trong phiên thôi miên trước đây. Các dạng sống chất lỏng. Chất lỏng trôi nổi. Giống như một con tắc kè hoa. Có thể có nhiều hình dạng. Bản thể tiến bộ. Có thể hòa nhập với nhiều nền văn minh liên hành tinh bằng cách biến đổi và xuất hiện như những sinh vật hiện diện ở đó. Có thể có dạng người Trái đất, có thể có dạng người ngoài hành tinh, có thể có nhiều dạng. Đó là dạng gần giống người nhất mà tôi nghĩ bà sẽ gặp trên hành tinh này.

D: Còn các hành tinh khác thì sao? Có loại người nào khác trên hành tinh khác mà anh đã tìm thấy không?

S: Có một hành tinh khác. Họ có hình dạng tương tự con người, nhưng không hoàn toàn tiến bộ, vì môi trường ở đó. Sẽ mất nhiều thời gian hơn để họ phát triển. Những nét giống con người, nhưng bản chất của họ khác với những sinh mệnh ở đây.

https://thuviensach.vn

D: Chỉ còn có một vài câu hỏi nữa thôi. Có bất kỳ sinh vật nào và/hoặc có con tàu nào đến từ Trái đất hoặc du hành xuyên qua hay là du hành bên trong Trái đất không?

S: Có chuyện đó. Có khu vực chìm một phần dưới bờ biển vịnh Mexico, tức là tại thời điểm này, là nơi sinh sống của những hậu duệ của người Atlanta. Ngoài ra còn có khu vực bên dưới vòng tròn Nam Cực, là nơi sinh sống của những người có bản chất xuyên không.

D: Có phải hành tinh mà nhà khoa học của chúng tôi cho rằng nó ở bên trong không?

S: Nó là một lõi rắn với một lớp phủ nổi. Tuy nhiên, không phải là một lớp phủ rắn nối tiếp.

D: Trái đất có rỗng không?

S: Điều đó không chính xác.

D: Các khu vực rộng lớn bên trong Trái đất có rỗng không, có phù hợp để duy trì một nền văn minh rộng lớn không?

S: Có. Mặc dù không lớn về tổng thể tích Trái đất nhưng rộng lớn về mặt không gian so với khoảng cách mà bà thường gọi. Đủ lớn để duy trì một nền văn minh.

D: Trong những khu vực mà anh đã đề cập ư?

S: Vâng. Có những khu vực khác nữa. Tuy nhiên, chúng đóng vai trò nổi trội hơn vào lúc này đối với sự biến động của Trái đất.

S: Vâng. Có những khu vực khác nữa. Tuy nhiên, chúng đóng vai trò nổi trội hơn vào lúc này đối với sự biến động của Trái đất.

D: Anh đã nói rằng cô ấy đang tỏ ra mệt mỏi à?

https://thuviensach.vn

S: Đúng. Tôi có thể hỗ trợ khi có lời thỉnh cầu. Tôi đến để truyền đạt dữ liệu giúp nhân loại tiến bộ. Để giải quyết những câu hỏi chưa được giải đáp của nhân loại. Điều này sẽ không bị ép buộc bởi bất kỳ ai. Nếu bà muốn biết thêm thông tin, có thể liên lạc với tôi. Tôi sẽ giúp đỡ và truyền đạt thông tin. Về mặt thần giao cách cảm, nếu cần, để giúp nhân loại tiến bộ.

D: Vâng. Tôi rất biết ơn vì điều đó. Và tôi sẽ chuyển những thông tin có được cho người khác, và sẽ chỉ được thực hiện vì những lý do tốt đẹp, tích cực.

Khi Suzanne trở về trạng thái bình thường, cô ấy cảm thấy khó chịu vùng bụng. Cô ấy nói cô ấy không hẳn là cảm thấy buồn nôn, nhưng như thể có rất nhiều năng lượng đang cuộn trào bên trong cơ thể. Có một người đảm nhiệm việc chăm lo cho cô ấy. Vào những phiên thôi miên khác, khi Suzanne ra khỏi trạng thái thôi miên, cô ấy luôn cảm thấy rất vui và thậm chí có lúc bật cười. Vì đây là lần đầu tiên điều này xảy ra, cho nên tôi nghĩ rằng nó có thể liên quan đến sự lo lắng mà cô ấy cảm thấy trước khi chúng tôi bắt đầu thôi miên. Có rất nhiều người trong căn phòng và cô ấy có thể đã tiếp nhận năng lượng của họ khi cô ấy ở trong trạng thái dễ bị ảnh hưởng. Thêm nữa, chúng tôi đã sử dụng năng lượng của người ngoài hành tinh này hai lần trong một tuần. Có lẽ như vậy là hơi vội vàng. Có thể mất nhiều thời gian hơn để cô ấy quen với việc truyền tải loại năng lượng đó. Tôi thực sự nghĩ rằng việc này là do nhiều yếu tố hợp thành.

Vì Suzanne đã ở trong trạng thái thôi miên sâu nên cô không nhận thức được những chuyện khác đang diễn ra xung quanh. Nguyên nhân là do một số điều tra viên từ chối thực hiện phiên điều tra này một cách nghiêm túc. Do đó họ đã nhạo báng bằng những nhận xét có tính chất khinh thường (không được đưa vào đây), tôi quyết định không cho phép họ hỏi như vậy nữa. Tôi đã nghĩ rằng đây sẽ là một phương pháp để thu nhận được thông tin phục vụ cho việc học tập và nghiên cứu, nhưng tôi sớm nhận ra rằng các điều tra viên năm 1987 vẫn chưa sẵn sàng cho việc này. Một số người trong số họ vẫn chưa tiếp cận đối tượng từ góc độ siêu hình. Tôi nhận ra rằng trừ khi điều tra viên hiểu được siêu hình, họ sẽ không bao giờ hiểu

https://thuviensach.vn

được bản chất phức tạp của UFO và người ngoài Trái đất. Tất cả đều có liên quan với nhau và không thể tách rời, mặc dù những lý thuyết nền tảng vẫn còn ảnh hưởng. Tôi cho rằng tất cả điều tra viên đều có điểm chung trong cách nhìn nhận về lĩnh vực này. Tất cả chúng ta đều nắm giữ các mảnh ghép của câu đố. Chúng ta không thể cho rằng một mảnh nhỏ của chúng ta là lời giải cho toàn bộ câu đố. Có quá nhiều bí ẩn và lầm lạc, do đó chúng ta phải học cách làm việc cùng nhau.

Hầu hết mọi người đã rời đi, nhưng một vài người trong số chúng tôi vẫn ở lại và nói chuyện cho đến sau một giờ sáng. Suzanne đi tắm trong khoảng thời gian đó và sau đó gọi tôi vào để xem chân của cô ấy. Khi bước ra khỏi phòng tắm, cô nhận thấy có những vết sưng tấy lớn màu đỏ ở chân. Sự đổi màu chỉ ở bàn chân và không kéo dài qua mắt cá chân của cô. Nó đã bắt đầu mờ dần, trở lại màu da bình thường của cô ấy. Không ai thực sự biết lời giải thích cho chuyện đó, trừ khi nó liên quan đến năng lượng của người ngoài hành tinh. Nó cũng có thể liên quan đến sự lo lắng mà cô ấy cảm thấy trước khi bắt đầu phiên thôi miên.

Vào thời điểm đó tôi không ngờ rằng trong những năm sau đó tôi sẽ gặp những trường hợp khác mà cơ thể bị tác động bởi một số loại năng lượng tương tự. Tôi sớm nhận ra rằng cơ thể con người có khả năng làm nhiều việc khi đang ở trong trạng thái thôi miên sâu nhất mà bình thường không làm được. Nguyên lý quan trọng nhất cần nhớ khi thực hiện loại công việc này là, “Không làm tổn hại!” Nhưng ta phải thường xuyên chuẩn bị cho những điều bất ngờ. Tôi không có bất kỳ phiên thôi miên nào nữa với Suzanne. Điều này thật thú vị đối với cô, nhưng cô coi nó như một sự tò mò kỳ lạ và không muốn sự dẫn nhập của người ngoài hành tinh. Cô ấy đang theo học trường kinh doanh và quan tâm hơn đến việc tìm kiếm một công việc. Tôi luôn tôn trọng mong muốn của đối tượng của mình, vì vậy tôi không theo đuổi chuyện đó thêm nữa với cô ấy. Tôi không phải lo lắng, bởi vì bây giờ sự tiếp xúc trực tiếp đã được thiết lập với người ngoài hành tinh nên nó vẫn tiếp tục. Họ đã tìm thấy một người sẵn sàng lắng nghe, và cuộc trò chuyện với

https://thuviensach.vn

người ngoài hành tinh sẽ tiếp tục thông qua các phương tiện khác. Tôi đã mở ra cánh cửa cho một cuộc phiêu lưu tiếp theo.

Tôi nghĩ điều đáng chú ý là tất cả các trường hợp được báo cáo trong phần đầu tiên này (và các trường hợp tôi không kể đến) đều có những điểm đặc trưng dễ nhận biết. Các đặc điểm này được lặp lại trên toàn thế giới. Những thông tin được cung cấp không thể là sản phẩm của trí tưởng tượng, đặc biệt là vì trong nhiều trường hợp, các đối tượng không quen thuộc với các tài liệu về UFO. Vào những năm 1980, khi hầu hết những điều này được điều tra, không có nhiều sách được xuất bản về chủ đề này. Và ngay cả những tạp chí cũng không tập trung vào những khía cạnh mà tôi đã khám phá. Chẳng hạn như: các sinh vật giống nhau được bắt gặp thường xuyên nhất, các con tàu vũ trụ được mô tả tương tự nhau, những hành động có hệ thống do người ngoài hành tinh thực hiện, những động cơ và câu chuyện lặp đi lặp lại về việc gieo mầm của hành tinh. Những điểm tương đồng này làm cho các câu chuyện có giá trị, bởi vì không thể có sự hợp tác giữa các đối tượng. Ngoài ra, trong khi các nhà điều tra và các nhà xuất bản khác tuyên bố chương trình nghị sự của người ngoài hành tinh là tiêu cực và xấu xa, trong khi trong các trường hợp thôi miên, tôi thấy người ngoài hành tinh là những sinh vật nhân từ. Ngay cả khoa học cũng công nhận rằng khi một thí nghiệm được tiến hành nhiều lần và có kết quả giống nhau, thì đây là bằng chứng đáng tin cậy mà và có giá trị. Quan trọng nhất, những đối tượng thôi miên trong cuốn sách này không mong muốn sự công khai hay tai tiếng. Ngược lại, họ tìm cách ẩn danh, và để tôn trọng mong muốn của họ, tôi đã đổi tên và nghề nghiệp của họ để họ có thể tiếp tục sống cuộc sống riêng tư của mình.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 8 LIÊN HỆ VỚI

Tôi quyết định biên tập toàn bộ phần điều tra này vào một phần riêng biệt vì đó là cuộc điều tra liên tục với một đối tượng, Janice S. Các trường hợp khác đã cung cấp thông tin quý giá khiến tôi đi từ điều tra những trường hợp UFO đơn giản cho đến những chủ đề khác phức tạp hơn. Công việc của tôi với Janice đã rẽ sang một hướng khác. Đó là kết quả của việc giao tiếp trực diện với chính người ngoài hành tinh. Thông tin mà họ cung cấp trong khoảng thời gian ba năm đã giúp tôi ngày càng tiến sâu hơn vào những giả thuyết và lời giải thích phức tạp mà tôi không thể hiểu được trong những ngày đầu mới tiếp cận. Tôi luôn ý thức rằng tôi sẽ không bao giờ được cung cấp thông tin nhiều hơn những gì tôi có thể hiểu vào thời điểm đó. Nếu thông tin quá cấp tiến hoặc quá khác lạ thì sẽ có xu hướng bỏ qua hoặc gạt nó sang một bên vì không thể hiểu gì cả. Nếu thông tin được bồi đắp từ từ từng ít một qua thời gian, sẽ xuất hiện một luồng suy nghĩ mới về hiện tượng này hơn. Và rồi, những gì trước đó không thể hiểu được, dần dần bắt đầu tạo ra một loại cảm giác kỳ lạ, mặc dù nó thực sự bẻ cong tâm trí và khiến chúng ta suy nghĩ theo một hướng hoàn toàn mới.

Đó là những gì đã xảy ra với công việc của tôi trong quá trình thôi miên Janice. Ban đầu, nó có cùng xu hướng với các trường hợp khác, mặc dù các thông tin được cung cấp khá mới mẻ. Nhưng sau đó, câu chuyện bắt đầu đề cập đến những lĩnh vực phức tạp đến mức tôi quyết định không đưa tất cả vào cuốn sách này. Cuốn sách này đồ sộ hơn hầu hết những cuốn sách tôi đã viết. Nhưng thật khó khăn khi phải đưa ra lựa chọn nên cắt giảm phần nào để giảm kích thước của cuốn sách. Là một nhà điều tra, tất cả các tư liệu đều có giá trị đối với tôi trong việc bổ sung thêm vào góc nhìn mới. Nhưng khi các phiên thôi miên với Janice tiếp tục, không còn là những thông tin xoay quanh vấn đề UFO nữa mà tiếp cận đến các chiều không gian khác nhau và các lý thuyết phức tạp về thời gian và vũ trụ song song. Tôi đã biên soạn những nội dung này trong một cuốn sách khác có tên “Vũ trụ xoắn”, vì vậy tôi đã quyết định chuyển nội dung trong một số phiên thôi miên sang cuốn sách đó

https://thuviensach.vn

để người đọc không cảm thấy bối rối và choáng ngợp. Đến thời điểm người đọc đã sẵn sàng cho cuốn sách tiếp theo, có thể tâm trí của họ cũng sẽ sẵn sàng để hiểu các giả thuyết liên quan.

Khi tôi tiếp xúc với Janice lần đầu tiên vào năm 1989, tôi đã nghiên cứu về UFO và các phi vụ nghi ngờ bắt cóc từ năm 1987. Trong những ngày đầu tiên, tôi đã đi rất xa để điều tra các vụ án, và tôi đã cố gắng làm việc với bất kỳ ai yêu cầu một phiên thôi miên. Tại thời điểm hiện tại, đó là điều không thể. Lịch trình của tôi quá bận rộn với các bài giảng và các hội nghị, hội thảo, v.v., đến nỗi tôi không còn thời gian dành cho việc thôi miên với một ai đó. Điều đó đã trở thành một thứ xa xỉ với tôi. Tôi vẫn đang tích lũy thông tin, nhưng không theo cách chậm rãi mà tôi đã thực hiện trong những ngày đầu tiên với công việc đó.

Vào mùa hè năm 1989, cuốn sách đầu tiên của tôi Trò chuyện với Nostradamus, Tập I, đã được xuất bản và tôi đã đến Little Rock để truyền tải những bài giảng đầu tiên về chủ đề những lời tiên tri của Nostradamus. Nhiều người yêu cầu được thôi miên vì tò mò, và khi họ biết tôi cũng đang thực hiện thôi miên cho các vụ bắt cóc, tôi cũng nhận được yêu cầu về điều đó. Kể từ khi tôi biết Lou quan tâm đến công việc tôi làm, tôi đã cố gắng sắp xếp để làm việc với trường hợp phát hiện UFO nhiều nhất có thể trong các chuyến đi của tôi đến Little Rock. Janice là một trong số này, một người phụ nữ đã tiếp cận tôi sau bài giảng đầu tiên của tôi, và nói rằng cô ấy muốn nói chuyện với tôi về những sự kiện rắc rối trong cuộc đời cô ấy. Khi tôi trở lại Little Rock vào tháng 8 năm 1989, cô ấy đến ngôi nhà nơi tôi đang cư trú, và chúng tôi nói chuyện khoảng hai giờ đồng hồ với những nỗ lực cố gắng tìm hiểu những sự kiện kỳ lạ đã xảy ra trong phần lớn cuộc đời của cô ấy. Janice là một phụ nữ khoảng bốn mươi tuổi chưa kết hôn, mặc dù cô ấy trông rất cuốn hút. Cô ấy không thể có con vì những vấn đề về phụ nữ từ khi dậy thì. Mối quan tâm chính của cô là giữ bí mật danh tính của mình, vì cô đang đảm nhiệm một vị trí quan trọng - là nhà phân tích hệ thống máy tính cho một tập đoàn lớn. Nỗi sợ hãi chính của cô ấy là cô ấy sẽ mất việc nếu có bất kỳ dấu hiệu nào của sự kém cỏi. Trong

https://thuviensach.vn

nhiều năm, cô ấy đã muốn thử trò chuyện với một ai đó về những trải nghiệm của mình, nhưng không thể. Tôi là người đầu tiên cô ấy cảm thấy đủ thoải mái để tiết lộ tất cả những sự việc kỳ lạ.

Vào lúc này, tôi đang ở với bạn của tôi, Patsy, khi tôi lái xe bốn tiếng đồng hồ đến Little Rock. Cô ấy có một ngôi nhà bề thế, và nhờ đó tôi có không gian riêng tư cần thiết để thảo luận với khách hàng và các phiên thôi miên. Ngày hôm đó, tôi đặt máy ghi âm trên bàn ăn để ghi âm cuộc trò chuyện với Janice. Cô ấy tỏ ra rất thoải mái, và lần duy nhất cô ấy chú ý đến máy ghi âm là khi tôi thay cái băng mới. Chúng tôi tán gẫu và sau đó xoáy sâu vào các lĩnh vực khác nhau trong cuộc sống của cô ấy. Vì vậy tôi chỉ viết lại những nội dung phù hợp.

Cuối cùng khi cô ấy bắt đầu tiết lộ tất cả nỗi lòng bị dồn nén, mọi chuyện đã ập đến rất nhanh tới mức tôi không thể hiểu được. Tôi đã bị choáng ngợp, vì vậy tôi đã cố gắng yêu cầu cô ấy bắt đầu lại từ những ký ức xa xưa nhất của cô ấy.

Những ký ức này đưa cô ấy trở lại năm cô ấy lên bốn và cô ấy hét lên rằng "họ" đã đến và bắt lấy cô. Mẹ cô nghĩ rằng cô vừa gặp ác mộng, nên bà ấy cho cô ngủ với đèn bật sáng. Cô nhớ nhiều lần khi đang chơi trong phòng của mình, cô ấy nhìn xung quanh và thấy một khuôn mặt ở cửa sổ. Cô biết "họ" sẽ đến để bắt cô, và cô sẽ chạy ngay xuống hành lang. Nhưng cô ấy không bao giờ chạy được quá xa, vì cô ấy sẽ bị dừng lại, tê liệt và không thể di chuyển. Cô không biết thời gian trôi qua bao lâu, nhưng khi cô trở lại chính mình, cô sẽ đứng trong đại sảnh, rất lạnh, khó thở, mẹ cô đang ở đó lắc. Điều này cũng xảy ra khi cô ấy đang chơi trong sân với anh trai của mình. Anh ta sẽ chạy vào nhà và hét lên, "Mẹ ơi, chuyện đó lại xảy ra với em ấy. Em ấy lại đi mất rồi" Trong suốt quãng thời gian còn nhỏ, cô luôn có một nỗi sợ hãi báo trước rằng "họ" hoặc "những người đó" sẽ lại đến. Mặc dù cô chưa bao giờ biết "họ" là ai.

Tôi yêu cầu cô ấy mô tả khuôn mặt mà cô ấy nhìn qua ở cửa sổ, và cô ấy nói rằng đó là một cậu bé với đôi mắt đen rất to, nhưng sau đó cậu bé biến thành một con

https://thuviensach.vn

chó đang nhìn vào cửa sổ. Đương nhiên khi cô ấy kể cho mẹ nghe, bà ấy không tin cô, đặc biệt là vì cửa sổ phòng cô ấy rất cao so với mặt đất. Không một con chó bình thường nào có thể nhìn vào cửa sổ.

Cô cố gắng giải thích với mẹ, sau khi sự cố tê liệt xảy ra, rằng cô đã xuất hiện ở đâu đó ngoài kia. "Tôi biết rằng tôi đã hồn lìa khỏi xác, trong một trạng thái thật khác với những gì chúng tôi có thể hình dung. Bà có thể gọi đó là 'thoát xác'. Cách duy nhất mà tôi có thể mô tả chuyện đó là giống như việc bà lấy bản chất của mình ra khỏi cơ thể của mình. Tôi có thể ở đây về mặt vật lý, nhưng bản chất ở trên một cõi khác hoặc một nơi nào đó". Cô ấy thường sẽ thức dậy vào buổi sáng và biết rằng mình đã không thực sự ở trên giường ngủ cả đêm.

Trong suốt thời thơ ấu, cô ấy đã vài lần mắc phải những căn bệnh hiểm nghèo nguy hiểm đến tính mạng. Thậm chí có lần bác sĩ nói với mẹ cô rằng cô sẽ không bao giờ đi lại được nữa. Trong mọi trường hợp, cô ấy đều hồi phục một cách thần kỳ, và các bác sĩ không bao giờ giải thích được điều gì đã xảy ra với cô ấy.

Khi cô ấy lớn hơn, cô ấy bị mất tích nhiều lần. Cô không ý thức được có điều gì bất thường đã xảy ra. Những lần mất tích chỉ được xác nhận bởi những người khác, điều này càng làm cô thêm bối rối. Mẹ cô nhận xét: "Con là người duy nhất mà mẹ biết có thể đến cửa hàng tạp hóa, và ba ngày sau mới quay lại". Cô phải bịa chuyện đi chơi và ở lại nhà bạn, trong khi thực tế cô không biết mình đã ở đâu. Cô có một ký ức mờ nhạt về việc bước đi dưới những ngọn cây, sau đó đi vào cửa hàng tạp hóa, lấy bánh mì và về nhà. Khi đó cô còn là một thiếu niên học trung học và mẹ cô nghĩ rằng cô đi tiệc tùng, nhưng Janice cho biết cô uống rượu rất ít và chưa bao giờ sử dụng ma túy.

Những ký ức về một cuộc tiếp xúc thực tế với các lực lượng không xác định cuối cùng bắt đầu hiện ra vào khoảng năm 1987. Nó thường diễn ra bất ngờ, và vào những thời điểm không thích hợp nhất. Một ví dụ là khi cô ấy đang hướng dẫn một đồng nghiệp nữ trong văn phòng về siêu sao chép trên máy tính. "Đây là nơi bạn

https://thuviensach.vn

đang xem hai tài liệu cùng một lúc. Tôi đang cố gắng giải thích điều đó với cô gái. Tôi nói, 'Thực ra nó giống như ở hai nơi cùng một lúc." Ngay lập tức tôi nhận được tín hiệu thần giao cách cảm, 'Đúng, thời gian song song'. Và trong đầu tôi như xuất hiện một bộ phim về những kiếp sống song song vậy. Năng lượng đó quá mạnh nên tôi phải lấy cớ đi vào phòng vệ sinh nữ. Tôi ngồi trong đó và tất cả những kiến thức về dịch chuyển tức thời liên tục hiện ra, cách thức nó hoạt động, và làm thế nào để có thể ở hai nơi cùng một thời điểm. Và trong tâm trí tôi, tôi thấy cơ thể mình tan biến, rồi xuất hiện ở California hoặc một nơi nào đó tôi chưa từng đến. Tôi cảm thấy một cảm giác kỳ lạ trong đầu khi điều này đang xảy ra. Tôi sẽ không gọi cảm giác đó là 'chóng mặt'. Tôi không biết bà có thể gọi điều đó là gì, ngoại trừ việc khi tôi ở trong nhà vệ sinh, tôi đã được truyền dạy một số kiến thức phức tạp. Và điều này tiếp tục kể từ năm 1987. Một kiểu dạy dỗ nào đó".

Cũng trong năm đó, Janice đã có một trải nghiệm kỳ lạ vừa đánh thức những ký ức cũ vừa khiến một số mảnh ghép vào đúng vị trí.

J: Tôi đang chuẩn bị đi ăn tối, đứng trước gương trong phòng tắm, thì trong đầu tôi chợt nảy ra một cảm giác vui nhộn. Tôi cảm thấy hơi chóng mặt và nghĩ rằng mình nên ngồi xuống. Từ phòng tắm đến giường của tôi không xa lắm, nhưng tôi đã không đi được đến giường. Tôi cảm thấy mình bắt đầu bị hút ra.

D: Ý cô là gì?

J: Tinh thần của tôi, bản chất của tôi. Tôi đoán chuyện đó có thể được gọi là một trải nghiệm thoát xác, nó hút sạch bên trong của tôi. Như một tiếng "vù vù". Và tôi có thể nhìn và thấy chính mình đang đứng đó. Ba tiếng đồng hồ sau tôi vẫn đứng đó, như lúc tôi còn nhỏ tuổi.

D: Chuyện này đến từ một góc nhìn khác.

J: Đúng rồi. Đó là điều khiến tôi liên hệ với tuổi thơ. Đó là điều khiến tôi suy nghĩ và nhớ lại, "Bây giờ điều đó đã xảy ra khi tôi còn nhỏ."

https://thuviensach.vn

D: Và cô đã bị hút ra ngoài, và có thể nhìn thấy chính mình.

J: Tôi đã ra ngoài, và tôi vẫn có thể nhìn thấy mọi thứ. Và có ai đó ở đó, có lẽ đó là thiên thần hộ mệnh của tôi. Tôi thậm chí không cần phải nhìn. Tôi cảm thấy người đó rất quen thuộc. Và anh ấy hỏi, "Cô có muốn đi tới điểm khởi đầu của mình không?"

D: Cô có muốn đi tới điểm khởi đầu của mình không? Thật thú vị.

J: Tôi đã thì thầm, kể chuyện, cầu nguyện, thỉnh cầu … khi ta thực sự muốn làm điều gì đó, ta sẽ cố gắng hết sức. Và tôi đã lẩm nhẩm trong nhiều ngày và nhiều tuần lễ, " Đã đến lúc tôi phải biết nguồn gốc của mình. Đã đến lúc tôi bắt đầu lại sự khởi đầu của mình. Đã đến lúc tôi phải làm sáng tỏ tất cả những thứ mà tôi đã sống cùng bốn mươi năm gì đó". Vì vậy, anh ấy nói, "Cô đã sẵn sàng để đi chưa?" Rồi tôi trả lời, "Vâng, đi thôi." Tôi vẫn có một cái tôi thể xác, mặc dù tôi có thể quan sát và thấy chính tôi đang đứng đó. Mặc dù bàn tay của tôi xuyên qua cánh tay của tôi, đó là thể xác của tôi.

D: Trông giống như cô, nhưng nó không … ở dạng đặc (Đúng rồi) Nhưng cô có thể nhìn xuyên qua ngôi nhà của cô không, cô đã ở đâu?

J: Vâng, tôi có thể nhìn xuyên qua ngôi nhà. Tôi có thể nhìn xuyên qua trần nhà và tôi đang đứng ở đó. Tôi nghĩ, "Thật là tiện". Và tôi không sợ hãi. Tôi đã phát hiện điều này kể từ đó. Nếu tôi sợ, chuyện này đã không bao giờ xảy ra.

D: Ồ, cô có thể nhập vào lại hay sao.

J: Vâng. Và chúng tôi đã lên cao, và chúng tôi đã vượt qua một số cấp độ. Như thể ta có một chiếc bánh nhiều lớp, và ta chui qua các lớp, có thể nói như vậy. Và có cấp độ linh hồn trẻ thơ.

https://thuviensach.vn

Sau đó, chúng tôi đi lên, và có một mức độ - tôi không biết - một số loại linh hồn. Và tôi đã nghĩ. Hmm, có gì đó không ổn. Sau đó tôi nhìn sang bên trái, tôi thấy ma quỷ, quái vật và những thứ ở đằng kia.

Chúng tiến đến phía tôi. Và tôi nói, "Hãy dừng lại! Nhân danh Chúa Jêsus. Tao không sợ chúng mày." Và vù vù. Nó giống như một màng bọc thực phẩm rơi xuống, và chúng đang biến mất vào đó. Và tôi nói, "Thấy chưa, tao đã nói với mày là tao không sợ". Và khi chúng tôi tiếp tục đi lên, tôi có thể nhìn sang bên này và đó là những năm 1800. Tôi có thể nhìn qua bên kia và đó là năm 1945. Tôi có thể nhìn về các hướng khác nhau và chứng kiến các khoảng thời gian khác nhau. Giống như chuyển kênh trên TV vậy. "Ồ, thật tiện. Khoảng thời gian đó ở ngay đây".

D: Cô có thể nhìn thấy tất cả bằng cách chỉ nhìn xung quanh một vòng tròn ư?

J: Chà, không phải tất cả trong một vòng tròn. Nó thực sự là một đường thẳng.

D: Tuyến tính à? Nhưng cô có thể xem ở bất cứ đâu ư?

J: Tôi có thể điều chỉnh sóng ở đây và xem chuyện gì đang xảy ra. Tất cả đang diễn ra.

D: Nó vẫn đang diễn ra à?

J: Ồ, vâng. Tất cả vẫn ở đó, và hiện đang diễn ra. (Cười) Vì vậy, tôi đã nói với anh bạn này, "Ồ. Đẹp quá. Tôi muốn đến ngay đó." Và anh ấy nói, "Cô đã ở đó. Cô đã làm được điều này. Đây là lúc cô có thể đến đó bất kỳ lúc nào cô muốn. Tuy nhiên, cô đã mong muốn đi tới khởi đầu của mình. Cô sẽ phải thực hiện chuyện đó lúc khác". Vì vậy, chúng tôi đã đi qua nơi đó. Tiếp sau đó, tôi đến một điểm. Và tôi nghĩ, "Golly, tôi là ánh sáng, tôi là ánh sáng. Chà." Như ở trong ánh sáng, giống như một bóng đèn tròn.

D: Làm từ ánh sáng, ý cô là như vậy ư?

https://thuviensach.vn

J: Vâng. Đột nhiên tôi trở thành ánh sáng thuần khiết.

D: Cô không có hình dạng của thể xác nữa đúng không? Cô đã trở thành ánh sáng?

J: Vâng, thực sự là như vậy. Tôi thực sự đã vút bay đến một ngôi sao. Và tôi nói, "Chà, tôi là một ngôi sao," và tôi không còn là Janice nữa. Tôi đã trở thành ngôi sao đó. Và tôi nhìn xung quanh - như một ngôi sao - và tôi thấy vũ trụ này bao la rộng lớn. Và tôi nói, "Được rồi! Đây là điểm của tôi trong vũ trụ." Kể từ đó tôi đã biết tại sao chuyện đó lại xảy ra. Một ngôi sao hoặc một phần cụ thể của thiên đường là điểm đầu vào cho năng lượng tinh túy của linh hồn nhập vào thể chất. Và nó xuyên qua một khu vực cụ thể.

Điều này nghe có vẻ quen thuộc với tôi, và tôi nhớ lại trải nghiệm cận tử mà Meg đã thuật lại trong cuốn sách của tôi, "Giữa cái chết và sự sống". Trong kinh nghiệm của mình, cô ấy cũng đã đi đến một ngôi sao và cảm thấy toàn bộ vũ trụ.

D: Nhưng bản chất của cô là một thực thể ánh sáng được tạo ra từ ánh sáng.

J: Vâng, tại thời điểm đó. Tôi ở đó cho đến khi tôi nhận ra điều đó. Và sau đó tại thời điểm nhận ra, thì vù vù. Mỗi lần như vậy, ngay sau khi tôi nhận ra điều đó, tôi lại tiếp tục làm việc khác. Vì vậy, từ thời điểm đó, nó giống như cấp độ thiên thần. Chúng tôi đã xuyên các màu sắc, và tôi có thể cảm nhận được và trở thành những màu sắc khác nhau. Và khi chúng tôi đi qua các màu sắc, tôi đã nhìn và nói, "Chà, tôi chỉ là phân tử. Tôi chỉ là không khí." Đây là tôi. Tôi đã có một sự hiện hữu. Tôi đã có một hình dạng.

D: Cô vẫn còn cá tính.

J: Tôi đã có bất cứ thứ gì. Tôi là tất cả mọi thứ tôi từng có, ngoại trừ thân xác. Nhưng nếu tôi muốn trở lại trạng thái vật lý, tất cả những gì tôi phải làm là suy nghĩ và tôi có thể nhìn thấy tôi. Tôi có thể thấy Janice, là tôi.

D: Vì vậy, cô biết cô đã không bị mất kết nối.

https://thuviensach.vn

J: Tôi vẫn là tôi nếu tôi muốn … nếu tôi muốn suy nghĩ … và tôi cũng có thể suy nghĩ. “Ồ, năng lượng đó. Tôi muốn thấy ” Ngay khi ta nghĩ về nó, ta có thể thấy nó. Họ nói với tôi, “Chà, đây là sự khởi đầu của cô.” Và tôi đã nói, “Ồ, thật là tiện lợi.” Và họ nói, “Cô đã hoàn thành cấp độ này.” Và tôi đã thốt lên “Ồ” Nó giống như ta ở đó và trao đổi năng lượng trong cấp độ đó. Và ngay khi tôi nghĩ, “Nhưng đây không phải là nguồn của tôi,” tôi đã đi tiếp. Tất cả con đường trở lại điểm không có thời gian, tới điểm có một đấng sáng tạo, trở về thời điểm sáng tạo, tới một cấp độ mà ở đó có đấng sáng tạo tất cả hiểu biết và người Hy Lạp cổ. Tôi đã vượt qua cấp độ thần thánh, nữ thần, và tôi tiến thẳng tới một tinh chất thạch anh rất to có màu hồng. Đó phải là tình yêu vô điều kiện nhất mà tôi từng biết. Tôi đã hạnh phúc khi được là khởi nguồn của chính mình. Nó giống như tôi được hồi sinh, và tôi nghĩ, “Chà, có lẽ tôi đã chết.” (Cười nhẹ) Tôi đã quanh quẩn ở đó, chỉ đắm chìm trong linh hồn ấm áp và đẹp đẽ đó của Chúa. Ồ, nó thật đẹp.

Toàn thân ngứa ran khi tôi nghĩ về điều đó. Và rồi tôi nghe, “Đã đến lúc phải quay lại rồi, con của ta.” Tôi không muốn đi. Tôi đã khóc, vì tôi không muốn quay lại. Và tôi nói, “Tôi không muốn ở một mình. Tôi luôn cô đơn khi trên Trái đất. Và những người đó sẽ đến, tôi không muốn như vậy.” Và ngay sau khi tôi nói điều đó, tôi đang ở trong một con tàu vũ trụ. Chà, bây giờ chuyện này hơi quá sức so với những gì tôi vừa trải qua. Ý tôi là, bây giờ tôi đã rất hoảng sợ. Ban đầu tôi không biết bản thân mình hữu hình hay vô hình, khi tôi ở trong căn phòng kim loại này. Và tôi nhận ra nó hình tròn, và đó là một con tàu vũ trụ, có người ngoài hành tinh ở đó. Tôi chống đối, “Được rồi, lại là thế rồi. Tôi mệt mỏi vì chuyện này rồi.” Và họ bắt đầu nói với tôi rằng họ đã ở bên tôi từ thời thơ ấu. “Chúng tôi ở đây để bảo vệ bạn. Chúng tôi ở đây để giúp bạn. Bạn đang giúp chúng tôi. Bạn đã đồng ý với điều này trước khi bạn bước vào kiếp sống vật chất của mình.” Và tôi hét lên, “Không có chuyện đó.” Tôi đã bị đưa đến địa ngục, phải không?

https://thuviensach.vn

Bởi vì tôi không biết gì về người vũ trụ. (Cười) Và thế là họ đưa ra một tờ giấy. Tôi nhìn vào và nói, "Đó là tên của tôi. Đó là chữ ký của tôi. Chính tôi đã ký tên ư?"

D: Họ có nói cho cô biết cô đã đồng ý điều gì chưa?

J: Họ nói rằng mục đích sống của tôi là một người giúp đỡ. Đã nhiều lần trong nhiều tình huống, năng lượng xuất hiện trong tôi có thể biến đổi cái này, cái kia, tùy theo tình huống, để giúp đỡ mọi người. Hầu hết mọi lần người ta không biết họ đã được giúp đỡ như thế nào, và tôi cũng không biết. Và họ nói rằng chuyện đó sẽ được tiết lộ cho tôi. Điều đó tôi đã học được. Và rằng tôi sẽ không bao giờ cô đơn.

D: Con tàu vũ trụ trông như thế nào?

J: Nó được làm từ kim loại, ánh bạc, trơn bóng. Nó rất sạch sẽ. Ý tôi là, nó không thực sự, sạch như thế nào nhỉ…nó trơn tru. Đã có nhạc cụ. Có một căn phòng hình tròn. Ở đó có những cái la bàn. Nó có hình vuông … Tôi không biết chúng là gì. Một cái gì đó giống như màn hình. Trong căn phòng nơi tôi đang đứng có một cái bàn. Tôi không nhìn ra phía sau, nhưng có một cánh cửa dẫn vào một căn phòng khác. Và căn phòng này giống như - bà biết ghế ngồi bên cửa sổ trông như thế nào không? Ở đó có những chiếc ghế cong đặt ở tất cả lối đi. Và mọi người có thể nằm trên ghế, hoặc nghỉ ngơi ở đây. Vì vậy, chúng tôi đã có một cuộc thảo luận ở đó, và có nhiều người hơn, nhiều năng lượng hơn. Họ ở xung quanh tôi, và tôi thực sự không biết mình đang ở đâu. Nhưng dù sao, tôi nhớ cố gắng quan sát tất cả mọi thứ. Họ đang nói chuyện với tôi, và nói với tôi về thỏa thuận của tôi, và tôi không cần phải làm điều đó.

D: Cô có thể đã quên chuyện đó, ý cô là vậy phải không?

J: Chắc chắn rồi. Họ nói nếu tôi thực sự không muốn tiếp tục, thì tôi không cần phải làm thế.

D: Thật tốt khi nghe vậy. Ý chí tự do một lần nữa.

https://thuviensach.vn

J: Vâng, chúng tôi có ý chí tự do. Và họ đã cho tôi xem, ở thời điểm này, một bộ phim của cuộc đời.

D: Đây có phải là trên một trong những màn hình đó không?

J: Nó không có trên màn hình. Giống như họ đang suy nghĩ về tôi. Thần giao cách cảm là tất cả những gì tôi biết. Không có lời nói thực sự. Tôi đang nhìn vào Trái đất, và tôi thấy mọi người ở khắp nơi. Họ đi theo thành hai dòng riêng biệt. Ta đưa ra lựa chọn đi vào dòng người nào, và sự lựa chọn là ý thức cao hơn hoặc không. Không phải ai cũng đi vào dòng này. Ta có thể nhìn thấy dòng người khác và ta đang ở trong vùng ánh sáng trắng khi đi vào dòng người này. Đó là những gì liên quan đến việc nâng cao tần số độ rung của con người, tương ứng trực tiếp với việc nâng cao mức độ ý thức của họ. Và tại một thời điểm, tôi không biết nó là gì, Trái đất, như trong sách Khải Huyền, sẽ bốc cháy. Khả năng nó sẽ xảy ra. Nếu và khi điều đó xảy ra, dòng người này sẽ được đưa đi.

D: Người UFO?

J: Những người UFO. Họ sẽ được đưa ra ngoài. Tôi nhìn thấy Trái đất khi nó nổ tung. Tôi thấy nó biến thành mặt trời, và biến mất khỏi bầu trời. Nó để lại một lỗ hổng lớn, giống như bầu trời đột nhiên đen kịt. Bà biết đấy, Trái đất có màu xanh lam - xanh lục, thì đột nhiên nó chuyển sang màu đỏ cam. Đó là ngày tận thế. Bây giờ khi Trái đất biến mất khỏi cái hố đó, tôi thấy một Trái đất mới dịch chuyển vào. Thực sự có một Trái đất mới. Đó có phải là nghệ thuật diễn đạt bằng tượng trưng hay không, tôi vẫn chưa biết. Tôi chỉ biết rằng mục đích chủ yếu của họ, đối với những gì họ đã thể hiện với tôi trong mối quan hệ với tôi, là tôi không tin rằng mình sẽ làm được điều đó. Tôi sẽ không ở lại.

Và họ đang cố gắng giúp đỡ, và tôi hỏi, “Nhưng còn cái này và cái kia thì sao?” Và họ nói, “Không phải ai cũng sẽ chọn dòng này. Vì vậy, cô lựa chọn dòng hoặc là không chọn.” Rồi đột nhiên tôi trở lại căn hộ của mình, và tôi đã mất ba tiếng đồng

https://thuviensach.vn

hồ. Tôi đã phản đối, “Người không gian! Tôi không làm người không gian. Tôi không biết gì về những thứ đó.”

Tôi đã trở lại phòng ngủ của mình. Tôi đã trở lại với thân xác của tôi. Và tôi đã quay trở lại xuyên qua phần này vào trong đầu của tôi.

D: Qua trán của cô.

J: Và thành thật mà nói, khi tôi trở lại cơ thể của mình. Tôi muốn đi ngủ. Và tôi suy nghĩ, được rồi, tôi sẽ đi ngủ, nhưng cơ thể không đi đến giường. Cơ thể không cử động. Cơ thể đứng đó, và nói, “Ồ. Chúng tôi thất vọng. Chúng tôi không thể “đạt” tới giường. Ồ, làm thế nào để chúng tôi đến được cái giường?” Từ đó là “đi bộ”. Đi bộ? Đi bộ? Và tôi đã gặp khó khăn với từ “đi bộ”. Ở trên kia là một linh hồn, khi ta muốn đến một nơi nào đó, ta chỉ cần suy nghĩ là sẽ đến nơi. Tôi gặp khó khăn trong việc vận hành cơ thể của mình. Và tôi cũng gặp khó khăn khi nhận biết mọi. Như: ô tô, lái xe. Giống như tôi là một đứa trẻ và phải học, phải tái hòa nhập.

Tôi thực sự biết rằng tôi đang tái hòa nhập bởi vì tôi đã tiêu hao rất nhiều năng lượng. Giống như việc lấy 120 volt và đặt nó trở lại vào một bóng đèn 60 watt. Và vì vậy cơ thể tôi không nhất thiết phải đồng hóa điều đó, mất một tuần để có thể trở về trạng thái bình thường.

D: Một tuần ư? Điều này có thể là lý do vì sao mọi người không nhớ được nhiều chuyện đã xảy ra với họ. Họ ghi nhớ trong tiềm thức, nhưng trong ý thức thì không.

J: Vâng. Và đã có lúc tôi được phép nhớ mọi thứ, cũng nhiều lần tôi không nhớ gì cả. Tôi đã từng rất khó chịu với điều đó. Nhưng bây giờ tôi đã chấp nhận thực tế rằng tôi không có vấn đề về “điều gì đó kỳ lạ đang xảy ra.” Và lần mặt trời mọc tiếp theo là Sự hội tụ hài hòa. Tôi đã định đi với một số người để xem mặt trời mọc. Nhưng thay vào đó, tôi dắt con chó của mình đi dạo bờ hồ. Và mặt trời đang lên, và khi tia nắng mặt trời chiếu qua những giọt sương trên cỏ, chính tia nắng đó

https://thuviensach.vn

chính là tia nắng mà tôi đang có. Họ đã khiến cho tôi biết được mối liên hệ đó. Rằng tôi luôn kết nối. Và tôi đã khóc, vì tôi muốn đi. Đó là một cảm giác rất cô đơn, giống như người thân của bạn đang ra đi, sắp đi xa. Và tôi rất buồn khi họ phải ra đi. Tôi muốn họ ở lại và giúp đỡ. Và vì vậy, tôi nhìn lên bầu trời trên mặt hồ và nói, "Nếu tôi thực sự được kết nối với tàu vũ trụ, hãy cho tôi một dấu hiệu. Một dấu hiệu vật lý. Hãy chỉ cho tôi. Bởi vì tôi không thể tin rằng điều này đang xảy ra." Vì vậy, khi tôi rời khỏi nơi này, tôi đã nói rằng tôi muốn có một dấu hiệu vật lý, nếu không thì tôi không có gì khác để làm với điều này. Điều này thật nực cười, kỳ quái, và tôi đã kết thúc.

Thế là hết! Rồi tôi quay trở lại xe của mình và bắt đầu cười, nghĩ rằng họ sẽ không cho tôi thấy bất cứ điều gì. Và tôi nhìn thấy có một tia sáng lấp lánh dưới đó trên mặt đất. Tôi nghĩ, đó có lẽ là một mảnh thủy tinh. Tôi sẽ không bước xuống và nhặt nó lên, tôi đã bỏ qua nó. Và tôi đã bị khựng lại. Tôi đang đi đến xe của mình, và nó giống như "Dừng lại! Lùi lại!" Và tôi đã đi lấy nó. Và bà sẽ không thể tin, từ toàn bộ nơi rộng lớn này, những gì tôi tìm thấy ở đó trên mặt đất.

Janice sau đó lục trong ví và lấy ra một chiếc ví nhỏ đựng tiền xu. Sau đó cô ấy lôi ra một mặt dây chuyền trái tim. Khi cô ấy mở nó ra thì có một vật nhỏ bên trong. Cô ấy cầm nó trong lòng bàn tay. Đó là một ngôi sao kim loại nhỏ.

Cô ấy giải thích, "Tôi không muốn làm mất nó, vì vậy tôi đã đặt nó vào mặt sợi dây chuyền. Khi tôi lấy nó, nó hoàn toàn màu hồng. Bây giờ nó chuyển sang màu bạc." Tôi đã nâng niu nó một cách cẩn thận, cố gắng xem nó được làm bằng gì.

"Nó không giống như kim loại. Nó giống như nhựa rất cứng. Nó quá nhỏ … ồ, chỉ khoảng 1 cm."

J: Khi tôi nhặt nó lên, tôi phân biệt được điểm đầu của nó. Có một điểm đặc biệt ở đỉnh đầu của vật đó. Và tôi không thể đặt nó vào mặt sợi dây chuyền theo cách nào khác.

https://thuviensach.vn

Chúng tôi đã chơi với nó và cười vang. Khi cô ấy đặt nó trở lại mặt dây chuyền đột ngột, tôi đã kiểm tra nó kỹ hơn. Sau đó, tôi nhận thấy nó giống với chiếc nhẫn của tôi. Tôi có một chiếc nhẫn màu ngọc lam và bạc khác thường mà tôi đã sở hữu trong những hoàn cảnh bí ẩn. Vào đầu những năm 1980 trước khi tôi dính líu đến bất kỳ vụ điều tra nào như vậy, một người phụ nữ đã để lại chiếc nhẫn cho tôi thông qua một trong những đứa con gái của tôi. Người phụ nữ nói rằng cô ấy biết tôi không tính phí dịch vụ của mình và muốn tôi có được chiếc nhẫn để đánh giá cao công việc mà tôi đang làm. Cô ấy biết nếu cô ấy đưa nó cho tôi thì tôi sẽ từ chối, nhưng đưa nó cho con gái tôi thì tôi không thể trả lại được. Cô ấy nói đúng, tôi không muốn nhận một chút nào. Nhưng vì tôi không thể trả lại nó nên tôi đã giữ nó, và đeo nó vào ngón tay duy nhất vừa vặn, ngón trỏ của tôi. Mặc dù tôi thường không đeo đồ trang sức nhưng tôi chưa bao giờ tháo nó ra, điều này cũng có vẻ lạ. Nhiều người đã ngưỡng mộ nó và hỏi liệu tôi có bán nó không, hoặc ít nhất là nói cho họ biết họ có thể tìm thấy một chiếc khác giống như nó ở đâu. Tôi nghĩ rằng nó có thể là duy nhất, bởi vì tôi chưa bao giờ nhìn thấy hoặc nghe nói về một chiếc nhẫn khác có cùng thiết kế. Có bảy viên bi bạc đặt xung quanh mép: năm viên ở phía dưới và hai viên ở phía trên ngăn cách nhau bằng một thanh bạc. Ở trung tâm là một ngôi sao năm cánh màu xanh ngọc. Nhiều người nghĩ rằng có thể có một số loại biểu tượng trong thiết kế. Manh mối duy nhất cho người thợ bạc đã làm ra nó là một dấu U hoặc hình móng ngựa ở bên trong.

Janice đặt ngôi sao nhỏ của cô ấy trên ngôi sao của chiếc nhẫn tôi đeo và nó trùng khớp, như thể nó là một bản sao. Bấy giờ tôi đã rất ấn tượng. Đây có thể là một sự trùng hợp? Tôi gọi cho Patsy từ phòng khác để tôi có thể cho cô ấy xem. Tất cả chúng tôi đều cười vang, nhưng có một cảm giác kỳ lạ là có điều gì đó không tự nhiên đang xảy ra. Patsy cũng nghĩ rằng thật bất thường khi nó khớp chính xác. Một sự trùng khớp hoàn hảo. Tất nhiên, ngôi sao của Janice có màu bạc và viên đá của tôi có màu xanh ngọc.

https://thuviensach.vn

“Nhìn này,” Janice nói. “Tôi phải cất nó trong mặt dây chuyền trái tim để đỉnh hướng lên trên. Và đó là cách bà đeo nhẫn, cùng điểm hướng ra ngoài.”

Lúc bấy giờ, chúng tôi ít biết rằng sự trùng khớp chính xác của các vì sao là một loại điềm báo. Một dấu hiệu cho thấy chúng tôi sẽ cùng nhau thực hiện những công việc quan trọng. Liệu việc chúng tôi đến với nhau chỉ là sự tình cờ đơn thuần, hay có động cơ hay sức mạnh cao hơn đằng sau chuyện này?

Chúng tôi đang ngồi tại bàn ăn của Patsy với chiếc máy ghi âm đáng tin cậy của tôi thảo luận về những trải nghiệm và kỷ niệm của Janice trong hơn hai giờ đồng hồ. Bây giờ là lúc để thực hiện hồi quy. Vấn đề duy nhất là quyết định sự việc nào sẽ được đề cập trước. Chúng tôi đi đến phòng ngủ dành cho khách, và khi tôi đang chuẩn bị dụng cụ, cô ấy đã kể cho tôi nghe về một sự việc gần đây khác. Nó đã xảy ra một tháng trước đó vào tháng 7 năm 1987, vì vậy nó rất mới mẻ trong tâm trí của Janice.

Khi thức dậy vào buổi sáng hôm đó, cô ấy bị ho, và khi cô ấy ngồi dậy, những cục máu lớn chảy ra từ miệng. Điều này khiến cô sợ hãi, nhưng khi cô đứng dậy, cô nhận thấy không có vết máu trên giường. Thay vào đó, có thứ gì đó dường như là nước ở phần dưới của cơ thể cô, và trên giường bên dưới cô. Cô không làm ướt giường, và không có mùi hôi liên quan đến nó. Như thể ai đó đã dội nước vào người cô. Sự khó chịu duy nhất là cảm giác nóng rát ở vùng âm đạo của cô. Cô đi vào phòng tắm và rửa sạch miệng, và máu ngừng chảy đột ngột như lúc nó mới bắt đầu. Con chó nhỏ của cô ấy đang rất phấn khích, Janice đã liên tưởng đến cảnh tượng khi cô ấy đi làm về. Lo lắng về hiện tượng chảy máu, cô ấy phải đi khám bác sĩ ngày hôm đó, nhưng bác sĩ không thể tìm thấy bất cứ điều gì để giải thích các cục máu đông.

Tôi quyết định tập trung vào sự việc này vì nó mới diễn ra. Nếu không có gì ở đó, chúng tôi có rất nhiều tài liệu khác để khám phá. Khi bước vào trạng thái thôi miên, cô ấy rơi vào trạng thái rất sâu ngay lập tức. Sau đó, tôi đưa cô ấy vào đêm

https://thuviensach.vn

trước khi cô ấy thức dậy trong tình trạng lo âu, để xem điều gì đã gây ra chuyện đó. Tôi cũng gợi ý rằng cô ấy có thể quan sát như một phóng viên khách quan nếu muốn, để loại bỏ bất kỳ sự khó chịu nào về thể chất.

D: Tôi sẽ đếm đến ba, và khi đến ba, chúng ta sẽ ở vào thời điểm khi cô chuẩn bị đi ngủ vào tối ngày hôm đó. Và cô có thể cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra. 1, 2, 3. chúng ta đã quay trở lại đêm đó. Cô đang làm gì đấy? Cô thấy gì?

J: Tôi đang nhìn con chó của tôi. Nó nhìn xung quanh thật kỳ lạ, thực sự kỳ lạ. Và tôi biết nó đang nhìn thứ gì đó mà tôi chưa thể nhìn thấy. Nhưng tôi biết nó ở đó, bởi vì tôi cảm thấy nó.

D: Cô cảm thấy điều gì?

J: Là họ. Đó là họ. Tôi nó đi … (Thở sâu) với tôi, bởi vì tôi biết họ đang đến.

D: Nó đã bao giờ làm điều đó chưa?

J: Vâng, nó đã đi theo tôi rồi.

D: Ồ? Sao nó có thể thích chuyện đó được nhỉ?

J: (Cô ấy bắt đầu có vẻ e ngại.) Tôi không biết nữa.

D: Được rồi. Nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra.

J: Năng lượng của tôi thực sự rất thấp. Nhiều căng thẳng trong công việc. Họ nói với tôi rằng họ cần phải làm một số việc. (Sợ hãi.) Và tôi không biết chúng tôi sẽ đi đâu. - Và đầu tôi rất đau.

Tôi ngay lập tức đưa ra những gợi ý giúp loại bỏ tất cả cảm giác khó chịu về thể chất. Trong vài giây, các cảm giác trên khuôn mặt của cô ấy cho thấy cô ấy không còn bị căng thẳng nhiều nữa và cơn đau đầu đã dịu đi.

D: Họ đang ở đâu?

https://thuviensach.vn

J: Họ xuyên qua cửa sổ phòng tôi.

D. Sao cơ? Trèo qua ư?

J: Xuyên qua bức tường. (Chuyện này dường như khiến cô ấy khó chịu.) Xuyên thẳng qua bức tường.

D: Họ trông như thế nào?

J: Không cao bằng tôi, nhưng gần bằng. Và tôi biết họ, nhưng mỗi lần nó xảy ra thì tôi hơi sợ. (Thở dài)

D: Ồ, vâng, tôi có thể hiểu điều đó. Ai cũng sợ hãi cả. Nhưng cô sẽ không sợ nếu cô kể tôi nghe về chuyện đó. Cô hiểu không? (Hơi thở và biểu hiện cơ thể của cô ấy cho thấy sự lo lắng). Cô không cần phải sợ khi nói chuyện với tôi, bởi vì tôi ở đây với cô. Và tôi sẽ ở lại với cô. Nhưng có bao nhiêu người ở đó?

J: (Giọng cô ấy run run. Cô ấy sắp rơi nước mắt.) Hai.

D: Cô có muốn cho tôi biết họ trông như thế nào không?

J: (Giọng cô ấy vẫn còn run.) Họ không có tóc. Và họ có đôi mắt to màu nâu. Và họ có da, nhưng nó không giống da của chúng ta. Nó rất khác. Và ta nghĩ rằng họ có quần áo, nhưng ta không biết họ có mặc quần áo hay không.

D: Da của họ khác da của chúng ta như thế nào?

J: Tôi nghĩ đó không phải là da. Có cảm giác nó khô. Giống như giấy, nhưng giống như giấy crepe hơn. (Giọng cô ấy đầy sợ hãi).

D: Tôi hiểu những gì cô nói. (Cô ấy bắt đầu khóc. Cô ấy khóc trong sợ hãi.) Ổn cả rồi, tôi đang ở bên cô. Chuyện gì đã xảy ra vậy?

https://thuviensach.vn

J: (Thoạt tiên cô ấy không hiểu chuyện gì xảy ra, vì quá thổn thức.) Họ muốn tôi đi cùng họ. nhưng tôi … tôi đã nói rằng tôi muốn ở lại lâu hơn một chút. Tôi muốn giữ lại đứa con của mình. (Òa khóc)

Đây là một điều bất ngờ. Cô ấy đã nói với tôi trước đó trong cuộc phỏng vấn rằng cô ấy không thể có thai.

D: Cô nói gì vậy?

J: Đã đến lúc họ phải đưa tôi đi, nhưng tôi muốn ở lại và giữ nó thêm một lúc nữa.

D: Cô có thai ư?

J: Tôi nghĩ vậy. Tôi không nghĩ họ gọi nó là cái thai. Tôi không biết họ gọi đó là gì. Họ chỉ nói rằng đã đến lúc phải đi.

D: Sau đó, cô ra ngoài bằng cách gì?

J: Chúng tôi đi xuyên tường như họ.

D: Cô có nghĩ là chính cô đang đi như vậy không?

J: Vâng, tôi cảm thấy mình làm điều đó. Họ có thể giúp ta làm điều đó. Và ta thực sự đi xuyên tường. Ta đã đi ra khỏi phòng của mình.

D: Vậy, cơ thể thực sự của cô đã đi xuyên qua bức tường à?

Tôi muốn làm rõ rằng đó không phải là trải nghiệm thoát xác. Lần đầu tiên điều này xảy ra với John, tôi đã rất ngạc nhiên khi phát hiện ra rằng cơ thể thực sự có khả năng xuyên qua các vật thể rắn, như tường hoặc mái nhà. Mỗi lần điều này được thuật lại kể từ đó tôi đã cố gắng xác định xem đó chính là cơ thể hay một trải nghiệm tâm linh. Đối tượng luôn khẳng định về những gì xảy ra. Họ không hề tỏ ra mơ hồ hay không chắc chắn.

https://thuviensach.vn

J: (Giọng cô ấy dần bình thường trở lại) Nó liên quan đến sự dịch chuyển của các phân tử. Họ đã cho tôi thấy nó xảy ra như thế nào. Và có một cảm giác buồn cười khi nó bắt đầu xảy ra.

D: Rồi sau đó cô cảm thấy thế nào?

J: Toàn thân ta có cảm giác hơi tê cóng. Và sau đó ta cảm thấy nó tan chảy. Nó chỉ tan ra như không khí. Nó sẽ là không khí, nhưng ta không phải là không khí. Giống như ta là không khí ngoại trừ việc ta có một hình thù còn không khí thì không. Nó khiến bạn đồng nhất với không khí.

Chuyện xảy ra là nhờ nó được đẩy nhanh đến mức mà cơ thể ta có tốc độ rung khác với vật thể mà ta đi xuyên qua. Do đó ta xuyên qua vật thể đó.

D: Thật ấn tượng.

J: Kỳ lạ mới đúng.

D: Sau đó, điều gì xảy ra sau khi cô đã đi xuyên tường với họ?

J: Trời tối và chúng tôi đang di chuyển. Tôi không chắc mình đang di chuyển như thế nào.

D: Họ vẫn đi cùng cô chứ?

J: Vâng. Họ ở cả hai bên, và cún cưng đi cùng tôi.

Điều này cũng đã được tường thuật trong các trường hợp khác. Sau khi cơ thể được đưa qua tường hoặc trần nhà, sẽ có một người ngoài hành tinh đứng ở hai bên khi người đó được đưa lên tàu. Có thể đây là một phần của cơ chế cho sự dịch chuyển này. Người ngoài hành tinh phải hiện diện xung quanh con người để họ có thể xuyên không đến con tàu.

D: Vậy con chó cũng đi xuyên tường. Không biết nó cảm thấy thế nào nhỉ?

https://thuviensach.vn

J: Nó không sợ.

D. Cô có nhìn thấy gì xung quanh không?

J: (Lại thở nặng nhọc hơn.) Tôi chỉ biết tôi đang ở trên tàu. Tôi đang ở trên một cái bàn.

D: Làm thế nào để vào được con tàu đó?

J: Tôi không biết. Nó trống rỗng. Tôi chỉ biết tôi đang ở trong đó.

Đây là một chi tiết trùng hợp với các trường hợp khác. Thường có một khoảng trống khi họ tiến vào con tàu trong khi nó ở trên không. Có thể họ cũng đi xuyên qua lớp bên ngoài theo cách tương tự như khi họ rời khỏi ngôi nhà của mình. Nếu vậy, dường như chuyện này gây ra hiện tượng mất trí nhớ tạm thời. Khi con tàu ở trên mặt đất, họ thường nhớ đã đi bộ hoặc được đưa lên cầu thang hoặc một đoạn đường dốc.

D: Rồi sau đó, chuyện gì đang xảy ra?

J: Họ khiến tôi … tôi nằm xuống. Và chúng tôi sẽ làm chuyện đó một lần nữa.

D: Làm gì vậy?

J: Giống như đang ở phòng khám phụ khoa. Tôi không biết họ làm chuyện đó như thế nào bởi vì tôi không lúc nào tỉnh táo cả. (Đang bực bội.) Tôi muốn biết. Và tôi cầu xin họ cho tôi biết họ đang làm gì.

Trong những ngày đầu điều tra, tôi đã phát hiện ra rằng có thể có được câu trả lời ngay cả khi cơ thể đối tượng đã được đưa vào trạng thái ngủ. Ta có thể đi thẳng vào tiềm thức bởi vì bộ phận đó không bao giờ ngủ (ngay cả khi phẫu thuật), và có thể cung cấp câu trả lời khách quan và chính xác.

https://thuviensach.vn

D: Tôi nghĩ cách chúng ta sẽ thực hiện bây giờ, có lẽ cô có thể nhận ra. Cô có muốn tìm câu trả lời không?

J: (Khịt mũi) Tôi nghĩ là có.

D: Cô có muốn trở thành một người quan sát và quan sát bằng trí óc của cô, trong khi cơ thể cô đang ngủ không? Cô nghĩ cô có thể làm được không?

J: Tôi không biết. Tôi cảm thấy như tôi đang ở đó ngay bây giờ. Tôi đang ở đó ngay bây giờ. Ngay đó. (Cô ấy đang khịt mũi).

D: Hãy hỏi một trong họ xem cô có thể đứng nhìn như một người quan sát không. Và hãy xem họ nói gì. (Không) Họ nói, không? Chúng ta có thể đặt câu hỏi chứ? (Vâng).

Lúc này giọng nói của cô ấy thay đổi một cách bất ngờ. Với câu trả lời của cô, "Vâng," giọng nói có vẻ độc đoán hơn, không sợ hãi như trước.

D: Được rồi. Vậy mọi chuyện xảy ra khi cơ thể đang chìm vào giấc ngủ ư?

J: Không phải là trạng thái ngủ.

Giọng nói trả lời câu hỏi chắc chắn không phải của Janice. Nó đơn điệu, máy móc, gần như rô bốt. m tiết phát ra riêng lẻ từng từ, hoàn toàn không phải theo cách chúng ta phát âm bằng cách nối các âm với nhau. Đôi khi nghe có vẻ trống rỗng và gần như có âm thanh vang vọng mà chắc chắn không phải do máy ghi âm hoặc micrô gây ra.Tôi nghe thấy nó phát ra từ cô ấy, và tôi không thể hiểu làm thế nào mà cô ấy có thể tự nhiên phát ra âm thanh như vậy. Nó không giống với Janice chút nào. Giọng nói với giọng điệu và cách cư xử độc đáo này tiếp tục trong suốt phần còn lại của phiên thôi miên, và không thay đổi cho đến khi thực thể được yêu cầu rời đi vào cuối buổi. Tôi không bị choáng ngợp vì sự thay đổi này, vì điều này đã xảy ra trước đây rồi. Tôi đã tận dụng cơ hội để đặt câu hỏi.

https://thuviensach.vn

D: Nếu đó không phải là trạng thái ngủ, thì là gì được chứ?

J: Đó là mức độ ý thức mà bà không quen thuộc.

D: Tại sao cô ấy phải ở trong trạng thái ý thức đó?

J: Vì như vậy sẽ không có đau đớn.

D: Tôi nghĩ điều đó rất tốt. Chúng tôi không muốn cô ấy phải trải qua bất kỳ nỗi đau nào. Chuyện gì đang xảy ra có thể gây ra sự đau đớn?

J: Sự ra đời của một đứa trẻ.

D: Đúng vậy. Đây có phải là một ca sinh nở?

J: Đây là một ca sinh nở.

D: Cô có thể cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra được không?

J: Điều tương tự cũng xảy ra khi bà sinh ra trên Trái đất.

D: Nhưng trên Trái đất chuyện đó xảy ra một cách tự nhiên.

J: Nó đang diễn ra một cách tự nhiên.

D: Trên Trái đất, khi sinh nở, thường có sự đau đớn đi kèm

J: Đó là lý do vì sao có sự thay đổi trạng thái. Không còn cảm giác đau đớn của người mẹ nữa.

D: Nhưng tôi có đúng không khi cho rằng phôi thai không lớn lắm không?

J: Đúng vậy.

D: Vậy thì nó có thể được chuyển qua rất dễ dàng.

https://thuviensach.vn

J: Sẽ có đau đớn. Con người này chưa bao giờ có một đứa trẻ trên Trái đất, do đó ống dẫn cũng khác.

D: Có điều gì đó xảy ra để kích thích quá trình không? Tương tự như con đau chuyển dạ hay chuột rút khi sinh?

J: Tôi không hiểu câu hỏi của bà.

D: Có phải điều gì đó được thực hiện với máy móc hay dụng cụ để khiến cho cơ thể chuyển dạ không?

J: Đã đến thời điểm cho chuyện này xảy ra trong lĩnh vực của chúng tôi. Khoảng thời gian chín tháng mà bà nhắc đến … sẩy thai… lên đến đỉnh điểm, chỉ đơn giản là thay đổi. Đó là một giai đoạn ngắn hơn, bởi vì kiểu tăng trưởng này diễn ra trong thời gian em bé được mang thai. Do đó, các cơ quan và các trạng thái phôi thai khác nhau được phát triển lên một cấp độ cao hơn mức độ sẽ được phát triển trong khoảng thời gian chín tháng ở Trái đất.

D: Vậy thì đó không phải là kích thước của một đứa trẻ chín tháng, hay còn gọi là trẻ đủ tháng?

J: Đúng như vậy.

D: Nhưng nó được phát triển đầy đủ theo tiêu chuẩn của cô?

J: Đúng vậy. Bà chưa hiểu các tiêu chuẩn của chúng tôi, trong đó tiêu chuẩn của chúng tôi có nghĩa là trẻ sơ sinh là trẻ chín tháng mặc dù kích thước thể chất không bằng trẻ chín tháng.

D: Đứa trẻ đó có đầy đủ các đặc điểm của một đứa trẻ bình thường không?

J: Có, và kể các hệ thống trong cơ thể.

https://thuviensach.vn

D: Theo cách nghĩ của chúng tôi, một phôi thai nhỏ sẽ có kiểu phát triển rất sơ khai, và không thể tồn tại.

J: Nó cần khoảng thời gian bốn tháng để tồn tại nếu được mang thai trên trái đất. Chúng tôi duy trì quá trình sinh nở trong thời gian người mẹ đang mang phôi thai. Việc duy trì đặc biệt này khiến các hệ thống phát triển với tốc độ khác với quá trình sinh nở bình thường mà con người thực hiện.

D: Kích thước của thai nhi khi nó được sinh ra là như thế nào?

J: Đó là một đứa trẻ bốn tháng về kích thước thể chất, so với sự sinh nở của người trái đất.

D: Theo hiểu biết của tôi thì với kích thước đó, nó có thể nằm gọn trong lòng bàn tay

J: Nó lớn hơn một chút.

D: Cô ấy mang thai được bốn tháng chưa? (Được rồi) Cô ấy có biết không?

J: Không nhận thức được như trước. Đã có những lúc cô ấy nhận thức được. Nhưng không được bao lâu. Cô cảm thấy mình có thai. Cô ấy có hiện tượng giống như những người trên Trái đất, phần bụng nở ra, và cô ấy có thể biết được điều gì đang xảy ra.

D: Cô ấy có bị chậm kỳ kinh không?

J: Cô ấy không bao giờ có kinh nguyệt nữa.

D: Chuyện đó không cần thiết cho việc này đúng không? (Không) Tất cả những gì cô cần là tử cung à?

J: Ngay cả tử cung cũng không cần thiết. Nó liên quan đến năng lượng, trái ngược với sự bài tiết nội tiết tố của cơ thể con người.

https://thuviensach.vn

D: Tôi đang cố gắng rất nhiều để hiểu. Đối với loài người, cần phải có lớp niêm mạc tử cung và các hormone, vì vậy nhau thai có thể bám vào và nuôi dưỡng thai nhi đang phát triển.

J: Cách thức thai nhi này trải nghiệm cuộc sống khác nhiều so với đứa trẻ bình thường được mang thai bởi người mẹ, ở chỗ, khi người mẹ tham gia các hoạt động sinh hoạt hàng ngày, đứa trẻ được trải nghiệm các hoạt động đó của người mẹ một cách đầy đủ nhất.

D: Vậy điều này có thể thực hiện với phụ nữ ở bất cứ tuổi nào?

J: Chính xác. Nhưng phải là một kiểu phụ nữ đặc biệt tham gia vào dự án này vì có một số điều kiện nhất định.

D: Cô có thể cho tôi biết những yêu cầu đó là gì không?

J: (Giống như đang đọc tài liệu.) Yêu cầu là: Ăn kiêng. Yêu cầu là: đảm bảo mức độ tồn tại nhất định. Yêu cầu là: Sự tinh khiết. Và còn một số những yêu cầu khác thảo luận sau.

D: Có vẻ như phù hợp với hầu hết phụ nữ.

J: Không phải hầu hết.

D: Chúng khác nhau chỗ nào?

J: Ở chỗ là sự tham gia của hầu hết phụ nữ trong các hoạt động cụ thể. Ở chỗ là khả năng tập trung của hầu hết phụ nữ. Bởi vì lúc đó sẽ có sự tương tác với não bộ của bộ nữ. Các chủ thể được lựa chọn theo cách liên quan đến các tiêu chí về sự phát triển của con người, sự tiến hóa của người mẹ. Đó là một quá trình phức tạp.

D: Tôi nghĩ chắc côthấy tôi hỏi nhiều quá. Tôi rất tò mò. Cô có đang nói về hoạt động tình dục không?

https://thuviensach.vn

J: Đó là một yếu tố.

D: Bởi vì điều đó sẽ ảnh hưởng đến các hormone, cảm xúc và mọi thứ khác.

J: Nó liên quan nhiều hơn đến bản thể người mẹ, hơn là liên quan đến thể chất nội tiết tố. Ta có thể gọi là cấp độ tâm linh, theo ngôn ngữ Trái Đất của bà.

D: Vậy mọi phụ nữ đều không phù hợp.

J: Điều này là chính xác.

D: Việc này có xảy ra với cô ấy trước đây không?

J: Có.

D: Trong lĩnh vực của tôi, người ta nói rằng việc sinh sản có thể được thực hiện theo cách nhân bản?

J: Có một dự án để nhân bản. Nó tách biệt và ngoài dự án này. Một số phụ nữ tham gia vào cả hai, một số chỉ tham gia một dự án.

D: Nếu có thể sinh con theo cách này, tại sao quá trình nhân bản cũng cần thiết?

J: Bởi vì có sự khác biệt về gen diễn ra trong quá trình nhân bản, điều đó không có trong dự án khác.

D: Cô có thể giải thích thêm không? Tôi hiểu chút ít về nhân bản. Đó là một bản sao y hệt.

J: Nhân bản là một bản sao chính xác. Phương pháp khác đưa các kích thích bên ngoài vào quá trình này, không chỉ là bản thể của người mẹ. Có hai loại cá thể riêng biệt và khác biệt được tạo ra.

D: Vậy thì bản thể nhân bản là một bản sao chính xác. Bản thể còn lại có một kiểu cấu tạo gen khác. Điều đó có đúng không?

https://thuviensach.vn

J: Đúng. Đối với bản thể còn lại cũng chứa tất cả các kích thích ngoại cảm mà người mẹ nhận được trong khoảng thời gian ở trạng thái phôi thai.

D: Ý cô là bản sao nhân bản hay bản sinh học?

J: Bản sao tự nhiên.

D: Điều này có nghĩa là bản sao nhân bản sẽ là một người lạnh lùng hơn, và vô cảm?

J: Không trừ khi người mẹ là người như vậy.

Vấn đề bà đang gặp phải khi cố hiểu điều này, là bản sao có chứa tất cả mọi thứ của người mẹ. Với sinh nở tự nhiên, như bà thường gọi, đứa trẻ chứa đựng và là tất cả những gì của người mẹ, cộng với tất cả những gì người mẹ đã tiếp xúc trong thời gian mang phôi thai đó.

D: Vì vậy, có một sự khác biệt.

J: Một sự khác biệt nhất định. Chúng tôi đang cố gắng giải thích với bà rằng phôi thai nằm trong tử cung của mẹ nên nó sẽ sống cùng với mẹ của mình.

D: Trải nghiệm những gì người mẹ đang trải nghiệm.

J: Chính xác!

D: Và bản sao nhân bản không có được trải nghiệm này. À, tôi có thể hỏi cô làm thế nào mà phôi thai được tạo ra? Cha của nó cũng là con người hay sao?

J: Chúng ta sẽ không thảo luận vào thời điểm này. Thông tin rồi cũng sẽ được tiết lộ. Trước tiên, chúng tôi phải tin tưởng bà.

D: Hoàn toàn không sao cả. Tôi chỉ hỏi nhiều câu hỏi, miễn là những câu hỏi đó không gây khó chịu.

https://thuviensach.vn

J: Chúng tôi muốn xem bà làm gì với thông tin chúng tôi tiết lộ và cách bà sử dụng những thông tin đó.

D: Tôi sẽ làm theo bất cứ những gì cô muốn.

J: Nó sẽ không được phổ biến đến công chúng cho đến khi bà hiểu rõ toàn bộ vấn đề.

D: Tôi sẵn sàng chấp nhận điều đó. Dù sao thì tôi cũng không muốn một câu chuyện nửa vời, một sự thật nửa vời.

J: Chúng tôi phải nhắc nhở bà bảo vệ đối tượng.

D: Tôi đã đảm bảo sự an toàn xung quanh cô ấy khi chúng tôi đang làm việc ở trạng thái này. Ý cô là vậy đúng không?

J: Không. Chúng tôi muốn nói rằng, với những gì bà thực hiện với thông tin bà có được, có thể có ảnh hưởng trực tiếp đến cuộc sống của cô ấy.

D: Điều đó rất đúng. Hầu hết những người tôi làm việc cùng không muốn được biết đến. Họ muốn ẩn danh. Điều này rất quan trọng vì họ không muốn cuộc sống của mình bị quấy rầy và tôi luôn cố gắng để tôn trọng điều đó.

J: Đây là lý do tại sao chúng tôi đang nói chuyện với bà. Vì lý do bà là một cá nhân rất có trách nhiệm.

D. Và nếu nó nằm trong khả năng của tôi thì sẽ không ai biết cô ấy là ai. Luôn có những thứ nằm ngoài tầm kiểm soát của tôi. Nhưng với những gì tôi có thể kiểm soát, tên của cô ấy sẽ không bao giờ được tiết lộ. Cô muốn như vậy đúng không?

J: Tại thời điểm này, đó là cách tốt nhất. Có những công việc khác chúng tôi phải làm. Cô ấy là một đối tượng tiến hóa cao. Cô ấy hiểu biết hơn hầu hết các đối tượng khác. Vì vậy, chúng tôi có một dự án lớn hơn cho cô ấy, và chúng tôi không muốn bị gián đoạn vì sự tò mò.

https://thuviensach.vn

D: Vâng, và có rất nhiều người tò mò. Có vẻ như tôi là người sẽ gặp vấn đề.

J: Không đâu nếu chúng tôi cũng có thể được phép bảo vệ bà.

D. Tôi muốn như vậy. Bởi vì tôi cảm thấy mình sắp đi nơi tràn ngập sự tiêu cực.

J: Đúng rồi.

D: Và sự hoài nghi.

J: Chính xác.

D: Và tôi hoan nghênh mọi sự bảo vệ mà cô có thể có cho tôi.

J: Bà sẽ biết qua chiếc nhẫn của mình rằng chúng tôi luôn ở bên bà.

Đây là chiếc nhẫn ngọc lam ngôi sao của tôi đã được đề cập trước đó, mà tôi đã có được một cách kỳ lạ, và tôi chưa bao giờ tháo ra.

D: Tôi tò mò về chiếc nhẫn đó. Cô có thể cho tôi biết bất cứ điều gì về nó không?

J: Người Trái đất luôn nghĩ rằng UFO đến từ các vì sao. Ngôi sao mà bà đang có là biểu tượng của bà và bà được kết nối với nó. Và rằng bà luôn ở bên chúng tôi trong suy nghĩ, vì công việc bà đã tham gia, giúp xóa tan quan niệm rằng chúng tôi là những sinh vật xấu xa và độc ác.

D: Vâng. Bởi vì thông tin tôi có được dường như đều tích cực.

J: Thực sự là tích cực. Tuy nhiên, tôi phải cảnh báo bà là có tồn tại một thế lực phản diện, như cách mà người Trái đất mô tả.

D: Nhưng tôi luôn tin rằng cô đang làm đúng những gì cô muốn, những gì cô mong đợi.

J: Đúng vậy.

https://thuviensach.vn

D: Tôi đã không nghĩ tới việc tìm thấy thế lực xấu đó.

J: Nhưng bà phải biết và nhận thức rằng nó có tồn tại. Bà cũng phải biết và ý thức rằng trong quá trình điều tra, bà có thể sẽ tiếp xúc với mặt xấu xa của người ngoài hành tinh. Tuy nhiên, đó là sự lựa chọn mà mỗi cá nhân phải đưa ra, chọn đứng về phe nào. Có một sự lựa chọn chắc chắn được đưa ra.

D: Tôi đã nghe nói về sự tiêu cực này. Và tôi không muốn tham gia vào phe đó.

J: Nếu bà đã lựa chọn, thì bà không cần phải lo sợ, vì bà sẽ không tham gia vào phe đó. Nó có thể vượt lên trên bà. Nó có thể lảng vảng xung quanh bà, nhưng bà sẽ được bảo vệ khỏi sự tiếp cận của nó.

D: Thật là tốt. Tôi đánh giá cao điều đó, bởi vì tất cả những gì tôi muốn chỉ là thông tin.

J: Và đó là những gì chúng tôi muốn chia sẻ.

D: Được rồi. Tôi có thể biết tôi đang nói chuyện với ai hoặc cái gì không?

J: Tôi không hiểu câu hỏi của bà.

D: Chà, tôi không tin là tôi đang nói chuyện với tiềm thức của Janice, phải không?

J: Không. Không phải như vậy.

D: Tôi đang nói chuyện với ai? Không cần phải là một cái tên. Tôi chỉ tò mò không biết tôi đang trò chuyện với cái gì.

J: Bà nhìn vào gương mặt trên bìa cuốn sách Communion, và bà sẽ thấy hình ảnh của tôi. Đây là lý do tại sao Janice, bị ảnh hưởng bởi lớp vỏ bọc đó theo cách mà cô ấy vốn có. Cô ấy quen thuộc nhất với chúng tôi. Cô ấy biết rằng trong quan niệm của người Trái đất, có những lúc dường như chúng tôi có thể gây ra đau đớn, hoặc ai đó từ Trái đất sẽ nhận ra rằng chúng tôi không nhân từ và không có cảm

https://thuviensach.vn

xúc. Cô ấy đã được phép biết câu chuyện đằng sau đó. Trong đó nó chỉ đơn giản là quan niệm của cô ấy. Và cô ấy đã có thể thay đổi quan điểm để hiểu được ý nghĩa đằng sau những gì chúng tôi làm, và bất cứ loại đau đớn nào chúng tôi có thể gây ra cho cô ấy. Cô ấy biết điều này là sự ngẫu nhiên của bất cứ loại vấn đề nào mà cô ấy có thể gặp phải khi chấp nhận những gì cô ấy đã đồng ý. Cô ấy nhận thức được và thường xuyên được chúng tôi nhắc nhở rằng bất cứ lúc nào cô ấy có thể và được phép từ chối. Cô ấy cũng biết rằng từ chúng tôi sẽ không có sự phân chia nào trong hành động không có sự tham gia của cô ấy bất cứ lúc nào mà cô ấy cảm thấy quá khó chịu để tiếp tục. Cô ấy biết và đã được thông báo rằng chúng tôi giúp cô ấy theo mọi phương cách mà cô ấy cần giúp đỡ, bất cứ lúc nào.

D: Thật là tốt. Như cô biết, một trong những giả thuyết mà con người đặt ra là người ngoài hành tinh rất lạnh lùng và vô cảm, gây ra nỗi đau và không quan tâm đến con người.

J: Theo tiêu chuẩn con người, điều đó là đúng. Con người ngần ngại không đến gần chúng tôi, và không hiểu chúng tôi nghĩ gì. Những cá nhân như Janice, người mà bà nói chuyện, có thể trở thành chúng tôi một cách hiệu quả và biết mục đích của chúng tôi, biết tâm trí của chúng tôi và biết bản thể của chúng tôi. Do đó, họ hiểu rằng chúng tôi không tham gia vào việc gây ra đau đớn đơn giản chỉ vì vấn đề gây ra đau đớn. Vì thực tế là chúng tôi không biết đau như loài người cảm thấy đau, nên đôi khi chúng tôi khó hiểu rằng chúng tôi đã gây ra điều đó.

D: Tôi hiểu rồi. Đây có phải là do hệ thống thần kinh của cô khác với chúng tôi?

J: Chính xác.

D: Vậy thì cô đã không phát triển theo cùng một cách thể chất giống con người? (Không) Cô có khả năng cảm xúc không?

J: Chúng tôi có khả năng mô phỏng cảm xúc, nhưng chúng tôi không tích hợp sẵn cảm xúc như con người luôn có cảm xúc dù ở bất cứ đâu.

https://thuviensach.vn

D: Cô giống như một- Tôi không muốn nói một "cái máy" - giống như một người được sản xuất, hơn là một người được tái tạo về mặt di truyền đúng không?

J: Xin lỗi. Câu hỏi không rõ ràng.

D: Tôi đang cố gắng nghĩ cách diễn đạt. Tôi quen với việc con người là sinh vật có cảm xúc, trừ khi chúng tôi có những con rô bốt giống người. Được sản xuất thay vì sao chép theo phương thức di truyền.

J: Chúng tôi có cảm thấy, nhưng nó không có nghĩa giống như loài người.

D: Cô có thể giúp tôi hiểu hơn được không?

J: Nếu bà chạm vào tôi, tôi cảm nhận được điều đó. Nó không truyền tới … không có nghĩa là cảm giác tương tự sẽ diễn ra. Khi đó, tâm trí tôi biết bà đã chạm vào tôi. Tôi cảm nhận được sự đụng chạm, nhưng không giống như cách con người cảm nhận được. Đó là một quá trình, một sự chạm vào thần giao cách cảm, trái ngược với thể chất. Trong đó chúng tôi phản ứng từ một mức độ thần giao cách cảm. Do đó, sự tiến hóa của chúng tôi là trạng thái mà các giác quan của chúng tôi đi qua cách nhận biết đó, trái ngược với mức độ thể chất thiên về cảm xúc mà bà có thể hiểu được.

D: Tôi đang nghĩ đến cách con người âu yếm nhau, đặc biệt là khi họ vuốt ve một đứa trẻ.

J: Chúng tôi đang học hỏi điều đó. Chúng tôi muốn kết hợp hai loại cảm xúc khác nhau và hiểu chúng. Trong quá trình tích hợp, những gì sẽ diễn ra là một tiến hóa của một sự tích hợp vào cách thức thần giao cách cảm để cảm nhận và nhận biết, một giác quan xúc cảm và nhận biết.

D: Tôi hiểu rồi. Và cô cũng không cảm nhận được những cảm xúc như yêu hay ghét đúng không?

https://thuviensach.vn

J: Chúng tôi không hiểu những cảm xúc đó, mặc dù chúng tôi có thể cảm nhận được chúng. Nhưng theo một cách khác.

D: Vậy thì, cô có thể cảm thấy sự tức giận không?

J: Chúng tôi có thể cảm nhận bất kỳ cảm xúc nào mà bà có thể cảm nhận được, nhưng nó được cảm nhận trong tâm trí của chúng tôi chứ không phải ảnh hưởng đến cơ thể vật lý của chúng tôi.

D: Vậy thì cô không hoàn toàn là người lạnh lùng.

J: Đúng vậy. Chúng tôi trải nghiệm nó, nhưng nó không ảnh hưởng đến thể chất của chúng tôi như đối với con người. Căng thẳng là một phần của cuộc sống con người. Nó phá vỡ cơ thể. Nó ảnh hưởng đến tâm trí. Nó ảnh hưởng đến cấu trúc phân tử của cơ thể bà.

D: Và cô đang cố gắng ….

J: Tôi đang cố gắng nói với bà rằng nếu chúng tôi bị căng thẳng, nó không ảnh hưởng đến cơ thể của chúng tôi theo cách đó. Tuy nhiên, chúng tôi trải nghiệm điều đó bằng tâm trí của mình. Chúng tôi không ở đây để làm hại. Chúng tôi không ở đây để tiếp quản hành tinh của bà. Thật là tệ khi bà không thể hiểu được điều này.

D: Tôi tin cô.

J: Vâng, tôi biết. Tôi đã nói chuyện tập thể.

D: Sự thiếu hụt cảm xúc này, có phải là do chủng tộc của cô phát triển theo một cách khác không?

J: Thực tế, đơn giản là do chúng tôi có nguồn gốc và phát triển từ một nơi khác. Đó không phải là bởi vì chúng tôi không có cảm xúc. Chúng tôi không biết điều đó. Nó chỉ đơn giản là một phần không cần thiết trong sự tồn tại của chúng tôi.

https://thuviensach.vn

D: Tôi nghĩ có lẽ tất cả chúng ta đều bắt đầu theo cùng một cách, và cô đã tiến hóa theo một cách khác.

J: Chúng tôi đã bắt đầu theo cách của chúng tôi. Đó là lý do tại sao chúng tôi khó có thể hiểu được cảm xúc của người Trái đất, và một số cách cư xử của sự tồn tại mà loài người tự áp dụng.

Tôi dừng lại để lật cuộn băng trong máy ghi âm.

D: Có lẽ cô biết rằng tôi đang sử dụng một cái máy.

J: Chúng tôi hiểu máy móc.

D: Đây là một chiếc máy thu âm giọng nói, và nó giúp tôi lấy lại giọng nói đó vào một thời điểm khác. Những câu chữ.

J: Chúng tôi lưu giữ nó trong tâm trí của mình.

D: Chúng tôi không hoàn toàn có khả năng đó, vì vậy tôi có một cái máy nhỏ để lưu giữ. Và khi cần tôi có thể phát lại chúng, nghe và hiểu chúng một lần nữa.

J: Bà có thể lưu giữ chúng trong tâm trí của bà.

D: Nhưng rất khó khi cô có quá nhiều thông tin.

J: Đó là vấn đề của bản thân …. (Cô ấy gặp khó khăn trong việc tìm từ thích hợp). Đó là vấn đề sắp xếp, phân loại và thiết lập hồ sơ thông tin.

D: Chà, tôi có thể làm điều đó rất giỏi.

J: Đó là vấn đề của hình ảnh và truy tìm hình ảnh. Nhiều như lúc chúng tôi bay. Chúng tôi có thể tưởng tượng về hành tinh hoặc một địa điểm của bà, và sau đó chúng tôi không cần phải bay đến đó để đến đó.

D: Hiện tại, cô có ở trong bầu khí quyển của chúng tôi không?

https://thuviensach.vn

J: Chúng tôi đang ở trong bầu khí quyển của Trái đất.

D: Nhưng ý của cô là nơi mà cô xuất phát từ ban đầu? Cô sẽ chỉ cần tưởng tượng đến hình ảnh mà cô muốn tới?

J: Đúng vậy.

D: Và cô không cần bất cứ loại nguồn điện nào cho con tàu ư?

J: Chúng tôi không cần một loại nguồn điện. Tư tưởng là nguồn năng lượng của chúng tôi.

D: Như vậy là đủ để vận hành toàn bộ con tàu ư?

J: Nó có thể vận hành nhiều con tàu.

D: Đây là suy nghĩ của tập thể, hay suy nghĩ của chỉ một cá nhân như chính cô?

J: Nó có thể là một hoặc nó có thể là tập thể.

D: Các nhà khoa học thời nay chúng tôi nghĩ rằng chủng loại của cô phải có một số loại năng lượng: cơ học, điện năng hoặc một cái gì đó tương tự?

J: Có những con tàu chạy từ nhiều nguồn năng lượng khác nhau. Đó là nơi bà đi sai hướng. Con người nghĩ rằng tất cả các con tàu đều phải sử dụng cùng một loại năng lượng. Đúng không?

D: Hoặc ít nhất là năng lượng mà chúng tôi có thể hiểu được, dễ cháy hoặc các loại khác nhau.

J: Bà có hiểu được năng lượng ánh sáng không?

D: Chỉ trong cách chúng tôi sử dụng để sản xuất điện năng.

J: Chà, có một điểm vượt qua ánh sáng mà chúng tôi du hành trên đó. Đó là một tần số ánh sáng. Nó không thể được nhìn thấy bằng mắt thường.

https://thuviensach.vn

D: Tôi đang nghĩ đến tia laser.

J: Bà đang tiến gần hơn.

D: Gần hơn? (Cười) Theo như tôi biết thì tia laser là một tần số nhanh hơn, tôi nghĩ vậy. Có đúng không?

J: Vâng. Tần số này nhanh hơn ánh sáng.

D: Tôi đang nghĩ đến lò vi sóng.

J: Đó là một chuyện hoàn toàn khác.

D: Được rồi. Sau đó, cô có thể du hành với một con tàu vật lý trên tần số này bằng cách sử dụng suy nghĩ. (Đúng) Bằng cách sử dụng suy nghĩ, cô có thể phi vật chất hóa và hiện thực hóa ở một nơi khác?

J: Chính xác.

D: Được rồi. Bởi vì chúng tôi nghĩ đến việc du hành với tốc độ ánh sáng.

J: Tốc độ này nhanh hơn tốc độ ánh sáng.

D: Điều này có giống với cách cô ấy đi xuyên qua các bức tường không?

J: Điều này cũng tương tự, nhưng có một quy trình khác được sử dụng cho việc đi lại. Khi bà nói về việc đi xuyên qua vật chất, bà đang nói về một loại quá trình khác với quá trình mà chúng tôi đi từ vũ trụ đến bầu khí quyển Trái đất.

D: Chỉ vì nó không đi qua vật thể? Nó sẽ là một quá trình khác.

J: Chính xác.

D: Nhưng nó vẫn là phi vật chất hóa ở một nơi và tái vật chất hóa ở một nơi khác. Như vậy có đúng không? Bởi vì tôi đang rất cố gắng để hiểu.

https://thuviensach.vn

J: Tôi không thể giải thích điều đó cho bà vào lúc này. Tôi có thể nói với bà rằng có hai quá trình du hành riêng biệt. Một là khi người ngoài hành tinh đưa cô ấy đi xuyên tường, thứ hai là giữa bức tường bên ngoài của nhà cô ấy và con tàu. Đây là lý do tại sao con người đôi khi gặp khó khăn khi điều chỉnh và vào lại khung thời gian và tần số dao động. Đối với tần số dao động thay đổi trong cách thức du hành này, phải mất một khoảng thời gian để làm chậm tiến trình, tùy thuộc vào cách vào lại.

D: Nó đang di chuyển nhanh hơn, sau đó nó lại phải giảm tốc.

J: Chính xác. Nó đôi khi gây ra các vấn đề về điều chỉnh. Nó có thể gây ra một số sự mất phương hướng, mà chúng tôi cố gắng giảm bớt càng sớm càng tốt khi chúng tôi nhận thức được nó đang xảy ra với cá thể.

D: Tôi có thể hỏi cô vấn đề này được không, cô có giới tính không? (Có) Cô có cả hai giới tính à? (Vâng) Và cô có sinh sản giống như con người không?

J: Chúng tôi có một sự lựa chọn.

D: Cô nói rõ hơn được không?

J: Chúng tôi có thể tái sản xuất theo cách đó. Chúng tôi có thể sử dụng một số phương pháp khác.

D: Phương pháp khác đó là gì?

J: Tôi đã giải thích hai trong số chúng cho bà rồi.

D: Nhân bản và Phương pháp này với Janice? (Vâng) Tôi tò mò về những gì sẽ được thực hiện với đứa bé này. Ý tôi là, tại sao cô lại muốn có sự kết hợp với con người?

J: Bởi vì trong sự kết hợp với con người, tất cả thể chất của con người, cũng như tất cả năng lực tinh thần của chủng tộc chúng tôi được tích hợp.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng không phải chủng tộc của cô có khả năng thể chất tuyệt vời sao?

J: Chúng tôi nghĩ con người rất đẹp. Chúng tôi có năng lực thể chất, nhưng chúng không giống khả năng thể chất của con người.

D: Tôi nghĩ rằng cô sẽ hạnh phúc với cách của cô, theo cách mà cô được tạo ra, và cô sẽ không ….

J: Đó không phải là vấn đề của việc không hạnh phúc. Đó là một bài học lớn cho con người như bà học hỏi. Khác biệt hơn.

D: Ý cô là gì?

J: Khác hơn là sự đối lập với không hài lòng. Nó không phải là vấn đề tốt hơn hay tệ hơn. Nó khác biệt hơn.

D: Đó là điều tôi đang cố gắng hiểu: Tại sao cô lại muốn thay đổi ngoại hình giống nòi của mình?

J: Điều đó không thay đổi ngoại hình về mặt thể chất của chúng tôi. Bởi vì nó không phải là chủng tộc của chúng tôi. Cũng không phải là chủng tộc của bà.

D: Ý cô là gì?

J: Ý tôi là nó không phải là một trong hai chủng tộc, mà là một chủng tộc.

Tôi không hiểu rằng anh ấy đang nói đến việc tạo ra một chủng tộc mới, riêng biệt.

D: Ý cô là mọi người đều thuộc một chủng tộc?

J: Cuối cùng thì điều đó sẽ xảy ra.

D: Đó có phải là nơi nó bắt đầu?

J: Tôi không hiểu câu hỏi đó.

https://thuviensach.vn

D: Có phải tất cả chúng ta đều bắt đầu như một chủng tộc không?

J: Tôi đã giải thích cho bà sự khác biệt trong cách chúng ta trải nghiệm cảm xúc, so với cách mà con người trải nghiệm cảm xúc. Sự kết hợp của hai loại trải nghiệm này vào một bản thể sẽ tạo ra một bản thể khác biệt, nhưng không lấy đi bất cứ thứ gì của cả hai chủng tộc. Nó cũng không thay đổi thực tế rằng, cá nhân cụ thể đó là sự kết hợp cả hai chủng tộc.

D: Vì vậy, tất cả chúng ta bắt đầu như những chủng tộc khác nhau. Sau đó, mục tiêu là hòa nhập vào một chủng tộc kết hợp những phần tốt nhất của cả hai. Có đúng không?

J: Vâng, đó là một dự án.

D: Có những dự án khác nữa? (Có) Cô có thể cho tôi biết về chúng không?

J: Tôi không thể nói với bà vào lúc này.

D: Chà, tôi có thừa sự kiên nhẫn, nhưng tôi cũng có rất nhiều câu hỏi. Tôi đang cố gắng hiểu mục đích của việc này.

J: Một phần tinh chất còn sót lại trên Trái đất có thể được chuyển giao cho loài người mới tại thời điểm khi Trái đất mới tiến hóa.

D: Một Trái đất mới? Ý cô là gì? (Tạm dừng) Tôi biết rất nhiều về những lời tiên tri trong tương lai. Tôi đang cố gắng xem những gì cô đang nói có phù hợp với những dự đoán đó không.

J: Tôi đang nói rằng bản thể mới sẽ là loại bản thể cư trú trên Trái đất mới.

D: Trong tương lai của chúng tôi hay sao?

J: Đúng, trong tương lai của loài người. Trong tương lai của tất cả chúng ta. Bà có thể hiểu rõ hơn nếu tôi sử dụng từ “chuyển giao”.

https://thuviensach.vn

D: Chuyển giao cái gì?

J: Nếu bà lựa chọn, tùy thuộc vào kết quả lựa chọn của bà trên hành tinh trái đất, nhu cầu tồn tại của chủng tộc loài người để tái định cư Trái đất. Bản chất của loài người đã sinh sống trên Trái đất tồn tại trong chủng tộc mới. Vì vậy, nếu bà chọn con đường hủy diệt, sự tái sinh nhiều khả năng sẽ diễn ra ngoài chủng tộc này của loài người. Do đó, loài người sẽ thực sự có một chủng tộc mới để cư trú trên bầu trời mới và Trái đất mới. Một chủng tộc mới chỉ với những phẩm chất tích cực nhất.

D: Thực sự là một chủng tộc tiến hóa hơn. (Đúng)

Một khái niệm tương tự đã được mô tả trong cuốn sách Những người trông nom Trái đất của tôi, về một hành tinh đang được chuẩn bị để đón nhận một loài người mới (hoàn hảo hơn) trong trường hợp chúng ta phá hủy hành tinh Trái đất. Con người mới này đã được phát triển thông qua quá trình thử nghiệm được thực hiện trên những con tàu vũ trụ này. Tôi đã được nói rằng gen của con người không chết đi, mà đang được bảo tồn theo cách này.

D: Chà, về cái phôi thai này … Tôi đoán cô có thể gọi nó là một em bé. Cô đã nói rằng nó đã đầy đủ, và hoàn toàn hình thành ở kích cỡ đứa trẻ bốn tháng.

J: Bốn tháng.

D: Em bé được đưa đi đâu?

J: Chúng tôi có nhiều cơ sở vật chất như loài người có trong bệnh viện. Chúng tôi phục vụ và nuôi dưỡng đứa trẻ theo cùng một cách thức. Chúng tôi có những bản thể chịu trách nhiệm nuôi dưỡng đứa trẻ. Để chăm lo như cách bà thường gọi là mẹ "thay thế" cho đứa trẻ.

Người mẹ tự nhiên sẽ đến thăm con nếu người ấy muốn làm như vậy, mặc dù họ thường sẽ không còn nhớ về việc đó. Mẹ của đứa trẻ cũng dạy dỗ những bản thể

https://thuviensach.vn

này cách tương tác với đứa trẻ. Đây là một phần của việc học hỏi quan trọng của chúng tôi.

D: Đứa trẻ đó có phát triển với một tốc độ khác không?

J: Có, nó phát triển với một tốc độ khác. Nó có thể được bốn năm tuổi trong khoảng thời gian hai phút theo giờ Trái đất.

D: Như vậy là rất nhanh. Nó có vẻ là nhanh như vậy trong thời gian của cô?

J: Có thể hoặc không thể nhanh như vậy.

D: Bằng cách đó, cô có thể có một người lớn trong vài ngày, phải không? (Đúng), tôi hiểu rồi. Những bản thể mới này, chủng tộc mới này, sẽ được sử dụng ở bất nơi nào khác?

J: Họ sống và được dạy dỗ ở một nơi rất khác. Cũng giống như môi trường mà cuối cùng họ sẽ sinh sống.

D: Nhưng nơi này cách xa Trái đất à? (Vâng) Và đây là nơi họ sẽ trở nên quen thuộc, có thể nói như vậy. Tính thích nghi? (Đúng) Còn những bản sao nhân bản thì sao? Liệu cuối cùng họ có quay trở lại Trái đất?

J: Vâng. Một số đã có mặt trên Trái đất.

D. Ở trong dung mạo gì?

J: Là con người.

D: Lý do cho điều đó là gì?

J: Bởi vì chúng tôi có thể nhân bản một con người và chúng tôi có thể, nói cách khác, thiết kế lại tính chất vật lý của con người đến một mức độ mà, nếu nhu cầu phát sinh rằng bản sao quay lại để giúp nguồn cội của nó, điều đó có thể được thực hiện với mối quan hệ tức thì với nguồn.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng bản sao nhân bản sẽ có ký ức về những gì đã xảy ra không?

J: Không nhất thiết.

D: Tôi đang nghĩ, nếu bản sao được nuôi dưỡng trong môi trường khác, nó sẽ vẫn giữ lại những ký ức đó.

J: Chúng tôi có cùng khả năng liên quan đến thời gian, như tôi đã giải thích trước đây với bà, với một bản sao nhân bản. Nói cách khác, chúng tôi có thể có một con người trong một khoảng thời gian rất ngắn. Bản sao này có thể được gửi đi thực hiện một nhiệm vụ, hoặc chọn thực hiện một nhiệm vụ, để giúp đỡ một người Trái đất đang cần sự hỗ trợ. Từ đó giữ lại tất cả những bản chất của con người, mối quan hệ được tích hợp đầy đủ hơn, tức thì hơn.

D: Tôi nghĩ rằng bản sao sẽ biết rằng nó không giống những con người khác.

J: Vâng, một số biết điều đó. Nhưng một bản sao không nhất thiết phải tồn tại trên hành tinh của bà trong bất kỳ khoảng thời gian nào.

D: Nó chỉ ở đó cho một nhiệm vụ nhất định, một công việc nhất định, và sau đó nó đi đến một nơi khác.

J: Đúng vậy.

D: Tôi nghĩ một trong những vấn đề mà mọi người phải chấp nhận phần lớn điều này - và tôi đang cố gắng làm sáng tỏ một số hiểu lầm - là họ nghĩ cô đang lai tạo giữa người ngoài hành tinh và con người. Đó là suy nghĩ của họ, và họ tuyên bố rằng nó đang được thực hiện mà không có sự hiểu biết, sự hợp tác của chúng tôi và đi ngược lại mong muốn của chúng tôi. Và tôi nghĩ đây là nguyên nhân dẫn đến sự hiểu lầm. Họ coi đó là một điều tồi tệ, bởi vì họ không biết toàn bộ sự thật.

https://thuviensach.vn

J: Đây cũng chính là vấn đề mà tôi đã giải thích với bà liên quan đến quan điểm của bà về nỗi đau mà chúng tôi đã bị buộc tội gây ra. Đó là cùng một quan niệm sai lầm.

D: Họ nghĩ rằng người ngoài hành tinh đang thực hiện những việc trái với mong muốn của con người. Bắt họ đi và thực hiện các bài kiểm tra trên cơ thể người.

J: Đó là bởi vì con người đó không thể hoàn toàn thức tỉnh với sứ mệnh mà họ đã đảm nhận. Bất cứ ai được đưa đi, họ đều đã đồng ý trước đó. Do một số vấn đề trong cấu trúc phân tử của họ, chúng tôi không thể kích hoạt hoàn toàn tế bào cho phép họ ghi nhớ, nhiều như chúng tôi có thể ở các đối tượng khác. Những đối tượng có sức mạnh nội tâm và ruột gan lớn hơn có thể hiểu rõ hơn về mục đích của toàn bộ chương trình không gian.

D: Tôi không biết tại sao một số người nhớ được và những người khác thì không.

J: Ta ghi nhớ những gì ta có thể chịu đựng. Và khi tần số tăng trưởng của bà phát triển, bà sẽ ghi nhớ và được cung cấp nhiều thông tin hơn.

D: Những gì mà họ có thể ghi nhớ là rất đáng sợ đối với họ. Họ chỉ nhớ những mảnh ký ức.

J: Nó rất đáng sợ vì nó rất xa lạ. Và một số thí nghiệm đúng là đáng sợ đối với con người. Nhưng những thí nghiệm khiến con người sợ hãi cũng chính là những thí nghiệm mà con người thực hiện. Và đó cũng là nỗi sợ hãi mà một con vật cảm thấy khi con người thực hiện thí nghiệm trên con vật đó.

D: Vâng, tôi có thể hiểu được. Trên con tàu của cô, chỉ có một giống loài như cô hay sao?

J: Vào lúc này à?

D: Chà, theo quy luật, có phải cô là kiểu người duy nhất ở trên con tàu đó không?

https://thuviensach.vn

J: Trên con tàu đặc biệt này, chỉ có chúng tôi. Những bản thể khác có thể lên tàu, tùy thuộc vào đối tượng.

D: Đây là loại tàu gì? Nhìn bề ngoài nó trông như thế nào?

J: Đây là một con tàu đĩa tròn.

D: Nó có lớn không? (Không) Còn có những con tàu khác không? (Có) Tôi tò mò về những người ngoài hành tinh khác nhau du hành trên những con tàu khác nhau. Chúng tôi đã được nghe rất nhiều mô tả.

J: Bà mong muốn điều gì?

D: Cô có thể cho tôi biết về một số dạng khác được không?

J: Tùy thuộc vào đối tượng con người, tùy thuộc vào dự án, chúng tôi đang hợp tác với những bản thể khác. Do đó, nó sẽ phụ thuộc vào cấp độ của dự án và loại dự án, cũng như những người tham gia.

D: Có phải tất cả những bản thể khác này đều đến từ cùng một nơi với cô không? (Không) Bởi vì tôi nghĩ tất cả đều trông khác nhau, phải không?

J: Họ trông khác nhau.

D: Và tôi có giả định rằng mỗi bản thể có một loại công việc khác nhau. Có lẽ tôi nhầm ở đó. Giống như một nhiệm vụ mà chỉ có họ đảm nhận.

J: Nó rất phức tạp, những dự án mà chúng tôi đang thực hiện. Một số người tham gia vào nhiều dự án của chúng tôi.

D: Ý cô là với tư cách một đối tượng hay với tư cách là một người tham gia?

J: Cả hai. Một người có thể là đối tượng trong một dự án này, đồng thời là người tham gia vào một dự án khác, một cố vấn trong một dự án khác, một giáo viên trong một dự án khác. Vì vậy, nó phụ thuộc vào cấp độ của người đó. Chúng tôi

https://thuviensach.vn

tìm kiếm những con người đa cấp độ. Bà đang nói chuyện với Janice, cô ấy là người đa cấp độ. Cô ấy hiểu các cấp độ và các chiều không gian, đồng thời có thể hoạt động ở các cấp độ và chiều không gian khác nhau. Vì vậy, cô ấy phù hợp hơn để làm việc với chúng tôi, và hơn nữa, là một người tham gia, một giáo viên, một đối tượng được đánh giá cao.

D: Tôi băn khoăn liệu những người khác, có liên quan đến những cấp độ đa dạng này, có biết chuyện gì đang xảy ra không?

J: Một số biết ở những mức độ khác nhau. Một số biết nhiều hơn Janice. Một số biết ít hơn. Nó phụ thuộc vào mức độ phát triển của họ. Nó phụ thuộc vào tốc độ dao động của họ. Nó phụ thuộc vào mức độ phát triển cấu trúc phân tử. Nó phụ thuộc vào mật độ của não bộ. Có rất nhiều yếu tố được xem xét. Và chúng tôi "yêu thương" nhất, sử dụng thuật ngữ Trái đất của bà, trong vấn đề đó. Chúng tôi không muốn gây tổn hại cho bất kỳ ai đã đồng ý tham gia. Lúc đầu, những người trên Trái đất của bà đồng ý tham gia không hiểu, không biết tại sao, và ban đầu không thể biết tất cả những điều họ học được khi họ tiếp tục tham gia. Thông thường, những gì có thể xảy ra với họ là họ trở nên mất cân bằng, và cuối cùng họ cam kết vào những bệnh viện tâm thần điên rồ. (Cô ấy thực sự nói: "bệnh viện tâm thần assne.")

D: Bởi vì họ không thể xử lý tất cả chuyện đó?

J: Họ không biết làm thế nào để hòa nhập nó vào cuộc sống hàng ngày của họ. Do đó sự mất cân bằng diễn ra, và họ không thể tìm thấy điểm cân bằng. Chúng tôi rất tiếc vì điều này và cố gắng ngăn chặn. Và đôi khi chúng tôi đã bị cung cấp thông tin sai lệch bởi các thành phần con người khác trong xã hội của bà mà chúng tôi thiết lập thỏa thuận. Họ cung cấp cho chúng tôi những cá nhân đã được kiểm tra để tham gia. Chúng tôi nhận thấy rằng chúng tôi có tỷ lệ thành công cao hơn khi tự mình tiếp cận các cá nhân. Bởi vì có một số chiêu trò trong vai trò …. của bà. Có một số thông tin sai lệch do các thành viên trong xã hội loài người cung cấp cho

https://thuviensach.vn

chúng tôi và chúng tôi đã đồng ý tham gia. Do đó, chúng tôi thấy cần phải làm việc ngoài danh sách đã cung cấp cho chúng tôi.

D: Ai đã cung cấp danh sách có thông tin sai lệch trong đó?

J: Có một nhóm cung cấp tên của một số cá nhân nhất định cho chúng tôi, họ muốn chúng tôi làm việc cùng. Chúng tôi đã đồng ý và đã làm như vậy. Nhưng chúng tôi đã tìm thấy sự lừa dối trong mục đích và sự không trong sạch về nguồn gốc cơ bản để muốn tương tác với chúng tôi. Vì vậy, chúng tôi không thể tham gia ở cấp độ đó.

D: Cô có thể cho tôi biết nhóm này gồm những ai? Tôi không muốn biết tên, chỉ cần biết nhóm này đến từ đâu.

J: Không phải tại thời điểm này, tôi sẽ không tiết lộ. Tôi có thể nói với bà, nhưng tôi sẽ không nói. Hiện tại tôi không được tiết lộ điều đó cho bà

D: Được rồi. Nói cách khác, họ đang lừa cô.

J: Một phần nào đó.

D: Tôi sẽ nghĩ với năng lực tinh thần cao hơn của cô, cô sẽ phát hiện ra họ đã lừa dối cô.

J: Chúng tôi đã tin tưởng. Chúng tôi đã hy vọng chúng tôi đã sai lầm.

D: Cô có nghĩ rằng đây là một sự lừa dối có chủ ý để phá hoại dự án của cô không?

J: Đó là một sự cố ý để kiểm soát dự án của chúng tôi. Đó là một cách thức kiểm soát, trái ngược với việc chia sẻ công bằng.

D: Họ cung cấp danh sách những người mà họ nghĩ cô nên làm việc cùng, để họ có thể kiểm soát thử nghiệm. (Đúng) Tôi không nghĩ là họ có thể hưởng lợi từ điều đó như thế nào, trừ khi họ sẽ kiểm soát kết quả theo một cách nào đó.

https://thuviensach.vn

J: Kiểm soát kết quả, đồng thời có được kiến thức và có thể là sử dụng sai mục đích.

D: Cô có chia sẻ kiến thức với nhóm người này không?

J: Đó là ý định của chúng tôi. Và chúng tôi đã làm như vậy.

D: Cô vẫn đang chia sẻ nó với họ chứ?

J: Ở một mức độ thấp hơn nhiều.

D: Vì sự lừa dối này ư?

J: Vâng. Họ không biết rằng chúng tôi nhận ra họ đã lừa dối chúng tôi.

D: Tôi có thể hiểu tại sao cô không muốn cho tôi biết họ là ai. Họ nghĩ rằng cô vẫn đang làm việc với họ.

J: Đúng vậy. Nó chỉ ở một cấp độ khác. Và họ đã chọn mức đó.

D: Bây giờ cô đang cẩn trọng hơn. (Vâng) Tôi có được phép tìm hiểu thêm thông tin vào lúc khác không? (Được) Tôi nghĩ có lẽ cô có thể muốn kiểm tra tôi trước.

J: Chúng tôi đã kiểm tra bà. Chỉ là chưa đúng thời điểm. Đối tượng cần phát triển và hiểu được những thông tin đã truyền đạt tới cô ấy. Chúng tôi đã làm chậm lại tiến trình của chúng tôi với cô ấy, bởi vì cô ấy có quá nhiều thông tin để giải mã.

D: Cô cũng nói rằng cô ấy phải làm một số việc khác trong tương lai.

J: Vâng. Cô ấy hoạt động với các dòng năng lượng khác với các dạng năng lượng không gian. Cô ấy làm việc với năng lượng phát triển cao hơn nhiều so với chúng tôi.

D: Vậy cô có những dự định về những dự án khác?

https://thuviensach.vn

J: Chúng tôi không dự định. Chính chúng tôi đã được định hướng bởi một mức độ siêu cấp tiên bộ hơn chúng tôi.

D: Nhưng tôi hiểu cô ấy sẽ luôn được bảo vệ và luôn an toàn đúng không?

J: Có một mức độ bảo vệ bất khả xâm phạm xung quanh bản thể này.

D: Thật là tốt, vì đó là điều tôi luôn mong ước đối với bất cứ ai tôi làm việc cùng. Tôi không bao giờ muốn gây ra tổn thương hay khiến họ khó chịu.

J: Đôi khi sẽ có cảm giác không thoải mái.

D: Nhưng cô có thể cố gắng hết sức để hạn chế điều đó, đúng không?

J: Đó là công việc của chúng tôi.

D: Vậy, tôi có thể được phép quay lại và hỏi thêm thông tin không?

J: Chúng tôi hy vọng rằng bà sẽ trở lại. Chúng tôi hy vọng rằng bà hãy cẩn thận nhất với những gì đã được tiết lộ ở đây ngày hôm nay. Chúng tôi hy vọng rằng bà sẽ chờ đợi, rằng bà sẽ thấu hiểu trước khi bà nghĩ đến việc tiết lộ nó. Chúng tôi sẽ yêu cầu bà trở lại trạng thái hiện tại và nhận được hướng dẫn. Chúng tôi yêu cầu đưa ra một thỏa thuận với bà và không có bản in nào được bà xuất bản vào lúc này. Còn nhiều việc phải làm. Nếu bà cảm thấy muốn tham gia, bà có thể gửi lại địa chỉ cho chúng tôi hoặc ai đó.

D: Vậy tôi sẽ giữ bí mật vào lúc này.

J: Đúng rồi. Bà sẽ giữ bí mật vào lúc này.

D: Tôi không biết khi nào chúng tôi có thể làm việc trở lại. Tôi phải đi một quãng đường dài.

J: Sẽ có cách để bà tiếp tục và bà sẽ được tạo điều kiện.

https://thuviensach.vn

D: Sau đó, khi tôi trở lại, làm thế nào tôi có thể liên lạc với bạn, người mà tôi đang nói chuyện với?

J: Chúng tôi sẽ liên hệ với bà, và bà sẽ không phải lo lắng khi liên hệ với chúng tôi. Khi người dẫn truyền, Janice, đi vào trạng thái thôi miên, cô ấy sẽ liên lạc với bất kỳ ai mà cô ấy cần làm việc vào thời điểm đó.

D: Tôi nghĩ nếu tôi có một cái tên tôi có thể hỏi … hoặc một số hướng dẫn.

J: Bà sẽ biết tôi qua giọng nói của tôi. Có những giọng nói khác mà bà sẽ biết. Sau đó chúng tôi sẽ cung cấp cho bà các phương pháp xác định.

D: Vậy thì tôi có nên đưa cô ấy đến trạng thái đã thay đổi này, và sau đó đưa cô ấy vào con tàu của cô không? Hoặc làm cách nào để tôi có thể liên hệ với cô?

J: Các hướng dẫn của cô để liên hệ với chúng tôi rất đơn giản. Đối tượng sẽ bước vào một trạng thái hiện thực khác.

D: Như thế này ư?

J: Như thế này. Bà sẽ nhận thấy sự thay đổi trong giọng nói của cô ấy. Do đó, bà sẽ nhận ra sự thay đổi năng lượng đã diễn ra trong cô ấy. Không có mật ngữ nào cả.

D: Tôi không cần phải nói chuyện với bất kỳ một người nào đó.

J: Nó sẽ đến bất cứ khi nào cần.

D: Được rồi, vì tôi muốn chắc chắn rằng tôi có thể liên lạc lại với cô.

J: Bà có thể liên hệ lại với tôi nếu tôi là người mà bà cần nói chuyện. Bà có thể liên lạc với những người khác mà cô ấy làm việc cùng. Như tôi đã nói với bà, cô ấy nhận diện được những năng lượng khác ngoài năng lượng không gian.

D: Được rồi, nhưng tôi chỉ muốn những năng lượng tích cực.

https://thuviensach.vn

J: Đây là những năng lượng tích cực, vì cô ấy là một bản thể ánh sáng thuần khiết.

Và những năng lượng tích cực khác không được phép xâm nhập vào. Điều đó là không thể.

D: Và tôi cũng muốn có sự bảo vệ tương tự cho bản thân, như cô đã đề cập trước đó.

J: Bà là một linh hồn trong sáng. Một trái tim thuần khiết, với tâm trí trong sáng, trong sáng cả về thể xác lẫn tâm hồn. Đây là những điều cần thiết để nâng cao tần số rung động của bà đến mức bà có thể làm việc với những trường năng lượng. Nếu không, bạn không thể làm công việc đó. Đây là những tiêu chí tương tự có trong Janice.

D: Tôi biết ơn vì điều đó. Và tôi hy vọng rằng cô sẽ bảo vệ tôi khi tôi phải đưa những thông điệp khác nhau ra ngoài ánh sáng.

J: Có cảm giác, như bà vẫn nói, "yêu thích" công việc bà đang làm. Đây là lý do chúng tôi đã đưa hai người đến với nhau. Để bà có thể cảm thấy gần gũi, cả cô ấy cũng như vậy, nếu bà cần một nền tảng hỗ trợ.

D: Tôi cảm ơn cô đã nói chuyện với tôi. Tôi trân trọng điều đó.

J: Chúng tôi cảm ơn bà vì công việc bà đang làm.

D: Đã đến lúc phải nói lời tạm biệt, một lần nữa cảm ơn cô, tôi phải trả lại ý thức cho Janice.

J: Điều đó đã được thực hiện.

D: Sau đó, Janice đã hoàn toàn tỉnh thức, và người bạn tốt của chúng ta đang rời đi. Và tôi sẽ yêu cầu Janice rời khỏi cảnh tượng cô ấy đang chứng kiến.

Janice thở ra một hơi dài, và tôi biết cô ấy đã trở lại.

https://thuviensach.vn

Cô ấy không hề di chuyển trong suốt phiên thôi miên. Giọng nói đó có một âm thanh cộng hưởng cơ học kỳ lạ như vậy, nhưng dường như cô ấy không tốn chút công sức nào. Sau khi định hướng cô ấy bằng một từ khóa, tôi đưa cô ấy về trạng thái hoàn toàn tỉnh táo, nhưng phải một lúc sau cô ấy mới có thể ngồi dậy trên giường, chứ đừng nói đến việc cố gắng đứng dậy và đi bộ. Cô không còn nhớ gì về phiên thôi miên đó, bởi vì cô đã rơi vào trạng thái thôi miên quá sâu. Khi ngồi dậy, cô ấy có vẻ chóng mặt và mất phương hướng. Vì vậy, tôi để cho cô ấy ngồi yên lặng trong khi chúng tôi nói chuyện. Tôi nghĩ tốt nhất là không nên kể với cô ấy quá nhiều về phiên thôi miên vào thời điểm đó, vì tôi không muốn làm cô ấy sợ. Tôi nói với cô ấy rằng tôi sẽ gửi cho cô ấy một bản sao của cuốn băng và cô ấy có thể nghe nó một cách riêng tư. Phải mười lăm phút sau cô mới cố gắng đứng dậy, và thậm chí sau đó cô bị mất phương hướng.

Tôi rất muốn làm việc với cô ấy một lần nữa, nhưng điều đó có nghĩa là tôi sẽ phải lên lịch cho một chuyến đi đặc biệt đến Little Rock, hoặc có thể là một vài chuyến đi vì tôi dự đoán điều này sẽ trở thành một dự án dài hạn. Lúc đó tôi không biết rằng mình sẽ không gặp người ngoài hành tinh bé bỏng này nữa.

Nhận xét của người ngoài hành tinh này về sự phát triển của các chủng tộc thiên hà khác nhau khiến tôi nghĩ đến các vấn đề của Trái đất của chúng ta. Sự khác biệt về chủng tộc: màu da, sự khác biệt về sắc tộc, tôn giáo, v.v., đủ khó để chúng ta hiểu và bàn luận. Nhiều bạo lực đã xảy ra vì sự khác biệt, và thậm chí chiến tranh đã xảy ra vì sự vượt trội hoặc thấp kém hơn. Nếu chúng ta không thể tự mình hiểu, loại bỏ và hòa giải những khác biệt này, thì làm sao chúng ta có thể hy vọng hiểu được các sinh vật không gian? Chúng ta có thể đổ lỗi cho họ vì không muốn tiếp xúc trực tiếp có ý thức? Họ đã thấy quá nhiều ví dụ về cách chúng ta đối xử thô bạo với những người khác biệt. Con người sợ hãi những gì họ không hiểu, và không tin tưởng vào bất cứ điều gì họ cho là khác biệt.

CHÚNG TA KHÔNG PHẢI LÀ BỐN CHỦNG TỘC KHÁC BIỆT,

https://thuviensach.vn

CHÚNG TA CHỈ LÀ MỘT: CHỦNG TỘC LOÀI NGƯỜI VÀ CHÚNG TA CŨNG LÀ MỘT PHẦN CỦA CHỦNG TỘC THIÊN HÀ.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 9 BỊ BẮT TRÊN ĐƯỜNG CAO TỐC

Khi tôi trở lại Little Rock để giảng bài vào tháng Mười Hai năm 1989, tôi đã sắp xếp để có một phiên làm việc với Janice. Lúc đó tôi bị cảm lạnh và đang dần khỏe lại. Suốt chuyến đi tôi đã rất mệt mỏi vì ốm, nên tôi cố gắng sắp xếp công việc nhẹ nhàng nhất có thể.

Tuy nhiên, tôi rất muốn làm việc với Janice một lần nữa dù tôi đang rất mệt. Tôi đã hy vọng có thể liên hệ được với cùng sinh mệnh đã nói chuyện với tôi trong phiên đầu tiên. Lần liên hệ đó xảy ra một cách tự nhiên, nên tôi thực sự không chắc về cách làm thế nào để tiếp tục. Chúng tôi quyết định khám phá một trải nghiệm kỳ lạ mà Janice đã từng gặp hồi đầu năm đó. Từ đó tôi có thể tìm ra cách liên hệ với sinh mệnh kia. Vào cái ngày đó, Janice rời chỗ làm và đi ăn trưa với vài nhân viên. Cô nhớ mình đã rời khỏi tòa nhà, và khi đang lái xe thì cô nhìn thấy UFO trên đường cao tốc. Cô cố gắng khiến mọi người trên đường chú ý đến vật thể đó, nhưng họ vẫn tiếp tục đi qua như thể nó vô hình. Vào lúc đó dường như mọi tiếng động cũng biến mất, giống như thính giác của cô đã biến mất. Mọi người hoàn toàn đi qua cô. Sau đó, cô trở lại nơi làm việc và thực sự kinh ngạc khi mọi âm thanh quay trở lại một cách dồn dập. Cô phát hiện rằng bây giờ những người xung quanh cô trên các bậc thang đều có thể nhìn thấy và nghe được cô. Khi bước vào văn phòng, đồng nghiệp đã phát cáu vì cô đã đi đâu vài giờ đồng hồ, trong khi cô nghĩ cô chỉ mới đi một lát. Họ không muốn đi ăn trưa với cô nữa. Và chúng tôi quyết định sẽ tìm hiểu xem chuyện gì đã xảy ra vào ngày hôm đó.

Janice đã không thể nghe lại đoạn băng của phiên làm việc trước. Điều này có vẻ khó hiểu với mọi người, nhưng với những người tôi làm việc cùng thì rất hay xảy ra. Họ tránh nghe lại các đoạn băng như tránh tà. Có lẽ nghe giọng mình nói những điều đó khiến họ ý thức được rằng những điều mà họ muốn tránh lại đang thực tế xảy ra. Có phúc lạc trong vô minh. Điều đó vốn không quan trọng, bởi vì dù sao thì liệu pháp chữa lành cũng xảy ra trong cấp độ tiềm thức.

https://thuviensach.vn

Khi chúng tôi chuẩn bị cho phiên làm việc, Janice đã lo ngại rằng sẽ có khả năng cô ấy không thể xuất thần được vì đã vài tháng từ phiên làm việc đầu tiên. Tôi đã biết sẽ không có vấn đề gì, bởi vì từ khóa gợi ý luôn có tác dụng khi đưa ra trong trạng thái xuất thần sâu. Tôi đã sử dụng từ khóa cho cô ấy và đưa cô ấy trở lại vào cái ngày xảy ra vụ việc. Tôi biết nếu tôi có thể tìm hiểu nó một cách tương đối chính xác thì tiềm thức có thể xác định được vị trí của vụ việc mà không gặp khó khăn gì, ngay cả khi chúng tôi không chắc chắn lắm về ngày tháng xảy ra.

Sau khi tôi đếm, cô ấy trở lại văn phòng vào cái ngày xảy ra vụ việc. Cô đã sợ hãi vì cô đang nghe thấy một âm thanh lạ ở trong đầu. “Đó là âm thanh vui tai, để tôi biết là lúc nào thì họ ở gần. Tôi đang ngồi ở bàn làm việc và tôi nghe thấy, và tôi cảm thấy một chút cảm giác ở trong đầu. Tôi nghĩ đó là họ, và rồi tôi nghĩ, không, là do tôi tưởng tượng ra thôi. Và rồi tôi bận làm việc gì đó. Tôi không có thời gian để nghĩ về nó nữa. m thanh đó rất thú vị. Nó không gây ra đau đớn hay gì cả. Đôi khi nó lên cao, nhưng đôi khi chỉ như tiếng vo ve. Ngoại trừ việc là nó ở trong đầu tôi, và áp lực tai có thể thay đổi. Khi âm thanh đó phát ra, ta sẽ cảm thấy tai mình văng ra hoặc kiểu vậy.”

D: Và cô không nhận ra đó là gì?

J: Chà, tôi biết chứ. Nhưng thường thì ta không nghĩ về nó, nên khi nó xảy ra, thì đó là một điều bất ngờ. Tôi nghĩ họ chỉ muốn cho tôi biết là họ có ở đó, và điều đó không sao hết. Đó không phải là lần đầu tiên họ xuất hiện ở khu vực của tôi. Đôi khi họ ở đó và truyền năng lượng thông qua ta. Ta không cần làm gì cả, bởi vì đó chỉ là năng lượng hoạt động cho cả hành tinh. Đôi khi ta không phải đi đâu cả.

D: Nhưng lần này cô cảm thấy là cô phải đi đâu đó?

J: Tôi không định đi đâu cả. Tôi đã không định đi ăn trưa, nhưng sau đó ngạc nhiên là tôi đã nói tôi sẽ đi ăn trưa. Rồi tôi nghĩ, “Ồ tôi đã nói điều đó sao?” (Cười) Và tôi nhận ra rằng họ đã muốn tôi đi ra ngoài, bởi vì tôi không định đi. Rồi tôi nghĩ, “Ồ, chà, họ phải đi làm gì đó, và vì vậy tôi cần phải đi ra ngoài.” Điều này làm tôi

https://thuviensach.vn

khó chịu, bởi vì khi chuyện đó xảy ra tôi thường đang ở nhà, chứ không phải vào ban ngày lúc tôi đang ở chỗ làm. Rồi tôi đi xuống bằng thang máy, tôi thấy bụng mình bồn chồn, và tôi biết chuyện đó đã bắt đầu diễn ra. Điều đó xảy ra đôi khi thời gian bị thay đổi.

D: Thời gian thay đổi sao?

J: (Giọng cô ấy chậm lại, trở nên nhẹ nhàng hơn) Vâng. Ta chuyển qua một thời gian khác.

D: Ý cô là gì?

J: Mọi thứ trở nên khác biệt. Ta không còn ở trong thời gian này nữa, và ta đi …khi tôi vào trong thang máy tôi nhận ra rằng thời gian đã trở nên khác đi. Nhưng vẫn ổn. Tôi biết chuyện gì đang xảy ra. Và tôi không sợ. Và rồi khi thang máy bắt đầu di chuyển…

Cô ấy bắt đầu thở nặng nhọc hơn như thể đang cố, hoặc có thể vì buồn nôn. Tôi đưa ra những gợi ý động viên. Sau đó cô ấy thở nặng nhọc hơn, tôi muốn chuyển cô ấy ra khỏi cái thang máy.

D: Rồi cô có đi đến ô tô không?

J: Có, lúc đó tôi cảm thấy như đang ở trong một giấc mơ vậy. Chà! (Hơi thở gấp gáp hơn.) Đó là khi tôi nhận ra họ thực sự, thực sự ở đây. Và rằng tôi thực sự, thực sự không còn ở trong không gian này. Đó là lúc tôi đang ở trong nó, nhưng tôi đã ra khỏi nó. Tôi đang di chuyển xuyên qua nó về mặt vật lý, nhưng là …(cảm xúc hơn) và, tôi đi đến xe của mình, và tôi đang cố gắng duy trì chiều không gian này. Và tôi nghĩ, “Chà, tôi sẽ lái xe. Tôi nói tôi sẽ đi ăn trưa với các cô gái trong văn phòng, và tôi sẽ đi.”

D: Và cô phải có khả năng lái xe.

https://thuviensach.vn

J: Vâng. (Cô ấy có vẻ bối rối.) Và tôi đã khởi động xe, và tôi nhận ra rằng … chà! Thật là buồn cười. Nó giống như: tăng tốc rồi giảm tốc, tăng tốc rồi giảm tốc, tăng tốc rồi giảm tốc.

D: Chà, điều đó khó hiểu quá.

J: Chà, không khó hiểu đâu. Nó thậm chí còn không phải như vậy. Nó giống như là phân tử … ta cảm thấy cơ thể mình đang làm việc đó. Và ta biết nó đang xảy ra, và ta biết ta đang làm điều đó, và ta biết nó …(thở mạnh) nó bắt đầu di chuyển, bắt đầu di chuyển. (Bối rối) Nó không tệ lắm. Không tệ lắm.

D: Chúng ta chỉ đang nhớ lại thời điểm này, và nó không thực sự phiền đến cô chứ?

J: Không phiền gì cả. Mà là một sự phấn khích. (Thở mạnh) Bà biết đấy khi ta đang ở trên Trái Đất này nhưng, phù! Nó giống như ta đang chui qua một cái cống vậy! Phù!

D: Được rồi. Hãy tiến về thời điểm khi mà cảm giác đó đã trôi qua nào.

J: Chà, nó sẽ không trôi qua đâu.

D: Nhưng ta sẽ có thể lờ đi cảm giác mà cô đang nhắc đến. Để nó không ảnh hưởng đến quá trình giao tiếp của cô.

J: (Thì thầm) Tôi xin lỗi.

D: Không sao cả. Bởi vì tôi không muốn cô phải trải qua bất cứ điều gì có thể gây khó chịu cho cô.

J: Ồ, không khó chịu đâu. Đó là một cảm giác tuyệt vời. Điều đó tốt mà.

D: Nhưng cô có thể gạt nó sang một bên khi cô nói chuyện với tôi, để cô có thể giao tiếp một cách rõ ràng. Bây giờ, điều gì xảy ra khi cô đang lái xe trên đường?

https://thuviensach.vn

J: (Cảm giác đó có vẻ không làm phiền cô ấy nữa. Giọng của cô ấy đều đều và rõ ràng.) Chà, tôi lên xe và bắt đầu lái về phía rìa của bãi đậu xe. Và tôi cần rẽ sang trái, lên lộ, và đi đến quán Andy để ăn trưa. (Ngạc nhiên) Nhưng khi tôi đi đến rìa của bãi đậu xe, tôi đã không rẽ trái, tôi đã rẽ phải. Và ngay khi tôi rẽ sang bên phải, tôi nghĩ, "Ồ, thật kỳ lạ, bởi vì tôi nên rẽ qua trái." Thật điên rồ khi rẽ sang bên phải. Và tôi nghĩ, "Ồ, chà, bưu điện ở phía này, và tôi đi theo hướng này thì tôi sẽ ghé lấy thư ở bưu điện." Nên tôi rẽ rồi đi xuống đường số Bảy. Và tôi rẽ vào Woodlawn đoạn phía trước Capitol. Và khi tôi bắt đầu đi về hướng Capitol, cảm giác đó lại bắt đầu. Rồi tôi rẽ phải để đi xuống đường số Bốn. Ngay khi tôi rẽ ở chỗ góc, rồi tôi …(giọng cô ấy trở nên nhẹ bẫng) Tôi bị lạc. (Bối rối, câu cú bị cắt xén).

D: Ý cô là gì, cô đã bị lạc? Cô không biết chuyện gì xảy ra sau đó, hay như thế nào?

J: Tôi không biết nữa. Tôi dường như đã đi đâu đó, và rồi tôi bỗng "quay" trở lại bãi đỗ xe. Và giống như là, "Tôi đang ở đâu đây?" Bởi vì tôi đã trở lại ngay chỗ đó. Ý tôi là, trở lại ngay chỗ đó. Và tôi đã đi rất nhanh, nhưng cái xe không đi nhanh. Và tôi nghĩ, "Ồ, ồ, ồ, tôi đang đi đâu đây? Tôi đang ở thành phố nào đây?" Trong một phút, tôi đã không nhận ra mình đang ở đâu. Và rồi tôi nghĩ, "Ồ, mình nên dừng xe lại?" Nhưng rồi…mọi thứ ổn. Tôi vẫn ổn. Và tôi không thấy sợ hãi. Tôi đã không sợ hãi. Chỉ hơi ngạc nhiên, và rồi, tôi đang ở đâu? Và tôi cố gắng nhìn xung quanh xem tôi đang ở đâu. Không quen thuộc chút nào. Và rồi đột nhiên tôi lại có mặt ở chỗ bưu điện, và không có chỗ đỗ xe. Nên tôi đi một vòng quanh bưu điện. Và khi đánh lái xe vòng quanh bưu điện, tôi cảm thấy cần phải nhìn lên trên. Và chúng ở ngay đó. Ba cái tàu, rất là đẹp.

D: Chúng trông như thế nào?

J: Chúng có màu bạc, tròn, và tạo ra âm thanh vo ve. Có ba con tàu, và di chuyển cùng một kiểu, giống như đang nhảy múa. Dành cho tôi. Giống như một lời cảm

https://thuviensach.vn

ơn. Tôi biết nó là gì, nhưng tôi muốn mọi người cũng biết điều đó. Tôi muốn họ thấy những gì tôi đang thấy. Họ rất đẹp, thực sự rất đẹp. Tôi biết tôi vừa quay trở lại từ chỗ đó. Ngay khi tôi nhìn, ngay khi tôi thấy họ, tôi đã biết.

D: Có ai khác nhìn thấy họ không?

J: Tôi đã cố chỉ cho họ. Tôi muốn họ cũng nhìn thấy. Tôi hạ hết các cánh cửa xuống và hét lên. Nhưng tôi không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào. Mọi chiếc xe đang chạy trên đường, và tôi không hề nghe thấy gì. Tôi không thể nghe thấy tiếng mọi người đang nói chuyện. Họ đang đứng ngay đó và nói chuyện, và tôi không thể nghe họ đang nói gì. Tôi đã rất bực bởi vì tôi muốn họ nhìn lên trên. Tôi đã chỉ lên và hét to lên, "Này, có thấy không? Nhìn đi! Nhìn đi!" Và tôi cố để chỉ cho mọi người nhưng họ không nhìn. Tôi không hiểu tại sao họ không chú ý, và sau đó tôi nhận ra rằng, ồ, tôi không thể nghe thấy họ. Ồ! Chắc chắn là tôi đang vô hình. Có thể họ không thấy tôi hoặc gì đó. Tôi đã nghĩ, "Tôi đang ở đâu đây?" Bởi vì nếu họ không thể thấy tôi mà trong khi tôi đang ở ngay đây, thì tôi đang ở đâu? Tôi đã nghĩ như vậy. Tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng rất vui. Và tôi đã hỏi các con tàu, "Chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy?" Và họ nói với tôi trong tâm tưởng rằng tôi muốn nhìn thấy họ, nên họ muốn cho tôi cơ hội đó, giống như một món quà. Tôi biết tôi đã ở đó, nhưng không nhớ phần này.

D: Vậy mọi thứ có trở lại bình thường sau đó không?

J: Không phải ngay lập tức. Tôi đậu xe. Và sau đó khi đi ra ngoài, tôi nói chuyện với một anh chàng và anh chàng này dường như không thể nghe thấy tôi nói gì. (Cười) Điều đó hơi đáng sợ một chút. Và tôi nghĩ, "Okay, mình sẽ chỉ hành động như bình thường thôi." Rồi tôi bắt đầu bước, và tôi có thể cảm thấy cơ thể mình trở lại. Và tôi thấy ai đó bước ra khỏi tòa nhà, tôi hét vào mặt anh ta. Tôi ở gần quá khiến anh ta giật mình. (Cười to) Ngay lúc anh ta nói, "Chào cô!", tôi đã nghe được trở lại.

D: Âm thanh đã quay trở lại?

https://thuviensach.vn

J: Uh-huh. Và tôi có thể nghe mọi người nói chuyện. Tôi không nghe thấy gì cho đến khi người đàn ông đó nói, “Chào cô!” Anh ta trông rất quen, và tôi biết rằng tôi có biết anh ta. Nhưng anh ấy giật mình, anh ấy đã giật mình.

D: Nhưng nó khiến cô trở lại bình thường. Chà, tôi muốn khám phá phần mà cô nghĩ rằng cô đã đi đâu đó. Khi thời gian bị tăng tốc, trước khi cô quay trở lại bình thường ấy. Chúng ta sẽ xem chuyện gì đã xảy ra suốt thời gian đó. Lần cuối chúng ta làm việc cùng nhau, tôi đã được bảo rằng tôi có thể giao tiếp với mọi người trên tàu nếu tôi có thể đưa cô về trạng thái xuất thần. Ông ta nói tôi không cần phải đưa ra hướng dẫn nào khác. Liệu có ai có thể đến và giải thích cho chúng ta những gì đã xảy ra trong thời gian đó không?

Trong khi tôi đang hỏi những câu hỏi này và cố gắng thiết lập lại liên lạc, điều gì đó bất thường đã xảy ra trong cơ thể tôi. Tôi có cảm giác rất mạnh rằng mọi thứ đang nóng lên xung quanh luân xa vương miện của tôi, nằm trên đỉnh đầu. Tôi thấy nóng và ngứa ran khắp đỉnh đầu. Đó là một cảm giác kỳ lạ nhưng không cản trở khả năng tập trung và đặt câu hỏi của tôi. Tôi chưa hề cảm thấy như vậy trước đây, và nó khiến tôi mất tập trung. Tôi liếc quanh phòng, cố gắng xem thử nó đến từ đâu. Tôi vẫy tay qua đầu, giống như đuổi ruồi, dù tôi biết đó không đến từ bất cứ thứ vật chất gì trong phòng.

Janice phát ra một số âm thanh như thể khó để bắt đầu phát âm. Cuối cùng giọng nói cũng phát ra và khác với lần trước. Lần này nó có âm thanh giống con người hơn thay vì kiểu máy móc, robot. Tuy nhiên nghe có vẻ độc đoán. Cái giọng nói nhẹ nhàng, có phần e ngại với chất giọng nữ vùng Arkansas của Janice đã hoàn toàn biến mất.

J: Bà có thể biết một số thông tin. Nhưng không được phép biết hết, vì mọi thứ vẫn chưa hoàn thành.

D: Chưa hoàn thành, ý ông là sao?

https://thuviensach.vn

J: Còn nhiều điều nữa đến từ vụ việc lần này. Và nó chưa thể được tiết lộ lúc này. Trước khi chúng ta bắt đầu, tôi muốn xin lỗi nếu bà cảm thấy bất cứ sự khó chịu nào mà chúng tôi đã tạo ra. Chúng tôi đang quét bà để chắc chắn bà đúng là người đã làm việc với Janice lần trước. Chúng tôi cần đảm bảo rằng những suy nghĩ của bà được kết nối đúng cách, và ý định của bà vẫn giống như lần đầu.

D: Điều đó gây ra cảm giác nóng của tôi?

J: Vâng. Chỉ là một thiết bị quét. Không gây vấn đề gì đâu.

D: Lần trước khi bị quét qua, tôi có cảm giác ngứa ran khắp người (được kể trong Chương 7), chứ không phải cảm giác nóng lên như thế này.

J: Các con tàu khác nhau thì có các thiết bị khác nhau, nhưng cùng chung một mục đích. Bà không thể lừa dối chúng tôi. Chúng tôi biết các động cơ của bà hơn những gì chính bà biết. Nếu các động cơ của bà không còn trong sáng và mạch lạc, thì bà sẽ không được phép có cuộc hội thoại này. Bây giờ bà có thể tiếp tục với các câu hỏi.

Sinh mệnh này có một cảm giác nam tính, và tôi thấy tự tin với lời giải thích của anh ấy. Theo bản năng, tôi biết rằng sinh mệnh này sẽ không làm hại tôi hoặc Janice. Tôi có thể cảm thấy giọng nói của anh ta có sự bảo vệ. Nếu anh ta muốn tổn hại tôi, anh ta có thể làm trong lúc quét qua cơ thể tôi, và tôi không biết làm gì để chống lại. Nhưng tôi không hề cảm thấy sợ hãi gì trong lúc làm việc với những sinh mệnh này, chỉ cảm thấy rất tò mò.

D: Tôi đang cố gắng hiểu chuyện gì đã xảy ra với Janice trong vụ việc này. Cô ấy thật sự đã lái xe xuống phố?

J: Cô ấy đang lái xe trên đường. Nhưng cô ấy đã vượt qua chiều không gian của bà, và cô ấy và xe của cô ấy cũng không còn ở trên chiều không gian của bà.

D: Vậy họ đã đi đâu?

https://thuviensach.vn

J: Họ lên tàu của chúng tôi.

D: Chiếc xe cũng có thể lên tàu sao? Một vật thể lớn như thế?

J: Bất kỳ vật thể nào đều có thể.

D: Có nghĩa là cô ấy đã biến mất khỏi đường phố?

J: Chính xác.

D: Nếu có ai đó đang nhìn thì họ có thấy điều đang xảy ra không?

J: Họ sẽ không biết những gì họ thấy, bởi vì giống như khi ta tắt đèn đi. Sự thay đổi nhanh chóng từ sáng sang tối. Ta không nhớ ánh sáng vì lúc đó ta đang ở trong bóng tối.

D: Vậy những người trên đường sẽ không nhìn thấy chiếc xe biến mất?

J: Có thể họ nhìn thấy nhưng họ sẽ không nhớ là họ đã thấy.

Điều này nghe rất giống với những trường hợp đã được báo cáo trong cuốn này, khi những người không liên quan đến vụ việc không biết gì về những thứ mà họ thấy.

D: Tôi đang cố gắng để hiểu những gì xảy ra trong quá trình đó.

J: Họ biết…họ đã nghĩ, nhưng nó sẽ được thay thế bằng một ký ức khác khiến họ không biết là họ đã nhìn thấy.

D: Bởi vì nó sẽ tạo ra sự nhầm lẫn. Rồi tại sao cô ấy không bị bắt lên con tàu một mình mà phải đi cùng chiếc xe?

J: Không có mục đích nào về việc bắt lấy cô ấy vì đây là chuyến đi của cô ấy. Và hơn nữa là, nếu ai đó phát hiện một chiếc xe trống thì sẽ có vấn đề trong thời gian

https://thuviensach.vn

cô ấy đi. Cảnh sát sẽ đến. Và khi cô ấy trở lại, cô ấy sẽ bị rắc rối lớn vì phải giải thích về những chuyện xảy ra.

Giọng nói dội lại và dường như ảnh hưởng đến micro.

D: Vậy anh thấy có khả năng đó.

J: Một khả năng rất thực tế. Hơn cả một khả năng, đó là một thực tế.

D: Vậy điều gì đã xảy ra khi cô ấy được đưa lên con tàu?

J: Tương tác, điều này rất cần thiết cho cá thể để tiếp tục công việc. Có thể gọi là sự tiếp nhiên liệu nếu bà muốn hiểu, hoặc là mong muốn của cá thể đó để biết những thứ nhất định, theo một ý nghĩa nào đó, để giúp họ hòa nhập và có thể hoạt động trong thực tại mà cô ấy đang sống. Vậy đây là nỗ lực nhằm giúp cô ấy tiếp tục công việc này - cho phép tôi sử dụng tiếng lóng trong ngôn ngữ của bà - đôi khi chúng tôi cần thiết phải cung cấp cho các cá thể đó một sự khuyến khích ấm áp để họ cảm nhận được và hiểu rằng họ được đánh giá cao. (Có thể anh ấy đã sử dụng từ lóng nhưng nó khiến anh ấy lúng túng và chắc chắn là không quen thuộc). Với cá thể này, điều quan trọng với chúng tôi là nếu cô ấy có nhu cầu hoặc một khao khát, chúng tôi sẽ giúp cô ấy được thỏa mãn bên trong hoặc bên ngoài cuộc sống thường ngày của cô ấy. Vì những gì cô ấy đang làm rất có giá trị cho hành tinh này. Và do đó, những mong muốn của cô ấy sẽ được đáp trả.

Tôi có cảm giác rằng giọng nói này đến từ một người đàn ông lớn tuổi. Các từ ngữ được phát ra một cách cẩn trọng và đôi khi bị lược bớt.

D: Tôi nghĩ điều này rất tốt. Vì vậy khi cô ấy và chiếc xe được đưa đi, cô ấy đi qua một chiều không gian khác? (Vâng) Tôi đoán là tôi luôn nghĩ theo khía cạnh vật chất, làm thế nào mà một thứ nặng nề như vậy có thể được vận chuyển đi trong không khí hay thứ gì đó tương tự?

https://thuviensach.vn

J: Điều này được thực hiện bằng việc tăng tốc hoặc giảm tốc các phân tử bên trong hình dạng đó, như cách mà cô ấy hiểu.

D: Nó không gây hại cho người hay cái xe đó? (Không) Vậy khi nó trở lại, điều gì xảy ra, với các cảm giác mất thính giác và vô hình?

J: Đó là vì để cô ấy có thể tiếp tục trải nghiệm món quà này. Không phải vì mắt của những người khác, mà cô ấy cần phải nhận thức được rằng đó là một trải nghiệm thực sự. Phương pháp này cho phép cô ấy biết đến giá trị mà chúng tôi đặt trên mong muốn của cô ấy. Phương pháp này cho phép chúng tôi nói với cô ấy là, "Chúng tôi đồng ý. Chúng tôi đồng ý." Nếu đặt trong hệ quy chiếu của bà, nó có thể được giải thích bằng lời nói, nhưng đây là cách mà chúng tôi giao tiếp với cá thể về sự quan trọng của họ. Nếu họ muốn được thấy chúng tôi dưới ánh sáng ban ngày, như cô ấy đã muốn, thì điều đó sẽ xảy ra, bởi vì họ cần phải biết là chúng tôi coi trọng họ và họ có thể tin tưởng ở chúng tôi. Và trong sự tin tưởng đó, công việc có thể tiếp tục và trôi chảy. Với âm thanh, ở trạng thái mà cô không thể giao tiếp, là cần thiết để trở lại không gian này. Đôi khi là (anh ấy khó khăn khi tìm từ ngữ phù hợp) không hợp lý, và cũng vì hệ quy chiếu thời gian, không thể ngay lập tức được. Luôn có một sự chênh lệch, bởi vì các chiều không gian có tốc độ khác nhau. Ta phải tập trung vào điều này. Nên đôi khi khả năng tàng hình là cần thiết cho đến khi đồng hóa trở lại.

D: Vậy những người khác thật sự không thể nhìn thấy cô ấy?

J: Chính xác.

D: Vậy cô ấy ở giữa các chiều không gian. Và …

Janice bắt đầu có dấu hiệu khó chịu. Cô ấy như đang bị nóng lên, và kéo tấm phủ trên người ra. Tôi đưa ra những gợi ý để cô ấy khỏe lại, dường như cô ấy đã hạ nhiệt và thấy thoải mái hơn. Sau đó tôi tiếp tục các câu hỏi của mình, " m thanh bị mất là do chưa trở lại?"

https://thuviensach.vn

Cô ấy dường như lại có vẻ khó chịu. Rồi đột ngột, giống như sinh mệnh kia đã lấy lại được quyền kiểm soát. Có phải năng lượng của anh ta đang gây ra cảm giác nóng lên cho cô ấy?

J: Có thể giải thích theo cách này. Cá nhân này có thể hoạt động trong nhiều chiều không gian cùng một lúc. Đây cũng là cách để thấy rằng cô ấy có thể làm được việc này. Một sự giới thiệu, nếu bà muốn, về không gian và thời gian đó, về khả năng vượt qua chiều không gian này và đến một chiều không gian khác. Có lẽ là chiều không gian thứ ba. Có những thời điểm cô ấy hoạt động trong nhiều chiều không gian, và cô ấy biết điều đó.

D: Vậy khi cô ấy trở lại, cô ấy và chiếc xe thật sự vô hình với mọi người cho đến khi cô ấy đỗ xe rồi ra ngoài?

J: Chính xác. Có một thời điểm mà sự tái hợp hoàn toàn sẽ diễn ra. Cho đến khi đạt đến điểm đó trong tham chiếu khung thời gian của bà, thì cô ấy chưa trở lại.

D: Như những người trên phố thì, cô ấy không tồn tại.

J: Chính xác.

D: Khi cô ấy thấy ba con tàu trên bầu trời, những người khác có nhìn thấy không?

J: Không. Bởi vì cô ấy có tầm nhìn của nhiều chiều không gian, cô ấy có thể thấy chúng. Những người khác thì không có.

D: Vậy khi cô ấy đã trở lại, các con tàu vẫn ở trong chiều không gian khác?

J: Chúng ở trong chiều không gian khác. Nhưng cô ấy có thể nhìn thấy chúng, vì cô ấy có thể nhìn thấy đồng thời cả hai chiều không gian.

D: Tôi cũng có những người khác kể về trải nghiệm tương tự, khi họ ở nơi không có âm thanh và họ cố gắng gây sự chú ý với những người khác nhưng không được. Và tôi đã tự hỏi điều gì xảy ra vào những thời điểm đó.

https://thuviensach.vn

J: Có thể là một trường hợp tương tự.

D: Và đôi khi có những trường hợp mà mọi hoạt động dường như dừng lại hẳn, ở trên đường hay ở nơi khác.

J: Điều đó xảy ra. Nhưng là một sự khác biệt.

D: Điều gì xảy ra trong trường hợp đó?

J: Thời gian dừng lại.

D: Với cá nhân đó hay cả thế giới bên ngoài?

J: Có thể với cả hai.

D: Tôi rất tò mò. Tôi luôn cố gắng hiểu nhiều điều khác nhau. Khi năng lượng của cô ấy bị điều chỉnh, như anh nói, trên con tàu, nó có được thực hiện với các loại máy móc không?

J: Không, nó chỉ được thực hiện với ý nghĩ.

D: Và cô ấy phải ở dạng vật lý?

J: Cô ấy không cần phải ở dạng vật lý, nhưng ở dạng đó thì sẽ diễn ra nhanh hơn. Cá nhân này có thể hoạt động ở mọi nơi. Có những lúc cần giao tiếp trực tiếp. Cần thiết cho cá nhân đó hơn là cho chúng tôi.

D: Tôi có thể hỏi là, đây có phải là sinh mệnh mà tôi đã nói chuyện lần trước không? (Không) Tôi nghĩ giọng nói có vẻ khác. Và tôi được bảo rằng bất cứ ai miễn là đang không bận việc gì đó sẽ nói chuyện với tôi. Đúng không?

J: Đây là cá nhân mà cô ấy hiện đang làm việc cùng.

https://thuviensach.vn

D: Được rồi. Lần trước giọng nói của sinh mệnh đó có vẻ máy móc hơn. Và tôi đang cố gắng để hiểu cuộc giao tiếp đó đã diễn ra như thế nào? Đó là thần giao cách cảm, hay một phương tiện cơ học nào đó?

J: Tôi không hiểu câu hỏi của bà.

D: Giọng nói lần trước nghe có vẻ máy móc hơn, hoặc là giống như kiểu robot, tôi đoán tôi nên nói vậy.

J: Đó chỉ là một cấp độ giao tiếp khác.

D: Cuộc hội thoại này giữa tôi và anh diễn ra như thế nào?

J: Nó diễn ra thông thường qua một phương pháp truyền vào tế bào não của đối tượng của bà, và sau đó dây thanh toản của cô ấy được sử dụng để truyền âm thanh đến bà. Nó được thực hiện trực tiếp dành cho bà.

D: Nhưng nó vẫn phải trải qua một cái gì đó phải không?

J: Không nhất thiết.

D: Nơi anh ở, người ta có sử dụng lời nói không?

J: Có thể hoặc không thể.

D: Tôi không biết liệu anh có sử dụng thiết bị âm thanh không?

J: Chúng tôi có thể mô phỏng lại giọng nói của bà. Đó là những gì tôi đang làm.

D: Đó là lý do tại sao tôi nghĩ có thể anh đang sử dụng một số thiết bị cơ khí.

J: Có nhiều cấp độ công việc khác nhau. Đơn giản là lúc trước bà nói chuyện với một cấp độ mà cô ấy đang làm việc cùng. Và có một sự tiến bộ. Nhiều cuộc họp diễn ra, và một cấp độ công việc khác, mà bà đã từng giao tiếp trước đó. Tôi biết là bà còn nhớ. Chúng tôi đã bảo bà là chúng tôi có nhiều dự án. Khi sinh mệnh này

https://thuviensach.vn

sẵn sàng làm nhiều việc hơn, thì cô ấy tiến bộ. Điều này sẽ ngày càng trở thành một phần của thực tại đến mức mà có lẽ sẽ đến lúc bà không nhận ra nhiều sự khác biệt như vậy nữa.

D: Nhưng anh nói rằng anh có thể nói chuyện trực tiếp với tôi. Tôi thích phương pháp này hơn là được liên hệ trực tiếp vào lúc này.

J: Nếu bà muốn vậy.

D: Tôi nghĩ điều đó sẽ giúp tôi giữ mục tiêu là một báo cáo viên khách quan vào lúc này.

J: Chúng tôi sẽ không cản trở công việc của bà, bởi vì đó là một nhiệm vụ tuyệt vời mà bà đang làm cho hành tinh của bà. Bà là một người tiên phong.

D: Đây là lý do tại sao tôi muốn làm theo cách này. Tôi nghĩ nếu nó đến theo một cách khác, tôi có thể sợ hãi hoặc giật mình đến mức không muốn thêm trải nghiệm nào nữa.

J: Có điều cần phải giải thích với bà. Rằng là: phương pháp chúng tôi đang sử dụng hoặc đang liên hệ với bà. Từ cuộc gặp cuối cùng của bà với cá nhân này, nhiều việc đã diễn ra. Và việc hội nhập đồng hóa đã diễn ra đến mức mà, giờ đây chúng tôi làm việc với cá nhân này ở cấp độ năng lượng mà không có sự khác biệt chức năng nào. Cá nhân này đã tiến bộ quá mức làm việc với sinh mệnh trước. Hiện giờ cô ấy đang làm việc ở một cấp độ khác.

D: Tôi biết có sự khác biệt trong tính cách. Tôi có thể hỏi anh trông như thế nào không?

J: Tôi trông giống như người của bà trên Trái Đất.

D: Bởi vì người kia nói rằng anh ấy trông nhỏ hơn con người, với những đôi mắt rất to.

https://thuviensach.vn

J: Đúng rồi. Chúng tôi biết họ. Và chúng tôi hiểu công việc của họ. Tuy nhiên, họ phụ thuộc vào chúng tôi.

D: Và anh trông giống con người như chúng tôi hơn.

J: Chúng tôi có thể trông giống bất cứ thứ gì chúng tôi muốn.

D: Anh làm như thế nào?

J: Đó là một phương pháp mà chúng tôi học được từ lúc mới sinh. Là suy nghĩ.

D: Anh sẽ thấy rằng tôi sẽ hỏi rất nhiều câu hỏi. Nên hãy kiên nhẫn với tôi.

J: Bà là một phụ nữ tò mò.

D: Chắc chắn rồi. Và anh có hình dáng ban đầu nào không, hay điều kiện ban đầu?

J: Có.

D: Trông như thế nào?

J: Năng lượng tinh khiết.

D: Không phải là một cơ thể vật lý?

J: Chính xác.

D: Nhưng anh hiển thị một cơ thể vật lý với những trường hợp khác nhau. Tại sao lại như vậy?

J: Là vì nếu chúng tôi muốn đi lại trên hành tinh của bà, hoặc nếu cần để cứu một đối tượng, hoặc nếu cần phải làm việc ở một khu vực mà chúng tôi cần sự hiện diện về mặt vật lý.

D: Nếu anh là một năng lượng thuần túy thì hiển thị như vậy sẽ cảm thấy khá ức chế đúng không?

https://thuviensach.vn

J: Rất nặng nề khi làm vậy.

D: Tôi nghĩ nó sẽ như vậy, vì các anh đã quen với sự tự do.

J: Vâng, một chút hạn chế. Bà có hiểu rằng bà đang nói đến một cấp độ mà sinh mệnh nhỏ bé đang chứa đựng, trong đó … (thở hắt ra) Có một thời điểm mà cá nhân có thể đạt đến. Khả năng tồn tại để làm việc ở trạng thái năng lượng, và cá nhân đó học cách để làm như vậy. Đó là cấp độ mà Janice đã làm gần đây và cô ấy nhận thức được điều đó.

D: Chà, anh có đang ở trên một con tàu không?

J: Chúng ta hiện đang ở trên một con tàu.

D: Tôi thấy rất tò mò. Trạng thái bình thường của anh là năng lượng thuần túy, nhưng anh vẫn cần một con tàu để du hành?

J: Có, chúng tôi cần trong một số chiều không gian nhất định. Càng gần Trái Đất thì chúng tôi càng cần phải làm như vậy, bởi vì tầng ozon và nhiều chất ô nhiễm khác nhau trên hệ thống hành tinh của các bạn có nhiều yếu tố gây hại. Để duy trì sự thuần khiết của năng lượng, chúng tôi cần phải niêm phong nó, theo cách mà việc di chuyển không bị cản trở hoặc gián đoạn. Bất cứ khi nào ta muốn làm việc trên sự tồn tại này, cần thực hiện theo nhiều phương pháp khác nhau, tùy vào từng dự án. Hiện giờ, điều tôi muốn nói với bà là, liên quan đến trạng thái năng lượng, bà không cần bất cứ thứ gì để làm việc. Tuy nhiên, tùy vào mục đích hoặc nhiệm vụ, phương pháp sẽ được quyết định. Ánh sáng, ánh sáng của bà, ánh sáng thuần khiết của bà, ý nghĩa thuần khiết của bà, khiến chúng ta có thể làm việc từ bất cứ đâu mà không cần hình thức, hình dạng. Nhưng khi cần thiết phải đi vào không gian này, khi phải ở đây, với các điều kiện hiện có của hành tinh, chúng ta phải bảo vệ trạng thái năng lượng đó, để được sử dụng đúng cách. Năng lượng có thể bị ảnh hưởng bởi những gì mà nó tiếp xúc, về mặt phân tử. Do đó, nếu chúng tôi đến với trạng thái năng lượng thuần túy, với năng lượng mà chúng tôi mang đến hành tinh

https://thuviensach.vn

của bà - vốn là thứ rất cần thiết vào lúc này - sẽ bị thay đổi về mặt phân tử. Ngay cả một phân tử thay đổi sẽ tạo ra sự khác biệt, và sẽ tạo ra những sự thay đổi cần thiết. Lời giải thích này bà có hiểu không?

D: Tôi đang cố đây. Đó là lý do tại sao anh sẽ hiển hiện dưới dạng một cơ thể?

J: Đó là lý do tại sao ta sẽ hiển hiện ở dạng một cơ thể. Đó là lý do tại sao ta sẽ đến dưới dạng một con tàu. Bởi vì bên trong ngăn chứa đó, các phân tử của bầu khí quyển của bà sẽ ảnh hưởng đến tính chất vật lý, nhưng không ảnh hưởng đến sự thuần khiết của năng lượng bên trong. Nếu ta ở trạng thái năng lượng, ta sẽ tương tác với các phân tử trong không khí. Vì vậy, sự tiêu cực hiện có sẽ tương tác với sự thuần khiết của năng lượng mang đến, làm thay đổi bản chất của trạng thái thuần khiết đó. Cần phải duy trì trạng thái thuần khiết. Đó cũng là lý do tại sao phải đưa Janice và phương tiện của cô ấy lên con tàu. Nguyên bản của cô ấy trở về Trái Đất có thể được chuyển cho cô ấy từ nơi chúng tôi đang ở. Nhưng để sự bảo vệ đó được thực hiện đầy đủ, cần phải thực hiện trong thể chất của cô ấy, bởi vì cô ấy trở về và sống trong cơ thể của mình.

D: Vâng, cô ấy phải ở trong một cơ thể vật lý khi sống ở Trái Đất thời điểm này.

J: Đúng rồi. Nhưng năng lượng bên trong cô ấy không thuộc về thế giới vật lý mà bà đang sống.

D: Có phải là vì cô ấy đã thực sự trở thành một trong số các anh?

J: Cô ấy đã trở thành một trong số chúng tôi. Cô ấy đã vượt qua chúng tôi.

D: Vậy trong các tiền kiếp, nếu chúng ta xem các kiếp sống là tuyến tính — đó là cách duy nhất mà tôi có thể hiểu được — cô ấy cũng là một trong số các anh ở một thời điểm khác?

https://thuviensach.vn

J: Cô ấy vẫn là một trong số chúng tôi, nhưng hơn thế nữa. Cô ấy đã vượt qua chúng tôi. Cô ấy xin phép được làm việc với chúng tôi. Chúng tôi cảm thấy vinh dự khi có cô ấy.

D: Thật là tốt. Khi mọi người đều nhìn thấy các sinh mệnh, các anh có hiển hiện bất cứ hình dạng nào mà anh nghĩ họ nên nhìn thấy không?

J: Tôi không hiểu câu hỏi của bà.

D: Okay, tức là khi những người khác nói rằng họ đã từng thấy người ngoài hành tinh, như cách mà họ gọi các anh, hay các sinh mệnh từ không gian, thì họ nhìn thấy các anh ở những hình dạng khác nhau.

J: Bởi vì có nhiều người ngoài hành tinh khác nhau.

D: Tôi đã tự hỏi liệu tất cả các hình dạng này có phải chỉ là sự hiển hiện không?

J: Chúng có tồn tại. Chúng không phải sinh mệnh… (thở dài) Chúng có tồn tại. Chúng tồn tại giống như bà đang tồn tại. Sự khác biệt giữa bà với họ cũng giống như sự khác biệt giữa bà với một người Trung Quốc.

D: Tôi cũng đã tin như vậy nhưng kiểu của anh thì khác.

J: Chúng tôi là một sự hội nhập. Bởi vì ở sự phát triển của chúng tôi, chúng tôi có thể làm những thứ mà người khác làm. Đó không phải là mục đích của chúng tôi. Họ thích các trải nghiệm mà họ tham gia.

D: Và anh không tham gia.

J: Không tham gia trong các trải nghiệm y tế. Chúng tôi đang làm việc ở các cấp độ vượt xa.

Janice thở nặng nhọc hơn, cảm thấy nóng lên. Tôi đưa ra những hướng dẫn để cô thoải mái trở lại. Nhiệt độ dường như là một năng lượng tích tụ dao động.

https://thuviensach.vn

D: Tôi biết các câu hỏi của tôi có vẻ rất đơn giản, nhưng đó là cách duy nhất để tôi có thể học. Nên tôi mong là anh sẽ kiên nhẫn với tôi.

J: Từ ngữ đang cản trở việc chúng tôi muốn giải thích cho bà.

D: Nhưng đó là cách duy nhất tôi có thể hiểu được.

J: Chúng tôi hiểu. Nhưng để giải thích đầy đủ một quá trình bằng từ ngữ trong những quan niệm của loài người đôi khi rất khó khăn. Và việc truyền đạt sai thông điệp hoặc ý nghĩa sẽ không được thực hiện đầy đủ bởi vì những hạn chế trong ngôn ngữ của bà.

D: Tôi đã nghe điều đó nhiều lần từ những người khác.

J: Chúng tôi thấy việc bà viết các câu chữ ra rất thú vị. Tôi sẽ sử dụng từ là "hài hước." Đối với chúng tôi, nó có vẻ hài hước khi tại sao bà phải viết ra những từ ngữ nhỏ bé. Trong giao tiếp của chúng tôi, chúng tôi sử dụng một biểu tượng, và biểu tượng đó có thể chuyển tải các đoạn văn và đoạn thông tin. Chúng tôi sử dụng các biểu tượng để mô tả hoặc cung cấp thông tin, trong giao tiếp tinh thần hoặc bằng văn bản. Thay vì viết ra một cái tên cho một cá nhân trên một con tàu, một biểu tượng có thể cho biết anh ta làm vì, anh ta đang làm gì, và mục đích của anh ta trên dự án Trái Đất này là gì, và anh ta đến từ đâu, loại môi trường nào. Lịch sử và chức năng của anh ta nằm trong một biểu tượng đó. Các biểu tượng khác sẽ mô tả hệ thống hành tinh và ngôi sao mà anh ta đến từ đó.

D: Thật nhiều thông tin bao gồm trong một biểu tượng.

J: Một số biểu tượng có trên các bức tường của con tàu, và trong những cuốn sách của chúng tôi.

D: Ồ, các anh có sách à?

https://thuviensach.vn

J: Vâng, Janice đã được xem một cuốn sách với kiểu viết này. Và mặc dù cô ấy khẳng định mình không hiểu nó nói gì, nhưng cô ấy được bảo rằng cô ấy có hiểu. Nhưng chỉ ở trong một trạng thái tinh thần nhất định, cô ấy mới giải thích được. Điều này có thể khiến bà hiểu rằng tại sao chúng tôi gặp khó khăn khi cố gắng giao tiếp với bà bằng phương pháp giao tiếp cổ xưa tẻ nhạt và chậm chạp. Đặc biệt là khi không tìm được từ ngữ phù hợp cho những khái niệm mà chúng tôi cố gắng giải thích.

Anh ta đưa ra một ví dụ về giao tiếp tinh thần thông qua các biểu tượng. Anh ta nói rằng chúng ta đang làm những điều tương tự mà không nhận ra, và đã không phát triển đến cấp độ như họ. Ví dụ, biểu tượng "Giáng sinh" chứa đựng và gợi nhớ đến hàng nghìn hình ảnh: cây thông, đồ trang trí, quà tặng, Chúa Jesus, màu sắc đỏ và xanh, chuông, v.v…Những hình ảnh và cảm xúc mà một biểu tượng có thể mang lại cho tâm trí chúng ta có thể dài hàng trang giấy nếu chúng ta viết ra. Tôi không gặp vấn đề gì khi nghĩ đến những biểu tượng khác giống như vậy. Sự minh họa là tốt. Nó giải thích lý do của sự giao tiếp bằng các ký hiệu và kết hợp toàn bộ các khái niệm trong một phương tiện đơn giản. Không khó hiểu khi họ gặp vấn đề và trở nên thiếu kiên nhẫn với việc giao tiếp bằng ngôn ngữ viết và nói của chúng ta. Tôi quay lại câu hỏi mà tôi đã đưa ra trước khi anh ấy bắt đầu phần giải thích này.

D: Vậy với những người khác có trải nghiệm với người ngoài hành tinh, không phải tất cả bọn họ đều nhìn thấy những hình dạng hiển hiện? Đó là những giống vật lý có xác định, hay có thể nói là, loài? (Vâng) Tôi đang cố gắng xếp những người ngoài hành tinh mà tôi đã từng được kể vào các nhóm khác nhau với các công việc mà họ đang làm. Giờ tôi không biết điều đó liệu có khả thi hay không, nhưng tôi muốn hỏi anh một số câu hỏi. Ví dụ, loài sinh mệnh mà chúng tôi gọi là "những sinh mệnh màu xám bé nhỏ." Anh nói rằng họ chủ yếu tham gia vào các trải nghiệm y tế?

J: Ở cấp độ của họ, họ tham gia, và họ là những người trợ giúp. Nhiều người đã hiểu sai về họ, đổ lỗi cho họ về nhiều thứ. Có thể có những người trong số họ đã

https://thuviensach.vn

thực hiện những loại thí nghiệm mà bà đã từng nghe nói đến. Tuy nhiên, cũng có những sinh mệnh đang làm việc trong lĩnh vực giúp con người để con người bắt đầu chịu được những mức năng lượng nhất định. Bởi vì sự thay đổi phải diễn ra bên trong một cá nhân để họ hoạt động được ở mức năng lượng mà những người như Janice đang vận hành, cần phải có sự thay đổi về thể chất bên trong cơ thể của cô ấy. Nếu không cơ thể sẽ tan rã và không thể quay trở lại chiều không gian của bà. Do vậy, những sinh mệnh màu xám và những anh em khác của chúng tôi đang tham gia vào cấp độ công việc đó, sẽ được xem như là các bác sĩ của loài người. Khi đó, họ tham gia vào việc sửa chữa, tái tạo, bảo trì và thực hiện các công việc một cách máy móc. Họ không tham gia vào công việc năng lượng như chúng tôi. Công việc năng lượng mà họ đang tham gia chỉ đơn giản là để thực hiện những thay đổi cơ học bên trong một cá nhân. Và thực sự là khi đến lúc sự thay đổi diễn ra … (cô ấy lại có dấu hiệu khó chịu.)

D: Anh đang cảm thấy lạnh sao?

Nó giống như đi ngược lại sự tích tụ nhiệt ban nãy. Tôi kéo tấm chăn lên cho cô ấy và đưa ra những hướng dẫn.

D: Và họ là những người tham gia vào các thí nghiệm và những thứ khác nhau đó?

J: Vâng. (Thở gấp.)

D: Tôi cũng đã từng được kể về một sinh mệnh khác giống với các sinh mệnh màu xám, nhưng họ rất là cao với những ngón tay dài và các chi dài. Anh có biết loài đó không?

J: Có một số loài như vậy. Tôi không chắc bà đang nói đến loài nào.

D: Chà, tôi đã nghe kể là họ rất cao. Và họ mặc áo choàng, tôi nghĩ vậy. Và họ có những ngón tay, cánh tay và chân rất dài.

https://thuviensach.vn

J: Và màu gì, và họ có hình dạng khuôn mặt vật lý như thế nào? Bởi vì có một loài là sinh vật ngoài Trái Đất thuần túy nhưng họ cao và khiêm tốn. Và nếu bà thấy họ thì bà sẽ nghĩ rằng họ trông giống phiên bản khổng lồ của người Trái Đất. Tuy nhiên họ không phải người Trái Đất.

D: Tôi tin rằng những loài khác có các đặc điểm khuôn mặt khác nhau. Và họ đã được nhìn thấy hầu hết là ở trên các con tàu lớn. Cái mà chúng tôi gọi là các con tàu "mẹ."

J: Vâng. Nếu bà đang nói về những sinh mệnh trên các con tàu mẹ, thì tôi đang hiểu bà nói đến ai. Không giống như khi bà nói về những chủng tộc cao, rất cao. Nhiều người trong số họ là những giáo viên. Các cá nhân đang làm việc với một tàu mẹ đều nhận được sự dạy dỗ tuyệt vời. Họ đã vượt qua mức độ của các sinh mệnh màu xám. Họ đã tiến bộ, nếu nói theo ngôn ngữ của bà.

D: Một số người đã thấy họ đang làm các thí nghiệm ở quy mô lớn hơn.

J: Chà, tôi thấy quen thuộc khi nói rằng họ đang làm các thí nghiệm ở những lĩnh vực khác nhau. Những lĩnh vực mà…khi ta đến cấp độ vật lý.

D: Tôi đã xác nhận được là họ là sinh mệnh thông minh hơn.

J: Chính xác. Đó là những gì tôi đang nói với bà. Tôi đã nói rằng bà đang tiến bộ từng bậc, trong thuật ngữ của bà. Bà có thể xem điều đó giống như là bà đã tốt nghiệp lên một cấp khác.

D: Và mọi người cũng từng nói với tôi về một loài khác. Họ xuất hiện như một loài côn trùng hơn, nếu nói về các đặc điểm khuôn mặt và các chi của côn trùng. Tất nhiên, những mô tả này luôn khiến người ta sợ hãi khi nhìn thấy.

J: Nếu bà nhìn vào hành tinh của bà thì bà cũng sẽ thấy những điều tương tự. Đi ra khỏi Trái Đất và nhìn ngược lại những con kiến. Rồi nhìn vào những con châu chấu, những con giun, những con chim, những con gấu, …bất cứ thứ gì. Tôi có thể

https://thuviensach.vn

kể tiếp tới vô tận, vô tận, vô tận. Mọi thứ đang diễn ra cùng một nguyên tắc. Những sinh lực đang hoạt động trên hành tinh của bà cũng đang diễn ra ở đây. Trong tất cả các viễn cảnh mà những sinh mệnh này xuất hiện, đều giống nhau. Đều giống nhau… (anh ấy gặp khó khăn) từ ngữ này thật là ….ngôn ngữ này thật là ….(Thở dài.)

D: Cái gì? Cấu trúc phân tử, hay cái gì?

J: Không. Nói một cách tương đối, những gì bà đang quan sát và những gì mọi người trên Trái Đất đang quan sát là các cấp độ khác nhau của những sinh mệnh đang hoạt động. Hoặc tồn tại, chỉ đơn giản là tồn tại.

D: Nhưng dường như nhìn thấy những kiểu côn trùng này làm phiền con người nhiều hơn.

J: Chà, bà có nghĩ một con kiến cũng phiền khi thấy bà không?

D: (Cười) Tôi không nghĩ đến điều đó. Tất nhiên, chúng tôi to lớn hơn nhiều.

J: Ồ! Ồ! Ồ, bà rất khác với một con kiến. Về mặt thể chất bà trông khá kỳ lạ với một con kiến. Và bà khiến chúng khơi gợi nỗi sợ hãi khi thấy chân bà tiến dần về phía đầu của chúng. (Tôi cười) Nên ta có cùng một nguyên tắc. Tôi đang cố gắng nói với bà rằng nguyên tắc là như nhau. Chính xác là cùng một nguyên tắc.

D: Nhưng tôi đã cố gắng phân nhóm theo công việc mà chúng đang làm. Và theo cách hiểu của tôi, các loài côn trùng thuộc loại phục vụ. Tôi có thể sai.

J: Không, bà không sai.

D: Theo cách mà mọi người nhìn chúng, ít nhiều chúng chỉ làm những gì được bảo. Chúng dường như không có bất kỳ sáng kiến nào của riêng mình.

J: Họ được xem là những nhân công lao động.

https://thuviensach.vn

D: Và những loài khác thì thể hiện một kiểu nhưng thực sự lại giống một kiểu khác.

J: Họ có thể thể hiện bất cứ thứ gì mà họ muốn. Nếu họ muốn trở thành một con mèo, họ sẽ là một con mèo. Và các cá nhân loài người làm việc với chúng tôi cũng biết điều này, và vì vậy có một cách tương tác rất khác, bởi vì thực tế là các cá nhân nhận ra khi điều này đang diễn ra. Nên họ tôn vinh lẫn nhau. Khi cần thiết một người trong số chúng tôi có thể hạ cấp làm một con mèo, và đó là những gì chúng tôi làm.

D: Điều này có giải thích được …một số người gọi đây là những "ký ức màn hình." Họ nghĩ họ đang nhìn thấy thứ gì đó, mà nó thực sự không có ở đó.

J: Đó là một trong những mục đích, nhưng không phải toàn bộ. Đôi khi, như trong trường hợp của Janice, bởi vì cấp độ mà cô ấy đang điều hành, và một số dự án mà cô ấy đang tham gia là cao cấp, để giúp cô ấy trở lại, cần phải cho cô ấy một vật thể vật lý. Và khi cô ấy tương tác với nó, cô ấy trở thành nền tảng cho hành tinh của bà.

D: Đó là lý do cô ấy mang theo con chó hoặc cái xe?

J: Không, không, không hề. Không liên quan gì đến việc lấy đi bất cứ thứ gì. Bà thấy đó…(thở dài) Cơ thể vật lý trở về thế giới vật chất và phải tái hòa nhập. Việc tái hòa nhập đôi khi là cần thiết để giúp đỡ cá nhân. (Anh ta lại gặp khó khăn với từ ngữ.) Bởi vì cấp năng lượng mà cá nhân đó đã hoạt động trước khi tái hòa nhập, đôi khi rất khó để chuyển năng lượng đó trở lại với thế giới vật lý của bà. Vì vậy, để làm được điều này, đôi khi cá nhân đó cần phải tương tác với một đối tượng đặc biệt mà chúng tôi đưa ra. Vì vậy, đối tượng đó có thể ở dạng một con vật. Có thể ở dạng một tảng đá mà người đó thích. Khi họ bắt đầu chạm vào nó, chúng tôi, thông qua nó để tái hòa nhập họ vào thực tại vật lý. Bà cần hiểu rất rõ điều này. Bà đã đưa người ta ra khỏi trạng thái thôi miên vào bất cứ lúc nào. Nguyên tắc này cũng tương tự như vậy.

https://thuviensach.vn

D: Tôi hiểu. Cố gắng kiên nhẫn với tôi. Tôi nghĩ rằng khi chúng ta tiếp tục nói chuyện tôi sẽ hiểu hơn. Nhưng trong đầu tôi có rất nhiều câu hỏi có vẻ ở mức ngây thơ đối với anh.

J: Bà là một phụ nữ rất thông minh, và tôi xin lỗi vì đã gấp gáp. Chỉ là tại thời điểm này, tôi sẽ phải đi đến một số nơi, và tôi cũng muốn trả lời câu hỏi của bà. Nên tôi…

D: Mất kiên nhẫn một chút. Gấp gáp. Được rồi. Tôi cũng sẽ tìm hiểu tính cách của anh. (Cười) Tôi có một số câu hỏi. Và chúng ta có thể tiếp cận được.

J: Nếu đã đến lúc bà có được kiến thức này, bà sẽ được cung cấp. Nhưng hãy hiểu rằng bất cứ điều gì không được trả lời, không phải vì chúng tôi có bất kỳ sự thiếu tôn trọng nào dành cho công việc hoặc câu hỏi của bà, mà chỉ đơn giản là trong những cuộc sống của những sinh mệnh …bà phải hiểu thời gian, không phải thời gian của bà, của chúng tôi, mà tất cả thời gian. Bởi vì chúng ta đến từ một nơi vượt qua bất cứ thời gian nào. Vì vậy để chúng ta đi vào và trải qua các thời điểm khác nhau, cần phải thật chính xác. Những hành động rất chính xác, những khoảnh khắc rất chính xác - như bà vẫn nghĩ - những khoảnh khắc của thời gian. Đôi khi nó chỉ diễn ra tại một thời điểm cụ thể. Nếu quá sớm hoặc quá muộn thì mọi thứ đã bị thay đổi.

D: Đó là lý do tại sao anh không thể cung cấp cho tôi thông tin nào mà tôi chưa sẵn sàng.

J: Quan trọng là bà phải hiểu điều đó. Bà cần biết rằng những thông tin này sẽ đến. Nhưng phải đến một cách cụ thể, và một thời điểm cụ thể. Một điểm cụ thể không hẳn trong thời gian của bà mà qua thời gian từ nơi tôi đang hoạt động cho đến nơi bà đang sống.

D: Vậy tôi có thể hỏi câu hỏi, và xem liệu tôi có thể có câu trả lời hay không. Đây là một số câu hỏi mà bạn tôi đang tham gia chương trình Tìm kiếm UFO đề nghị

https://thuviensach.vn

tôi hỏi anh. (Tôi đang nói đến Lou Farish.) Chúng tôi muốn thử xem anh có thể trả lời hay không. Anh ấy muốn biết thí nghiệm di truyền liên quan gì đến việc cắt xẻ gia súc?

J: Về mặt ba chiều. Cắt xẻ gia súc là một chủ đề được chúng tôi quan tâm nhiều.

D: Bởi vì chúng được nhìn nhận một cách tiêu cực.

J: Chúng được nhìn nhận một cách tiêu cực trên hành tinh của bà. Tuy nhiên, những gì bà cần biết là: bà đi ra khỏi Little Rock đến trung tâm y tế, và sẽ thấy những thí nghiệm tương tự đang được tiến hành. Và bà làm thí nghiệm đó cho chính bà. Vậy tại sao bà phải lo lắng khi làm thí nghiệm đó với một con mèo và một con chó, vì mục đích nghiên cứu, và ở cấp độ gia súc, thì — thứ lỗi cho tôi - khiến bà sợ hãi? Hiện nay những thí nghiệm này không phải được tiến hành cho vui. (Anh ấy gặp khó khăn khi tìm từ ngữ.) Từ một bộ phận chủng tộc nhất định đang thử nghiệm để tái tạo mọi thứ trên hành tinh của họ. Về mặt di truyền, một tế bào từ gan bò có thể được trộn lẫn với tế bào từ gan gà, và từ sự kết hợp đó có thể có một dạng sống hoàn toàn khác. Các trường hợp cắt xẻ được gộp chung vào một nhóm, điều này là không chính xác. Không chính xác. Không phải tất cả các vụ cắt xẻ gia súc đều được tiến hành bởi những người anh em ngoài hành tinh. Nhiều trường hợp đã được thực hiện bởi những cá nhân tiến bộ trên chính hành tinh của bà, vì những mục đích ít đáng tự hào hơn.

Janice lại tỏ vẻ khó chịu. Cô ấy ném tấm chăn ra. Dường như cô ấy đang giữ cho nhiệt độ cơ thể ổn định.

D: Chà, những người đang làm những thí nghiệm với gia súc có phải là một nhóm người ngoài hành tinh cụ thể nào không?

J: Đó là tất cả trong một tổng thể. Nhìn xem, nó rất giống như cách mà bà luôn nói, “Chúng ta là một.” Người ngoài hành tinh đều là một, nhưng khác nhau, theo cùng một cách. Và chúng tôi phát triển cũng giống như các cá nhân như bà phát triển.

https://thuviensach.vn

Cô ấy lại bắt đầu thấy nóng. Tô đưa ra những hướng dẫn để làm mát cơ thể.

D: Tôi biết điều này rất khó khăn nhưng sẽ không lâu lắm đâu.

Rõ ràng là chỉ có cơ thể của Janice bị phản ứng nhiệt, vì nó không ảnh hưởng gì đến sinh mệnh mà tôi đang nói chuyện cùng. Anh ta tiếp tục nói giống như không hề bị gián đoạn.

J: Theo cùng một cách mà bà đang phát triển ở các tốc độ khác nhau, thì người ngoài hành tinh cũng giống như vậy. Vì vậy chúng phát triển đến thời điểm nào thì sẽ được phép thực hiện các thí nghiệm giống như bạn đang thực hiện. Chúng ta đều phù hợp với một tổng thể vì cách tiếp cận giữa các nhóm. Có một định nghĩa — và đây là một thuật ngữ không phù hợp lắm nhưng bà sẽ hiểu — hệ thống phân cấp. Đó là quá trình tiến hóa của họ cũng giống như với những người trên hành tinh của bà, và nó đã diễn ra từ thuở ban đầu của hành tinh này. Vậy đó! Vì vậy mà chúng ta có sự tiến hóa, sự tiến hóa của người ngoài hành tinh.

D: Mọi người từng hỏi là tại sao phải giết nhiều gia súc như vậy?

J: Họ không giết hết. Đó là những gì tôi đang cố gắng nói với bà. Những gì đã xảy ra ở đây là đã được tung hô quá mức để thoát tội cho những người trên hành tinh của bà và đổ lỗi cho người ngoài hành tinh. Phần lớn những việc này đã được đổ lỗi cho người ngoài hành tinh mà thực ra họ không liên quan. Chúng tôi không đến để gây hại.

D: Tôi có thể tin điều đó, nhưng họ vẫn muốn tôi hỏi câu hỏi này. Được rồi. Trong phiên làm việc trước, người đó đang nói về một thỏa thuận đã được thực hiện với chính phủ, tôi mong rằng anh sẽ kể về việc này. Anh có biết gì về việc này không? Bởi vì anh ta đã nói rằng cuối cùng thì chính phủ đã phản bội họ.

J: Chính xác.

D: Anh có thể nói thêm cho tôi nghe việc đó đã xảy ra như thế nào không?

https://thuviensach.vn

J: (Thở dài và miễn cưỡng trả lời.) Chà…đã có một thỏa thuận. Đã có một thời điểm mà chính phủ của bà, họ đã sợ rằng — thứ mà họ gọi là — "quyền lực" của chúng tôi (thở dài) rằng chúng tôi có thể hoặc sẽ hoặc muốn vượt qua và kiểm soát hoàn toàn thế giới của bà. Chúng tôi đã chọn thời điểm đó và tận dụng nỗi sợ đó, nhưng chúng tôi không có ý muốn truyền cảm hứng cho nỗi sợ hãi. Điều đó không có nghĩa là chúng tôi không sử dụng mọi phương tiện có thể để khiến loài người dừng lại. Dừng lại! Dừng lại! Các anh không nhận ra đã làm vì với vũ trụ của mình sao? Nên những gì tôi đang cố gắng giải thích với bà là, chính phủ của bà đã trở nên sợ hãi chúng tôi. Chúng tôi coi đó là cơ hội để thỏa thuận với họ. Tuy nhiên, chúng tôi không có ý định kiểm soát hành tinh của bà mà thu hút sự chú ý của họ. Một khi đã được chú ý thì tất nhiên một số thứ sẽ xảy ra. Một số tai nạn đã xảy ra dẫn đến toàn bộ hoàn cảnh như ngày nay, trong đó một số tai nạn là do chúng tôi.Và chính phủ của bà có một số thông tin mà một số người đã giả định đúng, liên quan đến sự cố Roswell. Bà nghe có quen không?

D: Vâng. Tôi có biết chuyện đó.

J: Rồi các cuộc họp đã diễn ra, và có những sự tiếp xúc đã gây nên một cuộc đình chiến của cái gì đó mà chưa bao giờ là một cuộc chiến. Nhưng chúng tôi cho phép điều đó diễn ra. Và chúng tôi đã giữ một phần của thỏa thuận. Tuy nhiên chính phủ của bà không giữ thỏa thuận của họ.

D: Số liệu nói vậy.

J: Điều đã xảy ra là chúng tôi càng chia sẻ nhiều thông tin và công nghệ với họ, thì họ càng trở nên tham lam hơn. Nên chúng tôi đã nhìn thấy trái tim của con người một lần nữa. Con giun xéo lắm cũng quằn, chúng tôi nhận ra những gì chúng tôi đang đối phó. Và trái tim của chúng tôi chất chứa nỗi buồn. Khiến chúng tôi trở thành kẻ lật đổ một lần nữa, và đó không phải là những gì chúng ta cần có để duy trì nền hòa bình trên hành tinh của bà. Nhưng đó là cách duy nhất mà bà hiểu được. Có thể nói, ta dường như không thể đối phó với những gì "khó đoán."

https://thuviensach.vn

D: Với sự trung thực.

J: Chính xác.

D: Vậy người của anh đã liên lạc với những người trong chính phủ và có những người trong chính phủ biết đến sự tồn tại của anh?

J: Rất rõ.

D: Và có thể giao tiếp với anh?

J: Rất rõ. Có những người trong chính phủ của bà giống như Janice.

D: Thông tin gì đã được chia sẻ?

J: Máy bay ném bom tàng hình là kết quả của việc đó.

D: Ồ? Có gì khác nữa không?

J: Có.

D: Tôi đã nghe người ta nói rằng máy tính là kết quả của giao tiếp với người ngoài hành tinh. Có đúng như vậy không?

J: (Thở dài) Có những người đã từng làm việc trên máy tính. Chỉ cần tăng tốc lên. Nên chúng tôi không nhất thiết phải cung cấp cho các bạn công nghệ. Các bạn đã mua ý tưởng đó từ chúng tôi. Công việc bắt đầu từ đó. Chúng tôi đã chia sẻ để tăng tốc độ làm việc trên máy tính. Chính phủ của bà đã không tham gia vào phần này. Việc này không thuộc một phần những gì của "thỏa thuận" mà chúng ta đang nói đến.

D: Tôi đang nghĩ về một thỏa thuận trao đổi thông tin. Đối với tôi, dường như một máy bay ném bom sẽ nhằm mục đích tiêu cực.

https://thuviensach.vn

J: Chà, con người các bạn đôi khi có khả năng chú ý bằng một con kiến. Bà biết đấy, máy bay ném bom không nhằm mục đích phá hoại. Nếu bà biết cách áp dụng công nghệ, bà có thể sử dụng nó như một bàn đạp để học cách thực hiện những gì mà chúng tôi đang làm. Đến lúc bà biết cách làm gì với một máy bay ném bom, bà biết cách áp dụng với một tàu vũ trụ. (Cô ấy có vẻ trầm trọng hơn.)

D: Tôi hiểu. Nên anh cảm thấy chính phủ đã phản bội anh?

J: (Cô ấy bình tĩnh lại.) Vâng. Họ phản bội lại thỏa thuận. Bởi vì …(thở dài) chính phủ của bà đã cung cấp vũ khí cho các nước khác trên thế giới. Nhưng mà máy bay ném bom không dành cho các quốc gia khác. Công nghệ này là cho đất nước này, bởi vì đất nước này đã gắn bó với hòa bình. Công nghệ chế tạo bom nguyên tử của đất nước bà đã được chia sẻ. Tất nhiên không phải chính phủ của bà hoàn toàn đáng trách, bởi vì công nghệ này đã bị đánh cắp và trao cho những kẻ xấu. Đó là mối lo ngại của chúng tôi, rằng những người xấu sẽ sở hữu được công nghệ này. Và điều đó đã xảy ra. Nên, vâng, chúng tôi đã bị phản bội. Tôi không nói rằng chính phủ của bà hoàn toàn có lỗi. Nhưng khi ta thực hiện một thỏa thuận thì không có khả năng sai sót.

Có thể đây là lý do tại sao những người ngoài hành tinh không từ bỏ phần của họ trong thỏa thuận, ngay cả khi thỏa thuận này đã bị lạm dụng. Nhưng họ sẽ không ngừng lựa chọn các điều khoản trong tương lai của thỏa thuận này, một khi họ phát hiện ra sự gian dối của chúng ta.

D: Cuối cùng thì các anh vẫn chia sẻ thông tin với họ?

J: Ở một mức độ nào đó. Không phải đến mức mà chúng tôi có thể. Điều đó không thể được. (Nhẹ nhàng) Nếu họ làm điều này với chúng tôi… (thở dài) thì tôi không thấy công lý đâu cả. Chúng tôi rất buồn vì tình trạng này.

D: Vậy các anh đã không chấm dứt cung cấp tất cả thông tin cho họ. Các anh chỉ không cung cấp nhiều như họ muốn, hoặc cung cấp thông tin kiểu khác.

https://thuviensach.vn

J: Có chọn lọc. Có một số người, như Tesla, có thể đáng tin với những gì anh ta biết. Có một số cá nhân nhất định, như Janice, có thể được tin tưởng để làm những chuyện phù hợp với những thông tin cô ấy nhận được. Vấn đề là niềm tin. Vậy nên chúng tôi sẽ không dừng chia sẻ công nghệ, bởi vì chúng tôi đến đây để giúp đỡ, thậm chí không cần phải thỏa thuận gì cả. Chỉ vì các bạn muốn thỏa thuận. Không phải là chúng tôi muốn thỏa thuận.

D: Nhưng các anh vẫn sẽ không chia sẻ hết những công nghệ vì những chuyện này.

J: Chính xác. Tôi đâu có thể đi dạy cho Tổng thống Bush cách sử dụng tốc độ của ánh sáng để vận chuyển chính mình đâu? (Cười thầm) Tôi sẽ dạy Janice. Cô ấy biết cách. Cô ấy làm được.

D: (Cười) Vì ông ta không đáng tin?

J: Chính xác.

D: Ồ, tôi đồng ý. Nhưng người đàn ông mà tôi đang làm việc cùng, anh ta muốn biết nhiều hơn. Anh ta nói như vậy nghe có lý hơn.

J: Cái gì cơ? Tôi…tôi?

D: Người đàn ông mà tôi làm việc cùng trong những kiểu thông tin như thế này. Có một người đàn ông mà tôi đang chia sẻ những thông tin này, anh ấy không bao giờ…

J: Tôi biết, chúng tôi biết anh ta.

D: Và anh ta là người đã đưa ra những câu hỏi này.

J: Điều gì nghe hợp lý mà bà vừa nói?

D: Người ta nói rằng chính phủ không phải là những người từ bỏ thỏa thuận. Người ngoài hành tinh đã làm vậy. Và anh ấy nói, “Điều đó không đúng gì cả.”

https://thuviensach.vn

J: Chính phủ của bà đã khiến cho câu chuyện này có vẻ…Bà biết đấy, họ rất giỏi làm việc này. Giống như ta rất nặng và ta muốn ăn hai tấn kem. Ta sẽ tìm cách để khiến nó vẫn ổn. Nên nếu bà muốn lạm dụng công nghệ của chúng tôi, bà sẽ tìm cách đổ lỗi cho chúng tôi khi bà làm sai. Vì chắc chắn bà sẽ không ngồi đó để nói "Ồ, tôi tệ quá, tôi đã làm điều đó." Thực sự ở Mỹ thì còn tệ hơn.

D: Đó là những gì anh ấy đã nói. "Họ ngu ngốc làm sao khi nghĩ có thể lừa được những người có thể đọc được suy nghĩ của họ."

Anh ta cười phá lên, nhưng nó gượng gạo, không được tự nhiên.

J: Đúng đó. Chúng tôi đã buồn cười, nhưng vấn đề không phải là buồn cười. Nó làm chúng tôi buồn. Và chúng tôi trở nên rất chọn lọc các cá nhân mà chúng tôi chia sẻ thông tin cùng. Để tương tác với cấp độ mà bà đang nói chuyện bây giờ, cần có sự thuần khiết của cá nhân, của phương tiện mà qua đó chúng ta trao đổi. Bà có hiểu tôi đang nói về năng lượng không?

D: Có, tôi hiểu.

J: Nếu bà giảm cô ấy trở về trạng thái năng lượng của cô ấy, bà sẽ không tìm được một phân tử sai sót nào. Đó là cô ấy tự làm. Và từ cuộc sống của mình, cô ấy cống hiến và trải nghiệm. Hiện giờ khi đã biết điều đó, bà cần phải hiểu rằng sinh mệnh này đã vượt qua nơi chúng ta đang sống về năng lượng khôn ngoan. Vượt qua đây. Bà có hiểu tôi đang nói gì với bà không?

D: Tôi nghĩ vậy. Bởi vì tôi đã làm việc với những người nói rằng trong các kiếp sống trước họ đã ở mức năng lượng cao hơn. Và đôi khi họ trở lại thế giới này.

J: Người này không thuộc về thế giới của bà. Nhưng cô ấy đang hoạt động trong thế giới của bà và trong các thế giới khác một cách đồng thời.

D: Và cần một linh hồn rất tiến bộ để làm được việc đó.

https://thuviensach.vn

J: Cô ấy đang dần hiểu rõ hơn về sự toàn diện của mình. Từ đó không đúng lắm.

D: Tính toàn diện.

J: Không, không phải từ đó. Tổng thể dòng năng lượng của cô ấy khi nó vượt qua các chiều không gian. Quên các chiều không gian đi, chúng ta đang không nói về các chiều không gian. Sự kết nối vượt qua các chiều không gian. Cô ấy không đến từ chiều không gian nào. Cô ấy kết nối rất chắc chắn giữa linh hồn và bản chất. Sự khởi đầu thiêng liêng của thần thánh. Bên trong cô ấy, cô ấy luôn mang theo. À! Đây là một điều đáng kinh ngạc khi thấy xuất hiện ở một con người. Nên chúng tôi đánh giá rất cao. Và đó là lý do tại sao chúng tôi đến đây khi cô ấy muốn gặp chúng tôi vào ban ngày.

D: Tôi có thể đánh giá cao điều đó. Cho tôi hỏi một câu ngắn nữa, và tôi sẽ để anh đi. Anh ta cũng muốn biết rằng: chúng tôi đã được bảo rằng "những người bị bắt" — tôi không thích thuật ngữ này, nhưng đó là thuật ngữ đang được sử dụng — khi mọi người bị bắt, họ sẽ bị cấy ghép thiết bị giám sát. Và họ bị theo dõi trong suốt cuộc đời.

J: (Do dự, giống như không tìm được từ đúng.) Chà…

D: Hoặc bị theo dõi.

J: Và các bạn cũng đang làm điều tương tự.

D: Chà, anh ấy muốn biết là: mọi người như chúng tôi, những người điều tra UFO, có bị theo dõi không?

J: Tất nhiên là có.

D: Anh ấy nói anh ấy cũng đoán vậy nhưng muốn tìm hiểu.

J: Bà có hiểu tại sao phải thế không? Quan trọng là bà phải hiểu tại sao.

https://thuviensach.vn

D: Vâng, tôi muốn biết. Và tôi nghĩ anh ấy cũng muốn biết.

J: Điều này là để bảo vệ bà, chứ không phải là sự lật đổ nào hết. Bà đã được tin tưởng. Bà sẽ không nói chuyện với Janice lúc này nếu bà không được tin tưởng. Và điều này đã ăn sâu vào trong ý thức của cô ấy trong ba năm. Cô ấy đã hoàn toàn giữ những điều này cho riêng mình. Và để làm được như vậy cần một sức mạnh ý chí to lớn khi trải qua ở cấp độ con người. Bởi vì cô ấy đang làm điều này cùng lúc ở cấp độ con người và những cấp độ khác. Nên cần một sức mạnh to lớn của chính cô ấy. Những người phàm thường không thể làm điều này, bởi vì họ sẽ bị phân mảnh. Hoặc họ sẽ bị điên, hoặc không thể hành động được, hoặc họ sẽ ngồi dưới gốc cây nhìn chằm chằm vào không gian và….Nhưng cô ấy hoạt động bình thường, bởi vì bản chất phát triển của cô ấy. Và bởi vì cơ chế vận hành của não bộ và của từng phân tử của cô ấy. Thiết kế đặc biệt của mô hình năng lượng của cô ấy đã cho phép cô ấy làm điều này. Nào, bây giờ quay lại câu hỏi của bà.

D: Vâng, của những nhà điều tra.

J: Những nhà điều tra. Bà, bạn của bà, đều được đánh giá cao. Với chúng tôi, chúng tôi coi trọng điều đó. Bà biết đấy, các bạn giống như nhân lực của chúng tôi. Bà gọi họ là gì nhỉ? Các bạn là PR (cười gượng gạo). Chúng tôi nghĩ như vậy và chúng tôi đánh giá cao điều đó. Nhưng tùy vào khả năng hiểu biết của các bạn, một số sẽ có thể sợ hãi, nhưng đó cũng không phải là mục đích mà chúng tôi theo dõi. Nào, với câu hỏi ban đầu của bà. Các thiết bị được cấy ghép, phần lớn thời gian là để — và tôi đã nói là, phần lớn thời gian, các thiết bị khác nhau phục vụ các mục đích khác nhau …. (Dấu hiệu khó chịu. Nhiệt độ lại tăng. Tôi lại đưa ra những hướng dẫn.)

D: Anh nói là các thiết bị cũng được cấy ghép vào những nhà điều tra?

J: Không, tôi không nói vậy. Bà nói vậy.

D: Okay. Anh vừa nói rằng các thiết bị được cấy ghép.

https://thuviensach.vn

J: Tôi đã nói rằng … Okay. Bà đang trở lại câu hỏi ban đầu của bà. Câu hỏi ban đầu của bà, bà nói rằng những người bị bắt đã bị cấy ghép các thiết bị và sau đó bị dõi theo suốt phần đời còn lại. Chà, điều đó cũng giống như việc cắt xẻo gia súc. Đã có những quan niệm sai lầm và những sự hiểu lầm như: Thứ nhất: Mục đích của việc đó là gì. Thứ hai: Ai là người được cấy ghép. Và thứ ba: Họ được duy trì những điều đó trong suốt cuộc đời. Okay. Các thiết bị. (Thở dài) Hãy sử dụng từ "người mới." Người mới. Người mới là gì?

D: Là một người mới bắt đầu.

J: Ồ! Một người mới bắt đầu. (Giọng điệu có vẻ coi thường.)

D: Đó là những gì tôi nghĩ. Một người mới bắt đầu học gì đó.

J: Bà nói đúng. Nên, bà có muốn bắt một đứa trẻ vào hồ bơi dài ba mét (10 foot) không có đồ bảo hộ? Bà có làm vậy không?

D: Không, tôi sẽ không làm vậy.

J: Chúng tôi cũng vậy. Bà biết đấy, tùy vào cấp độ công việc của "người bị bắt" — mà theo quan điểm của chúng tôi thì chúng tôi không coi họ là những người như vậy.

D: Tôi cũng không nghĩ vậy.

J: Chúng tôi chỉ đơn giản coi họ là những công nhân ánh sáng, giống như chúng tôi vậy. Nếu ta coi tất cả những sinh mệnh mà chúng ta đã tạo ra, hay đã chạm vào chúng ta, ta có thể gọi chung một cách đơn giản và thực sự là "những công nhân ánh sáng." Và bà đã từng nghe điều này. Nào, khi một công nhân ánh sáng bắt đầu thức tỉnh, trong một kế hoạch lớn, đó là lúc người công nhân ánh sáng đó làm quen với …Ồ, chà! Điều này có thể sẽ mất hàng giờ để nói cho bà biết.

D: Được rồi. Anh có nghĩa chúng ta nên …

https://thuviensach.vn

J: Không, không. Bà cần hiểu dịch vụ thiết bị này. Bởi vì câu chuyện đã bị hiểu sai như chuyện cắt xẻ gia súc. Sẽ rất đáng sợ cho con người khi họ nghĩ rằng có một thiết bị gì đó trong người họ. Thật đáng kinh ngạc khi họ nghĩ rằng họ không kiểm soát được. Rằng họ đang bị biến thành robot để bị điều khiển.

D: Đó là một quan điểm.

J: Vâng. Và đó là một mối quan tâm rất thực tế từ quan điểm ý chí của con người. Tuy nhiên, thiết bị không được đặt vào với mục đích như vậy. Thiết bị này giống như một hạt giống. Giống như bà có các viên vitamin phân rã theo thời gian. Okay. Thiết bị này có hai mục đích chính. Một: là để có thể (cô ấy vỗ tay)…kết nối với cá nhân đó, nhanh như vậy. Bởi vì, cũng giống như khi ta ném đứa trẻ xuống cuối cái bể bơi ba mét đó. Cá nhân đó có thể sẽ rơi vào những tình huống cần thiết phải kết nối nhanh với cái người đó. Nếu không có thể sẽ gây tổn hại cho họ về mặt thể chất vì cái năng lượng mà họ đang tương tác. Có nhiều quá trình tâm linh khác mà những người thức tỉnh sẽ trải qua. Và khi chúng ta đang nói đến từ "thức tỉnh" thì thật ra không hẳn là như vậy. Nhưng các quá trình tâm lý đôi khi diễn ra từ lúc một người biết là họ bị bắt, rất sợ hãi, đã truyền cảm hứng cho chính họ. Chúng tôi không muốn gây ra sự sợ hãi. Vì vậy đó là các thiết bị giám sát, và cũng là cách để thực hiện các điều chỉnh cần thiết. Một nguồn liên hệ thì rất là …

Cô ấy thấy khó khăn khi giải thích, và tôi thì lo lắng vì cuốn băng đang gần hết rồi.

D: Tôi nghĩ chúng ta sắp hết thời gian. Tôi nghĩ chúng ta sẽ tiếp tục việc này vào một lần khác.

J: Chắc chắn rồi.

D: Tôi ghét phải dừng việc này vào lúc này, nhưng câu hỏi chính đó, liệu những điều tra viên có bị giám sát hay theo dõi không?

J: Họ đang bị giám sát và theo dõi, nhưng không phải vì chúng tôi không in tưởng. Mà là để bảo vệ họ.

https://thuviensach.vn

D: Chà, tôi nghĩ đó là tất cả những gì chúng ta có thể trao đổi trong ngày hôm nay. Và dường như năng lượng này đang ảnh hưởng đến phương tiện, cô ấy bị thay đổi nhiệt độ. Nếu tôi muốn quay lại và nói chuyện với anh thì có được không?

J: Chúng tôi rất tiếc khi bà phải đi, bởi vì chúng tôi chưa giải thích đầy đủ cho bà về cách sử dụng các thiết bị này. Nhưng rất có thể bà sẽ biết điều đó vào một thời điểm nào đó trong tương lai. Điều quan trọng là bà phải biết điều đó, bởi vì bà sẽ gặp những người rất sợ hãi. Bà sẽ bắt đầu gặp nhiều người đã bị hiểu sai các vấn đề.

D: Được rồi. Nhưng giờ chúng ta sắp hết thời gian. Và tôi muốn mọi thông tin đều được lưu trữ trong cái máy bé nhỏ của tôi. Tôi có thể quay trở lại chủ đề này vào lần sau. Chúng ta sẽ dành nhiều thời gian để hiểu một cách đầy đủ về điều này. Được chứ?

J: Tất nhiên.

Cuốn băng đã hết. Có quá nhiều thông tin mà tôi đã phải cắt bỏ lần này. Trước khi đưa ra những hướng dẫn để Janice tỉnh lại, sinh mệnh đó có thể có một vài lời chia tay mà tôi đã không thể ghi lại. Giống như tiếng nước ngoài: “Alokei. (Phiên âm là Ah-low-key-I hay là Ah-low-key-a).” Khi tôi hỏi anh ấy đó nghĩa là gì, anh ấy nói nó gần giống như “chia tay.” Vì vậy tôi nói với anh ấy rằng tôi cũng nói lời chia tay với anh ấy. Rồi anh ấy nói rằng anh ấy sẽ rời đi để tôi có thể đưa Janice trở lại. Nhưng anh ấy cảnh báo tôi không nên đưa cô ấy trở lại quá nhanh, hãy làm thật chậm và nhẹ nhàng. Sự thay đổi sau đó diễn ra ngay lập tức. Tôi có thể nhận ra khi nào sinh mệnh đó đã rời đi và Brenda quay trở lại. Lúc đó cô ấy bắt đầu khóc và xúc động nói rằng cô ấy không muốn rời đi. Tôi phải đưa ra những hướng dẫn xoa dịu và thuyết phục cô ấy rằng chúng ta có thể quay trở lại một lần nữa, khi cô ấy hợp tác và thoải mái.

Sau đó Janice được đưa trở lại trạng thái hoàn toàn tỉnh táo. Cô lại cảm thấy chếnh choáng, mãi một lúc lâu sau cô mới có thể bước xuống giường. Ít nhất thì cô không

https://thuviensach.vn

còn bị thay đổi nhiệt độ nữa. Có vẻ nó liên quan đến năng lượng của sinh mệnh đó, và khi cô ấy trở lại thì nó đã hoàn toàn biến mất. Cô ấy nhớ được rất ít thông tin về phiên làm việc. Cô ấy khá hứng thú khi nghe tôi giải thích về các phần, nhưng cô ấy nghe như thể đó là các thông tin hoàn toàn mới. Cô ấy đã dùng từ kỳ lạ khi nói với tôi nhưng nói rằng nó hoàn toàn không có ý nghĩa gì với cô ấy. Khi biết mình đã khóc, cô ấy khá là bối rối, và không hiểu tại sao việc tiếp xúc với sinh mệnh kia lại khiến cô ấy xúc động đến như vậy. Cô ấy hoàn toàn không tin.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 10 CĂN CỨ NGẦM TRONG NÚI CỦA NGƯỜI NGOÀI HÀNH TINH

Trong quãng thời gian làm việc với Janice, tôi cũng tìm thấy một trường hợp thú vị khác ở Little Rock. Một người phụ nữ tên Linda cung cấp thông tin khác lạ, những thông tin này được đưa vào cuốn sách Vũ trụ xoắn của tôi. Tôi hy vọng được làm việc với cả hai người phụ nữ này. Vì vậy, một tháng sau, tháng 1 năm 1990, tôi thực hiện chuyến đi đến Little Rock với mục đích duy nhất là thôi miên Linda và Janice để tìm hiểu những câu chuyện tiếp theo của họ. Tôi lại có cơ hội sống cùng cô bạn Patsy. Tôi không lên lịch cho bất kỳ buổi thuyết trình nào cả và hy vọng sẽ không được chú ý khi đến Little Rock để có thể dành toàn bộ thời gian làm việc với họ. Tuy nhiên, mọi chuyện đã không diễn ra như ý. Tôi nhận được cuộc gọi từ một người đàn ông, người đã từng đến buổi thuyết trình của tôi vào tháng 12, người này có vấn đề và cần được trị liệu. Vì vậy, tôi đã lên lịch cho anh ấy vào tối thứ sáu sau bốn giờ lái xe dài dằng dẵng. Tôi đã lên lịch ba buổi thôi miên với Linda vào thứ Bảy và ba buổi với Janice vào Chủ nhật. Bằng cách phân chia như vậy, tôi cảm thấy mình có thể tiếp tục. Tôi chưa bao giờ làm điều này trước đây. Tôi nghĩ nếu tôi có thể tiếp tục làm việc này một cách thường xuyên, tôi có thể nhồi nhét công việc của một tháng vào một ngày. Tôi không lường trước được bất kỳ vấn đề nào, bởi vì tôi mong rằng phụ nữ sẽ chỉ cảm thấy như thể họ đã chợp mắt vài giấc trong ngày. Tôi nghĩ điều đó sẽ khiến tôi mệt mỏi hơn, bởi vì chỉ có tôi làm công việc này và mệt mỏi là chuyện đương nhiên. Nếu chuyện này trở nên quá sức với một trong hai chúng tôi, thì tôi sẽ không lên lịch cho một chương trình bận rộn như vậy nữa. Nhưng tôi đang cố gắng hoàn thành nhiều việc nhất có thể trong vài ngày tới.

Các phiên thôi miên với Linda vào thứ Bảy đã rất thành công mặc dù chúng tôi chưa kết thúc cho đến tối muộn ngày hôm đó. Phiên thôi miên đầu tiên của tôi với Janice vào Chủ nhật bắt đầu vào khoảng mười giờ sáng. Bạn tôi Patsy đã đi đâu đó để chúng tôi có không gian riêng. Tôi hơi mệt vì một ngày dài với Linda hôm

https://thuviensach.vn

trước, và thức khuya nói chuyện với những vị khách ghé thăm. Nhưng bây giờ việc tôi chú trọng là cố gắng xác định vị trí thực thể đã nói chuyện thông qua Janice trong chuyến thăm tháng 12.

Tôi đã sử dụng từ khóa dành riêng cho cô ấy và cô ấy đi vào trạng thái thôi miên rất dễ dàng. Vì tôi không được cung cấp bất kỳ hướng dẫn rõ ràng nào về cách liên hệ với các thực thể mà tôi đã nói chuyện, nên tôi phải nghĩ ra một số cách để xác định vị trí của họ. Tôi đã hướng dẫn Janice du hành đến bất cứ nơi nào chúng tôi có thể tiếp cận được thực thể mà chúng tôi đã trò chuyện trước đây hoặc bất kỳ ai mà chúng tôi có thể trao đổi thông tin, để chúng tôi có thể tiếp tục cuộc trò chuyện của mình. Tôi biết tiềm thức của cô ấy có thể đưa cô ấy đến vị trí thích hợp, vì vậy tôi hướng dẫn cô ấy tới vị trí đó và hỏi cô ấy đang nhìn thấy gì.

J: Tôi không thấy gì cả.

D: Cô cảm nhận được gì không?

J: Sự đón chào.

D: Cô có cảm giác gì về nơi cô đang ở không?

J: Không. Nó chỉ là một nơi trống trải.

Khi hồi tưởng lại, điều này nghe có vẻ tương đồng với vị trí đặc biệt của Nostradamus, nơi có màu xám, không có vật chất và hình dạng.

J: (Giọng nói bất ngờ thay đổi). Hoan nghênh quay trở lại. Bà đã đến để tiếp tục cuộc trò chuyện của chúng ta? Vậy bà mong muốn tìm hiểu điều gì?

D: Tôi có đang trò chuyện với chính người mà tôi đã liên lạc trước đây không?

J: Đúng vậy.

https://thuviensach.vn

D: Tôi cứ tưởng rằng cô có thể bận, và cô sẽ cử người khác thay thế. Được rồi. Lần gần đây nhất chúng ta đã thảo luận về việc cấy ghép, những thiết bị nhỏ được đặt trên đầu hoặc cơ thể của một số người. Tôi đã bị hút vào những thông tin đó nhưng tôi phải rời đi. Cô nói rằng còn nhiều điều muốn nói với tôi, và chúng tôi sẽ hiểu mục đích của những thiết bị này. Cô có muốn tiếp tục theo mạch chuyện đó không?

J: Thực ra chúng ta đã kết thúc cuộc thảo luận về các thiết bị cấy ghép. Tuy nhiên, có một thông tin khác mà bà quan tâm vào thời điểm đó. Đó là sự tái đồng hóa. Chúng tôi biết bà có một số kiến thức về cách thức hoạt động của nó.

D. Tiếp tục chủ đề đó và khai sáng cho tôi, và có lẽ tôi sẽ hiểu nó là gì.

J: Đối với chúng tôi, đó là một quá trình rất đơn giản để tăng tốc các phân tử đến một mức độ mà khi chúng đạt tới vận tốc ánh sáng thì vận tốc của chúng rất dễ dàng cho chuyển giao xảy ra song vị. Nếu nó là một vấn đề của sự song vị hoặc một vài vị trí đặc biệt, một trong hai quá trình có thể được thực hiện

D:..Tôi đang cố gắng để hiểu những gì cô nói. Cô đang đề cập đến một người bị bắt lên tàu vũ trụ từ trái đất à?

J: Chà, nó diễn ra theo cách đó.

D: Những cách nào khác được sử dụng?

J: Để truyền năng lượng từ một điểm trên hành tinh của bà sang hành tinh khác.

D: Mục đích của việc đó là gì?

J: Cân bằng năng lượng của hành tinh.

D: Năng lượng đến từ đâu?

https://thuviensach.vn

J: Năng lượng đến từ nguồn - bà sẽ gọi đó là "sức mạnh" - nhưng nó thực sự là dòng năng lượng vũ trụ xuyên suốt tất cả các vũ trụ. Vì vậy, nó chỉ được khai thác để sử dụng theo cách cân bằng cho hành tinh. Một số được đưa qua các con tàu, một số thì không.

D: Tại sao năng lượng này phải được chuyển giao? Cô nói rằng để cân bằng, nhưng tại sao nó phải được cân bằng?

J: Bởi vì loài người đang bấp bênh trên bờ vực của sự hủy diệt.

D: Tôi không biết liệu loài người có nhận thức được điều đó hay không. Chúng tôi biết có nhiều thay đổi trên Trái đất bắt đầu xảy ra. Đó có phải là ý của cô không?

J: Vâng, đó là những gì tôi muốn nói. Trong ba năm gần đây (1986-1989), người trái đất đã đứng trên bờ vực của sự hủy diệt. Vì vậy, bà đã được giúp đỡ trong việc duy trì sự cân bằng thông qua các hệ thống khác nhau trên hành tinh của bà, vì vị trí chiến lược của hành tinh của bà đối với vũ trụ này và các vũ trụ khác. Tôi chắc rằng bà sẽ rất khó hiểu làm thế nào mà một hành tinh nhỏ Trái đất lại có thể quan trọng như vậy đối với các vũ trụ khác, nhưng đó là vấn đề của toàn bộ bức tranh. Với sự co lại của hành tinh Trái đất sẽ dẫn đến sự hủy diệt đối với các hành tinh và vũ trụ khác, vì cấu trúc nguyên tử của chúng. Do đó, ở một cấp độ khác, hành tinh Trái đất là quan trọng, và sự không hủy diệt của nó cũng vậy.

D: Cô gọi đó là "sự co lại của hành tinh Trái đất." Ý cô là gì?

J: (Cô ấy tiếp tục hắng giọng.) Việc điều chỉnh diễn ra ở dạng thể chất mà bà đang nhắc đến là cần thiết. Tại thời điểm này, chúng tôi không thể thích nghi với thể chất của cô ấy. Vì vậy, bà hãy chịu khó trong giây lát trong khi chúng tôi điều chỉnh và chuẩn bị lại. (Sau khi tạm dừng). Hành tinh của bà co lại có nghĩa là: nếu bà lấy điểm trung tâm ở lõi Trái đất và cho rằng Trái đất có thể tự đi vào bên trong, bạn sẽ thấy cái mà chúng tôi gọi là hành tinh co lại. Bây giờ, sự co lại vào bên trong đó sẽ đến sự hủy diệt của hành tinh của bà. Bởi vì khi chu vi của Trái đất rút

https://thuviensach.vn

vào tâm của hành tinh, sẽ có một vụ nổ đến mức hủy diệt. Do đó, bị thiêu hủy bởi lửa, như được mô tả trong sách Khải Huyền, sẽ là điều mà loài người cho là đang xảy ra. Tuy nhiên, nó thực sự sẽ xảy ra ở cấp độ vật lý, bởi vì trong khu vực thu lại, không gian bên trong trung tâm của lõi Trái đất sẽ mở rộng đến mức mà vụ nổ sẽ xảy ra. Và điều đó sẽ gây ra hiệu ứng gợn sóng trong không gian, vũ trụ và các thiên hà khác. Tương tự như những gì đã xảy ra trước đây ở các thiên hà khác. Đơn giản chỉ là sự lặp lại lịch sử trong thiên hà của bà.

D: Tôi tưởng rằng sự co lại đó như là một sự sụp đổ.

J: Bà có thể sử dụng từ đó. Chúng tôi nhìn nhận sự việc đó theo cách khác. Bề mặt hành tinh của bà trên thực tế sẽ sụp đổ, như đang xảy ra hiện nay. Đó là lý do tại sao chúng tôi đang làm việc với một số cá nhân nhất định tại một số địa điểm cụ thể trên Trái đất. Để giảm thiểu ảnh hưởng của các trận động đất liên quan đến những gì hiện đang xảy ra trên bề mặt hành tinh.

D: Trái đất đang sụp đổ ư?

J: Đó là một dấu hiệu.

D: Tôi biết có những địa tầng kiến tạo và những địa tầng này đang dịch chuyển.

J: Chuyển động, dịch chuyển và co lại.

D: Tôi vẫn nghĩ rằng đó là nguyên nhân của những trận động đất. Và chúng chưa đạt tới cực điểm.

J: Việc co lại là nguyên nhân gây ra sự dịch chuyển.

D: Có vẻ như đây là một điều gì đó rất khó để ngăn chặn. (Cô ấy thở dài một hơi.) Hoặc để kiểm soát. Hãy nghĩ theo cách đó.

J: Thực ra, do một loại trường điện từ đang xảy ra, chúng tôi làm việc thông qua từ trường đó để cân bằng lại năng lượng. Năng lượng liên quan đến quá trình ngừng

https://thuviensach.vn

đồng hóa các vùng đất cụ thể. Và tức là, những khối đất này đang bị xói mòn, như bà thường gọi.

D: Vậy cô không thể ngăn chặn các trận động đất. Tất cả những gì cô có thể làm là cố gắng giảm thiểu thiệt hại của chúng? Đó có phải là những gì cô đang cố gắng thực hiện?

J: Đó là những gì chúng tôi đang thực hiện. Có một quá trình tiến bộ của loài người sẽ diễn ra. Đối với việc ngăn chặn các trận động đất, chúng tôi không ở vị thế để ra tay và làm điều đó. Mặc dù chúng tôi có thể.

D: Nhưng với sự chuyển giao năng lượng và cân bằng của cô, tôi nghĩ cô đang cố gắng giữ cho chúng không xảy ra.

J: Giảm thiểu.

D: Giảm thiểu ảnh hưởng?

J: Một phần ảnh hưởng của chúng. Điều đó đặt phần lớn công việc chúng tôi đang làm vào cái mà bà gọi là "một ràng buộc kép", để thu hút sự chú ý của nhân loại vào nơi cần tập trung. Rõ ràng điều duy nhất khiến điều đó xảy ra là những sự kiện đại hồng thủy có cường độ lớn đến mức nó làm rung chuyển nền tảng của nhân loại, nhận ra rằng hành tinh của loài người không phải là không bị hủy diệt. Vì vậy, để ngăn chặn chúng sẽ là đánh bại mục đích tái tập trung ý thức của loài người. Cho nên, chúng tôi không ngăn chặn chúng, nhưng chúng tôi đã giúp giảm thiểu những ảnh hưởng. Bây giờ, những gì bà phải hiểu là vị trí chiến lược của hành tinh của bà. Và nếu một phần của những điều này đang diễn ra … thì nó cũng liên quan đến tần số rung động của ý thức loài người. Tôi nhận ra đây là một khái niệm xa lạ đối với bà, liên quan đến ý thức ảnh hưởng đến thể chất của hành tinh Trái đất. Tuy nhiên, có một mối quan hệ trực tiếp. Nó không nhất thiết có nghĩa đó bởi vì ý thức của một khu vực ở mức thấp như vậy hoặc là một trạng thái sai hướng của sự việc, đó là nguyên nhân gây ra sự kiện đó diễn ra tại vị trí thực tế đó. Đó có thể là một

https://thuviensach.vn

điều gì đó đang xảy ra ở phía bên kia Trái đất, hoàn toàn không liên quan đến khu vực diễn ra sự kiện đại hồng thủy.

D: Chúng tôi không quen nghĩ rằng ý thức của chúng tôi ảnh hưởng đến bất cứ điều gì.

J: Đây là lý do tại sao ý thức của bà đang ảnh hưởng đến mọi thứ.

D: Bởi vì điều đó bị định hướng sai. Chà, tôi đã nghe nói rằng tất cả những trận động đất và hoạt động núi lửa là khúc dạo đầu cho một sự thay đổi thực tế của Trái đất.

J: Tôi cho rằng đó là điều khó tránh khỏi.

D: Điều đó sẽ xảy ra ư?

J: Vâng, cá nhân tôi tại thời điểm này tin rằng nó sẽ xảy ra. Những gì chúng tôi tham gia vào là việc cố gắng cho phép nhân loại thời gian. Bởi vì bà thấy đấy, các sự kiện và sự thay đổi cực của Trái đất không nhất thiết phải diễn ra. Tuy nhiên, do bản chất của con người trên hành tinh của bà, giống như thể bà đang lái xe trên một ngõ cụt, và bà sẽ không quay đầu lại. Bà đang đi về phía cuối con đường, và cuối cùng là một bức tường gạch. Vì vậy, tất cả những gì chúng tôi đang làm là giảm tốc độ.

D: Cô có nghĩ rằng nó có thể đã xảy ra ngay bây giờ?

J: Có thể lắm.

D: Nhưng không có cách nào giữ cho tất cả không xảy ra cùng một lúc.

J: Có một cách để giữ cho nó không xảy ra. Tuy nhiên, chúng tôi không tin nhân loại sẽ chọn con đường đó.

https://thuviensach.vn

D: Cô có thể nhìn thấy chuyện gì sẽ xảy ra, hoặc có quyền truy cập vào kiến thức đó không?

J: Tôi đã nói với bà điều gì sẽ xảy ra.

D: Ý tôi là khi sự dịch chuyển thực tế diễn ra.

Tôi quan tâm đến điều này bởi vì, vào thời điểm đó, tôi đang viết bộ ba Trò chuyện với Nostradamus, và sự dịch chuyển có thể xảy ra của Trái đất là một phần không thể thiếu trong những cuốn sách đó.

J: Bà đang nói về sự chuyển dịch cực trái ngược với sự hủy diệt của hành tinh của bà?

D: Vâng. Đó là hai kịch bản riêng biệt, phải không, hay khả năng xảy ra? (phải) Không phải sự dịch chuyển cực sẽ làm giảm bớt cả hai à?

J: Sự dịch chuyển cực chỉ là một điểm trên bản đồ đường đi. Nó sẽ không làm thay đổi quá trình của ….

D: Của điều gì? (Không có câu trả lời) Theo cô, khả năng còn lại là điều cuối cùng hay sao?

J: Tại thời điểm này, đó là điều cuối cùng rồi.

D: Tôi đã được kể rằng đây là hai khả năng. Và sự nổ tung của Trái đất, hay sự sụp đổ, dù cô muốn nói thế nào, sẽ là điều ác liệt hơn.

J: Chúng sẽ xảy ra. (Thở dài)

D: Nhưng sự dịch chuyển cực sẽ không ảnh hưởng đến các hành tinh khác, phải không?

https://thuviensach.vn

J: Dòng chảy lực hấp dẫn sẽ thay đổi đến một số hiệu ứng. Những con đường của năng lượng tích cực sẽ bị đảo ngược hoàn toàn. Do đó nó không thể không ảnh hưởng đến các hành tinh khác.

D: Khi chuyển dịch cực xảy ra, cô có biết cơ chế của nó không không? Tôi quan tâm đến những thay đổi vật lý của Trái đất. Điều gì sẽ xảy ra vào thời điểm đó đối với con người?

J: Khi bà nói, "Điều gì sẽ xảy ra với con người?" Bà muốn hỏi về điều gì?

D: Tôi quan tâm đến những thay đổi vật lý của bề mặt Trái đất, và điều đó sẽ ảnh hưởng đến con người trên Trái đất như thế nào.

Tôi luôn tận dụng mọi cơ hội để xác minh tầm nhìn của Nostradamus về sự kiện có thể xảy ra này.

J: Hiện tại bà đang thấy một số tác động sơ bộ của sự dịch chuyển cực. Sẽ không còn mùa đông và mùa hè tách biệt. Có rất nhiều thứ khác đang diễn ra trên hành tinh khiến bà phải nhìn lại bản thân mình và biết rằng sự chuyển dịch cực đã bắt đầu thực sự diễn ra. Hay bà biết điều đó?

D: Tôi đã được biết về điều đó. Tôi biết khí hậu đang biến đổi kỳ lạ.

J: Đó là lý do tại sao có cụm từ "những điều kỳ dị của tự nhiên."

D: Nhưng tôi tò mò không biết điều gì sẽ xảy ra với các lục địa.

J: Điều đó sẽ phụ thuộc vào những gì đang xảy ra liên quan đến tần số rung động của hành tinh tại thời điểm xảy ra sự chuyển dịch cực thực tế. Giờ đây, tùy thuộc vào những sự kiện đại hồng thủy khác đang diễn ra, toàn bộ hành tinh của bà có thể bị thay đổi một cách không thể tưởng tượng thành các quốc gia hoàn toàn khác. Các đại dương có thể biến mất và địa lý có lẽ phải sắp xếp lại, và Châu Á sẽ không còn là Châu Á nữa.

https://thuviensach.vn

D: Tôi nghĩ rằng băng sẽ tan ở các cực, điều này sẽ tạo ra nhiều nước hơn.

J: Sẽ có nhiều nước hơn, và nước sẽ chảy xuống Châu u, chảy qua các quốc gia và chia cắt chúng. Cùng với những trận động đất và nhiều thứ khác đang diễn ra. Đó là lý do tại sao tôi nói với bà rằng thế giới của bà như bà nhận thức tại thời điểm hiện tại sẽ không phải là thế giới của bà như bạn biết đến nữa. Hoa Kỳ hoàn toàn có thể trở thành một phần của Châu u. Ý tôi là sẽ không… Ném bản đồ của bà đi. Thế giới sẽ có một Columbus mới. Loài người sẽ ra khơi để khám phá những thế giới mới. Vì vậy, loài người sẽ bắt đầu viết lại lịch sử của mình một lần nữa.

D: Điều gì sẽ xảy ra với nền văn minh khi chúng tôi biết điều đó?

J: Phần lớn nền văn minh có thể trở về thuở ban đầu, vì công nghệ sẽ bị mất đi, loài người sẽ bắt đầu lại tại một số thời điểm.

D: Nhưng điều đó sẽ ở khắp mọi nơi trên Trái đất, hay chỉ là những địa điểm nhất định?

J: Điều này sẽ giống như lục địa Lemuria và Atlantis đã mất. Khi công nghệ biến mất ở những nơi đó, điều tương tự đã xảy ra. Vì vậy, bà có thể lấy manh mối từ những gì bà biết về những thay đổi hành tinh này, liên quan đến việc hiểu biết về những lục địa đã mất này. Bởi vì các lục địa sẽ chết, và tất cả công nghệ cũng vậy.

D: Tôi nghĩ đó là điều khiến tôi khó chịu nhất, khi nghĩ rằng chúng tôi sẽ mất tất cả và phải bắt đầu lại từ đầu.

J: Đó là cách duy nhất để nhân loại học được bài học.

D. Đó là lý do tại sao tôi đã nghĩ rằng có thể có những nhân tố sẽ sử dụng lại công nghệ của mình.

https://thuviensach.vn

J: Có những bộ tộc vẫn giữ lại công nghệ của họ khi Atlantis bị mất. Nhưng mức độ phát triển của công nghệ đó không khác với những gì đã mất. Vì vậy, theo một nghĩa nào đó, không khác gì bắt đầu lại từ đầu.

D: Và rồi, sẽ có một số sẽ giữ lại điều này. Thật khó chịu khi nghĩ về chuyện tất cả đã mất. Tôi đoán đó là phần con người của tôi.

J: Như tôi đang nói với bà, loài người dường như không học được bằng cách nào khác ngoài việc đánh mất tất cả. Bà đến Las Vegas và đánh cược tất cả số tiền tiết kiệm của mình, và bà học được bài học.

D: (Cười) Đúng là như vậy. Gần đây tôi đã nghe rất nhiều về sự thay đổi này, đó là lý do tại sao tôi đã đặt ra rất nhiều câu hỏi.

J: Sẽ có những thay đổi đến mức những con sông sẽ không còn là sông nữa. Đây có phải là loại kiến thức bà muốn biết?

D: Vâng. Tôi muốn biết điều gì sẽ thực sự xảy ra.

J: Nếu bà nhìn vào quả địa cầu và cận cảnh sông Mississippi, bà sẽ không còn thấy dòng sông Mississippi trước đây nữa, vì vậy nó là một khối đất liền. Và sau đó, tùy thuộc vào cách nó bị phân chia vào thời điểm đó, trái đất sẽ có các lục địa hoàn toàn khác nhau. Do đó, các con sông sẽ không tồn tại ở nơi chúng tồn tại bây giờ. Đây có phải là những gì bà đang thắc mắc?

D: Vâng. Khi đó địa hình sẽ hoàn toàn thay đổi. (Đúng) Tôi cho rằng sẽ có một sự mất mát lớn (Đúng) Cô có thể nhìn thấy điều này sẽ xảy ra như thế nào không?

J: Điều này sẽ xảy ra tương tự như nó đang xảy ra hiện tại. Sẽ có một số mất mát về diện tích đất rộng lớn. Các thành phố dọc theo sông và dòng chảy, do đó, toàn bộ thành phố dọc theo sông có thể bị mất. Và khi điều đó xảy ra, cũng sẽ có nhiều trận động đất. Bà đang nhận được những cảnh báo sơ bộ về những gì sẽ xảy ra. Kết quả của các trận động đất chỉ đơn giản là một điểm của. (Ngừng lâu)

https://thuviensach.vn

D: Của cái gì?

Có một khoảng thời gian dài dừng lại, sau đó là một tiếng thở dài. Nó nhẹ nhàng và không rõ ràng, nhưng nó giống như cô ấy nói, “Tại sao bà lại ngắt lời?”

D: Cái gì? (Ngừng một lúc lâu). Cô đã nói gì? (Tạm dừng một lúc lâu và không có câu trả lời.) Có chuyện gì đang xảy ra với cô không?

Thực thể đã biến mất, và Janice đã trở lại, và bối rối, “Có điều gì đó đã xảy ra.”

D: Chuyện gì đã xảy ra vậy, chuyện xảy ra với cô ấy hay anh ấy?

J: Với anh ấy. Tôi không biết anh ấy … anh ấy đã đi đâu nữa?

Một chuyện gì đó đã xảy ra.

D: Được rồi. Hãy xem nếu chúng ta đưa anh ta trở lại. Có thể anh ta đã được gọi đi hay gì đó. Có lẽ đó là một sự gián đoạn trong giao tiếp.

J: Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra. Như thể tôi nhìn thấy một sợi dây, và nó bị đứt.

D: Hãy xem liệu chúng ta có thể trở lại hay không. Có thể họ điều chỉnh tần số tuy nhiên nó đã kết thúc.

Tôi đã đưa ra gợi ý để cố gắng xác định vị trí của anh ta hoặc một thực thể khác trên một tần số khác, bởi vì rõ ràng kết nối đã bị hỏng.

J: Tôi có thể thấy một cuộc họp và … tôi không thể nghe được họ nói gì, nhưng tôi nhìn thấy họ. Họ rời xa tôi. Họ ở bên kia, đằng kia. (Chuyển động của tay.) Và có nhiều người nói chuyện với người này hơn, và anh ấy gật đầu, nhưng anh ấy đang nói

…. Tôi không thể nghe được họ đang nói gì. Nhưng có sáu người khác ngoài anh ta.

https://thuviensach.vn

D: Họ trông như thế nào?

J: Họ mặc áo choàng. Loại áo choàng trông giống như vương giả, ngoại trừ chúng không giống như của vua. Họ không có vương miện hay bất cứ thứ gì. Tôi không biết làm thế nào để diễn tả. Rộng rãi, có một dải băng rộng lớn dọc xuống phía trước và mỗi bên. Vật liệu rất đẹp. Tôi đang quan sát một cuộc họp.

D: Họ trông như thế nào về mặt thể chất?

J: (Ngạc nhiên) Họ trông giống như con người. Nhưng họ trông già nua.

D: Nhiều nếp nhăn hay sao?

J: Vâng, một số nếp nhăn. Nhưng họ trông lớn tuổi, rất già.

D: Cô có biết ai đã nói chuyện với chúng ta không?

J: Có, anh ấy đang đứng quay lưng về phía tôi. Và họ đang ở trong một vòng tròn.

D: Cô đang ở đâu?

J: Tôi đang ở trong một căn phòng lớn. Nó trắng toát, nhìn như phòng khám. Nhưng tôi nghe thấy một tiếng rì rầm.

D: Có gì khác trong phòng, đồ đạc hoặc đồ vật hay bất cứ thứ gì khác không?

J: Vâng, nhưng nó không giống đồ đạc của chúng ta. Nó giống như những chiếc ghế được xây trên tường. Ý tôi là, chúng không phải là những chiếc ghế.

Chúng là một phần của bức tường, và chúng cong.

D: Giống như một loại ghế dài nào đó?

J: Đúng vậy, giống như một chiếc ghế dài, nhưng tôi không nghĩ họ gọi nó là ghế.

D: Có gì khác trong căn phòng không?

https://thuviensach.vn

J: Có một số màn hình … ở đằng kia. (Cô ấy chỉ về phía bên phải của mình.) Màn hình TV lớn. Khổng lồ.

D: Chúng có đang được bật không?

J: Không. (Tạm dừng) Bây giờ ai đó đang vào. Có một cánh cửa. (Cô ấy chỉ về bên phải của mình.)

D: Anh ấy có giống những người khác không?

J: Vâng. Ngoại trừ việc có vẻ như là tóc anh ta, nó rất dài …, nhưng tôi không biết đó có phải là tóc không. Tất cả họ đều trông hiền lành. Họ trông không giống những người có đôi mắt to. Tất cả đều dừng lại và quay về phía anh ta, và mỗi bên tạo thành một hàng. Bây giờ anh ấy đang đi về phía trước, đối mặt với họ. Và họ đang làm điều này. (Mô tả chuyển động).

D: Đặt tay lên ngực ư?

J: Vâng. Và anh ấy làm điều đó. Và họ gật đầu. Ồ, bây giờ họ đang tiến đến một cái bàn.

D: Cô có ở đối diện để biết họ đang nói gì không?

J: Giống như âm thanh bị tắt. Và tôi có thể thấy miệng họ đang cử động.

D: Nhưng cô vẫn nghe thấy tiếng rì rầm à?

J: Nó giống như nó ở trong đầu tôi. Bây giờ họ đang ngồi xung quanh bàn.

Anh ta ở một đầu, và họ ở mỗi bên. Họ đang chuyển một số giấy tờ. Chà, nó không hẳn là giấy tờ. Đó là một cái gì đó. (Đột nhiên) Ồ! Ồ!

D: Cái gì vậy?

https://thuviensach.vn

J: Được rồi. Bây giờ họ đang bật màn hình đó lên. (Một hơi thở sâu) Những thứ khác nhau đang nhấp nháy. Chúng đang lướt nhanh trên màn hình. Có nước. Rất nhiều nước. Nó giống như một bộ phim diễn ra thực sự, rất nhanh. (Tạm dừng) Ồ! Trông giống như … đó là một ngọn núi. Tôi biết đó là gì. Đó là ở đâu? Có một bức tranh về ngọn núi ở đó. (Tạm dừng như thể đang xem). Họ đang nói về …. (Nhẹ nhàng) Chờ một chút. Nó chỉ dừng lại trên ngọn núi này, ngọn núi lớn này. Đó là một ngọn núi rất đẹp. Người ngồi ở đầu bàn bây giờ đang đứng dậy, và anh ta đang chỉ về phía một trong số họ. Không phải người đang nói chuyện với tôi, mà là người cách anh ta một, hai người ở bên trái bàn. Anh ấy đang chỉ vào màn hình, và anh ấy đang nói …. Anh ấy đang nói gì vậy? Chúa ơi! Tôi đang bực tức vì tôi không thể nghe được điều đó. Tôi nghĩ họ đang nói về bên trong ngọn núi đó. Họ có một cơ sở bên trong đó. Đúng là như vậy. (Tạm dừng) Anh ấy đang đưa người này lên núi. Người đó đang rời khỏi phòng. Tôi đoán anh ấy sẽ đến ngọn núi đó.

D: Ngọn núi là tất cả những cô nhìn thấy à? Cô không biết bên trong là gì à?

J: Tôi biết những gì bên trong.

D: Cô đang lấy thông tin từ họ ư?

J: Tôi nghĩ rằng tôi đã ở đó. Có cả một thế giới bên trong nơi đó.

D: Cô có thu thập được thông tin gì từ họ không?

J: Có một số vấn đề bên trong ngọn núi đó. Và anh chàng này phải đi kiểm tra.

D: Cô nói cô biết ngọn núi đó?

J: Vâng, tôi đã thấy nó hàng trăm triệu lần. Tôi biết ngọn núi đó, nhưng tôi không biết nó ở đâu. Nhưng tôi biết rằng bên trong nó có cả một thành phố, ở các khu vực khác nhau, giống như chúng ta có một thành phố. Ngoại trừ việc ta đi vào bằng một con tàu nhỏ, và sau đó ta rời khỏi con tàu, và ta đi qua các hàng, các con kênh và những thứ khác nhau này. Và sau đó ta bước lên một thứ giống như thang máy,

https://thuviensach.vn

và ta đi đến các tầng khác nhau trong núi. Có một khu vực màu xanh lá cây, một khu vực màu xanh lam, các khu vực có màu sắc khác nhau.

D: Tại sao chúng có màu sắc khác nhau?

J: Nhiều vật khác nhau ở đó. Các hình thức đào tạo khác nhau.

D: Tại sao cô ở đó?

J: Bởi vì một trong những khu vực là nơi tôi đã đến học tập. Ta ngồi trong phòng này và mọi người sẽ nói chuyện và ta biết mọi thứ. Ta đi đến các cấp độ khác nhau của màu sắc.

D: Chuyện này xảy ra khi nào?

J: Chà, nó không ngừng xảy ra.

D: Ý cô là cô vẫn đang ở đó?

J: Ồ, vâng. Nơi này thật tuyệt vời. Nó giống như một thành phố. Và nó không đơn giản như một số con tàu ta đang đi. Ý tôi là, chúng rất, rất giản dị. Nhưng bên trong ngọn núi này không phải như vậy.

D: Khi cô đến đó, cô có ở trong bộ dạng vật chất của mình không?

J: Vâng, đôi khi. Điều đó phụ thuộc vào mục đích là gì.

D: Tại sao cô không có ý thức làm điều này?

J: Chà, tôi biết khi tôi nhìn thấy ngọn núi mà tôi đã ở đó.

D: Tôi đã tự hỏi tại sao cô không nhớ được.

Đó là một nơi nào đó xung quanh đây mà thực thể mới đã xuất hiện. Phải một lúc sau tôi mới nhận ra, bởi vì thực thể này là nữ và giọng nói không có gì khác biệt đáng kể vào thời điểm này.

https://thuviensach.vn

J: Vì những gì diễn ra trong một số trường hợp. Khi ta đang học tập các loại tài nguyên mà họ dạy ở đó, nó sẽ cản trở cuộc sống hàng ngày của ta nếu ta đưa nó trở lại ý thức khi ta bắt đầu công việc kinh doanh của mình. Sau đó, ta sẽ không thể hoạt động theo cách bình thường của mình trong vòng đời của ta. Có những điểm khác nhau về thời gian mà quá trình đồng hóa diễn ra. Vì vậy, ta nhớ. Nó không phải là điều xa lạ đối với ta khi ta nhận biết điều đó. Nhưng theo như ý thức hàng ngày của ta, nó xuất hiện giống như một ý nghĩ nên ta không cần phải lo lắng về nó. Và sau đó nó trở thành một phần tự nhiên của ta. Nó giống như, "Ồ, tôi đã biết điều đó mọi nơi mọi lúc." Khi ta thực sự không biết về nó, nhưng ta biết ta đã học nó ở đâu.

D: Khi cô nhập vào một cơ thể vật lý, sẽ không có một ai đó nhớ về cô à?

J: Không, bởi vì lối sống của tôi cô đơn quá. Và một điều nữa là: trong thời gian của loài người, chúng tôi tính là một phút … bà có thể dành tám giờ ở đó trong một phút, bởi vì thời gian không hoạt động theo cùng một cách.

D: Nhưng ngọn núi đó ở trên Trái đất, và thời gian có thể bị giao động như vậy ư?

Đây có lẽ là khi thực thể khác đã hoàn toàn nhập vào, bởi vì thông tin không phải của Janice và được trình bày bởi một người rất hiểu biết.

J: Vâng. bởi vì có một điểm giao nhau của thời gian ở đó. Đó là lý do tại sao rất nhiều hiện tượng bất thường diễn ra, là do con người đã ở thời điểm đó. Các chiều không gian xuất hiện tại một thời điểm giao nhau giữa hành tinh Trái đất và giờ Trái đất, gây ra sự xoắn và quay trở lại để nhận thức của con người bị thay đổi theo cách mà nhân loại không thực sự biết điều gì đã xảy ra. Con người chỉ biết nó đã xảy ra.

D: Đó là lý do tại sao họ đặt căn cứ ở đó, bởi vì nó ở một trong những điểm giao nhau đó.

https://thuviensach.vn

J: Vâng. Bà thấy đấy, bà có những dòng năng lượng vật chất tích cực của mình, nhưng bà cũng có những điểm giao nhau của thời gian mà … loài người không biết gì về điểm giao nhau của thời gian. Ý tôi là, nhân loại biết về nó, nhưng không hiểu các nguyên tắc liên quan.

D: Vậy có thể xảy ra trường hợp ai đó vô tình đi vào điểm giao nhau của thời gian không?

J: Ồ có. Những điều này thường hay xảy ra.

D: Con người sẽ nhận thức về nó như thế nào khi điều này xảy ra?

J: Con người sẽ coi nó như một sự mất ký ức. "Ồ, tôi chắc đã quên điều đó. Ồ, tôi đang làm gì vậy? Ồ, chờ một chút. Bây giờ hãy để tôi nghĩ về điều đó." Đó là cách con người nhận thức về nó. Bây giờ, nhân loại phát triển hơn sẽ biết có nhiều thứ hơn là chỉ có suy nghĩ "Chuyện gì đã xảy ra?" Họ sẽ có một giác quan, bởi vì bản chất phát triển cao của các giác quan khác của họ. Tùy thuộc vào mức độ phát triển của họ và mức độ của các lớp học mà họ đã từng đến, hoặc nơi họ đang cư ngụ trong quá trình tiến hóa của mình, họ sẽ biết nhiều hơn những suy nghĩ đó. Bởi vì có một bộ phận chuyển giao thông tin hoàn toàn khác trong những loại người này. Ý thức của họ và trường điện từ và tất cả các năng lượng dao động mà họ đồng điệu với nhau, mang lại cho họ một loạt cách hiểu biết khác và một cách học khác.

D: Chà, có vẻ như cô đã vượt qua những điểm giao nhau của thời gian một cách có chủ ý, nếu cô được đưa đến đó.

J: Đó là một phần của những gì tôi đã đồng ý thực hiện. Và đó không phải là thứ mà tôi có thể hòa nhập trở lại cuộc sống hàng ngày của mình. Bởi vì thực tế là tôi muốn phục vụ nhân loại, tôi đã được dạy những cách khác nhau về sự đồng hóa mà ý thức của tôi không quen thuộc với điều đó.

D: Tôi nghĩ nếu một người bình thường đi qua giao điểm thời gian, đó sẽ chỉ là sự tình cờ, và sẽ không có mục đích gì. Điều đó có đúng không?

https://thuviensach.vn

J: Luôn luôn có một mục đích. Tuy nhiên, khi một người bình thường đi qua nó, họ sẽ trải nghiệm chính xác những gì tôi đã kể với bà.

D: Và sẽ không nhất thiết là họ bị buộc phải làm vậy.

J: Chính xác. Điều đó có nghĩa là tại một thời điểm họ đã ở một vị trí thực tại mà ở đó một số năng lượng và thời gian nhất định giao nhau.

D: Chà, cô đã nói với tôi đây là một căn cứ. Ai là người kiểm soát căn cứ này? (Tạm dừng) Ý tôi là, đó không phải là con người, đúng không?

J: Không, không, đó không phải là con người. Con người thực sự không biết gì về căn cứ này.

D: Ai đang điều hành căn cứ, hay ai đã đặt nó ở đó?

J: Nó được đặt bên trong ngọn núi này để chúng tôi có thể đi ra ngoài khi chúng tôi cần. Và để con người có thể đến ngọn núi này. Và vì công việc mà chúng tôi đang tham gia thực hiện.

D: Vậy thì những con người duy nhất biết về nơi này là những người được đưa tới căn cứ?

J: Đúng vậy. Và nhiều người trong số họ không nhận thức được đó là những gì đã diễn ra. Họ biết họ đã ở đâu đó, nhưng họ không nhận ra nơi này.

D: Chính phủ có biết gì về căn cứ không?

J: Không, không phải căn cứ này.

D: Họ biết về những căn cứ khác?

J: Họ nghĩ rằng họ biết.

D: Nó đã ở đó một thời gian dài phải không?

https://thuviensach.vn

J: Vâng, đúng vậy. Ngọn núi đặc biệt này đã tồn tại ở đó … trong nhiều năm Trái đất? Bà đang hỏi về thời gian trên Trái đất đúng không?

D: À, tôi đang hỏi căn cứ đã ở trên núi được bao lâu rồi. Tôi biết ngọn núi sẽ ở đó mãi mãi.

J: Chà, căn cứ cũng vậy.

D: Lâu đến thế ư? (Vâng) Tôi có đang trở lại nói chuyện với một thực thể không?

J: Vâng, đúng vậy.

Tôi chỉ có thể miêu tả giọng nói này thật ngọt ngào và cực kỳ nữ tính. Đặc điểm này là điều khiến tôi nhận ra rằng tôi không còn nói chuyện với Janice nữa. Điều đó cộng với mức độ kiến thức đã bắt đầu có được.

D: Tôi đã đúng. Tôi thấy rằng có quá nhiều thông tin đến từ Janice.

J: (Tiếng cười của cô ấy có chất trữ tình). Chà, chúng tôi không có ý lừa bạn. Đó là một kiểu chuyển đổi đôi khi xảy ra.

D: Tôi nghĩ rằng tôi có thể nhận ra sự khác biệt. Chuyện gì đã xảy ra lúc trước vậy?

J: Chà, Alyathan phải đi họp (phiên âm: A-lie-a-than). Anh ấy đã được giao một nhiệm vụ và sẽ không thể quay lại nói chuyện với bà lúc bây giờ.

D: Tôi nghĩ có vẻ như đây là một thực thể khác. Tên của anh ấy là gì?

Cô ấy chậm rãi lặp lại, “Aleeathen.” Lần này nghe giống như: A-lee-a-thin.

D: Aleeathin. Tôi không có tên để triệu hồi anh ta khi tôi cố gắng liên lạc với ai đó.

J: Dù sao thì chúng tôi cũng không dùng tên.

D: Tôi cũng nghĩ vậy. Nhưng cô có thời gian để giao tiếp với tôi không?

https://thuviensach.vn

J: Tôi có thể.

D: Janice phát hiện có điều gì đó không ổn trong căn cứ, và đó là lý do tại sao cuộc họp được triệu hồi.

J: Vào thời điểm này, cần có một chuyên gia mà ở đó không sẵn có. Và vì vậy, để cho một số … thực sự tôi không thể thảo luận về chuyện này. Ngoài việc nói với bà rằng có một số cấp độ chuyên gia nhất định vắng mặt và đang được điều đến đó.

D: Tôi chỉ tò mò. Tôi đặt nhiều câu hỏi. Và nếu cô không thể trả lời, hãy cho tôi biết. Tôi muốn tìm hiểu về lịch sử của căn cứ đó. Cô đã nói rằng nó đã luôn luôn tồn tại ở đó. Điều này làm tôi hứng thú.

J: Chà, nhiều thứ đã có ở trên hành tinh này mãi mãi mà bà hoàn toàn không nhận thức được.

D: Hãy cho tôi biết thêm về điều này?

J: Chà, tôi có thể cho bà biết một nguồn giao tiếp mà hầu hết mọi người không thể - từ lóng có nghĩa là - "tận dụng". Từ duy nhất tương đương trong ngôn ngữ của bà là "rung động". Mặc dù điều đó không mô tả đầy đủ những gì tôi đang thảo luận. Có những con người cụ thể đã đạt đến trình độ tiến hóa biết về các quá trình giao tiếp ngoài chữ viết và ngôn ngữ. Và tôi chưa cần phải nói đến thần giao cách cảm. Tôi đang nói về sự kết hợp thực sự của âm thanh, luông không khí, giống như nghiên cứu của con người đã tiến hành một thời gian với cá heo và cá voi lưng gù. Bà thấy đấy, đây là một phương pháp giao tiếp hoàn toàn xa lạ - mặc dù khá giống - mà nhân loại không hoàn toàn hiểu được. Con người luôn tìm kiếm một ngôn ngữ. Và họ cần phải dán nhãn mọi thứ, dán nhãn mọi thứ hoặc phân loại tất cả mọi thứ như một ngôn ngữ. Chúng tôi không đồng ý rằng tất cả mọi thứ đều có ngôn ngữ. Họ thì khác. Nhưng gió mang thông điệp. Đó là một cái gì đó có trong các thần thoại khác nhau của loài người. Bà sẽ nghe thấy bọn trẻ nhắc việc nói chuyện

https://thuviensach.vn

với gió, nhưng bà sẽ không bao giờ nghe thấy người lớn đề cập đến việc nói chuyện với gió. Và nó là một nguồn thông tin liên lạc thật sự.

D: Nghe giống như một số câu chuyện về người da đỏ.

J: Người da đỏ rất hòa hợp với thiên nhiên. Và bà nghĩ người da đỏ có được kiến thức từ đâu? Họ đều rất hòa hợp với UFO và năng lượng không gian. Điều này đã tồn tại từ lâu. Đó là lý do tại sao tôi nói với bà rằng nó đã tồn tại mãi mãi.

D: Thật thú vị. Nhưng cô có thể cho tôi biết về căn cứ, và tại sao nó được xây dựng ở đó lúc ban đầu không?

J: Ban đầu, căn cứ được xây dựng ở đó vì thực tế rằng … ngọn núi có thể được coi là trung tâm của vũ trụ. Bà biết đấy, chúng tôi là những người gắn bó với sự cân bằng. Và trên thực tế, liên quan đến trục quay của hành tinh trái đất, để xây dựng tại địa điểm chúng tôi đã chọn, về mặt logic, bà sẽ nghĩ rằng chúng tôi sẽ đặt nó ở Bắc Cực. Nhưng đó không phải là tâm của quay trọng lực của trục hành tinh của bà.

D: Nhưng đã có nhiều thay đổi kể từ khi nó được xây dựng.

J: Đã có những thay đổi, nhưng tâm điểm sẽ không thay đổi.

D: Tôi nghĩ rằng Trái đất đã dịch chuyển nhiều lần.

J: Trái đất đã dịch chuyển. Nhưng liên quan đến chiều không gian của dịch chuyển, trọng tâm đặc biệt này sẽ không thay đổi.

D: Ít nhất cô có được phép cho tôi biết nó nằm trên lục địa nào không?

J: Không, tôi không thể tiết lộ vào lúc này.

D: Đó có phải là vì cô nghĩ rằng ai đó có thể phát hiện ra điều này không?

J: Đây không phải là thời điểm thuận lợi.

https://thuviensach.vn

D: Tôi e rằng những người không thích hợp có thể tìm thấy căn cứ.

J: Đó là điều không cần thảo luận vào thời điểm này.

D: Nhưng tại sao nó đã được xây dựng từ lâu?

J: Nó đã được hình thành lúc khởi đầu cũng giống như Trái đất này khi mới khởi đầu. Vì vậy, như trong Kinh thánh của loài người có nhắc đến, "Lúc khởi đầu". Chuyện này không phải là một cái gì đó đến từ sự tiến hóa, không phải như hành tinh trái đất đã tiến hóa.

D: Tôi luôn cho rằng mọi chuyện trên đời đều có mục đích và có lý do.

J: Thực ra có nhiều lý do. Một trong những lý do là: Một nơi dành cho những con người đặc biệt, như Janice, những người đã đạt được một cấp độ cụ thể, và những người đã đồng ý phục vụ trong khả năng của họ. Đó là một nơi an toàn. Đó cũng là nơi phát triển tài năng của cá nhân. Giống như trường cao đẳng và đại học. Nó thực sự là một thế giới khép kín tồn tại trong một thế giới.

D: Nhưng nếu nó được xây dựng từ lâu thì tại thời điểm đó không có bất cứ con người nào tồn tại đúng không?

J: Đúng vậy.

D: Đó là lý do tại sao tôi hỏi anh về việc đặt căn cứ ở đó nếu không có con người tồn tại.

J: Điều đó không liên quan gì đến mối quan hệ của nó với các chiều không gian khác, các thiên hà, các hành tinh và xa hơn nữa.

D: Tôi hiểu rồi. Cô cần phải kiên nhẫn với tôi. Tôi hỏi rất nhiều, và một số câu hỏi có lẽ đôi khi nghe rất ngây thơ.

J: Chúng tôi hiểu điều đó.

https://thuviensach.vn

D: Đó là cách tôi học hỏi. - Có điều gì đó đang quẩn quanh trong tâm trí tôi: Tôi đã từng đến đó chưa?

J: Thực ra bà đã từng ở đó, nhưng đó không phải là kiếp sống này.

D: Hừm. Trong kiếp trước của tôi ư.

J: Vâng. Bà có nghĩ tại sao bà lại đang tham gia vào công việc này không?

D. Tôi chỉ nghĩ vì sự tò mò của tôi.

J: Ah-ha! Chà, điều đó không hoàn toàn chính xác.

D. Do you know the reason?

D. Cô có biết lý do tại sao không?

J: Bà đã thực hiện công việc này trước đây. Vì vậy, đó là lý do tại sao bà bị thu hút bởi nó bây giờ. Bởi vì phần lớn những trải nghiệm của đối tượng bà thôi miên là trải nghiệm của chính bà.

Đó là lý do tại sao một số trải nghiệm nghe rất quen thuộc với bà.

D: Ý cô là thông tin tôi đang ghi nhận?

J: Vâng. Nó không làm bà giật mình.

D: Không, nó không làm tôi giật mình. Điều đó gây ngạc nhiên cho nhiều người.

J: Nó có khiến bà ngạc nhiên không?

D: (Laugh) But it is surprising that it doesn’t frighten me.

J: It would be interesting if someone would regress you.

D: Nó khơi dậy sự tò mò của tôi, và tôi luôn muốn biết thêm.

https://thuviensach.vn

J: Bà muốn nhớ nhiều hơn. Bà không muốn biết thêm. Bà đã biết rồi. (Giọng nói của cô ấy có chất chọc ghẹo.)

D: (Cười) Nhưng thật ngạc nhiên là nó không làm tôi phát hoảng.

J: Sẽ rất thú vị nếu ai đó khiến bà lùi bước

D: Tôi đã lùi bước, nhưng không phải bất cứ điều gì như vậy. Điều quan trọng là. Tôi cho rằng tôi sẽ lo lắng nếu tôi đặt chân vào chuyện gì đó tiêu cực.

J: Tại sao bà lại nhắc đến từ "tiêu cực" vào cuộc trò chuyện này? Chúng ta có bao giờ nhắc đến điều gì tiêu cực đâu? Hay bà có coi đó là tiêu cực?

D: Không. Không phải vậy. Tôi đã nói rằng đó là lý do nó không khiến tôi sợ hãi. Tôi nói rằng tôi nghĩ điều duy nhất có thể xảy ra nếu tôi bị lôi vào một thứ gì đó tiêu cực.

J: Cuộc sống trong bất cứ chiều không gian nào cũng vậy, cũng không phải luôn suôn sẻ, bởi vì bà phải chấp nhận cả điều tích cực và tiêu cực, như bà biết rõ trên hành tinh của mình. Bởi vì trải qua những chuyện này sẽ có sự tiến bộ.

D: Cô cho rằng đây là lý do tại sao tôi có nghị lực để tìm kiếm.

J: Tôi chắc chắn là vậy.

D: Dường như muốn tìm kiếm và đính chính những thông tin bị thất lạc.

J: Vâng. Nghĩ đi, làm thế nào bà có thể biết được thông tin bị thất lạc? Bà có mặt ở đó khi thông tin biến mất không? Trước đó, mối quan tâm của bà về công nghệ bị đánh mất là điều đã triệu hồi tôi đến nói chuyện với bà.

D: Ồ? Bởi vì với tôi những mất mát đó là bi kịch.

https://thuviensach.vn

J: Đúng là những bi kịch. Nhưng chỉ có một linh hồn như của bà mới quan tâm đến chuyện đó. Và đó là một công việc tuyệt vời, những gì bà đang làm là tái tạo lại thông tin đã mất.

D: Điều đó có vẻ hợp lý. Nhưng khi tôi ở đó, tôi có một hình dạng chứ?

J: Bà đang ở trong một thân xác bởi vì đó là một trong những kiếp sống của bà.

D: Tôi rất vui vì chính phủ không biết về căn cứ này, bởi vì tôi nghĩ rằng họ đã gây ra một số vấn đề, phải không?

J: Vâng. Đó là lý do tại sao họ sẽ không bao giờ tìm hiểu về căn cứ này.

D: Cô có thể cho tôi biết một số căn cứ khác mà họ đã phát hiện ra không?

J: Tôi thực sự không thể.

D: Tôi đã tự hỏi về hậu quả, nếu họ gây ra rắc rối.

J: Đã có những vấn đề xảy ra. Và khi có chuyện xảy ra, chúng tôi đơn giản sẽ chuyển đi.

D: Toàn bộ cơ sở? (Đúng) Tôi đang làm việc với một số người trong viện nghiên cứu UFO, và họ nghĩ rằng chính phủ và người ngoài hành tinh có liên quan đang làm việc cùng nhau trong một căn cứ. Và có rất nhiều điều xảy ra ở đó mà chúng tôi không muốn nghe đến. Tôi không biết điều này đúng bao nhiêu phần trăm.

J: Nó không phải từ nhóm người của chúng tôi.

D: Họ nói rằng chính phủ có căn cứ ngầm, và những người ngoài hành tinh cũng ở đó.

J: Người ngoài hành tinh đã đến căn cứ ngầm của chính phủ, nhưng đó không phải là căn cứ của người ngoài hành tinh.

https://thuviensach.vn

D: Vậy chính phủ cũng có một căn cứ ngầm. (Đúng) Người ngoài hành tinh được mời đến đó à?

J: Vâng. Họ muốn chúng tôi tham gia vào một số thí nghiệm. Họ muốn chúng tôi cho họ xem một số công nghệ của chúng tôi, nhưng sau đó họ đã lạm dụng nó. Tất nhiên việc sử dụng sai mục đích đương nhiên sẽ bị đổ lỗi cho người ngoài hành tinh. Liệu con người có chịu trách nhiệm về việc sử dụng sai công nghệ mà có lẽ không bao giờ được trao cho họ ngay từ đầu, như bây giờ khi nhìn lại chúng ta đã biết?

D: Tôi biết rằng họ không muốn nhận trách nhiệm. Đó là loại công nghệ gì?

J: Các quy trình y tế khác nhau. Có một số chia sẻ về di truyền. Và một số tiến bộ trong y học của nhân loại đã có được nhờ sự truyền đạt này. Ca ghép tim người đầu tiên với vị bác sĩ … có phải là Christian Barnard không?

D: Tôi nghĩ vậy.

J: Vâng. Chà, bà nghĩ ông ta đã học được quy trình của mình ở đâu?

D: Từ sự tỉnh thức?

J: Trong tiềm thức, nhưng nó đã đi vào ý thức của ông ấy, và ông ấy không bao giờ nhận ra rằng thực ra ông ấy không phải là người phát minh ra nó.

D: Nhưng đó là điều tốt đẹp.

J: Đã có rất nhiều điều tốt đẹp tích cực đến từ việc chia sẻ. Nhưng cũng có, trong tiếng lóng của bà, gọi là "mặt tối" của trải nghiệm. Một số điều đã xảy ra không được tốt đẹp cho lắm.

D: Cô có thể tiết lộ cho tôi biết chúng là gì không?

https://thuviensach.vn

J: Tôi có thể cho bà biết rằng đã có một số thí nghiệm được con người ứng biến. Họ tưởng rằng vì họ có được các phương pháp từ chúng tôi, họ sẽ có thể cải thiện chúng, khi chúng không thể cải thiện được nữa, tai nạn đã xảy ra. Và họ muốn chúng tôi đến để giải quyết hậu quả. Nhưng … Ha!

D: Những dạng tai nạn nào đã xảy ra?

J: Đã có một số sinh mạng bị mất, tôi sẽ nói với bà điều đó. Nhưng tôi sẽ không thảo luận về những gì đã xảy ra, ngoài việc tiết lộ rằng đã có một số nhân mạng bị mất. Vì vậy, bà biết đấy, một số vụ mất tích đã diễn ra… trong bất kỳ quá trình nào cũng có thể là do tai nạn. Và do đó, nếu các thủ tục không được tuân thủ chính xác, đôi khi những điều này xảy ra. Vì vậy, ngay từ đầu, khi có bất đồng về cách thực hiện điều gì đó và con người vẫn tiếp tục, chúng tôi không làm gì khác ngoài việc lùi lại và chờ đợi, bởi vì chúng tôi biết cái kết. Và khi con người không chịu lắng nghe, tai nạn sẽ xảy ra. Vì vậy, có lẽ chỉ có một cách duy nhất để con người có được bài học, và đây là một bi kịch. Đó thực sự là một bi kịch.

D: Có phải chuyện đó đã xảy ra tại căn cứ không?

J: Ở căn cứ của con người.

D: Cô cũng nhắc đến các thí nghiệm di truyền. Ý cô là như vậy có phải không?

J: Không phải như vậy.

D: Cô có thể cho tôi biết thêm về điều đó không?

J: Tôi có thể cho bà biết kết quả cuối cùng của một trong những thí nghiệm. Nhưng tôi không thể đi vào chi tiết đầy đủ về những thí nghiệm khác.

D: Không sao đâu. Tôi nhận bất cứ thông tin gì được cung cấp.

J: Tôi có thể tiết lộ với bà rằng phương pháp thụ tinh trong ống nghiệm đã được sản xuất tại căn cứ này.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng đó là một việc tốt.

J: Có rất nhiều việc tốt đẹp. Và tôi ngần ngại khi nói với bà về những việc khác, vì đối tượng mà tôi đang dẫn nhập. Đó là Janice, bởi vì mức độ nhạy cảm của cô ấy, có lẽ trải nghiệm những điều đó. Nếu cô ấy không trải nghiệm dưới dạng cơ thể vật chất, những hình ảnh sẽ xuất hiện trong tâm trí cô ấy sẽ ở trong ý thức của cô ấy, vì cách thức giao tiếp với cô ấy diễn ra. Và chúng tôi đã xóa một số trong số đó, bởi vì cô ấy đã có mặt và đã chứng kiến sự việc đó.

D: Nhiều người mà tôi làm việc cùng gặp phải vấn đề này. Họ quá nhạy cảm, và khi họ quan sát một số phân cảnh, họ cũng bị tác động về cảm xúc.

J: Vâng. Bởi vì như tôi đã thảo luận với bà trước đó, loại cảm giác giao tiếp vận động đặc biệt - ví dụ, Janice có thể nói chuyện với lá cây, gió và mặt trời và các yếu tố. Do đó, nhạy cảm đến mức đó, đồng điệu đến mức đó, có thể trở thành một thứ gì đó tương tự, nguyên nhân ở cấp độ tế bào và linh hồn … bà nhận ra điều tôi đã nói ở đây.

D: Solar là Mặt trời ư?

J: Không. “Soulular”

D: Linh hồn. Cô muốn nói là linh hồn bên trong ư?

J: Tôi đang nói về trạng thái năng lượng tinh khiết nhất về mặt phân tử. Các phân tử đó và các tương tác cụ thể in dấu theo cách mà nó không dễ dàng bị tách rời. “Tách rời” không phải là từ thích hợp mà tôi muốn dùng để giải thích cho bà. Điều tôi muốn nói là một khi cô ấy trải qua điều đó, bởi vì hình hài mà cô ấy hóa thân, trải nghiệm cụ thể đó sẽ không bao giờ biến mất. Tất cả những gì có thể xảy ra là một sự tái điều chỉnh để khiến điều đó đi vào một điểm khác trong ý thức, nơi nó không ảnh hưởng đến cô ấy, bởi vì cô ấy bị ảnh hưởng rất nhiều.

https://thuviensach.vn

D: Điều này nghe rất quen thuộc. Có một người đàn ông trẻ tuổi mà tôi làm việc cùng nghĩ rằng anh ta có thể quan sát những chuyện này như thể đang xem truyền hình. Nhưng họ mang theo nhiều ảnh hưởng còn sót lại của họ.

Tôi đang nói về Phil, đối tượng trong cuốn sách Những người trong nom trái đất của tôi. Khi tôi thông qua anh ấy để liên lạc với Nostradamus trong Tập III của Cuộc trò chuyện với Nostradamus, anh ấy gặp rắc rối không nhỏ về cảm xúc khi xem những cảnh tượng mà anh ấy được cho thấy. Vì vậy, tôi đã phải ngừng lại việc thôi miên anh ấy trong dự án đó.

J: Những ảnh hưởng còn sót lại là thứ mà cá nhân phải quen thuộc để biết cách xử lý chúng. Và đó là một quá trình. Nó có thể kết thúc, chỉ là không kết thúc ngay được.

D: Anh ấy dường như rất nhạy cảm, và anh ấy không muốn nhìn vào bất cứ điều gì tiêu cực.

J: Sẽ đến một thời điểm trong quá trình phát triển của anh ta, khi mà … anh ta được học nhiều như một đứa trẻ. Chúng học cách bò, và sau đó chúng học cách đi bộ. Trong quá trình quan sát những sự tình cờ này, anh ta có thể đạt đến một mức độ mà anh ta có thể làm điều đó và không bị ảnh hưởng.

Nhưng tại thời điểm này trong quá trình phát triển của mình, anh ta không thể làm được. Cũng như liên quan đến các thí nghiệm tôi đang thảo luận với bà. Tại thời điểm này, Janice không thể làm điều đó, vì mức độ nhạy cảm của cô ấy. Chúng tôi đã quan sát thấy điều này, bởi vì chúng tôi đã đặt cô ấy vào những tình huống dẫn đến khả năng đánh giá mức độ của cô ấy khi trải qua những điều này.

Bây giờ, câu hỏi tiếp theo của bà là, “Làm thế nào?” Hoặc làm thế nào chúng tôi có thể biết được điều đó?

D: Những gì cá nhân có thể xử lý được.

https://thuviensach.vn

J: Vâng. Làm thế nào chúng tôi có thể biết những gì cá nhân có thể xử lý được? Ví dụ, bạn của Janice xem phim kinh dị. Còn cô ấy thì không thể.

D: Tôi cũng không thể.

J: Có lần Janice đang lái xe trên đường, và có một con thú chạy ngang qua bị cán chết. Cô ấy không thể nhìn cảnh tượng đó. Điều này cho chúng tôi biết rằng cô ấy sợ hãi những cảnh tượng này. Vì vậy, mọi khoảnh khắc thức dậy, mọi khoảnh khắc trong cuộc sống của một cá nhân đồng điệu với chúng tôi đều rất quan trọng, đối với trình độ hoặc khả năng phát triển của người đó. Đây cũng được gọi là "những bài kiểm tra" của chúng tôi. Trong các trường học của con người có các bài kiểm tra để kiểm tra trình độ của học sinh. Chúng tôi không thực hiện cùng một bài kiểm tra mà trong đó một người ngồi xuống với một mảnh giấy. Những bài kiểm tra của chúng tôi về việc Janice lái xe đến Fort Smith và nhìn thấy sự cố cụ thể đó, cho chúng tôi biết rằng cô ấy chưa đến lúc có thể thảo luận về điều này. Chúng tôi sẽ không ngần ngại thảo luận với bà những kinh nghiệm và trải nghiệm mà cô ấy đã có. Tuy nhiên, vì thiệt hại còn sót lại của nó - và tôi không sử dụng từ "thiệt hại" trong ngữ cảnh mà con người sử dụng nó. Nhưng vì những gì còn sót lại của trải nghiệm vẫn còn quá gần với ý thức hàng ngày của cô ấy, tôi không thể thảo luận với bà vào lúc này.

D: Và tôi sẽ không muốn làm bất cứ điều gì có thể gây tổn hại hoặc khiến cô ấy khó chịu.

J Cô ấy là một người rất mạnh mẽ. Nhưng có một số vấn đề cô ấy chưa sẵn sàng giải quyết.

D: Tôi cũng không xem phim kinh dị hay những thứ tương tự. Nhưng nếu có một số thông tin mà thế giới cần biết, tôi sẵn sàng viết về nó. Mặc dù tôi không thích đi nữa.

https://thuviensach.vn

J: Vâng, bà cũng đang tiến bộ. Và qua mỗi phiên thôi miên bà thực hiện sẽ khiến bà có nhiều khả năng phát triển cảm giác có thể giải quyết được nhiều việc hơn … Tôi không tìm được từ ngữ để diễn đạt…

D: Tôi tiếp tục nghĩ về ” sự tiêu cực”. Những chuyện này rất tiêu cực

J: Điều đó đúng trong hệ quy chiếu của bà. Tuy nhiên, tại thời điểm cụ thể này, chúng tôi muốn nói với bà rằng những gì bà cần tập trung vào không hề tiêu cực, vì chính phủ Mỹ đang làm đủ cách để truyền bá về người ngoài hành tinh là những kẻ xấu. Do đó, công việc bà đang làm là một nỗ lực để giới thiệu về người ngoài hành tinh theo cái nhìn khách quan hơn. Đó là lý do tại sao chúng tôi làm việc với bà.

D: Vâng, bởi vì tôi không tin tất cả những điều kinh hoàng mà tôi đã nghe.

J: Có những câu chuyện kinh dị. Tôi phải thú nhận là có những trường hợp đó.

D: Tôi có cảm giác tôi đang trò chuyện với một thực thể có giới tính nữ? Có đúng vật không?

J: Đúng vậy.

D: Có vẻ như có những giọng nói khác nhau, có những sự hiện diện khác nhau.

J: Janice đã muốn liên lạc với tôi, vì vậy tôi đã đến. Tôi là thực thể đôi khi ở bên cô ấy sau một số điều chỉnh của cô ấy.

D: Thực thể đầu tiên mà tôi nói chuyện có vẻ giống như một con robot. (Tôi đang nói về thực thể nhỏ bé màu xám).

J: Thực ra anh ấy phải tham gia hai sự kiện cùng một lúc. Và đó là lý do tại sao sự dẫn truyền bị cắt đứt. Anh ấy đã không thể duy trì cuộc trò chuyện với bà và tham gia vào sự kiện khác cùng một lúc.

https://thuviensach.vn

D: Đó là lần thứ hai mà tôi nói chuyện với anh ta và lúc đó anh ta tỏ ra rất độc đoán ….

J: Không, anh ta thể hiện sự độc đoán với sự việc khác.

D: Nhưng lần đầu tiên tôi tiếp xúc với anh ta, anh ta rất giống người máy.

J: Bà đã hỏi gì?

D: Có vẻ như có nhiều người khác nhau.

J: Đó là bởi vì Janice hoạt động với nhiều hơn một loại năng lượng.

D: Thực thể đầu tiên không hiểu nhiều câu hỏi của tôi. Nó giống một con rô bốt hơn.

J: Thực thể đầu tiên không phải là người máy. Nhưng theo cách hiểu của bà về từ "robot", điều đó có thể đúng. Đó chỉ là một dạng thực thể khác.

D: Anh ta có vẻ khá ổn và không phải con người, là cách duy nhất tôi có thể giải thích chuyện này.

J: Theo nghĩa của bà về từ "con người", điều đó chính xác. Nhưng theo cảm nhận của tôi về từ "con người", anh ấy rất có nhân tính.

D: Nhưng anh ta không thuộc một dạng khác hay sao?

J: Vâng, không hề. Và đó là mức độ cần thiết để bà biết trước rằng bà đã tiếp xúc với năng lượng không gian. Nếu không, đôi khi bà có thể sẽ không nhận ra nó, bởi vì giọng nói có thể trở nên rất giống với những gì bà gọi là giọng nói ở cấp độ "con người". Bây giờ bà cho rằng mình đang nói chuyện với một thực thể giống như con người, mặc dù không phải vậy.

D: Không phải ư? (Không) Tôi có cảm giác là cô rất tốt.

https://thuviensach.vn

J: Chà, tôi là một người rất tốt. Và người nhỏ bé mà bà coi là người máy cũng vậy. Anh ấy cũng rất tốt. Anh ấy hoàn toàn khác với những định nghĩa "con người" của bà.

D: Cô hãy cho tôi biết cô thuộc dạng nào được không?

J: Tôi là một người có cùng kiểu mẫu năng lượng mà bà đã nói chuyệntrong phiên thôi miên trước. Tôi là một bản sao.

J: Tôi muốn nói tôi là phần phụ nữ của năng lượng mà bà đã nói chuyện trước đây.

D: Cô có một cơ thể thật sự ư?

J: Vâng, tôi có.

D: Cơ thể đó trông như thế nào?

J: Về khía cạnh nào? Bà có muốn nghe mô tả của tôi về bản thân tôi theo khía cạnh con người, hay mô tả của tôi về bản thân tôi về cách tôi sống?

D: Chà, tôi không nghĩ bây giờ mình sẽ có đủ thời gian để đi sâu vào tất cả những chuyện đó. Tôi chỉ tự hỏi làm thế nào mà cơ thể của cô xuất hiện. Có lẽ chúng ta sẽ thảo luận vào phiên thôi miên sắp tới.

J: Chà, cơ thể của tôi trông rất giống một…(Cô ấy có vẻ thích thú). Tôi có một khuôn mặt, tôi có tất cả các điểm tương đồng với một con người. Nếu tôi đến Trái đất, bà sẽ không nhận ra sự khác biệt.

D: Nhưng cô đã nói rằng cô không phải là con người.

J: Tôi là con người, nhưng tôi còn hơn cả con người.

D: Ý cô là tiến hóa cao hơn?

J: Tiến hóa cao hơn ở trạng thái năng lượng, và cũng tiến hóa cao hơn về thể chất.

https://thuviensach.vn

D: Cô có thể nói rõ hơn về điều đó được không?

J: Tôi có đôi mắt… Hmm, tôi không biết bà có gọi đó là "phương đông" không. Thật khó để so sánh từ hệ quy chiếu của tôi về vị trí của tôi khi bà đặt câu hỏi. Vì vậy, tôi sẽ phải chuẩn bị lại trong giây lát, và nói với bà rằng về mặt thể chất tôi không phải là một người cao. Da của tôi màu kem. Nước da của tôi có kiểu phát quang rất rõ. Bàn tay của tôi như là … Tôi có bàn tay của một con người. Tôi trông giống như một con người. Nhưng tôi không phải là một con người. Đôi mắt của tôi sẽ tiết lộ tôi là ai.

D: Cô có tóc không?

J: Vâng, tôi có. Tóc tôi có màu nâu vàng … sẩm tối. Bà sẽ không cho rằng đó là màu đen. Nó nằm giữa màu nâu sẫm và đen với một số điểm nổi bật màu đỏ.

D: Nếu tôi quay lại, có cách nào để tôi có thể trò chuyện với cô không?

J: Nếu đến lượt tôi đến, tôi sẽ ở đây. Bà thấy đấy, khi bà làm việc với Janice, bà sẽ thảo luận với nhiều người khác nhau. V ì vậy, nó phụ thuộc vào thời điểm bà đến, thời gian bà đến và những gì cần thiết để cung cấp thông tin tại thời điểm đó. Vì vậy, tôi nghĩ rằng, nếu đết lượt tôi sẽ chỉ đơn giản là … ở đây.

D: À, tôi muốn hỏi thêm một câu nữa. Tôi đang cố gắng thôi miên Janice nhiều phiên trong một ngày, vì khoảng cách xa mà tôi phải di chuyển. Điều này có phù hợp với cô ấy về mặt thể chất không?

J: Vâng, sẽ phù hợp. Và tôi có thể trả lời rằng vì thực tế là lĩnh vực chuyên môn của tôi liên quan đến thể chất. Nó liên quan đến lĩnh vực - có lẽ bạn sẽ nói là "thuốc" - tâm lý. Bà có thể gọi tôi một bác sĩ, mặc dù thuật ngữ đó sẽ không đủ để mô tả tất cả những gì về tôi. Bởi vì lĩnh vực chuyên môn của tôi không chỉ liên quan đến thể chất của con người mà còn liên quan đến hành tinh.

https://thuviensach.vn

D: Tôi không muốn làm bất cứ điều gì có thể khiến cô ấy mệt mỏi hoặc khiến cô ấy tổn thương.

J: Cô ấy sẽ không mệt mỏi. Tôi muốn bà biết rằng bà sẽ được thông báo thông qua chúng tôi nếu điều đó xảy ra, vì vậy đừng đặt trách nhiệm lên bản thân. Vì chúng tôi sẽ giúp bà xác định điều đó.

D: Tiếp theo, tôi muốn đánh thức cô ấy trong vài phút, và tiếp tục công việc sau vài giờ nghỉ ngơi. Tôi chưa bao giờ cố gắng thực hiện nhiều phiên trong một ngày cả, vì tôi không muốn khiến cô ấy mệt mỏi.

J: Cô ấy có một nguồn năng lượng có thể nạp lại một cách đáng kinh ngạc và sức trẻ hóa của cô ấy rất mạnh.

D: Sau đó, tôi sẽ trở lại sau vài giờ để liên lạc với cô hoặc một ai đó (tính theo thời gian của chúng tôi). Điều đó có được phép không?

J: Vâng. Xin chúc bà lời chúc bình an

Vài phút, và tiếp tục công việc sau vài giờ nghỉ ngơi. Tôi chưa bao giờ cố gắng thực hiện nhiều phiên trong một ngày cả, vì tôi không muốn khiến cô ấy mệt mỏi.

J: Cô ấy có một nguồn năng lượng có thể nạp lại một cách đáng kinh ngạc và sức trẻ hóa của cô ấy rất mạnh.

D: Sau đó, tôi sẽ trở lại sau vài giờ để liên lạc với cô hoặc một ai đó (tính theo

Janice đã lưu lại hình ảnh vị bác sĩ trong tâm trí cô sau khi cô tỉnh dậy và muốn mô tả người đó. Cô ta rất đẹp, với mái tóc đen dài được vén ra sau và thắt lại bằng một dải kim loại. Janice thích từ “nâu vàng” để miêu tả màu tóc của cô ta. Với vẻ bề ngoài ấn tượng, đôi mắt của cô ta chắc chắn là đặc điểm dễ nhận biết nhất. Chúng có màu xanh đậm và xét về hình dạng thì không hẳn là người phương Đông. Chúng khiến Janice nhớ đến những hình vẽ cổ đại trên tường ở Ai Cập về những

https://thuviensach.vn

người có đôi mắt được viền bằng chất tối màu. Trong các bản vẽ, phấn côn đã được dùng để phác thảo đôi mắt với các đường trang điểm xếch lên từ khóe mắt. Ngoại trừ, trong trường hợp của người bác sĩ, đó là hình dạng và vẻ ngoài thực tế của đôi mắt; chúng không được trang điểm. Điều này khiến tôi tự hỏi từ đâu mà người Ai Cập cổ đại có ý tưởng tạo hình mắt của họ theo cách này. Có thể họ đã thực sự nhìn thấy những thực thể đó và muốn bắt chước vẻ đẹp và ngoại hình độc đáo của họ?

Sau đó, chúng tôi đi ra ngoài ăn bánh hamburger và tán gẫu, nhờ vậy chúng tôi mới có đủ năng lượng để tiếp tục phiên thôi miên tiếp theo.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 11 BÁC SĨ NĂNG LƯỢNG

Sau khi ăn trưa và nghỉ ngơi vài giờ, chúng tôi bắt đầu một phiên khác vào khoảng 3 giờ chiều. Tôi dùng từ khóa của Janice để đưa cô ấy vào trạng thái xuất thần dễ dàng. Sau đó, tôi hướng dẫn cô ấy để cố gắng định vị cùng một thực thể. Lần này khi tôi đếm xong, Janice không còn ở trên một con tàu vũ trụ nữa. Thay vào đó, cô ấy đang trôi lơ lửng trong không gian, không chắc lắm về việc cô ấy đang định đi đâu, hay cô ấy đang muốn tìm kiếm điều gì. Tôi đưa ra thêm một số hướng dẫn, và cô ấy nhìn thấy một ánh sáng. "Có một vùng ánh sáng tập trung. Một khu vực rộng lớn giống như con ngươi của một con mắt nào đó, nhưng mà nó sáng. Và tôi chưa nhìn qua nó được. Tôi đang ở trong đó, hoặc là nó đang tỏa ra trên mặt tôi." Dù đó là gì thì nó đang tạo ra những cảm giác rõ ràng về mặt vật lý. "Ánh sáng thay đổi màu sắc. Đầu tôi cảm thấy rất là buồn cười." Tất nhiên việc tôi quan tâm đầu tiên là nó có gây hại gì cho sức khỏe của cô ấy không, nên tôi đã đưa ra những hướng dẫn để loại bỏ bất kỳ tổn hại thể chất nào có thể. Tôi tiếp tục hỏi cô ấy xem có ai ở xung quanh cô ấy không, để chúng tôi có thể nói chuyện và họ có thể giải thích về mục đích của ánh sáng đó.

Janice có vẻ bị đông cứng và không thể làm gì trừ việc tập trung vào ánh sáng đó. "Tôi không thể nhìn xuyên qua nó. Tôi nghĩ có ai đó đang ở đây nhưng tôi không thể ngừng nhìn vào ánh sáng được." Cô ấy đang hít thở rất mạnh. "Nó đang làm gì đó. Ánh sáng rất là mạnh. Nó đang chờ đợi điều gì đó. Tôi không chắc." Chuyện này diễn ra trong vài giây, và dù tôi đã đưa ra những hướng dẫn để cô ấy vượt qua nhưng không được. "Giống như tôi đang bị giữ lại hay sao đó. Tôi cần phải vượt qua nó."

D: Cô có muốn làm vậy không?

J: Tôi nghĩ tôi có. Nó đang ở ngay trên mặt tôi.

D: Tôi chỉ muốn cô làm gì mà cô thấy thoải mái. Nếu đi vào đó thì cô sẽ cảm thấy như thế nào?

https://thuviensach.vn

J: Một đám mây. Giống như hơi nước vậy. Nó làm cơ thể tôi thấy buồn cười. Không phải cảm giác ngứa ran nhưng giống như khi ta buồn ngủ vậy. Bà hiểu không, cảm giác buồn cười ấy. Cả cơ thể tôi đều đang cảm thấy như vậy. Và đôi khi ánh sáng đó hiện ra một vành xung quanh nó. Ánh sáng tập trung ở giữa rồi trong đó có một vùng tối, nó di chuyển, tiến về phía tôi. Rất là đẹp. Nhiều màu sắc, và giờ thì nó trông giống như hơi nước, nhưng không phải màu của hơi nước. Mặc dù nó có màu tối nhưng không phải giống như quỷ dữ và không có cảm giác xấu xa, mà là cảm giác dễ chịu.

D: Cô đi qua nó chưa?

J: Tôi không biết đã đi qua hay chưa. Tôi không nhìn thấy, hay là tôi đang ở trong nó. Cơ thể tôi không còn thấy buồn cười nữa. Một cảm giác thật sự kỳ lạ. Tôi nghĩ tôi đã từng làm việc này trước đây rồi. Giờ tôi đã biết nó là gì. Đó là giai đoạn đầu tiên. Giống như khi ta tan biến đi. (Cười) Trong một giây tôi cảm thấy cảm giác rất yo-yo. Bà hiểu không, bonnngg! (Cười)

D: Chà, dù sao thì cô cũng còn nguyên vẹn. Được rồi. Hãy xem có ai đó xung quanh cô để trả lời câu hỏi của chúng ta không. (Ngừng một chút) Có ai ở đó không?

Được một lúc thì rất là bất ngờ khi thực thể kia trả lời tôi. Janice đã hoàn toàn biến mất, bởi vì giọng nói này khá nhẹ nhàng và ngọt ngào.

J: Bà muốn biết điều gì?

D: Chà, câu đầu tiên là: mục đích của ánh sáng đó là để làm gì?

J: Đó là một nguồn liên lạc.

Sinh mệnh nữ này chắc chắn đã trở lại. Tôi dễ dàng nhận ra chất giọng nữ ngọt ngào êm ái đó.

https://thuviensach.vn

D: Ánh sáng đó có ảnh hưởng tới Janice một chút bởi vì nó làm cô ấy có những cảm giác lạ.

J: Ánh sáng đó làm cho cơ thể vật lý cảm giác lạ, nhưng rất nhẹ nhàng với trạng thái tinh thần của thực thể. Đó cũng là một bước cơ bản trong việc du hành song phương.

D: Cô có phải là người mà tôi nói chuyện lúc nãy không?

J: Vâng là tôi đây.

D: Tôi đã nói là chúng tôi sẽ quay lại ngay.

J: Nhưng tôi không ở nơi mà bà đã rời đi, nên có một chút khác biệt khi tìm tôi.

D: Ồ? Có phải là vì vậy mà lần này tôi tìm cô khó hơn?

J: Không phải là vấn đề dễ hay khó. Chỉ là vấn đề về việc thay đổi các điểm quan hệ tương đối trong thời gian và không gian.

D: Vậy thời gian của chúng ta đang ở đây không giống với thời gian mà lúc trước cô đã ở?

J: Đúng rồi. Và đó là một phần của những gì mà Janice đã trải qua. Như cô ấy đã nói với bà, về sự thay đổi đó, cô ấy đã trải qua cảm giác thay đổi về thể chất cùng với sự thay đổi về thời gian và không gian. Chuyện đó xảy ra đi kèm với một số cảm giác về thể chất. Giống như trong thuật ngữ của bà, mà có thể bà cân nhắc sử dụng, là sẽ bị tạm ngừng. Bà có hiểu thuật ngữ đó không?

D: Vâng. Tôi tin là nó giống như khi thời gian dừng lại.

J: Điều đó tương tự như những gì phải xảy ra khi có sự thay đổi. Vậy nên nó tác động lên cơ thể vật lý giống như một cảm giác kỳ lạ, khi nhận thức có sự chuyển dịch.

https://thuviensach.vn

D: Chà, tôi tò mò một chút, thời gian xảy ra sự thay đổi đó với tôi là rất ngắn, nó có phải là thời gian dài đối với cô không?

J: Ý bà là sao?

D: Vì tôi đã nói chuyện với cô lúc trước đó.

J: Ồ, vâng. Bà đang nói đến thực tế rằng trong thời gian của bà thì điều đó đã xảy ra khoảng một hoặc hai giờ. (Đúng rồi). Còn trong thời gian của tôi thì nó đã là một năm rồi. Nên bà thấy đó, đã có một sự thay đổi nhất định diễn ra.

D: Khi tôi nói rằng tôi sẽ quay lại sau vài giờ nữa, tôi không hề biết là cô sẽ phải đợi lâu đến như vậy.

J: Vâng, tôi vẫn tiếp tục cuộc sống của tôi, giống như bà vậy.

D: Thật là khó cho tôi để hiểu được chuyện này. Chà, lần cuối khi tôi nói chuyện với cô, cô đang mô tả về cô và cô hỏi tôi muốn biết cô sống thế nào. Và tôi đã sợ rằng câu trả lời sẽ quá dài vào lúc đó. Cô có thể kể cho tôi điều đó vào lúc này được không?

J: Bà có câu hỏi cụ thể nào không, hay bà mong muốn tôi tóm lược lại về những gì mà tôi đã trải qua, hay bà muốn biết về thời thơ ấu của tôi? Bà muốn biết từ đâu? Chỉ cần có một điểm khởi đầu để có thể kể được.

D: Chỉ cần khái quát trước rồi tôi sẽ hỏi thêm các câu hỏi.

J: Trong các hoạt động thường ngày, tôi thường tham gia vào các nhiệm vụ khác nhau ở hành tinh của bà. Công việc của tôi liên quan nhiều đến một số thí nghiệm mà Janice đã tham gia. Cô ấy biết tôi, bởi vì chúng tôi đã tham gia cùng nhau nhiều lần. Tôi biết nhiều về khoa học trên Trái Đất. Như tôi nói với bà lúc trước, trong hệ quy chiếu của bà, tôi có thể được xem là một bác sĩ y khoa. Nhưng đồng thời trong nền văn hóa của chúng tôi thì bác sĩ y khoa không chỉ làm về thuốc. Chúng tôi tích

https://thuviensach.vn

hợp toàn bộ những gì được dạy và những chuyên môn của chúng tôi vào thực thể thay vì y khoa chung chung hay chuyên biệt. Giống như khi bà đi đến một bác sĩ chuyên khoa thận. Vì chúng tôi là những chuyên gia về hệ thống. Điều đó sẽ bao gồm cả các hệ thống, từ cấu trúc vật chất, tinh thần, phân tử. Tôi có thể tiến xa hơn nữa. Các cấu trúc khoa học Trái Đất, các hệ thống cấu trúc truyền thông và các khía cạnh khác nhau của các hệ thống đó khi chúng tương tác với nhau giữa các chiều.

D: Nghe có vẻ phức tạp quá. Cô hẳn là rất thông minh.

J: (Khiêm tốn) Chà, tôi được coi là đã toàn vẹn.

D: Cô có sống trên con tàu không hay cô du hành đi và về nhà của mình?

J: Tôi đi và về nhà của mình, nhưng có những lúc tôi sống hoàn toàn trên tàu. Đôi khi, nhiệm vụ của tôi được đặt ở một căn cứ, giống như Aleathin được giao nhiệm vụ ở một căn cứ lúc trước. Đó là lý do tại sao tôi đang nói chuyện với bà, bởi vì tôi là một thành viên của nhóm năng lượng không gian hoạt động với Janice.

D: Cô cũng làm việc với những người khác nữa?

J: Tôi làm việc với nhiều người. Chúng tôi có nhiệm vụ với những người trên hành tinh của bà, có thể nói vậy.

D: Tôi tò mò về nhà của cô.

J: Nhà của tôi không ở trong dải ngân hà này.

D: Nhưng cô nói cô đi và về mỗi ngày? Làm thế nào cô du hành được?

J: Tôi du hành bằng tốc độ ánh sáng.

D: Chúng tôi thường nghĩ rằng tốc độ ánh sáng có giới hạn.

J: Đó là lý do tại sao loài người không du hành giữa các chiều không gian được.

https://thuviensach.vn

D: Vì những giới hạn của chúng tôi.

J: Chính xác.

D: Hành tinh của cô có phải là một hành tinh vật chất không?

J: Có, đó là một hành tinh vật lý.

D: Cô có ăn thực phẩm không?

J: Chúng tôi có nhiều loại thức ăn. Thật ra trong các khu vườn trên Trái Đất, bà gắn nhãn cho mọi thứ trong khi chúng tôi không cần phải như vậy. Chúng tôi không gọi một loại rau củ màu cam là "cà rốt."

D: Nhưng cô có tiêu thụ thực phẩm giống như chúng tôi không?

J: Chúng tôi có tiêu thụ thức ăn. Nhưng thức ăn của chúng tôi khác, vì cấu trúc của nó khác. Nói cách khác, chúng tôi không có động vật để ăn. Nhưng có những trạng thái khác nhau của những thực thể ở chỗ chúng tôi. Trẻ em của bà thì lớn lên bằng sữa, còn chúng tôi ăn một thứ gì đó khi chúng tôi còn nhỏ. Rồi lớn lên chúng tôi học cách tồn tại bằng cách…chúng tôi sẽ không ăn những thứ mà trên Trái Đất gọi là thức ăn "thông thường."

D: Nhưng cô có tiêu thụ nó giống như chúng tôi bằng đường tiêu hóa không?

J: Đường tiêu hóa của chúng tôi không giống như của bà, dù chúng tôi cũng có đường tiêu hóa.

D: Cô có hệ thống hô hấp không?

J: Có.

D: Hệ thống tuần hoàn?

J: Chúng tôi có. Nhưng theo đúng nghĩa thông thường của từ này.

https://thuviensach.vn

D: Ý cô là gì?

J: Ý tôi là khi ở trong thiên hà và ở trong chính nguyên tố của chúng tôi, những hệ thống này không có hoạt động như những gì đang xảy ra trên Trái Đất của bà. Nên có một sự khác biệt nhất định, ở chỗ, hai cấu trúc, hai hệ thống, ở bất cứ môi trường nào, các hệ thống này hoạt động khác nhau. So với hệ thống của bà, đường tiêu hóa của bà chỉ có một chức năng và chỉ hoạt động theo đúng cách đó. Còn chúng tôi thì khác.

D: Ý cô là cô sẽ thích nghi với bất cứ nơi nào mà cô ở? (Đúng) Và cô sẽ điều chỉnh để phù hợp với bất cứ yếu tố nào trong không khí hay trong thực phẩm hay thứ gì như vậy?

J: Vâng. Đó là lý do tại sao chúng tôi có thể đến và sống trên Trái Đất mà không bị phát hiện.

D: You mean, live in the base?

D: Ý cô là sống ở đây?

J: Hoặc ở giữa loài người.

D: Không phải cô nói cô sẽ bị chú ý sao?

J: Chà, chỉ những người có thể nhận biết được sự khác nhau giữa các sinh mệnh này.

D: Cô nói rằng mắt của cô có thể đưa cô đi.

J: Không phải những người bình thường.

D: Vậy cô phải có rất nhiều năng lực thích ứng.

J: Vâng, chúng tôi có. Những gì mà tôi đang mô tả cho bà chỉ là những kiểu nhận biết thoáng qua. Nghĩa là, bà có thể đang ở trên đường phố, trong một nhà hàng

https://thuviensach.vn

hoặc một nơi nào đó, và đi ngang qua một người của chúng tôi. Trong một giây, với hệ thống hiểu biết của bà — và những cá nhân giống như Janice sẽ nhận ra điều đó — giống như nhận ra một sự quen thuộc. Giống như là một người mẹ sẽ nhận ra con mình dù không nhìn thấy nó vậy. Kiểu nhận ra như vậy. Và những người trên Trái Đất thì sẽ quên đi những khoảnh khắc thoáng qua đó khi nó xảy ra, và chưa nhất thiết kết nối với nó. Giống như khi ta nói, "Tôi hình như có biết người đó. Có gì đó quen quen."

D: Tôi đã từng cảm thấy như vậy.

J: Nhưng những cá nhân nào nhạy cảm hơn, và đã từng tham gia các lớp học nhận diện, và có thể làm điều đó và quên đi mà không ảnh hưởng gì. Bởi vì họ chấp nhận sự thật này đang hiện hữu. Và đó cũng là sự hòa quyện của hai thực tại. Bởi vì sự thật là chúng cũng tương tác lẫn nhau tại thời điểm ở trên chiều không gian Trái Đất. Bà thấy đó, họ sẽ dễ chấp nhận điều đó hơn. Một người bình thường thậm chí sẽ không bao giờ nghĩ đến việc tham gia dù chỉ một thực tại.

D: Thật là như vậy. Vậy những thực thể không gian khác không có khả năng thích ứng này sao?

J: Một số thì không. Các chủng tộc không gian khác nhau thì có những hệ thống khác nhau, giống như các dân tộc khác nhau trên hành tinh của bà. Nên những gì đặc biệt với chủng tộc này chưa chắc đặc biệt với chủng tộc khác. Bà đã từng nói chuyện với thực thể người máy lúc trước, họ hoàn toàn khác với bất cứ trải nghiệm nào trên hành tinh của bà.

D: Hệ thống của anh ấy và những thứ khác?

J: Vâng. Anh ấy không hoạt động giống như chúng ta ở chỗ là anh ấy không tiêu thụ thức ăn.

D: Vậy anh ấy sống nhờ vào gì? Thực phẩm của anh ấy là gì?

https://thuviensach.vn

J: Anh ấy không cần thức ăn để sống.

D: Anh ta cần phải có gì đó để tạo ra năng lượng sống chứ?

J: (Thở dài) Tôi đang vận mọi nỗ lực để giải thích cho bà. Sinh mệnh máy móc vận hành một cách máy móc, nên ở bên trong anh ấy là một …Ôi từ ngữ! Cần phải dịch những từ ngữ này. (Tạm ngừng) Có lẽ tôi nên giải thích thế này, trong những thiết bị cơ khí của bà, bà bỏ pin vào để chúng hoạt động. Nên với kiểu cá thể này, khi anh ta tương tác với hành tinh của bà, anh ta được tiếp thêm năng lượng. Bà thấy đó, có thể giải thích như thế cho một dạng năng lượng điện đặc biệt.

D: Vậy anh ấy giống như một cỗ máy hơn. (Đúng) Điều đó có nghĩa là anh ấy được tạo ra bởi những thực thể khác, thay vì …Tôi đang nghĩ là anh ta được tạo ra bằng cách nào về mặt sinh học. Có phải anh ấy đã được tạo ra như một cỗ máy bởi những người khác?

J: Anh ấy không được tạo ra như một cỗ máy, bởi vì anh ấy không phải là một cỗ máy. Anh ấy là một sinh mệnh. Anh ấy chỉ hơi khác thôi. Và ở nơi mà anh ấy sống, có tồn tại những kiểu sinh mệnh như thế này.

D: Họ sinh sản bằng cách nào? Nhân bản lên chăng?

J: Điều này liên quan mật thiết đến điện từ ở khu vực của anh ấy. “Điện” không phải là một từ đúng vì nó ở trạng thái năng lượng.

D: Họ có cần nhân bản họ lên không?

J: Không cần. Họ nhân bản lên giống như chúng tôi hoặc bà đang làm, bởi vì tình dục của họ không giống như ở bà.

D: Vậy đó chính là những gì tôi đã tự hỏi. Nếu một cái gì đó giống như máy móc — Tôi biết có lẽ đó không phải là một ví dụ phù hợp. Tôi đã nghĩ rằng có lẽ họ sẽ không bao giờ chết. Và họ không phải sản sinh ra thêm.

https://thuviensach.vn

J: Họ có chết.

D: Vậy là họ giống người phàm theo cách đó.

J: Trong khía cạnh đó. Vâng, trong không gian sinh tử của chính họ.

D: Vậy họ cũng có nhu cầu thay thế. Nhưng được thực hiện theo một cách khác. Chà, tôi có thể hỏi là loài của cô sinh sản như thế nào không?

J: Chúng tôi có hai cách tạo ra cá thể mới. (Tạm dừng) Chà, tôi cảm thấy mình không nên thảo luận về vấn đề này vào lúc này. Nhưng tôi sẽ nói cho bà biết là một trong những cách chúng tôi tạo ra cá thể mới cũng giống như cách của bà.

D: Tại sao các cô lại có hai cách khác nhau?

J: Vì tùy vào loài sinh mệnh cần được tạo ra ở mỗi quá trình.

D: Tôi cũng được nghe rằng nhiều thực thể thuộc lưỡng tính

J: Vâng đúng vậy.

D: Tôi luôn tò mò về nhiều thứ khác nhau. (Thật là khó và lúng túng khi đặt câu hỏi về một chủ đề mà cô ấy rõ ràng là không muốn nói đến.) Nhưng nếu cô không muốn đề cập thì không sao cả.

J: Không phải là vấn đề tôi không muốn nói đến. Mà tôi không được tự do thảo luận về nó.

D: Được rồi. Bất cứ khi nào câu hỏi của tôi làm cô không thể trả lời, thì nói cho tôi biết, vậy thôi. Tôi có nhiều câu hỏi mà tôi đã viết ra đây, và tôi muốn hỏi. Tôi không biết cô có thể cung cấp thông tin cho tôi hay không. Một thứ mà tôi đã muốn biết, là các hành tinh khác trong hệ mặt trời của chúng ta. Cô có thông tin về chúng không? Hoặc cô đang ở một lĩnh vực khác?

https://thuviensach.vn

J: Tôi sẽ có một ít thông tin cho bà. Tôi có thể nói với bà rằng đã từng có sự sống trên sao Hỏa như bà đã biết.

D: Đã từng?

J: Đã từng.

D: Có phải đó là trước khi có sự sống trên Trái Đất?

J: Vâng, đó là trước khi có sự sống tồn tại tren Trái Đất như bây giờ.

D: Những nền văn minh đó đã tiến bộ đến mức nào?

J: Những nền văn minh đó rất là tiến bộ. Có thời điểm ở trên sao Hỏa — trước khi khí quyển thay đổi — một hành tinh rất giống như hành tinh của bà. Tuy nhiên có một sự thay đổi lớn đã diễn ra sau một trận đại hồng thủy. Nên như ta đã biết, sự sống đó đã tuyệt chủng trên hành tinh đó. Điều đó không có nghĩa là bây giờ không có sự sống trên đó. Chỉ là bà không nhìn thấy thôi.

D: Trận đại hồng thủy đó là gì?

J: Có một điểm giao nhau, hai hành tinh va vào nhau. Và bụi phóng xạ từ đợt va chạm đó đã làm thay đổi bầu khí quyển của sao Hỏa.

D: Và họ không thể sống sót?

J: Họ không thể sống được vì sẽ bị đốt cháy.

D: Kiểu sinh mệnh đã từng sống ở đó là gì?

J: Một kiểu giống như của bà.

D: Một kiểu giống người?

J: Vâng. Họ có những hệ thống tiến bộ hơn của bà về mặt vật lý, sinh lý. Xã hội của họ cũng tiến bộ hơn. Sự tương tác giữa những người của họ đã được tiến bộ

https://thuviensach.vn

hơn nhiều. Họ không có chiến tranh và giết người và những thứ đang diễn ra trên hành tinh của bà. Nên đó là một thế giới bình yên của các sinh mệnh, bởi vì nhận thức của họ ở một mức độ khác. Họ không gây nên những chuyện đã xảy ra trên hành tinh của họ, không giống như những gì con người đang làm với hành tinh của bà.

D: Họ có các thành phố chứ?

J: Vâng, họ có các thành phố, còn những tàn tích mà bà có thể nhìn thấy.

D: Có một hiện tượng mà mọi người nói rằng họ có thể nhìn thấy trên sao Hỏa. Nó được gọi là "Khuôn mặt trên sao Hỏa". Cô biết gì về điều này không?

J: Có. Đó là một biểu tượng để bà biết rằng khuôn mặt của bà đã ở đó. Nghĩa là: khuông mặt của loài người. Một bản thể giống như chính bà.

D: Nó đã được tạo ra như thế nào?

J: Tôi không thể nói về điều đó. Tôi không biết như thế nào.

D: Nhưng có phải những tộc người sống ở đó đã tạo ra nó?

J: Không phải.

D: Vậy thì nó đã được tạo ra sau đó. (Vâng) Nhưng cô không biết ai đã đặt ở đó hay là ….

J: Không, tôi không biết. Nó mang tính biểu tượng.

D: Người ta cũng nói rằng có vẻ như có những kim tự tháp gần đó.

J: Như tôi đang nói với bà, nền văn minh giống như của bà đã từng tồn tại trên hành tinh đó. Hành tinh của bà có thể trở thành một sao Hỏa thứ hai trong hệ mặt trời này nếu không cẩn thận. (Thở dài) Một tình huống rất tế nhị đang tồn tại lúc này. Đó là lý do vì sao đang có một số dự án và thử nghiệm diễn ra ngay bây giờ.

https://thuviensach.vn

D: Họ nghĩ chuyện đó có thể xảy ra? (Vâng) Nhưng cô nói là cũng có những sự sống trên sao Hỏa mà chúng tôi không nhìn thấy?

J: Đúng vậy.

D: Cô kể cho tôi nghe được không?

J: Tôi có thể kể cho bà về chuyện này, nhưng tôi …(Cô ấy ngập ngừng như thể chúng tôi đang nói về một vùng cấm.)

D: Có nhiều nhà khoa học muốn biết về những điều này.

J: Vâng. Chà…(Lại dừng một lúc và do dự.) Tôi phải được hướng dẫn để xem liệu tôi có thể nói với bà về điều này hay không, vì tôi không cảm thấy rằng tôi có thể độc lập nói ra mà không được phép.

D: Tôi không muốn cô gặp bất cứ trục trặc nào. Tôi chỉ tò mò là cô có biết gì về điều đó không thôi.

J: Tôi có thể kể cho bà nghe là có một nền văn minh trên sao Hỏa.

D: Ồ? Tôi đang nghĩ đến một cuộc sống thô sơ, rất đơn giản, cơ bản. Hay tiến bộ hơn?

J: Có một nền văn minh, trong đó có các thuộc địa của nó. Nhiều dự án đang được diễn ra. Nếu tôi nói với bà rằng, có một kế toán viên từ hành tinh của bà, và gia đình của anh ấy đang sống trên sao Hỏa thì bà có tin không?

D: Tôi tin là điều gì cũng có thể xảy ra. Anh ta sẽ cần một kiểu không khí và những điều kiện thích hợp để sống ở đó.

J: Chính xác rồi.

D: Tôi cho rằng sao Hỏa không có bầu khí quyển mà chúng ta có thể sống được.

https://thuviensach.vn

J: Không sống được chỉ là đối với những người ở mức độ phát triển hiện tại trong hệ thống của bà. Không có cách nào để bà có thể sống trên bề mặt của sao Hỏa giống như cách bà đang sống trên bề mặt của Trái Đất.

D: Vậy những thành phố không phải ở trên bề mặt. Đúng vậy không?

J: Chính xác.

D: Những tàn tích của nền văn minh cũ đã từng ở trên bề mặt khi trận đại hồng thủy xảy ra đúng không?

J: Một số có và một số không.

D: Vậy một số thành phố đã sống sót?

J: Đúng rồi.

D: Những thành phố khác có phải được xây dựng bởi những sinh mệnh khác đến để chiếm hữu hành tinh không?

J: Đúng rồi.

D: Chà, anh nhân viên kế toán, anh ta có muốn đi không?

J: (Nhấn mạnh) Có

D: Tôi nghĩ đó sẽ là một cuộc phiêu lưu, nhưng anh ta sẽ bỏ lại mọi thứ.

J: Và anh ta đã làm vậy.

D: Tôi đã được kể rằng đôi khi rất khó để điều chỉnh con người, bởi vì mọi thứ quá khác nhau.

J: Không phải ở trong bầu khí quyển được kiểm soát về mặt môi trường.

https://thuviensach.vn

D: Thật thú vị. Cô có biết chúng tôi đang có kế hoạch gửi …chúng tôi đã thực sự bắn một cái gì đó đi, đúng không nhỉ? Đó có phải là một cuộc thăm dò không? Và chúng tôi đã chụp ảnh trên sao Hỏa.

J: Người Mỹ các bạn đang đi mọi hướng trong không gian. Có lẽ các bạn nên tập trung vào một dự án cho đến khi hoàn thành và đi làm cái khác.

D: Tôi tin là người Mỹ đang nghĩ đến việc đặt một căn cứ trên sao Hỏa, đúng chứ?

J: Họ đang nghĩ đến việc đặt một căn cứ trên sao Hỏa, và họ cũng cân nhắc đặt căn cứ trên các hành tinh khác. Họ cũng đang nghĩ đến việc đặt một căn cứ trên mặt trăng.

D: Tôi đã được kể rằng họ muốn gửi một nhiệm vụ có người lái lên sao Hỏa.

J: Đó là một kiểu hợp tác liên ngành. Tôi không tin người Mỹ sẽ làm được điều đó một cách kỳ lạ.

D: Cô có nghĩ chuyện đó sẽ xảy ra không?

J: Ồ, có chứ, tôi tin là chuyện đó sẽ xảy ra.

D: Cô có nghĩ rằng nó sẽ xảy ra trong tương lai gần với những người đang sống trên Trái Đất bây giờ không?

J: Có, tôi nghĩ nó sẽ xảy ra.

D: Tôi tự hỏi điều gì sẽ xảy ra khi họ đến đó và phát hiện rằng có những sinh mệnh khác đang sinh sống?

J: Họ không nhìn thấy những sinh mệnh đó. Họ đã không nhìn thấy, họ không thể thấy. Không lâu sau họ sẽ biết. Những sinh mệnh của sao Hỏa sẽ biết, nhưng người Mỹ và người Pháp, người Nga sẽ không biết.

D: Tôi nghĩ họ sẽ sốc khi hạ cánh xuống đó và phát hiện có những sinh mệnh khác.

https://thuviensach.vn

J: Chà, chúng tôi không thể hạ cánh xuống đất nước của bà mà không bị sốc, nên cũng tương tự, bà không thể đến những nơi khác mà không bị sốc. Bởi vì nhận thức của bà không thể vượt qua …điểm dịch chuyển. Những hạn chế của trí óc.

D: Chà, có sự sống nào ở trên bề mặt của sao Hỏa không?

J: Sự sống, nhưng không giống như cách bà biết. Theo như bà biết thì chỉ có một cách để nhìn vào thảm thực vật: thực vật có lá, có màu xanh. Nên vì vậy, bởi vì kiểu của thảm thực vật tồn tại trên bề mặt của sao Hỏa, không thể được nhận ra bởi mắt của con người. Bà chỉ có thể thấy thực vật ở một hệ quy chiếu, nhưng những sinh mệnh khác có thể đi đến sao Hỏa và trải nghiệm điều này, bởi vì họ nhìn thấy nó ở một hệ quy chiếu khác.

D: Liệu chúng ta có biết sau khi kiểm tra không?

J: Không, bởi vì mọi thứ rất là khác. Cấu trúc của thực vật ở hai khái niệm là khác nhau không thể so sánh được, nên các bạn sẽ không gọi nó là thực vật.

D: Tôi nghĩ những bức ảnh chụp ở sao Hỏa chỉ toàn đá.

J: Vâng, bởi vì các bạn nhìn nhận đó chỉ toàn là một cục đá. Có sự khác nhau ở những hòn đá. Đó là biết đến những sự khác biệt mà chúng ta có thể nhận ra trái ngược với những gì bạn có thể nhận ra.

D: Vậy còn những kiểu sống khác thì sao?

J: Tôi nghĩ tôi đã nói với bà về các loại sự sống.

D: Tôi đang nghĩ đến bề mặt sao Hỏa, có thứ gì giống như động vật, côn trùng hay …

J: Không. Có thực vật, nhưng không có động vật sống trên bề mặt của sao Hỏa.

D: Chúng ở dưới bề mặt? (Vâng) Có thứ gì có thể giúp tôi xác định được không?

https://thuviensach.vn

J: Có. Tôi đã kể với bà là có một bầu không khí được kiểm soát về mặt môi trường, nơi mà một kế toán viên từ hành tinh của bà có thể sống ở đó. Nếu một kế toán viên có thể sống trên sao Hỏa, bà nghĩ anh ta có thể có một bầu khí quyển, môi trường sống được tạo ra cho anh ta không?

D: Vâng, nhưng tôi đang nghĩ đến một thứ gì đó như là bản địa của hành tinh, hoặc đã ở đó kể từ trận đại hồng thủy. Thứ gì đó không cần bầu khí quyển nhân tạo được tạo ra bên dưới bề mặt.

J: Có những khu vực bên trong hành tinh vẫn là những thứ bản địa, giống như những khu rừng của các bạn ở một số khu vực vẫn là rừng nguyên sinh. Tuy nhiên, sự phát triển diễn ra làm cho toàn bộ bề mặt hành tinh không còn ở trạng thái nguyên sơ của nó.

D: Vậy động vật bản địa hoặc côn trùng vẫn còn tồn tại?

J: Trong môi trường được tạo ra một cách tự nhiên.

D: Tôi nghĩ có thể những sinh mệnh đến từ nơi khác đã mang lại sự sống dưới những hình thức khác nhau cho hành tinh này. Có loài động vật hoặc côn trùng nào mà tôi có thể quen thuộc không? (Không) Chà, vậy còn những hành tinh khác trong hệ mặt trời của chúng ta thì sao? Đã từng có sự sống trên đó bao giờ chưa?

J: Có, đã có sự sống trên các hành tinh khác.

D: Cái nào cơ?

J: Sao Mộc, sao Kim.

D: Còn sao Thủy?

J: Sao Thủy, tôi không quen lắm.

D: Chà, chúng ta có thể nói về sao Kim không?

https://thuviensach.vn

J: Có sự sống trên sao Kim. Tôi thực sự đang nói với bà những điều mà tôi không nên nói. Tuy nhiên, tôi vẫn đang tiếp tục bởi vì tôi đã không nhận được thông tin nào về việc tôi không được nói. Vì vậy…

D: Cô có nghĩ ai đó sẽ ngăn cô nếu …

J: Có, tôi tin là sẽ có trường hợp đó.

D: Bởi vì từ lâu chúng tôi đã tò mò liệu sự sống có tồn tại ở những hành tinh khác hay không. Để xem nào, sao Kim được bao phủ bởi những đám mây, tôi tin là như vậy. Tôi đang cố gắng xem tôi biết những gì và chưa biết những gì. Sự sống ở đó có từ khi nào?

J: (Dừng một lúc và do dự) Tôi nghĩ có lẽ chúng ta sẽ cần thay đổi chủ đề.

D: Được rồi. Một điều tôi muốn hỏi cô là về Vết Đỏ trên sao Mộc. Cô có thể kể gì với tôi về điều đó không, hay nó bị cấm?

J: Sao Mộc là một hành tinh rất đáng để các bạn xem xét khám phá. Và tại thời điểm này tôi đang …Bà cho phép tôi một chút.

D: Được rồi. Tôi không muốn cô gặp bất kỳ rắc rối nào. Có lẽ có người nào đó có thể trả lời dòng câu hỏi này nếu được phép?

J: Có những người khác có nhiều kiến thức hơn tôi. Đó là lĩnh vực chuyên môn của nhiều người khác chứ không phải tôi. Tuy nhiên tôi không nên nói thêm với bà về vấn đề này vào lúc này.

D: Cô có nghĩ có ai đó có nhiều kiến thức hơn có thể nói chuyện với tôi không?

J: Thời điểm này thì không.

D: Được rồi. Có lẽ chúng ta sẽ trở lại vào một thời điểm khác.

J: Vâng. Để tôi nói với bà điều này…Chờ một chút.

https://thuviensach.vn

Dường như cô ấy đang nói chuyện với người khác, và cô ấy thì thầm, "Vâng…Được rồi." Sau đó nghe như một ngôn ngữ khác. m thanh rất nhỏ và khó nghe, nhưng cuộn băng cũng bắt được: Vashusha. (?? phiên âm: Va-sha hay là Ra-shu-sha. Không có trọng âm.) m thanh đó vẫn như thể cô ấy đang nói chuyện với người khác bởi vì nó thoảng qua, và rõ ràng là không phải đang nói với tôi. Rồi lại ngôn ngữ đó. Lần này giống như có nhiều từ hơn: Temtem tensesavene (?? phiên âm: tem-tem tense-sa-ve-ne??) Nói rất nhanh, từ ngữ láy lại với nhau. m tiết có thể không chính xác.

Giọng cô ấy to hơn. Cô ấy lại nói chuyện với tôi: "Tôi muốn nói với bà rằng, trong chuỗi các hành tinh, Trái Đất là hành tinh có vị trí chiến lược nhất. Trong chuỗi dẫn đến …" Có một khoảng ngừng khi cô ấy lại chú ý đến cái gì khác. Cô ấy thì thầm, "Cái gì?" Rồi cô ấy lại quay lại với tôi. "Những gì xảy ra trên Trái Đất sẽ ảnh hưởng đến mọi hành tinh trong hệ mặt trời của các bạn. Do đó điều quan trọng là Trái Đất vẫn tồn tại."

D: Có phải ai đó đang nói với cô những thông tin cần phải nói không?

J: Vâng. Tôi không thể tiếp tục nói ngoài những gì tôi được bảo.

D: Vậy có ổn không nếu tôi hỏi cô về Vết Đỏ, hay cô muốn tôi dừng trao đổi về các hành tinh?

J: Điều này sẽ được trao đổi với bà từ một khu vực khác của sự phát triển của chúng tôi.

D: Được rồi. Ai đó sẽ có những thông tin này?

J: Vâng, bởi vì những thông tin đến với bà là rất quan trọng để tìm hiểu về sao Mộc và mối quan hệ của nó với Trái Đất.

D: Và những thông tin này sẽ đến sau này? (Vâng)

https://thuviensach.vn

Vì chủ đề này đã bị đóng lại, tôi quyết định sẽ chuyển sang một chủ đề khác.

D: Tôi đã thảo luận với các sinh mệnh khác về những bộ phận cấy ghép được đưa vào cơ thể nhiều người trên Trái Đất. Và họ đã cho tôi một số thông tin về những thứ này.

J: Bà muốn biết điều gì?

D: Có phải tất cả mọi người đều bị cấy ghép không?

J: Không.

D: Chỉ một số người?

J: Chính xác.

D: Những người này được chọn như thế nào?

J: Vấn đề không phải là sự lựa chọn mà là sự thỏa thuận.

D: Tôi đang cố gắng hiểu mục đích của việc đó. Tôi tin rằng đó là một thiết bị giám sát.

J: Trong một số trường hợp, đó đúng là những thiết bị giám sát.

D: Trong những trường hợp khác thì nó là gì?

J: Để tôi giải thích cho bà một điều mà tôi nghĩ có thể liên tưởng được. Bà có những miếng dán mà bà đặt trên vết mổ hoặc sau giai đoạn hậu phẫu, để giải phóng một lượng thuốc cần thiết cho bà. Nên việc cấy ghép có hai mục đích. Có nhiều hơn hai mục đích nhưng mà tôi có thể thảo luận với bà về hai mục đích trong số đó, là: nó được coi là, và được bà hiểu đơn giản là, một thiết bị giám sát. Trong một số trường hợp, chúng cũng là các thiết bị mà các hệ thống cụ thể của cá nhân được bảo dưỡng, kiểu vậy, sau một thời gian hoạt động thì cần được bảo dưỡng.

https://thuviensach.vn

D: Vậy ý cô là các cá nhân này đang được phẫu thuật? Có những cuộc phẫu thuật được thực hiện?

J: Trong một số trường hợp.

D: Vì đây là công việc của cô, cô có thể cho tôi biết về lý do của các cuộc phẫu thuật này không?

J: Chúng ta đã thảo luận về các hệ thống, và con người có tất cả các hệ thống bên trong cơ thể. Từ hệ tuần hoàn đến hệ hô hấp, hệ tiêu hóa, hệ thần kinh, và hơn nữa. Nên tùy thuộc vào kiểu tiến hóa cần thiết để nâng cấp người đó đến một điểm mà họ có thể xử lý được các khối lượng công việc như, a: thông tin, b: tốc độ dao động, hoặc c: các điều kiện khí quyển như chúng ta đã từng nói một ít trước đó. Nên bà thấy đó, đó không hẳn hoàn toàn là các thiết bị giám sát, mà còn tùy vào loại nào.

D: Nhưng mục đích của việc điều chỉnh họ là gì?

J: Cũng giống như đến lúc giải phóng các vitamin vậy.

D: Để họ có thể điều chỉnh các điều kiện của thế giới hay sao?

J: Họ có thể điều chỉnh để di chuyển xuyên các chiều không gian. Họ có thể điều chỉnh để tái cấu trúc phân tử với tốc độ nhanh hơn. Có nhiều lý do khác nhau để giải thích cho các thiết bị, nên loài người ở cấp độ con người có thể đồng hóa mọi thứ phù hợp nhằm tiếp tục các chương trình mà họ đã chọn tham gia.

D: Các thiết bị này có khi nào gây ra sự cố không?

J: Đôi khi, mặc dù đây không phải là những vấn đề gây ảnh hưởng đến tính mạng. Khi ta nói “những vấn đề” thì bà có thể nói cho tôi nghe bà nghĩ đến những vấn đề gì được không?

https://thuviensach.vn

D: Chà, bất kỳ vấn đề nào ảnh hưởng đến hoạt dộng của cơ thể người. Bất cứ thứ gì có thể nhận ra được.

J: Thirng thoảng, cá nhân đó sẽ nhận thấy một vấn đề. Và đó không phải là một loại vấn đề nguy hiểm đến tính mạng. Tôi đang cô gắng nghĩ về một câu chuyện ngụ ngôn để giúp bà liên tưởng, nó có thể tương tự trong môi trường hoặc văn hóa của bà. (Suy nghĩ) Giống như là khi ta cho trẻ uống dầu của cây thầu dầu, và khiến đứa trẻ cảm thấy buồn nôn vậy, nhưng nó sẽ giúp chữa khỏi bệnh. Vì vậy, khi nói về một vấn đề, tùy vào hệ thống được tác động, sẽ có những vấn đề liên kết kết hợp với chức năng của bộ phận cấy ghép.

D: Cô có thể nói cho tôi biết một số vấn đề mà họ có thể nhận ra là gì không?

J: Đôi khi người đó có thể trải nghiệm một cảm giác bồn chồn. Cũng có thể có các triệu chứng thực tế diễn ra. Người đó có thể có cảm giác như đang đi bộ hàng trăm dặm dù anh ta đang không tập thể dục. Có nhiều thứ có thể xảy ra với hệ tiêu hóa. Khi cá nhân điều chỉnh với tần số ngày càng cao, họ phải điều chỉnh lượng thức ăn mỗi ngày. Để tỷ lệ rung động cao hơn có thể truyền qua cá thể này. Bà sẽ thấy rằng một số cá nhân đã thay đổi chế độ ăn uống của họ. Một số người có thể coi đó là một vấn đề. Nếu bà thích ăn thịt, và hút thuốc, và thích làm những thứ như vậy, thì bà cần một khoảng thời gian để điều chỉnh. Giống như một người sẽ ăn kiêng và từ bỏ đồ ngọt. Nghĩa là con người sẽ trải qua những thay đổi về mặt sinh lý và thể chất.

D: Có phải những vấn đề này xảy ra khi lần đầu tiên thiết bị đó được cấy ghép vào cơ thể?

J: Không hẳn. Nó có thể xảy ra khi bộ phận cấy ghép được đưa vào trong cơ thể. Tuy nhiên nó cũng có thể xảy ra một cách từ từ trong khoảng thời gian, tức là thời điểm mà bà giải phóng thiết bị.

D: Vậy nó không cần phải được điều chỉnh?

https://thuviensach.vn

J: Có, theo thời gian, sẽ có những điều chỉnh.

D: Có phải việc này phải được thực hiện trên con tàu?

J: Phần lớn các trường hợp được thực hiện trên cơ thể vật lý.

D: Tôi băn khoăn về các vấn đề tiêu hóa mà cô đề cập. Nó có nghĩa là ta bị đau bụng hay các triệu chứng cảm cúm hay như thế nào?

J: Chà, cơ thể đang trải qua những thay đổi. Có lẽ giống như một người đang ở chế độ ăn uống chủ yếu là thịt, khi người đó thay đổi qua ăn rau và củ quả, thì sẽ có một số triệu chứng thay đổi về tiêu hóa. Và có một quá trình làm sạch diễn ra. Để điều đó xảy ra thì có thể có một số trường hợp bị tiêu chảy, nếu đó là những gì bà đã nghĩ đến. Nên việc này có liên quan đến việc thanh lọc các hệ thống.

D: Vậy không nhất thiết là điều đó xảy ra bởi sự thay đổi trong chế độ ăn uống mà là do hoạt động của những bộ phận cấy ghép này.

J: Các bộ phận cấy ghép giúp ảnh hưởng đến sự thay đổi trong chế độ ăn uống. Nên đó là sự kết hợp của cả hai. Nó không phải hoàn toàn là cái này hay cái khác.

D: Tôi hiểu. Có những niềm tin phổ biến rằng là những bộ phận cấy ghép này là xấu. Mọi người nghĩ rằng cơ thể của họ đang bị xâm phạm khi phát hiện có những bộ phận cấy ghép trong cơ thể.

J: Đó là bởi vì nhận thức của họ chưa ở mức độ để hiểu về những gì mà họ đang tham gia, họ có quyền lựa chọn không tham gia.

D: Họ có quyền chọn không bị như vậy nữa?

J: Đúng rồi.

D: Bởi vì một số người cảm thấy rất tức giận khi cơ thể của họ bị xâm phạm mà không có sự đồng ý của họ.

https://thuviensach.vn

J: Có lẽ điều đó là có thể hiểu được, bởi vì một sự mất cân bằng đã xảy ra. Nhiều người đồng ý tham gia vào một việc gì đó, rồi phát hiện ra rằng, "Ồ, tôi không muốn tham gia nữa." Nào, nếu họ không sẵn sàng phát triển theo những cách nhất định hoặc năng lực tinh thần của họ không đạt được những tiến bộ trong lĩnh vực hoạt động ở mức độ cao hơn, họ sẽ phản ứng theo cách này. Lúc này, những điều khác nhau có thể xảy ra bởi sự lựa chọn của mỗi cá nhân, nhưng đó là sự lựa chọn của chính họ.

D: Đây không phải là một sự lựa chọn có ý thức, phải vậy không?

J: Không.

D: Nhưng sẽ có thể có ý thức nếu họ phát hiện ra. Vậy ở độ tuổi nào thì thường những cấy ghép này được đưa vào cơ thể?

J: Không có độ tuổi cụ thể.

D: Không nhất thiết là nó xảy ra khi họ còn là một đứa trẻ đúng không?

J: Điều này không xảy ra khi họ là một đứa trẻ. Nó có thể thực hiện ở bất kỳ độ tuổi nào tùy vào từng cá nhân.

D: Tôi cho rằng tôi nghĩ họ bị theo dõi trong suốt cuộc đời của họ.

J: Không nhất thiết. Có những cá nhân sẽ là như vậy. Bây giờ chúng ta đã biết là trong hầu hết những trường hợp mà những cá nhân đã được giám sát trong suốt cuộc đời của họ, là những cá nhân mà thông qua sự tham gia của họ, có thể chuyển đổi và làm việc với mức năng lượng cao hơn. Không nhất thiết là phải từ điều kiện nào, cũng như từ quan điểm phát triển nào.

D: Các bộ phận cấy ghép này phổ biến được đặt vào bộ phận nào trên cơ thể?

J: Có nhiều bộ phận. Trên thực tế, có rất nhiều bài kiểm tra trước khi đạt đến cấp độ được cấy ghép. (Cô ấy thể hiện sự thất vọng.) Làm sao để tôi có thể nói cho bà

https://thuviensach.vn

hiểu nhỉ? Các thiết bị cấy ghép được sử dụng như thiết bị giám sát cho một số cá nhân chính. Mục đích kép của việc cấy ghép là nhằm hỗ trợ cá nhân đó trong công việc mà họ đã chọn để thực hiện. Các cá nhân cảm thấy bị xâm phạm bởi những thiết bị cấy ghép này đã không phát triển ý thức của họ đến mức có thể nhận biết hoặc đủ tin cậy để biết toàn bộ quá trình dự án. Và họ sẽ có một cảm giác tức giận. Nếu họ vẫn tiếp tục chìm vào cơn tức giận đó, thì họ không phải là — và tôi rất ngại khi sử dụng từ "chất lượng," nhưng tôi không thể nghĩ ra một từ tốt hơn lúc này để mô tả sự thật rằng họ sẽ ở trong cơn thịnh nộ đó hay họ vượt qua nó. Nếu họ vẫn mắc kẹt trong đó thì họ sẽ bị loại khỏi dự án, bởi vì cơn thịnh nộ đó là một phần sự lựa chọn mà họ đã chọn.

D: Hoặc nếu họ quá tức giận đến mức nói ra là, "Tôi không muốn bạn làm việc này nữa."

J: Thì chuyện đó sẽ không xảy ra. Cơn thịnh nộ đó cũng là một giai đoạn chuyển tiếp, bởi vì có một điểm cắt đứt con người cũ. Trong quá trình nhận thức được nâng cao lên nhiều lần — như bà đã từng nghe câu nói, "Sự bất mãn thúc đẩy sự tiến bộ." Nên cá nhân đó sẽ bắt đầu tò mò muốn biết cấp độ nhận thức đó. Khi họ bắt đầu muốn biết, chúng tôi biết họ có thể và đã sẵn sàng để xử lý các bước tiếp theo. Điều này có dễ hiểu không?

D: Vâng, tôi có thể hiểu được điều đó.

J: Chúng tôi không thích khoảng thời gian này, giống như một người đã làm phẫu thuật đang trải qua cảm giác khi vết mổ đang lành.

D: Vâng, quá trình phục hồi.

J: Nhưng đó là ví dụ duy nhất tôi có thể nghĩ đến vào lúc này. Và tôi đang gặp một chút khó khăn trong quá trình dịch lại những suy nghĩ của tôi sang hệ quy chiếu của bà, mong bà thứ lỗi cho sự do dự của tôi.

https://thuviensach.vn

D: Không sao cả. Tôi nghĩ điều quan trọng nhất là mọi người biết đây không phải là một sự xâm phạm và họ sẽ không nên cảm thấy tức giận.

J: Họ không thể cảm thấy gì khác ngoài sự tức giận đó, vì ở mức độ ý thức của họ, họ không thể hiểu được sự thật.

D: Họ chỉ nghĩ rằng điều gì đó rất tệ đã xảy ra với họ.

J: Vâng. Và họ chỉ nhìn thấy trong ánh sáng đó, bởi vì họ bị ảnh hưởng rất nhiều bởi các phương tiện truyền thông trên hành tinh của bà. Một người ở cấp độ sinh mệnh đó đang sống hoàn toàn cho chính họ sẽ cảm thấy rất là bị xâm phạm. Bởi vì thực tế là họ quá coi trọng con người của họ, thứ duy nhất họ đang nghĩ đến chỉ là chính họ.

D: Vâng. Nhưng cô nói có nhiều bài kiểm tra được thực hiện trước ở vùng cơ thể sẽ được chọn để cấy ghép?

J: Chà, tùy vào hệ thống. Và tùy vào hệ thống sẽ bị ảnh hưởng như hệ tuần hoàn hay hệ thần kinh.

D: Có khu vực nào phổ biến được chọn không?

J: Có. Có những khu vực thường được chọn. Một thiết bị giám sát được đặt ở lỗ mũi. Đó là bởi vì nó được đặt ở chỗ gần với dây thần kinh nhất, dẫn đến dây thần kinh thị giác và não.

D: Thiết bị đó được dùng để làm gì?

J: Có hai mục đích cho việc này. Một là để ghi lại những gì mà người đó nhìn thấy. Và mục đích thứ hai là để giám sát những mục đích, bởi vì não bộ sẽ truyền những suy nghĩ của người đó ở bất cứ đâu và vào bất cứ lúc nào. Chúng tôi có thể sử dụng như một thiết bị giao tiếp nữa.

D: Còn những vị trí phổ biến khác thì sao?

https://thuviensach.vn

J: Một vị trí phổ biến khác nữa là ở trực tràng.

D: (Thật là ngạc nhiên.) Ồ? Thứ lỗi cho tôi, nhưng tôi đang nghĩ là, chẳng phải ở đó nó sẽ bị đi ra ngoài sao?

J: Không, nó sẽ không bị tụt ra, bởi vì nó được đặt trong da. Một vị trí phổ biến khác là phía sau tai. Một vị trí phổ biến nữa là ở đỉnh đầu hoặc trên da đầu. Một vị trí phổ biến nữa là — thực ra là không phổ biến lắm — ở các khớp.

D: Khớp giống như khuỷu tay hay đầu gối ấy à?

J: Vâng. Và cổ tay, cổ chân.

D: Mục đích của thiết bị trong trực tràng là để làm gì?

J: Tôi không nói được.

D: Đó là một trong những thứ cô không được nói à? Chà, còn cái sau tai thì sao?

J: Có các điểm khí trên khắp các kinh mạch trong cơ thể. Và các thiết bị được định vị liên quan đến các điểm này. Bà có quen thuộc với việc bấm huyệt?

D: Tôi từng nghe nói.

J: Dọc theo các đường kinh mạch, có những điểm trung tâm — như chúng ta đã từng nói về sự chuyển dịch thời gian, có những đường kinh mạch. Về mặt điện thì, tùy vào dự án mà người đó tham gia, sẽ quyết định vị trí để đặt các thiết bị.

D: Vậy thiết bị ở trên đỉnh đầu thì sao?

J: Đó là một thiết bị giám sát. Và cũng là một phần của dự án về thần kinh.

D: Nó có ảnh hưởng đến người đó không?

https://thuviensach.vn

J: Không nhất thiết nó phải ảnh hưởng. Một số thiết bị được sử dụng, như tôi đã nói với bà, cho mục đích giao tiếp. Có nhiều loại giao tiếp cần được thực hiện giữa cá nhân đó và …(do dự) các năng lượng trong không gian. Trong đó…

Giọng cô ấy ngập ngừng như thể đang nghe, rồi trở nên nhẹ nhàng hơn. Việc này cũng giống như khi cô ấy bị can thiệp khi đang nói với tôi về các hành tinh.

D: Có phải ai đó đang nói gì đó với cô không?

J: Vâng. Tôi đang được giao tiếp với một âm thanh rất lớn bên tai trái của tôi vào lúc này.

Phía đó của Janice đang đối diện với cái bàn đặt máy ghi âm. Nhưng tôi không thấy có sự liên quan nào vì căn phòng rất yên tĩnh.

J: Đó là vấn đề khi giao tiếp từ xa của tôi.

D: Ồ. Bởi vì tiếng ồn đó không phải từ căn phòng của chúng tôi.

J: Không, bà không nghe thấy, bởi vì bà đang không ở chỗ mà tôi đang ở. Đó là vấn đề của sự giao tiếp giữa một người của chúng tôi với một người khác. Khi tôi nói chuyện với bà, tôi đang nhận thông tin, mặc dù tôi không cần phải biết nội dung của thông tin đó.

D: Ý cô là nó được tự động đưa vào tâm trí cô?

J: Nó sẽ đến với tôi thông qua một âm thanh rất là lớn, nên tôi sẽ cho bà biết nó là gì hoặc sẽ có chỉ dẫn gì đó cho tôi. Khi chúng ta nói chuyện có hai quá trình đang xảy ra. Tôi đang giao tiếp với bà và tôi đang được giao tiếp. Nhưng tôi không cần phải tập trung vào giao tiếp đang diễn ra.

D: Đó có phải là thứ gì đó mà tôi cần phải biết không hay nó chỉ dành cho cô?

J: Nếu có thì chúng ta sẽ nói về nó. Tại thời điểm này tôi không biết nó là gì.

https://thuviensach.vn

D: Được rồi. Tôi tò mò về thiết bị cấy ghép ở trên đỉnh não…

J: (Ngắt lời) Vâng, tôi đang nói với bà — (Thở lớn) Để thảo luận về các mục đích khác nhau đối với việc cấy ghép — như tôi đã nói với bà rằng việc cấy ghép ở mỗi cá nhân là không giống nhau. Nên bộ phận cấy ghép ở đỉnh sọ như ở Janice sẽ không nhất thiết được sử dụng giống như bộ phận cấy ghép ở đỉnh sọ của một người tên John hoặc George hoặc bất kỳ ai. Vì vậy, một số chỉ đơn giản là thiết bị điều chỉnh. Ý tôi là điều chỉnh đến mức độ mà cá nhân đó cần tập trung vào. Và đó là một nguồn liên lạc về mặt cảm xạ cho chúng tôi.

D: Tôi luôn rất kỹ lưỡng. Đó là lý do tại sao tôi hỏi nhiều câu hỏi. Và đôi khi việc đó trở nên khó chịu.

J: Nó không phải là điều gây khó chịu cho tôi. Tôi chỉ luôn cần phải cẩn thận, bởi vì tôi đã được bảo rằng tôi không phải là người độc lập để nói về mọi thứ tôi muốn nói với bà.

D: Chà, vậy về những thiết bị cấy ghép khác thì sao? Cô nói là có một số thiết bị cấy ghép ở các khớp?

J: Vâng, nếu bà biết về kinh mạch của cơ thể. Nếu bà biết về những đường ley của hành tinh. Nếu bà biết con người có đường kinh mạch trong cơ thể tương ứng với đường ley của hành tinh. Thì bà sẽ hiểu một trong các dự án chuyển giao năng lượng mà tôi đang tham gia. Tôi có thể nói với bà về các phần của dự án. Tuy nhiên, tôi sẽ không thể tiết lộ chi tiết. Tôi có thể nói với bà rằng các thiết bị cụ thể cần thiết hơn ở một giai đoạn cụ thể liên quan đến chương trình vũ trụ. Nào, nếu người đó xác định họ muốn tiếp tục, thì không cần thiết phải cấy ghép.

D: Họ không cần chúng sao?

J: Đôi khi sẽ cần thiết, đơn giản là khi các hệ thống phát triển và các điều chỉnh dao động cần được thực hiện trên thể chất của con người.

https://thuviensach.vn

Sự tò mò của tôi xâm chiếm.

D: Cô có được phép nói cho tôi biết nếu có bất kỳ bộ phận cấy ghép nào trong cơ thể tôi không? Hay cô không được phép nói?

J: (Tạm ngừng) Tôi không thấy có cái nào cả, nhưng không có nghĩa là bà không có.

D: Tôi không biết liệu có phương pháp nào cô có thể …

J: (Gián đoạn) Tôi có một cách. Có lẽ tôi có thể quét cơ thể bà nếu tôi được phép.

D: Vâng, miễn là nó không gây ra sự khó chịu nào. (Cảm thấy xấu hổ cười khúc khích) Tôi chỉ tò mò là tôi có cái nào không.

J: (Ngừng một lúc lâu) Tôi không tìm thấy cái nào.

D: Không sao? Được rồi. Bởi vì đôi khi tôi cảm thấy không thoải mái ở trên đỉnh đầu, và tôi tự hỏi liệu đó có phải là một thiết bị không.

J: Tôi không tin rằng đó là một thiết bị. Tô tin là có nhiều thay đổi phân tử đang diễn ra trong hộp sọ của bà.

D: Có gì mà tôi cần biết không nhỉ?

J: Bà thật là một phụ nữ tò mò.

D: (Cười to) Chắc chắn rồi. Có lẽ đó là lý do tôi được chọn cho việc này. (Cười to)

J: Tôi có thể nói với bà rằng năng lượng mà bà đang làm việc cùng …để có thể làm được những gì mà bà đang làm, bà không thể không bị ảnh hưởng ở một khía cạnh nào đó. Nào, bất cứ điều chỉnh nào đang diễn ra trong hộp sọ của bà, đó là vì để bà có thể tiếp tục công việc mà bà đang làm. Bởi vì nó sẽ có thể trở nên dữ dội hơn một chút.

https://thuviensach.vn

D: Tôi đã nghĩ rằng có thể có một thiết bị cấy ghép, và đã khiến gây ra sự khó chịu.

J: (Bị gián đoạn) Kiểu khó chịu nào?

D: Ồ, đôi khi…không phải bị đau nhưng bị nhức, giống như khi cổ và cơ của tôi bị đau vậy. Đôi khi có một cơn đau nhói, nhưng không kéo dài. Tôi đã thắc mắc về điều đó.

J: Có lẽ nên kiểm tra đỉnh đầu của bà.

Một đoạn ngưng dài, cô ấy đang làm gì đó. Những gì xảy ra tiếp theo thật là bất ngờ. Khi các sinh mệnh đang quét qua cơ thể tôi, tôi cảm thấy ngứa ran, nhưng giống như cảm giác tôi có thể lờ đi vì có lẽ nó chỉ là tưởng tượng của tôi, khi tôi đang tập trung vào những chuyện xảy ra. Trong những phiên làm việc khác với Janice, tôi cảm nhận một chút nóng hoặc hơi rung trên đỉnh đầu nhưng thường rất nhanh và không gây khó chịu gì cả. Lần này tôi cứ mong đợi cảm giác sẽ tương tự nhưng nó dữ dội hơn. Đỉnh đầu của tôi đột nhiên cảm thấy nóng như thể có một ngọn đèn hoặc một nguồn nhiệt nào đó được chiếu trực tiếp vào đó. Và không thể là do tôi tưởng tượng được. Chuyện này kéo dài vào giây và tôi kêu lên, “Ohhhh! Tôi thấy nóng!”

Tôi bật cười vì mặc dù nó nóng nhưng không có cảm giác khó chịu và tôi cảm nhận được rằng sinh mệnh này sẽ không gây hại cho mình.

D: (Dừng một lúc lâu) Đầu tôi có gì không?

J: Nếu bà hỏi xem bà có bị cấy ghép không thì hiện tại không có cái nào. Và bất kể là mục đích của việc cấy ghép là gì thì có thể việc đó đã hoàn thành vì não của bà có sự gia tăng hoạt động.

D: Vậy ý cô là có thể tại một thời điểm nào đó đã có thiết bị cấy ghép trên đầu tôi?

J: Có thể lắm. Không phải là tôi đã làm việc này. Điều đó không có nghĩa là …

https://thuviensach.vn

D: Tại sao khi cô quét cơ thể tôi thì lại có nguồn nóng như vậy?

J: Vì tôi đang xem bên trong.

D: Ồ. Vậy nghĩa là dù sao não của tôi vẫn còn ở trong đó. (Cười lớn) Đó là một cảm giác kỳ lạ.

J: (Nói ngọt ngào) Vì tôi đã được bà cho phép, bà biết đấy.

Cô ấy nói đúng. Tôi không thể phàn nàn về cảm giác nóng lên khi tôi đã đồng ý cho cô ấy xem. Tôi chỉ không biết là cảm giác sẽ như thế nào. Lúc này tôi lại chú ý đến cái đồng hồ.

D: Tôi nghĩ là tôi lại phải rời đi một lúc. Tôi muốn có thêm một phiên làm việc nữa ngày hôm nay, vì tôi phải di chuyển khá xa để làm việc này.

J: Vâng, tôi biết. Và bà đang làm một việc tốt. Rất là tốt khi tiếp tục. Chúng ta có nhiều thứ quan trọng để thảo luận thông qu sinh mệnh này. Và chúng tôi mong muốn có cách nào đó để việc này diễn ra thuận tiện hơn…

D: Khi tôi có thể gặp cô ấy thường xuyên hơn. (Vâng) Nhưng khi tôi gặp cô ấy, nếu tôi có thể thực hiện nhiều phiên thì sẽ rất hữu ích.

J: Bà sẽ được tiếp tục làm.

D: Miễn là tôi không làm gì khiến năng lượng tiêu hao hoặc gây khó chịu cho chủ thể này.

J: Điều đó không xảy ra đâu, bởi vì cô ấy hoàn toàn được bảo vệ, như bà đã từng nói. Tôi cảm thấy có những chủ đề quan trọng khác mà chúng ta cần trao đổi.

D: Tôi đang cố gắng tìm ra một số chủ đề. Tôi sẽ quay lại sau vài giờ nữa, theo khung thời gian của tôi, và có thể cô cũng sẽ nghĩ ra một số chủ đề để chúng ta trao

https://thuviensach.vn

đổi. (Vâng) Tất cả những gì tôi cần là một chủ đề và tôi sẽ tìm ra các câu hỏi. (Cười)

J: Tôi có thể không phải là người…

D: (Tôi không nghe thấy cô ấy nói gì) Có thể tôi sẽ ghi chú và xem liệu tôi có thể đưa ra một số câu hỏi. Rồi khi tôi trở lại, tôi sẽ xem liệu chúng tôi có thể tìm ra cô không. Và tôi cảm kích cô đã dành thời gian nói chuyện với tôi. Mọi chuyện rất thú vị và quan trọng. Tôi nghĩ rằng chúng tôi đang phát triển tốt.

J: Chúc bà bình yên.

D: Cảm ơn.

Sau đó tôi đưa Janice trở lại trạng thái tỉnh thức.

Sau phiên này, chúng tôi xuống cầu thang và ăn tối với Patsy. Trong bữa ăn, tôi nhận thấy lòng bàn tay của Janice có vẻ đổi màu nhưng không thực sự rõ ràng. Trông giống như có một vết bẩn khi ta cầm tờ báo và bị dính mực. Không có thông tin để nói về nó, nhưng tôi đã tự hỏi vết này đến từ đâu, bởi vì cô ấy không có đụng đến một tờ báo hay bất cứ thứ gì tương tự sau khi xuống lầu. Sau khi ăn tối và đi dạo trong vài giờ, chúng tôi quyết định thực hiện phiên cuối cùng. Cô ấy trông rất ổn. Tôi mới là người thấm mệt, nhưng quyết định sẽ cố gắng. Tôi có thể ngủ muộn vào buổi sáng hôm sau để lấy lại sức trước khi di chuyển về nhà. Chúng tôi đã thảo luận về các câu hỏi và lập một danh sách. Một điều mà Janice quan tâm là: Cô ấy thường có cảm giác khác biệt vào buổi sáng khi đang ngủ, cô ấy đang đi đâu đó hoặc tham gia vào một số công việc gì đó. Cô ấy hỏi, “Tôi đã làm gì vào ban đêm khi tôi đang ngủ? Hay tôi đang làm gì?”

Phiên tiếp theo bắt đầu vào khoảng 7:30 hay 8 giờ đêm đó. Chúng tôi hoàn thành sau 10 giờ. Thậm chí sau đó chúng tôi còn ngồi lại nói chuyện trước khi Janice về nhà. Đó là một ngày dài và nếu tính cả ngày trước đó khi tôi làm việc với Linda,

https://thuviensach.vn

thì đây là một cuối tuần rất dài và chăm chỉ của tôi. Nhưng phải nói rằng thông tin thu được cực kỳ quý giá khiến mọi thứ đều xứng đáng.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 12 JANICE GẶP NGƯỜI CHA THẬT SỰ

Sau khi ăn tối và nghỉ ngơi trong vài giờ, chúng tôi bước vào phiên làm việc cuối cùng vào khoảng 7:30 hay 8 giờ tối. Chúng tôi đã chuẩn bị sẵn một danh sách các câu hỏi mà chúng tôi sẽ có thể hỏi, nhưng cuối cùng lại không dùng tới. Tôi dùng từ khóa để đưa ra các hướng dẫn. Janice ngay lập tức thấy mình đang ở một nơi rất đẹp nhưng xa lạ. Cô ấy đang ngồi trong một căn phòng lớn giống như một khán phòng với những bậc thang dọc theo những bức tường cong. Những bức tường có màu xanh lá cây nhạt và những lối đi được trang trí bằng màu xanh lá cây, xanh da trời hoặc màu hồng đào. Đó là một nơi yên bình tuyệt đẹp, nhưng không có ai ở đó cả. Những bậc thang đó dẫn xuống một khu vực trũng giữa phòng. Rồi cô ấy giật mình khi thấy phía dưới cùng của căn phòng mở ra và một thứ gì đó giống như chiếc bàn trồi lên từ sàn của căn phòng. Khi chuyện đó xảy ra, cô ấy cảm thấy thôi thúc được đi xuống cầu thang để xem phần đó của căn phòng. Vẫn không thấy ai khác ở đó, nhưng lúc này âm nhạc tuyệt vời tràn ngập căn phòng. Cô ấy không thấy bất cứ dụng cụ nào đang tạo ra nhạc. Giống như thứ gì đó mà cô ấy chưa từng nghe qua trước đây.

Đôi khi đối tượng có thể quá đắm chìm trong việc mô tả môi trường xung quanh đến nỗi buổi làm việc diễn ra quá chậm rãi. Nhiệm vụ của nhà thôi miên là chuyển cảnh tới trước. Tôi cố gắng làm việc này bằng cách chuyển Janice đến đoạn có người khác bước vào. Cô ấy đang tận hưởng khung cảnh yên bình đó với nhạc và không có vẻ gì là vội cả. Dường như cô ấy đang đợi một điều gì đó hoặc một ai đó.

J: Đàng kia có một cánh cửa, và có vẻ như tôi đang đợi. (Thở sâu) Ôi chao! Có mấy người đang bước vào. (Hình như cô ấy đang nói chuyện với những người khác) Và bạn cũng thế.

D: Gì cơ?

https://thuviensach.vn

J: Có ai đó nói, “Chào mừng, và bình an sẽ ở cùng cô.” Và tôi đã nói, “Và bạn cũng thế.” Anh ấy đang di chuyển rồi.

D: Có nhiều người đến không?

J: Có, một số người ở phía trước. Và tôi không thấy sợ hay gì cả. Chỉ là tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra. Có những người ở cấp độ đó mà tôi mới gặp lần đầu. Giống như tôi đang ở trong một khán phòng, hoặc một nhà hát có ban công. Và họ đi vòng qua đó, và một vài người đứng đây với tôi. Dường như họ đang nói chuyện với nhau. Tôi không hiểu lắm.

D: Họ trông như thế nào?

J: Họ là những người khác nhau. Ý tôi là, có người giống như … (Cảm giác do dự hơi khó chịu) Giống như những người kỳ lạ đó. Và có những người khác mặc áo choàng, và …(Cô ấy có vẻ hơi bực bội.) Tôi không sợ nhưng họ đang nói chuyện với nhau và tôi không hiểu.

D: Họ đều ở các dạng khác nhau sao?

J: Vâng, có nhiều dạng khác nhau. Có một anh chàng thấp ở tầng thứ hai đàng kia. Có một người đàn ông mặc áo choàng chỗ này. Nhưng họ trông tốt bụng. Họ đang nói chuyện gì đó. Tôi không ở trong phòng này. Tôi không biết chuyện gì đang xảy ra ở đây.

D: Có phải chỉ có một dạng giống cô không? (Vâng) Cô nhận thức về bản thân mình như thế nào?

J: Tôi chỉ là tôi. Tôi chỉ ở đây. Tôi khỉ đang chờ xem họ bảo tôi làm gì.

D: Tôi đã tự hỏi liệu cô có đang ở trong một thể vật lý không?

J: Tôi có thể nhìn thấy chính mình. Tôi có thể thấy tôi.

https://thuviensach.vn

D: Giống cái cách khi cô nhìn cô trong cơ thể vật lý?

J: (Tạm ngừng) Tôi không chắc hoàn toàn như vậy. Nhưng tôi biết đây là tôi. — Tôi muốn biết tôi ở đây để làm gì.

D: Cô có thể hỏi họ trong đầu được không?

J: Tôi sẽ cố. (Ngừng một lúc) Họ sẽ hỏi tôi một số câu hỏi.

D: Ồ, họ sẽ hỏi cô một số câu hỏi. Thú vị đây. Chúng ta sẽ làm mọi thứ họ muốn. Cô cảm thấy thế nào khi trả lời các câu hỏi của họ?

J: Cũng được ạ. Họ dường như đang đợi ai đó đến. (Ngừng) Tôi mong họ sẽ làm điều đó.

D: Cô có thể tiến lên phía trước một chút. Thay vì ở đây chờ đợi, ta có thể tăng tốc thời gian tới lúc mà người đó bước vào. (Ngừng) Người đó đã đến chưa?

J: Chưa. (Ngừng một vài dây.) Ông ấy đang đến. Ông ấy rất tuyệt. Ông ấy đang chạm vào đầu tôi. Cảm giác rất tuyệt.

D: Đó có phải là người mà cô đã từng gặp không? (Cô ấy gật đầu) Đó là ai?

J: Là người đang ông từng đến thăm khi tôi còn nhỏ.

D: Người từng đến thăm khi cô còn là một cô bé ư?

Janice bắt đầu khóc. Cô ấy thổn thức một cách xúc động, “Vâng.”

D: Tại sao cô lại khóc? Cô khó chịu gì sao?

J: Không. Tôi rất vui khi gặp ông ấy. Giống như khi bà gặp cha bà vậy.

Tôi cố gắng đề nghị cô ấy vượt qua cảm xúc của mình, nhưng cô ấy bắt đầu khóc to lên. Giống như đó là một cuộc hội ngộ đầy cảm xúc.

https://thuviensach.vn

D: Cô nói rằng ông ấy từng đến thăm khi cô còn nhỏ?

Tôi phải cố gắng nói chuyện với cô ấy để ngăn cô ấy khóc.

J: Vâng, ông ấy chăm sóc cho tôi. Ông ấy…(Cô ấy lại khóc lóc)…giống như cha tôi.

D: Cô có cảm giác đó dành cho ông ấy?

J: Vâng, ông ấy là cha tôi.

D: Là cha ruột của cô ư? (Vâng) Làm sao cô biết được điều đó?

J: Bởi vì tôi biết cảm giác của tôi về ông ấy. Bà có biết ông ấy gọi tôi là gì không?

D: Là gì?

J: (Xúc động) Con gái.

D: Cô có nghĩ rằng ông ấy là người cha ruột thực sự của cô không? (Có) Và không phải là người đàn ông ở trong nhà khi cô lớn lên, người được gọi là cha của cô?

J: Không, không phải ông ấy. Đó là hai người khác nhau.

D: Được rồi. Có phải ông ấy sẽ hỏi cô một vài câu hỏi?

J: Vâng. Ông ấy đến và hỏi tôi một số câu hỏi.

D: Tôi không thể nghe được. Cô có thể lặp lại câu hỏi cho tôi trước khi cô trả lời được chứ?

J: (Vẫn tiếp tục khóc.) Nếu ông ấy cho phép.

D: Hỏi ông ấy xem có được không.

https://thuviensach.vn

Sự thay đổi này diễn ra đột ngột như một công tắc. Cô ấy đã khóc lóc và khó có thể trả lời câu hỏi trong mớ cảm xúc ấy. Bỗng nhiên sự thay đổi diễn ra ngay lập tức khi có một giọng nói khác phát ra. Không còn sự xúc động, không còn nước mắt, và giọng nói chắc chắn là của đàn ông. Trước đây sinh mệnh đàn ông nói chuyện với tôi thông qua Janice là một ông già với giọng điệu độc đoán, giọng nam lần này cũng có vẻ già dặn nhưng có giọng điệu vương giả tinh tế hơn một chút.

J: Các câu hỏi có thể được lặp lại nếu được đặt đúng cách.

D: Được thôi. Tôi không thể nghe được cho đến khi cô ấy kể cho tôi về các câu hỏi. Và tôi chỉ có cô ấy.

J: Tôi cũng vậy.

D: Cô ấy đã rất xúc động khi gặp lại ông.

J: Điều này có thể hiểu được. Vì tôi cũng đã rất xúc động khi gặp lại cô ấy.

D: Tôi thắc mắc là ông cũng có cảm xúc sao.

J: Chúng tôi có các cảm xúc giống như bà vậy. Đặc biệt là với một người thân.

D: Thật là tốt. Vậy ông sẽ dành câu hỏi nào cho cô ấy?

J: Một số câu hỏi là nội bộ, và sẽ không được nói to lên với bà. Chúng tôi đang ở trong một giai đoạn phát triển quan trọng của Janice — như bà đã biết vai trò của cô ấy — sự phát triển trong công việc. Đây là một giai đoạn quan trọng của chúng tôi. Nhiều người ở đây đang học hỏi từ cô ấy. Nên một số câu hỏi sẽ là khá trần trụi.

D: Vậy việc này sẽ diễn ra ở hai cấp độ?

J: Chính xác, chúng tôi đã tập hợp các đại diện cho vụ việc này — giống như những gì bà có thể nghĩ là — một cuộc họp. Có những thời điểm trong cuộc đời

https://thuviensach.vn

của Janice, cuộc đời trên Trái đất, cô ấy cần trải nghiệm điều mà chúng tôi gọi là "sự hiệp thông." Sự hiệp thông là sự tương tác với các nguồn lực của cô ấy. Vì vậy đây không chỉ đơn thuần là sự hỏi và đáp như bà thường nghĩ về việc đặt câu hỏi và trả lời, mà sẽ là sự trao đổi năng lượng và củng cố những gì mà cô ấy cần.

D: Vậy nếu ta thực hiện việc này ở hai cấp độ, sẽ có những câu hỏi mà ông hỏi cô ấy trong yên lặng, và những câu hỏi mà tôi có thể được nghe. Điều đó có ổn không?

J: Sẽ ổn thôi. Tôi không chắc chuyện này sẽ diễn ra như thế nào, vì đây là lần đầu tiên chúng tôi thực hiện mà có sự tham gia của một người khác. Chúng tôi xem việc này là quan trọng, nếu không bà đã không được liên hệ theo cách này vì đây vốn không phải là một quy trình bình thường.

D: Tôi trân trọng điều đó. Nếu tôi có thể giúp trả lời các câu hỏi, tôi sẽ rất vui để làm điều đó trong kiến thức hạn hẹp của mình.

J: Đôi khi một cá nhân chỉ cần được củng cố sức mạnh.

D: Ông có thể bắt đầu các câu hỏi.

J: Bà cần hiểu rằng các câu trả lời sẽ không nhất thiết là dành cho bà, hơn là những người khác ở đây.

D: Được rồi. Tôi quan tâm đến những gì họ quan tâm.

J: Họ quan tâm đến việc sữa sô cô la có vị như thế nào?

D: (Tôi cảm thấy thích thú vì câu hỏi này trông khá kỳ lạ) Vị của sữa sô cô la như thế nào ư? Câu hỏi này thú vị đấy.

J: Với câu trả lời của cô ấy một số người có thể trải nghiệm điều này — Cô ấy đang trả lời họ.

https://thuviensach.vn

D: Tôi có thể nghe cô ấy đang nói không, chúng ta có thể làm được như vậy không?

J: Tôi không nghĩ ta có thể làm theo cách đó. Có một cuộc trao đổi đang diễn ra giữa cô ấy và các thành viên khác ở đây. Một cuộc trao đổi thông tin, và đó là một phần của nhiệm vụ của cô ấy. Và một phần nhiệm vụ của cô ấy trong cuộc đời của cô ấy. Tôi đã ở bên cô ấy trong suốt cuộc đời, và trở nên quen thuộc theo cách đó, như người cha. Tôi không thể ở lại trong một thời gian dài hoặc không thể đến gặp cô ấy thường xuyên. Nó gây ra những phản ứng cảm xúc mà bà vừa thấy, khi cô ấy phải xa cách với tôi. Đó là một trải nghiệm rất xúc động với Janice.

D: Mẹ cô ấy có tham gia vào trải nghiệm sinh nở không?

J: Sự ra đời của cô ấy hơi khác so với quá trình thụ thai thông thường.

D: Theo cách nào?

J: Tôi không được phép nói với bà điều đó.

D: Tôi tôn trọng điều này. Nhưng tôi đang nghĩ nếu cô ấy có người cha ruột là ông, vậy chắc việc đó phải được thực hiện theo một cách khác. Nên tôi đã hỏi.

J: Nó đã được thực hiện theo một cách khác trong quá trình thực hiện giao cấu.

D: Với ông hay với người cha mà cô ấy gọi là cha?

J: Với người mà cô ấy gọi là cha.

D: Nó có thể được thực hiện theo cách đó sao?

J: Có thể nói vậy, nó có thể diễn ra vào một thời điểm.

D: Tôi nghĩ nó phải được thực hiện trong điều kiện phòng thí nghiệm.

J: Không hẳn.

https://thuviensach.vn

D: Người của ông có nhiều tài năng mà tôi không biết. Vậy ông đã ở bên cô ấy trong một thời gian khi cô ấy lớn lên? (Vâng) Và cô ấy vẫn biết điều này trong tiềm thức?

J: Vâng, cô ấy luôn biết điều đó. Nhưng nó không nằm trong ý thức hàng ngày của cô ấy. Có những thời điểm mà cô ấy trải nghiệm những cảm xúc nhiều như bà vừa chứng kiến, nhưng không phải là vì người cha trên Trái Đất của cô ấy. Mà đó là vì những lần viếng thăm của tôi và cô ấy tương tác với tôi. Những cảm xúc này đã trở nên quá đau thương nên tôi không còn đến thăm thường xuyên nữa.

Những trải nghiệm thời thơ ấu với một người cha "thật sự" cũng xảy ra với Fran trong Chương 5.

D: Vâng, điều này sẽ có thể gây nhầm lẫn, đặc biệt với một đứa trẻ.

J: Nó hơi khó hiểu, nhưng khiến cô ấy cảm thấy cô đơn và có khao khát được về nhà hơn.

D: Vậy nghĩa là ông không đến thăm thường xuyên thì tốt hơn?

J: Vâng, tôi đã đến vào những thời điểm quan trọng trong cuộc đời cô ấy.

D: Bằng cách đó ông đã hỗ trợ cô ấy.

J: Chính xác.

D: Chà, vậy khi cô ấy giải thích sữa sô cô la có vị như thế nào, họ có nhận ra được vị hay mùi và những thứ khác không? (Có) Vậy là họ có thể trải nghiệm bằng cách đó.

J: Đó là sự thật.

D: Tốt quá. Họ còn có những câu hỏi khác chứ?

https://thuviensach.vn

J: Họ có nhiều câu hỏi. Có những thứ mà họ không thể hiểu. Và họ sẽ hỏi lại cùng câu hỏi đó, mong nhận được một câu trả lời khác.

D: Hoặc nhận được câu trả lời mà họ có thể hiểu được. (Đúng rồi) Các câu hỏi khác là gì vậy?

J: Chúng tôi sẽ giải thích cho bà hiểu cái cách mà những người tập trung ở đây cảm nhận được về hành tinh Trái Đất của bà. Họ không hiểu được bạo lực. Vì vậy các câu hỏi của họ dành cho cô ấy sẽ liên quan đến việc cố gắng hiểu về bạo lực. Đây là một phần trong quá trình trưởng thành của họ, và cũng là một trải nghiệm giáo dục, nếu bà hiểu về quá trình tiến hóa của họ. Môi trường của họ, và những nhiệm vụ mà họ đã thực hiện trên hành tinh của bà, những thứ mà họ tiếp xúc, đã khiến cho họ vô cùng bối rối. Sự bối rối đó là: họ không thể hiểu được bạo lực. Họ không hiểu được nỗi đau. Làm thế nào mà con người có thể tiếp tục trong chu kỳ như vậy?

D: Tôi nghĩ quan trọng là phải nói cho họ biết rằng nhiều người cũng không hiểu chuyện này.

J: Tôi biết điều này. Nhưng nghe những câu trả lời từ một sinh mệnh đa chiều sẽ hữu ích hơn là tôi hay ai đó giảng cho họ.

D: Họ cũng nên nghe điều đó từ ai đó đã từng trải qua điều này.

J: Một cách đa chiều.

D: Họ không gặp bất kỳ bạo lực nào ở nơi của họ sao? (Không) Họ có từng gặp không? (Không) Tôi đã nghĩ họ có thể từng gặp phải trong quá khứ và đã phát triển lên trên mức đó.

J: Điều này chưa từng xảy ra. Họ thậm chí không biết từ đó, xem nó được gọi là gì, để có thể hiểu được.

https://thuviensach.vn

D: Họ có trải nghiệm nỗi đau không?

J: Họ trải nghiệm nỗi đau khi họ chứng kiến ai đó giết một sinh mệnh loài người khác. Họ không thể…nó nằm ngoài phạm vi của các quan điểm của họ, để có thể nhìn và biết điều gì đang diễn ra trong trạng thái sống của sinh mệnh. Bởi vì họ không thể làm điều đó với đồng loại của họ, họ không thể hiểu tại sao con người lại làm điều đó với con người. Tôi không có cách nào giải thích và giúp họ chấp nhận nó, vì họ nhận ra tôi cũng chưa từng trải qua hay cũng không nhất thiết phải sống trong môi trường dó.

D: Nhưng điều này thậm chí còn khó khăn hơn cho những người sống trong môi trường đó. Họ có biết nỗi đau có cảm giác như thế nào không?

J: Không phải theo nghĩa đó.

D: Tôi tự hỏi liệu cơ thể của họ có thể cảm nhận được điều đó không.

J: Họ có thể hiểu được trên một khái niệm tinh thần, chứ không phải về mặt thể chất.

D: Họ có từng tự làm đau mình chưa?

J: Về mặt thể chất thì không. Mọi thứ chỉ diễn ra ở trạng thái tinh thần.

D: Vậy sẽ khó cho họ hiểu được cảm giác đau với cơ thể là như thế nào. Và cảm giác đau khổ nữa.

J: Vâng. Họ cũng không cảm nhận được điều đó. Điều đó không diễn ra ở nơi của họ.

D: Vậy ông có nghĩ Trái Đất là một nơi độc nhất theo cách đó không?

J: Không. Trái Đất chỉ phát triển hơn ở các kiểu hoạt động đó.

https://thuviensach.vn

D: Tôi rất ghét khi nghĩ rằng chúng tôi là giống loài duy nhất ở dưới đáy của sự phát triển như vậy, nếu tôi có thể dùng thuật ngữ này. Vậy là có những hành tinh khác cũng có những trải nghiệm bạo lực?

J: Vâng, có những hành tinh khác trải qua bạo lực.

D: Nhưng những người đại diện ở cuộc họp này chưa từng trải nghiệm điều đó?

J: Không phải giữa các thiên hà.

D: Cô ấy có thành công khi cố gắng giải thích điều này cho họ không?

J: Cô ấy phải giao tiếp rất nhiều. Chúng tôi đã vượt qua điều đó rồi.

D: Tôi tưởng tượng rằng họ tiếp nhận những thứ mà cô ấy đã chứng kiến và trải nghiệm trong tâm trí cô ấy.

J: Đúng vậy. Họ có thể hồi tưởng lại những trải nghiệm cụ thể mà cô ấy đã từng tham gia. Họ bắt đầu hiểu về mặt cảm xúc và cảm quan được những gì đang diễn ra ở cấp độ vật lý, bởi vì họ có thể trải nghiệm một cách vật lý. Chỉ là vấn đề khi ta phải trải nghiệm thông qua một người khác.

D: Vậy họ phải cảm nhận nó bằng chính tâm trí của cô ấy.

J: Và những cảm giác của cô ấy nữa.

D: Và họ hồi tưởng lại theo cách đó.

J: Vâng. Không phải tất cả mọi người đang tụ tập tại đây bây giờ mới hiểu điều đó. Có những người khác giống như tôi đã hoàn toàn hiểu những phạm vi cảm xúc của con người cũng như thể chất.

D: Vậy đây là việc giáo dục cho những ai chưa từng trải qua điều đó.

https://thuviensach.vn

J: Vâng. Để họ có thể tiếp tục công việc trong dự án mà họ đang đảm nhận. Đây giống như một trường học.

D: Đây là những câu hỏi thú vị. Tôi đang nhận được nhiều hiểu biết từ cách mà ông cảm thấy. — Chủ đề tiếp theo mà họ quan tâm là gì?

J: Họ đang nói về bom nguyên tử.

D: Ooooh, đây là một chủ đề lớn đấy. Họ đang hỏi gì về chủ đề này?

J: Họ muốn biết liệu cô ấy có hiểu tại sao người ta sử dụng bom nguyên tử với nhau.

D: Có những lập luận ủng hộ và phản đối trong nền văn minh của chúng tôi. Họ có thể hiểu rằng đây không phải là thứ mà tất cả mọi người trên Trái Đất đều cùng thực hiện không?

J: Họ có hiểu rằng không phải tất cả mọi người trên Trái Đất đều tham gia vào việc này. Tuy nhiên, họ cảm thấy bối rối bởi vì thực tế trên hành tinh của họ, mỗi người trong số họ đều phải chịu trách nhiệm với mọi việc. Họ có trách nhiệm khi không tham gia hoặc cho phép một thứ gì đó xảy ra. Họ cảm thấy mỗi người trong chúng ta đều có trách nhiệm như nhau. Họ đang thấy khó khăn khi không thể hiểu được tại sao Janice không thể làm gì để thay đổi được điều đó. Họ biết là cô ấy có khả năng ảnh hưởng đến các khía cạnh khác nhau trong bầu không khí. Nên họ đang hỏi cô ấy tại sao cô ấy lại để chuyện đó xảy ra như vậy. Họ không hiểu được tại sao cô ấy không phải là tổng thể của những gì cần thiết để tiêu diệt điều đó.

D: Không. Cô ấy chỉ như một đốm nhỏ mà thôi.

J: Nhưng họ chưa hiểu được điều đó.

D: Và khi chuyện đó xảy ra, cô ấy vẫn chỉ là một đứa trẻ, hoặc có khi còn chưa được sinh ra?

https://thuviensach.vn

J: Chưa được sinh ra. Đó là một phần của lý do cô ấy được sinh ra đời. Janice thực sự được sinh ra (phát âm rất thật) khi chiến tranh đã kết thúc. Do đó, năng lượng mà cô ấy mang đến cho hành tinh đã giúp cân bằng những năm sau cuộc chiến đó. Đã có lúc…Chà, chuyện này không cần thảo luận lúc này. Tôi sẽ nói với bà một phần mục đích cô ấy được sinh ra trên hành tinh này, liên quan với năng lượng hoạt động của hành tinh.

D: Có lẽ họ có thể hiểu rằng cô ấy không thể ảnh hưởng được đến việc thả bom, bởi vì cô ấy không sống ở đây vào thời điểm đó trên hành tinh của chúng tôi.

J: Chính xác. Không phải vấn đề nằm ở chỗ cô ấy có liên quan gì đến việc thả bom. Vấn đề là quả bom ấy vẫn tồn tại, và cô ấy ở đó.

D: Tôi hiểu. Và họ nghĩ rằng quả bom đó không nên tồn tại. (Vâng) Họ có biết rằng một số năng lượng nguyên tử đã được sử dụng cho mục đích tốt không?

J: Có. Đó là một phần của vấn đề mà họ đang cần hiểu. Rằng nó có thể được sử dụng cho mục đích xấu. Hoặc nó có thể tồn tại trong tình trạng có thể sẵn sàng bị sử dụng cho mục đích xấu.

D: Đây là những câu hỏi khó. Tôi hy vọng cô ấy đang giúp họ theo một cách nào đó. Cô ấy đã trả lời câu hỏi đó chưa?

J: Hiện không có thêm thông tin nào được đưa ra cho câu hỏi đó. Hiện đang có một sự tương tác diễn ra giữa họ.

D: Họ đang thảo luận sao?

J: Vâng. (Giọng nói trầm xuống.) Chà, Janice, tôi muốn nói rằng, con gái, ta rất tự hào về con. (Giọng lớn hơn) Khi họ đang thảo luận, tôi có thể thảo luận với cô ấy, bởi vì chúng tôi tham gia thì sẽ tốn thời gian. Và chúng tôi sẽ có cơ hội nói chuyện sau. Tôi đã mong muốn bà trải nghiệm cuộc họp này để bà sẽ hiểu được một phần chức năng của cô ấy.

https://thuviensach.vn

D: Đây là một câu hỏi mà cô ấy đã hỏi. Cô ấy muốn biết công việc của cô ấy là gì.

J: Cô ấy có nhiều hơn một loại công việc.

D: Cô ấy đã thắc mắc rằng cô ấy đang làm việc gì khi cô ấy đang ở trong trạng thái năng lượng này. Cô ấy cảm thấy như thể cô ấy đang làm việc và có thể với các năng lượng khác hoặc thứ gì đó khác.

J: Đó là một dự án hoàn toàn khác với cái này.

D: Cô ấy muốn biết: khi cô ấy đang làm dự án này ở trạng thái năng lượng này, những năng lượng khác mà cô ấy cảm thấy xung quanh, có ai mà cô ấy biết đang ở trong dạng vật chất không?

J: Những năng lượng mà cô ấy đang có hiện tại không có ai mà cô ấy biết trong dạng vật chất. Nhưng có những thời điểm khác trong các dự án khác, có những năng lượng mà cô ấy biết, và một số năng lượng cô ấy sẽ biết.

D: Cô ấy cảm thấy có một sự quen thuộc, nhưng cô ấy chỉ biết có vậy thôi.

J: Có.

D: Ông có thể cho cô ấy biết bất cứ điều gì về những dự án khác không, hay điều này không được phép?

J: Tôi có thể nói điều đó. Đây là một phần lý do tại sao tôi lại đến. Khi cô ấy không hiểu một số thứ, tôi giúp cô ấy hiểu. Đó là những gì mà một người cha sẽ làm, theo nghĩa của từ này. Nên ở những thời điểm khác nhau trong quá trình phát triển của cô ấy, tôi đã đến để giúp cô ấy hiểu những khái niệm phức tạp. Hoặc để hiểu những điều khiến cho cô ấy gặp khó khăn liên quan đến công việc mà cô ấy đảm nhận. Đó là trách nhiệm của tôi.

D: Cô ấy đã muốn biết về công việc mà cô ấy đang làm, mà cô ấy không ý thức được.

https://thuviensach.vn

J: Cô ấy có một số kiến thức về việc này, và nhận thức được rằng trong trạng thái năng lượng của cô ấy có một sự kìm hãm, có thể nói vậy. Một cảm giác nắm giữ một điều gì đó, giúp đỡ một cái gì đó, chữa lành một thứ gì đó. Bằng cách nắm giữ một thứ gì đó, việc chữa lành sẽ diễn ra. Đó là một điều diễn ra từ từ. Tôi có thể nói với bà rằng việc nắm giữ là có tần suất.

D: Mục đích của việc này là gì?

J: Việc giữ tần suất giúp cân bằng các điều kiện khí quyển bên ngoài hành tinh, ảnh hưởng trực tiếp đến những thứ đang diễn ra, trên hành tinh Trái Đất. Đó là phần tôi có thể nói cho bà về việc đang diễn ra. Bây giờ, những gì bà phải hiểu là một tình huống rất phức tạp. Nhưng tôi có thể nói rằng có những người khác cũng tham gia cùng cô ấy trong dự án, và họ…(Ngừng một lúc) Chà, đó là một việc tuyệt vời. Bởi vì …

Ông ấy do dự. Là vì ông ấy không được nói với tôi những điều này hay là vì ông ấy đang quyết định xem ông ấy sẽ tiết lộ với tôi chừng nào?

Tôi để ý thấy cuốn băng sắp hết nên tranh thủ lúc ông ấy đang do dự, tôi lật cuốn băng lại và tiếp tục.

D: Nhưng ông nói rằng đây là một việc tuyệt vời?

J: Đó là một dịch vụ tuyệt vời cho loài người, vì nó giúp giữ hành tinh của bà không bị tự hủy diệt.

D: Tôi nghĩ về tần suất và tần số vô tuyến. Nó có khác không? (Có) Và chúng ảnh hưởng đến Trái Đất của chúng tôi như thế nào?

J: Chúng đang ảnh hưởng đến Trái Đất của bà. Và một số người sẽ nói rằng chúng tôi trong dự án này gây ra nhiều trận động đất, núi lửa hoạt động, và những cấp độ hoạt động khí hậu khác nhau đang diễn ra trên hành tinh của bà. Họ muốn đổ lỗi cho chúng tôi. Tuy nhiên, thật ra là ngược lại. Nếu chúng tôi không tham gia vào

https://thuviensach.vn

dự án này, các thảm họa sẽ còn tồi tệ hơn nữa. Và sự hủy diệt sẽ đến với Trái Đất nhanh hơn rất nhiều.

D: Vậy nghĩa là ông đang giúp đỡ Trái Đất?

J: Những gì chúng tôi đang nói là chúng tôi đang muốn giúp duy trì sự cân bằng ở bất kỳ thời điểm nào mà thế giới cần sự cân bằng. Một sự cân bằng năng lượng trong dòng chảy khi các sự kiện này đang diễn ra. Có thể có nhiều trận động đất tồi tệ hơn diễn ra ở nhiều địa điểm khác nhau nếu chúng tôi không tham gia vào những công việc trong dự án này. Nên có lẽ bà có thể xem đây là một dự án bảo trì. Có nghĩa là nó làm giảm bớt mức độ nghiêm trọng của các thảm họa về mặt khí hậu.

D: Không có cách nào khiến cho việc này hoàn toàn không xảy ra sao?

J: Chúng tôi có thể giữ cho nó hoàn toàn không xảy ra, nhưng có một thời điểm chúng tôi không thể giữ được, vào lúc này, liên quan tới các thảm họa.

D: Vì những thảm họa phải xảy ra với hành tinh? (Vâng) Và các ông không thể can thiệp vào vận mệnh cuối cùng?

J: Vào thời điểm này.

D: Vậy ông chỉ được phép làm những việc nhất định.

J: Chính xác.

D: Có ai hoặc thứ gì xác lập ra các quy định không?

J: Quy tắc là phổ quát. Những quy tắc này đã được biết đến, như bà biết đấy, hàng thế kỷ, trong suốt thời gian qua, trong suốt thời gian đã qua. Những quy tắc đã được viết ra, luôn được viết ra. Không thay đổi.

D: Một vài quy tắc là gì?

https://thuviensach.vn

J: Có một luật về không can thiệp. Bây giờ, nhiều nhà chính trị gia của bà hoạt động dựa trên khuôn khổ luật pháp do họ tạo ra. Chúng tôi cũng làm việc trong khuôn khổ tương tự. Tuy nhiên, hãy nhớ đến mặt tri giác, sự can thiệp không nhất thiết có ý nghĩa tương tự với chúng tôi và với bà.

D: Nói cách khác, ông có thể bẻ cong các quy tắc một chút, ở nơi mà các ông có thể giúp đỡ.

J: Chúng tôi có thể giúp. Chúng tôi có thể hỗ trợ. Chúng tôi có thể hướng dẫn. Chúng tôi có thể truyền đạt.

D: Nhưng ông không thể thực hiện hành động can thiệp trực tiếp. (Cô ấy thở dài.) Tôi đang cố gắng phân biệt.

J: Trong một số trường hợp nhất định, chúng tôi có thể và thực hiện tương tác trực tiếp tại thời điểm mà bà có thể mô tả như là một sự can thiệp. Nếu việc đó có liên quan đến một trong số chúng tôi, thì chúng tôi chắc chắn sẽ can thiệp, bởi gì sự can thiệp đó không phải theo nghĩa của từ này.

D: Không. Tôi nghĩ đó là sự bảo vệ.

J: Chính xác, nhưng được coi là sự can thiệp.

D: Có khi nào các ông can thiệp vào lịch sử hoặc những sự thay đổi của Trái Đất không?

J: Không. Trừ khi chúng tôi được chỉ định bởi nguồn.

D: Đó là điều tôi đã tự hỏi, có một nhân vật trung tâm hoặc một bộ phận nào đó khởi sự của tất cả những quy tắc này?

J: Có một nguồn.

D: Ông mô tả nguồn này như thế nào?

https://thuviensach.vn

J: Năng lượng không giới hạn ở trạng thái tinh khiết nhất.

D: Ông có thể nhìn thấy nó không?

J: Chúng tôi có thể trải nghiệm nó. Như cách bà thực hiện trong những thời điểm cụ thể trong cuộc đời của bà.

D: Đây có lẽ là cái mà chúng tôi gọi là "Chúa" trong một thuật ngữ rất là hạn chế.

J: Giống nhau. Chỉ là chúng ta sử dụng các thuật ngữ khác nhau.

D: Ông nói rằng một quy tắc là không can thiệp. Còn các quy tắc khác thì sao?

J: Chúng tôi không thực hiện các hành vi bạo lực. Chúng tôi không tham gia vào sự tiêu cực trên hành tinh của bà, hoặc trở nên như vậy. Có một quy tắc là bất cứ thứ gì liên quan tới sự tiêu cực đều sẽ bị hủy bỏ với sự đối lập của tiêu cực. Từ bên trong, chúng tôi không thể gửi đi điều đó. Không thể.

D: Nếu các quy tắc được đặt ra và đến từ nguồn, họ gửi đến cho các ông bằng cách nào? Làm thế nào để ông biết đến các quy tắc đó?

J: Cũng giống như cách mà bà biết về chúng thôi: thông qua lịch sử.

D: Tôi cho rằng trong đầu tôi có một hình ảnh về việc viết ra các quy tắc hoặc kể cho mọi người về các quy tắc.

J: Gì cơ?

D: Chuyện gì đã xảy ra?

J: Câu hỏi của bà là gì?

D: Ông đã giật mình. Tôi tự hỏi là có chuyện gì đang xảy ra ở đó?

J: Vâng. Tôi đang xem điều gì xảy ra ở đây.

https://thuviensach.vn

D: Tôi không muốn kéo ông khỏi những chuyện đang xảy ra ở đó.

J: Họ đang rời đi.

D: Họ không còn muốn hỏi điều gì nữa sao?

J: Họ đã hỏi những câu hỏi của mình.

D: Có câu hỏi nào khác của họ mà tôi có thể biết không? (Không) Những câu hỏi khác cho cô ấy? (Vâng) Được rồi. Tôi đang nói là, trong tâm trí của tôi, tôi đang cảm nhận được điều gì đó giống như một người đàn ông hoặc một nhân vật đang viết ra các quy tắc hay nói với ai đó về các quy tắc. (Phản ứng của cô ấy cho thấy có chuyện gì đó đang xảy ra.) Có chuyện gì vậy?

J: Yên lặng! (Ngừng một lúc lâu.)

D: Mọi người đang làm gì vậy?

J: Chúng tôi đang nói chuyện.

D: Được rồi. Cô ấy có nhớ những gì ông nói không?

J: Sau này cô ấy sẽ nhớ. Có thể là ngày mai.

D: Đó là một lợi ích khi tôi lưu trữ lại mọi thứ trong cái hộp đen này, để cô ấy có thể nghe lại trong trạng thái tỉnh thức.

J: Vâng đây là cách mà mọi chuyện diễn ra, quan trọng là cô ấy học được theo một cách khác khi cô ấy trong trạng thái tỉnh thức. Từ thời thơ ấu cho đến khi trưởng thành, đây là cách chúng tôi giao tiếp. Cô ấy không quen thuộc với giọng nói của tôi.

D: Vậy cô ấy sẽ nhớ những gì ông đã nói.

https://thuviensach.vn

J: Vâng, nhưng sẽ không nhớ mọi thứ cùng một lúc. Bởi vì, như cách bà nói, giao tiếp với tôi là một trải nghiệm đầy cảm xúc và đau thương. Đó là lý do tại sao cuộc giao tiếp diễn ra theo cách này. Những gì cô ấy có thể nghe tôi nói và phát đi phát lại trên một cuốn băng sẽ chỉ khiến cho những cảm xúc đó thêm củng cố.

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Tôi hỏi thêm vài câu hỏi nữa có được không?

J: Tôi muốn nói với bà trong cái hộp của bà rằng -cho Janice. Những lần mà con cảm nhận được ta đang ở với con, là đúng đấy. Quan trọng là con biết khi con cảm nhận được sự hiện diện của ta, ta thực sự ở đó với con. Ta đã muốn điều này và đồng hành với con trong những ngày con đi sắp tới.

D: Nếu cô ấy cần sự giúp đỡ, liệu cô ấy có thể gọi cho ông không?

J: Có. Thật là khó cho tất cả chúng ta. Chúng tôi cũng trải nghiệm về tình yêu dành cho con cái giống như bà.

D: Đây là điều mà loài người không hiểu. Họ nghĩ người ngoài hành tinh không có bất kỳ cảm xúc nào. Tôi nghĩ quan trọng là họ cần biết các ông cũng có cảm xúc.

J: Có chứ, chúng tôi có cùng một loại cảm xúc ở thiên hà của chúng tôi, đặc biệt là dành cho gia đình, giống như loài của bà. Đó là một trong những lý do chúng tôi ở đây. Để giúp những người khác hiểu được những cảm xúc đó, khi họ tương tác với chính chúng tôi.

D: Những người khác không có những cảm xúc này?

J: Một số thì có, một số thì không. Trong thời gian tới sẽ có nhiều thử thách, giống như Kinh Thánh của bà có nói, và Những thử thách. Và thật là khó cho tôi để biết được những người của tôi có trải nghiệm hoặc chứng kiến những thứ đang diễn ra được hay không. Cô ấy đã bị ảnh hưởng bởi những thay đổi trên Trái Đất. Tôi sẽ nói với bà rằng tại thời điểm hiện tại cô ấy không thể nghe thấy tôi. Nghe thấy những gì tôi đang nói và giọng của tôi sẽ là quá sức với cô ấy.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng cô ấy sẽ nghe thấy khi cô ấy nghe lại đoạn băng ghi âm.

J: (Xúc động) Vâng. Và…

D: Điều đó sẽ giúp cô ấy. (Có vẻ chuyện này đang làm phiền lòng sinh mệnh này, nên tôi nghĩ chúng tôi nên chấm dứt chủ đề đó.) Tôi có thể hỏi ông điều này không? Cô ấy muốn biết rằng …(Cô ấy ra hiệu về cảm xúc gì đó.) Không sao đâu, không sao. Tôi rất trân trọng những cảm xúc mà ông đang chia sẻ với tôi. Tôi cảm thấy rất vinh dự rằng ông cho tôi tham gia.

J: Thật sự là rất khó.

D: Có lẽ ông nên tiếp tục giao tiếp với cô ấy tối nay khi cô ấy đang ngủ. Ông có thể làm điều đó chứ?

J: Ồ tôi làm vậy khá thường xuyên.

D: Cô ấy đã có một câu hỏi. Có vẻ như cô ấy có những cảm giác ốm yếu trước khi một thảm họa xảy ra.

J: Chính xác. Đó là một lý do khác khiến tôi phải đến. Tôi biết những gì cô ấy đã trải qua. Và chuyện phải xảy ra như vậy vì nó đã thẩm thấu bên trong cô ấy, và chuyện này xảy ra vì nhiều lý do khác nhau. Một là để cho cô ấy cảm nhận được những gì sắp xảy ra, để cô ấy có thể tự bảo vệ mình. Tiếp theo là, đây là một phần của dự án và công việc mà cô ấy đang làm, là để hạ năng lượng của cô ấy xuống cùng mức với những người sẽ đến, để hành động cùng với những năng lượng đến từ cùng một nguồn, trở thành một tấm chăn bảo vệ hành tinh này. Và từ trạng thái năng lượng của sinh mệnh đó, năng lượng sẽ được chuyển hóa qua các đường ley khác nhau trên khắp địa cầu. Một khi năng lượng đó đã hoàn toàn liên kết với hành tinh ở trạng thái năng lượng, khi năng lượng trở lại trạng thái vật lý, nó sẽ không bị ngắt kết nối. Vậy nên sinh mệnh này sẽ bị ảnh hưởng về mặt thể chất bởi những sự kiện xảy ra đó.

https://thuviensach.vn

D: Cô ấy nói rằng tùy vào sự kiện mà cô ấy có cảm giác khác nhau, ví dụ một trận động đất hay một thảm họa chung giống như một vụ rơi máy bay.

J: Chính xác.

D: Liệu cô ấy có thể phân biệt được các sự kiện đó không?

J: Cô ấy đã hoàn toàn có thể nói ra một số sự khác biệt. Bà phải hiểu rằng đó là một phần của cô ấy — thiếu một phần tốt hơn — trường học. Việc đi học cũng như tham gia vào một dự án cùng lúc. Cô ấy đang học cách để bảo vệ con người của chính cô ấy, nhưng cùng lúc cô ấy cũng đang tham gia vào một dự án để giúp hành tinh này mỗi lúc cô ấy thức dậy, ăn, ngủ, thở trên đó.

D: Nhưng cô ấy thực sự không thể làm gì để ngăn chặn những thảm họa này, bởi vì lúc cô ấy cảm nhận thấy thì nó đã đang xảy ra rồi.

J: Không. Không phải là cô ấy cảm nhận được vào lúc nó đang xảy ra. Mà là trước khi xảy ra, trong lúc đang xảy ra và ngay cả sau khi nó xảy ra rồi.

D: Nhưng như vậy cô ấy không thể làm được gì để cảnh báo bất kỳ ai.

J: Vấn đề không phải là để cảnh báo.

D: Cô ấy cũng không thể làm gì để ngăn chặn nó.

J: Đó là một vấn đề của năng lượng. Không phải vấn đề của việc ngăn chặn. Vấn đề là làm giảm bớt sự ảnh hưởng, bởi vì cô ấy là sợi dây kết nối, bởi vì cô ấy là người nhận, và bởi vì những dòng chảy năng lượng truyền qua cô ấy. Những gì xảy ra là hành tinh bị ảnh hưởng nghiêm trọng bởi năng lượng đó. Bởi vì sẽ không phải là vấn đề nếu cô ấy ở trong trạng thái năng lượng đó tại thời điểm đó hay không.

D: Có những người khác đến Trái Đất để hành động trong dạng năng lượng theo cách này không?

https://thuviensach.vn

J: Có. Có những người ở trên khắp hành tinh của bà đã hành động theo cách này.

D: Họ cũng không nhận thức được những việc họ đang làm, một cách có ý thức, giống như Janice?

J: Giống như Janice, họ nhận thức được, và có một số kiến thức một cách có ý thức. Chỉ là chưa đến lúc để họ biết được toàn bộ dự án. Cũng giống như khi bà đặt câu hỏi mà không muốn khiến cho câu trả lời của đối tượng nghiên cứu của bà bị ảnh hưởng. Chúng tôi cũng không cho phép họ biết toàn bộ thông tin để kết quả không bị ảnh hưởng, hoặc không để có sự can thiệp của cá nhân con người vào dự án. Đôi khi các trạng thái cảm xúc của con người làm ảnh hưởng dự án và không đạt được kết quả.

D: Các sinh mệnh khác đã đến để giúp đỡ thì họ là năng lượng Trái Đất hay từ nơi khác?

J: Họ đến từ một nơi khác.

D: Tôi cũng đang làm việc với một người đàn ông trẻ mà tôi nghĩ là giống như vậy.

Tôi đang nghĩ về Phil, nhân vật của tôi trong cuốn Những người giữ Vườn.

J: Vâng, đúng rồi.

D: Anh ta cũng bị ảnh hưởng rất nhiều bởi những gì anh ấy đã nhìn thấy trên Trái Đất. Anh ấy đã gặp khó khăn.

J: Đối với họ những điều đó đều rất đau thương, về mặt thể chất và tinh thần. Mọi tế bào đều bị ảnh hưởng. Khi những cá nhân này hạ xuống trạng thái tế bào, phân tử, giống như mọi nguyên tử đều ảnh hưởng bởi những sự kiện này. Vậy nên khi họ trải nghiệm và trở lại trạng thái của con người, mọi nguyên tử trong cơ thể họ sẽ cùng trải nghiệm những sự kiện này ở mức độ nhạy cảm cao hơn sự phát triển bình

https://thuviensach.vn

thường của con người. Và họ bị ảnh hưởng nặng nề, một số người còn không thể ra khỏi giường.

D: Anh ấy đã từng cố tự tử.

J: Nhiều người cũng vậy.

D: Bởi vì anh ấy không thể hiểu được. Anh ấy không muốn ở đây.

J: Janice đã trải qua những tổn thương giống như vậy, bởi vì cô ấy không thể hiểu tại sao điều đó xảy ra. Bởi vì cô ấy có một ký ức linh hồn về sự tồn tại khác.

D: Anh ấy cũng nói về điều đó. Rằng đây không phải là nhà của anh ấy.

J: Đây không phải là nhà. Là nhà theo ý nghĩa chân thật nhất cua từ này. Họ thất vọng là vì họ biết một ngôi nhà là phải như thế nào. Cảm giác đó là cảm giác thất vọng.

D: Với tôi thì những linh hồn này có vẻ chưa từng sống trên Trái Đất trước đây.

J: Một số họ đã sống trên Trái Đất trước đây rồi, và nhiều người thì chưa.

D: Và họ đã tình nguyện tham gia vào dự án này.

J: Chính xác. Nhưng bà phải hiểu rằng không phải tất cả các năng lượng đều giống nhau, dù họ đang cùng tham gia vào dự án. Không phải tất cả là một và cùng một năng lượng, hoặc thậm chí là từ cùng một nguồn năng lượng.

D: Khi tôi bắt đầu làm việc với Janice lần đầu tiên, tôi đã được kể rằng với các sinh mệnh không gian thì có một sự tiêu cực. Tôi đã nghĩ rằng họ đều giống như ông. Tôi tự hỏi làm sao lại có thể có mặt tiêu cực đó. Tôi đoán là tất cả các ông đã tiến hóa đến một trạng thái hoàn hảo.

J: Chà, không phải tất cả mọi người đều đã tiến hóa đến trạng thái của tôi. Cũng giống như không phải tất cả loài người đều tiến hóa đến mức như bà. Vậy nên bà

https://thuviensach.vn

phải hiểu rằng có những năng lượng khác nhau ở những sinh vật không gian, cũng như có những năng lượng khác nhau trong cuộc sống của bà.

D: Tôi tò mò về mặt tiêu cực này. Tôi đã muốn có thêm thông tin về họ mà không ảnh hưởng đến cô ấy theo bất cứ cách nào. Họ có phi thuyền và vận hành giống như ông không?

J: Tôi không thể thảo luận về điều này với bà thông qua cô ấy. Tôi sẽ không để cô ấy làm vậy. Có lẽ vào một lúc nào đó sau này, một thời điểm khác, không phải lúc này. Lúc này chúng ta cần tương tác giống như thế này. Những cuộc đoàn tụ gia đình sẽ được thực hiện vào một số thời điểm, giống như người Trái Đất hay làm.

D: Còn các thành viên khác trong gia đình Janice thì sao? Tôi nghĩ cô ấy cũng có anh em.

J: Có. Họ đều rất đặc biệt. Họ giống như cô ấy vậy. Họ không biết về điều này.

D: Ông có phải cha của họ không? (Có) Nhưng họ không nhạy cảm bằng, đúng không?

J: Họ nhạy cảm theo một cách khác.

D: Ông có gia đình ở nơi nào khác không?

J: Tôi có một gia đình ở nơi khác.

D: Tôi cảm giác rằng ông có rất nhiều con cái.

J: Vâng.

D: Ở Trái Đất và ở nơi khác nữa. (Vâng) Người cha được chọn là cho một lý do nào đó, về mặt sinh học hay là gì? (Ngừng) Ông hiểu câu hỏi của tôi chứ?

J: Không. Tôi không chắc là tôi hiểu ý bà.

https://thuviensach.vn

D: Ví dụ, ông được xem là cha của nhiều đứa trẻ trên Trái Đất bởi vì ông đặc biệt theo một cách nào đó, hay có những đặc điểm đặc biệt?

J: Vâng, tôi thực sự có những điểm đặc biệt mà bà thấy ở Janice. Bà thấy đấy, không phải tất cả con cái của chúng ta — giống như con cái của bà — sinh ra đều giống nhau. Khi đến Trái Đất, họ có những lựa chọn khác nhau.

D: Về bản chất thì tất cả đều trở lại linh hồn. (Vâng) Cô ấy có những đặc điểm nào của ông?

J: Chúng tôi có một mục tiêu trong sáng. Chúng tôi có một sự tận tâm, trung thực, thẳng thắn. Và chúng tôi có một cảm nhận thuần khiết về tình yêu, và hiểu được tình yêu vô điều kiện là như thế nào.

D: Đó đều là những đặc tính tuyệt vời. Vậy không phải tất cả những người con của ông đều có những đặc điểm này?

J: Họ có chứ. Chỉ là những đặc điểm này đang bị ẩn đi hoặc bị họ từ chối.

D: Tôi có thể hiểu tại sao ông chỉ tự hào về cô ấy.

J: Tôi rất tự hào.

D: Nhưng ông có thể nói cho tôi biết ông đến từ đâu không? Nhà của ông ở đâu?

J: Tôi chỉ có thể nói với bà rằng nó ở bên ngoài thiên hà của bà.

D: Điều này luôn rất khó hiểu với chúng tôi.

J: Chắc chắn rồi.

D: Đó có phải là một hành tinh vật chất không?

J: Đó là một hành tinh vật chất.

D: Ông có thường quay lại đó không?

https://thuviensach.vn

J: Có. Tôi đến từ đó.

D: Vừa xong sao? (Vâng) Tôi là một người vợ của một hải quân, ở đây chúng tôi gọi như vậy. Chồng tôi xa nhà nhiều năm, và đôi khi tôi đi cùng ông ấy. Tôi đoán là tôi đang hình dung ông cũng được giao công việc trên con tàu đó, nếu như ông đang ở trên một con tàu.

J: Không quan trọng là tôi đang ở trên con tàu gì.

D: Tôi nghĩ ông có thể được giao nhiệm vụ và đi xa nhà nhiều năm.

J: Không nhất thiết phải như vậy, bởi vì các chiều không gian và việc du hành xuyên thiên hà không phụ thuộc theo thời gian hàng năm giống như bà nghĩ.

D: Vậy ông di chuyển bằng cách nào?

J: Tôi di chuyển bằng ý nghĩ.

D: Tôi đã nghe một số câu trả lời như vậy, nhưng tôi luôn tìm kiếm sự xác minh. Nghề của ông là gì ở nơi ông đang sống?

J: Tôi là người quản lý hành tinh.

D: Ồ, thật là một vinh dự lớn. Có phải đó là lý do tại sao ông được chọn để gieo hạt, nếu từ này là thích hợp?

J: Nếu bà coi đó là một lựa chọn. Điều này hoàn toàn là một cách sống của chúng tôi, vì chúng tôi không nghĩ chúng tôi được chọn.

D: Vậy ông không phải là người duy nhất có các con cháu trên hành tinh của chúng tôi? (Không) Là một người quản lý hành tinh thì trách nhiệm có lớn lắm không?

J: Đó là một trách nhiệm lớn. Nhưng chúng tôi không có những vấn đề giống như hành tinh của bà, nên tôi không phải đối mặt với các hoạt động làm mất nhiều thời gian của những người điều hành giống như trên hành tinh của bà. — Bà có thể

https://thuviensach.vn

tưởng tượng rằng có một hành tinh mà nơi những bông hoa nở to như ngôi nhà của bà không?

D: Không, tôi thậm chí còn không thể hiểu được điều đó. Có phải ở đó mọi thứ giống như vậy không?

J: Vâng, một phần như vậy. Ở đó mọi thứ rất đẹp.

D: Các ông có các mùa giống như chúng tôi không?

J: Thực ra chúng tôi không có mùa đông như ở đây.

D: Đó thật là một diễm phúc. (Cười)

J: Và chúng tôi không nghĩ đó là những kiểu mùa giống như ở đây. Mà đó là một cách giải trí hơn là giống như cách sống ở đây. Chúng tôi không tham gia vào việc trồng trọt, thu hoạch theo mùa như các bạn, những thứ thường hay gắn với mùa màng ở đây.

D: Vậy các ông có tiêu thụ thức ăn không?

J: Chúng tôi tiêu thụ ánh sáng. Tuy nhiên, bà cần hiểu rằng nếu cần trải nghiệm thức ăn thì chúng tôi có thể trải nghiệm thức ăn.

D: Vậy các ông có một hệ tiêu hóa?

J: Không giống như hệ tiêu hóa mà bà nghĩ.

D: Vậy thông qua các giác quan? (Vâng) Giống như cách mà cô ấy kể cho họ nghe về sữa sô cô la?

J: Vâng, đó là một kiểu.

D: Vậy khi ông ở trên con tàu đó, ông có gặp vấn đề với việc chọn các loại ánh sáng mà ông cần không?

https://thuviensach.vn

J: Không, bởi vì tôi là ánh sáng.

D: Tôi đã nghĩ có thể phải bổ sung thêm gì đó.

J: Không, không đúng với sự tồn tại của tôi.

D: Chà, ở hành tinh quê nhà của ông, các bạn có phải là sinh vật hữu tính không?

J: Ồ, có chứ.

D: Vậy các ông có hai giới tính giống như chúng tôi không? (Có) Nhưng con cái của các bạn có phát triển như ở đây không, tức là từ một em bé?

J: Chúng không cần phải học cách thắt dây giày.

Ông ấy nói một cách tỉnh bơ nhưng tôi có cảm giác ông ấy đang đùa với tôi. Vì có lẽ họ thậm chí không cần đi giày.

J: Chúng có sẵn các cơ chế trong cuộc sống, vì vậy chúng không cần phải học cách ăn khi đến lúc phải ăn …với đồ bạc, nếu điều đó xảy ra. Và tôi đang không nói về chuyện học ăn. Tôi đang muốn dùng một cách mà bà có thể đối chiếu để hiểu khi tôi dùng từ "có sẵn". Có nghĩa là chúng không cần ngồi vào bàn và nhất thiết phải ăn gì đó với đống đồ bằng bạc. Nhưng nếu chúng đến hành tinh của bà thì chúng không cần phải học cách để làm điều đó.

D: Giống như mọi thứ đã được tự động. (Đúng) Nhưng chúng có bắt đầu phát triển từ một em bé không? (Có) Và chúng phát triển theo cùng một cách mà chúng tôi phát triển thành một người lớn?

J: Vâng, chúng có phát triển, nhưng theo một tốc độ khác.

D: Người trên hành tinh của ông có trải nghiệm cái chết không? (Có) Vậy chuyện gì xảy ra với cơ thể sau khi chết?

J: Cơ thể đó không chết.

https://thuviensach.vn

D: Ý ông là cơ thể đó có khả năng sống mãi?

J: Nó có khả năng sống mãi mãi. Chúng tôi có những trạng thái chuyển tiếp nhưng chúng tôi không nghĩ đó là cái chết.

D: Tôi đang so sánh với hành tinh của chúng tôi, cơ thể phát triển, già đi, xấu đi, và nó phải…

J: Chúng tôi cũng có một trạng thái "già đi."

D: Nhưng có thể nói rằng cơ thể sẽ không chết bởi vì nó chỉ già đi?

J: Nó không già đi.

D: Tôi đoán là tôi luôn nghĩ nếu ai đó không thể chết, thì đó là trạng thái lý tưởng. Đó là cách mà loài người nghĩ.

J: Vâng, loài người nghĩ như vậy. Việc không thể chết không phải là vấn đề. Mà là vấn đề của sự lựa chọn chuyển đổi.

D: Vậy khi ông lựa chọn rằng ông không muốn cơ thể đó nữa thì chuyện gì sẽ xảy ra?

J: Ta sẽ trở về nguồn.

D: Vậy chuyện gì sẽ xảy ra với cơ thể đó?

J: Cơ thể sẽ được tái hấp thu phân tử.

D: Vậy chuyện này sẽ xảy ra khi ông thấy đã quá mệt mỏi hay như thế nào?

J: Có nhiều lý do khác nhau. (Cô ấy bắt đầu tỏ ra khó chịu).

D: Tôi nghĩ chúng ta sắp hết thời gian. Tôi có thể thấy cô ấy đang bị nóng lên và khó chịu. Tôi muốn nói với ông rằng tôi thực sự cảm thấy rất thú vị khi nói chuyện với ông. Thật là một vinh dự.

https://thuviensach.vn

J: Cảm ơn bà rất nhiều vì đã đến nói chuyện với tôi. Và tôi đánh giá cao sự kiên nhẫn của bà. Tôi đã không thực sự tập trung hoàn toàn với các câu hỏi của bà. Tôi đã ích kỷ vì tôi chỉ muốn tiếp xúc với Janice và cô ấy cần biết rằng tôi đang ở đây.

D: Được rồi. Tôi cũng cảm thấy ích kỷ vì tôi đã làm phiền ông.

J: Không sao. Quan trọng là cô ấy thấy tôi vẫn tồn tại ở thời điểm này.

D: Chúng ta có thể nói chuyện với nhau vào một lần khác.

J: Chúng ta chắc chắn sẽ nói chuyện với nhau một lần nữa. Tôi cảm ơn bà rất nhiều, và đánh giá cao bà và công việc mà bà đang làm cho con gái tôi.

D: Tôi sẽ luôn chăm sóc cho cô ấy tốt nhất có thể.

J: (Trao quyền) Vâng, chắc chắn bà sẽ làm như vậy!

D: Tôi coi trọng sự bảo vệ khi tôi làm công việc này.

J: Tôi biết. Tôi không có ý nặng lời với bà. Tôi cũng đề cao sự bảo vệ.

Tôi đang chuẩn bị cho Janice trở lại để tôi có thể đánh thức cô ấy thì ông ấy dừng tôi lại.

J: Tôi cần nói chuyện với cô ấy.

D: Ông làm điều đó lúc này hay đợi đến khi cô ấy đi ngủ tối nay?

J: Tôi cần phải làm ngay.

D: Được rồi. Ông cứ làm đi, chúng ta vẫn còn chút thời gian. Ông muốn nói to lên hay nói nội bộ?

J: Tôi sẽ làm theo cả hai cách. — (Ông ấy nói với vẻ rất dịu dàng) Con gái của ta, con của ta, con biết rằng ta luôn bên con. Ta đã hứa với con rằng con sẽ không bao giờ cô độc. Và con phải luôn biết rằng trong thời gian sắp đến ta sẽ không bao giờ

https://thuviensach.vn

rời xa con. Con có thể thấy ta bất cứ khi nào con muốn. Bất cứ khi nào con cần sức mạnh để hoàn thành sứ mệnh của mình, và bất cứ khi nào con cần nói chuyện với ta, con biết cách để làm. Và con biết nơi để làm. Con đừng quên rằng ta yêu con, rằng ta luôn bên con, và chúng ta luôn là một. Chúng ta là một phần của nhau. Chúng ta không thể ngừng tồn tại. Mặc dù bây giờ chúng ta đang ở những không gian khác nhau, nhưng con biết con có thể đến với ta bất cứ lúc nào. Ta sẽ giúp con. Ta sẽ chăm sóc cho con. Điều quan trọng là con phải nhớ điều này, và đó là lý do tại sao ta đang nói với con lúc này. Trong thời gian sắp đến, sẽ có lúc con quên mất, như gần đây con đã quên mất, rằng ta luôn ở đây vì con. Đây là một lời nhắc nhở. Nhớ đến ta một cách nghiêm túc. Con sẽ cần ta và ta sẽ ở đây. Ta yêu con, tạm biệt Alokeia.

D: Alokeia. Cảm ơn rất nhiều. Hết thời gian rồi, chúng ta phải rời đi thôi.

Janice cần phải thức dậy để đi về nhà. Tôi đã yêu cầu toàn bộ ý thức và nhân cách quay trở lại với cơ thể của Janice, và những nhân cách khác rời đi để trở lại nơi của chúng.

Tôi đưa ra hướng dẫn để định hướng cô ấy. Khi đưa Janice trở lại tỉnh thức, cô ấy đã chống cự và bắt đầu khóc. Như thể cô ấy không muốn rời khỏi sinh mệnh đó. Tôi đã an ủi cô ấy nhưng vẫn quyết định hướng. “Không, cô phải quay lại. Cô phải quay lại.”

Tôi đã dành thời gian để nói chuyện với cô ấy, an ủi cô ấy trước khi cô ấy tỉnh lại. Tôi đảm bảo với cô ấy rằng chúng tôi có thể quay trở lại tìm sinh mệnh đó bất cứ khi nào cô ấy muốn. Chúng tôi đã tìm ra con đường nên đó không phải là cuộc chia tay vĩnh viễn. Khi cô ấy tỉnh lại cô ấy không nhớ gì cả, và cô ấy đã rất ngạc nhiên khi thấy mình đang khóc.

Sau khi cô ấy tỉnh dậy và ngồi trên giường, tôi quan sát lòng bàn tay của cô ấy. Tôi đã không nhìn thấy khi đang thực hiện phiên thôi miên bởi vì cô ấy nằm yên hoàn toàn và lòng bàn tay úp xuống. Lần này tay cô ấy đổi màu rất đậm, gần như là màu

https://thuviensach.vn

đen. Cô ấy cũng nhận thấy điều này và tự hỏi điều gì đã gây ra. Cô ấy nắn bóp bàn tay. Không có gì gây khó chịu cả nhưng chỉ là sự khó hiểu. Khi cô ấy nắn bóp bàn tay thì màu đen bắt đầu giảm đi và trở lại màu sắc bình thường. Tôi đã ghi điều này vào trong máy ghi âm.

D: Ngón cái và cơ lớn bên dưới ngón cái, và tất cả các ngón tay trên cả hai bàn tay đều có màu xanh đến mức gần như màu tím. Nó trông giống như khi ta nhúng tay vào trong một tờ báo bẩn.

J: Nhưng tôi đã không cầm một tờ báo nào. (Ngoài ra khi cô ấy nắn bóp bàn tay thì không có mực dây ra. Đó chắc chắn là thứ gì đó bên trong, từ bên trong làn da.) Và tôi đã rửa tay khi đi vệ sinh trước khi vào đây.

Tôi nhận xét rằng khi chúng tôi dừng lại để ăn tối, tôi đã nhận thấy một chút đổi màu ở tay cô ấy nhưng giờ thì màu này tối hơn nhiều, gần như là màu đen, và lan rộng hơn. Sau khi cô ấy đứng dậy và bắt đầu di chuyển xung quanh, màu này bắt đầu mờ đi và bàn tay của cô ấy trở lại bình thường. Tôi không nghĩ nguyên nhân là do bàn tay bị thiếu tuần hoàn máu bởi vì thông thường khi ở tình trạng hôn mê sâu thì đối tượng rất ít khi di chuyển bàn tay. Cuối cùng thì vì việc này không để lại sự khó chịu nào nên chúng tôi quyết định chỉ coi đó như một sự tò mò.

Sau này tôi có hỏi Harriet bạn tôi về chuyện này, và cô ấy có cảm giác rằng chuyện này có thể xảy ra bởi năng lượng, có thể là do các sinh mệnh khác nhau nói chuyện thông qua cô ấy. Cô đề xuất lần tới tôi nên nhìn vào lòng bàn chân của cô ấy khi cô ấy thức dậy, và có thể nhìn sau gáy nữa. Đây là những điểm thoát năng lượng. Cô ấy không biết những ý tưởng này đến từ đâu. Chỉ là chúng đến trong đầu cô ấy, và cô ấy không biết liệu có hiệu quả hay không.

Một người khác thì nói rằng da không thể xảy ra chuyện đó nếu người kia chưa chết. Tôi đã đề cập chuyện này với Julia, con gái tôi, là một y tá. Julia nói người đó rõ ràng là chưa biết nhiều về chăm sóc chuyên sâu. Nó đã thấy hiện tượng này ở một số bệnh nhân phẫu thuật tim nhưng chỉ trong một số điều kiện khắc nghiệt.

https://thuviensach.vn

Trong những trường hợp đó, màu da không chỉ đổi màu ở lòng bàn tay mà còn xuất hiện ở những bộ phận khác của cơ thể và phải dùng thuốc mới giảm bớt. Tôi đã tham khảo ý kiến chuyên gia y tế của tôi, người đã giúp tôi với các cuốn sách khác khi tôi có những thắc mắc về y tế. Tiến sĩ Bill biết về công việc của tôi và đã quen với những yêu cầu kỳ lạ của tôi nên khi tôi hỏi thì tôi không cần phải giải thích. Anh ấy đưa cho tôi một số thuật ngữ y tế về nguyên nhân gây ra sự đổi màu: Tắc nghẽn tĩnh mạch trong khi dòng chảy vào động mạch vẫn nguyên vẹn. Theo thuật ngữ của giáo dân: dòng máu chảy ra từ tứ chi (tay và chân) sẽ bị co lại, ức chế, chặn lại để có thể tạo ra được hiện tượng như đã mô tả. Điều này có thể xảy ra khi dùng ga rô buộc lại hoặc thứ gì đó tương tự để làm hạn chế lượng máu lưu thông và trong nhiều điều kiện có thể gây tổn thương dây thần kinh nếu buộc quá lâu. Ngoài ra thì anh ấy không tìm ra khả năng nào khác có thể gây đổi màu da. Nhưng tay của Janice không hề bị co thắc bằng bất cứ cách nào. Cô ấy đặt lòng bàn tay xuống bụng trong suốt phiên làm việc. Anh ấy nói rằng trong điều kiện như vậy thì rõ ràng điều này là không bình thường và chỉ có thể là do thứ gì đó siêu nhiên gây ra mà chúng ta không hiểu được. Rõ ràng điều này không phải là bình thường đối với một người đang khỏe mạnh.

Khi tôi nói chuyện với Janice vài tháng sau đó, cố gắng sắp xếp một phiên làm việc khác, cô ấy đã nói rằng tình trạng đó chưa từng lặp lại. Cô ấy cũng nói rằng cô ấy chưa thể nghe một cuốn băng nào. Mỗi lần cô ấy bắt đầu thì sẽ có thứ gì đó ngăn cô lại. Tôi đã muốn hỏi phản ứng của Janice về những cuốn băng vì nội dung rất xúc động nhưng cô ấy chưa nghe. Nên có lẽ sinh mệnh là cha của cô ấy không cần phải lo lắng quá về phản ứng của cô ấy khi nghe giọng của ông. Lời nhắn đã được đưa vào tiềm thức của Janice đúng như những gì ông ấy muốn.

Hiện tượng bàn tay Janice bị đổi màu có thể là một biến thể của những gì xảy ra với Suzanne ở Chương 7. Đó là lần đầu tiên tôi gặp một người ngoài hành tinh nói chuyện thông qua một trong những trường hợp của tôi, và khi cô ấy thức dậy, cô ấy có những vết đỏ lớn khắp bàn chân và cẳng chân. Năm 1997 khi lần đầu tiên tôi

https://thuviensach.vn

hồi quy Clara (Chương 3) ở Hollywood, cô ấy cũng phát hiện một vết đỏ lớn trên gáy ở chân tóc sau khi có một người ngoài hành tinh nói chuyện thông qua cô ấy. Có thể những biểu hiện vật lý này là do những năng lượng khác nhau tương tác thông qua một cơ thể vật lý. Dù rất đáng ngạc nhiên nhưng có vẻ chúng chỉ xuất hiện tạm thời và không gây ra những ảnh hưởng lâu dài về mặt thể chất.

Khi tôi liên lạc với Janice vào năm 1998 để xin phép sử dụng những thông tin này, cô ấy vẫn chưa nghe cuộn băng. Cô ấy thậm chí còn không nhớ đã để chúng ở đâu.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 13 TRẢI NGHIỆM CUỐI CÙNG

Sáu tháng sau kể từ lần gặp đó, vào tháng 7 năm 1990, tôi quay trở lại Little Rock để gặp Janice. Tôi muốn thực hiện nhiều phiên thôi miên trong một ngày. Lần trước sau khi thực hiện ba phiên thôi miên trong một ngày, tôi nhận ra như vậy là quá nhiều cho cả hai chúng tôi. Trong chuyến đi này, chúng tôi sẽ cân nhắc lượng sức mình để không bị quá tải. Trong lần gặp gỡ này, các phiên thôi miên trải nghiệm những câu chuyện mới. Chúng tôi không thảo luận về chủ đề UFO nữa, thay vào đó chúng tôi trò chuyện với những thực thể đến từ những chiều không gian khác. Một số thực thể được hình thành bởi ánh sáng, và tự gọi mình là những sinh mệnh năng lượng thuần khiết. Có vẻ như Janice càng làm việc với những nguồn năng lượng này thì việc luyện tập của cô ấy càng trở nên phức tạp hơn. Những khái niệm được trình bày phức tạp đến mức tôi không thể đưa vào cuốn sách này. Tôi sẽ trình bày trong cuốn sách Vũ trụ xoắn của tôi. Đó sẽ là một cuốn sách hướng đến những người đã sẵn sàng và có thể hiểu được các khái niệm và lý thuyết khiến bộ não kém cỏi cảm thấy như một mớ hỗn độn. Tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu kết hợp những thông tin này thành một cuốn sách dành cho những người thích được thử thách. Vì cuốn sách này đề cập đến hầu hết các trải nghiệm về UFO và còn ẩn chứa nhiều điều hơn thế nữa, tôi muốn cuốn sách của mình đi theo hướng đó.

Có một điều mà tôi muốn đưa vào đây liên quan đến sự việc tay Janice xuất hiện màu tím sau ba phiên thôi miên hồi tháng Giêng. Câu trả lời đến từ vị bác sĩ năng lượng mà tôi đã từng nói chuyện trước đây.

D: Lần thôi miên trước với Janice, tôi chứng kiến sự thay đổi về thể chất ở trong lòng bàn tay của cô ấy. Cô có thể giải thích tại sao không?

J: Chuyện đó xảy ra bởi vì cơ thể của cô ấy đã không thích nghi đúng với mức năng lượng mà cô ấy đang vận hành. Đây là một vấn đề về hệ tuần hoàn.

D: Làn da trong lòng bàn tay của cô ấy xuất hiện những đốm màu tím sẫm màu.

https://thuviensach.vn

J: Đúng vậy, cô ấy đang ở mức năng lượng cực kỳ cao.

D: Chuyện này xảy ra là do sự dẫn nhập của người ngoài hành tinh thông qua cô ấy đúng không? (Đúng) Tôi đã lo lắng về sự quá tải và điều đó đã xảy ra do tôi thực hiện quá nhiều phiên thôi miên trong một ngày.

J: Không, dù sao thì nó cũng sẽ xảy ra. Một phần do cơ thể của cô ấy không đạt được trạng thái tốt nhất. Trên thực tế, điều này liên quan đến sự tương tác của năng lượng đang chảy qua các tĩnh mạch và liên quan đến hệ thống năng lượng mà cô ấy đang kết nối.

D: Tình trạng đổi màu da này có đáng ngại không?

J: Chúng tôi sẽ không cho phép điều đó xảy ra. Cô ấy rất quan trọng. Chuyện này sẽ không xảy ra nữa. Cô ấy hiện đã phát triển lên một cấp độ mới rồi.

Sau này, đúng là chuyện đổi màu da không xảy ra nữa. Ngoài ra, trong những phiên thôi miên tiếp theo, cô ấy không gặp phải những thay đổi thân nhiệt đã khiến tôi lo lắng trong những phiên trước đó. Có vẻ như cô ấy đã điều chỉnh để làm việc với những năng lượng cao hơn truyền qua cơ thể mình. Rõ ràng kiểu giao tiếp này có một tác động vật lý đáng chú ý đến cơ thể trong một số trường hợp, nhưng những tác động dường như không gây hại dài lâu. Đó là một hiện tượng của quá trình chuyển đổi.

Cũng trong thời điểm đó, một sự kiện kỳ lạ khác đã xảy ra liên quan đến trường hợp này. Tôi luôn sao lưu các cuốn băng và gửi một bản cho Lou và một bản cho đối tượng thôi miên, vì vậy sẽ luôn có những bản sao khác tồn tại. Thông thường, tôi ghi chép lại những cuốn băng mà tôi định sử dụng trong vòng vài tuần sau phiên thôi miên, cho nên tôi sẽ có một bản sao trên giấy. Tôi đã phiên âm những phiên đầu tiên được thực hiện vào năm 1989 và 1990. Còn ba phiên nữa vào năm 1990 và một năm sau đó vào năm 1991. Tôi luôn đặt những cuốn băng tôi định phiên âm ở một địa điểm trong văn phòng của mình, vì vậy chúng sẽ không lẫn lộn

https://thuviensach.vn

với những cuộn băng khác. Tuy nhiên, tôi không thể tìm thấy bốn cuốn băng cuối cùng này để phiên âm chúng. Tôi đã tìm kiếm chúng khắp văn phòng của mình mỗi khi tôi nghĩ về chúng. Tôi thậm chí còn yêu cầu Janice và Lou gửi cho tôi bản sao của họ. Janice chưa bao giờ nghe bất kỳ cuốn băng nào của cô ấy và cô ấy đã không nhớ mình cất ở chỗ nào. Lou thì bảo rằng tìm cuốn băng như mò kim đáy biển vì văn phòng anh ta rất lộn xộn. Tôi vẫn nhớ người ngoài hành tinh đã khuyên tôi rằng tôi sẽ không được phép in bất kỳ câu chuyện nào trong số này cho đến khi tôi hiểu được bức tranh tổng thể. Họ đã làm gì đó với chuyện này? Tôi vẫn chưa sẵn sàng để in nó, tôi chỉ muốn phiên âm các cuốn băng.

Một cách bí ẩn, những cuốn băng vẫn mất tích trong suốt 5 năm trời trong khi tôi bận rộn với những cuốn sách và công việc khác. Chúng đột nhiên xuất hiện ở một vị trí rõ ràng trên bàn làm việc của tôi vào đầu năm 1996. Chúng xuất hiện ở nơi mà tôi có thể nhìn thấy rõ, và không thể bị bỏ qua. Vào thời điểm đó, tôi đã bắt đầu biên dịch thông tin từ các tập tin của mình cho cuốn sách này. Khi những cuốn băng xuất hiện trở lại một cách bí ẩn, tôi biết đã đến lúc thông tin được tiết lộ. Tôi đã giữ lời hứa của mình và tám năm đã trôi qua kể từ khi họ yêu cầu tôi im lặng vào năm 1989.

Bây giờ tôi sẽ thêm vào thông tin từ phiên thôi miên cuối cùng tôi thực hiện với Janice vào tháng 9 năm 1991, phiên mà tôi gọi là “Trải nghiệm cuối cùng”. Vào thời điểm đó, tôi tưởng rằng cô ấy đã đi lên một con tàu vũ trụ, nhưng sau khi xem qua bản phiên âm của các phiên thôi miên, tôi phân vân không biết cô ấy có ở trong căn cứ ngầm bên trong ngọn núi hay không. Dù là ở đâu thì nơi này có các trường học cung cấp kiến thức không tương đồng với bất cứ nơi nào trong vũ trụ.

Tôi trở lại Little Rock vào tháng 9 năm 1991 để có các phiên thảo luận với hai trường hợp nghi ngờ UFO bắt cóc. Lou và Jerry chở tôi đến những nơi này và là nhân chứng. Trong khi ở đó, tôi cũng đã làm việc với Janice. Lúc ấy, tôi không ngờ rằng, đó là lần cuối cùng tôi thôi miên cô ấy. Buổi gặp gỡ diễn ra tại nhà bạn tôi Patsy. Janice muốn khám phá một sự kiện kỳ lạ đã xảy ra vào tháng 7 năm 1991.

https://thuviensach.vn

Thời điểm đó Janice rất hạnh phúc vì một người đàn ông cô quen biết vài năm trước đã quay lại với cuộc đời cô, và cô có quan hệ tình cảm với anh ta. Cô cảm thấy như thể cuối cùng cô đã tìm thấy một tâm hồn đồng điệu. Không muốn làm anh ấy sợ hãi, cô đã không nói với anh ấy bất cứ điều gì về những trải nghiệm kỳ lạ đã xảy ra với cô. Anh ấy là một quân nhân, và cô ấy đã đến thị trấn bên cạnh căn cứ quân sự để nghỉ cuối tuần với anh. Họ đang ở trong một nhà nghỉ và Ken phải dậy rất sớm vào sáng hôm sau để trở về căn cứ. Sau khi anh đi, Janice lại chìm vào giấc ngủ sâu. Vài giờ sau, cô bị đánh thức bởi tiếng gõ cửa của người giúp việc nhưng cô không thể tỉnh táo để trả lời. Cô biết người giúp việc đã tự vào phòng và hét lên một cách cuồng loạn. Điều này làm Janice giật mình tỉnh giấc, và cô nằm đó nhìn tất cả các đèn trong phòng đang nhấp nháy tắt mở thất thường cho đến khi một số trong số chúng phát nổ. Đây là điều khiến người hầu gái hoảng sợ, và cô ấy chạy ra khỏi phòng la hét. Vì vậy, trong phiên thôi miên này, chúng tôi muốn khám phá những gì đã xảy ra vào đêm đó.

Tôi đã sử dụng từ khóa dành riêng cho Janice và mọi chuyện diễn ra rất suôn sẻ mặc dù chúng tôi đã không có bất kỳ phiên nào trong suốt một năm qua. Sau đó tôi bắt đầu đếm đến ba và cô ấy trở lại buổi tối xảy ra sự việc. Khi tôi ghi chép lại đoạn băng này, tôi đã nghe thấy một hiệu ứng âm thanh kỳ lạ không thể nghe thấy vào thời điểm đang thôi miên. Sau khi đếm đến ba xong, tôi nghe thấy một thứ gì đó giống như tiếng nổ máy của ô tô, hay nói đúng hơn là giống như một chiếc ca nô đang tăng tốc. m thanh rất lớn, vì vậy nó không phát ra từ bên ngoài. Có vẻ như nó ở ngay bên cạnh micrô. Nghe kĩ băng ghi âm tôi thực sự đã không hề nghe thấy một tiếng động nào trong căn phòng, bởi vì tôi tiếp tục hướng dẫn của mình mà không bị gián đoạn. Janice kể lại những kỷ niệm êm đềm trong đêm đó.

Sau đó cả hai đã chìm vào một giấc ngủ rất sâu.

D: Cô có ngủ ngon suốt đêm không?

https://thuviensach.vn

J: Không, dường như như tôi đã thức dậy giữa đêm. Anh ấy cũng thức dậy và chúng tôi đang nói chuyện. Chúng tôi nói, “Chuyện gì đã xảy ra?” Giống như tôi vừa đến đó. Và anh ấy nói, “Chà, cảm giác như chúng ta đã ra khỏi thế giới này.” Chúng tôi biết thể xác chúng tôi đang ở đó, nhưng chúng tôi biết chúng tôi đang ở một nơi khác theo một cách nào đó, bởi vì chúng tôi có thể chạm vào nơi khác bằng cách nào đó. Nó thực sự rất lạ. Tôi biết điều gì đó đã xảy ra trong đêm đó, nhưng tôi không biết chuyện gì đang xảy ra. Anh ấy phải dậy sớm vì đúng bốn giờ rưỡi sáng anh ấy phải về lại căn cứ nhưng anh ấy đã rất khó khăn để thức giấc. Tôi lo lắng, vì tôi biết anh ấy chưa thực sự trở lại. Và tôi nghĩ, “Ôi, Chúa ơi! Anh ấy phải ra ngoài và lái xe.” Sau đó, khi anh ấy bước ra khỏi cánh cửa, phía sau nhà nghỉ có một cánh đồng rộng lớn và sương mù bao phủ. Đó không phải ở bất cứ nơi nào khác. Thực sự kỳ lạ khi sương mù xuất hiện vào tháng Bảy. Tôi hỏi anh ấy làm sao anh ấy có thể lái xe trong sương mù như vậy, và anh ấy trả lời rằng không hề có sương mù. Anh ấy không nhìn thấy hiện tượng đó. Sau khi anh ấy đi, tôi quay trở lại giường và chìm vào giấc ngủ ngay sau đó. Giống như tôi biết mình sẽ không thực sự chìm vào giấc ngủ. Tôi đang đi đâu đó. Và tôi đã thực sự rời khỏi nơi đó. Đến khi trời sáng, người giúp việc mở cửa và la hét hoảng loạn. Tôi có thể nghe tiếng cô ấy la hét, nhưng tôi không thể cử động kể cả việc mở mắt. Cô ấy chỉ biết đứng đó và hét lên. Tôi đã cố gắng rất nhiều nhưng không thể làm được gì. Cuối cùng khi tôi có thể mở mắt ra nhìn, tất cả các bóng đèn đều nhấp nháy … ồ, chúng nhấp nháy rất nhanh. Và tôi đã bị chóng mặt. Người giúp việc vẫn ở đó la hét. Cô ấy không biết phải làm gì. (Dịu dàng) Không sao đâu. Không sao đâu. Và những cái bóng đèn tiếp tục nhấp nháy, cho đến khi một số trong số chúng phát nổ. Và sau đó chúng không còn nhấp nháy nữa.

D: Hãy quay trở lại buổi tối hôm trước, và cô sẽ tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra. Trải nghiệm đó có xảy ra khi Ken ở đó không?

J: Một số chuyện đã xảy ra khi Ken ở đó.

https://thuviensach.vn

D: Hãy xem xét cảnh đó. Hãy cho tôi biết khi nào nó bắt đầu. Lúc đó cô đã ngủ chưa?

J: (Cười) Thực ra chúng tôi đang mơ màng. Đó là ngay trước khi ngủ. Và chúng tôi cùng nhau rời đi.

D: Ý cô là gì?

J: Ý tôi là chúng tôi đã rời khỏi nhà nghỉ. Chúng tôi đi ra ngoài để đến chỗ những con tàu.

D: Sao cô làm điều đó?

J: Tôi không biết. Chúng tôi đã ở trên tàu. Mọi chuyện diễn ra rất nhanh.

D: Cô và Ken đã rời đi theo nghĩa đen à?

J: Có lẽ vậy. Tôi có thể nhìn thấy cơ thể của anh ấy.

D: Vì vậy, cả hai bạn đã rời khỏi phòng? (Uh-huh) Con tàu ở đâu?

J: Tôi không biết. Chúng tôi chỉ đang trôi dạt, và sau đó chúng tôi đã ở trên con tàu.

Chỉ cần vù một tiếng! Rất nhanh.

D: Được rồi. Nói cho tôi biết cô nhìn thấy những gì.

J: Ồ. chúng tôi rất vui vì chúng tôi ở đó. Chúng tôi không sợ gì cả. Chúng tôi đi vào căn phòng thiêng liêng.

D: Căn phòng thiêng liêng là sao?

J: (Tạm dừng) Tôi không chắc mình có thể nói với bà chuyện đó.

D: Cô nghĩ cô không được phép tiết lộ ư?

https://thuviensach.vn

J: (Giọng cung kính) Đây là căn phòng cao nhất trên tàu. Bà không thể vào căn phòng đó trừ khi bà là một bậc thầy tâm linh. Đó là một nơi rất đặc biệt. Không phải ai cũng đến đó.

D: Hai người có đến đó không?

J: Vâng. Và chúng tôi ngồi trên những chiếc ghế đặc biệt. Đó là một căn phòng tuyệt diệu.

D: Điều gì khiến nó tuyệt diệu?

J: Bởi vì đó là một …

Một khoảng lặng rất lâu, rồi giọng nói thay đổi. Ai đó khác đang nói chuyện. Janice đã vô cùng ngạc nhiên, và giọng nói này không có cảm xúc.

J: Đó là một bản sao của tương lai.

D: Của tương lai ư?

J: Vâng, nhiều điều xảy ra trong căn phòng này ảnh hưởng đến hệ tâm linh của các thiên hà và hệ hành tinh. Không riêng gì các hệ thống hành tinh của Trái đất. Vì vậy, đó là một nơi tuyệt diệu. Và nơi đó rất linh thiêng.

D: Con tàu nào cũng có một căn phòng như vậy ư?

J: Không, chỉ cái này thôi.

D: Có phải căn phòng khiến con tàu này trở nên đặc biệt không?

J: Vâng. Nó không giống bất cứ con tàu nào khác.

D: Con tàu này có gắn liền với một vị trí đặc biệt nào không?

J: Con tàu này có ở mọi nơi. Nó đi tới tất cả các thiên hà và tất cả các vũ trụ. Thật tuyệt. Và những người khác nhau đến đây.

https://thuviensach.vn

D: Điều gì khác biệt về những người đến đó?

J: Họ phải đạt đến một trình độ phát triển nhất định, nếu không họ sẽ không bao giờ đến được đây. Họ phải có một mục đích chung. Mặc dù họ có nhiều mục đích, nhưng vẫn có một điểm chung đưa họ đến con tàu này. Và đó là con tàu của sự hợp nhất.

D: Con tàu có gì khác biệt nữa?

J: Hình dạng của các căn phòng. Chúng không phải là những căn phòng vuông vắn. Chúng không giống với bất kỳ căn phòng nào bà từng ở. Chúng có nhiều mặt, có tám mặt.

D: Có lý do gì khiến chúng có nhiều mặt như thế không?

J: Tôi không biết.

D: Có phải tất cả các căn phòng trong con tàu đều giống nhau không?

J: Có bốn phòng ở khoang trong, lõi trung tâm của con tàu, có tám cạnh. Và có những phòng bên ngoài, nơi mọi người được huấn luyện. Các phòng bên ngoài được uốn cong. Họ không có tường hai bên.

D: Con tàu này có lớn không?

J: Ồ, nó rất lớn. Nó … ồ, Chúa ơi, nó rất lớn.

D: Có nhiều người trên đó không?

J: Vâng. Có rất nhiều người, nhưng họ không ở đó vì cùng một mục đích. Và họ tới những căn phòng khác nhau.

D: Họ tới để làm gì?

J: Một số đến vì việc tích hợp.

https://thuviensach.vn

D: Điều đó có nghĩa là gì?

J: Có nghĩa là đã đến lúc thay đổi trình độ phát triển của họ.

Và phải có sự tích hợp của thể chất, tinh thần, cảm xúc, tâm linh, nhân quả, tâm hồn. Toàn thân. Đôi khi có sự tái tạo phân tử. Một số người có sự hợp nhất. Một số người chỉ đơn giản là đến lớp để học hỏi. Có người đến để huấn luyện. Một số người đến để tham gia các hoạt động khác.

D: Những kiến thức nào được dạy ở đây?

J: Cơ chế của âm thanh. Cơ chế của ánh sáng. Cơ chế của năng lượng. Cơ chế của tái tạo phân tử. Cơ chế phi vật chất hóa. Cơ chế của sự phân thân. Cơ chế của các vũ trụ song song. Cơ chế của thời gian. Cơ chế của không gian liên quan đến vật chất và năng lượng hạt. Cơ chế của chuyển động xuyên thời gian và không gian, và du hành liên quan đến ánh sáng … ánh sáng trong quá khứ, tốc độ ánh sáng trong quá khứ. Còn nhiều môn học nữa mà tôi có thể kể cho bà nghe

D: Những người đó có thực sự đến nơi này không, ý tôi là bằng xương bằng thịt?

J: Một số thì có, một số thì không. Nhưng bà thấy đấy, nếu ta đang ở trong thân xác của mình thì thân xác có thể thay đổi ngay cả sau khi ta ở đây, vì vậy nó không thực sự quan trọng. Nếu những người học đến với thân xác của mình thì hầu hết họ đều giữ nguyên trong hình hài đó.

Nhưng những người hướng dẫn và các vị thần có thể biến đổi thành năng lượng, và theo một nghĩa nào đó, họ sẽ tiếp nhiên liệu. Họ hồi sinh và thực hiện nhiều tương tác và công việc liên quan đến năng lượng, đồng thời thông thạo cách đưa năng lượng trở lại cơ thể và truyền năng lượng đi. Để tiếp tục công việc của họ khi họ trở lại.

D: Vậy, ngay cả Người Trái đất cũng làm chuyện như vậy ư?

https://thuviensach.vn

J: Chà, có rất ít người Trái đất thực sự là người “Trái đất”. Những người “Trái đất” được đưa đến những con tàu khác, nhưng có những người Trái đất không thực sự hoàn toàn là người Trái đất. Họ là người Trái đất, nhưng đã nắm vững các lĩnh vực và mức độ phát triển khiến họ có thể hoạt động ở cấp độ vật lý và cả cấp độ đa chiều. Ở hình dạng Trái đất, họ không nhận thức được điều này ngay từ đầu. Nhưng một khi đến được các phòng bên trong con tàu này, họ nhận thức được hoạt động của các cấu trúc phân tử khác nhau, cũng như dịch vụ du hành liên hành tinh và đi qua các chiều không gian. Vì vậy, hiên tượng UFO là quá tầm bình thường khi ta ở đây. Ta học được nhiều thứ cao siêu hơn.

D: Sau đó, khi họ mang những kiến thức có được từ các lớp học trở lại Trái đất, họ có sử dụng nó không?

J: Nó được sử dụng, theo cách nói, nó trở thành chức năng bên trong họ để tạo ra một tần số rung động. Và một trong những nhiệm vụ quan trọng nhất của họ là duy trì tần số rung động mà họ đã đạt được ở nơi đây hoặc được tiếp xúc ở đây. Điều đó được tích hợp vào bản thể của họ khi họ trở lại Trái đất. Họ sẽ sử dụng nó vào thời điểm thích hợp, và nó sẽ phục vụ họ theo nhiều cách trong tương lai, khi chúng ta tiến tới thế kỷ tiếp theo.

D: Những người này không nhớ được các kiến thức một cách có ý thức đúng không?

J: Có khả năng nó được tích hợp vào trạng thái ý thức, tùy thuộc vào cấu trúc của não bộ. Có những sinh mệnh có thể sử dụng kiến thức trong thế giới vật chất và duy trì một mức độ phát triển gây ra một sự tái cấu hình đến mức mà hoạt động trong thể chất trở nên bình thường đến mức không rõ ràng. Khi (Cô ấy đột ngột cắt đứt kết nối. Có điều gì đó dường như đang xảy ra.)

D: Đã xảy ra chuyện gì vậy?

https://thuviensach.vn

J: (Janice đã trở lại). Tôi nghĩ chúng tôi đang đi đến một nơi nào đó. Bây giờ chúng tôi sẽ đến một số căn phòng khác. Nó không hẳn là một cái hành lang. Có bốn căn phòng, các căn phòng có tám mặt, và ta phải đi qua tất cả bốn căn phòng đó.

D: Cô có đi bộ từ phòng này sang phòng khác không?

J: Không. Chúng tôi không đi bộ, nhưng chúng tôi nắm tay nhau và chúng tôi dịch chuyển. Suy nghĩ đã khiến chúng tôi dịch chuyển.

D: Có gì trong căn phòng tiếp theo?

J: Thực ra căn phòng bên cạnh có một sự khác biệt. Nó được làm bằng kim loại, và chúng tôi sẽ làm việc theo một cách khác từ bây giờ. (Hơi thở gấp gáp). Ôi chúa tôi (Hơi thở trở nên nặng nhọc).

D: Chuyện gì vậy?

J: Chúng tôi chỉ là … không khí! Chúng tôi vừa thoát trần ngay tại đây.

D: Nhưng trước đó cô vẫn đang trong trạng thái có hình hài. Ý cô là như vậy đúng không?

J: Ồ, vâng! (Cô ấy rất phấn khích. Thật là bất ngờ).

D: Vậy căn phòng này được sử dụng cho việc thoát trần đúng không?

J: Đó đúng là những gì đã xảy ra.

D: Mục đích của việc đó là gì?

J: Tôi không biết. Chà, bây giờ chúng tôi không còn tách biệt với mọi người nữa. (Hơi thở nặng nề) Chúng tôi không còn tách biệt mọi người nữa. (Cười thích thú) Ôi chúa tôi!

D: Ý cô là gì?

https://thuviensach.vn

J: (Lầm bầm. Cô ấy thậm chí còn gặp khó khăn trong việc phát âm) Ôi Chúa ơi! Tôi nóng quá! (Tôi đã đưa ra những gợi ý để giúp cô ấy hạ nhiệt) Tôi đang bị đốt cháy!

D: Cô muốn nói rằng, tụi cô không phải là những người riêng biệt nữa à? Chuyện gì đã xảy ra trong căn phòng đó?

J: Vâng, chúng tôi đã đi vào, và sau đó vù một tiếng, chúng tôi đã không còn là những người tách biệt nữa.

D: Cô là gì?

J: Tôi không biết. Chúng tôi không phải là người. (Cười thích thú) Tôi biết rằng: phần này là của tôi, phần này là của bà, phần này là của tôi, và phần này là của bà. Nhưng chúng tôi không còn tách biệt mọi người nữa.

D: Ý cô là gì? Các phần trong căn phòng ư?

J: (Cười to) Không, không, không, không. Không có phần nào cả, chúng không phải ….

D: Cô đang chỉ tay. (Cười khúc khích)

J: Ồ. Tôi xin lỗi. Ý tôi là, chúng tôi không phải là những người riêng biệt. Anh ấy ở đây, tôi ở đây, cả hai chúng ta đều ở đây, nhưng chúng ta là một người …chúng tôi thậm chí không tồn tại ở dạng vật chất. Chúng tôi thậm chí còn không ở thể rắn …. bà không thể chạm vào. Bà có thể chạm vào, nhưng bà không thể cảm nhận được. (Cười mĩm) Chúng tôi không còn là những người tách biệt nữa.

D: Cô muốn nói rằng tụi cô đã hợp nhất với nhau hay sao?

J: Chắc là như vậy. Đó là năng lượng tinh khiết. Không có hình hài vật chất ở đây, nhưng vẫn có hình hài. Có hình hài, nhưng không phải ở dạng vật chất. Nhưng tôi

https://thuviensach.vn

biết tôi là tôi, và anh ấy biết anh ấy là anh ấy, nhưng chúng tôi biết mình không phải là người riêng lẻ.

D: Cô có giữ được các tính cách cá nhân không?

J: Vâng, có và không. Chúng tôi khác nhau. Chúng tôi là mỗi người, nhưng chúng tôi giống nhau ….trộn lẫn vào nhau.

Khi cô ấy đang nói, đoạn băng ghi âm phát ra một tiếng gầm nhỏ, giống như tiếng một động cơ, gây ra rung động trong micrô. Một âm thanh kỳ lạ. Có thể là năng lượng?

J: Nó giống như: Phân tử này là của anh ấy, phân tử này là của tôi, phân tử này là của anh ấy, phân tử này là của tôi, v.v. Tôi biết điều đó, anh ấy biết điều đó, nhưng về tổng thể thì chúng không phải là của chúng tôi.

D: Vì vậy, cô nghĩ "trộn lẫn" có thể là một từ tốt hơn. Nhưng nhìn cái cách cô mỉm cười, có vẻ như mọi thứ vẫn ổn.

J: Ồ, thật tuyệt vời! Thực sự xuất sắc luôn ấy chứ. Nó là sự hài hòa tổng thể nhất. Đó là những gì được gọi là thuần khiết ….. Ồ!

Bây giờ họ đang đưa ra chỉ dẫn. Đó là một năng lượng nguyên thể.

D: Năng lượng nguyên thể ư?

Ghi chú: Năng lượng nguyên thể: Đây có phải là dạng thuần khiết nhất không?

Loại hình thành sớm nhất hay nguyên bản? Hay là Năng lượng của Chúa trời?

J: Đó là năng lượng. Đó là năng lượng của chúng tôi. Nó ở dạng tinh khiết nhất. Và phân tử này là của tôi, phân tử này là của anh ấy, phân tử này là của tôi, phân tử này là của anh ấy, nhưng chúng đều là phân tử của chúng tôi. Và chúng nhẹ.

https://thuviensach.vn

Chúng đang xoay vòng tròn, và chúng di chuyển nhanh đến mức trông giống như một thiên hà thu nhỏ.

D: Cô đã nói với tôi rằng nó giống như không khí, nhưng bây giờ cô có thể nhìn thấy nó như những điểm sáng?

J: Vâng. Chính xác. Có cảm giác rất tuyệt.

D: Nhưng cô vẫn nhận thức được bản thân.

J: Vâng, tôi biết tôi là tôi. Và tôi biết anh ấy ở ngay đây, tôi là tôi và anh ấy là anh ấy, nhưng chúng tôi không tách biệt.

D: Đó có phải là mục đích của căn phòng này không? Là để cho cô thấy điều này được thực hiện như thế nào và cảm giác đem lại ra sao?

J: Vâng, bởi vì sau đó ta có thể di chuyển như một thực thể xuyên không gian từ đây đến các thiên hà khác. Băng qua bất cứ thiên hà nào đã được biết đến. Băng qua bất cứ vũ trụ nào đã được đặt tên. Ta có thể di chuyển từ căn phòng này trong trạng thái hiện hữu này sang bất kỳ thứ gì, vào bất kỳ thứ gì, và không bao giờ đánh mất những gì là bản chất của ta. Bởi vì ta có thể trở thành bất cứ thứ gì ta có thể tưởng tượng, cùng một lúc.

Trong câu cuối này, tiếng ồn kỳ lạ của một động cơ lại gây ra rung động và một số biến dạng trên cuộn băng.

D: Mục đích của việc đó là gì?

J: Để thay đổi các dạng năng lượng cấu trúc nhất định của vật liệu rắn. Nếu cần thiết phải hành động, sau đó khi ta trở lại trạng thái vật chất, ta có khả năng thực hiện điều đó ở trạng thái vật chất, đến trạng thái vật chất. Trong một trạng thái vật chất. Trong một vật thể sống hoặc không sống.

D: Vậy thì cô không cần căn phòng này nữa để làm được những chuyện đó?

https://thuviensach.vn

J: Không nhất thiết. Ta không cần phải ở trong căn phòng này để điều đó xảy ra, một khi ta đã trải qua điều đó.

D: Một khi cô đã có kinh nghiệm, cô biết cách để làm điều đó? Tôi hiểu như vậy có đúng không?

J: Ta biết làm thế nào để làm điều đó. Điều đó không có nghĩa là ta sẽ không quay lại và trải nghiệm lần nữa tại căn phòng này. Bởi vì trải nghiệm căn phòng này để tái cấu trúc tổng thể của năng lượng nguyên thể. Bởi vì nó có thể bị phá vỡ trong dạng vật chất. Nó sẽ không bao giờ tiêu tan, nhưng nó có thể được cấu hình lại, bởi vì các tương tác với vật chất khác nhau - từ ngữ. Tôi dùng không đúng từ. Nhưng đó là một cái gì đó tương tự.

D: Và rồi, cô đi đến căn phòng khác sau đó à?

J: Tôi không biết. Ngay bây giờ nó chỉ quay quay. Chuyện này thực sự giống như ta đang ở ngoài không gian, và ta là một thiên hà đang quay.

D: Và cô có thể nhận thức được toàn bộ sự việc. Điều đó có đúng không?

J: Chính xác.

D: Cô sẽ không bị giới hạn.

J: Ồ, hoàn toàn không. Không có bất kỳ giới hạn nào. Ta thậm chí không biết đó là gì.

D: Không có hạn chế.

J: Không có dưới mọi hình thức.

Điều này có tương tự với "cơ thể" của Chúa Trời không? Trong đó Ngài ở khắp mọi nơi cùng một lúc? Tương truyền rằng chúng ta là phân tử hoặc tế bào của cơ thể Chúa. Và mục tiêu cuối cùng của chúng ta là được tập hợp lại hoặc tái hòa

https://thuviensach.vn

nhập vào tổng thể hoặc thực thể của Đấng Tạo hóa của chúng ta. Người ta nói rằng ban đầu chúng ta là những mảnh vỡ rời nhau. Nó có được thực hiện theo cùng một loại quy trình không? Do đó, theo như Janice giải thích rằng chúng ta là cá nhân nhưng vẫn là Một. Có lẽ điều này gần với những gì mà chúng ta có thể hiểu được tổng hào hay sự phức tạp của Chúa Trời, và vai trò của chúng ta trong vũ trụ của Ngài.

D: Đây có phải là cách mà người không gian vận hành không?

J: Những người ở không gian này.

D: Nhưng không phải tất cả bọn họ à?

J: Không phải tất cả những người không gian, chỉ những người không gian này thôi.

D: Vì vậy, những người khác nhau có khả năng khác nhau?

J: Chính xác.

D: Chà, hãy tiếp tục với trải nghiệm đó nào. Và chúng ta có thể thấy những gì xảy ra sau đó.

J: (Một tiếng thở dài, sau đó là một lời cắt ngang.) Ồ! Của tôi! Chà! Chà, thật là hài hước. (Cười to) Ôi, Chúa ơi! Nó thật là … quay trở lại vào trong của ta … chuyện này giống như một …. (Bối rối) Chỉ là một chuyển động. Rất nhanh. Nó thu thập các phân tử của ta. Chúng di chuyển rất nhanh.

D: Cô muốn nói rằng cô phải thu hồi chúng ư?

J: Chà, nó xảy ra tự động, nhưng thuật ngữ đó có vẻ không đúng. Thu thập các phân tử của ta. Không, không phải là thu thập. Lắp ráp lại mới đúng. Nó không phải là thu thập, nhưng chúng quay trở lại với nhau.

https://thuviensach.vn

D: Cô có nghĩ căn phòng này giống như một cái máy gì đó không?

J: Không. Nó liên quan đến năng lượng bên trong. Nó có một tần số rung động được duy trì trong đó, vì vậy khi ta bước vào căn phòng, chuyện đó sẽ xảy ra. Nó không cần phải là một cái máy. Đó là do năng lượng ta mang theo tương quan với năng lượng trong căn phòng. Việc biến đổi diễn ra tự động mà không cần máy móc. Máy móc chỉ được sử dụng ở các cấp độ khác ngoài mức này. Đây là cấp độ cao nhất của loại công việc này.

D: Sau khi cô đã sẵn sàng, các phân tử tự động trở lại với nhau ư?

J: Nó phụ thuộc vào mục đích của chuyến thăm căn phòng. Có nhiều mục đích khác nhau mà ta đến với căn phòng này.

D: Điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó có tần số rung động khác bước vào căn phòng đó? Nó sẽ có tác dụng tương tự chứ?

J: (Cô ấy không hiểu.) Cái gì? Khác nhau ở điểm nào?

D: Cô đang nói rằng khi bạn bước vào căn phòng, tần số rung động của bạn khớp với tần số rung động của căn phòng, và nó khiến cho điều này xảy ra một cách tự động.

Ở đâu đó tại đây, giọng nói trở nên có uy quyền một lần nữa, và rõ ràng là tôi đang nói chuyện với một người khác chứ không phải Janice, một thực thể có thể cung cấp thông tin chi tiết hơn.

J: Căn phòng có nhiều mục đích. Và những người có tần số rung động khác với Janice và Ken bước vào phòng này. Vì vậy, bà phải hiểu rằng: nếu một tần số rung động khác xâm nhập vào căn phòng với tần số rung động hiện tại, cơ thể sẽ tan rã vào hư vô. Và không bao giờ được kết hợp lại. Vì vậy, bà phải hiểu rằng: một sinh viên không thể xâm nhập với tần số rung động này. Vì vậy, tần số rung động của căn phòng sẽ được điều chỉnh trước khi một học sinh bước vào. Bây giờ trong

https://thuviensach.vn

trường hợp của Janice và Ken, bà phải hiểu rằng: họ đang ở cấp độ bậc thầy. Và họ tiến vào căn phòng với mục đích khác với một sinh viên.

D: Đó là những gì tôi băn khoăn, nếu một người bị rã ra và không kết lại được nữa.

J: Một câu hỏi rất thực tế, và là một câu hỏi rất thông minh, tôi có thể nói thêm.

D: Cảm ơn. Tôi luôn muốn học hỏi. Và tôi tự hỏi điều gì sẽ xảy ra nếu loại người không thích hợp đi vào đó. Nhưng họ thậm chí sẽ không được phép tiến vào con tàu, phải không? Sai về tần số rung động?

J: Sai như trong ….

D: Tiêu cực hoặc bất hòa.

J: Tôi nghĩ rằng bà không hiểu hết sự việc. Sự tiêu cực thậm chí không thể xảy ra trong con tàu này.

D: Nó có vẻ không giống như vậy. Nhưng có tồn tại khả năng có ai xâm nhập vào căn phòng và …

J: Không có khả năng đó, bởi vì chúng tôi kiểm soát rất nhiều tần số rung động của căn phòng này. Và không chỉ vậy, những sinh viên trình độ cao là những sinh viên duy nhất bước vào căn phòng này. Bây giờ chúng tôi có những sinh viên trình độ cao, và sau đó chúng tôi có những bậc thầy.

D: Tôi hiểu rồi. Tôi đang nói chuyện với ai đây?

J: Bà đang nói chuyện với người phụ trách căn phòng này.

D: Tôi cảm ơn bạn đã trả lời các câu hỏi của tôi, mặc dù chúng nghe có vẻ hơi ngây ngô.

J: Đó là những câu hỏi rất thông minh.

https://thuviensach.vn

D: Bạn phụ trách cả bốn căn phòng, hay là ……..?

J: Không. Tôi phụ trách phòng này. Tôi đã đi học trong nhiều năm để trở nên thành thạo trong việc điều chỉnh tần số rung động. Đó là công việc cuối cùng của tôi. Tôi dạy học trong căn phòng này. Đó là một mục đích mà tôi có mặt trên con tàu này.

D: Sẽ mất rất nhiều thời gian đào tạo và trách nhiệm để đảm bảo mọi thứ hoạt động tốt.

J: Thực ra, từ nơi tôi đến không cần phải đào tạo, bởi vì chúng tôi, như bà thường dùng cụm từ sinh ra đã biết những điều này. Vì vậy, không cần đào tạo, và tôi thực sự không được "đào tạo" để làm công việc này. Tôi được chọn phụ trách phòng này vì khả năng của mình.

D: Bạn là nam giới hay nữ giới, bạn có giới tính không?

J: Nói chung tôi là nam, nhưng tôi cũng có những đặc điểm của nữ.

D: Bạn có thể cho tôi biết bạn đến từ đâu?

J: Tôi đến từ Zylar. (Cô ấy đã đánh vần nó để chắc chắn rằng cô phát âm đúng.) Nó nằm trong một thiên hà chưa được khám phá mà người trái đất không biết vào thời điểm này.

D: Chúng tôi sẽ không thể nhìn thấy nó bằng kính thiên văn của chúng tôi đúng không? (Không) Bạn có hình dạng của con người không?

J: Có. Theo một nghĩa nào đó. Chúng tôi coi cư dân Trái đất là con người, vì vậy liên quan đến điều đó, tôi có thể trả lời, "Không." Nhưng, "Có", liên quan đến việc tôi sẽ xuất hiện như thế nào, hoặc có thể xuất hiện nếu tôi muốn.

D: Bạn có một trạng thái bình thường hay ngoại hình mà bạn thường duy trì mọi lúc không?

https://thuviensach.vn

J: Chà, trạng thái bình thường của tôi là năng lượng thuần túy. Vì vậy, nó sẽ không cần thiết phải trở thành vật chất, bởi vì..…….. Điều cần thiết để trở thành vật chất là …… Tại sao tôi lại muốn chứ?

D: Nói cách khác, bạn không cần điều đó. (Không) Đây là lý do tại sao bạn có thể có chức năng như một giáo viên và là một người duy trì căn phòng, vì bạn chủ yếu hoạt động trong trạng thái năng lượng. Có đúng không?

J: Đúng vậy.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn căn bản là nam giới với các đặc điểm của nữ giới.

J: À, ý tôi là tôi có năng lượng phụ nữ. Tôi là sự cân bằng tổng thể của năng lượng nam và nữ.

D: Tôi đã liên tưởng đến điều đó với thể xác.

J: Không. Tôi hiểu bà sẽ nhắc đến vật chất, còn tôi liên quan đến chủ yếu là năng lượng. Vì vậy, chúng ta có một sự khác biệt về giao tiếp.

D: Tôi đã nói chuyện với những thực thể khác, họ nói rằng họ hoạt động ở mức năng lượng, và họ có thể biểu hiện bất cứ điều gì họ muốn hoặc cần. Điều đó có đúng không, hay đây là một kiểu khác?

J: Đúng rồi, chính xác.

D: Tôi nghe nói rằng tất cả các thành phố và toàn bộ các hành tinh và mọi thứ vận hành bằng năng lượng.

J: Hoàn toàn đúng. Nhưng bà phải hiểu rằng có nhiều hơn là một hành tinh của tôi mà từ đó mọi dạng sống sẽ vận hành tương tự như vậy.

D: Có nhiều không trong các thiên hà khác nhau? (Có) Nhưng có phải là hành tinh vật lý không?

https://thuviensach.vn

J: Nó là một hành tinh vật lý.

D: Nhưng mọi người lại không phải ở dạng vật lý?

J: Họ sẽ trở thành bất cứ gì mà họ muốn. Họ có quyền lựa chọn, và điều đó không có nghĩa là họ phải ở trong trạng thái vật lý bởi vì họ đã trở thành một trạng thái vật lý. Họ có thể là vật chất hôm nay, phi vật chất vào ngày mai. Thể chất phút này, và phi thể chất vào phút tiếp theo. Nó phụ thuộc vào mong muốn hoặc tương tác ở cấp độ nào mà họ muốn tham gia. Vì vậy, đây là sự học tập thực tế để vận dụng năng lượng theo cách mà vật chất là một sự chuyển hướng. Thật thú vị khi chuyển từ cấp độ này sang cấp độ khác. Và có những lý do tại sao bà hoạt động ở trạng thái vật chất, trái ngược với trạng thái năng lượng. Có những thứ diễn ra trong thể chất khiến bà muốn trở thành như vậy.

D: Nhưng bạn có thể kiểm soát được sự chuyển biến bất cứ cách nào bạn muốn. Bạn không bị mắc kẹt, có thể nói là như vậy. (Không)

Mặc dù những khái niệm này nghe có vẻ giống như Khoa học viễn tưởng vào đầu những năm 1990, nhưng chúng đã được phổ biến trong các sê ri truyền hình và điện ảnh. Thông qua loại tiểu thuyết này, chúng hiện đang được trình bày theo những cách mà mọi người có thể hiểu được. Các dạng sống năng lượng, đặc biệt là các dạng chất lỏng chảy được đề cập trước đó, là những nhân vật bất tử trong Deep Space Nine. Họ còn được gọi là "Người thay đổi hình dạng". Thực tại thay thế và thế giới song song được trình bày trong các chương trình truyền hình như Star Trek, Sliders và Stargate SG-1. Khoa học viễn tưởng đang ngày càng trở thành sự thật khoa học, khi tâm trí của chúng ta trở nên có khả năng hiểu các lý thuyết phức tạp.

D: Bạn có thể cho tôi biết các hành tinh khác mà bạn biết không?

J: Tôi không được phép vào lúc này, nhưng tôi sẽ thảo luận với bà trong tương lai. Và có lẽ tôi không phải là người thầy sẽ nói với bà về các hành tinh khác. Lĩnh vực

https://thuviensach.vn

của tôi là năng lượng, và nếu bà muốn biết về năng lượng, tôi sẽ dạy và kể cho bà nghe. Nhưng tôi sẽ không nhất thiết phải thảo luận với bà về các lĩnh vực khác, vì đó là chuyên môn của người khác có chuyên môn. Và tôi tôn trọng điều đó từ họ.

D: Tôi chỉ tò mò, bởi vì tôi không biết các quy tắc.

J: Không có quy tắc nào như vậy cả, ngoài việc bất kỳ ai ở cấp độ chuyên môn cao nhất là người mà bà nên thảo luận về vấn đề này. Vì đó là lĩnh vực phát triển mà bà đang hướng tới tại thời điểm này.

D: Đối với tôi vào thời điểm này, tất cả đều khó hiểu. Nó dường như vượt quá khả năng trí óc của tôi, nhưng tôi luôn muốn học hỏi. Vậy, nếu tôi muốn đặt câu hỏi về khả năng chữa trị bằng năng lượng của bất kỳ loại nào, đặc tính và cách sử dụng của chúng, tôi có nên nói chuyện với bạn không?

J: Vâng, tôi sẽ trả lời các câu hỏi về năng lượng của bà.

D: Làm thế nào để tôi biết sẽ liên hệ với ai?

J: Bà sẽ đến phòng này. Tôi sẽ ở đây. Tôi luôn ở đây.

D: Tôi sẽ gọi bạn là người giám hộ.

J: Bà có thể gọi tôi là người giám hộ, nếu bà muốn.

D: Của căn phòng kim loại, căn phòng năng lượng kim loại.

J: Hãy cứ gọi nó là phòng năng lượng, bởi vì, mặc dù có vẻ ngoài như vậy, nhưng thực ra nó không phải là kim loại.

D: Bạn có thể cho tôi biết, tôi đã bao giờ đến thăm con tàu này chưa?

J: Chưa đâu, tôi không tin là bà đã đến. Có một con tàu xa nơi này mà bạn đã đến thăm, xa như sự phát triển.

https://thuviensach.vn

D: Vậy, bạn đi đến những con tàu khác nhau cho những phát triển khác nhau. Và điều này đã xảy ra khi bạn đang ngủ, và bạn không biết về nó?

J: Nó có thể xảy ra ở nhiều trạng thái. Nó có thể xảy ra trong trạng thái ngủ, hoặc trong trạng thái tỉnh táo. Chỉ trong tích tắc, trong nháy mắt, ta đã có thể ở đây và quay lại. Đó là cách năng lượng hoạt động.

D: Và bạn sẽ không bao giờ nhận biết điều đó một cách có ý thức.

J: Ta có thể nghĩ, "Ta bắt đầu sang phòng khác để lấy bút chì. Nhưng … ta định lấy gì? Ồ! Ta đã sang phòng khác để lấy bút chì." Và trong khoảng thời gian cụ thể đó, ta đã đến con tàu và quay lại. Đối với bà, đó là một khoảng thời gian trôi qua

D: Và bạn đã học được điều gì đó khi bạn ở đó.

J: Chính xác.

D: Tại sao tôi lại cần phải đến một trong những con tàu đó?

J: Thực ra bà muốn đến. Mặc dù trong tâm trí, bà không nhận ra hoặc nghĩ rằng bà muốn. Bởi vì công việc của bà, nó sẽ giúp bà liên hệ tốt hơn với các đối tượng. Nếu bà hiểu về năng lượng, năng lượng của bà luôn tương tác với đối tượng của bà. Và đôi khi có một chút thay đổi diễn ra bên trong bà, để có thể điều chỉnh đối tượng của bà. Bà không nhận thức được rằng bà biết cách để làm điều này, nhưng bà thực sự biết.

D: Đây có phải là lý do tại sao tôi có thể đạt được kết quả đang có không?

J: Chắc chắn đó là một phần lý do. Đó chỉ là một phần lý do tại sao bà có thể nhận được kết quả. Bà có thể đạt được kết quả bởi vì bà có năng lượng tinh túy nhất. Và ý định thu thập kiến thức của bà là ý định thuần túy. Bà không có động cơ thầm kín và sẽ không sử dụng sai thông tin. Vì khi chúng tôi nói với bà rằng không phải lúc để phổ biến thông tin, thì bà đã nghe theo.

https://thuviensach.vn

D: Đúng vậy.

J: Và tôi tôn trọng bà.

D: Cảm ơn bạn. Tôi thường không biết mình đang theo đuổi điều gì. Nhưng ít nhất tôi đặt câu hỏi và cố gắng tích lũy thông tin.

J: Có, nhưng bà đã thăng tiến trong một khoảng thời gian rất ngắn. Có lẽ trong tỉnh thức, bà không thực sự nhận thức được, và bản thân bà biết rằng bà đã bắt đầu nắm bắt các khái niệm với tốc độ nhanh hơn so với lúc bà bắt đầu công việc này. Điều này có đúng không?

D: Vâng. Ban đầu, ngay cả những khái niệm đơn giản cũng có vẻ xa lạ.

J: Mọi thứ ban đầu đều rất lạ. Nhưng bây giờ không nhiều lắm sẽ khiến bà bị sốc. Đó là một phần lý do tại sao bà đi đến con tàu. Bởi vì đã có một số điều chỉnh và khoảng thời gian điều chỉnh chỉ có thể diễn ra ở cấp độ trên con tàu. Bà bằng lòng, mặc dù có lẽ bà sẽ không nói như vậy. Và chuyện này đã không khiến cho cuộc sống của bà gặp rắc rối. Để tiếp tục công việc của bà, điều này là cần thiết.

D: Vậy thì tốt hơn là làm những điều này mà không cần ý thức về chúng.

J: Nó sẽ phụ thuộc vào mong muốn của bà. Và mong muốn của bà không được nhận thức một cách có ý thức vào lúc này. Bà có thể thay đổi điều đó bất cứ lúc nào. Bà có thể thay đổi và mưu cầu tìm hiểu. Nếu bà muốn biết, chúng tôi sẽ lựa chọn thời gian và phương pháp thích hợp, đồng thời cho phép điều đó bắt đầu diễn ra với tốc độ rất chậm.

D: Tôi luôn cảm thấy sẽ tốt hơn nếu tôi chỉ đóng vai trò là một phóng viên, và tích lũy kiến thức.

J: Đó hoàn toàn là sự lựa chọn của bà. Bà có thể đến đây bất cứ lúc nào. Nếu đó là khung thời gian thích hợp cho bà, những câu hỏi về năng lượng này sẽ được trả lời.

https://thuviensach.vn

Nếu đó không phải là khung thời gian thích hợp, thì tôi chắc chắn sẽ từ chối trả lời. Tuy nhiên, bà sẽ làm việc với năng lượng, vì có khả năng bà sẽ bắt đầu giải thích một số lý thuyết phức tạp trong tương lai.

D: Tôi không hiểu những chuyện này. Để tôi có thể giải thích, chúng sẽ phải được diễn giải cho tôi theo cách mà tôi có thể hiểu được.

J: Đó là một phần lý do tại sao bà được kết nối với Janice. Và một phần kiến thức chuyên môn của cô ấy có thể giúp bà, giống như bà đã được giúp đỡ trước đó, đưa những thông tin phức tạp lên cấp độ thực tế và giải thích nó một cách thực tế. Đó là một phần trong quá trình đào tạo của cô ấy trên Trái đất. Cô ấy đã tham gia vào công việc ở cấp độ Trái đất trong mười hai năm qua, giống hệt như điều mà cô ấy làm ở cấp độ tâm linh và năng lượng.

D: Tại sao con người cần học hỏi những điều này và đưa những thông tin trở lại Trái đất? Mục đích của việc này là gì? Hiểu biết về những năng lượng này để chúng tôi có thể vận dụng chúng?

J: Nó phụ thuộc vào kế hoạch bà tham gia. Nó cũng sẽ trở nên phổ biến hơn đối với những người không nhất thiết phải tham gia vào một kế hoạch, cũng như những người đã dành cả cuộc đời của họ để cân bằng năng lượng của hành tinh của bà. Họ phải biết những điều này. Và bất cứ khi nào có thời gian cho công việc tích hợp, hoặc có thời gian để thăng tiến, hoặc có thời gian cho các mục đích khác nhau, họ đến phòng này để điều chỉnh trạng thái vật chất của mình. Bởi vì khi họ đến căn phòng này, một khi quá trình phi vật chất hóa và cấu hình đã diễn ra, họ sẽ không bao giờ giống nhau.

D: Ý bạn là họ thay đổi sau khi họ bị phân tách thành các phân tử?

J: Họ không nhất thiết phải thay đổi về mặt thể chất. Có thể có những thay đổi về thể chất, nhưng trong một số trường hợp, có những phân nhánh về thể chất, trong đó, nếu cơ thể vật chất đang vận hành … thì nó sẽ trở nên rất phức tạp. Và tôi sẽ

https://thuviensach.vn

giải thích cho bà nếu bà muốn. Nhưng cơ thể vật lý có thể thay đổi và bị ảnh hưởng. Tuy nhiên, bình thường thì không.

D: Janice đã nhiều lần thức dậy với những vết bầm tím trên cơ thể. Điều đó có liên quan gì đến căn phòng của bạn không?

J: (Cười tự mãn và cười mỉm) Tôi xin lỗi vì điều này đã xảy ra, nhưng đó là một trong những tác dụng phụ mà tôi đã nhắc đến, của những công việc kiểu này khi ta đến căn phòng. Tôi đã giải thích điều này với cô ấy trong trạng thái không tỉnh thức. Và cô ấy trong tiềm thức nhận thức được điều này đang diễn ra. nhưng không có cách nào xung quanh điều này nhất thiết phải xảy ra.

D: Tôi chỉ đoán thôi. Khi các phân tử được tập hợp lại, điều gì đã diễn ra gây ra vết bầm tím?

J: Nó phụ thuộc vào nguyên nhân hoặc cách thức mà việc tập hợp lại diễn ra. Đôi khi mọi thứ diễn ra ở cấp độ Trái đất mà … à, thời gian. Bà thấy đấy, nó liên quan đến thời gian, tùy thuộc vào thời điểm các phân tử này tập hợp lại và nó diễn ra như thế nào. Nếu điều gì đó xảy ra làm gián đoạn trước khi hết thời gian, có thể có thiệt hại.

D: Điều này xảy ra trong căn phòng của bạn, hay khi họ đang trở lại?

J: Nó xảy ra chủ yếu khi quay trở lại tần số rung động vật lý của Trái đất, và tần số vật lý mà cơ thể đã rung động trước khi rời khỏi Trái đất. Bởi vì tần số rung động tại thời điểm rời khỏi Trái đất không phải là tần số khi quay trở lại.

D. Khi quay trở lại, có phải nó trở nên mong manh hơn sau khi được tách rời và được đặt trở lại với nhau một lần nữa không?

J: Bên trong thực sự mạnh hơn. Nhưng về mặt vật lý là cấu trúc thực tế, vì cấu trúc vật lý của con người mỏng manh, đây là năng lượng cao nhất mà ta có thể làm việc. Và đó là một kỳ công tuyệt vời khi trở lại với điều đó. Đã đến mức năng

https://thuviensach.vn

lượng này, việc có thể trở lại dạng vật lý là điều đáng kinh ngạc. Chỉ những người nhất định có thể làm được việc này. Nó không được thực hiện bởi tất cả mọi người.

D: Tôi nghĩ đó là lý do tại sao lại xuất hiện vết bầm tím, bởi vì cơ thể ở trong cảm giác mong manh khi mới được kết hợp lại, và trải qua sự gắn kết.

J: Đúng vậy. Năng lượng đi vào cơ thể vật lý và bắt đầu tiêu hao qua cơ thể vật lý. Nếu có những vị trí trong cơ thể không chính xác … thì, có lẽ nó không đi qua với tần số thích hợp. Hoặc nếu cơ thể chuyển động; nếu có bất kỳ chuyển động nào trong cơ thể vật lý. Bất kì. Tôi đã nói bất kỳ. Điều đó bao gồm cả việc thở.

D: Trong suốt quá trình tái nhập? (Đúng) Nhưng cơ thể sẽ không bị ảnh hưởng khi ngừng thở ư?

J: Cơ thể được duy trì. Nó không phải thở trong trạng thái năng lượng.

D: Và nếu có bất kỳ chuyển động nào, điều này có thể gây ra vết bầm tím?

J: Đôi khi cơ thể vật lý cố gắng tiếp nhận năng lượng. Bởi vì nó nhận thức được thể chất của nó đồng thời nó cũng nhận thức được năng lượng của nó. Khi cơ thể vật lý muốn trở thành chủ sở hữu của năng lượng khi chưa đến thời điểm thích hợp, đó là lúc vấn đề xảy ra.

D: Cô ấy cũng gặp vấn đề ở đầu gối phải. Bạn có biết gì về điều đó không? Có phải vấn đề đó xảy ra là do một trong những chuyến đi này không?

J: Không, nó xảy ra trên Trái đất. Cô ấy đã bị ngã, và cô ấy bị trẹo đầu gối. Chúng tôi không có thời gian để cô ấy gặp phải chấn thương này, vì công việc của cô ấy cần phải tiếp tục. Vì vậy, chúng tôi đã cố định nó về mặt y tế, và nếu cô ấy không tháo thiết bị ra thì đầu gối sẽ được chữa lành hoàn toàn. Nhưng cô ấy đã tháo nó ra, vì vậy …

https://thuviensach.vn

Janice đã nói với tôi trước buổi thôi miên về việc phát hiện ra một cục u nhỏ ngay dưới da đầu gối của cô ấy. Cô ấy đã tự lấy ra một mảnh nhỏ màu đen, và cô ấy không thể hiểu làm thế nào nó lại được đặt vào trong da của cô ấy. Cô coi đó như một sự tò mò.

D: Cô ấy rất tò mò. Cô không biết đó là gì.

J: Chúng tôi hiểu, và chúng tôi không buồn vì điều này đã diễn ra.

Nó chỉ đơn giản là được thực hiện theo một cách khác bây giờ, từ xa.

D: Sau đó đầu gối của cô ấy đã được chữa lành trong một chuyến đi đến căn phòng khi thiết bị này được cấy ghép ư?

J: Đúng, nhưng đừng nhầm thiết bị này với thiết bị cấy ghép, vì cô ấy không còn yêu cầu cấy ghép nữa.

D: Cô ấy đã trải qua giai đoạn đó. Mục đích của thiết bị nhỏ là gì? Cô ấy nói nó rất nhỏ và có màu đen.

J: Nó rất nhỏ. Nó có màu đen. Và nó cũng tương tự như khi bà nhổ răng và nha sĩ nhét vật gì đó vào lỗ để làm tan thuốc vào chỗ răng bị sâu. Thiết bị đang giải phóng một năng lượng chữa bệnh đặc biệt qua đầu gối.

D: Sau đó, khi cô ấy lấy nó ra, nó đã ảnh hưởng đến quá trình chữa lành.

J: Đúng. Không bắt buộc rằng phải giữ nó ở đó. Nó được đặt ở đó vì sự thoải mái của cô ấy.

D: Nhưng nó đang được thực hiện từ xa. (Vâng) Chà, tôi cảm ơn vì đã cung cấp cho tôi tất cả những thông tin này. Khi tôi muốn đặt câu hỏi, tôi chắc chắn sẽ gọi cho bạn, với sự cho phép của bạn.

J: Bà là người được chào đón nhất, vì tôi còn nhiều điều muốn nói với bà.

https://thuviensach.vn

D: Tôi sẽ phải lên kế hoạch cho các câu hỏi của mình, bởi vì tôi đã mất cảnh giác. Vậy, Janice có thể trở lại chưa? Tôi muốn hỏi cô ấy những chuyện khác xảy ra trên con tàu.

J: Cô ấy không còn ở trong căn phòng này nữa.

D: Tôi có thể xác định vị trí của cô ấy không? Cô ấy đã đi đến phòng nào vậy?

J: Cô ấy thực sự đang ở giữa các phòng, và chờ đợi bà đến phát mệt.

D: (Cười to) Được rồi. Hãy để tôi nói chuyện với cô ấy.

J: Cảm ơn bà đã đến, và tôi rất thích được trò chuyện với bà.

Giọng nói sau đó đột nhiên thay đổi. Nghe nhẹ nhàng hơn, nữ tính hơn.

J: Đầu tiên trước khi bà gặp Janice, tôi muốn nói chuyện với bà. Bà đã nói chuyện với tôi trước đây, tôi tin rằng bà biết tôi.

D: Chà, tôi đã trò chuyện với nhiều người.

J: Bà thường gọi tôi là "bác sĩ", mặc dù đó không phải là chính xác những gì bà muốn gọi tôi.

D: Tôi đã nghĩ rằng cô đang ở trong một căn phòng của con tàu khi tôi nói chuyện với cô lần trước.

J: À, tôi không ở đó. Tôi có thể đến các địa điểm khác nhau trên con tàu này, bà biết đấy. Nhưng điều tôi muốn giải thích với bà là tôi đang quan tâm đến sức khỏe của Janice hơn tất cả. Và bà thường gọi tôi là bác sĩ?

D: Cô đã nói với tôi rằng cô là một bác sĩ, mặc dù không phải là kiểu bác sĩ mà chúng tôi quen thuộc, bởi vì cô cũng có liên quan đến năng lượng.

https://thuviensach.vn

J: Đúng vậy. Tôi làm việc với thực thể mà bà vừa nói chuyện. Chúng tôi làm việc rất chặt chẽ với nhau. Đó là lý do tại sao tôi muốn nói chuyện với bà, và cho bà biết rằng chúng tôi đang nỗ lực phối hợp để nâng cấp. Và chúng tôi quan tâm nhất đến phúc lợi của Janice và Ken. Họ là những nguồn năng lượng tuyệt vời.

D: Vậy người tôi đang nói chuyện trong căn phòng là một thực thể khác với cô đúng không?

J: Ồ, vâng!

D: Sau đó cô vừa bắt gặp tôi trên đường đi ra ngoài?

J: Chà, tôi đã ở đây. Tôi không muốn nói chuyện hay ngắt lời.

D: Tôi nghĩ giống như có một người khác. Tôi đã nhận ra giọng nói của cô.

J: Điều đó thật tuyệt. Đã rất lâu bà không đến đây.

D: Ồ, có rất nhiều điều xảy ra trong cuộc sống của tôi. Tôi không thể đi đến nơi Janice sống trong một thời gian dài.

J: Chà, chúng tôi đã chờ đợi và hy vọng rằng bà sẽ đến.

D: Tôi có nhiều câu hỏi muốn hỏi cô. Tôi không biết bây giờ có đúng lúc không.

J: Đó hoàn toàn là đặc quyền của bà.

D: Chà, chúng tôi tò mò về những gì đang xảy ra với Janice. Đó là lý do tại sao tôi đặt câu hỏi về đầu gối của cô ấy, và về những vết bầm tím. Và chúng tôi đã được trả lời về điều này. Vì vậy, nếu tôi có câu hỏi về y tế, tôi có thể hỏi cô không?

J: Vâng. Nếu bà có những câu hỏi về y học, câu hỏi tâm lý, câu hỏi xã hội học. Tôi liên quan đến mọi khía cạnh phúc lợi của Janice và Ken, trong sự điều hành của họ. Bà thấy đấy, thực ra chúng tôi phục vụ họ. Chúng tôi phục vụ họ. Họ không phục vụ chúng tôi. Đó là một điều tôi muốn làm rõ. Và đó là lý do tại sao tôi nói chuyện

https://thuviensach.vn

với bà, bởi vì bà chưa bao giờ hỏi câu hỏi đó, bà cũng chưa bao giờ nghĩ về điều đó.

D: Tôi chưa bao giờ.

J: Nhưng bà thấy đấy, cả Janice và Ken đều có rất có năng lực, và hoạt động vượt trội hơn nhiều so với chúng tôi. Trên thực tế, điều quan trọng là bà phải nhận ra rằng chúng tôi phục vụ họ. Hãy để tôi xem nếu tôi có thể cho bà một lời giải thích. Họ là giám đốc của nhiều dự án, bà thấy đấy. Họ không hoàn toàn làm việc với một năng lượng, hoặc một nhóm sinh vật, hoặc một mục đích cụ thể. Họ có nhiều kế hoạch khác nhau, và họ kiểm soát nhiều kế hoạch khác nhau.

D: Nhưng họ không nhận thức được điều này một cách có ý thức.

J: Ở một khía cạnh nào đó, Janice đang phần nào nhận thức được, bởi vì cô ấy đã hòa nhập đến mức có thể nhận thức được ở mức độ vật lý, và được chỉ dẫn theo cách mà Ken vẫn chưa thể nhớ được. Nó chỉ đơn giản là vấn đề thực sự có thể … (Thở dài) không có từ nào thích hợp cho những gì tôi muốn truyền đạt cho bà, ngoài …. (Bối rối và thất vọng). Ôi chao!

D: Cô có thể tìm một khái niệm hoặc bất cứ điều gì tương tự không?

J: (Bối rối) Có lẽ … để tôi xem nào. Không, có lẽ tôi không thể diễn tả được. Phải có sự cân bằng. Để những sinh mệnh như Janice và Ken có thể hoạt động và tiếp tục hoạt động trong tất cả các khu vực và nhiều thiên hà mà họ điều hành, phải có thời điểm họ quay trở lại theo thời gian để thiết lập lại sự cân bằng đó. Vì vậy, mục đích của việc họ ở trong con tàu cụ thể này là để tái lập sự cân bằng cụ thể đó. Bây giờ, ở mức độ vật lý, họ đã đến với nhau, bởi vì công việc của họ đòi hỏi họ bây giờ phải ở trong trạng thái thể chất cùng nhau. Qua nhiều năm rồi không có trường hợp như vậy xảy ra. Và chuyện này phải phát triển đến mức đã đến lúc cần kết nối vật lý cũng như kết nối ở các cấp độ khác.

D: Đó là điều tôi định hỏi. Tại sao họ lại gặp nhau sau rất nhiều năm xa cách?

https://thuviensach.vn

J: Họ có việc phải làm ở Trái đất. Họ sẽ biết một cách có ý thức rằng trong cõi vật lý những kế hoạch này sẽ tiến triển. Và do đó họ sẽ có thể ảnh hưởng đến sự thay đổi lớn hơn trên cấp độ hành tinh.

D: Thực thể khác cho biết có những người khác làm việc theo cách tương tự.

J: Có những người khác làm việc theo cách này, nhưng bà sẽ phát hiện ra rằng họ không được kết nối theo cùng một cách thức, có lẽ, vì Janice và Ken được kết nối với nhau. Có rất ít trường hợp kết nối giống như hai người này.

D: Có vẻ như điều đó sẽ khiến cho những năng lượng họ đang làm việc cùng thêm tương thích.

J: Chà, đó là câu hỏi của bà đối với người bảo vệ năng lượng, của sự tiêu cực. Nó thậm chí không liên quan. Tương tác năng lượng của họ đã vượt qua bất cứ yếu tố tương thích nào mà người Trái đất từng biết tới.

D: Tôi nghĩ thật tuyệt khi họ đã quay lại với nhau sau ngần ấy thời gian.

J: Ồ, đó chỉ đơn giản là vấn đề thời gian. Điều này đã có thể xảy ra trong quá khứ nếu họ đưa ra những lựa chọn khác. Và thêm nữa, bà phải hiểu rằng lịch sử của hành tinh trái đất ở một thời điểm quan trọng đến mức họ cần phải kết hợp với nhau ở trạng thái vật lý, bởi vì ở trạng thái vật lý, điều tương tự cũng xảy ra với họ như trong căn phòng năng lượng. Nó xảy ra theo một cách tinh tế hơn nhiều trong trạng thái vật lý, nhưng nó vẫn xảy ra. Và họ sẽ chú ý đến điều đó, nhưng người khác sẽ không hiểu những gì họ nhìn thấy.

D: Cô có thể cho tôi biết những căn phòng khác được sử dụng để làm gì không?

J: Tôi không có quyền thảo luận điều đó với bà. Bà sẽ trải nghiệm điều đó, nhưng có lẽ không phải trong chuyến thăm này. Tôi không chắc bà sẽ nhận được chỉ dẫn tiếp theo ở đâu. Tôi muốn thảo luận thông tin với hội đồng trước khi bà đưa thông tin vào sách. Theo tôi hiểu, thông tin mà bà có được từ Janice sẽ được chuyển tới

https://thuviensach.vn

hội đồng trước khi bà có thể đưa nó vào sách. Bởi vì, theo tôi biết, nếu bà thậm chí cố gắng đưa nó vào một cuốn sách, nó sẽ không thành hiện thực, trừ khi đã được cho phép. Những gì bà không nhận ra vào thời điểm này là mọi thứ đều tương tác với nhau. Trong một số công việc của bà, bà nhận ra giá trị của thời gian. Và vì vậy, nếu thông tin ở cấp độ này được phổ biến trước một số sự kiện nhất định trong thời gian lịch sử, nó có thể làm gia tăng mức độ tiêu cực nếu rơi vào tay những người không phải là người truyền tin thích hợp, hoặc dịch giả thích hợp, hoặc các hình thức chuyển đổi năng lượng thích hợp, tức là: vào mặt tiêu cực của sự cân bằng hành tinh của bà. Sau đó, có thể có một mức độ tiêu cực mạnh hơn mức độ được tạo ra thông qua cơ chế của sự hiểu biết mặt tích cực của năng lượng. Vì vậy, điều tôi muốn nói, ngắn gọn và đơn giản là: không phổ biến thông tin cho đến khi bà được cho phép, không chỉ của Janice mà của một hội đồng sẽ thông qua chuyện đó.

Bởi vì bà thấy đó, có những sự kiện nhất định sẽ diễn ra. Và trong những cuốn sách khác của bà, bà đã thảo luận về những sự kiện này. Điều rất quan trọng là thông tin năng lượng nhất định không được phổ biến trước các sự kiện lịch sử nhất định. Tôi không biết liệu bà có thu thập được sự kiện mà tôi nói hay không. Nếu bạn không có, thì tôi cần thông báo cho bà.

D: Tôi sẽ không làm gì cả. Tại thời điểm này, tôi chỉ đang thu thập thông tin và tôi sẽ tuân theo chỉ dẫn của cô.

J: Nhưng có một sự kiện quan trọng mà … trên thực tế, tôi thực sự đang được phép nói với bà điều này. Điều quan trọng là thông tin mà bà học được, cơ chế của một số yếu tố không được phổ biến. Và hội đồng của tôi đang trở nên hào hứng nhất. Họ đang nói rất nhanh và tôi chỉ đơn giản là không thể theo kịp dòng chảy của các từ để truyền đạt tới bà.

https://thuviensach.vn

Nhưng tôi phải nói với bà một cách đơn giản rằng bà không thể phổ biến thông tin trước thời điểm thích hợp. Chắc chắn nó không thể được tiết lộ tại cõi vật lý trước thời điểm đó. Chỉ đơn giản là không thể.

D: Vậy thì tôi sẽ rất cẩn thận.

J: (Thở dài) Có quá nhiều người đang nói chuyện. (Cô ấy bắt đầu thở nặng nhọc và có dấu hiệu khó chịu).

D: Ổn cả rồi. Bình tĩnh, vì tôi sẽ không sử dụng nó mà không có sự cho phép của bất kỳ ai. Tôi sẽ rất, rất cẩn thận. (Cô ấy đã bình tĩnh lại). Nếu tôi làm phiền cô, chúng ta có thể thay đổi chủ đề. Tôi chỉ hy vọng tôi không khiến cô gặp rắc rối.

J: Không, bà không khiến tôi gặp rắc rối. Chỉ là có một luồng rung động truyền đến, rung động của chính tôi đã được nâng lên đến mức mà tôi không quen với việc hoạt động tại mức độ đó. Và tôi đang có một chút …. (thở dài) Nhưng bà phải nghe điều này, vì vậy bà phải cho tôi một chút thời gian để điều chỉnh …. Tôi đang bị sai khiến ở mức độ năng lượng của chính mình. (Thở dài)

D: Được rồi. Cô tiến triển và đồng hóa ở đó. Tôi có việc gì đó để thực hiện ở cấp độ của tôi.

Tôi lấy cuộn băng ra và đặt một cái khác vào.

D: Bây giờ cô đã cảm thấy khá hơn chưa?

J: (Bối rối) Chỉ có một tổng…. (Hơi thở nặng nề)

D: Tôi hy vọng những gì tôi đã hỏi cô không gây ra phiền phức cho cô.

J: Nó không khiến tôi gặp rắc rối. Nó gây ra những vấn đề ở cấp độ cao hơn, ở cấp độ cao hơn nhiều.

D: Bởi vì tôi không muốn gây ra bất cứ rắc rối nào cho bất cứ ai.

https://thuviensach.vn

J: Không đâu, vấn đề là bà chưa hiểu được những gì bà có thể và không thể phổ biến thông tin. Tôi đã nói chuyện với bà liên quan đến việc điều chỉnh rung động của truyền năng lượng. Và tôi đang nhận lệnh bởi các thành viên của căn phòng thánh. Và tôi đã không nhận thức được sức mạnh của năng lượng đó trong căn phòng. (Cô ấy vẫn đang cảm nhận được những tác động. Đây là nguyên nhân gây ra sự nhầm lẫn và khó giao tiếp). Tôi không tiến vào căn phòng đó. Tôi đang giao tiếp với cô từ năng lượng của căn phòng, nơi tôi đã quen với việc vận hành. Janice và Ken đang ở trong một trạng thái sống khác ở một nơi khác. Tôi ở nơi này, và họ ở nơi kia. Và nơi này đây cùng với nơi họ đang có mặt và cả nơi chốn vật lý. Vì vậy, bà phải thấy nó trở nên phức tạp trong một số khoảnh khắc để thảo luận với bà thông qua một thực thể vật lý.

D: Có vẻ như hội đồng là những người trong phòng thánh đang theo dõi những gì chúng ta đang trao đổi. Và dường như họ nghĩ cô ….

J: (Ngắt lời) Họ luôn biết, và họ giám sát thông tin đang được thảo luận với bà. Tuy nhiên, có một thứ gì đó rất mạnh mẽ đã đến trong tôi.

D: Tôi cho rằng họ nghĩ cô có thể đã cho tôi biết những thông tin chưa đến thời điểm để tiết lộ.

J: Đã đến lúc bà phải biết một số thông tin này. (Hơi thở nặng nhọc và bối rối.) Bà hãy thông cảm cho tôi. Tôi không được bình thường tại thời điểm này. Nhưng nếu bà chịu đựng được tôi, tôi sẽ trở lại với vẻ ngoài của chính mình.

D: Tôi xin lỗi nếu tôi đã gây ra cho bô bất cứ sự khó chịu nào đó.

J: Ồ! Đó không phải là cảm giác khó chịu thật sự. Đó chỉ đơn giản là …. Ồ! Tôi đã được đưa đến … Cảm ơn bà rất nhiều vì …. Đó là, ồ, một trải nghiệm tuyệt vời đối với tôi. Bà thấy đấy, tôi không được phép vì đó không phải là vấn đề về sự cho phép. Chỉ là tôi không đến căn phòng đó, vì…. Chà! Tôi hơi mất phương hướng. (Lẫn lộn một lần nữa).

https://thuviensach.vn

D: Điều quan trọng tôi muốn biết rõ là những việc nào tôi không được phép làm.

J: Vâng. Tôi đang bị giữ lại bởi tần số này. Điều quan trọng là bà phải biết rằng tôi đang hoạt động ở một tần số rung động khác với tần số rung động của chính tôi. Và điều đó có thể thay đổi. Bà có thể nói chuyện trực tiếp với một trong những trưởng lão thần thánh nếu bà …. Tôi không chắc chuyện gì sẽ xảy ra.

Cô ấy đang hít thở sâu để cố gắng điều chỉnh. Đây là lý do tại sao giọng nói lớn và khác biệt phát ra khiến tôi ngạc nhiên và mất cảnh giác. “Dolores!” Giọng nói có uy quyền và bắt buộc sự chú ý.

D: Vâng.

J: (Giờ đây nhịp thở đã điềm tỉnh trở lại). Dolores!

D: Vâng, tôi đang nghe đây.

J: Bạn có thể kết nối với tôi không?

D Vâng, tôi có thể nghe rất rõ.

J: Bà có thể nghe thấy tôi bằng cách khác ngoài đôi tai của bà không? Bà có thể nghe thấy tôi trong đầu bà …. chưa?

D: Chà … Tôi không biết ….

J: Bà có thể nghe thấy tôi bằng việc cảm nhận ánh sáng không? Bà có nghe thấy ánh sáng không?

D: Tôi không biết điều đó có cảm giác như thế nào, nhưng tôi cảm thấy điều gì đó.

J: Vậy là đủ để bà biết rồi. Nó không làm hại bà đâu, nhưng tôi không thể giao tiếp theo kiểu như bà đã quen thuộc. Tôi sẽ thử. Tôi đang mô phỏng một giọng nói, và đó không phải là cách giao tiếp của tôi. Nhưng tôi phải nói với bà một số điều, bởi vì bà đã bước vào một khu vực mà bà không mong muốn vào.

https://thuviensach.vn

D: Có vấn đề gì với điều đó không?

J: Không phải theo nghĩa của từ này là một vấn đề, gì chúng ta liên quan đến một vấn đề. Nhưng bà cần phải điều chỉnh Janice trong cơ thể của cô ấy, vì tôi đang sử dụng giọng nói của cô ấy theo một cách đặc biệt chứ không phải là sử dụng giọng nói một cách thông thường. Và cô ấy sẽ không cảm thấy một chút khó chịu nào về mặt thể chất, ngoài điều đó … (Thở dài) bà cần hướng dẫn để cô ấy tự điều chỉnh. Điều chỉnh bản thân cô ấy.

D: Năng lượng hay là gì?

J: Bạn cần phải đưa chỉ dẫn cho thể chất của Janice … nhanh chóng và cho thể chất một hướng dẫn để điều chỉnh. Chỉ đơn giản là làm điều đó và nói với thể chất của cô ấy điều chỉnh. (Nhấn mạnh) Nói với thể chất của cô ấy để điều chỉnh!

D: Được rồi. Tôi đang nói với thể chất của Janice. Tôi muốn nó điều chỉnh. Tôi muốn nó thư giãn. (Hơi thở của cô ấy lại chậm lại). Và hãy bình tĩnh. Đây chỉ là một loại năng lượng khác đang thông qua cô để giao tiếp. Điều chỉnh và thư giãn. Không có vấn đề gì về thể chất cả. Một cảm giác rất lành mạnh. Một cảm giác rất thư thái. Nó chỉ là một cái gì đó khác đang xảy ra. Nhưng cơ thể vật lý đủ khả năng xử lý điều này. Được rồi. Cô ấy có đang điều chỉnh không?

J: (Giọng ngọt ngào và nữ tính.) Cô ấy đang điều chỉnh, vâng, cô ấy đang điều chỉnh.

D: Được rồi. Nhưng bạn nói rằng tôi đã vào một nơi mà bạn không mong muốn.

J: (Giọng của người có thẩm quyền một lần nữa). Cho phép điều chỉnh! Cái này rất quan trọng. Bà phải hiểu cho, bà đã vượt qua nhiều mức năng lượng ở đây. Và chúng tôi không thể cho phép bất kỳ tác hại nào đến với thể chất. Chúng tôi có Janice đang hoạt động ở bốn trạng thái năng lượng ở thời điểm hiện tại. Bà không nhận ra điều đó.

https://thuviensach.vn

Và bà phải chịu đựng chúng tôi, bởi vì có một chút … có một sự thay đổi. Một sự thay đổi rất nhanh của cô ấy, ở bốn cấp độ đó, không có khả năng điều chỉnh để phù hợp với thể chất.

D: Vâng, và tôi ước cô ấy không bị bất cứ sự tổn thương nào.

J: Không, nhưng bà đang làm việc ở trạng thái năng lượng cao nhất vào lúc này. Và chúng tôi phải nói với bà rằng đôi khi điều này sẽ xảy ra. Chúng tôi sẽ hướng dẫn bà. Đừng sợ rằng bà sẽ không biết phải làm gì. Vì, như bà có thể thấy, chúng ta đạt đến mức độ cho phép và không cho phép liên quan đến thể chất nhất định. Với mối quan hệ với không gian linh thiêng nhất định. Với mối quan hệ với không gian năng lượng nhất định. Với mối quan hệ với không gian mô hình tổ chức nhất định. Vì vậy, chúng ta có tất cả bốn trạng thái đó đang tồn tại. Và những gì bà phải hiểu là, ở mỗi cấp độ này có chuyển động phân tử liên tục.

Chuyển động. Và khi bà vượt quá giới hạn thời gian, và khi bà di chuyển qua các dạng thời gian khác nhau với tốc độ nhanh hơn ánh sáng, để đạt được mức năng lượng này, những thay đổi nhanh chóng nhất định thay đổi mọi cách thức của cấu trúc thể chất. Và điều rất quan trọng là phải duy trì sự cân bằng. Chúng tôi sẽ không bao giờ cho phép sự mất cân bằng trong bản thể này hoặc trong Ken. Không thể xảy ra sự mất cân bằng trong những sinh mệnh này. Đó là lý do để họ vẫn có thể hoạt động trong thể chất. Ken, vào thời điểm này, đang ở trong tình trạng mất cân bằng về thể chất. Và chúng tôi đang làm việc với anh ấy để đưa cuộc sống của anh ấy về điểm cân bằng. Anh ấy đang gặp khó khăn, và chúng tôi đang giúp đỡ anh ấy.

Mặc dù anh ta không ý thức được, và không thể đưa được vào ý thức. Và anh ta sẽ được đưa vào thông qua Janice. Cần biết rằng vào lúc này Ken cũng đang cùng với Janice trong một trạng thái khác, mặc dù anh ấy cũng đang ngủ trên giường của mình ở Oklahoma. Vì vậy, bà phải biết những điều này. Và điều quan trọng là bà phải luôn nhận thức được những gì bà đang làm, bởi vì không phải lúc nào bà cũng

https://thuviensach.vn

nhận thức được. Và đây không phải là một thiếu sót. Vui lòng hiểu rằng chúng tôi không coi đây là bất cứ thiếu sót nào của bà cả.

Bà phải hiểu rằng đây chỉ đơn giản là những phương pháp mà bà không quen thuộc, bởi vì bà chưa làm việc ở cấp độ này bao giờ. Bà thực sự đã không làm việc ở cấp độ này. Bà đã tiến gần đến cấp độ này nhưng chưa bao giờ đạt tới trước đây. Và đó là lý do bà kết nối với Janice. Lý do cho một số tương tác của bà với các năng lượng khác ở một số cấp độ khác, là bởi vì bà cũng phải sẵn sàng đạt đến cấp độ này. Đối với bà, theo một nghĩa nào đó, nó cũng sẽ không thay đổi theo bất cứ điều gì trong cuộc sống vật chất của bà hoặc bất cứ cách thức nào đối với năng lượng của bà. Bà sẽ cảm thấy một chút khác biệt. Đó sẽ là một sự khác biệt hữu ích. Bây giờ, những gì bà phải hiểu là bà đã sẵn sàng để đạt đến cấp độ này, nếu không bà không thể cùng Janice đến cấp độ này.

D: Nói cách khác, việc đó sẽ bị chặn lại.

J: Điều đó sẽ không được phép. Vì vậy, bà đã sẵn sàng để đến đây. Bây giờ những gì bà nên biết là, theo một nghĩa nào đó, một số việc sẽ trở nên dễ dàng hơn đối với bà. Đó sẽ là một quá trình chuyển đổi tự nhiên cho bà. Đừng hiểu lầm khi tôi nói từ "điều chỉnh", bởi vì điều chỉnh không có nghĩa là giống nhau ở mức năng lượng này mà nó có nghĩa đối với bà ở trạng thái hiện tại của bà. Đó là những gì sẽ diễn ra, chỉ lợi ích cao nhất của bà mới được chúng tôi coi trọng. Đối với công việc bà đang thực hiện, bà phải biết rằng chúng tôi có một sự ngưỡng mộ sâu sắc đối với sự sẵn sàng vượt qua giới hạn về thể chất của bà. Bà thực sự đẩy mình vượt qua điểm giới hạn mà tại đó thể chất của bà thực sự được phát triển. Bởi vì những gì bà đang cảm nhận là, khi bà yêu cầu một phương pháp, đó là điểm mấu chốt để chúng tôi biết được bà đã sẵn sàng. (Tôi không nhớ được trong trạng thái tỉnh thức mình đã yêu cầu bất cứ điều gì, nhưng rõ ràng nó đã xảy ra ở mức độ tiềm thức). Đó là thời điểm khi bà được "kiểm tra". Sau thời điểm đó, bà đã được tiếp xúc với chính phương pháp mà chúng tôi đã cung cấp cho bà tối nay. Tuy nhiên, ngay từ đầu bà đã không chấp nhận điều đó. Bà đã nghe thấy điều đó, nhưng bà đã không nhận.

https://thuviensach.vn

Và chúng tôi biết bà chưa sẵn sàng để đạt đến cấp độ này. Vì vậy, đó là lý do tại sao những người khác đến với bà thông qua Janice trước đây. Cô ấy luôn ở mức này. Nhưng cô ấy phải hạ mức độ xuống để đưa bà đến một mức sẵn sàng cho mức độ này. Và để phát triển đến lúc bà có thể vượt qua nỗi sợ bị thay đổi với tư cách là một cá nhân, bởi vì bà sẽ không thay đổi. Nhưng bà đã có một nỗi sợ mất kiểm soát. Theo một nghĩa nào đó, bà đã có một nỗi sợ hãi bên trong mình về bất cứ nguồn cơn nào để bộc lộ ra rằng bà vượt qua điều gì đó, vượt qua ngưỡng mà bà cảm thấy thoải mái ở hiện tại. Bà cảm thấy bà không thể làm gì được giới hạn cụ thể này.

D: Đó là một đặc điểm rất con người.

J: Đây là một đặc điểm rất con người.

D: Nhưng tôi không nhớ ra rằng tôi đã được cung cấp một phương pháp. Các cuốn băng ghi âm không cho thấy có điều đó.

J: Nó không có trên cuộn băng. Nó xảy ra trong một cuộc thảo luận sau vụ cưỡng hiếp. Nó không được ghi lại trên các cuộn băng, bởi vì nó không được biểu thị. Nhiều cuộc thảo luận của bà với Janice, chúng tôi sẽ cho bà biết vào thời điểm này, đã từng - nếu bà tha thứ cho chúng tôi. Chúng tôi mong cầu bà tha thứ trước, nhưng chúng tôi đã kiểm tra bà trong trạng thái có ý thức, với các cuộc thảo luận thẳng thắn, khi đó Janice bàn về về các khái niệm sau khi phiên thôi miên của bà diễn ra.

Đây là sự tiết lộ thông qua những điều cô ấy sẽ nói với bà. Qua cách bà phản ứng lại, chúng tôi sẽ nhận biết được mức độ phát triển của bà liên quan đến sự sẵn lòng, và sẵn sàng tiếp xúc với mức năng lượng và cách thức hoạt động này. Bà đã chạm tới mức năng lượng này thông qua những người khác. Bạn đã tiếp xúc vào một phiên của các lớp học. Bạn đã đạt đến cấp độ sinh viên, nhưng bà chưa đạt đến cấp độ bậc thầy trước đây. Bà đã đạt được điều đó vào tối nay.

https://thuviensach.vn

Bạn đã chạm đến mức tương tác năng lượng bậc thầy. Vì đó là điểm mà, như tôi đã nói với bà trước đó, Janice và cả Ken hoạt động nhờ vào năng lượng UFO. Nhưng họ cũng hoạt động bên ngoài năng lượng đó. Ngay cả ở tần số rung động cao hơn mức độ hiểu biết của các sinh vật UFO mà bà đã tiếp xúc.

D: Tôi lo lắng vì có những phản ứng vật lý đối với cơ thể của Janice. Tôi nghĩ có lẽ cô ấy không thể nhận lấy năng lượng đó được. Thực thể khác dường như nghĩ rằng tôi đã xâm nhập vào một mức năng lượng mà tôi chưa sẵn sàng.

J: Không, bà hiểu lầm rồi. Bà đang nói chuyện với vị bác sĩ. Tôi không phải là bác sĩ. Tôi là người hòa giải. Tôi là một người cân bằng. Đó là những gì tôi làm. Bà không nói chuyện với bác sĩ. Trường năng lượng của bác sĩ đã bị xáo trộn. Nhưng bà phải hiểu. Tôi cần giải thích cho bà một số điều quan trọng để bà biết, bởi vì điều này sẽ xảy ra một lần nữa. Và rằng, bà đã không nhận ra rằng khi bà đưa Janice đến - thực sự khi Janice và Ken bước vào căn phòng thánh, họ đang làm sống lại căn phòng thiêng trong hình hài thể chất của họ.

Và họ ra khỏi phòng thánh. Nhưng họ không di chuyển khỏi phòng thánh, vì họ đang ở trong căn phòng đó, ngay cả khi chúng ta đang nói chuyện. Và họ chuyển đến căn phòng năng lượng trong một trạng thái khác của dạng sống. Mặc dù họ cũng ở trạng thái thể chất, và năng lượng, ở một loại năng lượng khác trong phòng thiêng. Nó phức tạp, nhưng điều quan trọng là bà phải hiểu điều này, bởi vì bà phải hiểu cơ chế của những biến đổi này. Và xa hơn nữa, điều quan trọng là bà phải nhận biết rằng bà đã nói chuyện với người giám hộ năng lượng, mà bà đã gắn nhãn rất chính xác cho anh ta theo thuật ngữ của riêng bà. Anh ấy là người bảo vệ năng lượng của căn phòng đó.

Tuy nhiên, bác sĩ cũng có quyền tự do đi vào và hoạt động trong căn phòng đó. Cô ấy biết bà sẽ ở đó. Cô ấy đã nghe thấy yêu cầu của bà tối nay nói chuyện với cô ấy hoặc bà muốn liên lạc với cô ấy. Cô ấy đến và cô ấy ở đó. Và bà đã không yêu cầu liên lạc với cô ấy, vì vậy cô ấy đã không nói chuyện với bà. Tuy nhiên, bạn đang

https://thuviensach.vn

rời khỏi căn phòng và cô ấy cảm thấy điều đó bởi vì cô ấy muốn đáp ứng nguyện vọng của bà nên cô ấy đã nói chuyện với bà. Điều đó là rất tốt, bởi vì bà đang chuyển sang một khu vực khác. Bà là một người lưu trữ thông tin, nhưng không chỉ là một cái máy ghi âm. Và nếu bà không muốn, bà chỉ có thể nói với chúng tôi ngay bây giờ. Đã có một lý do khiến bà không được phép bắt đầu phiên này tại thời điểm mà bà muốn.

Và tôi có quyền thảo luận lý do đó với bà. Bà đã lo lắng khi bắt đầu phiên thôi miên, nhưng bà không được phép bắt đầu khi chưa đúng thời điểm chính xác tuyệt đối. Đó phải là phút chính xác tuyệt đối để bà có thể tiến vào trạng thái năng lượng này. Cuộc gọi điện thoại dự kiến sẽ xảy ra vào thời điểm đó, vì vậy bà không thể bắt đầu phiên thôi miên. Và bà khao khát tiến hành cuộc thảo luận liên quan đến những kiến thức nhất định khiến bà cảm thấy thoải mái.

Đó là sự thật. Tôi đã khao khát được quay trở lại những lĩnh vực khám phá mà tôi có thể hiểu được ở cấp độ vật lý, cấp độ trần gian. Thay vào đó, thông tin tiếp tục trở nên ngày càng phức tạp hơn.

J: Và bà biết được rằng luôn luôn có một sự lựa chọn. Bà tin vào lựa chọn đó. Có một điều mà bạn không thực sự chắc chắn. Đó có phải là một sự lựa chọn hay không? Điều đó có thể xảy ra không? Bà sợ rằng nó có thể xảy ra rằng bà sẽ không có sự lựa chọn. Và rằng một điều gì đó rất tồi tệ có thể xảy đến, và bà sẽ không có lựa chọn nào khác. Đó là một nỗi sợ hãi sâu thẳm bên trong bà. Có lẽ bà chỉ kết nối với nó. Có lẽ nó chưa bao giờ khiến bà phải như vậy, ngoại trừ một lần. Nhưng đó là sự tiếp xúc mà bà đã được diện kiến theo một cách khác so với năng lượng UFO. (Tôi tin rằng anh ấy đang đề cập đến việc tiếp xúc với năng lượng của Anti-Christ trong Tập II của Cuộc trò chuyện với Nostradamus). Nhưng năng lượng đó đang hoạt động hoàn toàn khác với năng lượng UFO. Chúng tôi là những người cân bằng, theo một cách diễn đạt nào đó. Và đó là một trong những mục đích chính tại sao chúng tôi đến hành tinh của bà. Có một sự phức tạp về thiết kế, về sự tương tác của các nguyên tố - và tôi không nói đến các nàng tiên nhỏ khi tôi đang nói về các

https://thuviensach.vn

nguyên tố. Các nguyên tố, các dạng cấu trúc khác nhau, thời gian - nhưng tôi đang đi hơi xa khỏi những điều cần thảo luận. Và vấn đề là tôi đang bị hội đồng đưa trở lại trong căn phòng thánh, tôi phải giải thích cho bà hiểu cơ chế của những gì đã xảy ra tối nay. Vì vậy, khi bà cảm nhận được nó đang diễn ra một lần nữa, bà sẽ nhận ra rằng bà cần phải chậm lại. Điều gì đã xảy ra là bà đang nói chuyện với bác sĩ. Và sau đó bà bước vào một khu vực mà bà chỉ tập trung vào một chủ đề.

Nhưng thực ra họ muốn nói chuyện với bà về sự liên quan… họ đã nói chuyện với bà về thông tin đang đến - bà thấy đấy, tôi đang bị sai khiến và tôi đang nói rất nhanh một lần nữa, bởi vì những lời này ập tới như thác đổ, và chúng đang đến rất nhanh. Tôi đang đưa những lời này qua bốn mức năng lượng để đưa đến bà. Vì vậy, những gì bà phải biết là, bà đang nói chuyện với bác sĩ và bà không hiểu khi cô ấy nói với bà về việc cung cấp thông tin dưới dạng sách. Bà nghĩ rằng cô ấy chỉ đơn giản là truyền đạt thông tin của năng lượng ánh sáng. Cô ấy đang nói về những thông tin truyền đến, bởi vì loại thông tin bà nhận được ở đây không được trộn lẫn với các trường hợp điều tra của bà, bởi vì ở đây có một mục đích khác. Và những gì bà phải biết là mục đích này liên quan đến các sự kiện trong thời gian Trái đất không thể bị xáo trộn bằng cách phổ biến thông tin dưới dạng sách trước khi họ vượt qua thời gian của họ ở Trái đất. Nó không thể xảy ra. Và nó đã được cảm nhận bởi sự thiêng liêng …. (Tìm kiếm từ thích hợp.) Không có từ nào thuộc ngôn ngữ Trái đất để mô tả. Đó không phải là một hội đồng. Đó là quá khứ một hội đồng. Đó là những trưởng lão trong quá khứ. Nhưng bà sẽ không hiểu từ này, bởi vì nó không có trong bản dịch tiếng Anh. Tôi thậm chí không thể đưa nó vào ý thức của chính mình, bởi vì tôi không ở cấp độ đó. Và khi bà không hiểu, phải đến gặp bác sĩ.

Tất cả năng lượng từ sự thiêng liêng đó đang cố gắng đi vào thông qua năng lượng của cô ấy, và cũng thông qua nơi nắm giữ năng lượng khuôn mẫu của Janice, trở lại thể chất, trở lại với bà. Và đó là một sự thay đổi quá nhanh … nó đã bị xáo trộn. Vì vậy, có một sự mất cân bằng, và đó là lý do tại sao bà phải điều chỉnh. Điều

https://thuviensach.vn

quan trọng cần biết là sẽ có một cuốn sách tầm cỡ, nó sẽ là sự mở rộng của bất kỳ khái niệm nào mà bà đã tiếp xúc cho đến nay. Nhưng bà phải hiểu rằng trước khi bà đưa ra thông tin bà thu thập được từ Janice dưới dạng sách, phải được sự đồng ý của chúng tôi.

D: Tôi hiểu chuyện đó. Tôi hơi lo lắng khi Janice có những cảm giác về thể chất. Nhưng khi giọng nói nặng nề đó phát ra, bạn nói rằng nó dường như đang trực tiếp đến từ phòng thánh. (Đúng) Anh ấy không biết có lẽ tôi đã đi vào một khu vực mà tôi không mong đợi sẽ đi vào.

J: Vào thời điểm này.

D: Sẽ tốt hơn nếu tôi lùi lại?

J: Bà có thể bị lộ. Bà có thể đi vào khu vực này. Chỉ là bà không nghe thấy những gì anh ấy nói với bà, hoặc có thể là do bà không hiểu rõ về tần số của nơi mà bà đang ở trong mối quan hệ với việc chỉ phổ biến thông tin. Hành tinh của bà đang được chú trọng tại thời điểm này, và sự cấp thiết phải phổ biến thông tin. Và chúng tôi muốn liên hệ với mọi sinh mệnh trên hành tinh của bà, vì vậy có thể có sự thay đổi liên quan đến tần số rung động. Tuy nhiên, một số loại thông tin nhất định, nếu chúng được phổ biến, như tôi đã nói, trước khi các sự kiện lịch sử được sắp đặt đúng lúc, chúng sẽ tăng cường khả năng của các năng lượng tiêu cực đó để sử dụng những cơ chế tiêu cực của riêng chúng. Và chúng tôi quan tâm nhất đến điều đó.

D: Vậy thì bạn không cần phải lo lắng. Tôi sẽ không làm bất cứ điều gì cho đến khi được yêu cầu làm điều đó.

J: Tôi muốn nói với bạn rằng một số phần nhất định của thông tin mà bạn có được sẽ được sử dụng sau thời khắc của Anti-Christ.

D: Tôi băn khoăn về việc tôi có còn tồn tại để viết sách, và phổ biến thông tin.

https://thuviensach.vn

J: Bà sẽ tồn tại.

D: Tôi sẽ tồn tại trong khung thời gian đó ư?

J: Có, tôi nghĩ vậy, bà sẽ làm được.

D: Và tôi sẽ vẫn viết sách và thu thập thông tin chứ?

J: Bà sẽ thu thập, và bà sẽ viết sách.

D: Tôi nhận ra rằng tôi sẽ rất già nua vào thời điểm đó. (Cười thầm) Nhưng tôi vẫn sẽ có thể làm được điều này mặc dù tôi đã già đi rất nhiều? Tôi có thể có khả năng viết sách của mình, và ….

J: Vâng, vì tuổi của bà sẽ khác đi.

D: Ý bạn là nó sẽ được thay đổi khi chúng ta chuyển sang giai đoạn khác này? Tần số khác này?

J: Vâng. Bà thấy đó, không có gì là không thay đổi. Bà đã nhìn nhận được điều này trong suốt cuộc đời. Bà đang rất thoải mái. Bà không thực sự muốn thay đổi như vậy. Tuy nhiên, bên trong bà có một tia sáng lấp lánh biết rằng nó diễn ra một cách nhỏ bé, nhỏ bé, nhỏ bé bên trong bà. Khi bà phát triển thông qua công việc của mình, đó sẽ là một lẽ tự nhiên, và nó không phải là một sự thay đổi được tạo ra. Đó là những gì mà phải làm. Đó là mục đích của bà đang hé mở. Vì vậy, hãy đón nhận sự thay đổi đó. Đó là mục đích của bà.

D: Vậy thì tôi vẫn sẽ sống, mặc dù tôi rất già. Và là người quan sát tất cả những sự kiện diễn ra này.

J: Tôi được chỉ dẫn rằng điều quan trọng mà bà phải biết là, bà sẽ tiếp tục làm công việc này. Và bà sẽ ở đây.

https://thuviensach.vn

D: Trên Trái Đất. (Đúng) Được rồi. Tôi có rất nhiều việc tôi muốn làm. Tôi chỉ muốn duy trì sức khỏe và có năng lượng để tôi có thể thực hiện những việc này.

J: Bà sẽ phát triển. Khi bà làm công việc, bà sẽ ngày càng hiểu nhiều hơn về những điều phức tạp làm bà rối trí, bởi vì nó đơn giản là vấn đề mong muốn từ bên trong của bà. Và chỉ những gì bà mong muốn, bà mới nhận được. Vì chúng tôi sẽ không bao giờ tìm cách ép buộc bà. Bà thấy đấy, Janice và Ken đang ở trong một kế hoạch chung mà bà cũng tham gia, và một số đồng nghiệp của bà cũng vậy. Bà đã đi lại nhiều trong năm qua vì kế hoạch đó.

Vào năm 1991 khi phiên thôi miên này diễn ra, tôi mới bắt đầu đi diễn thuyết tại các hội nghị ở Hoa Kỳ. Trong những năm tiếp theo, tôi đi du lịch khắp nơi trên thế giới vài lần. Nhưng vào buổi tối hôm nay, tôi không biết tương lai của mình sẽ ra sao.

J: Đó là vì lợi ích của chúng tôi và lợi ích của Trái đất, bà đã đi mà không biết. Chuyến đi đó sẽ có cùng một lý do mà bà đến London, và bà sẽ đến London. Và điều bà cần biết là tại sao. Và những gì tôi nhắc đến về việc tôi kể với bà, bà đang tham gia vào một kế hoạch đúng không nào?

D: Vâng, đó là điều tôi không thể hiểu được. Tôi nghĩ rằng tôi viết những cuốn sách này chỉ để tiết lộ thông tin. Nhưng việc này còn hơn thế nữa đúng không?

J: Nó còn hơn thế nữa. Đó là công việc rất quan trọng. Không phải ai trên Trái đất cũng tham gia vào kế hoạch này.

D: Bạn có thể cho tôi biết đó là kế hoạch gì vậy?

J: Vâng, đã đến lúc bà phải biết. Vì vậy, bà sẽ thấy thoải mái hơn với những việc bà đang làm mà không nhất thiết phải hiểu lý do tại sao. Đây là một kế hoạch quan trọng nhất. Sẽ mất một khoảng thời gian để giải thích cho bà cơ chế của các dòng năng lượng tương hỗ diễn ra trong cơ thể con người. Và để thảo luận với bà về các hạt và sự đan xen của chúng, tức là: hợp nhất và phân chia. Tuy nhiên, giải thích

https://thuviensach.vn

một cách đơn giản hơn, chúng tôi nói về đường phân định năng lượng của con người trên Trái đất, và bà có kết nối rất sâu sắc. Mặc dù bà không hiểu biết về hầu hết các trường năng lượng và các nguồn năng lượng, nhưng bà có liên quan đến chúng. Bà đã quan tâm hơn và sẽ hứng thú hơn khi hiểu biết hơn. Bởi vì tần số rung động của bà rất cần thiết ở Denver. Rất cần thiết ở California. Cần thiết ở các thành phố khác nhau mà bà đã đến trong năm qua. Cần thiết ở các thành phố và quốc gia mà bà sẽ đặt chân đến. Bà không bao giờ mất kết nối với những người bạn đã gặp gỡ. Điều này cũng giống như việc vẽ một đường thẳng từ bà đến họ tại mọi thời điểm, bởi vì mọi thứ vốn có, không bao giờ ngừng tồn tại. Năng lượng bà có vào lúc này cũng sẽ ở lại trong căn phòng này khi bà rời đi.

Nó sẽ không bao giờ rời khỏi căn phòng này hoàn toàn. Bà sẽ không bao giờ biết rằng nó không rời khỏi căn phòng này, bởi vì bà sẽ không cảm thấy thiếu. Chỉ trong những trường hợp quá rõ và tiêu tốn nhiều năng lượng, bà mới cảm thấy thiếu thốn. Đó là thời điểm quan trọng để bà học cách bổ sung. Bà sẽ cần biết cách làm điều đó với tốc độ nhanh hơn. Bây giờ, những gì tôi đang cố gắng truyền đạt với bà là mọi người sẽ nói với bà về các đường phân định năng lượng trên trái đất. Họ coi những đường này có tồn tại trong Trái đất, điều này đúng. Kế hoạch mà tôi đang nói với bà liên quan đến các đường này của con người, các kết nối của con người.

Nếu bà có thể hình dung một số người nhất định tại các điểm và vị trí nhất định trên Trái đất tại một thời điểm cụ thể của thời gian ở Trái đất và thời gian giữa các chiều không gian. Và không thể có bất cứ sự khác biệt thứ hai. Nó phải được phối hợp với kí tự. Nó liên quan đến sự cân bằng năng lượng của các đường phân định năng lượng của Trái đất. Nó là một hình ba chiều của các đường phân định năng lượng này. (Bất ngờ có tiếng nổ lách tách lạ kỳ trên đoạn băng ghi âm có vẻ như điện xẹt. Nó không xóa bất kỳ từ nào. Nó diễn ra rất nhanh.) Tức là: Kết nối của bà với Janice. Kết nối của bà với những người khác trong cuộc sống của bà, tạo thành bà và tạo thành một tam giác. Đó là Kế hoạch Tam giác. Nó rất quan trọng đối với

https://thuviensach.vn

hành tinh này. Điều quan trọng nhất là bà phải cố gắng và hiểu rằng tần số rung động của bà, khi bà ở Denver, đã gây ra sự thay đổi ở phía bên kia của hành tinh. Vì kết nối của bà với những con người khác nhau trong cuộc sống của bà. Bởi vì kết nối đó không bao giờ bị phá vỡ.

D: Ngay cả những người mới mà tôi hay gặp gỡ?

J: Vâng, vâng. Nhưng có những người đang ở trong kế hoạch. Không phải bất kỳ người nào bà làm việc cùng hoặc gặp gỡ đều sẽ có mặt trong kế hoạch này. Bà có một người bạn mà bà nói chuyện cùng, và anh ấy đang tham gia vào kế hoạch. Bà đang ở trong kế hoạch. Janice đang ở trong kế hoạch.

Có rất nhiều cuộc thảo luận về những con người khác nhau mà tôi đã gặp gỡ, và mối liên hệ có thể có của họ với công việc và tương lai của tôi. Tôi đã lo lắng về điều này rất nhiều vào thời điểm đó vào năm 1991, bởi vì tôi vẫn chưa có bạn đồng hành của mình.

J: Bà cần biết rằng bà được bảo vệ. Vì vậy, bà có thể tham gia với bất kỳ ai. Và điều đó không thực sự quan trọng, bởi vì bà sẽ đến đến đích. Vì vậy, nếu bà cảm thấy phân vân, điều bạn cần hiểu chính là những gì tôi đã nói với bạn. Và đó là khoảnh khắc đúng thời điểm. Bởi vì bà có cứng đầu đến mức nào, thì khi chưa đến thời điểm vũ trụ hòa hợp, thời điểm cơ hội của loài người, thời điểm giữa các chiều gặp nhau - gặp nhau - điều đó sẽ không diễn ra. Bởi vì công việc bà đang làm là một công việc cấp độ hành tinh, và đó là vì sự tiến bộ của nhân loại.

Bà phải hiểu mục đích của bà ở đây. Bà phải nhận ra rằng bà có một trách nhiệm rất nặng nề, và bà đã mưu cầu trách nhiệm đó. Mặc dù trong công việc, bà không nhất thiết phải coi đó như một loại trách nhiệm, bởi vì bà đang bận rộn với mục đích sống của mình. Bà không cần phải khám phá đó là gì.

D: Tôi cứ cảm thấy mình đang tìm kiếm nhiều thông tin hơn nữa.

https://thuviensach.vn

J: Ồ, đúng vậy. Đó là lý do bà đến đây. Bà là một dịch giả, và công việc của bà là giúp nhân loại biết đến những khái niệm đã bị lãng quên. Các khái niệm rằng, một việc tồi tệ, sẽ thay đổi lịch sử Trái đất.

D: Ồ. đó là một trách nhiệm nặng nề.

J: Đúng vậy. Và tôi đến để nói chuyện với bà tối nay.

D: Tôi cảm kích vì điều đó. Tôi cảm thấy Janice cần thông tin, nhưng tôi thực sự cảm kích việc bạn đã nói chuyện với tôi. Bởi vì đôi khi ttôi băn khoăn liệu tôi có đang làm những gì tôi nên làm hay không.

J: Bà biết rằng bà đang làm đúng. Bà không thắc mắc.

D: Cứ như thể mọi thứ đã diễn ra quá lâu, trong thời gian của chúng tôi.

J: Đó là lý do tại sao tôi đang cố gắng giải thích thời gian cho bà. Bà phải hiểu thời gian. Và đó là công việc của bà, bởi vì đó là những gì bà đang thực hiện trong cuốn sách của mình. Bà đang đối phó với thời gian giữa các chiều.

D: Và cả với những khái niệm rất phức tạp.

J: Những khái niệm phức tạp cần bà là đơn giản hóa, vì vậy một người đi trên phố có thể đọc nó và thốt lên, “Ồ!” Vì vậy, mọi người sẽ bắt đầu học cách sống các kiếp sống cùng một lúc.

Hiểu rằng mọi thứ họ làm ở đây trong trạng thái vật chất trên hành tinh này đều ảnh hưởng đến mọi kiếp sống khác. Tất cả các dòng năng lượng đều dịch chuyển. Nguồn năng lượng đó đến từ nơi chúng ta đang cư ngụ bây giờ, những gì chúng ta đang bàn luận hiện tại đây, những gì bà đang nhắc đến từ nơi bà đang có mặt đến nơi tôi đang có mặt, sẽ luôn ở lại. Sự khác biệt chỉ là khi bà chuyển từ chiều không gian này sang chiều không gian khác.

D: Tôi cứ nghĩ rằng tôi đang bị tuột mất kiến thức, thất lạc thông tin.

https://thuviensach.vn

J: Bị thất lạc.

D: Tôi cảm thấy tôi phải tìm lại sự thật.

J: Đó là điều tôi muốn nói. Đó là những gì tôi đang truyền đạt tới bà. Bà cảm thấy thế nào, liên quan đến những gì tôi đã kể bà nghe về con người của chính bà? Tôi được yêu cầu để hỏi bà điều đó.

D. Tôi cảm thấy như thế nào về điều đó? Chà, tôi cảm thấy thoải mái.

Tôi muốn tiếp tục công việc của mình. Điều quan trọng là tôi vẫn khỏe mạnh, và tôi có thể tiếp tục công việc một cách tốt hơn. Và có năng lượng để làm việc và tiếp tục hành trình. Miễn là tôi có thể làm điều đó, tôi biết tôi có thể làm điều đó. Bạn muốn nói như vậy đúng không?

J: Đúng vậy. Khi bà nhận ra rằng khi bà cảm thấy có vấn đề, bà có biết mình cần phải làm gì không?

D: Hỏi bạn để được giúp đỡ?

J: Vâng. Nếu bà sẵn lòng. Khi bà nói chuyện đối tượng của mình, "Nếu bạn sẵn sàng."

D: (Cười mỉm) Vậy tôi nên nhờ cậy vị bác sĩ, hay bạn, người hòa giải? J: Bà sẽ chỉ cần hỏi, và bà sẽ được kết nối với địa điểm thích hợp, với năng lượng thích hợp. Và, có lẽ đó sẽ là bác sĩ.

D: Để giúp giải quyết bất cứ sự khó chịu hoặc bất cứ vấn đề nào mà tôi có thể gặp phải trong cơ thể vật lý.

J: Khó chịu là vấn đề. Và, vâng, tôi sẽ đến và tôi sẽ giúp bà.

D: Được rồi. Bởi vì tôi sẽ cần điều đó để tiếp tục hành trình.

J: Bà đang cảm thấy rất mệt mỏi ư?

https://thuviensach.vn

D: Chà, chúng ta đã ở đây lâu rồi. Và tôi nghĩ chúng ta sẽ phải kết thúc buổi phiên thôi miên ngay bây giờ.

J: Bởi vì bà đang cảm thấy rất mệt mỏi.

D: Chà, không chỉ có vậy. Đó là Janice phải đi làm vào buổi sáng. Chúng tôi có cuộc sống trần gian của mình. Và chúng tôi đã ở đây lâu hơn bất kỳ phiên nào khác mà chúng tôi từng trải qua.

J: Chà, có một điều bà phải hiểu là, đã một năm kể từ lần cuối bà làm việc với Janice. Và Janice đã phát triển vượt ra ngoài các phương pháp thu thập thông tin ban đầu của bà. Đến mức thể chất của cô ấy hoàn toàn khác, như bạn nên cảm nhận. Và cô ấy có thể hoạt động mà hoàn toàn không ngủ.

D: Well, I do think we have been here long enough.

J: It is entirely up to you.

D: Nhưng tôi không muốn làm điều đó với cô ấy.

J: Chà, không, không phải vấn đề đó. Nhưng đó là một trong những điều chúng tôi đã huấn luyện, và có thể được sử dụng nếu cần thiết. Đây là thời điểm và vị trí rất quan trọng mà bà đang cư ngụ ở hiện tại. Và tôi không chắc khi nào bà được phép quay lại đây.

D: Chà, tôi nghĩ chúng ta đã ở đây đủ lâu.

J: Điều đó hoàn toàn tùy thuộc vào bà.

D: Bởi vì chúng ta đang hoạt động theo giờ Trái đất. Nhưng tôi thực sự cảm kích khi bạn nói chuyện với tôi và cho tôi những chỉ dẫn.

J: Bà được chào đón. Tôi không dự kiến sẽ liên lạc với bà tối nay, vì tôi không ngờ sẽ được yêu cầu can thiệp.

https://thuviensach.vn

D: Nhưng lần sau khi chúng ta gặp lại, tôi sẽ dành nhiều thời gian ở trái đất hơn cho chúng ta, bởi vì tôi biết những phiên này có thể kéo dài hơn.

J: Bà nên làm như vậy, vì khi bà đạt đến cấp độ này, có rất nhiều thông tin cần được thu thập và làm sáng tỏ. Chuyện này rất quan trọng, bởi vì đó là loại thông tin sẽ được sử dụng sau khi các sự kiện nhất định trong lịch sử diễn ra. Đó là loại năng lượng. (Giọng nói đã thay đổi và lại khác biệt. To hơn. Tôi đang cố gắng kết thúc phiên, và giọng nói này lại là giọng nói có uy quyền) Có điều tôi muốn nói với bà trước khi bà rời đi. Tôi muốn giải thích một điều cho bà. Và đó là bà sẽ bình an vô sự khi thực hiện công việc này. Chúng tôi sẽ giải thích nhiều quy trình phức tạp cho bà. Và bà đang được giao phó một mức độ kiến thức mà trên thực tế bà chưa được tiếp xúc. Và điều quan trọng đối với tôi là nhấn mạnh với bà rằng chúng tôi trân trọng công việc của bà. Và chúng tôi muốn bà biết rằng mọi thứ sẽ được thực hiện để hỗ trợ bà. Và chúng tôi muốn cảm ơn bạn vì ở một khía cạnh nào đó, là một người hỗ trợ cho Janice. Bà có thể giúp cô ấy hòa nhập bằng những gì bà đang làm. Công việc này, theo một nghĩa nào đó, là một công việc tuyệt vời cho hành tinh của bà, mặc dù, nó sẽ diễn ra mà không có công lao của bà. Như năm ngoái bà đã không làm việc với Janice, nhưng cô ấy đã vượt qua một số kiểu giao tiếp nhất định. Vì vậy, tôi chỉ muốn bà biết rằng cá nhân tôi đồng ý với cách bà cư xử với bản thân.

D: Tôi cảm ơn.

J: Bà là người được chào đón nhất. Và tôi cầu mong cho bà sự bình yên, tình yêu và ánh sáng.

D: Cảm ơn bạn một lần nữa, cho dù bạn là ai. (Janice đang chuyển động tay). Đó là một cử chỉ rất đẹp. (Sau đó Janice hít thở sâu và tôi biết thực thể kia đã biến mất). Được rồi. Tôi chào tạm biệt nhẹ nhàng. Tôi muốn tất cả họ rút lui. Và tôi muốn ý thức của Janice một lần nữa quay trở lại hoàn toàn với cơ thể này.

J: (Cô ấy cắt ngang). Đèn đang nhấp nháy!

https://thuviensach.vn

D: Tại sao chúng lại nhấp nháy? (Cô ấy có vẻ bối rối). Có phải là năng lượng không? (Không có câu trả lời, như thể cô ấy đang quan sát). Có phải do năng lượng gây ra không?

J: (Nhẹ nhàng) Vâng. Vì người giúp việc chen ngang. (Buồn thay) Cô ấy cắt ngang.

D: Cô ấy không biết.

J: Cô ấy đang đập cửa. Cô ấy đã phá hỏng nó. (Gần như đang khóc).

Theo tôi, đèn nhấp nháy có thể là do người hầu gái bước vào trước khi Janice đã hoàn toàn hòa nhập trở lại thể chất. Năng lượng mạnh đến nỗi, khi bị ngắt, nó sẽ bị phân tán vào các mối nối điện. Chính tần số quá tải đến mức khiến chúng phát nổ. Không thể đoán trước rằng người hầu gái sẽ gây ra sự gián đoạn trước khi Janice có thể được trở lại hoàn toàn. Điều này có thể gây ra thiệt hại về thể chất, như họ đã nói, nếu quá trình bị gián đoạn, ngay cả khi thở. Thay vào đó, các thực thể đã chuyển sự quá tải vào mạch điện.

Lúc đó hành trình của tôi chỉ mới bắt đầu, và tôi không thể tin rằng những bước tập tễnh đầu tiên sẽ đưa tôi đi khắp thế gian. Tôi đã hành trình đến London lần đầu tiên vào một năm sau đó 1992, và đã đi đến châu u ít nhất hai lần một năm kể từ đó. Tôi đã điều tra các Vòng tròn đồng ruộng và đến thăm các địa điểm linh thiêng: Stonehenge, Avebury, Glastonbury, thuyết trình và truyền bá thông tin mà tôi đã khám phá được trong công việc của mình. Tôi là tác giả người Mỹ đầu tiên và là nhà thôi miên tiền kiếp đến Bungari sau khi nước này thoát khỏi sự kiểm soát của chủ nghĩa Cộng sản, và tôi đang ở Bankan ngay bên kia biên giới từ nơi giao tranh đang xảy ra ở Nam Tư. Tôi đã diễn thuyết tại tất cả các thành phố lớn ở Úc. Năm 1997, tôi leo lên dãy Andes ở Peru để xem tàn tích Inca cổ đại ở Macchu Picchu. Bây giờ tôi đi khắp Hoa Kỳ, và thường ở một thành phố hoặc tiểu bang khác nhau mỗi ngày. Hiện chúng tôi đang lên kế hoạch đi đến Hồng Kông, Singapore và Nam

https://thuviensach.vn

Phi vào năm 1999. Có vẻ như tôi sẽ sớm đặt chân đến tất cả các châu lục trên thế giới.

Tôi đã để lại năng lượng của mình ở tất cả những nơi này, như họ đã chỉ dẫn? Nếu tôi có thì tôi cũng không nhận thấy bất cứ sự thiếu hụt nào, như họ đã nói. Trong thực tế, năng lượng của tôi đã tăng lên khi công việc của tôi được lan tỏa. Cuốn sách hiện đã được dịch sang nhiều ngôn ngữ khác nhau, và do đó, năng lượng đang được lan tỏa đến những nơi mà tôi chưa bao giờ có thể đi qua, thông qua sức mạnh của chữ viết. Nếu điều này xảy ra quá bất ngờ với tôi, thì mỗi con người đều có trách nhiệm như nhau. Mỗi người truyền năng lượng của mình một cách vô tình dù tốt hay xấu. Đối tượng phải cho phép năng lượng đó ảnh hưởng đến mọi người theo cách tích cực để cho phép hành tinh của chúng ta phát triển thành một cõi tâm linh cao hơn của sự tồn tại.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 14 NGHIÊN CỨU CÁC NHÀ NGHIÊN CỨU

Có vẻ như khi người ngoài hành tinh tìm ra cách thức giao tiếp với tôi thông qua các đối tượng thôi miên của tôi (hoặc có thể ngược lại, và tôi đã phát hiện ra phương pháp này), họ đã cố gắng cung cấp thật nhiều thông tin cho tôi. Dòng chảy thông tin và sự liên lạc vẫn diễn ra, và nhiều phần phức tạp hơn sẽ được đưa vào cuốn "Vũ trụ xoắn".

Trường hợp này cho thấy ngay cả những nhà nghiên cứu và nhà thôi miên UFO cũng không phải là ngoại lệ. Họ có thể có những trải nghiệm mà họ không nhận thức được. Tôi không nghĩ điều này đã xảy ra với tôi, nhưng tôi không đảm bảo là không có khả năng xảy ra. Tuy nhiên, tôi thích phương pháp nghiên cứu của mình hơn. Theo đó, tôi có thể vẫn là người quan sát, người báo cáo khách quan và không phải trải qua những cảm xúc phức tạp liên quan đến sự tham gia chủ động.

Có một nhà thôi miên muốn giấu tên, vì cô ấy có một hoạt động thực hành tích cực và không muốn thông tin này được tiết lộ sớm. Cô cũng đang có kế hoạch viết một cuốn sách của riêng mình về những thông tin mà cô đã khám phá ra. Đến thời điểm thích hợp cô ấy sẽ tiết lộ thông tin và mối liên hệ giữa chúng tôi sẽ được công chúng biết đến. Vì vậy, tôi sẽ gọi cô ấy là Bonnie. Tôi đã quen biết cô ấy được vài năm và chúng tôi đã có những trao đổi về vấn đề chuyên môn cũng như các bài giảng. Vào tháng 6 năm 1997, cả hai chúng tôi đều là diễn giả tại một hội nghị diễn ra tại một trường Đại học ở Wyoming. Sau khi hội nghị kết thúc, chúng tôi tổ chức phiên thôi miên này trong ký túc xá nơi chúng tôi đang ở. Cả hai chúng tôi đều vô cùng mệt mỏi và tôi sẽ rời đi vào sáng hôm sau, nhưng chúng tôi muốn tận dụng cơ hội hiếm có để dành thời gian cho nhau và tham gia phiên thôi miên. Có hai người đàn ông đã đề nghị Bonnie cho họ cùng tham gia. Một người sẽ phụ trách máy ghi âm của Bonnie còn tôi thì lo cho cái máy của mình.

https://thuviensach.vn

Trước phiên thôi miên, cô ấy kể cho chúng tôi nghe về một sự việc kỳ lạ xảy ra một tháng trước đó vào tháng 5 năm 1997. Cô ấy có cảm giác khó chịu mơ hồ rằng chuyện đó đã xảy ra nhiều lần rồi, và cô ấy biết thông qua thôi miên có thể khám phá ra nhiều điều. Cô đã tham dự một buổi tiệc với một số nhà nghiên cứu UFO tại một nhà hàng ở phía bắc Santa Barbara ở California. Buổi tiệc rất thú vị vì vậy cô ấy đã không rời đi cho đến gần nửa đêm. Cô biết chính xác thời gian mình rời khỏi nhà hàng vì cô ước tính sẽ mất khoảng hai tiếng rưỡi để lái xe về nhà.

Cô ấy nói, “Lúc đó là 11 giờ 35 phút khi tôi ra khỏi bãi đậu xe của nhà hàng và đi lên đường cao tốc hướng về phía nam. Đó là Quốc lộ 101 dọc theo bờ biển Thái Bình Dương. Hôm đó trời tối đen. Đôi khi tôi rất thích ở trong không gian toàn màu đen, và đêm nay thật êm ái và thoải mái. Tôi rất vui khi được lái xe về nhà một mình, để tôi có thể nghĩ về buổi tối tuyệt vời với sự tham gia của tất cả các nghiên cứu viên khác. Giống như tôi đang thiền, suy nghĩ tự do, tự mình lái xe trong màn đêm đen kịt hôm ấy. Trời đen đến mức tôi không thể nhìn thấy đâu là bờ bên phải của mình và đại dương bắt đầu từ đâu. Những năm trước, khi tôi lái xe đường cao tốc đó vào ban đêm, tôi sẽ nhìn thấy phản chiếu của giàn khoan dầu hoặc những chiếc thuyền. Ta có thể biết được đâu là biển, hoặc mặt trăng có thể ở ngoài kia và phản chiếu trên mặt nước. Nhưng đây là một trong những đêm không có sao, và bầu trời đen đến mức ta không thể phân biệt được sự khác biệt giữa đất liền và đại dương. Một lúc sau tôi nhớ mình đã nhìn thấy một tấm biển nhỏ đề tên ‘Seacliff. Tôi không nhớ được rằng có một thị trấn với cái tên đó trên đường cao tốc này, bởi vì tôi đang chạy dọc theo một dải bờ biển dài không có thị trấn hay bất kỳ ánh đèn nào. Tôi đã lái xe được một khoảng khá xa thì nhận ra không có bất cứ đèn pha và đèn hậu nào khác ở hai bên đường cao tốc. Đã có lúc tôi ngờ rằng mình là chiếc xe duy nhất trên đường. Nhưng tất cả đều ổn, vì tôi vẫn thấy rất thoải mái. Có lẽ đó là lý do tại sao những sự kiện tiếp theo rất bất ngờ, nhưng tôi không có cảm giác sợ hãi”.

https://thuviensach.vn

Bonnie đang lái xe qua đoạn đường dài trống trải này thì cô ấy giật mình bởi một tia sáng có hình vòng tròn lớn chiếu thẳng xuống bờ biển. Nó có màu trắng pha màu xanh lục và chỉ kéo dài trong một giây. Và sau đó không có gì xảy ra, không có âm thanh nào phát ra. Đó không phải là pháo hoa hay pháo sáng. Cô ấy chỉ nghĩ rằng chuyện đó thật kỳ quặc và tiếp tục lái xe. Những ngọn đồi lớn ở phía bên trái đường cao tốc trong khu vực này của Cao tốc 101. Và khi cô lái xe qua đoạn đường không có người ở này, cô nhận thấy một ánh sáng vô cùng rực rỡ phát ra từ phía sau những ngọn đồi. Nó bao phủ một khu vực rộng lớn, có một vòng cung tròn không chuyển động. Nó rất sáng và có màu sắc giống với với đèn flash: màu trắng pha chút xanh lục. Cô không nghĩ đó có thể là cùng một loại đèn vì cô chưa lái xa đến vậy. Chúng là hai loại ánh sáng riêng biệt. Ánh sáng phía sau những ngọn đồi bao phủ một khoảng cách xa và cô ấy phải mất vài phút để đi qua nó. Cô ấy tìm hiểu để thử xem cái gì đang tạo ra ánh sáng đó, nhưng bất ngờ có chuyện gì đó khác thu hút sự chú ý của cô về phía con đường cao tốc. Có một cái gì đó đậu trên lề cùng phía với chỗ cô đậu xe. Nó trông giống như phần sau của một chiếc xe tải cỡ lớn, một chiếc xe đầu kéo hoặc xe bán tải lớn. Nhưng không có bất cứ cái đèn pha hay đèn phản chiếu nào để những người lái xe đang đi tới có thể nhận ra. Đó không phải là đường tránh, mà một phần trên đường cao tốc. Vẫn còn nhiều khoảng trống để vượt qua nó, nhưng đó là một tình huống nguy hiểm, vì đèn pha xe hơi không giúp cô ấy nhận ra nó cho đến khi cô ấy ở rất gần nó. Nó chỉ đột nhiên ở đó bên đường. Khi đến gần nó, cô thấy một số người (có thể là bốn hoặc năm người) đang đi vòng ra phía sau xe tải và lên xa lộ. Một lần nữa đây là một tình huống nguy hiểm, bởi vì họ có thể đã bị va chạm.

” Đó là những chi tiết gây ấn tượng mạnh với tôi, bởi vì tất cả diễn ra quá nhanh. Tôi đang lái xe với tốc độ 110 km/h hoặc nhanh hơn, bởi vì chỉ có mình tôi ở trên đường. Điều làm tôi chú ý là phương tiện này có một số ánh sáng ảo chiếu lên từ mặt đường, giống như một chiếc đèn pin đã được đặt trên đường, và đang chiếu sáng ở phía sau xe. Và ngay khi tôi chuẩn bị vượt qua nó, tôi nhìn thấy dòng chữ lớn màu đen ở đầu phía sau vật thể. Ấn tượng của tôi là dòng chữ, bằng các chữ cái

https://thuviensach.vn

vuông vắn cỡ lớn màu đen: ‘Xe Cấp cứu.’ Và tôi nghĩ, điều đó thật kỳ lạ. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy một chiếc xe cấp cứu nào như vậy. Giống như việc nhìn một chiếc xe tải và bảo đó là xe cứu hỏa vậy. Tôi nhớ đó là một chiếc xe tải khá dài. Dù sao, tôi nghĩ chuỗi sự kiện thật kỳ quặc: ánh sáng ở bờ biển, ánh sáng phía sau những ngọn đồi, chiếc xe tải lớn này, xe cấp cứu, người đi bộ qua lại, nhưng không có những ánh đèn. Và suy nghĩ thoáng qua đầu tôi rằng có lẽ chiếc xe tải này vừa đến, và có thể họ sắp bật đèn lên, và có lẽ nó liên quan đến ánh sáng phía sau những ngọn đồi. Nó chắc chắn không phải là một vụ cháy, nhưng có lẽ chiếc xe tải này đang nghiên cứu sự việc đó. Nhưng tất cả những điều này chỉ là ấn tượng của tôi, bởi vì nó xảy ra quá nhanh. Đây chỉ là những điều kỳ quặc, và tôi cảm thấy hoàn toàn thoải mái, không sợ hãi hay bất cứ điều gì.

“Và rồi, sau một hoặc hai giây, điều kỳ lạ nhất đã xảy ra. Tôi không biết liệu mình đã lái xe vượt qua chiếc xe tải đó chưa hay vẫn còn ở trong khu vực của chiếc xe tải đó. Nhưng đột nhiên ngay trước mắt tôi, toàn bộ khu vực kính chắn gió của chiếc xe của tôi hoàn toàn bị chói sáng bởi thứ ánh sáng rực rỡ nhất. Tôi không thấy mình đang đến gần một ngọn đèn hay bất kỳ ánh sáng nào. Như thể một công tắc đã được bật lên, và đột nhiên toàn bộ không gian rực sáng. Tất cả những gì tôi có thể nhìn thấy qua ô kính chắn gió là ánh sáng chói lọi choáng ngợp. Đó có lẽ là ánh sáng rực rỡ nhất mà tôi từng thấy, nhưng nó cũng rất đẹp, có màu trắng vàng. Trông rất kỳ lạ, hơn thế nữa, ở giữa luồng ánh sáng trông như có một dải của một thứ gì đó. Tôi có thể thấy điều này chỉ trong một phần giây trước khi xe của tôi chạm vào nó. Nó không màu hoặc là có màu trắng, và nó ở trong luồng ánh sáng. Trông giống như một dải ruy băng hoặc có thể là một dải băng keo căng ngang qua kính chắn gió và hơi nghiêng một góc, nghiêng xuống phía bên trái của tôi. Ấn tượng đầu tiên mà tôi nghĩ đến có thể là một sợi dây, nhưng nó rộng hơn thế, giống như một cuộn băng. Thật là kỳ lạ, nhất là trong đêm đen tối mịt mù này. Mọi thứ phía trước đen kịt, và rồi đột nhiên kính chắn gió tràn ngập ánh sáng chói lóa, và thứ ánh sáng này kéo dài ra, rõ ràng là tôi sắp va phải. Và nó tạo ra một tiếng kêu kinh hãi! Gần giống như một tiếng nứt, một âm thanh đứt gãy do va đập. Nó dường

https://thuviensach.vn

như vang vọng khắp nơi xung quanh tôi và xuyên qua tôi. Tôi đã rất sửng sốt. Và tôi nghĩ, 'Cái quái gì vậy?' Và rồi, ngay sau cú va chạm tôi nhận thấy có một vết nứt lớn trên kính chắn gió của tôi. Một vết nứt hình mạng nhện lớn ở phía vô lăng tay lái, với các tua lớn dài lan đến một nửa kính chắn gió. Sau đó dường như tôi đã đi ra khỏi ánh sáng đó, và tiếp tục lái xe cùng với ánh sáng đèn pha. Vết nứt không thực sự cản tầm nhìn của tôi, nhưng tôi có thể thấy rằng không có bất kỳ lỗ hổng nào trên đó giống như một viên đạn hay một tảng đá va vào. Nhưng ngay cả khi có một thứ gì đó như thế, tại sao lại có thứ ánh sáng rực rỡ đó? Vì vậy, tôi thực sự choáng váng.

"Tôi tiếp tục lái xe, mặc dù tôi muốn giảm tốc độ, tấp vào lề đường và đề nghị những người đàn ông qua đường quay lại xe tải đó xem họ có nhìn thấy gì không. Nhưng điều mà tôi gọi là 'giọng nói trong đầu' đang vang vọng kịch liệt trong đầu tôi, "Không! Đi khỏi đây! Tiếp tục đi! Đừng dừng lại! Đừng quay lại! Biến khỏi đây! Tiếp tục! Tiếp tục đi về nhà!" Và vì vậy tôi tiếp tục đi về nhà trong hai tiếng nữa với sự lo lắng suốt trên đường đi là liệu kính chắn gió có thể vỡ hay không. Tôi về nhà sau hơn hai giờ sáng một chút, đó đúng là khoảng thời gian về nhà như thường lệ, đặc biệt là khi không có xe cộ. "

Tất nhiên trong tâm trí Bonnie tràn đầy những câu hỏi chưa có lời giải khi cô về đến nhà. Cô cảm thấy nhẹ nhõm khi về nhà đúng giờ, nhưng cô không thể giải thích được ánh sáng kinh ngạc đó, và dải băng ánh sáng trên xa lộ đã làm nứt kính chắn gió của cô. Cô đã nghĩ đến việc tấp vào đường cao tốc và tìm một chiếc điện thoại công cộng để gọi cho đội tuần tra đường cao tốc, nhưng đã quá khuya, cô là phụ nữ và chỉ có một mình nên cô tiếp tục lái xe cho đến khi về đến nhà. Chồng cô nói anh rất vui vì cô không dừng lại. Đôi khi người ta tạo tình huống giả để có thể gài bẫy người khác và cướp bóc hoặc trộm xe, vì vậy khôn ngoan nhất là không dừng lại. Ít nhất thì bất cứ cái gì đã làm nứt kính chắn gió đã không gây ra tai nạn.

Tôi đồng ý với Bonnie rằng đây không phải là một sự cố bình thường. Có quá nhiều điều bất thường. Tôi biết rằng trong trạng thái thôi miên, chúng ta có thể

https://thuviensach.vn

nhận được nhiều thông tin chi tiết hơn những gì trí óc tỉnh táo có thể cung cấp. Bonnie là một đối tượng xuất sắc và tiến vào trạng thái thôi miên sâu ngay lập tức. Đôi khi một đồng nghiệp thôi miên có thể có những phản kháng, bởi vì họ nhận thức được quy trình và đang cố gắng phân tích kỹ thuật một cách có ý thức. Nhưng tôi không có vấn đề gì với Bonnie. Cô ấy cảm thấy tự tin với tôi và cảm thấy thoải mái, và rồi chúng tôi quay lại ngay hiện trường vào đêm đó vào tháng 5 năm 1997. Vấn đề duy nhất là cô ấy đã cung cấp quá nhiều thông tin chi tiết. Cô nhớ tên của tất cả mọi người có mặt trong bữa tối, họ ngồi vào bàn ở đâu, họ đang ăn gì và họ đang thảo luận về điều gì. Tôi biết mình sẽ phải chuyển phân cảnh này sang phần mà chúng tôi muốn khám phá. Cô ấy xem qua rất nhiều chi tiết khi rời khỏi nhà hàng, khi lên xe, để ý thời gian chính xác và lái xe ra khỏi bãi đậu xe. Đây luôn là một dấu hiệu tốt. Một đối tượng đang hồi tưởng lại một sự việc có thật sẽ cung cấp nhiều chi tiết hơn so với yêu cầu (thường nhiều hơn đáng kể so với mức cần thiết), và thông thường sẽ tình nguyện cung cấp các thông tin dường như không liên quan. Đây có vẻ là phương pháp tiềm thức cực kỳ chính xác. Vì vậy, tôi biết chúng tôi đã có một khởi đầu tốt.

Cô ấy đang hồi tưởng lại cảnh tượng cô lái xe hướng về phía nam trên đường cao tốc 101.

D: Vậy, khi cô đang lái xe, đó chỉ là một chuyến xe bình thường đúng không?

B: Chà, bình thường, ngoại trừ tôi ngạc nhiên là không có bất cứ chiếc xe nào khác phía trước hoặc phía sau tôi. Và có vẻ kỳ lạ là cũng không có chiếc nào ở làn đường khác.

D: Giao thông ở đó có bình thường không?

B: Chà, tôi thường không lái xe về nhà muộn thế này từ Santa Barbara. Nhưng tôi nghĩ vào khoảng nửa đêm thứ Sáu sẽ có một số ít xe cộ lưu thông. Nhưng cũng thật tuyệt khi tôi không bị ánh sáng đèn pha chiếu thẳng vào mắt mình từ dòng xe cộ đang tiến tới.

https://thuviensach.vn

Bonnie chú ý đến màn đêm đen kịt và cô ấy không có khả năng phân biệt đất liền với đại dương. Sau đó cô lái xe qua tấm biển nhỏ "Seacliff." Ngay sau đó cô nhìn thấy tia sáng lớn của một vòng tròn ánh sáng hoàn hảo bên bờ biển. Xa hơn một chút, cô nhìn thấy vầng sáng lớn của một ngọn đèn chiếu sáng sau dãy núi cheo leo bên trái cô. Ánh sáng bao phủ một khoảng trời khá xa, vì cô phải mất một lúc để lái xe qua tầm với của nó. Hiện tại, cô ấy đang hồi tưởng lại những tình tiết giống như những gì cô ấy đã kể lại lúc tỉnh táo, ngoại trừ việc cô ấy đang tiếp tục cung cấp thông tin về cuộc họp ở nhà hàng và kế hoạch của cô ấy cho cuối tuần tới.

B: Nó giống như một vầng hào quang ánh sáng xuất phát từ một vật gì đó. Và tôi không thấy vật đó là gì bởi vì nó bị những ngọn đồi che khuất. Nhưng vòng cung của vầng hào quang ánh sáng này giống như đỉnh của một đường cong hoặc hình tròn lớn hoàn hảo. Có nhiều cách để gọi tên nó. Bà biết đấy, một số chùm sáng được khuếch tán và phát sáng ở các cạnh, và dần dần mờ đi trong bóng tối. Nhưng đối với trường hợp này thì không. Nó giống một cái gờ của luồng ánh sáng này. Nó quá lớn và quá sáng, và tôi không thể nhìn thấy nó từ đâu đến. Nó lóe sáng. Điều đó thật thú vị, bởi vì có ánh sáng lóe lên ở phía bên phải, và bây giờ có luồng ánh sáng lớn này chiếu ở phía bên trái. Nó có thể là gì? Không có thị trấn ở đó hay bất cứ thứ gì khác. Tôi cũng đang lái xe với một tốc độ rất nhanh, nhưng nó quá lớn nên tôi phải mất một lúc để vượt qua nó. Và nhân tiện, nó không chuyển động. Nó chỉ nằm yên ở đó. Và bây giờ, ở phía bên phải. Tôi đang thấy vật thể to lớn này. Nó trông giống như phần sau của một chiếc xe tải rất cao. Vì vậy, tôi đang nghĩ đến có thể là một chiếc xe tải kéo hoặc … Ý tôi là, nó sẽ phải là một chiếc xe thực sự lớn để có chiều cao như vậy. Tôi không nhìn thấy hai bên hay phía trước, bởi vì tôi đang tiếp cận từ phía sau. Và tôi nghĩ thật kỳ lạ khi tôi đã không nhìn thấy sự hiện diện của nó cho đến khi tôi tới gần. Và tôi tự hỏi tại sao nó lại ở đó. Tôi cho rằng nó có thể có liên quan với thứ ánh sáng kỳ lạ ở đằng kia, bên kia xa lộ, qua những ngọn đồi phía bên trái. Có một loại ánh sáng nào đó lóe lên từ phía dưới. Chắc là từ một thứ gì đó trên đường cao tốc, tôi đoán vậy. Đó là một loại ánh sáng

https://thuviensach.vn

dịu nhẹ. Và tôi đang nhìn thấy bóng của một số người đang đi bộ. Và tôi không chắc ….

D: Cô có lo lắng cô có thể tông phải họ không?

B: Chà, tôi thấy có đủ không gian. Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể đóng băng một lúc không ….

D: Tôi đang định đề nghị rằng, hãy đóng băng cảnh này để chúng ta có thể kiểm tra nó.

B: Bởi vì tôi đang phóng xe quá nhanh. Chuyện đó xảy ra chớp nhoáng.

D: Cô có thể làm chậm toàn bộ cảnh tượng xuống từng khung hình.

B: Tôi cần phải làm điều đó.

D: Đúng rồi. Khi tiến gần tới mặt sau, cô có thể thấy nó rất rõ ràng và cô có thể mô tả nó. Bởi vì khi cô làm chậm khung hình, cô có thể thấy mọi thứ rất chi tiết. Hãy cho tôi biết những gì cô nhìn thấy.

B: Chà, những người này rất cao. Họ cũng rất gầy và có đôi chân dài. Tất cả đều đang chuyển động. Một số người đang đi qua phía sau của vật thể này, cái xe tải này. Tất cả bọn họ đang đi theo các hướng khác nhau. Một số người đang đi về phía trước xe tải ngay bên lề đường cao tốc. Một hoặc hai người đang đi vòng quanh góc đường hướng về phía sau từ một bên. Bọn họ đi đứng vội vã nhưng rất nhẹ nhàng.

D: Cô có thể diễn tả bất cứ chi tiết nào khác về bọn họ được không?

B: Bọn họ có chiều cao khác nhau. (Cô ấy có dấu hiệu khó chịu). Họ có cái đầu to. (Trở nên khó chịu thật sự).

https://thuviensach.vn

D: Hãy nhớ rằng cô có thể nhìn nhận chuyện đó một cách khách quan nếu cô muốn, với tư cách là một người tường thuật.

B: (Gần như nức nở). Chà, họ không hẳn là con người.

D: Tại sao cô lại nói như vậy?

B: Bởi vì họ gầy hơn nhiều so với người bình thường. Và bọn họ có những chiếc cổ dài, và những cái đầu to. Nếu họ là người, họ là những người trông rất kỳ lạ. Tôi đã nghĩ họ là người, đoàn người đàn ông đi bộ hay gì đó.

D. Tại sao chuyện này khiến cô bận lòng?

B: Chà, đó chỉ là một bất ngờ. Tôi không ngờ. (Vẫn còn khó chịu). Đó không phải là điều xấu. Nhưng đó là một điều bất ngờ.

D: Đương nhiên. Vì làm chậm từng khung hình nên cô có thể thấy được điều đó, cô có thể tìm hiểu thêm những chi tiết về đối tượng ở bên đường không? Cô có thể thấy sự việc rõ ràng ngay bây giờ. (Dấu hiệu trên khuôn mặt của cô ấy cho thấy điều gì đó). Cô nhìn thấy gì?

B: Tôi thấy những chữ cái lớn ở trên đó. Tôi nghĩ chúng có nghĩa là, “Xe cấp cứu”. Nhưng nó giống như một cái biển hiệu, tôi nghĩ vậy. Nó giống như … (Tạm dừng khi cô ấy quan sát nó). Tôi muốn nói đó là “hình tam giác”, nhưng không chính xác. Như các phần của hình tam giác, các hình dạng góc cạnh. Giống như nếu ta ghép chúng lại với nhau theo một cách nào đó, chúng sẽ tạo thành hình tam giác, nhưng chúng sẽ không tạo thành hình tam giác. Tôi không nghĩ đó là các kí tự chữ cái giống như chúng ta đang có. Và các các góc cạnh bây giờ không sắc nét nữa.

D: Cô có thể vẽ nó không?

B: Tôi có thể vẽ được phần nào đó. Tôi vẫn đang lái xe với tốc độ nhanh, rất nhanh.

https://thuviensach.vn

D: Tôi muốn cô lưu lại những ký tự đó, những chữ cái đó, trong tâm trí của cô, để cô sẽ có thể vẽ lại sau. Cô có thể làm điều đó cho tôi không? (Cô ấy lầm bầm điều gì đó). Chỉ cần ghi nhớ nó trông như thế nào.

B: Và phần sáng nhất của luồng ánh sáng ở dưới đó. Tôi nghĩ rằng nó được phát ra từ phương tiện trên đường cao tốc, nhưng không phải. Bà biết đó là gì không? Đó là một cái gì đó phát ra từ dưới gầm của vật thể to lớn kia. Không phải là có thứ gì đó chiếu vào nó như tôi nghĩ. Tôi không suy nghĩ mà tôi cho là như vậy. Và ở chỗ mà đúng ra nên có một cạnh sắc, hoặc là một góc, giữa mặt bên và mặt sau, thì ở đây là một đường cong.

D: Nhưng cô đang lướt qua nó. Hãy cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra, bởi vì cô có thể nhận biết được ngay bây giờ. Cô có thể quan sát tất cả các chi tiết.

B: Đột nhiên có một luồng sáng chói lòa trước kính chắn gió của tôi.

D: Đó là gì vậy?

B: (Ngạc nhiên). Tôi không biết!

D: Cô biết mà.

B: Nó thật chói chang. Nó cực kỳ sáng và chói đến mức khiến người ta phải giật mình. Ý tôi là, tôi không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì khác. Tôi không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì xuyên qua nó, ngoại trừ tôi nhìn thấy bên trong đó.

D: Nhưng tâm trí của cô biết nó là gì. Tin tôi đi. Nó từ đâu tới?

B: Bằng cách nào đó, nó đến từ bọn họ.

D: Những người này ư?

https://thuviensach.vn

B: Vâng. Và vật có màu bạc đó với ánh sáng tỏa ra từ bên dưới nó, từ phía sau. Đó thậm chí không phải là những luồng ánh sáng cùng màu sắc, nhưng nó có liên quan gì đó với họ. Tôi biết họ đang làm điều đó.

D: Sau đó điều gì xảy ra?

B: Và sau đó tôi … thật buồn cười, tôi đã nghĩ rằng tôi chỉ tiếp tục lái xe đi. Nhưng không phải vậy. Ý tôi là, tôi đang lái xe, nhưng tôi … tôi đang lái xe lên trên. Hướng lên trời. Thật là kỳ lạ. (Không thể tin được). Tôi vẫn đang giữ vững tay lái, và tôi đang lái xe lên trời. Và tôi vẫn hoàn toàn ở trong luồng ánh sáng này. Tôi nghĩ rằng luồng ánh sáng đó chỉ kéo dài một giây, nhưng tôi vẫn ở trong đó. Bây giờ luồng sáng bao trùm cả trong lẫn ngoài chiếc xe hơi của tôi. Đó thực sự là một thứ ánh sáng tuyệt tuyệt đẹp.

D: Cô hãy quan sát xem nó đến từ đâu?

B: Không. Tôi không lái xe về phía trước, mà là đi lên, như thể trên một đoạn đường lớn hoặc một ngọn đồi. Đi lên, hướng lên trên.

D: Giống như ở một góc độ nào đó?

B: Chà. Nhưng tôi cũng cảm thấy mình không ở trên đường nữa, bởi vì con đường không dẫn lên trên đó. Và cũng có cảm giác nhẹ nhàng, không tốn sức lực. Tôi nghĩ rằng động cơ ô tô thậm chí không hoạt động, nhưng tôi vẫn giữ vững tay lái.

D: Cô có nghe thấy tiếng động cơ không?

B: Không, tôi không nghe thấy gì cả. Bây giờ thay vì tiến về phía trước, nó giống như đang lơ lửng lên trên. Nhưng tôi cảm thấy được bảo vệ, bởi vì tôi đang ở trong một bong bóng hình bầu dục lớn với thứ ánh sáng rực rỡ và tươi sáng. Tôi không thể nhìn thấy nơi ánh sáng dừng lại. Tôi chỉ biết rằng tôi đang ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Tôi bị phân tâm rất nhiều vì những tiếng ồn ào ở bên ngoài. Chúng tôi ở trong ký túc xá tại khuôn viên trường đại học. Trước đó đã có nhiều xe buýt chở những người trẻ tuổi đến tham dự một giải đấu quần vợt. Trông giống như những đứa trẻ trung học. Bây giờ trời đang tối dần, bọn chúng dường như đang tụ tập trên con phố bên dưới cửa sổ. Nhiều tiếng hò reo, la hét và cười đùa. Tôi đã cố gắng phớt lờ. Tôi hy vọng điều đó sẽ không ảnh hưởng đến phiên thôi miên. Nhưng thông thường đối tượng tập trung vào những gì họ đang nhìn thấy đến nỗi ngay cả những tiếng ồn lớn cũng không làm họ sao nhãng. Tôi đứng dậy và đóng cửa sổ lại, mặc dù việc đó khiến căn phòng trở nên nóng nực.

B: Ánh sáng này thực sự rất đẹp. Và nó bao trùm xung quanh xe của tôi, và nó thậm chí xuyên qua chiếc xe. Giống như tôi đang ngồi trong bong bóng ánh sáng chói lọi này. Tôi không nghe thấy gì cả, nhưng mọi thứ vẫn ổn. Tôi vẫn đang bám vào tay lái. Cảm giác thật tốt. … Được rồi, bây giờ cứ như thể tôi và chiếc xe của tôi đã gặp phải chuyện gì đó. Có cảm giác như chiếc xe đang được đặt lên một thứ gì đó, chẳng hạn như sàn nhà hay mặt đất hoặc một thứ gì đó. Và ánh sáng đó bắt đầu mờ dần.

D: Cô có thể biết cô đang ở đâu không?

B: Đó là một căn phòng rất rộng lớn. Xung quanh tôi là một căn phòng hình tròn với những hành lang và cửa ra vào. Và cũng có rất nhiều ánh sáng, nhưng không sáng bằng ánh sáng ban nãy.

D: Cô cảm thấy thế nào vào lúc này?

B: Ồ, ổn mà. Đó là một điều bất ngờ. (Tạm dừng) Nhưng bây giờ có cả một bầy- Tôi muốn nói "con người", nhưng bọn họ không thực sự là người. Họ ở xung quanh xe. Thật hài hước. Họ hẳn là đang ở trên mui xe nhìn vào. Và họ ở xung quanh cửa sổ xe hơi. Tôi quay lại và nhìn ra phía sau, và họ cũng ở đó. (Cô ấy thấy điều này thật thú vị).

https://thuviensach.vn

D: Bọn họ trông như thế nào?

B: (Cười mỉm) Ồ, bọn họ trông rất đẹp, nhưng chắc chắn họ không phải là con người. Họ có đôi mắt to ướt át và cái đầu hói. Ý tôi là, họ không có ý đe dọa gì cả. Họ tò mò, có vẻ trẻ con và thân thiện. Và họ chỉ nhìn vào, và nghiêng đầu để nhìn rõ hơn.

D: Nhìn vào cái xe hơi hay nhìn vào cô?

B: Tôi nghĩ là cả hai. Tôi nghĩ chủ yếu là nhìn vào tôi, có cảm giác như vậy. Và sau đó bọn họ mở cả hai cánh cửa vì một lý do nào đó. Và điều đó thật kỳ lạ, bởi vì tôi đã khóa cửa rồi. Tôi luôn khóa hết cửa khi lái xe trong đêm. Họ chỉ đơn giản là mở chúng ra. Hai người trong số họ … (Cười lớn) hai người trong số bọn họ đang ngồi trên ghế phụ phía bên phải của tôi. Cái ví của tôi ở trên đó, và tôi có ít kẹo để ăn đề phòng khi buồn ngủ. Rồi họ đẩy chúng đi. Và người thứ hai giống như đang huých cái hông của anh ta vào người thứ nhất ngồi vào ghế. Giống như những đứa trẻ nhỏ, đại loại vậy. (The thé, bắt chước giọng trẻ con): "Tôi phải để cô ấy vào đó trước." Và có ba hoặc bốn người cạnh cánh cửa xe. Bọn họ với tay vào, và họ … thật kỳ lạ, bởi vì tôi đã thắt dây an toàn và cửa thì được khóa. Nhưng điều đó dường như không khiến họ bận tâm. Tôi không biết có người nào đó vươn tay qua và tháo dây an toàn của tôi, nhưng họ đang kéo tôi ra bằng cánh tay trái. Và sau đó họ tóm lấy tôi … không tóm lấy tôi, mà chạm vào cánh tay phải của tôi, và đóng cửa lại. Bây giờ có một số ở hai bên tôi, và một hoặc hai ngay sau lưng tôi. Và họ dường như chân không chạm đất.

D: Chà, cô có thể thấy bàn tay của họ trông như thế nào, khi họ chạm vào cánh tay của cô không?

B: Vâng. Họ có những ngón tay thật gầy guộc. Những người này thuộc loại … (Tạm dừng khi cô ấy quan sát bọn họ) Tôi muốn nói "màu xanh dương", nhưng nhạt hơn nhiều. Màu xám pha lẫn xanh dương nhạt thì đúng hơn. Và họ có đôi mắt rất đẹp. Chúng rất to, ướt át và cũng có màu xanh nhạt. Xanh đen.

https://thuviensach.vn

D: Bọn họ có bao nhiêu ngón tay?

B: Chà, người mà đã chạm tay lên cánh tay của tôi, tôi có thể nhìn thấy chỉ có ba ngón tay và sau đó có một thứ buồn cười đang cố gắng quấn quanh cánh tay của tôi. Nó không thực sự giống một ngón tay cái, nhưng nó gần như đóng vai trò là một ngón tay cái.

D: Vậy thì, họ có ba ngón tay và một ngón rất ngộ nghĩnh.

B: Vâng, và chúng rất mỏng. Tôi đoán chúng ta sẽ ví von theo kiểu gầy trơ xương.

D: Họ đưa cô đi đâu?

B: Chà, họ đang dẫn tôi đi. Tôi đã nói lúc nãy là tôi đi trên không. Nhưng không thực sự như vậy. Tôi thậm chí không bước đi như thông thường. Ý tôi là, có vẻ như ban đầu là như vậy, nhưng sau đó không cần phải làm thế nữa. Bởi vì chúng tôi có vẻ đang lướt đi. Cảm giác thật nhẹ nhàng, không tốn sức lực. Họ nhẹ nhàng và tôi cũng nhẹ nhàng. Và thỉnh thoảng (Cười lớn) Tôi bỏ một chân xuống, bà biết đấy, như thể nhảy chân sáo. Và điều đó làm chúng tôi chậm lại. Điều đó gây ra sự cản trở. Vì vậy, họ đưa tôi băng qua cái thứ rất lớn này … Tôi nghĩ nó thực sự giống hình bầu dục hơn là hình tròn. Tôi dường như là con người duy nhất và cái xe của tôi cũng có một không hai ở đây. Ôi chúa ơi, trần của nó rất cao. Nó thực sự không chứa cái gì bên trong ngoại trừ các cánh cửa. Chúng tôi đang băng qua một đầu của hình bầu dục, trong trạng thái lơ lửng. Không hẳn là lơ lửng trong không khí. Tôi nghĩ chúng tôi ở khá sát sàn nhà. Và tôi muốn nhìn xung quanh và để ý chiếc xe của mình để xem có chuyện gì xảy ra với nó không. Nhưng tôi có cảm giác họ đang thực sự ở trong chiếc xe để khám phá nó.

D: (Cười khúc khích) Cũng giống như những đứa trẻ. Họ tò mò muốn quan sát chiếc xe.

B: Vâng. Và tôi đang tự hỏi họ sẽ nghĩ gì về giấy gói kẹo, ví của tôi, sổ ghi chép và các cuộn băng của tôi. Có băng ghi âm ở trong đó.

https://thuviensach.vn

D: Chà, họ có thể không bận tâm gì cả đến đồ vật của cô.

B: Vâng, tôi không nghĩ họ sẽ muốn có chúng. Tôi chỉ băn khoăn. "Không biết họ nghĩ gì." Đặc biệt là những đoạn băng liên quan đến UFO. (Cười mỉm) Và tôi đang tự hỏi liệu họ có muốn biết những gì chứa trong những cuộn băng không. Nhưng dù sao, chúng tôi đang tiến đến một cánh cửa, và chúng tôi sẽ đi vào một căn phòng khác. Và ở giữa căn phòng có một chiếc ghế có tay vịn. Nó có chỗ tựa đầu và chỗ để chân, giống như một ….Chà, bọn họ đang đặt tôi vào cái ghế đó, và nó giống như một cái ghế tựa, nhưng nó không có phần để kê chân. Nhưng nó có một chân ghế chéo, và tôi đặt chân lên đó. Nó có những nếp gấp và những đường gờ ở trên đó, vì vậy chân của tôi không trượt ra, bởi vì nó nằm trên một đường nghiêng. Và họ đặt cánh tay của tôi trên tay vịn của cái ghế này. Nghĩ mà xem, nó gợi cho tôi điều gì nào? Kiểu như ghế nha sĩ. Và gần như giống một chiếc ghế trong tiệm làm đẹp, với những chỗ để tay có miếng mút đệm. Và họ đặt tay tôi ở đó, cổ tay tôi buông thõng. Theo một cách nào đó, đây giống như một tiệm làm đẹp, bởi vì bà có biết rằng trong tiệm làm đẹp có loại thiết bị sấy tóc sưởi ấm này không? (Có) Bọn họ đang đặt một cái gì đó trên đầu tôi từ phía sau, đó là một phần của cái ghế này. Nó có thể điều chỉnh được, và nó vừa vặn với cái đầu của tôi. Có một số người đứng hai bên và điều chỉnh cái ghế. Và đây là căn phòng nhỏ hơn, nó không tròn.

D: Cô nghĩ họ đang làm gì?

B: (Băn khoăn) Tôi không biết. Nếu bọn họ trông không dễ gần, tôi nghĩ tôi sẽ thực sự sợ hãi. Nhưng tôi không sợ hãi.

D: Cô có thể quan sát nó vừa với đầu của cô như thế nào không?

B: Không, vì họ đặt nó vào từ phía sau. Khi tôi đến gần chiếc ghế, tôi nhận thấy nó gần giống như một thứ có hình thù giống tổ ong, và nó nhỏ hơn máy sấy ở tiệm làm tóc. Dù sao thì, tôi đang ở đây, và tôi đang ngồi thẳng lưng trên cái ghế này. Bọn họ ấn cái đó vào khá chắc chắn, và bọn họ dường như đang điều chỉnh cái đó trên thái dương của tôi. Tôi hy vọng họ sẽ không làm cho nó quá chặt, bởi vì chỗ

https://thuviensach.vn

đó khá mềm. Cái đó không chĩa thẳng xuống mặt tôi, nó chỉ ở trên đầu tôi. Bây giờ, họ đã sắp đặt xong. Và những người ở bên cạnh đang nhìn tôi. (Cười lớn) Họ thực sự rất dễ thương. Ý tôi là, họ vẫn nhìn tôi với vẻ tò mò. Và họ đang nhìn vào mặt và đầu tôi, và khu vực thái dương. Họ đang chạm vào tôi bằng những ngón tay xương xẩu nhỏ bé của mình và gật đầu. Và tôi chỉ ngạc nhiên là tôi không hề sợ hãi. Tôi tò mò, và họ cũng vậy. Và tôi đang nghĩ, "Chà! Tôi thực sự ở đây. Tôi thực sự đang có trải nghiệm này. Những sinh vật này thực sự ở đây, đang làm mọi việc ở đây với tôi." Bọn họ đang bắt đầu làm một cái gì đó ngay bây giờ. Tôi không nghe thấy âm thanh thực sự nào cả, nhưng tôi cảm thấy một tiếng ậm ừ trong đầu mà không thực sự nghe bằng tai. Tôi đoán điều đó có nghĩa là tôi cảm thấy được sự rung động, nhưng rất nhẹ. Nó đến ngay từ trong đầu của tôi từ mọi hướng. Và dường như bọn họ đang nói với tôi "chỉ cần thư giãn cổ của bạn." Và thư giãn với cái thứ vòng quanh cái đầu của tôi.

D: Bọn họ đưa ra chỉ dẫn bằng cách nói chuyện với cô ư?

B: Không. Tôi chỉ biết đó là suy nghĩ của họ, bởi vì những suy nghĩ đó không phải của tôi. Nhưng dù sao thì tôi cũng sẽ làm việc này, nên tôi cũng muốn thư giãn đầu và cổ của mình. Và có một giá đỡ cổ ở đó. Nó hơi khó để kê vào, nhưng ít nhất có một cái gì đó để dựa vào. Nó có mút đệm trên đó giống như tay vịn của ghế.

D: Và sau đó điều gì xảy ra?

B: Tôi chỉ ngồi đó băn khoăn về cái ghế. Tất cả bọn họ đang ở đây, và những người khác đang đến. Đột nhiên căn phòng nhỏ này có rất nhiều người. Bọn họ cũng có chiều cao khác nhau, giống như đang đứng gần nhau trên một đường thẳng.

D: Bọn họ trông có giống nhau không?

B: Không, có một người cao hơn. Người này có vẻ là "nam". Anh ta có một cái đầu xương xẩu nhìn rất trắng và đôi mắt khác lạ.

https://thuviensach.vn

D: Họ có gì khác biệt?

B: Chà, họ thực sự rất là cao to. Bọn họ lớn hơn nhiều so với những người khác và có hình dạng khác. Nhưng bà biết đấy, tất cả những người này dường như đều có đôi mắt biết nói. Và tôi cảm thấy rất thích thú, như một sự tôn vinh. Ý tôi là, cảm giác còn hơn cả sự tò mò. Giống như họ đang chăm chú quan tâm đến những gì đang xảy ra, và tôi cũng cảm giác bằng lòng. Ý tôi là, họ không di chuyển xung quanh với sự phấn khích hay vỗ tay hoặc làm gì đó. Nhưng tôi có cho rằng họ thực sự hạnh phúc khi tìm thấy đúng người. (Cười) Là tôi. Bởi vì tôi có rất nhiều thông tin mà họ muốn. Và có vẻ như họ chưa tìm thấy người như vậy trước đây, nghĩa là tôi. Tôi cảm thấy mình là một người mới, giống như một đối tượng mới nên họ đặc biệt quan tâm. Vì vậy, tôi chỉ việc ngồi đây. Và tất cả bọn họ đang quan sát, và những người mới lại đến. Không ai đi ra ngoài, vì vậy chỉ một lúc sau, không gian nhỏ bé này khá đông đúc với những người khác nhau. Một số người trong số họ thậm chí còn vượt qua nhau. (Cười lớn) Như hai đứa nhỏ ở trong xe hơi.

D: Cô nói rằng cô cảm nhận được sự rung động này. (Vâng) Rung động ở đâu?

B: Trong đầu tôi. Nó giống như một tiếng vo ve, nhưng không thể nói rằng tôi nghe thấy bất cứ âm thanh nào. Có một cái gì đó, giống như một dòng điện, nhưng nó không gây hại gì cả. Trên thực tế, rất nhẹ nhàng. Tôi cảm thấy rất thư thả.

D: Nhưng cô không biết chuyện gì đang xảy ra đúng không?

B: Không. Tôi chỉ biết là bọn họ rất quan tâm. Có vẻ như họ có thể muốn biết những gì chứa trong não của tôi.

D: Cô có thể gặng hỏi bất cứ ai trong số bọn họ không?

B: Vâng, được thôi. Tôi không thể cử động miệng của mình, nhưng tôi đoán tôi có thể nghĩ đến điều đó được.

D: Vậy nói với bọn họ rằng cô rất tò mò.

https://thuviensach.vn

B: Chà, có hai hoặc ba hàng … sinh vật này (Cười lớn) ở xung quanh. Nhưng tôi đang hỏi cái người cao hơn đó, người đứng ở hàng thứ ba trước mặt tôi. Một người cao lớn với đôi mắt to và cái đầu trắng xương xẩu. Và thật thú vị khi tôi thích anh ta. Ý tôi là, thông thường nếu tôi nhìn thấy thứ gì đó như vậy, tôi chắc chắn sẽ rùng mình. Nhưng anh ta có vẻ hiền lành, vì vậy tôi có thể nhìn thẳng vào anh ta. Nhưng thực sự rất khó để nhìn vào cả hai mắt của anh ta, bởi vì đôi mắt của anh ta mở rộng, tôi không thể nhìn thẳng vào đó được. Vì vậy, tôi phải nhìn vào một trong hai mắt. Hai mắt của tôi gần nhau hơn rất nhiều. (Cười thầm) Nhưng tôi vẫn có thể nhìn vào mắt bên này rồi sau đó nhìn vào mắt bên kia của anh ta. Và rồi, tôi đang hỏi, "Anh đang làm gì vậy? Chuyện gì đang xảy ra ở đây?" Và anh ta cười rạng rỡ đáp lại, "Cô là kho báu của chúng tôi." (Bonnie trở nên xúc động và bắt đầu khóc.) "Chúng tôi cần học hỏi từ cô, giống như cô học hỏi từ chúng tôi. Và bây giờ chúng ta đang gặp mặt trực tiếp." (Bây giờ cô ấy đã òa khóc.) "Và chúng tôi có thể biết được những thông tin cô có được về chúng tôi." (Tiếng khóc của cô ấy khiến tôi không nghe rõ lời) "Và điều đó thật tốt." (Cô ấy nức nở) Cảm thấy thật vinh dự … và hạnh phúc. Đây là những giọt nước mắt hạnh phúc.

D: Vậy đó không phải là những giọt nước mắt của sự đau khổ hay thất bại?

B: Ồ, không! (Khóc) Tôi cảm thấy vô cùng vinh dự trong suốt chặng đường vừa qua.

D: Thật tốt cho cô. (Tôi đã cố gắng hướng dẫn cô ấy trở về trạng thái khách quan, để cô ấy có thể ngăn chặn cảm xúc.) Và bọn họ đang học hỏi từ cô như thế nào?

B: (Lấy lại bình tĩnh cho cô ấy). Anh ta nói, chúng tôi đang tải thông tin từ tâm trí của cô. Và lúc này cô biết điều đó có nghĩa là gì, Bonnie. Điều này tốt cho cô! Cô đang học máy tính của mình và bây giờ cô đã hiểu điều này. Chúng tôi chỉ lấy tất cả những gì cô biết từ tất cả những người bạn đã làm việc cùng, những người đã có các tập phim — thú vị là họ gọi đó là "các tập phim" — về những người như chúng tôi. Và chúng tôi muốn biết những người này trải qua tương tác của chúng

https://thuviensach.vn

tôi với họ như thế nào. Chúng tôi muốn biết chúng tôi ảnh hưởng đến họ như thế nào, họ trải nghiệm điều đó ra sao và điều đó có ý nghĩa như thế nào đối với họ. Và cô biết tất cả những điều đó, Bonnie, từ nhiều người. Và cô đã thấy họ thay đổi. Cô đã thấy họ từ nỗi sợ hãi và tổn thương khủng khiếp, như cách người Trái đất như cô hay nói, đến sự chấp nhận và yên bình. Và trong nhiều trường hợp muốn tìm hiểu chúng tôi nhiều hơn. Giống như cô cũng đã muốn biết chúng tôi. Như cô đã có một số kiến thức về chúng tôi. Và bây giờ cô có thể. Vì vậy, trải nghiệm này là dành cho cô. Cô đã từng làm việc với chúng tôi trước đây. Cô chỉ không nghĩ như vậy. Và tôi thì đang nghĩ, "Vâng, tôi đã từng gặp những người có màu xanh nhạt này trước đây, khi quay trở lại vào năm 1742."

D: (Thật là một bất ngờ) 1742 ư? Rất lâu rồi.

B: Đó là khi tôi còn là lính gác lâu đài ở xứ Wales. Họ nhặt xác tôi lên và đưa tôi ra ngoài không gian đến nơi mà những người thật đẹp có màu xanh bạc với đôi mắt long lanh và tỏa ra nét thiện ý, chào đón tôi. Thật tuyệt.

D: Vậy cô đã biết họ lâu chưa?

B: Một thời gian dài. Và tôi đã trải nghiệm việc trở thành một phần trong tâm trí nhóm của họ, điều này thực sự rất khác biệt.

D: Nhưng cô đã biết họ kể từ thời điểm đó?

B: Tôi không biết điều đó.

D: Vậy là bọn họ đã biết cô là ai. Được rồi. Nhưng cô đang trên con tàu, trải nghiệm quá trình tải thông tin này. Điều gì xảy ra sau đó?

B: Điều này thậm chí diễn ra không lâu lắm, có lẽ chỉ trong vòng vài phút. Khó mà diễn tả được. Và họ khiến tôi sững sờ. Bà biết không, vòng trong cùng của những sinh linh này là những vòng màu xanh bạc tuyệt đẹp. Tất cả đều giống nhau. Và bọn họ toát lên vẻ dịu dàng đáng yêu và sự quan tâm, tò mò. Một người cao ở phía

https://thuviensach.vn

sau cũng đang toát ra một ý chí thực sự thiện lành. Anh ta là người đang nói chuyện với tôi.

D: Chà, chuyện gì đã xảy ra khi họ kết thúc việc này?

B: Cảm giác có tiếng vo ve trong đầu không còn nữa. Và bây giờ họ đang tập trung ở khu vực xung quanh hai bên nơi thái dương của tôi, đang mở ra thứ gì đó. Tôi không biết đó có phải là một cái bản lề không. Và họ đang tháo bộ máy này ra khỏi đầu tôi. Tôi vẫn ngồi ở vị trí cũ, đầu thẳng đứng. Và người cao to nói, "Cảm ơn cô. Chúng tôi đánh giá cao thông tin của cô. Và chúng tôi đánh giá cao công việc cô đang làm với những người mà chúng tôi kết nối. Chúng tôi rất tôn trọng cô và cô chắc chắn sẽ ổn thôi. Chúng tôi không lấy ký ức của cô đi. Tất cả chúng đều hoàn toàn nguyên vẹn. Và chúng tôi rất vui khi cô chia sẻ bất cứ điều gì cô muốn với mọi người trên Trái đất. Bởi vì điều quan trọng là họ trở nên rất quen với ý tưởng rằng tất cả chúng tôi đều tồn tại. Và rằng chúng tôi tiếp xúc với rất nhiều người trong số các bạn. "

Tôi đã quá mải mê đến mức quên kiểm tra máy ghi âm của mình. Máy ghi âm của Bonnie đã tắt, và điều đó khiến tôi phải nhìn vào máy của tôi. Đã gần đến cuối cuốn băng. Vì vậy, trong khi người đàn ông thay cuốn băng của cô ấy, tôi lấy cuốn băng của tôi ra, đặt một cái mới vào và tiếp tục.

D: Bọn họ đang cho phép chúng ta có được thông tin này?

B: Anh ta đang nói, "Làm đi! Sử dụng bất cứ cơ hội nào cô có thể để chia sẻ. Bất cứ nhóm nào cô tham gia, bất cứ cá nhân nào cô gặp, bất cứ người nào cô tâm sự. Và cô phải bắt đầu để cho gia đình riêng cô quen với điều này"

D: Anh ta sẽ nói gì khi mà ai đó nghĩ rằng đánh cắp thông tin cá nhân của họ là sai trái?

B: Anh ta nói trong sự sắp xếp của vũ trụ, điều đó là không sai trái và một ngày nào đó, mặc dù chúng tôi — nghĩa là họ. Đây là những điều anh ta đang nói. —

https://thuviensach.vn

Mặc dù chúng tôi là những người đang tìm hiểu về cô nhiều hơn tại thời điểm này, nhưng trước sau gì cô cũng là con người, là người Trái đất, sẽ đến lượt cô, tìm hiểu thêm về chúng tôi. Và nhiều người trong chúng tôi muốn cô là những người trên Trái đất để tìm hiểu thêm về chúng tôi. Có một số thì không, nhưng chúng tôi thì muốn, vì chúng tôi đang làm việc vì lợi ích chung. Chúng tôi thực sự đang làm việc rất chăm chỉ thông qua nhiều cá nhân trên Trái đất để tiếp tục cải thiện chất lượng cuộc sống trên Trái đất. Và điều cực kỳ quan trọng là những người khác phải biết điều đó. Cần có một sự cân bằng và bù đắp quy mô lớn đối với các kiểu thảm họa thường hiện diện ở xã hội loài người. Còn cô, Bonnie, vốn dĩ trong cuộc sống, cô luôn luôn tìm kiếm sự cân bằng và thấu hiểu. Đó là lý do tại sao cô là một trong những người mà chúng tôi đang làm việc cùng. Chúng tôi thậm chí đôi khi cử người đến để cô làm việc cùng. Họ dường như không phải tới vì cô, bởi vì họ nói rằng họ đã nghe cô nói chuyện, hoặc họ được giới thiệu bởi ai đó mà cô quen biết. Nhưng chúng tôi thường là những người gây ấn tượng với họ và dẫn dắt họ đến nơi họ sẽ nghe cô diễn thuyết và tìm hiểu xem họ có thể tiếp cận cô ở đâu. Và họ sẽ đến và làm việc với cô, bởi vì cô là một trong những người mở ra con đường dẫn họ tới sự cân bằng, đem đến những điều tốt đẹp mà nhiều người trong số họ đang cố gắng hết sức để đạt được. Chúng tôi lo lắng khi thấy rất nhiều điều xảy ra giữa những con người trên Trái đất. Và chúng tôi rất muộn phiền khi họ có tư duy bảo thủ không cởi mở. Vì vậy, khi chúng tôi tìm thấy cô và những người khác giống như cô, cô không biết rằng chúng tôi quý trọng các bạn đến dường nào. Chúng tôi quý trọng việc cô tìm hiểu, điều tra, nghiên cứu, và luôn sẵn sàng đón nhận tất cả các manh mối khác. Và cô chia sẻ điều đó với những người khác. Công việc cô đang làm với những người khác để giúp họ trong cuộc sống này cởi mở và chấp nhận những tương tác với chúng tôi, có ảnh hưởng lớn hơn nhiều đến tâm hồn của họ so với những gì cô nhận thấy. Đó là một điều vượt xa cả kiếp sống này, vì mỗi người trong số đó bắt đầu tích hợp nó và chấp nhận rằng họ đang tương tác với chúng tôi. Vì vậy, điều này có ảnh hưởng lâu dài hơn, hoặc ảnh hưởng sâu rộng hơn những gì cô có thể nhận biết tại thời điểm này.

https://thuviensach.vn

D: Vậy thì tôi có được phép tiếp tục làm việc với Bonnie vào một lúc khác không?

B: Ồ, hoàn toàn được. Chúng tôi rất vui vì cô ấy nhận thức được điều này.

D: Sau này, nếu tôi làm việc với cô ấy, chúng tôi sẽ được phép có thêm thông tin chứ?

B: Ồ, vâng. Chúng tôi sẽ rất vui lòng. Chúng tôi đang để cho trải nghiệm này trở nên dễ dàng với cô ấy. Chúng tôi lấy làm biết ơn việc cô ấy đang trên đường về nhà. Và từ góc nhìn Trái đất của cô ấy, đó là một đêm muộn, và hôm đó trời tối đen như mực, và cô ấy có nhiều việc phải làm. Tôi muốn bà biết rằng khi chúng tôi, như bà có thể nói, đưa họ lên và dẫn họ đi trải nghiệm, chúng tôi đã chọn rất tốt thời điểm trong cuộc sống của họ để chúng tôi làm điều này. Chúng tôi không đưa họ đi khi họ bị ốm. Chúng tôi không đưa họ đi nếu họ sắp phải phẫu thuật. Chúng tôi không đưa họ đi nếu họ đang trải qua một cuộc khủng hoảng hôn nhân. Hoặc nếu họ đã mất một người nào đó rất gần gũi với họ thông qua điều mà bà gọi là "cái chết". Chúng tôi chọn thời điểm khi họ không ở trong trường hợp đòi hỏi quá mức hoặc quan trọng về thời gian, sự chú ý hoặc cảm xúc của họ. Đó là một trong những lý do khiến chúng tôi có xu hướng làm việc thường xuyên với con người khi họ đang ngủ. Để không làm gián đoạn ngày làm việc cũng như cuộc sống gia đình của họ. Chúng tôi thường gặp họ và đưa họ đi khi họ có thời gian giải trí. Một người bạn của bà, Bonnie, thường xuyên được đưa đi cắm trại. Anh ấy không biết gì cả. Và đó là điều nên xảy ra, bởi vì anh ấy không bị căng thẳng, và anh ấy sẽ không phải đề phòng vào ngày hôm sau. Vì vậy, chúng tôi rất thận trọng. Và với cô, cô còn một khoảng thời gian rất bận rộn ở phía trước. Nhưng đây là một cái cửa sổ thời gian đáng yêu, lái xe về nhà vào ban đêm, khuya khoắt. Và vâng, ngày mai cô sẽ có một ngày bận rộn, và chúng tôi sẽ không để lại cho cô bất cứ tác động nào đến cơ thể. Chúng tôi sẽ nhẹ nhàng đặt cô xuống và cô sẽ tiếp tục con đường của mình. Và hầu như không biết rằng bất cứ điều gì đã xảy ra, cho đến khi cô sẵn sàng để đón nhận sự thật.

https://thuviensach.vn

D: Cho tôi hỏi vật thể bên đường là gì vậy?

B: Ồ! cái đó, là một trong những phương tiện trinh sát nhỏ của chúng tôi. Chúng tôi chỉ đơn giản biến đổi nó trông giống như một thứ gì đó quen thuộc với người Trái đất, giống như một chiếc xe tải lớn. Và đó là một trong số chúng tôi mà cô ấy nhìn thấy khi đi vòng quanh nó.

D: Ánh sáng rực rỡ đằng sau những ngọn đồi là gì?

B: Đó là một trong những con tàu khác của chúng tôi. Trên thực tế, có khá nhiều hạm đội của chúng tôi ở đây đêm nay. Và một trong số họ đã khuất sau ngọn đồi. Có một số người sống ở những sườn đồi xa xôi. Rất rất xa về hướng chỉ toàn những ngọn đồi và thung lũng. Thỉnh thoảng có một con đường đất và một ngôi nhà. Và một số trong số đó là người của chúng tôi. Đôi khi người Trái đất tự hỏi tại sao mọi người tiếp tục sống ở những vùng hẻo lánh, nếu họ đang có những trải nghiệm này.

D:Anh muốn nói rằng người sống trong ngôi nhà là người của anh ư? (Vâng) Họ đang sống trên Trái đất, ý anh là như vậy hả?

B: Tôi đang đề cập đến những người mà chúng tôi đến thăm và đưa họ đi với chúng tôi.

D: Tôi hiểu rồi. Tôi cứ tưởng anh nói đó là những người như anh.

B: Không. Chúng tôi không sống trên Trái đất.

D: Nói cách khác, những người mà anh làm việc cùng ở những nơi biệt lập.

B: Vâng. Phía sau những ngọn đồi nơi Bonnie đang lái xe, có một trong những con tàu của chúng tôi. Và một số trong số chúng phát ra một lượng ánh sáng mạnh. Và con tàu đặc biệt đó đã đến thăm một người nào đó trong một ngôi nhà. Đó là một loạt các ngôi nhà nông thôn biệt lập không thể nhìn thấy từ đường cao tốc.

https://thuviensach.vn

D: Vậy thì đó không phải là con tàu mà cô ấy đang có mặt hiện tại

B: Không, không, không. Đó là một cái khác. Và, thực tế là, có một cái khác, theo quan điểm của cô ấy, ở dưới bờ biển. Những gì cô ấy nhìn thấy như một tia sáng hình tròn đột ngột bừng sáng mà không có bất cứ âm thanh nào, chỉ đơn giản là con tàu đó đột ngột xuất hiện ngay trong chiều không gian của cô ấy. Nó chỉ xuất hiện một khoảnh khắc, và một khi nó đến được chiều không gian thứ ba đó, thì nó sẽ biến mất. Đó chỉ có thể là điểm va chạm gây ra tia chớp.

D: Sự va chạm của các chiều không gian, ý anh là như vậy ư?

B: Vâng. Sự va chạm của con tàu đến từ một chiều không gian khác vào không gian thứ ba của thực tại. Nó thường sẽ tạo ra một tia sáng. Chúng tôi làm điều này rất nhiều vào ban ngày, nhưng con người không nhìn thấy các tia chớp, bởi vì bầu trời là ánh sáng theo quan điểm của Trái đất.

D: Vậy một khi chúng đi vào chiều không gian thì ánh sáng tắt dần.

B: Vâng. Nó điều chỉnh ngay lập tức để trở thành …Tôi biết người Trái Đất khó có thể hiểu được, nhưng nó trở nên đậm đặc hơn. Con tàu, và những thứ trên con tàu. Và rồi họ nhanh chóng đi vào và gần như ngay lập tức điều chỉnh để ở trong chiều không gian thứ ba đó, một cách kỳ lạ là chiều không gian thứ ba thường không được nhìn thấy. Họ có thể nhìn thấy nhưng họ thường không nhìn. Bà chắc sẽ ngạc nhiên lắm khi biết số lượng các con tàu của chúng tôi bay xung quanh mà không ai nhìn thấy.

D: (Cười) Tôi sẽ không ngạc nhiên khi biết điều đó hoàn toàn có thể.

B: Và có một điều khác nữa. Khi chúng tôi đưa cô ấy quay trở lại con đường, chúng tôi sẽ cố gắng hết sức để đưa cô ấy trở lại đúng nơi mà chúng tôi đã đưa cô ấy đi. Việc này cũng dễ vì thường thì con tàu của chúng tôi vẫn ở đúng chỗ đó. Đôi khi chúng tôi không đưa về được một cách chính xác. Nhưng khi chúng tôi làm vậy cô ấy cũng sẽ phải trở về mật độ của chiều không gian thứ ba đó.

https://thuviensach.vn

D: Trong khi ở trên con tàu thì cô ấy ở mật độ khác ư?

B: Ngay tại đây trên chiếc ghế này, cô ấy không ở dạng đặc như khi ở Trái Đất với mật độ của chiều thứ ba.

D: Vậy anh phải điều chỉnh mật độ cái xe khi đưa nó trở lại luôn.

B: Vâng. Cùng với thực tế là ngay lúc cô ấy quay lại thì sẽ có một tia sáng lóe lên. Và nó sẽ khiến cô ấy rất ngạc nhiên.

D: Đó có phải là vì hai chiều không gian tương tác nhau?

B: Vâng, bởi vì cô ấy đang quay trở lại từ mật độ nhẹ hơn đến mật độ thứ ba dày đặc hơn. Giống như có một tia sáng rọi xuống bờ biển. Cũng sẽ có một tia sáng ngay trên đường cao tốc. Và cô ấy sẽ thấy. Cô ấy ở trong xe. Chúng tôi sẽ đưa cô ấy trở lại xe ngay đây, và sẽ hạ cô ấy xuống. Cô ấy sẽ không biết bất cứ điều gì cả. Rồi đột nhiên có ánh sáng này. Và cô ấy quay trở lại con đường, tiếp tục lái xe với động cơ.

D: Nhưng khi trải nghiệm đầu tiên này bắt đầu, cô ấy đã nhìn thấy ánh sáng ngang qua kính chắn gió.

B: Đúng rồi. Đó là lúc cô ấy bắt đầu, ngay tại đó và ngay lúc đó để đi vào chiều không gian của chúng tôi, tất nhiên với sự hỗ trợ của chúng tôi.

D: Vậy nó cũng tạo ra tia sáng?

B: Đúng rồi. Nên khi người Trái Đất, phương tiện trên Trái Đất, động vật Trái Đất -với dạng vật chất đó, các dạng sống của Trái Đất — rời khỏi chiều không gian thứ ba và đi vào chiều không gian với mật độ rung động cao hơn, nhẹ hơn của chúng tôi — ở đó có các dạng vật chất nhưng không phải dạng "rắn" — mặc dù các bạn chưa từng có. Nếu có thể, tại thời điểm đó, và thường là, ánh sáng sẽ lóe lên. Nào, một lần nữa, vào ban ngày thì hầu hết mọi người không nhìn thấy, hoặc nếu vào

https://thuviensach.vn

ban đêm khi họ đang ngủ, thì họ không nhìn thấy. Hoặc họ có thể cảm thấy một chùm ánh sáng mà không có gì nhấp nháy. Nhưng đôi khi nó xảy ra rất nhanh, giống như với cô ấy, chỉ có thấy một tia chớp lớn. Nào, nhiều khi chúng tôi làm cách khác, khi có ai đó đang lái xe trên đường. Chúng tôi sẽ bao trùm họ bằng ánh sáng và làm cho động cơ ô tô của họ dừng lại. Động cơ dừng, đèn tắt. Chúng tôi sẽ cố gắng đảm bảo họ bước ra đi ra phía trước hoặc sang bên đường. Chúng tôi biết chuyện gì có thể xảy ra ở đó. Có thể sẽ bất lợi. Nhưng quá trình đó sẽ chậm hơn và người ngồi trong xe biết rằng động cơ vẫn đang chạy. Nên không có sự chuyển đổi đột ngột đi vào chiều không gian của chúng tôi. Bà hiểu tôi nói gì không? Ánh sáng sẽ chiếu khắp ô tô, động cơ dừng lại, người đó bước ra đường. Chúng tôi xuất hiện, đưa họ ra khỏi cửa xe, hoặc mở cửa, giống như chúng tôi làm với cô ấy. Và thông thường chúng tôi sẽ đưa họ lên bằng một chùm ánh sáng. Và trong trường hợp đó thì không có ánh chớp. Bà thấy đó, đó là một quá trình dần dần.

D: Vậy việc này có thể thực hiện theo hai cách khác nhau? (Vâng, vâng.) Được rồi. Chúng ta sắp hết thời gian ở đây.

B: Tôi hiểu.

D: Vậy tôi muốn hỏi thêm một vài câu hỏi nữa. Cô ấy nói rằng cô ấy nhìn thấy thứ gì đó giống như một dải sáng bên trong chùm ánh sáng rực rỡ. Đó là gì vậy?

B: Đó là một trong những hiệu ứng laser của chúng tôi. Một chùm tia rất mỏng. Và thực sự thì nó đến từ cái xe của chúng tôi trên đường. Thật ra cái xe vẫn ở đó. Nó không hẳn ở trên con đường. Nó ở phía trên con đường. Chúng tôi thực sự không bao giờ đặt các con tàu ngay trên mặt đất.

D: Tại sao?

B: Các con tàu của chúng tôi sẽ bị gây hại, bởi vì các hiệu ứng năng lượng tỏa ra xung quanh con tàu, và tất nhiên cả bên dưới con tàu. Trên toàn bộ bề mặt có một hiệu ứng bức xạ năng lượng giúp đẩy con tàu và giúp nó bay. Nếu chúng tôi đặt nó

https://thuviensach.vn

gần mặt đất thì phần bức xạ này sẽ bị gián đoạn. Nên nó phải có khoảng cách hoặc đôi khi phải có các chân. Trong trường hợp này thì nó lơ lửng. Nhưng thật ra nó khá gần mặt đất nên cô ấy nghĩ như vậy.

D: Anh đang nói về hiệu ứng laser đó là gì?

B: Đó chỉ là thứ chúng tôi có trên con tàu nhỏ đó. Thật ra chúng tôi có trên tất cả các con tàu. Nó rất mạnh và xuyên suốt. Đó là một chùm sáng. Chất lượng nhất định, tần số ánh sáng nhất định có tính xác định — Tôi sẽ không nói là "vật lý, mang tính vật lý" — nhưng nó có một sức mạnh. Nó rất đặc và tập trung vào tần số trong chùm tia của nó. Thực sự đó là một chùm tia hẹp. Ngày nay bà đã có một số hiệu ứng này giống như khi bà giảng bài mà dùng slides. Bà có một cây bút chỉ slides. Và bà nhấn một cái nút nhỏ, rồi trên màn hình sẽ thấy một cái chấm màu đỏ. Chà, thật ra thì giữa cái chấm đỏ và cây bút sẽ có một chùm tia, một tần số nhất định. Với mắt người thì nó rất hẹp, thường không nhìn thấy được. Với mắt chúng tôi, lúc nào chúng tôi cũng thấy được.Chúng tôi nhìn thấy được các tần số khác nhau. Nên chùm tia nhỏ ánh sáng này được bắn ra để thu hút sự chú ý của cô ấy. Và để cho cô ấy biết, đặc biệt sau này, rằng có điều gì đó bất thường đã xảy ra. Nhưng chúng tôi không muốn làm bất cứ điều gì thực sự khiến cho cô ấy sợ hãi hoặc bị tổn thương vào tối nay, bởi vì chúng tôi trân trọng việc cô ấy đã phải lái xe đường dài để về nhà. Và cô ấy có những trách nhiệm nhất định vào cuối tuần đó, cần được nghỉ ngơi để thực hiện.

D: Cô ấy nói rằng tấm chắn gió bị nứt. Cái gì đã gây ra?

B: Là do chùm ánh sáng đó.

D: Chùm ánh sáng đó đã đập vào kính chắn gió?

B: Vâng. Nó quá mạnh.

D: Đó có phải cố ý không?

https://thuviensach.vn

B: Có. Và lý do tại sao nó gây ra ở cái góc đó, là vì ánh sáng đến từ trên cao chỗ con tàu. Bà có nhớ tôi nói con tàu đang lơ lửng. Nó không ở dưới mặt đất, khi cô ấy đang lái xe. Nên nó hơi chếch xuống từ trên cao và đi ngang qua kính chắn gió. Chúng tôi biết nó sẽ gây ra hai thứ. Chúng tôi biết nó sẽ tạo ra tác động và để lại dấu ấn trên kính chắn gió của cô ấy. Chúng tôi cũng biết rằng mật độ đó không đến nỗi có thể khiến cô ấy loạng choạng và gặp tai nạn.

D: Chùm tia va vào kính chắn gió trước khi cô ấy được đưa lên con tàu hay sau khi cô ấy được đặt xuống?

B: Không. Trên thực tế chúng tôi thậm chí còn chưa làm điều đó. Những gì đã xảy ra trước đó là ánh sáng chói chang, và thực sự dải ánh sáng đã được nhìn thấy. Chúng tôi có những cách khá tuyệt vời theo quan điểm của bà, tôi nghĩ vậy. (Cười) Nhưng chúng tôi đã cho cô ấy thấy ánh sáng. Và rồi cô ấy lái xe lên đó — cô ấy đã nói đúng — đi lên một góc. Rồi chúng tôi đưa cô ấy đi quãng đường còn lại lên trên con tàu ở trên cao, và cái nhỏ hơn đặt lại bên đường. Và khi chúng tôi đưa cô ấy trở lại, như tôi đã nói, chúng tôi sẽ cố gắng đưa cô ấy trở lại gần chính xác với nơi mà chúng tôi đã đưa cô ấy đi. Và nếu có thể, chúng tôi sẽ đưa cô ấy xuống vào chính xác thời điểm mà cô ấy nhìn thấy những gì cô ấy đã nghĩ là một dải ánh sáng gì đó chói lọi. Sau đó chúng tôi sẽ để cô ấy tiếp tục trải nghiệm. Cô ấy sẽ bị tác động bởi chùm laser, và nó sẽ ảnh hưởng đến kính chắn gió của cô ấy. Nên tại thời điểm này, chuyện đó vẫn chưa xảy ra. Nhưng thời gian là tương đối, gần như nó đã xảy ra, bởi vì nó sẽ xảy ra.

D: Được rồi. Chà, như tôi đã nói, chúng ta đang bị hạn chế về thời gian trong không gian của chúng tôi ở đây. (Vâng) Tôi thực sự muốn cảm ơn anh đã trao đổi với tôi.

B: Tôi rất vui. Nhiều người trong chúng tôi đã liên lạc với bà, Dolores.

D: (Cười lớn) Tôi đã không biết là cùng một nhóm hay không.

https://thuviensach.vn

B: Chà, bà làm việc với nhiều nhóm. Nhưng tôi là một trong các nhóm đó, chúng tôi là một trong số nhóm đó. Nên tôi đã quen thuộc với bà rồi.

D: Then you know I'm always curious.

D: Vậy chắc anh biết là tôi luôn tò mò.

B: Ồ, và những gì bà đang làm thật là tuyệt vời. Chúng tôi rất vui. Chúng tôi không thể nào hài lòng hơn.

D: Vậy chắc sẽ được nếu tôi tiếp tục làm việc với…

B: (Bị gián đoạn) Tất nhiên rồi! Và để chia sẻ. Chúng tôi ngưỡng mộ những bài viết của bà và chúng tôi ngưỡng mộ những bài giảng của bà. Và chúng tôi ngưỡng mộ những chuyến đi của bà. Thật quá tuyệt vời. Bà có một phẩm chất tuyệt vời để trở thành một con người tốt và đồng loại loài người của bà chấp nhận bà. Và họ tin tưởng bà. Họ cởi mở đón nhận những gì bà nói. Bà là một người xuất sắc hơn nhiều so với một người chỉ quanh quẩn ở nhà. Nhưng đó là những gì mọi người ấn tượng về bà. Một người mẹ tốt mà họ có thể tin tưởng. Và đó là điều cực kỳ quan trọng với những người trên Trái Đất lúc này. Rằng người ta lắng nghe những người đáng tin cậy.

D: Vậy tôi được phép liên hệ với anh thông qua Bonnie và chúng tôi có thể có thêm thông tin?

B: Tất nhiên rồi. Cứ làm đi. Chúng tôi rất vui. Và tôi cũng muốn nói thêm trước khi chúng ta kết thúc rằng, những đứa trẻ xung quanh cô ấy chính là những người đã thực sự làm việc với cô ấy từ rất lâu, lâu, lâu trong một kiếp sống khác.

D: Vì họ đã sống lâu hơn.

https://thuviensach.vn

B: Vâng, chúng ta đều sống miễn là chúng ta muốn sống, hay cần phải sống, để làm những việc mà chúng ta đang làm. Chỉ đơn giản vậy thôi. Và cảm ơn bà đã tạo điều kiện cho trải nghiệm này. Cảm ơn bà đã giúp Bonnie.

D: Và anh cũng biết rằng tôi bảo vệ cô ấy và tôi luôn đảm bảo lợi ích của cô ấy.

B: Tôi chắc chắn bà làm như vậy. Và cô ấy cũng chắc chắn như vậy.

D: Vậy liệu tôi có thể yêu cầu anh rời khỏi cô ấy? (Vâng) Và để các nhân cách và ý thức của cô ấy quay trở lại…

B: (Gián đoạn) Tuy nhiên chúng tôi cần trả cô ấy trở lại. Và sẽ không mất nhiều thời gian.

Tôi đã quên mất rằng chúng tôi đã vượt ra khỏi trình tự thời gian của họ, nhưng những người cao hơn đó thì không quên. Có vẻ như chúng tôi phải hoàn thành lịch trình của anh ta trước khi Bonnie có thể trở lại với đầy đủ nhận thức và thực tại của chúng tôi.

B: Những người nhỏ đang đưa cô ấy trở lại cái xe. Và những đứa trẻ tò mò đang lùi ra. Và họ đang mở đáy của con tàu. Cô ấy đã được hạ xuống bằng ánh sáng. Và nhân tiện là lúc này không có ai trên đường. Chúng tôi đã tác động đến bất kỳ ai có ý định đi về hướng Bắc hoặc Nam trên đường 101 vào thời điểm cụ thể này - để họ không lái qua đây. Nên bà sẽ ngạc nhiên khi thấy có những người đang tấp vào lề đường mặc dù chỉ để nhìn ra ngoài khơi xa hay để chợp mắt một chút. Có nhiều người ngoài kia đang đi theo hướng Bắc hoặc Nam chợt dừng lại để nghỉ một chút. Chỉ một chút thôi. Chỉ để ngủ một chút. Chúng tôi làm điều này bởi vì chúng tôi không muốn họ nhìn thấy toàn bộ những hiệu ứng ánh sáng này.

D: Tôi chắc là vì điều này không dành cho họ.

B: Rồi chúng tôi sẽ đưa cô ấy trở lại đường. Cô ấy đang lái xe rồi. Cô ấy đang xuống đường. Ối! Có một vết nứt! Là tia laser. Ngay đúng lúc! Hoàn hảo tuyệt đối.

https://thuviensach.vn

Chúng tôi rất tự hào về sự việc này. (Tôi cười) Và cô ấy đã đang lái xe rồi. Cô ấy định dừng lại. Nhưng chúng tôi đang nói thông qua cô ấy — không phải là dạng giọng nói lớn của tâm hồn cô ấy — mà chúng tôi đang nhắn nhủ cô ấy, "Đi tiếp đi! Đừng dừng lại! Đi tiếp đi! Ra khỏi chỗ này đi! Về nhà đi!" Và đó là những gì mà cô ấy đang làm theo. Chúng tôi đã đưa cô ấy trở lại con đường vì chúng tôi phải thông đường cao tốc trở lại.

D: Tốt quá. Và giờ thì cô ấy đã biết hết. Và cô ấy biết điều đó là hoàn toàn ổn.

B: Vâng, thật tuyệt vời.

D: Được rồi. Giờ cô ấy đang trong xe để đi về nhà. Và anh sẽ rời khỏi cô ấy với những tình yêu thương và sự biết ơn. (Vâng) Và tôi sẽ gặp lại anh vào lúc nào đó.

B: Cảm ơn bà rất nhiều.

Sau đó tôi đưa ra các chỉ dẫn để tích hợp ý thức và nhân cách của Bonnie trở lại cơ thể của cô ấy, và các chỉ dẫn để định hướng cô ấy trở lại khung thời gian này. Sau đó cô ấy tỉnh lại, và bắt đầu hỏi các câu hỏi về phiên thôi miên.

Bonnie vẽ các biểu tượng trên mặt sau của cái "xe tải."

Một trong hai người đàn ông đang quan sát phiên làm việc nói rằng anh ta rất ngạc nhiên về cái cách mà sinh linh này nói chuyện với tôi trôi chảy như vậy. Bonnie cho biết đây cũng là điều xảy ra khi cô ấy làm việc với các đối tượng của mình. Có vẻ như cô ấy đang sử dụng cùng một loại kỹ thuật để vượt qua trạng thái cảm xúc của tâm trí có ý thức đến nơi có thông tin thực.

Bonnie có rất nhiều câu hỏi nhưng tôi biết chúng tôi không có thời gian. Tôi phải thức dậy lúc 3 giờ sáng để bắt chuyến xe buýt về lại Denver cho kịp chuyến bay (mất bốn giờ lái xe). Và Bonnie cùng hai người đàn ông phải lái xe quay trở lại Colorado, mất 2 giờ rưỡi lái xe. Một trong hai người đàn ông nói rằng anh ta sẽ lái xe vì tôi biết Bonnie quá mệt sau một phiên làm việc sâu như vậy. Sau đó Bonnie

https://thuviensach.vn

kể rằng họ đã bật lại đoạn băng để nghe trong lúc lái xe, và cô ấy đã khá ngạc nhiên trước những thông tin nhận được.

Vài tháng sau, vào tháng 9 năm 1997, tôi phải thực hiện một loạt bài giảng ở California, và tôi ở Los Angeles chỉ một ngày. Bonnie đã đến khách sạn của tôi để thực hiện một phiên khác. Cô ấy đã chuẩn bị một danh sách các câu hỏi mà cô ấy mong muốn nếu chúng tôi có thể gặp được cùng sinh linh lần trước.

Tôi đã dùng từ khóa cho cô ấy và cô ấy ngay lập tức rơi vào trạng thái xuất thần. Tôi đưa cô ấy trở lại lúc ở trên con tàu, và một lần nữa cô ấy thấy mình đang được bao quanh bởi những sinh linh dễ thương, trẻ con.

B: Tôi đang ngồi trên cái ghế. Và tất cả những đứa trẻ này đang bao quanh tôi. Chúng vẫn rất tò mò. Và tranh giành vị trí, lấn nhau. Chúng chỉ nhìn vào tôi, thật sự rất ngọt ngào. Tôi không thấy phiền. Chúng có vẻ quan tâm rất sống động. Nó thật sự rất thú vị khi có nhiều người tò mò đến mình như vậy.

D: Có lẽ họ không thường xuyên nhìn thấy những người giống như cô.

B: Tôi không biết. Tôi chưa từng thấy họ. Chắc chắn là vậy. Bà biết đấy, tôi muốn dừng lại một chút và quan sát kỹ hơn những cái đầu nhỏ màu xám xanh này.

D: Ý cô là cô muốn quan sát họ rõ hơn? (Vâng) (Có một khoảng dừng để cô ấy quan sát họ). Họ có trông khác nhau không hay tất cả đều giống nhau?

B: Chà, tất cả những người nhỏ hơn này trông giống nhau. Nhưng lần này tôi muốn chú ý đến da của họ với nhiều chi tiết hơn. Trước đây tôi có ấn tượng rằng da của họ rất mịn. Nhưng nó có một hạt mịn…kiểu kết cấu hơi gồ ghề, giống như những vết sưng nhỏ trên da của họ. Và khi tôi dùng từ "gồ ghề" thì nó có nghĩa là những vết này rất nhỏ và rất tinh vi, gần giống như …thứ gần gũi nhất mà tôi có thể ví dụ là những cái mụn của chúng ta. Có lẽ nó tròn hơn thế một chút. Và có gì đó với đôi mắt của họ. Giống như có một đường gờ trên mắt của họ. Bà biết mắt của con người như thế nào rồi đấy, chúng ta có một mí mắt, nhưng nó thụt vào trong phần

https://thuviensach.vn

tròn của mắt. (Vâng) Chà, đại loại là như vậy, ngoại trừ việc tôi không thấy bất kỳ mí mắt nào khép lại, hoặc bất kỳ lông mi nào. Tôi đang nhìn vào một người ở rất gần tôi, bên phải tôi. (Cô ấy có vẻ gặp khó khăn khi giải thích những gì mình đang nhìn thấy.) Nó không phẳng, có một thứ gì đó xung quanh mắt. Một vết lõm trên cả hai mắt. Và gần giống như lông mày nhưng không có lông.

D: Ý cô là một đường gồ. Có phải vậy không?

B: Hình dạng như kiểu một đường cong vòng trên mắt. Rất là khó diễn tả, nhưng tôi có thể nhìn thấy. Và thậm chí có một chút gợn như xương gò má, rất mỏng. Và có cảm giác là có một cái mũi nhỏ, nhưng không nhô ra ngoài như của chúng ta.

D: Nó có lỗ mũi ở đó không?

B: Chà, tôi đoán bà sẽ gọi là lỗ mũi. Nhưng chúng không tròn. Chúng hơi thuôn dài, lên và xuống, theo chiều thẳng đứng.

D: Họ có miệng không?

B: Không. Chỉ có một thứ rất nhỏ, rất nhẹ…Tôi không thực sự nhìn thấy môi đâu cả. Tôi đang cố gắng để thử đo lường. Miệng có vẻ rộng hơn 2-3 centimet (1 inch). Có thể hơn một chút, 3-4 centimet.

D: Vậy thì nhỏ. Cô có thấy tai không?

B: Không, không có gì dính vào. Nhưng có vẻ như có — tôi đang tự hỏi ta gọi đó là gì — khi nhìn vào từ phía trước mặt, ta có thấy một vết sưng hoặc mẩu nhỏ bảo vệ lỗ tai. Có một thứ gì đó giống như vậy, nhưng không có phần ngoài. Đằng sau đó có thể có một cái lỗ nhưng rất là nhỏ. Tôi thực sự không thể nhìn thấy phần mở ra như khi nhìn vào lỗ tai hay thứ gì tương tự. Có cái gì đó ở đó nhưng rất nhỏ.

D: Cô có thấy tay họ không?

https://thuviensach.vn

B: Có. Tay của họ khá khác biệt so với ta. Chúng rất mỏng. Nếu ta nhìn vào mu bàn tay, nó rất là hẹp nếu so với tay của chúng ta, và không có nhiều ngón. Họ chỉ có ba ngón, và tôi nghĩ có cái gì đó tương tự như ngón cái. Nhưng nó không thẳng hàng như những ngón khác. Không giống như vị trí đó, mà có vẻ như nó chuyển động sang một bên.

D: Họ có mặc quần áo không?

B: Điều này thì thật sự rất khó để nói, bởi vì họ cùng một màu. Tôi đang cố gắng xem họ có khác biệt nào về kết cấu không. Tôi nghĩ có thể có một bộ quần áo nào đó, mặc dù tôi không thật sự thấy. Thật là lạ. Nhưng dường như nó mượt mà hơn trên phần cơ thể.

Bonnie đang làm một công việc đặc biệt như một phóng viên quan sát. Trong nhiều trường hợp khác mà tôi đã nghiên cứu, nhân vật thường bị ấn tượng bởi những sinh vật trông kỳ lạ và họ không muốn nhìn vào chúng lâu. Trong một số trường hợp, tiềm thức của họ chỉ cho phép họ nhìn thấy một hình ảnh mù mờ hoặc (như trường hợp trong Legacy From the Stars) chỉ nhìn thấy từ phía sau. Bonnie cũng có trí tò mò như tôi và cô ấy đề nghị quay chậm lại để cô ấy có thể nghiên cứu và xem xét thật chi tiết các sinh vật này. Bằng cách đó, cô ấy không hề tỏ ra sợ hãi mà hoàn toàn là tò mò một cách khoa học. Và với cách quan sát hoàn toàn khách quan này thì nhiều thông tin hơn có thể được khám phá.

D: Sinh linh kia có ở đó không? Người mà lần trước đã trả lời các câu hỏi của chúng ta.

B: Có, anh ấy đang đứng bên cạnh những người trước mặt tôi. Anh ấy gần như thẳng chỗ tôi, hơi chếch qua bên trái một chút.

D: Chúng ta có thể hỏi anh ta lần nữa không?

https://thuviensach.vn

B: Vâng. (Nhẹ nhàng, không nhắm vào tôi). Tôi muốn nói chuyện thêm với anh và đặt một số câu hỏi. Tôi cần để anh ấy đi đến hoàn toàn tập trung. Anh ấy đang nói, "Làm rõ thêm. Làm rõ thêm."

D: Cô có biết ý anh ta là gì không?

B: Vâng. Để tôi nhìn anh ta. (Thở dài) Có lẽ tôi có thể mô tả anh ấy và rồi tôi có thể nhìn anh ấy rõ hơn.

D: Anh ấy không phiền đúng không?

B: Không. Được rồi. Anh ấy rất là cao, và rất là gầy. Anh ấy rất là, rất trắng.

D: Da của anh ấy có khác màu không?

B: Có, anh ấy rất khác so với những người nhỏ, bởi vì những người kia thì có màu xanh xám đậm hơn còn anh ấy là trắng tinh. Không phải trắng giống như da trắng của chúng ta mà là trắng giống như giấy trắng.

D: Vậy thì trắng lắm nhỉ. Mặt anh ấy có khác không?

B: Ồ, có. Anh ấy không có một cái đầu tròn như họ mà là một cái đầu và mặt dài hơn, mỏng hơn. Nó có vẻ tròn trên đầu chứ không phải tròn hoàn toàn. Và tôi không thấy cái lỗ tai nào. Nó gần như là hình cái hộp sọ, theo ý nghĩa là vì tôi không thấy bất cứ thứ gì giống như da.

Mô tả của cô ấy nghe có vẻ khác biệt đến mức nếu là bình thường thì sẽ trông rất đáng sợ khi ta nhìn thấy một sinh vật như thế này. Nhưng thật ngạc nhiên là Bonnie mô tả mà không hề sợ hãi, chỉ có cảm giác thoải mái khi ở bên anh ta. Điều này có vẻ mâu thuẫn với cảm xúc của con người chúng ta, nhưng có vẻ đó cũng là cảm nhận của cô ấy với những sinh linh nhỏ hơn: cảm giác gần như là tình yêu và sự tương thích. Trong phiên đầu, cô ấy nghĩ rằng cô ấy nên sợ hãi khi họ đưa cô ấy vào phòng, gắn thiết bị lên, nhưng cô ấy ngạc nhiên khi cô ấy không cảm thấy sợ.

https://thuviensach.vn

Nỗi sợ hãi duy nhất là khi cô ấy lần đầu tiên nhận ra những sinh linh xung quanh chiếc "xe tải" kia không phải là con người. Nỗi sợ này đã hoàn toàn phai đi khi cô bước vào trong con tàu, và cảm thấy thích thú với những phẩm chất trẻ con của những người nhỏ. Cô ấy tỏ ra khá thoải mái trước sự hiện diện của sinh linh có vẻ ngoài kỳ lạ mà cô ấy đang miêu tả một cách rất bình tĩnh này. Cô ấy đang nghiên cứu các sinh vật này với một góc nhìn khách quan của khoa học.

D: Giống như hộp sọ, ý cô là da rất căng sát vào đầu?

B: Rất là sát. Tôi đoán là phải có thứ gì đó bao phủ cái sọ. Được rồi, nào, mắt anh ấy rất, rất là to. Chúng tương xứng với khuôn mặt của anh ấy hơn so với đôi mắt hơi xám của những người nhỏ.

D: Chúng có cùng màu không?

B: Không. Mắt của chúng thiên về màu xanh đen, hoặc màu đen pha chút xanh đậm. Nhưng mắt của anh ấy có nhiều màu nâu sẫm, gần như đen, nhưng thiên về màu nâu. Và có hình dạng khác. Giống như hình chữ nhật đứng hơn, nhưng tất nhiên cũng có các góc cong. Mắt không nằm ngang trên khuôn mặt như của chúng ta. Chúng dọc lên xuống.

Thật là ngạc nhiên, vì tôi đang cố gắng hình dung về sinh vật mà cô ấy miêu tả.

B: Chúng dài hơn, lên và xuống, thẳng đứng, hơn là rộng. Và chúng hơi rộng ở đầu trên, nhưng chiếm nhiều chỗ của khuôn mặt anh ấy. Nên khi nhìn vào anh ấy thì phần lớn là nhìn thấy đôi mắt này. Tôi đang cố gắng ước lượng chiều dài. (Ngừng) Đôi mắt có thể dài 9-10 centimet (3.5 - 4 inches) và có thể rộng khoảng 7-8 centimet (3 inches).

D: Đó là một đôi mắt to. Vậy những đặc điểm còn lại của anh ấy có giống với những người nhỏ kia không?

https://thuviensach.vn

B: Chà, toàn bộ hình dáng khuôn mặt khác nhau. Những người nhỏ có đầu to hơn, tròn hơn trên đỉnh đầu và thái dương. Và thon dần xuống một chiếc cằm rất là nhỏ. Nhưng mặt anh ấy có hình dạng lớn hơn ở phần trên và thuôn xuống. Tôi vẫn muốn nói rằng nó giống khuôn mặt của một con ngựa, nếu ta nhìn vào đầu của con ngựa. Nhưng anh ấy không có mũi như của con ngựa, hay cái miệng như thế. Tôi chỉ nói hình dáng thôi.

D: Dài hơn. Miệng và mũi của anh ấy có giống với những người nhỏ không?

B: Không, bởi vì, tôi lại muốn nghĩ về một con ngựa một lần nữa. Toàn bộ khuôn mặt hiện ra một chút cấu trúc ở giữa và phía dưới, nhưng không có sự phân định rõ ràng của cái mũi. Tôi thật sự gặp khó khăn để tìm xem cái miệng ở đâu. Để tôi xem nào. (Ngừng) Vâng, có một cái miệng. Có lẽ nó cụp xuống cằm, hoặc thậm chí ở dưới cằm, vì tôi không thấy nó bắt ngang qua khuôn mặt như những người nhỏ. Anh ấy rất là khác.

D: Vậy còn tay của anh ấy thì sao? Cô có thấy không?

B: Không, tôi không thấy được. Tôi chỉ có thể thấy một cái cổ dài và mảnh, cũng có màu trắng tinh. Và tôi có thể nhìn thấy vai anh ấy.

D: Anh ấy có mặc quần áo không?

B: Anh ấy hoàn toàn trắng tinh. Và tôi nghĩ anh ấy có mặc một bộ quần áo màu trắng nào đó, kiểu như nó khoác lên một bờ vai rất gầy. Tôi đang cố gắng để nhìn cho rõ. (Ngừng) Ngay dưới cổ anh ấy — giống như có một cái lỗ tròn, nhưng không có cổ áo. Nơi mà ta thường đeo đồ trang sức, một cái vòng cổ hay thứ gì đó. Nhưng tôi chắc chắn nói rằng anh ta có một đôi vai rất, rất hẹp, một cái thân và cánh tay rất, rất gầy. Và tôi không thấy có sự phân biệt nào. Giống như một chiếc áo choàng hoặc thứ gì đó lỏng lẻo hơn chút. Có vẻ không vừa vặn như những người nhỏ bé màu xám.

D: Được rồi, cô có nghĩ là anh ta có thể trả lời câu hỏi của chúng ta bây giờ không?

https://thuviensach.vn

B: Tôi nghĩ là có.

D: Nói với anh ta rằng chúng ta rất tò mò. Chúng ta muốn biết nhiều thứ.

B: Chúng tôi rất tò mò, và tôi đã nghĩ về anh rất nhiều. Tôi cũng muốn nói rằng mỗi khi tôi nghĩ về anh, tôi đã có cảm giác rằng mọi thứ rất ổn. Thật ra, nếu có gì thì tôi cũng cảm thấy khá là vinh dự. Tôi chưa từng sợ hãi hoặc có cảm giác xấu về anh hay những người nhỏ kia. Và tôi cũng muốn cảm ơn anh bởi vì từ khi đó tôi không bao giờ còn cảm thấy sợ hãi khi lái xe vào đêm khuya một mình nữa. Anh ấy đang nhìn tôi với đôi mắt lớn này. Thật thú vị với đôi mắt của những sinh linh này. Bởi vì tôi không nhìn thấy đồng tử mắt hay thứ gì khác lạ trong mắt, nhưng dường như chúng rất sống động và nhạy bén. Dường như chúng di chuyển nhưng tôi thực sự không thể hiểu cách chúng di chuyển như thế nào. Và mí mắt không chớp, nhưng dường như có thể biểu cảm. Và tôi không thể hiểu như thế nào, nhưng đúng là có.

D: Vậy hãy hỏi anh ta. Đôi mắt của anh ta khác chúng ta như thế nào.

B: Anh ấy đang nói rằng họ có thể nhìn vào mọi thứ hơn so với mắt của chúng ta. Họ nhìn thấy những thứ dưới bề mặt.

D: Theo nghĩa đen ư?

B: Giống như họ đang nhìn vào tôi. Họ đi vào bên trong tôi.

D: Ý cô là giống như chụp X-quang?

B: Vâng, giống như chụp X-quang. Anh ta có thể thấy ngoại hình, nhưng — quan trọng hơn so với họ — họ có thể thấy được những suy nghĩ, và các cảm xúc. Họ không phải lúc nào cũng hiểu các cảm xúc, nhưng họ có thể nhìn thấy những gì đang diễn ra trong các cá nhân chúng ta. Đó là những gì tôi muốn nói khi tôi nói rằng họ có thể nhìn thấy bên dưới bề mặt. Và họ rất tò mò là tại sao mắt chúng ta

https://thuviensach.vn

lại nhỏ như vậy. (Tôi cười to) Tất nhiên, chúng ta thì tò mò là tại sao mắt của họ to như vậy.

D: Và mắt của chúng ta thì không thể nhìn thấy hơn một cấp độ.

B: Không, không. Mắt của họ cũng có thể nhìn thấy bên dưới bề mặt của nhiều thứ, và họ có thể có tầm nhìn rộng hơn chúng ta nhiều. Chẳng hạn như, họ nhìn xuống đoạn đường cao tốc đó. Họ thấy được toàn bộ chiều dài và độ xa gần mà họ cần thấy. Hoặc nếu ta nói là "độ rộng", tùy vào cách họ nhìn.

D: Ý cô là anh ta nhìn một cách tự do từ chỗ con tàu mà anh ta đang ở, anh ta có thể nhìn thấy toàn bộ độ dài.

B: (Thay đổi đột ngột) Tôi muốn tự nói.

D: Được, mời anh. Có lẽ như thế này thì dễ hơn.

B: Chúng tôi thấy toàn bộ khu vực. Chúng tôi thấy mọi thứ, từ con tàu này. Và chúng tôi nhìn thấy những gì ở ngay bên dưới chúng tôi. Và chúng tôi nhìn thấy toàn bộ lãnh thổ. Chúng tôi nhìn phía trên và phía dưới con đường, và cả hai bên. Chúng tôi nhìn xa ra ngoài đại dương và vào trong đất liền. Và chúng tôi nhìn thấy con đường đi lên phía bắc và đi xuống dọc theo bờ biển. Chúng tôi thấy mọi thứ cùng một lúc.

D: Ý anh là thấy mọi thứ một cách đồng thời?

B: Đúng. Chúng tôi không cần phải di chuyển con mắt như con người. Chúng tôi có thể nhìn một phổ rất rộng. Và không chỉ vậy, mà chúng tôi còn nhìn mọi thứ trong khu vực tầm nhìn đó. Chúng tôi thấy mỗi người trong bất kỳ phương tiện nào trong cả khu vực này, hay ngay cả trên những con tàu đang ở ngoài đại dương kia. Và chúng tôi thấy mọi người trong bất kỳ ngôi nhà nào. Nhìn vào trong mọi tòa nhà, mọi ngôi nhà. Nhìn xa hơn các ngọn đồi mà Bonnie đã nhìn khi cô ấy đang lái xe dọc theo con đường. Chúng tôi nhìn thấy con tàu của chúng tôi đàng kia. Thấy

https://thuviensach.vn

bốn ngôi nhà khác trải dài trên những con đường khác nhau. Chúng tôi nhìn thấy mọi ngọn đồi gồ ghề kia. Và nhìn thấy thành phố Ventura. Thấy thành phố Santa Barbara và Montecito, Carpinteria.

Những đôi mắt to này nhắc tôi liên tưởng đến các loài côn trùng. Ta thật sự không thể biết rõ một đôi mắt của côn trùng có thể nhìn rộng đến chừng nào, bởi vì chúng ta không thể đi vào đầu của chúng. Có giống nhau không nhỉ? Có phải đôi mắt của côn trùng thu thập được nhiều thông tin hơn những gì ta từng biết?

D: Nhận quá nhiều thông tin cùng một lúc như vậy có gây nhầm lẫn không?

B: Không, không. Tôi nghĩ chỉ có con người mới thế thôi.

D: (Chuckle) yes. I'm thinking from the human aspect.

D: (Cười khúc khích) Vâng. Tôi đang nghĩ từ khía cạnh của con người.

B: Không. Chúng tôi luôn làm như thế. Những gì tôi đang nói đến lúc nãy là ba chiều không gian vật lý trên Trái Đất. Nhưng chúng tôi còn thấy nhiều điều nữa. Chúng tôi thấy các chiều không gian khác nữa.

D: Những người nhỏ có thấy không?

B: Ý bà đang hỏi là những sinh linh bé nhỏ có thể làm được như vậy không hả?

D: Vâng, đôi mắt của họ có hoạt động cùng kiểu như vậy không?

B: Họ không nhìn thấy một phổ rộng, nhưng họ chắc chắn nhìn thấy bên trong. Giống như họ đang ở ngay đây và đang nhìn vào Bonnie. Và tôi thì đang nhìn từ phía sau đầu của họ. (Sự chuyển đổi góc nhìn này chắc chắn đã khiến cho Bonnie không còn giao tiếp nữa. Sinh linh này đang nói từ quan điểm của anh ta.) Và họ thấy mọi thứ đang diễn ra trong suy nghĩ và cảm xúc của cô ấy và toàn bộ lịch sử của cô ấy. Và các chức năng sinh học của cô ấy hoạt động. Họ đang nhìn xem đôi mắt của cô ấy hoạt động như thế nào. Đôi mắt của cô ấy đang mở rộng. Và họ xem

https://thuviensach.vn

não của cô ấy hoạt động như thế nào. Tất cả các ống nối nhỏ hoạt động như thế nào. Tất cả các tuyến nhỏ, các nút, và các kết cấu. Họ nhìn vào đường mũi và những sợi lông nhỏ. Và các chất lỏng và các xoang.

D: Đó là lý do tại sao họ quan sát cô ấy kỹ như vậy?

B: Vâng. Họ đang trải qua một khoảng thời gian tuyệt vời. (Tôi cười) Cô ấy biết là họ đang rất tò mò.

D: Nhưng cô ấy không biết rằng họ có thể nhìn thấy tất cả mọi thứ như vậy.

B: Cô ấy không biết họ có thể nhìn được gì. Họ có thể nhìn vào các ống tai và xem thính giác hoạt động như thế nào. Và họ có thể nhìn thấy ráy tai. Họ nhìn nước bọt và dịch xoang. Ồ, có rất nhiều thứ để xem.

D: Tại sao mắt của anh không có mí để che như chúng tôi?

B: Chúng tôi có các tấm che. Chúng đã được tích hợp rồi. Gần như cách mà các bạn nói là: các tấm màng.

Những mô tả lúc trước nghe giống một con côn trùng nhưng phần này lại khiến tôi nhớ đến đôi mắt của bò sát.

D: Cái đó bảo vệ những đôi mắt thật?

B: Vâng, vâng. Nó có một cái màng bóng. Một cái màng tự tái tạo. Chúng tôi không cần nhắm mắt lại như kiểu con người phải làm. Con người có hệ thống hoàn toàn khác. Và có rất nhiều độ ẩm trên bề mặt của con mắt. Độ ẩm đó thu hút những thứ như bụi bẩn. Nhưng lớp màng của chúng tôi không có bề mặt ẩm thu hút bụi bẩn và các thứ khác. chúng tôi có cách để loại bỏ lớp màng bong ra khi có thứ gì đó dính vào mắt.

D: Tôi cũng đã được nói rằng anh có thể biết các ý định của mọi người khi quan sát họ. Nên không có cách nào để lừa được anh.

https://thuviensach.vn

B: Vâng. Đó là một phần những gì chúng tôi có thể thấy được. Tôi nghĩ rằng con người có thể nghĩ về điều này theo nghĩa "chúng tôi nhìn thấu những động cơ thực sự". Chúng tôi nhìn thấy những gì mà chúng tôi gọi là "linh hồn". Chúng tôi nhìn ra những bản chất, cũng như tất cả các lớp bao bọc, những điều kiện, đến bản chất. Con người là điều kiện tuyệt vời nhất để chúng tôi quan sát vì họ có quá nhiều điều kiện, từ giáo lý, lý thuyết, niềm tin, đều được áp dụng trong suốt cuộc đời họ. Áp dụng tất cả những gì tinh túy nhất khi được sinh ra làm con người. Và vào thời điểm mà một người đạt đến độ tuổi trưởng thành hợp lý, bản chất thuần khiết đó bị bao phủ toàn bộ, hoàn toàn bởi những sự dạy dỗ và niềm tin và giáo lý. Vì vậy rất khó để thậm chí chính người đó có cảm giác rằng anh ta là một linh hồn thuần khiết. Và mọi thứ anh ta có thể biết là những thứ được giảng dạy, và niềm tin và giáo lý và những thứ như vậy được áp dụng lên cái bản chất đó khi đi vào cuộc đời.

D: Tôi đã nghe nói rằng một trong những lý do họ sẽ làm việc với tôi và có lẽ với Bonnie và vì anh biết động lực thực sự của chúng tôi. Có chính xác không?

B: Khi bà nói "họ" là bà đang muốn nói đến ai?

D: Anh, những người mà chúng tôi gọi là "người ngoài hành tinh". Những người nói chuyện với chúng tôi thông qua các chủ thể mà chúng tôi làm việc cùng.

B: Chà, chúng tôi có biết các động lực của bà là rất tốt, là để giúp đỡ mọi người và mang đến sự thật.

D: Vì tôi đã được nói rằng chúng tôi không thể che giấu động cơ của mình. Rằng các bạn hiểu ý định của chúng tôi còn rõ hơn chính chúng tôi.

B: Vâng. Và không chỉ có thế. Bà và Bonnie rất cam kết mang lại thông tin từ sâu bên trong mỗi con người. Cho dù là để xem xét một kiếp sống trước, hay mang đến những thông tin từ nhiều thế kỷ trước, như cách mà bà làm. Hay, có nên quay trở lại cuộc đời này và tìm những thứ hữu ích cho người đó hay không. Hay, đi vào

https://thuviensach.vn

những tiền kiếp khác để tìm ra nguyên nhân của những khó khăn đang gặp phải. Hay liệu đi vào các trải nghiệm mà người đó đã có với những sinh linh như chúng tôi. Nhưng động lực của bà và Bonnie và những người khác đang làm công việc như bà, là đang cố gắng tìm ra các lớp khác và các chiều không gian khác của những gì đang thực sự xảy ra. Các bạn đang cố gắng đi đến với sự thật. Cố gắng để có được nguồn gốc của sự thật. Và điều này rất tốn công sức. Chúng tôi có thể làm điều đó hầu như ngay lập tức. Nhưng chúng tôi đánh giá cao những gì bà đang làm, bởi vì — và có thể bà chưa bao giờ nghĩ về điều đó theo cách này trước đây — nhưng bà đang làm được rất nhiều những thứ mà chúng tôi đang làm. Đó là, nhìn sâu vào bên trong và xem có gì trong đó. Xem thêm vào trong các bản chất và các lớp lang đã được tạo ra trong tiền kiếp và trong kiếp sống hiện tại, phủ lên bản chất thuần khiết.

D: Với chúng tôi thì để làm điều này khó khăn hơn và cần nhiều thời gian hơn.

B: Vâng. Không phải là bà cần nhìn sâu hơn vào người đó, mặc dù bà có những người mà bà gọi là "nhà ngoại cảm", những người có nhiều khả năng hơn. Mà là bà và Bonnie đã giúp người đó đi vào trạng thái ý thức này để họ có thể thấy những ký ức này hiện lên qua tất cả các lớp phủ.

D: Chà, Bonnie có các câu hỏi muốn hỏi anh. (Vâng) Anh nói rằng họ lấy thông tin từ trí óc cô ấy về những trường hợp mà cô ấy đã làm việc cùng và những người mà cô ấy đã từng giúp đỡ (Vâng) Và các bạn đưa những thứ này vào — cái gì? — giống như một cái máy tính? Có phải ví dụ đó là phù hợp không?

B: Vâng, chúng tôi làm việc này bằng tâm trí. Có thể dùng máy tính như một sự mô phỏng nhưng chúng tôi không đưa thông tin vào trong một cái máy.

D: Tôi cần dùng các thuật ngữ của con người để có thể hiểu được.

https://thuviensach.vn

B: Vâng, vâng. Nó cũng tương tự theo nghĩa là trong cấu trúc của trí óc chúng tôi, chúng tôi có những gì mà bà sẽ gọi là một "cái máy tính". Nên chúng tôi dùng thông tin này cho chính mình.

D: Cô ấy cũng muốn biết rằng anh sẽ làm gì với những thông tin mà anh sao chép lại từ tâm trí cô ấy?

B: Chúng tôi có các mối liên hệ với rất nhiều sinh mệnh khác. Thuộc loài của chúng tôi hoặc các chủng loài khác quan tâm đến Trái Đất và người Trái Đất. Đôi khi chúng tôi chia sẻ điều này thông qua thần giao cách cảm. Chúng tôi gửi thông tin bằng tâm trí của chúng tôi. Giống như phản chiếu suy nghĩ.

D: Vậy bất cứ ai muốn nhận đều có thể nhận được?

B: Vâng. Dành cho những sinh linh quan tâm đến những thông tin này. Có nhiều, rất nhiều sinh linh quan tâm đến người Trái Đất. Một số loài hiểu rõ hơn về thứ mà bà gọi là "lương tâm". Lương tâm! Và họ muốn biết con người đang bị ảnh hưởng như thế nào bởi những chuyến thăm của chúng tôi. Có những loài khác quan tâm đến người Trái Đất, tuy nhiên, không việc người Trái Đất đang bị ảnh hưởng như thế nào bởi những sự tương tác và các chuyến viếng thăm của họ. Giống như một hệ thống phát sóng, ngoại trừ việc chúng tôi không sử dụng dây nhợ và các thiết bị mà các bạn sử dụng trên Trái Đất. Chúng tôi sẽ dùng cách mà các bạn gọi là "ngay lập tức" hoặc "thần giao cách cảm". Giữa chúng ta có một giai tầng khác nhau, một phương tiện giao tiếp khác nhau. Và nó không phụ thuộc vào bộ máy vật lý. Để dễ hiểu hơn một chút thì, cứ như thể là — tôi đang cố gắng diễn đạt theo ý nghĩa mà bà có thể hiểu được khi là người Trái Đất.

D: Đó luôn là phần khó.

B: Vâng, bởi vì chúng tôi hoạt động rất khác. Như thể có một mạng lưới vô hình đa chiều và tỏa theo mọi hướng. Tôi vẫn cố gắng nhớ rằng các bạn có xu hướng chủ yếu nghĩ về vật chất. Và nếu các bạn có thể hình dung từ nơi các bạn đang sống

https://thuviensach.vn

trên Trái Đất, tưởng tượng có một lưới ba chiều đầy đủ. Không phải hai chiều như dàn ra trên một thứ gì đó mà tất cả các chiều đều đi theo mọi hướng. Tương tự như khi bà hình dung về điều đó, theo nghĩa là bất kỳ ai trong chúng ta cũng ở giữa lưới đa chiều đang bao trùm này — tôi đang cố gắng nghĩ về một thứ gì đó có thể minh họa hoặc mô phỏng những gì mà bà đã biết. Được rồi, hãy nhìn vào một cái bóng đèn điện đi, mà không có bóng trên đó. Khi cái đèn được bật lên, trên Trái Đất, nếu không có bóng râm hoặc bức tường hoặc bất cứ thứ gì cản trở, ánh sáng đó sẽ tỏa ra mọi hướng. Đó là lưới và mạng lưới của sự giao tiếp, của suy nghĩ. Gần giống như làn sóng của suy nghĩ vậy, từ một người gửi, ví dụ như cá nhân tôi, tỏa ra theo mọi hướng như nhau. Cả xung quanh và bên dưới. Bất cứ ai ở trong tần số đó, những người có khả năng như vậy, đều có thể tiếp nhận những làn sóng suy nghĩ tương tự. Và những người quan tâm thì sẽ lấy một chút, còn những người không quan tâm thì sẽ không để ý đến nó.

D: Vì những người quan tâm thì đang tìm kiếm.

B: Đúng. Giống như mọi thứ đều đang tỏa sáng ngoài kia. Giống như bà có một cái máy tính trong văn phòng, và có internet và mạng, chứa đầy những thông tin đáng kinh ngạc. Một số người vào văn phòng của họ, bật cái máy tính lên, truy cập vào mạng internet, và lấy được rất nhiều thông tin từ đó. Nhưng có những thứ trên mạng internet, thì họ không truy cập được. Đơn giản là họ không quan tâm. Nên họ, như các bạn sẽ nói, họ không kích chuột vào thông tin đó. Cũng có những người vào văn phòng của họ và không hề bật máy tính lên. Một số người thậm chí còn không có máy tính. Nó giống như tất cả chúng ta vậy.

D: Điều này thì tôi hiểu được.

B: Trong chiều không gian của chúng tôi, có một số thứ sẽ được quan tâm, một số thứ thì không.

D: Rồi. Chà, cô ấy cũng thắc mắc, anh có sống trên con tàu không? Hay anh trở về nhà mỗi lần?

https://thuviensach.vn

B: Chúng tôi đang ở bây giờ là một con tàu rất to. Và nó ở khá cao so với Trái Đất. Người Trái Đất có vẻ không nhìn thấy được. Chỉ thỉnh thoảng có một người nhìn thấy một trong số những con tàu lớn của chúng tôi và báo cáo lại. Nhưng vì chúng tôi ở trên tầm nhìn này, và chúng tôi có thể nhìn thấy mọi người trong tầm nhìn của chúng tôi, nên chúng tôi sẽ phát hiện ra ai đã nhìn thấy, và thường thì chúng tôi sẽ che lại, để họ không thấy chúng tôi nữa. Hoặc chúng tôi có thể rời đi khỏi khu vực đó. Chúng tôi vẫn cảm thấy rằng người Trái Đất chưa sẵn sàng, với phần lớn mọi người, để có thể thật sự đối mặt với thực tế là chúng tôi và sinh linh ở trên con tàu lớn như vậy đang làm việc. Rất nhiều người trong chúng tôi đang sống — tôi đang sống — trên con tàu này. Và những người bạn nhỏ của tôi ở đây, họ cũng sống trên con tàu này.

D: Anh có nơi nào giống như là nhà không?

B: Có, nhưng ở rất xa. Và với chúng tôi thì ở trên con tàu này thú vị hơn rất là nhiều. Giờ đây, những gì mà người Trái Đất thấy khi họ đến đây — như Bonnie đã đến và đang ở với chúng tôi lúc này — là một phần rất nhỏ của toàn bộ cơ sở này. Chúng tôi có những khu sinh hoạt và khu làm việc. Đây là một trong những phòng làm việc nhỏ của chúng tôi ngay tại đây. Cô ấy chỉ nhìn thấy hai phần của khu phức hợp rộng lớn này. Và điều đó ổn. Có lẽ sẽ có một số dịp khác để chúng tôi có thể cho cô ấy xem nhiều hơn nếu cô ấy muốn. Nếu cô ấy muốn. Nhưng để có thể ở đây, chúng tôi cũng muốn làm những gì cần làm trong một khoảng thời gian tương đối ngắn. Nên chúng tôi chỉ đưa cô ấy và chiếc xe vào vịnh sau của con tàu. Sau đó chúng tôi hộ tống cô ấy vào căn phòng nhỏ này. Và sẽ đưa cô ấy trở lại ô tô, và trở lại con đường.

D: Nhưng cô ấy tò mò về nơi anh đến. Đó có phải là một nơi nào đó mà chúng tôi có thể xác định được bằng bản đồ sao hoặc chòm sao không?

B: Chúng tôi chắc chắn có nằm trong những gì thể hiện trên bản đồ sao của các bạn. Nhưng chúng tôi đặc biệt, không thuộc những cái tên được biết đến nhiều trên

https://thuviensach.vn

Trái Đất. Chúng ta biết rằng mọi người nói nhiều về Sirius và Lyra và Pleiades và Antares, thiên hà Andromeda, và nhiều nơi nữa. Chúng tôi không có một cái tên mà người Trái Đất có thể sẽ nhận ra. Thật ra chúng tôi thậm chí chưa từng dùng một cái tên nào cho nơi của mình.

D: Đó là điều tôi đã nghĩ. Tôi đã nghe về chuyện đó trước đây.

B: Mọi thứ đều được thực hiện bởi năng lượng và rung động. Đó là, khi chúng tôi du hành — mà chúng tôi không thường xuyên làm vậy — đó là một chặng đường dài và nhiều nỗ lực. Chúng tôi có thể tìm ra nhưng không phải như cái cách mà các phi công trên Trái Đất làm. Và những gì mà chúng tôi ghi nhận là về tần số rung động hơn là điều khiển cả tháp người.

D: Tất nhiên. Tôi đang sử dụng thuật ngữ của loài người, nhưng anh có một gia đình mà anh có thể nhớ về và muốn gặp họ không?

B: Nhiều người trong chúng tôi có gia đình ở ngay đây trên con tàu rất lớn này. Nên chúng tôi thường xuyên gặp họ.

D: Vậy họ du hành cùng với anh.

B: Họ có thể trở lại. Không phải ai cũng có gia đình ở đây, nhưng nhiều người có. Gia đình tôi ở đây.

D: Điều này dẫn tôi đến câu hỏi về sự sinh sản. (Cười) Tôi tò mò về điều đó.

B: Chà, sự sinh sản của các giống loài khác nhau thì khác nhau.

D: Còn chủng loài của anh thì sao?

B: Theo quan điểm của người Trái Đất, theo nghĩa chung, thì chúng tôi giống loài côn trùng. Chúng tôi thì không nghĩ về chúng tôi theo cách đó, nhưng chúng tôi biết nhiều người Trái Đất nghĩ như vậy. Nên chúng tôi có thêm một tình huống trứng. Chúng tôi không có kiểu giao cấu mà con người có. Thật ra, người Trái Đất

https://thuviensach.vn

rất tò mò về chúng tôi. Rằng có thể có trạng thái hưng phấn khi quá trình sinh sản xảy ra theo cách diễn ra trực tiếp giữa con cái và con đực không. Nhưng trong trường hợp của chúng tôi, con cái của chúng tôi đẻ trứng. Và chúng tôi thụ tinh vào những quả trứng đó. Và trứng đã ra khỏi cơ thể con cái. Nên rất là khác. Chúng tôi không gần gũi với phụ nữ của chúng tôi theo cách mà người Trái Đất đang làm.

Côn trùng được sinh ra với bộ nhớ được lập trình thông qua ADN của loài. Chúng không cần phải được dạy hoặc huấn luyện từ cha mẹ. Nên tôi nghĩ đó là chủng loài này.

Trong những trường hợp khác ở cuốn sách này, những sinh linh nghe có vẻ giống côn trùng hơn là hình người. Họ nói rằng con cái của họ sinh ra đã biết nhiều thứ. Cha mẹ không gắn bó với trẻ con bởi vì chúng nhanh chóng phát triển thành người trưởng thành và không cần phải dạy dỗ nhiều.

D: Còn những sinh linh nhỏ bé màu xám này thì sao? Họ có cùng giống nhau hay không, hay họ được sinh sản theo cách khác? Hay họ có cần được tạo ra hay không?

B: Có rất nhiều loài sinh vật nhỏ màu xám. Tôi nghĩ người Trái Đất có xu hướng gộp hết chúng lại cùng một loài. Và thực sự thì có rất nhiều biến thể.

D: Tôi thấy điều đó rất đúng trong công việc của tôi. Có nhiều loài khác nhau.

B: Tôi phải nghĩ về điều này một chút bởi vì tôi cũng làm việc với các loài khác. Những loài sinh linh bé nhỏ đặc biệt đang ở xung quanh Bonnie lúc này không sinh sản như kiểu của con người. Họ không có dương vật và âm đạo.

D: Họ không phải sinh vật có tính dục?

B: Không, họ không quan hệ tình dục như con người để đạt khoái cảm hoặc để sinh sản. Với những sinh linh nhỏ bé này, nó giống như quy trình trong phòng thí nghiệm, lấy tế bào từ những sinh vật này và trộn chúng lại. Nam và nữ có sự khác

https://thuviensach.vn

biệt rất nhỏ. Bà sẽ không thể thấy được sự khác biệt trong cơ thể từ bên ngoài giữa nam và nữ như người Trái Đất. Mà là sự khác biệt về cấu trúc gen. Chúng tôi lấy mẫu từ họ. Thông thường chúng tôi lấy mẫu từ những nơi bảo vệ họ. Giống như những gì các bạn sẽ gọi là lấy mẫu tế bào da. Một trong những nơi phổ biến để lấy tế bào là dưới cánh tay của nam giới.

D:Giống như nách?

B: Vâng, nách. Đó là một khu vực được bảo vệ tốt. Và đôi khi chúng tôi có thể…

D: Tôi phải ngắt lời anh một chút. Tôi cần kiểm tra cái hộp màu đen của tôi. Anh hiểu điều đó đúng không?

Tôi lấy cuộn băng ra và đặt một cái khác vào máy ghi âm.

D: Chúng tôi không có khả năng nhớ tất cả mọi thứ. Chúng tôi cần máy móc hỗ trợ lưu lại những từ ngữ.

B: Ồ, vâng, và đó là những gì tôi định nói. Rằng chúng tôi có, ồ, giống như một sự khoan dung kiên nhẫn dành cho những người bạn trên Trái Đất, những người rất chân thành quan tâm, như cách mà bà muốn ghi lại, ghi nhớ và có thể phát lại. Và gần giống như khi bà là một người trưởng thành hoàn toàn đang nhìn vào một đứa trẻ, và nhận ra rằng chúng cần phải học đếm số bằng đầu ngón tay một thời gian. Các bạn là như vậy so với chúng tôi, nhưng chúng tôi không có ý hạ thấp các bạn. Nó giống như một trò giải trí đáng yêu cùng với một sự khoan dung và chấp nhận. Hoàn toàn ổn.

D: (Cười thầm) Nhưng chúng tôi đang làm điều tương tự, chúng tôi cố gắng truyền thông tin đi. Và chúng tôi muốn làm điều đó theo cách chính xác nhất có thể. Chúng tôi không muốn phụ thuộc vào trí nhớ của chúng tôi.

B: Vâng, tôi đánh giá rất cao điều đó. Trở lại với sự sinh sản. Đôi khi chúng tôi phải lấy các mẫu này — chúng tôi gọi đó là "vật liệu di truyền" — từ trên bề mặt

https://thuviensach.vn

da. Tôi đang nói về những sinh linh nhỏ bé màu xám này. Đôi khi chúng tôi lấy mẫu từ giữa các chân. Không phải vì ở đó có lỗ sinh dục, lỗ hở, mà vì ở giữa hai chân là nơi sẽ không bị ảnh hưởng bởi không khí và bụi bẩn, những chất ô nhiễm hay thứ gì khác. Nó được bảo vệ tốt hơn. Chúng tôi có một phòng ở ngay đây trên con tàu của chúng tôi, nơi để thực hiện quá trình sinh sản. Chúng tôi lấy các mảnh từ con đực, và không khác nhiều so với con cái, nhưng vừa đủ. Và lấy mẫu từ những con cái, và trộn chúng lại với nhau. Chúng tôi có những điều kiện phòng thí nghiệm nghiêm ngặt. Và chúng tôi — tôi cho rằng bà sẽ dùng từ là "giống", hay "trại giống", phải không? (Vâng) Và các cơ sở vật chất khác trên Trái Đất, nơi mà các bạn cho sinh sản và nuôi dưỡng một số sinh vật nhất định, một số dạng sống nhất định. Chúng tôi cũng vật. Ngoại trừ việc chúng tôi sẽ lai mẫu con đực với con cái, các hợp chất di truyền, trong những môi trường chất lỏng có kiểm soát, cho đến khi chúng tôi cảm thấy rằng dạng sống đó đã sẵn sàng bước ra khỏi chất lỏng và sống như một sinh linh bình thường.

D: Nhưng điều này có nghĩa là các sinh linh này không thể sinh sản trong điều kiện không có phòng thí nghiệm?

B: Đúng rồi.

D: Nghe có vẻ giống như một số trường hợp mà tôi đã nghe thấy người ngoài hành tinh lấy mẫu từ con người.

B: Vâng, vâng. Mặc dù trong một số trường hợp — như tôi chắc rằng bà đã biết, và tôi biết rằng Bonnie cũng biết — họ trộn lẫn vật chất di truyền giữa người nam và người nữ với loài khác, và tạo ra một sinh vật lai. Và có các nhóm khác nhau làm những điều đó theo những cách hơi khác nhau, đôi khi được thực hiện theo một cách rất giống với những gì tôi đã mô tả. Đôi khi với một số nhóm nhất định, họ sẽ, chà, giống như cách mà các bạn gọi là "thụ tinh" cho buồng trứng và trừng từ người phụ nữ. Và rồi cấy trứng đó trở lại tử cung của người phụ nữ trong hai tháng hoặc hơn. Nhiều nhất có lẽ là ba tháng. Và rồi sẽ lấy sinh linh đó hoặc bào thai đó

https://thuviensach.vn

ra và đặt vào môi trường được bảo vệ đặc biệt của chúng tôi trong thời gian còn lại của thai kỳ.

D: Mục đích của việc trộn lẫn di truyền của người với các loại sinh vật khác là gì?

B: Nhóm của chúng tôi, nhóm của tôi, không trực tiếp làm điều đó. Nhưng tôi biết chắc chắn rằng một số nhóm khác làm vậy. Và cũng giống như rất nhiều khía cạnh của những tương tác này giữa những sinh vật khác và con người, có nhiều nhóm khác nhau đang thực hiện nhiều chương trình khác nhau. Và do đó, có những nhóm đến Trái đất để lấy những vật liệu di truyền này và trộn với của họ, để duy trì sự tồn tại của giống loài của họ, bởi vì họ cảm thấy họ đang gặp nguy hiểm nghiêm trọng. Trên thực tế, một số loài thậm chí không còn hành tinh quê hương để sống, và họ đang sống trên các con tàu. Và một trong số họ gửi các sứ giả đến Trái đất để lấy vật liệu di truyền để giữ cho loài của họ tiếp tục phát triển. Một số loài đã tìm ra phương pháp mà tôi đã nói với bà, chẳng hạn như lấy mảnh vật liệu di truyền từ dưới cánh tay hoặc giữa hai chân. Một số loài được tìm thấy đã hoạt động được một thời gian, nhưng không còn khả thi nữa. Và họ cần vật chất di truyền khác với vật chất của họ. Sau khi thực hiện quá trình giao phối trong một khoảng thời gian dài như vậy, họ cần vật liệu di truyền khác từ các loài khác. Và họ đang chọn con người.

D: Vì nó không còn hiệu quả nữa?

B: Vâng, không hoạt động. Không có đủ con cái sống sót. Một điều mà tôi không biết bà có biết không, đó là một số loài đang làm việc với con người trên Trái đất, cũng đã thử làm điều đó với những loài khác mà các bạn gọi là “người ngoài Trái đất”. Các loài khác không sống trên Trái đất. Nên trên thực tế, ngay cả vào thời điểm này, rất nhiều thí nghiệm đang diễn ra giữa một số loài đang thực hiện công việc sinh sản này, và, không chỉ người Trái đất, mà còn cả những sinh vật khác từ các địa điểm khác trong vũ trụ. Tất cả trong một nỗ lực - trên thực tế, bà thậm chí sẽ sử dụng từ “tuyệt vọng” - cố gắng duy trì loài của chúng. Bất cứ nơi nào tìm

https://thuviensach.vn

thấy sự sống, cho dù đó là hàng triệu loài trên Trái đất, hay rất nhiều loài khác nhau đang tồn tại ở nơi khác, đó dường như là một đặc điểm chung cơ bản của sự sống mà mỗi loài muốn duy trì. Và, như bà biết từ vương quốc động vật, trên Trái đất, các loài đó sẽ làm những gì chúng phải làm để tồn tại. Nên đây là một phần của hoạt động tiếp cận để tồn tại. Bây giờ cũng có những chương trình khác. Có những loài muốn tạo ra một loài mới có thể hiểu người Trái đất, bằng cách trở thành một phần của loài người Trái đất, và những loài khác đang được trộn di truyền cho những thế hệ con cái này. Những thế hệ con cái này sau đó sẽ có thể hiểu được cả hai loài: Loài người trên Trái đất và các loài khác, và trở thành người ở giữa. Điều đó là rất cần thiết. Và đó là một chương trình rất lớn. Vì vậy, có các chương trình sống còn, và có các chương trình lai tạo hoặc chương trình đại sứ. Một số người trong chúng tôi gọi đó là chương trình đại sứ thân thiện.

D: Vấn đề là một số người cảm thấy điều này là vi phạm, bởi vì họ cảm thấy họ không được hỏi ý kiến.

B: Vâng. Điều họ không nhận ra, và tôi đánh giá cao điều này, đó là họ đang đồng ý. Nhưng thường thì nó không ở mức độ mà họ có thể nhận ra trong lúc họ hoàn toàn tỉnh táo.

D: Tôi hiểu điều đó, bởi vì tôi đã nghe điều này trước đây, nhưng người bình thường không hiểu nó. Bonnie muốn biết, làm thế nào để các bạn chọn những người muốn làm việc cùng? Có một quá trình lựa chọn?

B: Chúng tôi làm điều đó theo nhiều cách khác nhau. Và các nhóm khác làm điều đó theo những cách khác nhau. Vì vậy, thật khó để đưa ra một câu trả lời đơn giản.

D: Đây đều là những câu hỏi rất phức tạp.

B: Vâng, và những câu hỏi rất hay, để các bạn hiểu thêm những điều các bạn muốn biết. Một số người trong chúng tôi làm việc nhiều hơn ở cấp độ linh hồn mà tôi đã đề cập trước đó. Chúng tôi có thể nhìn thấu tâm hồn, bản chất, vượt ra ngoài tất cả

https://thuviensach.vn

các lớp bao phủ và điều kiện của con người Trái đất. Chúng tôi có xu hướng thực sự tìm kiếm điều đó, có xu hướng làm việc với người đó khi người đó đơn giản - mặc dù tôi không nên sử dụng từ "đơn giản", bởi vì tất cả đều thực sự có - một cấp độ linh hồn, một linh hồn bản chất, trước khi người đó hóa thân vào kiếp này. Chúng tôi làm việc với bản chất linh hồn đó trước khi đến với cuộc sống này. Và chúng tôi có một mối quan hệ thần giao cách cảm tuyệt vời với người đó và với những người giúp đỡ của người đó. Chúng tôi có xu hướng gọi những người đó là "người dẫn đường", người hướng dẫn tinh thần, giống như "người trợ giúp". Chúng tôi nói chuyện với người đó. Tất cả đều là thần giao cách cảm, nhưng họ thường có cảm giác nhìn thấy chúng tôi trong trạng thái hiện hữu. Chúng tôi giải thích những gì chúng tôi đang làm và hỏi liệu họ có hợp tác với chúng tôi trong quãng đời mà họ sắp đi không. Chúng tôi chỉ làm việc với những linh hồn nói rằng, có, họ sẽ làm và họ đồng ý. Bây giờ, cũng như với tất cả những thứ khác mà một người quyết định trong trải nghiệm linh hồn trước khi đến một cuộc sống trên Trái đất, họ thường không nhớ mình đang sống cuộc sống đó khi nào. Đó là một trong những điểm khác biệt giữa người Trái đất và một số loài khác, chẳng hạn như chính chúng tôi. Nhưng bởi vì chúng tôi gần gũi hơn với bản chất của chúng tôi và có thể nhìn thấy bản chất của nhau, và có thể nhìn thấy nhau theo cách đó, nên chúng tôi hiểu rõ ràng hơn về mục đích của mình so với rất nhiều người trên Trái đất. Tuy nhiên, một số người Trái đất có ý thức đó.

D: Tôi hiểu, bởi vì tôi đã nghe điều này từ những người khác mà tôi đã làm việc cùng. Nhưng người bình thường không thể nắm bắt được điều này.

B: Điều đó có lẽ đúng với người Trái đất.

D: Chúng tôi đang có những giới hạn về thời gian ở đây, bởi vì tôi không cho phép các đối tượng của mình ở trong trạng thái này quá lâu. Tôi rất bảo vệ người đó. Chúng tôi chỉ có một số câu hỏi nữa mà tôi muốn hỏi.

B: Tôi nghĩ Bonnie vẫn ổn. Cô ấy đã làm rất nhiều công việc hồi quy.

https://thuviensach.vn

D: Cô ấy muốn biết về bản thân. Cô ấy đã bao giờ bị bất kỳ nhóm nào khác ngoài nhóm của các bạn bắt đi mà có thể không có mục đích cao đẹp? Cô ấy đã bao giờ bị bất kỳ nhóm nào không tích cực bắt đi chưa?

B: Tôi không biết điều đó. Tôi không nghĩ vậy. Lý do chúng tôi bị thu hút bởi cô ấy là vì chúng tôi đã để mắt đến nhiều người trên Trái đất và dựa trên những trải nghiệm của chúng tôi. Chúng tôi biết rằng cô ấy đã làm rất nhiều công việc hồi quy thôi miên, và cô ấy đã rất rất quan tâm đến điều này. Cô ấy đã nói chuyện công khai với nhiều người về những trải nghiệm này. Bà thấy đấy, tôi nghĩ hầu hết mọi người trên Trái đất không nhận ra rằng chúng tôi biết về họ nhiều như thế nào, bởi vì chúng tôi có tầm nhìn, chiều rộng, độ sâu, tuổi thọ và sự hiểu biết ngày càng tăng. Chúng tôi biết về người Trái đất nhiều hơn vô hạn so với người Trái đất biết về chúng tôi, và luôn để mắt đến một số người nhất định.

D: Chà, một trong những câu hỏi khác của cô ấy là, các bạn có lấy thông tin tương tự từ các nhà trị liệu hồi quy khác không?

B: Vâng, vâng, đôi khi chúng tôi có. Và chúng tôi làm điều đó theo nhiều cách khác nhau. Chúng tôi đang cố gắng có được một bức tranh toàn cảnh ở đây về cách chúng tôi và các nhóm khác đang ảnh hưởng đến con người. Từ quan điểm của chúng tôi, chúng tôi muốn cải thiện cách chúng tôi tương tác với con người, với nhóm của chúng tôi, chúng tôi không muốn gây ra đau khổ, tổn hại, sợ hãi và tổn thương. Chúng tôi biết rằng nhiều người Trái đất, những người trải qua những điều này, trở nên rất đau khổ và rất đau thương, và bị ảnh hưởng tiêu cực.

D: Nhưng với tư cách là một con người, điều đó rất bình thường.

B: Vâng. Vì vậy, chúng tôi muốn tất cả những điều này được thực hiện theo cách được nhiều người đón nhận hơn. Chúng tôi muốn mọi người trên Trái đất được hưởng lợi khi biết chúng tôi và liên hệ với chúng tôi. Chúng tôi chắc chắn cảm thấy rằng chúng tôi có lợi khi tiếp xúc với họ. Tuy nhiên, tôi phải nói nhanh rằng trong việc phát sóng những gì chúng tôi tìm thấy, chẳng hạn như từ Bonnie, sẽ có

https://thuviensach.vn

khả năng cho các nhóm ít vị tha hơn từ ngoài không gian sử dụng thông tin này theo cách ích kỷ. Điều cực kỳ quan trọng là, con người nhận ra rằng có những sinh vật khác đến Trái đất và tương tác với mọi người, những người rất ích kỷ và không quan tâm đến những ảnh hưởng đối với con người. Nhưng có nhiều nhóm rất quan tâm đến con người, đến toàn thể nhân loại, và những gì nhân loại đang trải qua về mặt tiêu cực trong bản chất hiếu chiến của họ. Chúng tôi vô cùng lo lắng về lòng tham, sự ích kỷ của họ và về những gì nhân loại đang làm đối với thế giới tươi đẹp trên Trái đất. Vì vậy, có rất nhiều người trong chúng tôi có mối quan tâm lớn, và muốn giúp đỡ càng nhiều càng tốt. Nhưng chúng tôi biết rằng có rất nhiều thành kiến trên Trái đất ngay cả về sự tồn tại của chúng tôi.

D: Vâng, và nhiều người nghĩ rằng nó hoàn toàn tiêu cực. Nhưng tôi chưa bao giờ tin điều đó.

B: Vâng. Và nhiều người thậm chí không tin rằng bất kỳ ai trong chúng ta đều tồn tại.

D: Điều đó cũng đúng.

B: Nó hoàn toàn lố bịch. Vì vậy, chúng tôi thực sự chống lại điều đó. Có một số người trong chúng tôi rất muốn có những cuộc đàm phán và tiếp xúc bình đẳng với mọi người. Và có một vài con người ở đây và ở đó cũng muốn điều đó. Nhưng rất khó, với những người trong chúng tôi, những người cảm thấy như vậy, để hòa nhập với những người Trái đất cũng cảm thấy như vậy. Vì vậy, trải nghiệm này ngay bây giờ rất đáng trân trọng, bởi vì chúng tôi đang trò chuyện rất lịch sự và cởi mở với các bạn với tư cách là một người Trái đất. Và các bạn rất dễ tiếp thu. Và tất cả đều diễn ra rất tốt.

D: Nhưng tôi đã làm điều này trước đây. Đó có lẽ là lý do tại sao tôi cởi mở.

B: Vâng, và Bonnie cũng rất thoải mái với điều này.

D: Vì vậy, chúng tôi không phải là người bình thường …

https://thuviensach.vn

B: Chắc chắn không phải là người Trái đất bình thường về mặt này.

D: Cho tôi hỏi, các bạn đã bao giờ lấy thông tin từ tôi chưa? Không phải anh, mà là một số nhóm khác của anh?

B: Vâng, tôi tin rằng một số loài khác của chúng tôi có làm điều đó. Cá nhân tôi thì không. Tôi đã không gặp riêng bà cho đến lần trước chúng ta có trải nghiệm như thế này với Bonnie. Nhưng tôi tin rằng có những người khác có, bởi vì bà biết rất nhiều về điều này. Bà sẽ tiếp tục làm việc với mọi người và chúng tôi đánh giá cao bà vì công việc đó.

D: Tôi luôn nói với họ rằng tôi không muốn nhìn thấy họ. Tôi nghĩ rằng tôi có thể khách quan hơn theo cách này.

B: Vâng. Chà, chúng tôi cố gắng tôn vinh điều đó. Cũng giống như đêm đó chúng tôi đã cố gắng cùng Bonnie làm điều này theo cách mà cô ấy sẽ không phải lo lắng.

D: Và không làm gián đoạn.

B: Không. Chúng tôi đã làm phiền cô ấy đủ với việc cô ấy sẽ phải thay kính chắn gió, và sau đó tự hỏi về trải nghiệm này. Nhưng chúng tôi không làm hại cô ấy theo bất kỳ cách nào.

D: Điều đó rất quan trọng. Ít nhất thì thông tin cô ấy nhận được bây giờ cũng sẽ rất có giá trị đối với cô ấy trong công việc của mình.

B: Vâng. Và tôi cũng muốn nói rằng, chúng tôi biết gần đây đã có một sự kiện rất, rất đau buồn, một lần nữa trên đường, trong chiếc xe của cô ấy, cùng một chiếc xe. Và chúng tôi muốn các bạn biết rằng chúng tôi không liên quan gì đến việc gây ra sự kiện đó, tai nạn đó. Nhưng chúng tôi đã biết sau khi nó xảy ra, đặc biệt là khi cô ấy nằm đó trên đường, trong tâm trí cô ấy kêu gọi bất cứ ai có thể nhận thức được và bất kỳ ai có thể giúp đỡ. Chúng tôi rất tự hào về cô ấy vì đã nghĩ đến chúng tôi và những sinh vật không gian khác biết về cô ấy. Cô ấy đã yêu cầu sự giúp đỡ chữa

https://thuviensach.vn

bệnh và tôi muốn cô ấy biết chúng tôi đang làm những gì có thể để tăng tốc độ chữa bệnh cho cô ấy. Và cô ấy đang làm rất tốt. Cô ấy sẽ vượt qua điều này rất, rất tốt.

Trước phiên làm việc này, Bonnie đã kể cho tôi nghe về một vụ tai nạn ô tô nghiêm trọng mà cô ấy gặp phải vài tuần trước đó. Chiếc xe của cô ấy bị phá hủy, và những người trong những chiếc xe khác [hơn một chiếc xe có liên quan] bị thương nặng. Vết thương của cô ấy chủ yếu là ở lưng, và nó vẫn khiến cô ấy khó chịu. Khi chúng tôi bắt đầu buổi làm việc, cô ấy đã tự hỏi liệu nó có gây mất tập trung và có thể khiến cô ấy không tiếp tục hay không. Cô ấy kê gối xung quanh và dưới lưng để cảm thấy thoải mái hơn. Tất nhiên, tôi biết rằng trạng thái xuất thần sâu sẽ giúp thư giãn các cơ và giúp cô ấy nhẹ nhõm hơn là làm cô ấy mất tập trung.

D: Điều đó rất tốt. Tôi biết cô ấy đánh giá cao sự giúp đỡ của các bạn rất nhiều. Và các bạn rất tốt, và quan tâm đến cô ấy.

B: Vâng. Chà, chúng tôi quan tâm cô ấy vì dù sao chúng tôi cũng có mối quan tâm, nhưng cô ấy cũng quan trọng đối với chúng tôi và chúng tôi muốn cô ấy ổn.

D: Tôi biết cô ấy sẽ cảm ơn các bạn vì sự giúp đỡ của các bạn. Được rồi. Tôi nghĩ cuối cùng thì chúng ta cũng sắp hết thời gian rồi. Chúng tôi luôn bị giới hạn bởi yếu tố thời gian.

B: Tôi hiểu. Yếu tố này rất mạnh trên Trái đất.

D: Nên tôi sẽ yêu cầu anh rời khỏi chúng tôi ngay bây giờ. Và tôi muốn nói chuyện với anh một lần nữa vào lúc khác.

B: Vâng, điều đó ổn. Chúng tôi cũng đánh giá cao cơ hội này. Và cảm ơn. Chúng tôi mong đợi cơ hội tiếp theo.

https://thuviensach.vn

D: Nên tôi đề nghị anh rút lui và quay trở lại công việc của anh nơi anh đang sống trên con tàu. Và tôi yêu cầu tất cả ý thức và nhân cách của Bonnie một lần nữa quay trở lại cơ thể này.

Sau đó tôi định hướng cho Bonnie và đưa cô ấy về với ý thức hoàn toàn.

Khi tỉnh dậy, cô chỉ nhớ những khoảnh khắc trong phiên thôi miên. Cô ấy nói rằng lưng của cô ấy đã cảm thấy tốt hơn nhiều và không còn làm phiền cô ấy như khi cô ấy mới đến. Chúng tôi biết đó là vì sự thư giãn sâu sắc mà cô ấy vừa trải qua.

Cả tôi và Bonnie đều biết chúng tôi sẽ tiếp tục làm việc cùng nhau vì những sinh linh này luôn sẵn lòng chia sẻ thông tin với chúng tôi. Nhưng đó, như họ nói, là một câu chuyện khác, một cuốn sách khác. Tôi chỉ đưa vào đây những phần mà tôi nghĩ liên quan đến chủ đề của cuốn sách này. Và để minh họa một lần nữa công việc của tôi đã tiến triển dần dần trong mười hai năm từ đơn giản đến phức tạp. Bây giờ tôi đã mở cửa và thông tin sẽ tiếp tục chảy ra. Tôi chỉ hy vọng nhân loại sẽ cởi mở và điều chỉnh tâm trí của họ để dung nạp những ý tưởng và khái niệm tiên tiến này và tích hợp chúng vào thực tế của họ. Như vậy thế giới của tương lai sẽ được bao gồm. Những nhà tư tưởng tự do, những người có tâm hồn rộng mở, những người thực sự có thể chấp nhận và hiểu những thực tại khác và những không gian khác. Những người có khả năng vứt bỏ những gông cùm khiến họ bị trói buộc vào lối suy nghĩ ba chiều của chúng ta.

https://thuviensach.vn

CHƯƠNG 15 KẾT LUẬN

Tài liệu trong cuốn sách này đã nằm im ỉm trong hơn mười năm để chờ đến thời điểm thích hợp mà tôi có thể giới thiệu chúng với công chúng. Những người ngoài hành tinh nói rằng tôi sẽ không được phép viết về một số vấn đề trong đó cho đến khi tôi có được toàn bộ bức tranh. Họ không muốn tôi đưa ra khi chưa có một sự hiểu biết đầy đủ. Khi chuẩn bị tài liệu, tôi có thể thấy quan điểm của tôi khi bắt đầu nghiên cứu ngây thơ như thế nào so với lúc này. Tôi có thể thấy tôi được ban phát từng mẩu thông tin và chỉ đến khi tôi có thể hiểu và tiêu hóa được thông tin thì mới được cung cấp nhiều hơn. Đây là cách mà tôi đã muốn viết cuốn sách này, để nhẹ nhàng đưa tay ra và dẫn dắt người đọc trên con đường vô định, dừng lại để có thời gain ngửi hoa hồng, để thông tin thấm nhuần trước khi chuyển sang các bước tiếp theo. Nghiên cứu này đã đưa tôi từ những khái niệm đơn giản đến phức tạp, và tôi biết vẫn còn nhiều điều phía trước. Khi bắt đầu vào năm 1986, tôi chắc hẳn sẽ bị choáng ngợp nếu gặp những lý thuyết mà tôi đang tiếp cận được lúc này. Và nếu vậy, tôi sẽ ném hết đi và tuyên bố rằng để cho các nhà vật lý và khoa học hiểu và cố gắng giải thích sẽ là tốt hơn. Nói cách khác, tôi sẽ hoàn toàn bỏ cuộc với chủ đề quá phức tạp này. Nhưng dường như những người đó họ hiểu được sự tò mò, ham học hỏi và mong muốn tìm hiểu những bí ẩn của tôi, nên họ chỉ giao cho tôi những gì tôi có thể hiểu được vào thời điểm đó. Ngay cả khi mọi thứ đã trở nên phức tạp, họ vẫn nhẹ nhàng cố gắng chứng minh bằng các phép ẩn dụ so sánh, và giải thích đơn giản (càng đơn giản càng tốt.) Sự kiên nhẫn của họ với tôi thật phi thường, và họ không bao giờ tỏ ra nghiêm trọng. Họ cũng nóng lòng muốn đưa thông tin ra ngoài giống như tôi muốn viết về chúng vậy.

Khi mới bắt đầu làm việc với MUFON, các nhà nghiên cứu khó tính đã chế nhạo những thông tin tôi nhận được về việc sử dụng sức mạnh ý chí để đẩy tàu vũ trụ. Họ khẳng định rằng câu trả lời phải nằm ở chỗ phát triển được một loại nhiên liệu gì đó để du hành đến ngôi sao gần nhất. Cũng có những người tin rằng các phi hành gia sẽ phải được đặt trong những bình treo vì chuyến đi sẽ rất dài. Vào thời

https://thuviensach.vn

điểm đó, họ không thể mở rộng tầm nhìn ra những khả năng thay thế. Bây giờ, vào mùa hè năm 1998, một thông báo đã được đưa ra có thể thay đổi cách suy nghĩ đó mãi mãi. Một nhóm các nhà khoa học Nhật Bản đã chứng minh rằng lý thuyết đó có thể hoạt động được. Họ đã phát minh ra một cái máy có thể khai thác được sức mạnh của suy nghĩ. Họ nói rằng các nhà khoa học từ lâu đã biết suy nghĩ là năng lượng. Điều này chắc chắn chưa từng được tiết lộ trong lĩnh vực của tôi vì tôi đã cố gắng giảng về chính khái niệm này trong nhiều năm. Trong chương trình thời sự, các nhà khoa học đã trình diễn cái máy lắp trên đầu. Nó giống như một cái máy thực tế ảo. Thật ngạc nhiên rằng người đó có thể bật đèn và tắt đèn, khởi động và dừng các máy móc bằng suy nghĩ, hoặc có thể bật báo động để ra hiệu cần giúp đỡ. Cái máy đã chứng minh được rằng mỗi loại suy nghĩ sẽ tạo ra một tần số khác nhau, và nó được khuếch đại để sử dụng cho việc điều khiển mọi thứ ở trong phòng. Không cần phải tập trung cao độ. Chỉ cần ý nghĩ đơn giản là có thể cung cấp năng lượng. Họ nói rằng cái máy này sẽ được sử dụng đầu tiên cho người khuyết tật, nhưng tôi có thể thấy được tiềm năng rộng lớn hơn nhiều của cái máy này trong tương lai. Một khám phá đáng kinh ngạc khác là: Cái máy diễn giải ý nghĩ của người nói không quan trọng là ngôn ngữ gì. Họ nói rằng, “Ý nghĩ chính là thứ thúc đẩy cái máy.” Người Nhật hiện đã chỉ ra một cách để vượt qua rào cản ngôn ngữ, và đó chính xác là phương pháp mà người ngoài hành tinh sử dụng. Tôi có thể thấy rằng từ việc điều khiển đèn và các tín hiệu bằng trí óc đến việc kiểm soát một cái xe hơi hay một con tàu không gian sẽ chỉ là một bước nhỏ. Các nhà khoa học trên khắp thế giới cũng đang nghiên cứu để tạo ra cách để đẩy một vật thể nhanh hơn tốc độ ánh sáng. Điều này từng được coi là bất khả thi dựa trên thuyết Einstein. Những gì từng được coi là khoa học viễn tưởng nay đã được chứng minh trên thực tế. Có lẽ chúng ta sẽ phải xem xét những tuyên bố khác của người ngoài hành tinh là khả thi về mặt logic.

Khi tôi đang chuẩn bị bản thảo cuối cùng của cuốn sách, một ấn bản đặc biệt của Discovery Magazine đã ra mắt vào tháng 5 năm 1998, với chủ đề là về nhân bản và nhân bản con người. Thật không thể nào trùng hợp hơn, bởi vì một số đoạn trong

https://thuviensach.vn

cuốn sách này đã không còn cần thiết nữa. Lúc này, các nhà khoa học Scotland đã nhân bản tành công cừu Dolly, và các nhà khoa học khác cũng thông báo tiếp theo về nhân bản bê và khỉ vàng. Toàn thế giới, đặc biệt là các nhà chính trị gia, đã tranh luận điên cuồng về đạo đức của việc nhân bản con người. Họ cố gắng đưa ra các dự luật để có thể hạn chế điều này hoặc ít nhất là điều chỉnh nó. Việc này chẳng khác gì mất bò mới lo làm chuồng. Một số phòng thí nghiệm ở Mỹ và các nơi khác đã thông báo rằng họ đang tiến hành thử nghiệm và mong đợi sẽ công bố được phiên bản thành công nhân bản đầu tiên của con người trong vòng hai năm. Họ nói rằng, "Nếu điều đó là có thể thì sẽ làm được thôi." Đây đúng là cách mà nền khoa học tò mò của chúng ta hoạt động. Nếu khoa học gặp phải một vận cản, nó sẽ tìm mọi cách để vượt qua bất kể hậu quả là gì. Hàng trăm người xếp hàng để được trở thành những ứng viên đầu tiên của việc nhân bản người. Các nhà khoa học cho biết rằng việc nhân bản một con người sẽ dễ dàng hơn nhiều so với việc nhân bản một con cừu.

Trong một bài báo vào những năm 1930, các nhà khoa học đã lần đầu tiên chỉ ra rằng nhân bản là không khả thi. Sau đó các nghiên cứu đã bị đình lại đến tận những năm 1970, khi lần đầu tiên nhân bản thành công ếch. Tiếp đó, không có nhiều nghiên cứu khác cho đến gần đây, khi động vật có vú được nhân bản thành công. Thật sự đã không ai làm được điều này trong 40 năm sao? Có thật rằng dù đã có một bước đột phá đầu tiên vào những năm 1930, những nghiên cứu đó đã bị hủy bo? Tôi tin rằng các nghiên cứu đó đã được tiếp tục trong bí mật vì họ sợ sự phản đối kịch liệt giống như đang xảy ra lúc này. Họ biết rằng mọi người sẽ bàn tán về các vấn đề đạo đức khi cố gắng đóng vai của "Chúa". Công việc của tôi đã chinh phục được tôi rằng chính phủ đã tiến hành các thí nghiệm đặc biệt trong nhiều năm, và đã hoàn thiện các kỹ thuật mà bây giờ mới được công bố. Họ chỉ đang rỉ ra một vài mẩu tin để chuẩn bị cho những điều đáng kinh ngạc mà thế giới cần phải chấp nhận. Cuối cùng, họ nói rằng con người nhân bản sẽ không khác con người thật nào và sẽ xuất hiện nhiều người sống giữa chúng ta. Tất nhiên điều tương tự cũng xảy ra đối với các nhân bản của người ngoài hành tinh và con lai. Trích từ bài

https://thuviensach.vn

báo, “Người ta sẽ nói với cô ấy (người nhân bản), ‘Cô trông giống hệt mẹ cô.’ Nhưng không ai biết điều đó, ít nhất là cho đến khi đứa trẻ được 16 tuổi và quyết định bán câu chuyện của cô cho các tờ báo lá cải.”

Nhiều người (đặc biệt trong giới tôn giáo) nghĩ rằng một người nhân bản sẽ là một loại người máy vô cảm. Điều này hoàn toàn không đúng sự thật. Các nhà khoa học đã hoàn thiện kỹ thuật thụ tinh bên ngoài cơ thể trong nhiều năm, và hàng trăm đứa trẻ bình thường hoàn hảo đã ra đời mà không hề có sự khác biệt gì với những đứa trẻ “được thụ thai bình thường”. Tất cả chúng ta đều là những bản sao khi có sự pha trộn giữa gen của bố và mẹ. Một bản sao chính xác là kết quả từ gen của duy nhất một người.

Với quá trình thụ thai “bình thường” thì trứng của người mẹ phải đến được tinh trùng của người cha dù là trong cơ thể hay ở trên đĩa petrie trong phòng thí nghiệm. Còn trong nhân bản, không cần thiết phải có tinh trùng, nhưng trứng sẽ được kích hoạt bằng các phương tiện khác (hóa học, hoặc điện). Ban đầu trứng là một khối tế bào hoàn toàn giống nhau rồi nó bắt đầu phát triển. Trong vòng vài ngày, các tế bào đạt đến điểm bắt đầu phân tách. Một số tế bào sẽ phát triển thành xương, một số trở thành các cơ quan, một số sẽ trở thành da, v.v…Một thứ gì đó sâu bên trong tế bào sẽ kích hoạt phản ứng này và cho tế bào biết rằng nó sẽ phát triển thành bộ phận nào của con người. Do đó, các nhà khoa học có thể làm việc với các tế bào trước khi chúng phân tách, trước khi chúng biết vai trò của chúng là gì, và tạo ra một bản sao. Nhưng phôi của cái thai đang phát triển phải được đưa vào trong cơ thể người phụ nữ để được phát triển đủ thời gian.

Tất cả những thông tin này có vẻ rất quen thuộc với những thông tin từ người ngoài hành tinh mà tôi đã nhận được trong hơn mười năm qua. Các mẫu tinh trùng và buồng trứng, việc loại bỏ các tế bào từ các bộ phận khác nhau của cơ thể. Việc đưa phôi vào cơ thể người và lấy phôi ra khi họ ước tính chúng đã được nuôi dưỡng đủ thời gian. Một điểm khác biệt quan trọng là người ngoài hành tinh cũng đã phát triển các phương pháp ủ thai nhi đang phát triển bên ngoài cơ thể con

https://thuviensach.vn

người. Trong cuốn Legacy From the Stars, các tế bào được lấy từ chất lỏng trong mắt người, và đứa trẻ được phát triển trong tử cung nhân tạo trong phòng thí nghiệm trên tàu vũ trụ. Trong sách của tôi đã có nhiều ví dụ về những người nhìn thấy các nhà khoa học là người ngoài hành tinh đang làm việc với các tế bào trên các đĩa trong phòng thí nghiệm.

Các nhà khoa học của chúng ta nói rằng bất kỳ tế bào của cơ thể trưởng thành nào cũng đều sử dụng được vì có chứa ADN để tạo ra một bản sao. Nhưng họ khẳng định rằng họ vẫn chưa phát triển được cách để kích hoạt sự phát triển vì tế bào trưởng thành này đã được biệt hóa. Nói cách khác, tế bào đó đã nhận biết được vai trò của nó trong cơ thể, còn một tế bào mới thì không. Nhưng họ khẳng định rằng họ có thể làm được.

Bài báo nói rằng không có bản sao nào là một bản sao chính xác, trừ mặt thể chất. Ngay cả nếu ta lấy các tế bào từ Einstein hoặc Shakespeare, và tạo ra một bản sao, liệu chúng có trở thành thiên tài như bản gốc hay không? Bao nhiêu phần trăm sẽ được quyết định từ nguồn gen và bao nhiêu là do môi trường và nền văn hóa nuôi dưỡng nên con người đó? Một người được nhân bản sẽ vĩnh viễn tách biệt khỏi bản gốc ít nhất là một thế hệ. Bản sao này sẽ được nuôi nấng và chịu ảnh hưởng bởi các điều kiện xã hội, văn hóa và môi trường hoàn toàn khác so với bản gốc. Họ cũng nói rằng không biết sự ảnh hưởng của người mẹ đến đứa trẻ đang phát triển bên trong tử cung như thế nào. Đây cũng chính xác là những gì mà người ngoài hành tinh nói về Janice. Họ nói rằng có thể tạo ra hai loại cá thể khác nhau. Một bản sao được nhân bản từ vật chất di truyền của người mẹ sẽ là một bản sao chính xác. Còn một đứa trẻ được mang trong bụng mẹ sẽ ảnh hưởng những gì mà người mẹ trải qua trong cuộc sống hàng ngày, và điều này sẽ tạo ra hai đứa trẻ khác nhau.

Một điểm rất quan trọng vẫn chưa có lời giải là tại sao người nhân bản lại không phải là một bản sao chính xác của người hiến tặng, trừ việc giống về mặt thể chất. Chúng ta không chỉ là một cơ thể. Chúng ta có một cơ thể. Bản chất thực sự của con người là linh hồn vĩnh cửu. Cơ thể đó không thể có sự sống cho đến khi linh

https://thuviensach.vn

hồn đi vào cơ thể. Dù khoa học có tập trung vào việc phát triển đó đến mức nào thì vẫn chỉ là một lớp vỏ vô hồn cho đến khi có một linh hồn kích hoạt nó. Linh hồn này mang theo những bài học về nghiệp báo của chính nó và những mục tiêu riêng cho một cuộc sống mới mà nó chọn lựa dấn thân vào. Điều này sẽ tạo ra một con người khác biệt so với người hiến tặng tế bào, bởi vì đó vốn là hai linh hồn hoàn toàn khác nhau. Những người ngoài hành tinh cũng nhận ra việc này. Trong cuốn Legacy From the Stars, những người sống trong thế giới tương lai bên dưới bề mặt Trái Đất đã mất đi khả năng sinh sản. Họ đã tái tạo một bản sao chính xác của cơ thể họ trong một chiếc hộp đựng như kiểu quan tài, nhưng họ biết bản sao này sẽ không sống cho đến khi có một linh hồn quyết định nhập vào đó. Trong cuốn sách đó tôi thảo luận rất nhiều về việc chúng ta đều có những cơ thể người ngoài hành tinh cùng sinh sống tại một thời điểm nào đó trong vòng đời của chúng ta, vì linh hồn hoặc tinh thần của chúng ta tồn tại mãi mãi, và tiếp tục ở đây mãi mãi, liên tục nhập vào những cơ thể người mới và khác nhau để học những bài học về mọi thứ mà chúng ta có thể tưởng tượng được. Trái Đất là một hành tinh trẻ nếu so với tuổi của vũ trụ, vì vậy chúng ta đều đã có nhiều cuộc phiêu lưu dưới nhiều hình dáng khác nhau trước khi quyết định trải nghiệm những bài học về cảm xúc và các giới hạn ở Trái Đất. Người ngoài hành tinh biết rằng tất cả chúng ta đều có một linh hồn vĩnh cửu, và chúng ta đều đến từ Nguồn (tên của họ dành cho Đức Chúa trời). Đó là lý do tại sao trong cuốn sách đó tôi đã nói, “Họ là chúng ta và chúng ta là họ. Tất cả chúng ta là một.”

Một lý do khiến tôi tin rằng chính phủ đã hoàn thiện những kỹ thuật này là do các báo cáo của những người sống ở gần các căn cứ bí mật ngầm. Họ đã thấy những thứ mà họ mô tả là “những con quái vật kỳ lạ” đã được phát triển. Điều này cho thấy rằng họ đã hoàn thiện quá trình nhân bản vô tính và đang nghiên cứu việc kết hợp các vật liệu di truyền từ con người và các loài khác. Những nghiên cứu như vậy chỉ có thể được thực hiện trong bóng tối, một cách bí mật. Những người ngoài hành tinh cho biết họ đã từng làm việc với các nhà khoa học của chính phủ, và cố gắng đưa ra các lời khuyên, vì họ đã hoàn thiện các kỹ thuật. Nhưng chính phủ lại

https://thuviensach.vn

muốn làm theo cách của họ, bỏ qua những lời khuyên, và cô gắng hoàn thiện những gì họ thực hiện. Người ngoài hành tinh biết rằng các nhà khoa học sẽ mắc các sai lầm, nhưng họ quyết định để các nhà khoa học tự tìm hiểu. Người ngoài hành tinh cũng cho biết họ đã từng thử nghiệm kết hợp các loài khác nhau như vậy nhưng vì những lý do khác nhau, không hoàn toàn là vì tò mò, mà là để tạo ra các loài phù hợp và có thể hoạt động trên các hành tinh khác trong các hệ mặt trời khác. Những gì đang được coi là quái dị và ghê tởm với chúng ta có thể hoàn toàn chấp nhận được trong một môi trường khác. Vì vậy, có rất nhiều thứ về chính phủ và người ngoài hành tinh sẽ không bao giờ được tiết lộ cho công chúng.

Người ngoài hành tinh cho biết rằng một hành tinh khác đang được chuẩn bị cho con người sinh sống trong trường hợp chúng ta phá hủy Trái Đất này. Hai hành tinh rất giống nhau và một số bản sao nhân bản mà họ tạo ra đã được đưa đến hành tinh này. Họ nói rằng không thể để sự sống của con người diệt vong. Sự sống quá mong manh và quý giá. Nên loài người của chúng ta đang được bảo vệ theo cách này. Đây là những điều mà những kẻ được coi là UFO bắt cóc không thể giải thích. Gen của họ rất có giá trị và được sử dụng để bảo vệ sự sống, cả ở đây và trên các hành tinh khác trong các thiên hà khác. Họ có thể vô tình đã đưa ra câu trả lời cho sự tồn vong của loài người.

Tôi tin rằng sẽ đến một ngày, có thể không phải trong cuộc đời tôi mà lâu hơn nữa, nhưng nó sẽ đến, khi những thông tin mù mờ sẽ được gỡ bỏ và các nhà khoa học sẽ coi những ý tưởng tiến bộ này là khả thi. Một khi họ nghĩ điều đó khả thi thì tâm trí của họ sẽ được tự do khám phá và đi theo những con đường mới mẻ kỳ lạ. Đây là cách để những khám phá mới được tạo ra, từ những người sẵn sàng thử những gì chưa biết để giải thích những điều chưa thể giải thích. Khi ngày đó đến, chúng ta sẽ thấy được rằng có nhiều điều, rất nhiều điều tồn tại ngoài những thực tại vật chất mà hiện tại năm giác quan của chúng ta có thể cảm nhận được.

Chúng ta sẽ thấy rằng có những chiều không gian khác, những vũ trụ khác, tồn tại song song với chúng ta. Chúng ta sẽ khám phá ra rằng di chuyển giữa những chiều

https://thuviensach.vn

không gian này không phải chỉ là việc có thể hay không mà là phải được. Chúng ta sẽ khám phá ra rằng đây không chỉ là mớ lý thuyết điên rồ mà là bắt nguồn từ thực tế. Một khi chúng ta đã bỏ qua được những điểm mù cản trở sự tiến bộ và thóa ra khỏi những giới hạn vì tư duy tuyến tính đã áp đặt từ lâu, chúng ta sẽ thấy rằng ta chỉ bị giới hạn bởi trí tưởng tượng của mình. Và rồi chúng ta sẽ có thể thảo bỏ những gông cùm đang trói buộc ta với Trái Đất này để có thể tham gia cùng với các anh em, tổ tiên của chúng ta, và cùng tồn tại giữa các vì sao. Ai đó đã nói rằng khoảng không là biên giới cuối cùng, nhưng các chiều không gian khác và các vũ trụ song song khác (cùng tồn tại với thế giới của chúng ta) sẽ có thể là thách thức tiếp theo để chinh phục. Đầu tiên chúng ta cần phải hiểu rằng chúng ta hoàn toàn có thể khám phá ra chúng.

Vì vậy tôi sẽ tiếp tục tìm kiếm và đặt những câu hỏi, và tôi sẽ thêm vào ngày càng nhiều các bằng chứng của tôi.

HÀNH TRÌNH LẠI TIẾP TỤC.

Những câu chuyện về nhìn thấy UFO và người ngoài hành tinh bắt cóc chỉ là khởi đầu, là phần nổi của tảng băng chìm.

Những nghiên cứu của Dolores Cannon trong lĩnh vực thôi miên đã vượt lên trên những câu chuyện bắt cóc bí ẩn.

Mười hai năm nghiên cứu các trường hợp này gồm có:

Các trường hợp bị lấy mất thời gian

Tàu vũ trụ từ các chiều không gian và các mặt phẳng tồn tại khác

Thời gian bị ngưng tụ hoặc bóp méo

Sự hợp tác và trao đổi giữa người ngoài hành tinh và chính phủ

Mục đích và các vị trí cấy ghép trong cơ thể con người

https://thuviensach.vn

Bộ nhớ hình ảnh

Những sinh mệnh bằng năng lượng tinh khiết có thể biến đổi thành bất kỳ hình dáng vật lý nào

Sự vận chuyển con người qua các vật chất rắn

Những phi hành gia mất tích

Sự khác biệt và các chức năng của các giống loài người ngoài hành tinh

Các lý do của việc bắt cóc và các dự án di truyền khác nhau

Dolores theo dõi hiện tượng từ đơn giản đến phức tạp. Khám phát những lĩnh vực mà các nhà điều tra khác chưa từng động đến, bà khiến điều không tưởng trở nên có thể chấp nhận được và có thể hiểu được.

https://thuviensach.vn